DIONYSII HALICARNASEI QVAE EXSTANT

VOL. V
OPVSCVLORVM
VOLVMEN PRIVS

EDIDERVNT

HERMANNVS VSENER

ET

LVDOVICVS RADERMACHER

EDITIO STEREOTYPA EDITIONIS
PRIORIS (MDCCCXCIX)

STVTGARDIAE ET LIPSIAE
IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI MCMXCVII

Die Deutsche Bibliothek - CIP-Einheitsaufnahme

Dionysius (Halicarnassensis):
[Quae exstant]

Dionysii Halicarnasei quae exstant / ed. Hermannus Usener et Ludovicus Radermacher. – Ed. stereotyp.

- Stutgardiae ; Lipsiae : Teubner

(Bibliotheca scriptorum Graecorum et Romanorum Teubneriana)

Bis Bd. 4 u.d.T.: Dionysius (Halicarnassensis):

Antiquitates Romanae

NE: Usener, Hermann [Hrsg.]; Dionysius (Halicarnassensis): [Sammlung]

Vol. 5. Opusculorum volumen prius. – Ed. stereotyp. ed. 1. (1899). – 1997 ISBN 3-519-11289-2

Das Werk einschließlich aller seiner Teile ist urheberrechtlich geschützt. Jede Verwertung außerhalb der engen Grenzen des Urheberrechtegesetzes ist ohne Zustimmung des Verlages unzulässig und strafbar. Das gilt besonders für Vervielfältigungen, Übersetzungen, Mikroverfilmungen und die Einspeicherung und Verarbeitung in elektronischen Systemen.

© B. G. Teubner Stuttgart und Leipzig 1997
Printed in Germany
Druck und Bindung: Druckhaus Beltz, Hemsbach/Bergstraße

FRANCISCO · BVECHELERO

VNIVERSITATIS · RHENANAE

HIS · QVINQVE · LVSTRIS

PRAESIDIO · AC · DECORI

 $\mathbf{D} \cdot \mathbf{D} \cdot \mathbf{L} \cdot \mathbf{M}$

EDITORES

KALENDIS MAIIS ANNI MDCCCXCV

PRAEFATIO HERMANNI VSENERI

Dionysii Halicarnasei opuscula critica et rhetorica quotquot hodie exstant, tribus exemplis argumento et ambitu diuersis factum est ut nobis seruarentur.

I Agmen ducit codex omnium antiquissimus Parisiensis nunc bybliothecae nationalis n. 1741 olim Rodulphi cardinalis (P), saeculi undecimi, artium rhetoricarum sylloge amplissima, quae libros non paucos una ad nos detulit. codicem egregium qualis nunc est descripserunt, qualis olim fuerit accurate explorauerunt post Henricum Schenkl Wiener Studien t. IV p. 55 sqq. Leopoldus Cohn Philologi t. XLIX (n. ser. III) p. 396 sqq. et Henricus Omont praefatione simulacro phototypo poeticae Aristotelicae praemissa. codice insunt haec: I Dionysii quae fertur ars rheto-II Menandri ars demonstratiui generis III Aristidis artis rhetoricae libri II | Iv Dionysii de Thucydide epistula ad Ammaeum v Alexander de figuris vi Aristotelis artis rhetoricae libri III vii eiusdem poetica VIII Dionysius de compositione uerborum IX Demetrius de elocutione X Apsinis ars (cum Lon-

¹ Collection de reproductions de manuscrits publiée par L. Clédat. Auteurs grecs I: La poétique d'Aristote. Paris 1891 p. VII—XVI.

gino contaminata) XI Minucianus de argumentorum XII Maximus sophista de obiectionibus inso-XIII anonymus de statibus. quibus manu lubilibus diuersa eaque paullo uetustiore potius quam recentiore additum est XIV opusculum de ueterum scriptorum lectione et imitatione ex Dionysii de imitatione libro altero excerptum. Hanc librorum tabulam qui meminerit, apographis exempli Parisini excutiendis non perdet operam, quod cum aliis accidit tum Walzio et Iano Bakio. ego ut in uno genus totum cognoscerem, satis habui Guelferbytanum gr. 14 olim Gudianum (G) chartaceum partim contulisse partim inspexisse: de quo cum Bakius ad Apsinem p. XLI sq. abunde dixerit. nolo acta agere. sed qui syllogen rhetoricam Parisinam iterarunt, omnes Aristotelis rhetoricam et poeticam, Maximi opusculum, excerpta de ueteribus legendis Dionysiana spreuere neque ei in librorum ordine exemplar expresserunt. nam Dionysii scripta iuxta ponunt, artem, de Thucydide epistulam, librum de compositione uerborum, eisque continuant Demetrium de elocutione. hinc propago in duos quasi ramos discedit. omisso enim Alexandro Apsinem Minucianum Aristidem Menandrum subiciunt codices Gudianus, Palatinus gr. 277 (cf. Frid. Sylburgius catalogi p. 83), Laurentianus plutei LIX 11 a Nicodemo monacho saec. xv scriptus (cf. Bakius p. XXX sq.), Ambrosianus 'B 164 sup.' chart. saeculi xv fortasse ineuntis ex Georgii Merulae Alexandrini libris, eiusdemque bybliothecae 'M 92 sup.' olim Octaviani Ferrarii et 'J 81 sup.' s. xv (sed in hoc ex Dionysianis sola ars rh. inest), Marcianus classis VIII 10 membr. saec. XV a Caesare Stratego scriptus (de quo rettulit Bakius p. XLIV), Riccardianus 15 chartaceus (cf. Stud. ital. 2, 485 sq.). Escorialensis I—III—15 chart. saec. xvi, Bodleianus miscell. 230 olim Saibantianus (cf. catal. I p. 783 sq.). contra alii Dionysio Demetrioque Alexandrum Menandrum Aristidem Apsinem Minucianum addunt, nempe Parisinus bybl. nat. 1656, Vindobonensis classis IV (philos. et philol.) 60 chartaceus (cf. Nesselii catal. t. II p. 36 sq.), Marcianus 429 membranaceus s. xv (cf. Iac. Morellii bibl. manuscr. I p. 295 sq.), Palatinus 66 (cf. Sylburgius l. s. p. 24), denique is codex quem Aldus Manutius in rhetorum uolumine priore expressit (a). decurtati sunt codices Riccardianus 68 (cf. Stud. ital. 2, 518) prioris, Angelicanus 54 (cf. Stud. ital. 4, 103) secundi generis, Vaticanus 1405 chartaceus olim Fuluii Vrsini, qui cum Dionysii artem et epistulam de Thucydidis idiomatis praemittat, miscella adiungit originis plane diuersae rhetorica et grammatica. Vrbinas 47 chart. a Michaele Apostolio scriptus, ubi libro de comp. uerb. Aristotelis rhetorica et poetica nec non Demetrius π. έρμ. iungitur, Laurentianus LVIII 22 qui Dionysii epistulam Thucydidiam cum Aristidis rhetorica conponit, alii.

Vides nil magis manifestum esse quam hos libros omnes ita a Parisino pendere, ut ex duobus eiusdem apographis fluxerint. quae num hodieque exstent, non attinet quaerere. nulla enim ne horum quidem est auctoritas, cum aditus ad fontem communem pateat.¹

¹ Cf. dissertatio De Dionysii Halicarnassensis libris manuscriptis indici scholarum Bonnensium aest. a. MDCCCLXXVIII praemissa, unde quae dicta sunt paucis aucta repetiui.

eum ego quidem in libro de comp. uerb., artis capitibus VIII-XI, epistula ad Ammaeum conlatum habeo a Philippo Kohlmanno Dr. uiro studiis in Statio poeta conlocatis notabili Emdeni anno h. s. LXXXIX mortuo. in arte generis demonstratiui (artis I-VII) a Carolo Graux uiro egregio his studiis patriaeque praematura morte abrepto. ad primum autem librum insperatum accessit subsidium, cum ex libris a Chr. Brandisio relictis editionem R. Stephani emissem, ad cuius margines uir doctus nescio quis aut hoc saeculo ineunte aut proximo ad finem uergente codicis Parisini lectionem discrepantem satis accurate enotauerat. ego exemplum nobile anno h. s. LXXX, cum Bonneti mei hospitio iucundissimo uterer, qua potui diligentia praesidiis illis adhibitis non sine fructu relegi.

II Alterum exemplum Florentinum est in bybliotheca Laurentiana plutei LIX codex XV (F) saeculi duodecimi.¹ insunt in eo I Dionysii de compositione uerborum commentatio II eiusdem de oratoribus antiquis tomus prior ie. de Lysia Isocrate Isaeo iudicia III eiusdem de Dinarcho liber IV Flauii Philostrati uitae sophistarum, ut tamen libri II postrema desiderentur v Callistrati descriptiones (ἐκφράσεις) VI Aristidis rhetoris orationes quinque IX VI I XVII VIII. Casu infelici inter primam et secundam codicis partem uel inter quintum et sextum quaternionem fasciculus ita interiit, ut iam libri de compositione uerborum

¹ De altero et tertio codicum genere dixi olim in Fleckeiseni annali a. 1873 p. 145 sqq., de codice Florentino plura tradit Sadaeus libri infra p. XIII indicati p. 32 sqq.

capita XXV inde a p. 194, 5 R. μυστηρίοις μὲν οὖν et XXVI atque operis de antiquis oratoribus prohoemium usque ad huius editionis p. 7, 12 ἐάσω desint. etiam qui tertio loco ponitur libellus de Dinarcho mutilus est, si quidem quaternione XIII extremo f. 104° in medio enuntiato ὅτε καὶ ... abrumpitur: quam iacturam eo aegrius ferimus, quo minus spei relinquitur aliunde restitutum iri. priorum enim librorum duorum cum etiam alii testes supersint, huius libelli codex Laurentianus fons unicus est. Codicem Constantinopoli altero itinere Graeco inuentum anno 1491 a se emptumque Ianus Lascaris epistula ad Demetrium Chalcondylam data testatur¹, in Laurentii Medicei bybliothecam relatum iam catalogus anni 1495 indicat.

Apographon exempli Laurentiani in farragine miscella codicis Vaticani gr. 64 latere Carolus Diltheyus meus perspexit. qui codex anno mundi 6778 uel p. Chr. 1269/70 Thessalonicae scriptus post multa alia quae Ferd. Schultzius ad Aeschinem praef. p. XXIII indicauit, ego in Fleckeiseni ann. l. s. p. 146, 1 recensui², inde a f. 226 quidquid in Laurentiano inest,

¹ Epistulam graecam Lascaris Aeneas Piccolomini edidit Rivista di filologia 1874 t. II p. 417 sqq., locum de Dionysio inuenies p. 419 cf. p. 410. Catalogi testimonium habes in libro Intorno alle condizioni ed alle vicende della libreria Medicea privata ricerche di E. Piccolomini (Archivio storico Italiano ser. III t. XX) 1875 p. 82 n. 367.

² Operae pretium facturus mihi uideor, si catalogum librorum extremo codice positum olim l. s. p. 147, 2 non sine erroribus editum, correctum ab Eltero repetiuero: είσι τὰ βιβλία ἄπες κέπτημαι ταῦτα ἐν Θεσσαλονίκη: τετςαενάγγελον, τριμη-

eodem ordine refert. sperares tam uetus apographon exempli speciem paullo pleniorem redditurum esse. at librarius Thessalonicensis ne uerbum quidem amplius quam nos legit. itaque quae nunc in tribus Dionysii libris desideramus, iam ante a. 1269 interierant.

Praeter hoc, etiamsi studiose et ego et mea causa amici quaesiuimus, neque apographon ullum neque exemplar gemellum indagare potuimus. nam quod in libro de comp. uerborum partis in codice Laurentiano interceptae uestigia in contaminato librorum genere apparent, alia res est, de qua in alterius uoluminis praefatione dicendum erit. quam ob rem quoniam exemplum Laurentianum integritate memoriae ceteris testibus manifesto antecellit, opera danda erat ut quam maxima cura eius lectio exploraretur. mihi olim Adolphus Kiesslingius uir amicissimus acerbo casu nobis et his studiis ereptus integrum contulerat, postea iterum mea causa C. Diltheyus libros de oratoribus et de Dinarcho, commentarium de comp. uerborum

νιαίον, έξαήμερος τοῦ μεγάλου Βασιλείου (hunc titulum librarius idem postmodum supra uersum adiecit), τριώδιν, προφητεία, δυπάνωνος (sic), διπτώχος, ψαλτήριον, νομοπάνωνον · θεολόγος έξηγημένος, διατάξεις τῶν ἀγίων ἀποστόλων ἐν ὧ καὶ ἐκλογαὶ διάφοροι σοφῶν, ἐπιστολαὶ Χρ(υσοστόμ)ου. μεγάλου Βασιλείου. καὶ Γρηγορίου τοῦ θεολόγου καὶ ἄλλων σοφῶν, ἄμα. τῶν ἐπὸς ταῦτα· Σοφοκλὴς, Εὐριππίδης, Συνέσιος μετὰ Αἰσχίνου, Ἰουλιανοῦ, Θεμιστείου (?), ᾿Αρριανοῦ, Διονυσίου, Ἰσοκράτους ἐπιστολαὶ Φιλοστράτου καὶ ἐτέρων οὐκ ὁλίγων, Ἱπποκράτης ὅλος, Γαληνοῦ μεγάλη θεραπευτική, τὰ μονόβιβλα τούτου πολλὰ ὄντα ἐν δυσὶ βιβλίοις. διαγνωστικὴ. ἡ περὶ χρείας μορίων, ἐν ἡ καὶ ἀφ(ορ)ισμοί. Ὅμηρος περὶ διαίτης ὀξέων, ἀνατομική· Παῦλος περὶ τροφῶν Γαληνοῦ, ἐν ὧ καὶ ἔτερα.

Hieronymus Vitelli Florentinus relegit. uti praeterea eis licuit quae Leonardus Sadaeus de codicis ab ipso accurate conlati lectione in Quaestionibus criticis de Dionysii Hal. scriptis rhetoricis Argentorati a. h. s. LXXVIII editis (Dissertat. Argentoratensium t. II p. 89 sqq.) rettulit.

III Tertium exemplar nunc deperditum haec quinque Dionysii scripta tradidit: I de antiquis oratoribus tomum priorem integrum ie. praefationem totius operis et iudicia de Lysia Isocrate Isaeo II epistulam ad Pompeium III iudicium de Thucydide IV commentarium de Demosthenis dictione v epistulam ad Ammaeum contra eos scriptam qui Demosthenis praestantiam ex Aristotelis arte rhetorica repetebant. unius huius exempli merito euenit ut quattuor illa opuscula quae primum excipiunt ad nostrum aeuum propagarentur et operis de antiquis oratoribus initium pridem ex codice Laurentiano abruptum (p. 3, 1-7, 12 huius editionis) seruaretur. quam syllogen qui conposuit siue rhetor siue grammaticus aeui Byzantini alterum operis de antiquis oratoribus tomum iam non norat, qui saeculo quinto, ut Syrianus comm. in Hermogenem t. I p. 90, 13 H. Rabei testis est, nondum decurtatus erat. nam Tzetzae, quod ex deperdita commentationis de Demosthene parte frustulum (p. 253 fr. 1) seruauit, cauebimus ne integrum opus ante oculos positum fuisse iudicemus; pauca autem illa quae ex ea parte quae de Aeschine scripta erat in scholia Aeschinea translata sunt probabile est uel ante Syriani aetatem a rhetore docto excerpta esse. eo igitur tempore quo haec sylloge conposita est, alterius tomi partes eae quae περί τῆς πραγματικῆς Δημοσθένους δεινότητος (cf. p. 252, 16), porro de Hyperide et de Aeschine (cf. p. 7, 18) scriptae erant, interierant omnes, sola relicta erat pars prima περί τῆς λεκτικῆς Δημοσθένους δεινότητος. huic igitur, ut damnum aliquo modo conpensaret, propter argumenti affinitatem epistulam ad Ammaeum subiecit, quae operi olim, cum integrum esset, interponi nullo pacto potuit. illa quidem pars integra relicta erat. quae cum prima fuisset uoluminis, primus eius quaternio auolsus erat, praeterea siue igni siue madore multarum paginarum maxime secundi quaternionis, qui reliquorum primus fuit, principia ita laesa erant, ut primorum uersuum aut prima aut ultima uerba legi non possent. 1 Ex diverso fonte auctor sylloges libros duos (II et III) repetiit, quibus rerum scriptores tractantur.2 con-

² Hiatu ampliore libri omnes duobus locis p.365, 6 et 371, 22 deformantur. inter quos locos uersus huius editionis intercedunt CLVI. utrumque igitur defectum eo euenisse perspicitur, quod duae schedae continentes conpage soluta interciderant. quas tertio loco quaternionis positas fuisse ualde probabile est:

quod si ita est, efficitur ut singulae archetypi paginae uersus fere XXXIX Teubnerianos receperint. igitur ampliores fuere quam eius exempli unde liber de Demosthene fluxit. non recte de hac re Schenkelium Stud. Vindobon. t.II p.31 sq. et Sadaeum

¹ Etiam ultra primum quaternionem (p. 128,17—152,10) haec labes pertinuit cf. p. 153, 24. 155, 10. 158, 10. 168, 12. 181, 15—187, 18. quodsi interualla reputaueris, quibus loci lacunosi sese excipiunt, facile apparet archetypi paginas uersus fere XXXIII—XXXV huius editionis conplecti solitas esse.

iunctos illos olim fuisse eodemque ordine positos fidem facit quod liber de Thucydide inscriptus est ἔτι περί δουκυδίδου πλατύτερον. sed latuit auctorem illum epistula de Thucydidis idiomatis perinde atque cetera quae in exemplo Parisiensi leguntur.

Exempli deperditi lectionem ut instauremus, haec apographa praesto sunt: 1 codex Ambrosianus D 119 sup. (M), olim Georgii Merulae Alexandrini, deinceps Hieronymi Calchi Mediolanensis. 1 in charta ille leuigata satis diligenter ac nitide scriptus est ineunte saeculo XV. eius praestantia etsi non tanta est ut ceteris apographis carere possimus, tamen ea maxime re eminet, quod locos exempli hiantes accuratissime omnium expressit; tenendum tamen est librarium supplendae lacunae incertum maluisse fenestrarum amplitudine peccare quam exiguitate aut omissione. mutum fere nusquam scribitur, lectio conlato archetypo emendata rubro in margine adnotari solet similiterque aliquotiens scholia adscribuntur; idem corrector, ut sententiae finem indicaret, distinctionis notae saepe punctum rubro adposuit. insunt in eo libro f. 1-42^r Dionysii de antiquis oratoribus liber primus f. 42^v-51^v ἐπιστολή ie. epistula ad Pompeium Geminum f. 51^v-94^r liber de Thucydide, in quo f. $66^{\rm r}$ uersu secundo post uerba o $\vec{v}\delta \hat{\epsilon} \gamma \tilde{\eta} \nu \phi \tilde{v}$ filo ab-

l. s. p. 43 sq. iudicare uideo. temerarius enim mihi uidear, si ex numero paginarum quae in Ambrosiano uacant de amplitudine lacunae coniecturam ceperim.

¹ Praescripta edidit Herwerdenus ad Dion. epistolas crit. tres p. V et Sadaeus l. s. p. 42. plura qui de codice scire cupiet, adeat Sadaei descriptionem p. 42—55.

rupto non solum f. 66 sed etiam octo¹ quae secuntur folia (67-74) scriptura uacant, donec f. 75^r pleno uersu primo pergitur μη δεδουλωμένοι κτλ. (p. 365,6 sq.). uacuae iterum pagina f. 94° tresque schedae f. 95-97 relincuntur, nisi quod f. 97^r non tam libro quam paginae Διονυσίου άλικαρνασέως, περί τῆς δημοσθένους λέξεως: inscribitur perinde atque f. 97° Διονυσίου άλικαρνασέως et 98° περί της δημοσθένους λέξεως legitur, f. 98^r demum plena pagina integroque uersu primo incipit liber de Demosthene initio decurtatus a uerbis ων. καὶ τὰ ἀφυστερίζοντά που (p. 128, 17) et ad finem f. 138^v ducitur, extremo iam loco f. 139^r— 146^r epistula ad Ammaeum legitur', pagina auersa f. 146 v scriptura uacat. Quae subsequitur Iosephi Rhacendytae σύνοψις τῆς ὁητορικῆς inter rhetores graecos a Walzio edita t. III p. 478-569 (desunt quae apud Walzium p. 467-477 praemittuntur) ab eodem librario in charta diuersa scripta quasi alterum codicem efficit, cuius et quaterniones $\bar{\alpha}$ — \bar{s} et folia suis utuntur numeris. libros de Thucydide et Demosthene epistulamque ad Pompeium Adolphus Kiesslingius, epistulam ad Ammaeum Guilelmus Studemundius, tractatus de oratoribus antiquis ego contuli. quae testimonia aliquotiens suppleri aut corrigi potuerunt ad fidem eorum quae Sadaeus ex codice enotata dedit.

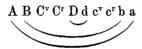
Hinc fluxit bybliothecae Vaticanae codex Otto-

¹ Sadaeus quod p. 43 septem folia uacua numerat, nescio quo casu in errorem adductus est. Ego in adnotatione p. 365 nouem uacare dixi Kiesslingium secutus, qui schedis VIII uacuis antecedentem f. 66 adnumerauit, cuius unus tantum uersus et pars alterius perscribuntur, cetera uacant.

bonianus gr. 365 saeculi XVI ineuntis, in quo eidem atque in Ambrosiano libri Dionysiani eodem ordine leguntur. omnes titulis carent, quibus minio pingendis satis spatii relinquitur. subiunctum est f. 119^{r} — 159^{v} non Iosephi Rhacendytae opusculum sed Hephaestionis enchiridion initio lacerum (inc. $\xi \acute{a}v \eth \omega$ ɛlolv p. 8, 1 ed. Westph.). ex ipso Ambrosiano descriptum hunc Dionysii codicem esse neque olim latere me potuit et nunc quiuis in epistula ad Ammaeum (p.257 sqq.) intellegere facile poterit, cui speciminis causa lectionem Ottoboniani a G. Heylbutio enotatam subieci.

2 Codex Vaticanus inter Palatinos gr. LVIII chartaceus saeculi XV foliorum CXXXII (P), quo de post G. Kaibelium (in Fleckeiseni annali a. 1873 p. 148 sq.) Henricus Schenkl Studiorum Vindobonensium t. II (1880) p. 30 sq. rettulit, cf. catalogus Sylburgii p. 21 H. Stevensoni p. 29. integer codex est, nisi quod scheda prima nunc soluta praeponitur, idem rara neglegentia scriptus quippe ex dictatione hominis non opinor graeci exceptus tamen aliquando antiquae lectionis testis est ueracior quam M. insunt f. 1 iudicium de Thucydide, f. 33^r liber de Demosthene sub falso titulo θουκυδίδου ἔκφρασις τῆς στάσεως τῶν κερκυραίων (id quod attinet ad prima saltem p. 128, 17-130, 1), f. 79^v epistula ad Ammaeum, f. 89^r operis de oratoribus antiquis liber primus, f. 125^r epistula ad Pompeium. epistulam ad Ammaeum tres excipiunt schedae uacuae f. 86-88, et reliqua inde a f. 89^r usque ad calcem ab una manu et diuersa ea quidem ab eis quibus priora debentur scripta sunt; liber de Thucydide quattuor occupat quaterniones et a duobus scribis

exaratus est non eisdem atque eis qui in parte sequenti f. 33-85 uersati sunt. hinc facilis ac necessaria est coniectura, plures eodem tempore librarios in scribendo codice Palatino occupatos fuisse, ut alii libro de Thuc., alii libro de Dem. epistulaeque adnexae. unus reliquis a f. 89 operam darent. Liber de Thucydide in hoc codice miro modo turbatus est: locus p. 328, 24-330, 22 suo loco omissus postea p. 332, 19 in media uoce interpositus legitur itemque p. 340,14 -342,16 inter p. 344,21. quae turbae, quamuis aliter Schenkelius Stud. Vind. p. 31 iudicet, ita tantum oriri potuere, si duae eiusdem quaternionis schedae continentes aut ex conpage solutae inuersaeque aut (id quod longe probabilius) supinae ita in exemplari conlocatae erant ut frons et tergum utriusque mutaretur: haec igitur illius in exemplo quaternionis fuit species

hinc simul constat singulas exempli paginas uersuum Teubnerianorum XLV duarumque fere partium numerum continuisse. unde hoc exemplum non commune illud ceterorum fuisse apparet, sed librum nunc deperditum ex illo exemplo descriptum, Palatini parentem. Conlatum integrum codicem Georgii Kaibelii amicitiae debeo.

A Palatino pendet codex Parisiensis bybliothecae nationalis gr. n. 1657 chartaceus saeculi XV exeuntis (A), in libro de antiquis oratoribus mihi a D. Detlefseno conlatus. continet eosdem quinque Dionysii libros eodem ordine atque Palatinus: quem eius fontem esse cum

ego olim in Fleckeiseni annali 1873 p. 149 dixi, tum Schenkelius l. s. p. 29 demonstrauit. discrepat eo quod iudicii de Thucydide, cuius initium ibi nunc p. 347, 4 a litteris ξάμενοι fit, quaternio primus simulque is quaternio qui finem huius et initium libri de Demosthene complectebatur desunt, cf. Schenkelius p. 30. Dionysio subiciuntur Aeliani uaria historia, excerpta Heraclidae Pontici quae uocantur, epistulae Philostrati quindecim, Theophylacti duae.

3 Codex Parisiensis bybliothecae nation. gr. 1742 chart. saeculo XV exeunte aut XVI ineunte scriptus (B) continet amisso tamen iudicio de Thucydide eadem eodem ordine quae Ambrosianus. duabus constat partibus ualde diuersis. librum I de antiquis oratoribus (f. 1^r) et epistulam ad Pompeium (f. 49° 60^r) manu tersa ac nitida librarius satis diligens scripsit, fasciculis usus sane non usitatis: seniones duos (1-24) quinio excipit et quaternio uno folio decurtatus (35-41), secuntur duo seniones (42-65); post f. 60, cuius quinto uersu textus finitur, quinque folia scriptura alteram partem scriba rudis scopa potius quam calamo exarauit isque tam neglegenter, ut nauseam faciat lectionis discrepantiam et enotanti et adnotanti. continet ea librum de Demosthene f. 66^r, ubi primi quattuor uersus scriptura uacant, in superiore margine minio scriptum est θουκυδίδου ἔκφρασις τῆς στάσεως τῶν κερκυραίων, et epistulam ad Ammaeum argumento coniunctam f. 128v-135v, quae ternionem et octo quaterniones ($\beta'-\iota'$, nimirum ξ' ibi sextum indicat) efficiunt. extrema epistulae pars cum interiisset, tertia manus saec. XVI satis nitida defectum suppleuit binione (f. 136—9) adiecto, cuius f. 138^r epistula nunc finitur, reliqua (138^r. 139) uacua sunt. Huius codicis librum I de ant. orat. (f. 1—49^r) olim mea causa D. Detlefsenus contulit, reliqua ego excussi.

4 Quartus isque procul dubio Palatino et Parisiensi praestantior accedit codex Venetus bybliothecae s. Marci inter eos qui post Theupoli catalogum editum accessere classis x n. XXXIV Morellio curante a. h. s. XVII acquisitus. huius libri olim me Hugo Rabeus noster admonuit, quo tempore in editione paranda uersed cum specimen libri idoneum praesto non esset, neglexi eum ex codice Ambrosiano fluxisse temere opinatus. sero nunc, dum materiem praefationis congero, eum esse in hoc exemplo opusculorum Dionysii ordinem intellexi, quo aut ex ipso exemplari aut ex apographo eius deperdito fluxisse probaretur. igitur ut de natura huius textus certior fierem, intercedente I. Lietzmanno a Morpurgo uiro inlustrissimo bybliothecae Marcianae praefecto petii, ut quattuor primarum libri de Demosthene paginarum simulacra luce excepta mihi curaret et mitteret. qui uir, ut est ingenio liberali, non solum quod rogaueram fecit sed ultro etiam de codice rettulit, quae adpono. codex est chartaceus saeculi XV, foliorum CL, altus m. 0.294 latus m. 0.213. continet I Dionysii de Demosthene librum f. 2-33° manu Hermolai Barbari Veneti (1453-1493) scriptum II epistulam ad Ammaeum Demosthenicam f. 33v-40r III de antiquis oratoribus (Lysia Isocrate Isaeo) commentationes f. 40r-79v IV epistulam ad Ammaeum f. 80 -88 v iudicium de Thucydide f. 88^r—120^v, subiungitur Demetrii de elocutione opusculum sine titulo f. 121 -150. maiorem codicis partem inde a f. 33° Thomas de Zenotelis vel de Zanetelis Feltrensis exarauit, quo librario Barbarus utebatur. In f. 1 haec leguntur: 'Hoc uolumen Dionisii Halicarnassei Demetriique Phalerei opera continens doctissimorum uirorum Hermolai Barbari Patricii Veneti, ac Thomae Didymi Zaneteli Fertini manibus conscriptum, puluere fortassis diu obtritum ignari homuncionis incuria ad euoluendas uenales escas Fartori in tabernam traditum, e tanta ingiuria (sic) à me Daniele Tomitano fuit ereptum; sugerente Bonifacio Pasoleo legum Doctore Francisci filio, cognato et amico carissimo: $\overline{\infty DC}$ \overline{XXXV} . Die Xla Maij'. In ea parte quam in exemplo phototypo examinare licuit, his codex discrepat a nostra lectione1:

p. 128, 17 codex incipit ων καl τὰ, in margine legitur Φουκυδίδου ἔκφρ(ασις) | π(ερl) στάσεως κορκυ | ραίων 18 προγενομήνων

129, 3 uerba τὸ δὲ usque ad 129, 24 διδόμενα sic omittuntur: εύπρεπὴς [l. 3] καὶ τὰ λοιπα μέχρι τοῦ, ἴσχυον οὐκ ἐχόντων ἄλλοθεν δύναμιν 130, 4 οὕτ' ἐμιμησατο

131, 2 τοσούτον $\dot{\eta}$ 7 $\ddot{\eta}\delta\eta$ ταλλα 11 $\dot{\eta}$ δὲ ἀσφ. 12 lacuna circiter XVI litterarum 13 hiatus fere XXIV litterarum 15 ἑπάτερα 17 $\dot{\eta}$ δ' $\dot{\epsilon}\pi l$

132, 1 αὐτῶν 3 nullum lacunae indicium 10 τούτων] πλοῦτον 13 ἀποδεξαμένους 14 εἰ δὴ πηγή] ἣ λοιπή 17 δυνάμεως ὡς δὲ

¹ Quae uncis inclusimus in hac editione, non respexi. nam quae delenda iudicauimus, sponte intellegitur ut in ceteris codicibus sic in hoc quoque legi; quae interposuimus hoc signo (—) usi, nemo non uidebit etiam a Veneto abesse.

133, 1 νεωτέφοισι 4 post ὥστε fenestra XX litterarum 5 post συμφορὰς lacuna XXIII litterarum, deinde εἰς αὐτους 8 καρτερώτατος ἐστὶν 9 ἐξαμαρτάνειν 11 καὶ initio noui folii (2*) iteratur 12 καὶ διὰ κινδύνων 20 γιγνώσκειν εἰπεῖν lacunae nota deest

134, 4 προλέγων 5 φιλονεικοῦντας 8 τῶ ἐτέρω 10 ῥάστην 11 οὖν ἐπείνων 16 τοῖς δυεῖν εἰ dein VII litterarum spatium, sequitur ἑπατέρους 18 post fenestram IX litterarum ἡ δὲ ἰσοκράτους 20 post VII litterarum spatium ἀγωνισαμένου

135, 4 αὐτὰ τἀναγκαιότατα 6 τὸ (ante ἀκρ.) deest 7 ἄλλὰ 8 ἤθικῆ 9 ἡδεῖα ἐστι 12 ἀνείληφε 18 ἐκμέμακεν δ' ἐν 21 οὕτε καιοῶ

136, 6 εύθίας ut uidetur έγκαλλοπιζομένην 8 καὶ άναληθεστέραν post τε καὶ fenestra X litterarum 12 μιγμα sine accentu 14 τοὺς χαρακτῆρας omissa 16 ἐπιτηδεύει 19 ῆντινα οὖν

137, 1 πίνος (scholion adest) 2 ἡρέμα 7 καλλιεπεῖν textus, margo γρ. κάλλιον εἰπεῖν 12 ἀποτείνουσα 13 χεῖται

Haec sufficient ut perspiciamus Barbarum nullo eorum codicum quos supra descripsimus usum exemplar satis diligenter expressisse. eius lectio ut plerumque a fide codicis Ambrosiani prope abest, ita nonnumquam ueluti p. 136, 6 et 8 cum codicibus PB cognationem prae se fert. quam ob rem Marcianus una cum M ad restituendam archetypi lectionem usui erit. supplementa lacunarum ex docti librarii ingenio nata, non ex exemplo repetita esse reliquorum codicum consensus docet. Cognatum Veneto esse cod. Mutinensem 68 (cf. Stud. ital. 4, 430) ipse ordo librorum indicat.

Ad horum igitur apographorum fidem exempli deperditi memoria instauranda est. cuius fata facile diuinaueris, si quo ordine Dionysii opuscula in codicibus ferantur conparaueris. exhibet enim

M	Marcianus	P	В
de ant. or. I	de Demosth.	de Thucyd.	de ant. or. I
ep. ad Pomp.	ep. ad Amm.	de Demosth.	ep. ad. Pomp.
de Thucydide	de ant. or. I	ep. ad Amm.	
de Demosthene	ep. ad Pomp.	de ant. or. I	de Demosth.
ep. ad Amm.	de Thucyd.	ep. ad Pomp.	ep. ad Amm.

apparet, opinor, exemplum primum ita solutum esse ut duae partes essent I de ant. or. I ep. ad Pomp. de Thucydide II de Demosthene cum epistula ad Ammaeum: his separatis et transpositis eum ordinem natum esse quem codex Marcianus et aliquo modo Palatinus prae se fert. deinceps a priore parte auolsum esse iudicium de Thucydide, ut huius quoque incerta sedes esset, qualem in cod. Palatino uidere licet. tum interiisse iudicium de Thucydide, quo priuatus est codex Parisinus. postremum reliqua quoque ex conpage soluta et usu detrita neglecta et abiecta esse.

Haec cum ita sint, efficitur ut artis rhetoricae quae fertur, epistulae ad Ammaeum de Thucydidis idiomatis, fragmenti librorum de imitatione memoria in uno teste Parisiensi (P), libri de Dinarcho in uno Laurentiano (F), librorum de Thucydide et de Demosthene epistularumque ad Pompeium et ad Ammaeum in uno illo exemplo nitatur, cuius apographa modo memorauimus (S). contra libri de compositione uerborum duo testes sunt eique saepe discrepantes P et F, ad quos accedit epitoma de qua suo loco dicetur; itemque libri de oratoribus antiquis primi duo sunt auctores F et S, si prohoemii eam partem (p. 3—7, 12) exceperis quae nunc in F desideratur.

IV Sed praeter hos quos recensuimus nulli exstant

Dionysii libri, quibus si quid propriae dotis inest, tuto confidere liceat. nullus enim alius, quamuis permulti sint, inuentus est, cuius lectio peculiaris potius ex nouo et incognito fonte repetita quam ex interpolatione nata esse conprobetur. de eis opusculis quae altero tomo edentur suo loco dicam. hic eorum quae prius hoc uolumen fert ratio habenda erit.

Epistulam ad Ammaeum de Thucydidis idiomatis scriptam, quoniam Marcellini observationes breuiusculas § 35-41. 52 sq. supplere discipulisque ad Thucydidis lectionem initiandis apta esse uidebatur, post saeculum XII uir pro temporibus non indoctus idemque in Thucydide bene uersatus cum exemplo Thucydidis coniungendam curauit. qui apographo codicis Parisiensis usus lectionem corruptam emendare, mancam supplere suopte ingenio fretus studuit. quem secuti permulti Thucydidi hunc Dionysii libellum comitem dederunt. sed nullum id genus codicem inueniri puto qui saeculum XIV antiquitate superet; plerique saeculi XV, nonnulli s. XVI sunt. ex hoc genere sunt codex Neapolitanus gr. 10, in quo rudera quaedam exempli Thucydidei insunt, uitae Marcellini et anonymi, Dionysii libellus, excerpta ex scholiis Thucydideis1; Parisiensis suppl. gr. 256 olim Andreae Schotti Antuerpiensis bombycinus s. XIV, ubi libellus, ut saepe fit, Thucydidem excipit f. 213; Vaticanus gr. 1302 codex Diogene Laertio et Theophrasti opusculis insignis², cui f. 195 sqq. fragmentum ex codice

¹ Cf. H. Schenkl Stud. Vindobon. II p. 21 sq.

² Cf. Brandisius in Commentationibus academiae Berolinensis 1831 p. 72 n. 156 Schenkl l. s. p. 22.

Thucydidis bombycino sumptum inseritur, nempe uitae Marcellini et anonymi, opusculum Dionysii et παρεκβολαί γοήσιμοι ἀπὸ τῆς θουκυδίδου συγγραφῆς (subsequitur in charta saec. XV rhetorica ad Alexandrum); Bodleianus bybliothecae Canonicae gr. 48 saeculi XIV exeuntis (cf. catalogi t. III p. 51 sq.). saeculi XV sunt codices Parisienses 1733 et 1736 (in utroque hic libellus Thucydidi subicitur), Tolosanus 802 a Iohanne Rhoso scriptus, Vaticanus 938, Ottobonianus 211, Palatinus 84, Vrbinates 89, 91, 92, Barberinus I 95, Laurentianus pl. Lx 16 cuius Marcellinus coniunctus originem indicat, Cantabrigiensis bybl. universitatis (cf. A catalogue of the mss. preserved in the library of the university of Cambridge t. III p. 691), Escorialensis Σ —I—12 cf. Milleri catalogus p. 58 cod. 68 f. $57^{\rm r}$, Mosquensis bybl. synodalis 510 (olim 217). saeculi XVI sunt Parisiensis n. 1735 et Monacensis gr. 126. in codicibus miscellaneis quod epistula etiam cum diuersis libris coniungitur, conparato codice Neapolitano aut Vaticano 1302 facile intellegitur. sic Franciscus Philelphus Constantinopoli a. 1427 in codice Laurentiano LX 18 Dionysium cum Aristotelis et Anaximenis arte rhetorica conposuit, in codice Parisino 2755 Michael Apostolius eundem Hephaestioni subiunxit. codicum memoriam non ex ipso exemplari Parisiensi sed ex gemello repetendam esse Henricus Schenkelius Stud. Vindob. II p. 24 sq. statuerat. contrarium uerum esse ut demonstrarem, in proecdosi Bonnae 1889 edita duorum codicum Schotti (D) et Philelphi (C) lectionem integram adposueram. nunc postquam ipse Schenkelius mecum sentit, satis habui eorum mentionem ibi

tantum fecisse, uulgatae lectionis ubi origo indicanda erat.

Etiam primi de oratoribus antiquis libri caput quod est de Lysia separatim scriptum est in codicibus oratorum et declamatorum Guelferbytano olim Helmstadiensi membr. s. XVI quem Fridericus Hanouius olim mecum Bonnae contulit, Parisiensibus gr. 2131 Iani Lascaris manu scripto (C inde a Grosio dicitur) et 2944 saec. XV (D)¹, Veneto bybliothecae Marcianae 522 membr. s. XV, Vaticanis Palatinis n. 134 et hoc quoque librorum genus interpolationem grammatici Byzantini passum est, unde euenit ut lectio paulo planior et commodior esset quam ea quam testes genuini exhibent, sed cauendum ne fallaci specie decipiamur. qua de re Radermacherus hisce lectores admonet: 'In Lysia lectionis interpolatae testem exhibuimus librum Guelferbytanum n. 806; eius libri similiumque defensor exstitit qui ante hos nouem annos iudicium de Lysia edidit A. M. Desrousseaux uir doctissimus. quae opinio quam fallax fuerit, in Fleckeiseni annali 1895 p. 243 sq. demonstrare conati sumus selectis talibus exemplis, qualibus Guelferbytani lectiones illas emendatas cum dicendi usu Dionysiano pugnare certissime appareret. Qua re in corruptelis tollendis spreta reliquorum librorum lectione a Guelferbytano eiusque asseclis proficisci omnino nefas putauimus, cuius rei apertissimum habeo documentum de Lys. p.

¹ Cf. Denys d'Halicarnasse jugement sur Lysias, texte et traduction française . . . par A. M. Desrousseaux et Max. Egger (Paris. 1890) p. IX sq.

9, 3 sq., quem locum nostro quidem iudicio pessum dedit Desrousseaux.'

Caput de Isocrate unum noui codicem qui separatum exhibeat Matritensem, de quo Desrousseaux rettulit l. s. p. VIII n. 3.

Restat eorum genus librorum qui saeculo XVI eo consilio scripti sunt, ut opusculorum Dionysianorum exempla a typographis diuolgata supplerentur. id quod ut intellegatur, paucis monendum erit, quo ordine haec opuscula paulatim publice innotuerint:

- a. 1493 caput de Isocrate in editione principe Isocratis Mediolanensi, iteratum in editione Aldina a. 1513 et 1534
 - 1502 epistula ad Ammaeum de Thucydidis idiomatis in editione Thucydidis Aldina
 - 1508 opuscula tria in codice Parisiensi (P) eiusque apographis seruata, de compositione uerborum, ars rhetorica quae dicitur et epistula de Thucydidis idiomatis, in Rhetorum graecorum ab Aldo collectorum uolumine priore
 - 1513 caput de Lysia in Oratorum graecorum ab Aldo editorum uolumine primo
 - 1547 Robertus Stephanus in appendice Dionysii Antiquitatum Romanarum Lutetiae 1546 editarum quaecumque tunc uolgata erant opuscula primus editione coniunxit: tria ab Aldo in Rhetorum t. I publicata, Lysiam, Isocratem. ceterum Lysiam et Isocratem, cum titulum exprimendum operis traderet, nondum prospexerat
 - 1554 Henricus Stephanus haec adiecit corporis su-

perstitis membra: prohoemium in libros de oratoribus antiquis (p. 3-7), epistulam ad Cn. Pompeium, epistulam ad Ammaeum de Demosthene et Aristotele, excerpta ex libro de imitatione secundo (inscribitur p. 35 Ταῦτα εὖρον ἔν τινι παλαιῶ ἀντιγράφω της του Διονυσίου Αλικαρνασσέως τέγνης, έν τῶ περὶ τῆς τῶν λόγων έξετάσεως κεφαλαίω). titulus libelli nitidissimi Petro Victorio inscripti, paginas 78 et quaternionem praefixum conplectentis hic est: ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΑΛΙΚΑΡ- | νασσέως πρός Γναῖον Πομπήτον έπιστολή. | Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολή πρὸς Αμμαΐον. | DIONTSII HALICARNAS- | fei responsio ad Gn. Pompeij epistolam, in qua ille de reprehenso ab eo Platonis stylo conquerebatur. | Eiusdem ad Ammaeum epistola. | Alia praeterea, quae tertia pagina recensentur. (interponitur oliua Stephaniana) LVTETIAE Apud Carolum Stephanum, Typogra- | phum Regium. | M. D. LIIII.

- a. 1580 Petrus Victorius caput de Isaeo et libellum de Dinarcho, utrumque ex codice F petitum Lugduni edidit
 - 1586 Fridericus Sylburgius in Dionysii Halicarnassei ab ipso 'Francofurdi apud heredes Andreae Wecheli' editi tomo II primus integram horum opusculorum syllogen proposuit, adiectis commentationibus de Thucydide et de Demosthene, quas Andreae Dudithii officio debebat (cf. not. p. 29^a 59).

Hanc syllogen postea ordine non mutato Hudson Oxonii 1704 et Ioh. Iacobus Reiskius Dionysii t. V et VI Lipsiae 1777 iterauerunt. a Reiskio pendet exemplum a C. Tauchnitio typis immobilibus expressum. Aemilii Gros Francogalli editionem a. h. s. XXVI et XXVII Parisiis emissam tacere praestat.

Iam quo magis opuscula Dionysii utilissima innotescebant, consentaneum est guippe antiquitatis studiis feruentibus in uiris doctis non paucis desiderium maximum eorum quae nondum publico usui patebant excitatum esse. fuisse tunc qui omnia Dionysii opuscula inedita pariter atque edita uno codice conponere uellet, conicias ex codice Mediolanensi miscello saec. XVI bybliothecae Ambrosianae 'D 473 inf.', cui duo quaterniones interponuntur ex codice lacero Dionysii seruata: prior partem artis rhetoricae inde a p. 273, 14 R. της ολκουμένης usque ad p. 328, 6 φεύγειν continet, alter epistulam ad Pompeium integram et libri de Thucydide principium usque ad p. 333, 8 huius editionis, utrumque sine titulo; coniuncta igitur in codice deperdito erant quae diversis librorum generibus tradita sunt. sic Andreas Dudithius, qui in Italia adulescens studiis usque ad eum annum uacauit (1554) quo H. Stephani supplementa edita sunt¹, operam dedit ut haec opuscula plenissima collectione coniungeret. a quo Sylburgius, ut ex eius praefatione constat, non solum commentarios de Thucydide et de Demosthene, sed postea etiam artis rhetoricae capita

¹ Cf. de hoc uiro C. B. Stieff, Leben und glaubens-meynungen Andr. Dudiths (1533—1589), gewesenen bischofs . . . nach seinen handschriftlichen briefen. Mit porträt. Vratislauiae 1756.

IX priora, libros de Isaeo et de Dinarcho, epistulam ad Ammaeum de arte Demosthenis, epistulam ad Pompeium accepit. igitur uel ad codicem Laurentianum (F) Dudithio aditus patuit, unde Isaeum et Dinarchum eruit. tertiae sylloges codice usus est Palatini simillimo, quippe in quo libro de Demosthene inscriptum fuerit Θουχυδίδου έμφρασις της στάσεως των Κερχυοαίων (uide supra p. XVII) cf. Sylburgius not. p. 32^b 25. Sylburgius cum iudicia de Thucydide et de Demosthene ex apographo Dudithii primus edidisset. ceterorum librorum discrepantiam, quam ex uolumine Dudithiano enotauerat, in spicilegio editionis se propositurum esse pollicitus (praef. f. 1^v) promisso non stetit. eam exemplo editionis Sylburgianae, quod ex I. L. Buenemanni libris in bybliothecam universitatis Lipsiensis inlatum est, adscriptam esse olim in Fleckeiseni ann. 1873 p. 151 sq. monui. sed alia quoque Dudithii sunt uestigia. Codex Bodleianus inter miscellaneos n. 36 eos libros Dionysii continet qui ante Victorium et Sylburgium nondum publice legebantur, de Thucydide, de Isaeo, de Dinarcho, de Demosthene: quorum primo subscribitur 'finis 26 martii 1581 inso paschae die ex exemplari Duditiano transcriptum'.1 In codice Io. Vincentii Pinelli nunc Ambrosiano 'C 257 inf.' chartaceo s. XVI f. 138 rubro inscribitur Διονυσίου άλικαρνασέως ή περί των άττικων όητόρων πραγματεία, πρός άμμαῖον: | Θουκυδίδου έκφρασις της στάσεως των κερχυραίων: | sequitur ων

¹ Cf. H. Coxe in Catal. codicum mss. bibl. Bodleianae t. I p. 641.

καὶ τὰ ἀφυστερίζοντά που κτλ. ie. liber de Demosthene. in superiore margine uir doctus¹ haec adnotavit: 'Sic est titulus in epistola ad Cn. Pompeium. ex fine coniectum est, titulum fuisse περί τῆς λεπτικῆς δεινότητος τοῦ δημοσθένους, ubi etiam alium promittit περί τῆς πραγματικῆς. id quod etiam ex ἀνακεφαλαιώσει colligitur, quae fol. posita est. In libro Dudithii scriptum est, nescio cuius manu: Fragmentum Dionysii Halicarnassei de Atticis Rhetoribus, seu de formis orationis', ad finem hic liber ducitur f. 179^r (179° uacat), sequitur f. 180°-188° caput de Isaeo. deinceps f. 189r 'e uita Dinarchi. De hyperide. $\pi\iota$ στοῦται οὐ κατ' ἐνθύμημα κτλ. (p. 305, 15 h. ed.), denique f. 190^r-206^v iudicium de Thucydide inde a p. 363, 4 ἐμδηλότατα δὲ, qua de re statim p. XXXII dicetur.

Eodem consilio in cod. Parisiensi 1800 chart. s. XVI (C) epistulae ad Pompeium et ad Ammaeum ex tertio librorum genere sumptae et libri de oratoribus antiquis primi prohoemium cum primis de Lysia uerbis (usque ad p. 8, 5) coniunguntur ie. ea quae postea H. Stephanus primus edidit.² Quos Sylburgius demum adiecit libros de Demosthene et de Thucydide codex Parisiensis 1745 conprehendit. Librum de Thucydide solum codex Vaticanus 1000 chart. s. XVI et codex Barberinus II 98 chart. s. XV (?), quem Schenkelius l. s. p. 27 sq. describit, uterque quo Ambrosianus M titulo ἔτι περί θουκυδίδου πλατύτερου insignitum, con-

¹ Idem ad titulum adposuit 'Desunt multa'.

² Nam epitoma librorum de imitatione ex alio fonte repetenda erat.

tinent; eundem codex Octauiani Ferrarii nunc Ambrosianus 'M 92 sup.' syllogae rhetorum e codice Parisino deductae interponit, propter argumenti similitudinem cum epistula de Thuc. idiomatis coniunctum. Epistulam ad Ammaeum (p. 257 sqq.) codex Parisiensis 1743 separatam tradit.

Pertinet huc etiam iudicii de Thucydide editio Aldina anni MDLIX, tam rara ut uel Renouardi annalium typographei Aldini scriptoris (Par. 1803) eruditionem ac diligentiam fugerit. duo editionis rarissimae quippe numquam perfectae neque publice emissae exempla noui, unum in bybliotheca Ambrosiana, alterum in Parisiensi nationali. inter copias Ambrosianas codex est graecus miscellaneus saeculi XVI 'R 117 sup.', in quo quattuor insunt fasciculi foliorum quaternorum (ie. biniones) graece impressi, titulus f. 1 praefigitur hic: ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ | ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ | ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΣΕΩΣ | ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ | γαρακτήρος, και τών λοιπών τοῦ | συγγραφέως ιδιωμάτων· | sequitur signum Aldinum ancora cum delphino interpositum nomini $AA \triangle O\Sigma$, infra legitur ENE-TIHΣIN, A, Φ NΘ'. || primi binionis folia secundum et tertium praefationi seruata desunt, in quarto incipit iudicium de Thuc. eodem, qui in fronte legitur, titulo praeposito. hinc commentatio Dionysii ducitur usque ad f. 16 v extremum desinitque in uerba p. 363, 6 xal πολλά συντιθέναι. Iam reliqua ut suppleret, uir quidam doctus in chartis adiectis XVIII inde a u. ἐκδηλότατα δὲ αὐτοῦ καὶ χαρακτικώτατά ἐστι (p. 363, 4) usque ad extremum οὐ μην άληθέστερα. (418, 21) initio f. XVIII^r admodum laceri scripsit. eodem consilio Ioh. Vincentius Pinellus (natus a. MDXXXV) Patauinus in altero codice Ambrosiano 'C 257 inf.' f. 190^r—206 haec ipsa quae ab Aldo typis expressa non erant, a librario nescio quo sibi scribi iussit.¹ editor autem cur absoluere coeptum noluerit, causa non est obscura. proxime p. 365, 6 sequitur lacuna in M paene nouem foliis uacuis significata: haec quo suppleretur sperabat librum inuentum iri.

Etiamsi tres opusculorum Dionysianorum collectiones ad nos perlatae sunt, minime tamen quaecumque ille de arte quam profitebatur scripsit omnia seruata sunt. tria alterius de antiquis oratoribus tomi capita post Syriani aetatem uidimus interiisse. earum commentationum, quibus orationes Andocidis Lysiae Isocratis Isaei Demosthenis recensuerat et quae genuinae quae spuriae essent quaesiuerat, nulla diem tulit: unicum eius generis specimen libellus de Dinarcho relictus est. eo maxime nomine nobis pretiosus quod inde cum eorum rationes qui bybliothecarum ueterum tabulas confecerunt tum ipsius Dionysii cognoscere licet; cui rei etiam epistula ad Ammaeum utilissima est. ipsius artis caput unum nunc tractat liber de compositione uerborum: olim plures legebantur id genus libri, uelut ars figurarum (περλ σχημάτων) et de imitatione libri tres, unde secundi partem Dionysius ipse epistulae ad Pompeium datae inseruit, epitomam seruauit codex

¹ Pinellus ipse in tabula, quae in fronte codicis legitur, haec scripsit: 'Eiusdem de Thucydidis historia iudicii fragmentum, quo | suppletur pars edita a Manutio — ch[arta] 190'.

Parisiensis. deperditorum reliquias nos suis locis interposuimus, numeros reliquiarum continuos esse breuitatis causa uoluimus.

Quo ordine opuscula a Dionysio scripta sint, quaestio eam ob causam difficilis est et quodam modo inexplicabilis, quod Dionysio, ut mos fuit praeceptoribus antiquis, plura eodem tempore agenda erant. testatur hoc ipse aliquotiens neque fieri aliter potuit. neque enim ars oratoris iudicari et indicari recte poterat nisi separatis orationibus spuriis, et dilectus ipse genuinarum spuriarumque cum alia indicia tum artis et ingenii signa sibi poscebat. praeterea munus scholasticum et officium fautoribus debitum effecisse uidemus ut scribendi filo interrupto ad nouum libellum festinaret. est tamen quod explorari possit et post F. Blassium (De D. H. scriptis rhetoricis diss. Bonn, 1863) et C. Th. Roesslerum (D. H. scriptorum rhetoricorum fragmenta, diss. Lips. 1873 p. 3 sqq.) ab Hugone Rabeo Musei rhenani t. XLVIII p. 147 sq. loco de Thuc. p. 326, 9 rectius explicato definitum sit. Epistulam ad Ammaeum quae est de Demosthenis arte et commentarium de compositione uerborum constat ceteris opusculis antiquiores esse. quam Dionysius de comp. uerb. p. 6,5-11 R. promittit de delectu uocabulorum commentationem num ediderit, plane incertum est. secuti sunt duo de oratoribus antiquis quibus recentior est de Dinarcho libellus. deinde cum de imitatione commentaretur duosque libros priores iam absolutos in scriniis teneret, offensio quam iudicium de Platone in libro II de ant. orat. p. 136, 11-142, 19 latum mouerat, causa fuit ut ad Pompeium Geminum epistulam ederet, cui caput libri de imitatione secundi subiecit. post quam librum de imitatione tertium scriptum totumque opus editum esse ipse testis est de Thuc. p. 325, 3. inter antiquiora scripta habenda est etiam dissertatio περί τῆς πολιτικής φιλοσοφίας πρός τούς κατατρέχοντας αὐτής άδίκως (Philodemum opinor eiusque asseclas) quam de Thuc. p. 327, 21 se olim euolgasse fatetur. ceps cum quaestionibus de orationibus Demostheni aut recte aut falso adscriptis occupatus esset, Q. Aelio Tuberoni roganti morem ut gereret, iudicium de Thucydide scripsit. post quod epistulam ad Ammaeum Thucydidiam breui tempore interposito emissam esse scriptor ipse p. 421, 11 testatur. reliquorum oratorum tabulas quando Dionysius ediderit, nullum indicium est. in his igitur acquiescendum nobis est. nullus enim liber quo fere anno editus sit sciri potest: hoc unum constat omnia post annum XXX a. Chr. nata esse, quo Dionysius Romae sedem fixit (cf. ant. Rom. I 7), aliquanto ante coss. Ti. Claudium Neronem iterum et Cn. Calpurnium Pisonem (a. VII a. Chr.), quo anno antiquitatibus Romanis praefatus est, edita fuisse ualde probabile est.

Edendi Dionysii socius mihi gratissimus accessit Ludouicus Radermacher, qui quam adulescens mouerat spem adeo non fefellit, ut de Dionysio egregie meritus sit. prouinciam ita partiti sumus, ut ego reliqua, ille librum de oratoribus antiquis primum, Demosthenem, Dinarchum edendos receperit. Radermacheri portio praeter Dinarchum omnis (p. 1—252) typis descripta, reliqua huius uoluminis pars operis tradita erat, cum autumno anni XCVI oculorum morbus me corripuit et effecit ut plus quam biennium haec iacerent. nunc tandem ausus coeptum uolumen ad umbilicum adducere doleo me non eam curam purgandis plagulis et emendandis adhibere potuisse qua opus erat.

Disposuimus libros ita ut priore uolumine opuscula critica, altero de ipsa arte tractatus coniungantur.

Lectionis recensendae officium eis quae de codicum manuscriptorum auctoritate et propagine dicta sunt plane definitum est. libellus de Dinarcho ad codicis F, epistula Thucydidia ad codicis P fidem exigenda erat, librorum de Demosthene et de Thucydide itemque epistulae ad Ammaeum Demosthenicae exemplar deperditum (S) ex apographis MPB instaurandum erat. in qua re etiamsi Ambrosiani maior solet fides esse, tamen, ut Radermacherum loquentem inducam, 'Parisinus suam habet auctoritatem. Sic de Dem. p. 250,21 ubi necessario edendum fuit: ελ μέντοι τινές έν τοῖς ψευδεπιγράφοις είσὶ λόγοις ἀηδεῖς καὶ φορτικαὶ καὶ άγροικοι κατασκευαί, in Ambrosiano εl μέντοι τινές ένιοι ψευδεπίγραφοι είσὶ λόγοι ἀηδεῖς exstat, in Parisino εί μέντοι τινές ένιοι ψευδεπίγραφοι είσι λόγοις άηδεῖς. is igitur memorabile uerae lectionis uestigium seruauit, quae res ideo neglegenda non est, quia, cum plurimis lacunis liber de Dem. scateat, interdum factum est, ut litteras paullo plures quam Ambrosianus Parisinus exhibeat, qua re egregie adiuti sumus e. g. in uerbis p. 186, 4 sq. restituendis. Denique Palatini lectiones praecipue ideo adnotandae fuerunt, ut quam ex sordido fonte Sylburgius hauserit, apertum fiat, cuius ex editione pendent quaecumque postea in lucem sunt emissae.' quamquam Palatinus quoque accidit ut genuinam scripturam seruet, ueluti $\beta \dot{\nu} \beta \lambda o_{S}$ non semel in uno illo relictum est.

Difficilior in libro de antiquis oratoribus primo recensio fit, si cum codicibus illius sylloges (S) exemplum Laurentianum (F) pugnat. quod ut antiquitate illos codices longe superat, ita neglegentiae culpa liberari non facile potest. Nos, ut Radermacherus scribit, 'librum antiquissimum pluris aestimauimus quam Sadaeus, constat enim non nullos exstare locos quibus Florentini auctoritatem falsis rationibus ductus imminuere studuerit. de eis, quae p. 87, 10 leguntur, nihil adfirmo, etsi illud ἐπιδημήσας, quod Florentinus exhibet (nam in Ambrosiano lacuna est), ad ἐμπλήσας redire ideoque non tam interpolatum quam praecedente ἀποδημῆσαι corruptum esse satis certum putauerim. at nullo modo dubitari potest quin de p. 63, 15 Sadaeus errorem commiserit, quae uerba in nostra editione ita emendata legi existimamus, ut Florentini praestantiam confestim agnoscas, nedum de interpolatione insimules. quamquam igitur a librario neglegenti et rudi codicem exaratum esse non negamus, tamen discrepanti eius lectioni ita semper animum attendimus, ut quam maxime caueremus, ne, quia uno loco falsum exhibet, ideirco altero quoque loco uitium inesse iudicaremus. quod optime cernitur in locis eis tractandis, quibus eadem uerba alio ordine in Florentino alio in Ambrosiano conlocantur. eorum pars sem-

per dubia erit, in aliis fortasse Ambrosianus praestat, in aliis Florentinus. Vt unum exemplum adferam. habes p. 56, 10 την τῶν Ἑλλήνων ἀρχήν in Ambrosiano Palatino Parisino, contra την ἀρχην τῶν Ἑλλήνων insolentius quidem posita in Florentino, sed rectius, quoniam in libro elegantissime scripto Dionysius non aliter atque Herodotus articulorum uitare uidetur concursus. Velut τῆς 'Αθηναίων πόλεως p. 56, 2 exstat. p. 63, 6 την 'Ηρακλέους προαίρεσιν, sed p. 68, 1 τούς μινδύνους των προγόνων, p. 70, 7 των Ιδιωτων - τούς βίους, p. 71, 16 τη δε τάξει των ενθυμημάτων και τοῖς μερισμοῖς τῶν ἐπιχειρημάτων et sic fere locis plerisque. nos igitur eam semper normam secuti sumus, ut obseruata diligentissime dicendi consuetudine ferremus iudicium. quod ubique fieri non potuisse sane concedimus.

Etiam grauiorem in commentatione de compositione uerborum difficultatem parit antiquorum testium P et F dissensus. quae ut soluatur quam normam sequendam esse statuam, in praefatione alterius uoluminis dicendum erit. interim de ea re quae indici scholarum Bonnensium aestiu. a. h. s. LXXVIII praefatus sum, sufficere poterunt.

De emendatione Dionysii post Fridericum Sylburgium unus omnium maxime Iohannes Iacobus Reiskius meruit, eis praecipue quae in calce uoluminum V et VI adnotata sunt. accessere Carolus Guilelmus Kruegerus utilissima historiographicorum editione a. h. s. XXIII emissa, Philippus Dobraeus, Hermannus Sauppius, Henricus Herwerdenus, Henricus Weilius, postremo, qui

diligenti sermonis obseruatione nisus non pauca bene correxit, Leonardus Sadaeus. insanabilia sane damna textus tulit schedis aut auolsis, ut primore libro de Demosthene et extremo de Dinarcho factum est, aut interceptis, ut in libro de Thucydide. sarciri et sanari magna ex parte ea uerba uerborumque partes potuerunt, quae in schedis aut madore aut igni corruptis, ut in libro de Demosthene saepe numero accidit, a librariis legi nequibant. sed praeterea latus acutae diuinationi campus patet. qua in re tenendum est grauiora uolnera iam antiquo tempore textui inflicta esse. non paucae enim eaeque certissimae emendationes tum ex maiusculo litteraturae genere repetendae erant tum ex conpendiaria scriptura, qua constat librarios in libris scholastico usui destinatis uti solitos esse, hoc in codice uetustissimo Parisiensi etiam nunc uidere licet. uelut in excerptis de imitatione editionis prioris p. 18, 4 uocis παλαιῶν elementa tantum tria priora παλ adponuntur, ut non miremur apographorum scriptores πολλών legisse; sed ipse codicis P librarius eiusdem paginae u. 17 eodem conpendio deceptus καλών scripsit quod παλαιών scribi debuit. sic de Isaeo p. 107, 4 άδικεῖν legerunt quod ἀντιδικεῖν fuit, et p. 104, 18 τοῦ συμβουλεύειν quod τοῦ συμβολαίου interpretandum fuisse Emperius perspexit. litteratura maiuscula et prosodiae notis plerumque carens effecit ut uoces perperam aut in plura uerba diducerentur aut in unum contraherentur, uelut in epistula ad Ammaeum p. 267, 8 ex ούτωσί aduerbio natum est ούτως. El et 268, 20 δηλώσει οθς ex δημοσίους, epistulae Thucydidiae p. 424, 6 δπόσα τε γείνεται distractum

in ἀποστέγειν ἢ τὰ, de imitatione exc. p. 26, 2 κατεπιτετηδευμέναι abiit in κατ' έπιτήδευμα μέν αί, contrario errore ibidem p. 18, 15 συλλογης εν τι coaluit in participium συλλογίσαντι, de Dem. p. 142, 12 δ' εί σᾶμα contractum est in δὶς ἄμα. Litterarum formae emergunt, cum in libri de Isaeo p. 112, 11 vào praepositionem παρ' et 115, 5 τε άλλων adiectiuum πολλων latere perspexeris. grauiora sunt e. c. de Demosthene p. 156, 22 δποῖα λέγω a Radermachero diuinatum, cum libri uoces οἶς οἶδα ἐγώ exhibeant, ibidemque p. 234, 23 τοτὲ δὲ τὸ μελιχοὸν latitans in hac corruptela τό τε λεγόμενον έγθρούν, de Thucydide p. 395, 20 έγγιστα a Reiskio erutum ex librorum lectione εί τις τά, p. 414, 7 ἐκ δὲ τοῦ pro quibus uerbis in libris una uox εκάστου legitur, p. 326, 18 πολύ τὸ φιλαίτιου a Radermachero sagacissime inuentum pro u. τὸ αὐτὸ φιλ. sic igitur quod de Isaeo p. 112, 13 traditur μη δυσπαρακολούθητος γένηται διὰ τὸ πλήθος τῶν κεφαλαίων δ λόγος καὶ πολλάκις, αί τε πίστεις κτλ., frustra Reiskius supplementis sanabat (δ) και πολλάκις (συμβαίνει). latet uox reconditior ac terminatione non in continuam scripturam recepta etiam magis obscurata πελαγίση, quo uerbo cum Himerius sophista utitur apud Photium bybliothecae cod. 243 p. 375^b 39 πελαγίζει δὲ (he. in alto mari uersatur) ὁ λόγος, οὐχ ὁρῶν δομον φαινόμενον, ut consentaneum est, ueterem flosculum decerpsit. profecto iam ante Philodemum fuerunt qui hac metaphora uterentur, qua infinitus aequoris adspectus ad orationis prolixioris fastidium transferebatur, multus de ea re Philodemus est de rhet. t. I p. 239 sq. Sudh., ubi πελαγίζειν uerbum non

sine ironia plane eodem modo ponitur atque μακρηγορεῖν aut μακρολογεῖν; sic enim disserere coepit καὶ τοῦτ' ἔδοξε καταριθμεῖν ἐν τοῖς ἐγκωμίοις τῆς ὁητορικῆς τὸ πελαγίζειν ἐν τοῖς λόγοις, τοὺς δὲ βραχεῖς ἀποδοκιμάζειν, καθάπερ τὰ πλοιάρια τὰ μὴ δυνάμενα τῆς γῆς ἀπαίρειν, ὡς οὐθὲν διαπραττομένους λαμπρόν.

Adnotatione non solum hoc agendum existimauimus, ut nostrae lectionis auctoritas nusquam dubia esset, sed etiam ut uolgatae et a nobis desertae origo indicaretur. quam ob rem ut eorum codicum, in quibus lectionis memoria nititur, discrepantiam quanta potuimus fide adnotauimus, ita editiones quoque illas, unde lectio uolgata fluxit, sedulo consuluimus. in eis libris quorum fons codex uetus Parisiensis est, plerumque reiectis apographis ms. exemplar potius Aldinum, quod et ipsum apographi loco habetur, aduocauimus. Coniecturarum semper primos auctores indicare studuimus, neque raro quod Reiskio aliiue hodie adscribitur, antiquiori licuit reddere. ceterum inutili coniecturarum mole adnotationem onerare noluimus, conamina minus probabilia nisi locis dubiis non rettulimus.

Quod reliquum est, omnibus eis qui libris manuscriptis aut conlatis aut inspectis hanc operam adiuuerunt, gratias agimus maximas. quamquam ei potissimum quorum officiosa amicitia aditum mihi olim ad haec studia aperuit, praematura morte et mihi et litteris iam erepti sunt, Adolphus Kiesslingius, Philippus Kohlmannus, Carolus Graux, Rudolphus Schoel-

lius, Guilelmus Studemundius. sed quibus uiuis ac ualidis haec tamquam sua me reddere posse laetor, Carolo Diltheyo, Georgio Kaibelio, Augusto Wilmannsio, Maximiliano Bonneto, D. Detlefseno, Friderico Hanouio, Gustauo Heylbutio, Aeneae de Piccolominis, Hieronymo Vitellio, nil magis in uotis est quam ut copiis per ipsos paratis sic ut uoluerint ac sperauerint nos esse usos iudicare possint.

Bonnae idibus februariis a. MDCCCXCIX.

CODICVM TABVLA

Austriacus	pag.	
Vindobonensis cl. IV cod. 60	\mathbf{IX}	
Britannici		
Bodleianus bybl. Canon. 48	XXV	
- miscell. 36	XXX	
— 230	IX	
Cantabrigiensis	XXV	
Gallici		
	IX	
Parisiensis bybl. nat. 1656	XVIII sq.	
	XXV XXV	
	XXV	
	XXV	
1736		
2122	VII sq. XIX	
	XXXI	
1120	XXXI	
1000		
2101	XXVI	
	XXV	
_ 2944	XXVI	
— suppl. gr. 256	XXIV	
Tolosanus 802	$\mathbf{X}\mathbf{X}\mathbf{V}$	
Germanici ·		
Guelferbytanus 14	VIII	
<u> </u>	XXVI	
Monacensis 126	$\mathbf{X}\mathbf{X}\mathbf{V}$	
Hispanici		
Escorialensis I—III—15	IX	
$ \Sigma$ $ I$ $ I$ 12 12 13 14 15 15 15 15 15 15 15 15	XXV	
Matritensis		
	22.2.4.1.	
Italici Florentini		
	ΙX	
Laurent. LVIII 22	VIII	
_ LIX 11	A TTT	

	pag.	
Laurent. LIX 15	X sq.	
LX 16	XXV	
- LX 18	XXV	
Riccardianus 15	IX	
68	IX	
Mediolanenses		
Ambrosian. B 164 sup	VIII	
	XXX sq. XXXIII	
T) 440	XV sq.	
— D 473 inf	*******	
- J 81 sup	77777	
	VIII. XXXII	
D 44= "	XXXII	
Mutinensis 68 (II C 1)		
Neapolitanus 10	XXIV	
Romani		
4 -1' T (D T ()	IX	
Barberinus I 95	373737	
— II 98	3737377	
Vaticanus 64	XI sq.	
— 938	XXV	
— 1000	XXXI	
— 13 02	XXIV sq.	
— 1405	IX	
Ottobonianus 211	XXV	
_ 365	XVI sq.	
Palatinus 36	IX	
_ 58	XV II	
— 84	\dots XXV	
— 134	XXV I	
— 269	XXVI	
— 277	VIII	
Vrbinas 47	IX	
— 89. 91. 92 · · · · · · · ·	XXV	
Veneti		
Marcianus 429	IX	
	XXV I	
	VIII sq.	
— cl. X c. 34	XX sq.	
Rossicus		
Mosquensis synod. 510 (ol. 217)	\dots XXV	

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΕΩΣ

ПЕРІ

ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΡΗΤΟΡΩΝ

 $\overline{\mathbf{A}}$

- F codex Florentinus bybliothecae Laurentianae LIX 15 F¹ manus prior F² manus altera
- M Ambrosianus D 119 sup.
- P Vaticanus Palatinus gr. 58
- A*) Parisiensis bybliothecae nationalis gr. 1657
- B eiusdem bybliothecae gr. 1742
- C eiusdem bybliothecae gr. 1800
- G Guelferbytanus n. 806
- a exemplum Aldi Manutii
- s Stephanorum editiones
- v lectio post Aldinam uolgata in libello de Isaeo lectio post editionem principem Petri Victorii uolgata.

^{*)} huius libri Palatino simillimi lectionem pleniorem in praefatione exhibuimus, deinde omisimus nisi locis paucissimis, quibus solus uerum seruauit.

ΔΙΟΝΎΣΙΟΥ ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΕΩΣ

ПЕРІ

ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΡΗΤΟΡΩΝ

Πολλην χάοιν ην είδεναι τῷ καθ' ἡμᾶς χοόνῷ δί- 5 καιον, ὧ κράτιστε 'Αμμαῖε, καὶ ἄλλων μέν τινων ἐπιτηδευμάτων ἔνεκα νῦν κάλλιον ἀσκουμένων ἢ πρότερον, οὐχ ἡκιστα δὲ τῆς περὶ τοὺς πολιτικοὺς λόγους ἐπιμελείας οὐ μικρὰν ἐπίδοσιν πεποιημένης ἐπὶ τὰ κρείττω. ἐν 'γὰρ δὴ τοῖς πρὸ ἡμῶν χρόνοις ἡ μὲν 10 ἀρχαία καὶ φιλόσοφος ὁητορικὴ προπηλακιζομένη καὶ δεινὰς ὕβρεις ὑπομένουσα κατελύετο, ἀρξαμένη μὲν ἀπὸ τῆς 'Αλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος τελευτῆς ἐκπνεῖν καὶ μαραίνεσθαι κατ' ὀλίγον, ἐπὶ δὲ τῆς καθ' ἡμᾶς 446 ἡλικίας μικροῦ δεήσασα | εἰς τέλος ἡφανίσθαι · ἔτέρα 15 δέ τις ἐπὶ τὴν ἐκείνης παρελθοῦσα τάξιν, ἀφόρητος ἀναιδεία θεατρικῆ καὶ ἀνάγωγος καὶ οὕτε φιλοσοφίας οὕτε ἄλλου παιδεύματος οὐδενὸς μετειληφυῖα ἐλευθερίου, λαθοῦσα καὶ παρακρουσαμένη τὴν τῶν ὅχλων

1*

¹ titulum om C τοῦ post Διονυσίου inseruit Stephanus v 2 Άλιπαρνασσέως Stephanus v 4 ὑπομνηματισμοί add Stephanus v 13 τοῦ bis C 14 μαρ[αί]νεσθαι Μ cum litura angustiore, fuerat μαρέ- 17 ἀναιδεία θεατριπὴ Ρ ἀναίδεια θεατριπὴ ABC v uerum iam Sylburgius uiderat

άννοιαν, ού μόνον έν εύπορία καλ τουφή καλ μορφή πλείονι τῆς έτέρας διῆγεν, άλλὰ καὶ τὰς τιμὰς καὶ τὰς προστασίας των πόλεων, ας έδει την φιλόσοφον έχειν, είς ξαυτήν άνηρτήσατο καὶ ἦν φορτική τις πάνυ καὶ 5 δγληρά καὶ τελευτῶσα παραπλησίαν ἐποίησε γενέσθαι την Ελλάδα ταῖς τῶν ἀσώτων καὶ κακοδαιμόνων ολκίαις. ώσπεο γαο έν έκείναις ή μεν έλευθέρα καλ σώφοων γαμετή κάθηται μηδενός οὖσα τῶν αὐτῆς κυοία. έταίρα δέ τις ἄφρων ἐπ' δλέθρω τοῦ βίου παροῦσα 10 πάσης άξιοῖ τῆς οὐσίας ἄρχειν, σκυβαλίζουσα καὶ δεδιττομένη την ετέραν τον αὐτον τρόπον έν πάση πόλει καὶ οὐδεμιᾶς ἦττον ἐν ταῖς εὐπαιδεύτοις (τουτὶ γὰρ άπάντων των κακών έσχατον) ή μεν 'Αττική μοῦσα καί άργαία καὶ αὐτόχθων | ἄτιμον εἰλήφει σχῆμα, τῶν 447 15 έαυτης έκπεσούσα άγαθων, η δε έκ τινων βαράθρων τῆς 'Ασίας ἐχθὲς καὶ ποώην ἀφικομένη, Μυση ἢ Φουγία τις η Καρικόν τι κακόν, [η βάρβαρον] Έλληνίδας ηξίου διοικείν πόλεις ἀπελάσασα των κοινων την έτέραν, ή άμαθης την φιλόσοφον και ή μαινομένη την σώφρονα. άλλα γαρ οὐ μόνον 'ἀνδρῶν δικαίων γρόνος σωτήρ 21 ἄριστος' κατὰ Πίνδαρον, άλλὰ καὶ τεχνῶν νη Δία καὶ

21 ἄριστος' κατὰ Πίνδαρον, ἀλλὰ καὶ τεχνῶν νη Δία καὶ ἐπιτηδευμάτων γε καὶ παντὸς ἄλλου σπουδαίου χρήματος. ἔδειξε δὲ ὁ καθ' ἡμᾶς χρόνος, εἴτε θεῶν τινος ἄρξαντος εἴτε φυσικῆς περιόδου τὴν ἀρχαίαν τάξιν 25 ἀνακυκλούσης εἴτε ἀνθρωπίνης ὁρμῆς ἐπὶ τὰ ὅμοια

21 Pindarus fr 159 Bergk

1 εὐπορία M^2 et in mg rc C: ἀπορία M^1P^2ABC ἀπορεία P^1 3 προστασ[.t]ας cum ras M^1 6 ἀσώτων ex ἀσωμάτων corr M 8 μεδενδε P 14 ἀρχαΐα M | ἄτιμον MPBA: ἄτομον C Stephanus V 15 βαράθρων ex βαράχθων corr M 16 Mνση Kiessling: μοῦσα 17 τίς M | η βάρβαρον seclusit Dobraeus 19 μαινομένη ex μενομένη corr M

πολλούς άνούσης, και ἀπέδωκε τῆ μεν ἀρχαία και σώ-Φοονι δητορική την δικαίαν τιμήν, ην καλ πρότερον είχε καλώς, ἀπολαβεῖν, τῆ δὲ νέα καὶ ἀνοήτω παύσασθαι δόξαν οὐ προσήκουσαν καρπουμένη καλ έν άλλοτρίοις άγαθοῖς τρυφώση, και οὐ καθ' Εν ίσως 5 τοῦτο μόνον ἐπαινεῖν τὸν παρόντα χρόνον καὶ τοὺς 448 συμφιλοσοφούντας άνθοώπους άξιον, ότι | τὰ κοείττω τιμιώτερα ποιείν των γειρόνων ήρξαντο (καίτοι μέρος γε τοῦ παντὸς ήμισυ ἀρχή λέγεται τε καὶ ἔστιν), ἀλλ' δτι καὶ ταχεῖαν τὴν μεταβολὴν καὶ μεγάλην τὴν ἐπί- 10 δοσιν αὐτῶν παρεσκεύασε γενέσθαι. ἔξω γὰρ ὀλίγων τινών 'Ασιανών πόλεων, αίς δι' αμαθίαν βραδεϊά έστιν ή τῶν καλῶν μάθησις, αἱ λοιπαὶ πέπαυνται τοὺς φορτικούς καὶ ψυχρούς καὶ ἀναισθήτους ἀγαπῶσαι λόγους, τῶν μὲν πρότερον μέγα ἐπ' αὐτοῖς φρονούντων αίδου- 15 μένων ήδη καί κατά μικρον απαυτομολούντων προς τούς έτέρους, εί μή τινες παντάπασιν άνιάτως έχουσι, των δε νεωστί του μαθήματος απτομένων είς καταφρόνησιν άγόντων τους λόγους και γέλωτα ποιουμένων την έπ' αὐτοῖς σπουδήν. 20

αιτία δ' οἶμαι και ἀρχὴ τῆς τοσαύτης μεταβολῆς 3 ἐγένετο ἡ πάντων κρατοῦσα Ῥώμη πρὸς ἐαυτὴν ἀναγκάζουσα τὰς ὅλας πόλεις ἀποβλέπειν και ταύτης δὲ αὐτῆς οι δυναστεύοντες κατ' ἀρετὴν και ἀπὸ τοῦ κρατίστου τὰ κοινὰ διοικοῦντες, εὐπαίδευτοι πάνυ και 25 449 γενναῖοι | τὰς κρίσεις γενόμενοι, ὑφ' ὧν κοσμούμενον τό τε φρόνιμον τῆς πόλεως μέρος ἔτι μᾶλλον ἐπιδέ-

³ είχε, καλῶς libri: corr Reiskius 11 παρεσκεύασε ex παρεσκεύασαι corr M¹ παρεσκεύασαι A παρεσκεύσε P fort παρεσκεύασαν 12 βραδεῖα ἔστιν Μ 19 fort τοὺς τοιούτους λόγους 23 δὲ Usener: τὲ Μ τε PBCA 26 κοσμούμενου mg C: κοσμούμενοι MPBCA

δωκεν καὶ τὸ ἀνόητον ἠνάγκασται νοῦν ἔχειν. τοιγάρτοι πολλαὶ μὲν ἱστορίαι σπουδῆς ἄξιαι γράφονται τοῖς νῦν, πολλοὶ δὲ λόγοι πολιτικοὶ χαρίεντες ἐκφέρονται φιλόσοφοί τε συντάξεις οὐ μὰ Δία εὐκαταφρόνητοι δ ἄλλαι τε πολλαὶ καὶ καλαὶ πραγματείαι καὶ Ῥωμαίοις καὶ Ἑλλησιν εὖ μάλα διεσπουδασμέναι προεληλύθασί τε καὶ προελεύσονται κατὰ τὸ εἰκός. καὶ οὐκ ἄν θαυμάσαιμι τηλικαύτης μεταβολῆς ἐν τούτφ τῷ βραχεῖ χρόνφ γεγενημένης, εὶ μηκέτι χωρήσει προσωτέρω μιᾶς 10 γενεᾶς δ ξῆλος ἐκεῖνος τῶν ἀνοήτων λόγων τὸ γὰρ ἐκ παυτὸς εἰς ἐλάχιστον συναχθὲν φάδιον ἐξ ὀλίγου μηδὲ εἶναι.

4 ἀλλὰ γὰρ τὸ μὲν εὐχαριστεῖν τῷ μεταβάλλοντι τὰ πράγματα χρόνῷ καὶ τὸ τοὺς τὰ κράτιστα προαιρου
15 μένους ἐπαινεῖν καὶ τὸ τὰ μέλλοντα ἐκ τῶν γεγονότων εἰκάζειν καὶ πάντα τὰ παραπλήσια τούτοις, ὰ κὰν ὁ τυχὼν εἰπεῖν δύναιτο, ἀφήσω, ἐξ ὧν δ' ἀν ἔτι μεί |ξω 450 λάβοι τὰ κρείττονα ἰσχύν, ταῦτα πειράσομαι λέγειν, ὑπόθεσιν τοῦ λόγου κοινὴν καὶ φιλάνθρωπον καὶ

20 πλεῖστα δυναμένην ἀφελῆσαι λαβών. ἔστι δὲ ἡδε, τίνες εἰσὶν ἀξιολογώτατοι τῶν ἀρχαίων ὁητόρων τε καὶ συγγραφέων καὶ τίνες αὐτῶν ἐγένοντο προαιρέσεις τοῦ τε βίου καὶ τῶν λόγων καὶ τί παρ' ἐκάστου δεῖ λαμβάνειν ἢ φυλάττεσθαι, καλὰ θεωρήματα καὶ ἀναγκαῖα

25 τοῖς ἀσκοῦσι τὴν πολιτικὴν φιλοσοφίαν καὶ οὐ δήπου

¹ τοιγάρτοι M ex τί γάρτοι 5 καλαλ καλ πολλαλ A
12 μηδὲν είναι A Stephanus v 13 μεταβαλλόντι C μεταβαλόντι BA Stephanus v 18 κρείσσονα M 20 δὲ ἡδε M
δὲ ἤδη Stephanus δ΄ ἤδη v 21 καλ φιλοσόφων sed mg γρ
συγγραφέων P 23 τῶν λόγων Reiskius: τοῦ λόγου | λαθεῖν
sed mg λαμβάνειν B¹ 24 καλὰ MB: καλ PCA Stephanus v
25 ἀσκοῦσι Reiskius: ἀκούουσι | οὐδέ που v libri praeter M

μὰ Δία κοινὰ οὐδὲ κατημαξευμένα τοῖς πρότερον. ἐγὰ γοῦν οὐδεμιᾶ τοιαύτη περιτυχών οἶδα γραφή, πολλήν ζήτησιν αὐτῶν ποιησάμενος. οὐ μέντοι διαβεβαιοῦμαί γε ως δή και σαφως ειδώς τάχα γάρ αν είέν τινες αί έμε διαλανθάνουσαι τοιαῦται γραφαί, τὸ δε τῆς 5 άπάντων Ιστορίας δρον έαυτὸν ποιείν και περί τοῦ μή γεγονέναι τι τῶν δυνατῶν γενέσθαι λέγειν αὔθαδες πάνυ και οὐ πόρρω μανίας. περί μεν οὖν τούτων οὐδὲν ἔχω, καθάπερ ἔφην, διαβεβαιοῦσθαι. τῶν δὲ 451 όητόρων τε καὶ συγγραφέων, ὑπὲρ ὧν | ὁ λόγος, πολ- 10 λών πάνυ όντων και άγαθών το μεν ύπερ άπάντων γράφειν μακρού λόγου δεόμενον δρών έάσω, τούς δέ χαριεστάτους έξ αὐτῶν προχειρισάμενος κατὰ τὰς ἡλικίας έρω περί έκάστου, νῦν μέν περί των όητόρων, έὰν δὲ ένγωρῆ, καὶ περὶ τῶν ίστορικῶν. ἔσονται δὲ 15 οί παραλαμβανόμενοι δήτορες τρεῖς μὲν ἐκ τῶν πρεσβυτέρων, Αυσίας Ίσοκράτης Ίσαῖος, τρεῖς δ' ἐκ τῶν έπακμασάντων τούτοις, Δημοσθένης Υπερείδης Αλογίνης, ους έγω των άλλων ήγουμαι πρατίστους, καί διαιρεθήσεται μέν είς δύο συντάξεις ή πραγματεία, 20 την δε άργην άπο ταύτης λήψεται της ύπερ των πρεσβυτέρων γραφείσης. προειρημένων δη τούτων έπανάγειν καιρός έπὶ τὰ προκείμενα.

¹ καθημαξενμένα Stephanus v de P Kaibelius tacet | ἔγωγ' οὖν Μ 2 γραφή Μ 3 μέντοι Sadaeus: μὲν δή 4 τινες αἰ non licet temptare 5 [δ]ὲ cum litura Μ 6 περὶ] πρὶν Α 9 οὐθὲν Β 12 τοὺς δὲ hinc incipit F 13 τὰς ex τῆς corr F¹ 15 ἰστοριᾶν Α ἰστοριαᾶν F 16 οἱ μὲν Stephanus v | τρεῖς

¹⁵ ίστοριῶν Α Ιστοριῶν F 16 οἱ μὲν Stephanus v | τρεῖς μὲν FPBCA Stephanus: τρεῖς Mv post Stephanum 18 ὑπερίδης libri praeter F 20 συντα..΄ ξεις duabus litteris erasis F 21 δ' Pv | απὸ supra scr F (m²?)

Αυσίας δ Κεφάλου Συρακουσίων μεν ήν νονέων. έγεννήθη δὲ 'Αθήνησι μετοιχοῦντι τῷ πατρὶ καὶ συνεπαιδεύθη τοῖς ἐπιφανεστάτοις 'Αθηναίων, ἔτη δὲ πεντε-5 καίδεκα γεγονώς είς Θουρίους άχετο πλέων σύν άδελφοῖς δυσίν, ποινωνήσων τῆς ἀποικίας, ἢν ἔστελλον 453 Αθηναῖοί τε καὶ ἡ ἄλλη Ελλὰς δωδεκάτω πρότερον έτει τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, καὶ διετέλεσεν αὐτόθι πολιτευόμενος ἐν εὐπορία πολλη καὶ ⟨παιδευό-10 μενος παρά Τισία τε καὶ Νικία> μέχρι τῆς συμφορᾶς της κατασχούσης 'Αθηναίους έν Σικελία. μετ' έκεινο δε τὸ πάθος στασιάσαντος τοῦ δήμου εκπίπτει σὺν άλλοις τριακοσίοις άττικισμον έγκληθείς. καλ παραγενόμενος αὖθις εἰς 'Αθήνας κατὰ ἄρχοντα Καλλίαν, 15 έβδομον καὶ τετταρακοστὸν έτος έγων, ως άν τις εἰκάσειεν, έξ έχείνου τοῦ χρόνου διετέλεσε τὰς διατριβάς ποιούμενος 'Αθήνησι. πλείστους δε γράψας λόγους είς δικαστήριά τε καί βουλάς καί πρός έκκλησίας εὐθέτους.

17 έν άθήνησι F et sine punctis G | πλεί. στους ex πλει. τοὺς F

πρὸς δὲ τούτοις πανηγυρικούς, ἐρωτικούς, ἐπιστολικούς, τῶν μὲν ἔμπροσθεν γενομένων ἡητόρων ἢ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἀκμασάντων ἡφάνισε τὰς δόξας, τῶν δὲ 454 ἐπιγινομένων οὕτε πολ λοῖς τισι κατέλιπεν ὑπερβολὴν οὕτ' ἐν ἀπάσαις ταῖς ἰδέαις τῶν λόγων * * * καὶ μὰ 5 Δί' οὕ τί γε ταῖς φαυλοτάταις. τίνι δὲ κέχρηται χαρακτῆρι λόγων καὶ τίνας ἀρετὰς εἰσενήνεκται τίνι τε κρείττων ἐστὶ τῶν μεθ' ἑαυτὸν ἀκμασάντων καὶ πῆ καταδεέστερος καὶ τί δεῖ λαμβάνειν παρ' αὐτοῦ, νῦν ἤδη πειράσομαι λέγειν.

καθαρός έστι την έρμηνείαν πάνυ καὶ τῆς ᾿Αττικῆς 2 γλώττης ἄριστος κανών, οὐ τῆς ἀρχαίας, ἦ κέχρηται Πλάτων τε καὶ Θουκυδίδης, ἀλλὰ τῆς κατ᾽ ἐκεῖνον τὸν χρόνον ἐπιχωριαζούσης, ὡς ἔστι τεκμήρασθαι τοῖς τε ᾿Ανδοκίδου λόγοις καὶ τοῖς Κριτίου καὶ ἄλλοις 15 συχνοῖς. κατὰ τοῦτο μὲν δὴ τὸ μέρος, ὅ πέρ ἐστι πρῶτόν τε καὶ κυριώτατον ἐν λόγοις, λέγω δὲ τὸ 455 καθαρεύειν τὴν | διάλεκτον, οὐθεὶς τῶν μεταγενεστέρων αὐτὸν ὑπερεβάλετο, ἀλλ᾽ οὐδὲ μιμήσασθαι πολλοὶ δύναμιν ἔσχον ὅτι μὴ μόνος Ἰσοκράτης καθαρώτατος 20 γὰρ δὴ τῶν ἄλλων μετὰ Λυσίαν ἐν τοῖς ὀνόμασιν οὖτος ἔμοιγε δοκεῖ γενέσθαι ὁ ἀνήρ. μίαν μὲν δὴ ταύτην ἀρετὴν ἀξίαν ζήλου καὶ μιμήσεως εὐρίσκω παρὰ τῷ

2 γεγενημένων ν 3 ἡφάνησε Μ 4 ἐπιγενομένων MPBG ν | οὔτε] οὐ libri ν 5 οὕτ' ἐν FMPB: ἄτ' ἐν G ν | lacunam indicaui, deest fere: ἀλλ' ἔν τισι καὶ πρωτεύει 6 οὕτοι ν | εὐδοκιμῶν post φανλοτάταις interpolant G ν 7 τίνι τε] πῆ τε Desrousseaux 8 μεθ' ἑαντὸν ΜΡ: μεθ' αὐτὸν corr F μετ' ἑαντὸν Β μετ' αὐτὸν G ν | πῆι F ποτ G a 11 περὶ καθαφότητος mg Μ 13 τε οm $\mathbf{F}^1\mathbf{G}$ ν 14 τεκμήρασθαι] τεκμήριον aς 15 ἄλλων συχνῶν Κiessling 17 πρῶτόν τε FMBPG: πρῶτον ν | κυριωτάτατον F κυριώτερον ν | δὴ \mathbf{G} 18 τῶν — 19 άλλ' οὐ mg \mathbf{F}^1 19 ὑπερεβάλλετο $\mathbf{P}\mathbf{G}$ 20 εἴχον \mathbf{F} corr \mathbf{F}^1 21 γὰρ οm $\mathbf{F}^1\mathbf{G}$ ν | μετά γε \mathbf{G} ν

φήτορι και παρακελευσαίμην ἂν τοῖς βουλομένοις καθαρῶς γράφειν ἢ λέγειν ἐκεῖνον τὸν ἄνδρα ποιεῖσθαι παράδειγμα ταύτης τῆς ἀρετῆς.

έτέραν δε και οὐδεν ελάττονα ταύτης, ην πολλοί 5 μεν εξήλωσαν των κατά τον αυτον χρόνον ακμασάντων, οὐδεὶς δὲ βεβαιότερον ἀπεδείξατο τίς δ' ἔστιν αύτη: ή διὰ τῶν κυρίων τε καὶ κοινῶν καὶ ἐν μέσω κειμένων ονομά των έκφέρουσα τὰ νοούμενα (έρμηνεία). 456 ημιστα γὰρ ἄν τις εύροι Αυσίαν τροπική φράσει χρη-10 σάμενον, καὶ οὐκ ἐπὶ τούτω μόνον ἐπαινεῖν αὐτὸν άξιον, άλλ' δτι και σεμνά και περιττά και μεγάλα φαίνεσθαι τὰ πράγματα ποιεί τοίς κοινοτάτοις γρώμενος ονόμασι και ποιητικής ούχ άπτόμενος κατασκευής. τοῖς δὲ προτέροις οὐχ αΰτη ή δόξα ἦν, ἀλλὶὰ βουλόμενοι 457 15 πόσμον τινά προσείναι τοίς λόγοις έξήλλαττον τὸν lδιώτην καὶ κατέφευγον είς την ποιητικήν φοάσιν. μεταφοραίς τε πολλαίς χρώμενοι καὶ ὑπερβολαίς καὶ ταῖς ἄλλαις τροπικαῖς Ιδέαις, ὀνομάτων τε γλωττηματικών και ξένων χρήσει και τών οὐκ εἰωθότων σχη-20 ματισμών τη διαλλαγή καὶ τη άλλη καινολογία κατα- 458 πληττόμενοι τὸν Ιδιώτην. δηλοί δὲ τοῦτο Γοργίας τε δ Λεοντίνος, έν πολλοίς πάνυ φορτικήν τε καλ υπέρογκον

^{9—13} cf Maximus Planudes W t v p 446, 9—13 Syrianus I 11, 25—12, 3 R fr $\pi \varepsilon \varrho l$ $\mu \mu \nu$ VIII

ποιών την κατασκευην και 'ού πόρρω διθυράμβων τινών' ένια φθεγγόμενος, και των έκείνου συνουσιαστών οί περί Λικύμνιόν τε καί Πώλον. ήψατο δὲ καί των 'Αθήνησι φητόρων ή ποιητική τε καί τροπική φράσις, ώς μεν Τίμαιός φησι, Γοργίου ἄρξαντος ἡνίκ' 5 459 Αθήναζε πρεσβεύων | κατεπλήξατο τους ακούοντας τῆ δημηγορία, ως δε τάληθες έχει, το καλ παλαιότερον αλεί τι θαυμαζομένη. Θουχυδίδης νοῦν ὁ δαιμονιώτατος των συγγραφέων έν τε τω έπιταφίω καὶ έν ταῖς δημηγορίαις ποιητική κατασκευή χρησάμενος έν πολλοίς 10 έξήλλαξε την έρμηνείαν είς όγχον αμα και κόσμον ονομάτων αηθέστερον. Αυσίας δε τοιούτον ούδεν ήσκησεν έν γ' οὖν τοῖς σπουδή γραφομένοις δικανικοῖς λόγοις καὶ συμβουλευτικοῖς ποιῆσαι, πλὴν εἴ τι μικοὸν έν τοῖς πανηγυρικοῖς. περί γὰρ δή τῶν ἐπιστολικῶν 15 αὐτοῦ καὶ έταιρικῶν καὶ τῶν ἄλλων, οθς μετὰ παιδιᾶς έγραψεν, οὐδεν δέομαι λέγειν. δμοίως δε τοῖς Ιδιώταις διαλέγεσθαι δοχών πλείστον δσον Ιδιώτου διαφέρει 460 καὶ ἔστι ποιητής κράτιστος λόγων, λελυμένης | έκ τοῦ μέτρου λέξεως ιδίαν τινά [λόγων] εύρηκως άρμονίαν, 20

¹ Plato Phaedri 238d 4 cf Joh Sicel W VI 102, 16 sq 5 Timaeus fr 95 FHG 1, 216

² τινῶν om Gv cum libris Platonis, sed in suo exemplo Dionysium legisse apparet de Dem 7 p 971 R | συνουσιαστικῶν as 3 λυκύμνιον F¹? G λυκύμνον a 5 ὡς — φησι mg M 6 ἀπού ἀπούοντας P | ἐν τῆ Gν 7 τὸ καὶ δ καὶ F G δ MP ὁ Β ὁ καὶ ν 8 αἰεί τι FMBP: ἀεὶ Gν | θαυμαζομένη. Θουκυδίδης γοῦν ὁ Desrousseaux: θαυμαζομένη Θουκυδίδης τοὕνομα F MBP θαυμαζόμενος Θ. τοὕνομα ν (θαυμαζόμενον G) 13 γοῦν BP Gν | τ[οῖ]ς F² cum τας | δικανικοῖς καὶ συμβουλευτικοῖς λόγοις Gν 15 περί γὰρ δὲ α περί γὰρ Η Stephanus 16 παιδείας a 19 ἔστι MBP: ἐπεὶ F Gν | ἐκ μέτρου Gν 20 λόγον del Marklandus | εὐρικὰς Β

η τὰ ὀνόματα κοσμεῖ τε καὶ ἡδύνει μηδὲν ἔχοντα ὀγκῶδες μηδὲ φορτικόν. ταύτην δευτέραν τὴν ἀρετὴν κελεύω παρὰ τοῦ ῥήτορος τούτου λαμβάνειν, εἴ τινες ἀξιοῦσι τὸν αὐτὸν ἐκείνῳ διαλέγεσθαι τρόπον. ἐγένοντο μὲν οὖν πολλοὶ τῆς προαιρέσεως ταύτης ζηλωταὶ συγγραφεῖς τε καὶ ῥήτορες, ἔγγιστα δὲ αὐτῆς μετὰ Λυσίαν ἡψατο τῶν πρεσβυτέρων νέος ἐπακμάσας Ἰσοκράτης, καὶ οὐκ ἂν ἔχοι τις εἰπεῖν προσωτέρῳ τούτων σκοπῶν ἐτέρους ῥήτο ρας ἰσχὺν καὶ δύναμιν τοσαύτην ἐν 461 το ὀνόμασι κυρίοις καὶ κοινοῖς ἀποδειξαμένους.

4 τρίτην ἀρετὴν ἀποφαίνομαι περὶ τὸν ἄνδρα τὴν σαφήνειαν οὐ μόνον τὴν ἐν τοῖς ὀνόμασιν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐν τοῖς πράγμασιν ἔστι γάρ τις καὶ πραγματικὴ σαφήνεια οὐ πολλοῖς γνώριμος. τεκμαίρομαι δέ, ὅτι 15 τῆς μὲν Θουκυδίδου λέξεως καὶ Δημοσθένους, οῖ δεινότατοι πράγματα ἐξειπεῖν ἐγένοντο, πολλὰ δυσείκαστά ἐστιν ἡμῖν καὶ ἀσαφῆ καὶ δεόμενα ἐξηγητῶν. ἡ δὲ Λυσίου λέξις ἄπασά ἐστι φανερὰ καὶ σαφὴς καὶ τῷ πάνυ πόρρω δοκοῦντι πολιτικῶν ἀφεστάναι λόγων. 20 καὶ εἰ μὲν δι' ἀσθένειαν δυνάμεως ἐγίνετο τὸ σαφές, οὐκ ἄξιον ἦν αὐτὸ ἀγαπᾶν, νῦν δὲ ὁ πλοῦτος τῶν κυρίων ὀνομάτων ἐκ πολλῆς αὐτῷ περιουσίας ἀποδείκνυται ταύτην τὴν ἀρετήν. ὥστε | καὶ τὴν σαφή- 462 νειαν αὐτοῦ ζηλοῦν ἄξιον. καὶ μὴν τό γε βραχέως

18 cf Maximus Planudes W t v p 446, 7

ἐκφέρειν τὰ νοήματα μετὰ τοῦ σαφῶς, χαλεποῦ πράγματος ὄντος φύσει τοῦ συναγαγεῖν ἄμφω ταῦτα καὶ κεράσαι μετρίως, ἦ μάλιστα οὐδενὸς ἦττον τῶν ἄλλων ἀποδείκνυται Λυσίας, ὅς γε οὐδὲν τοῖς διὰ χειρὸς ἔχουσι τὸν ἄνδρα οὕτε ἀκαιφολογίας οὕτε ἀσαφείας | 5 463 δόξειεν ἄν λαβεῖν. τούτου δὲ αἴτιον, ὅτι οὐ τοῖς ὀνόματι δουλεύει τὰ πράγματα παρ' αὐτῷ, τοῖς δὲ πράγμασιν ἀκολουθεῖ τὰ ὀνόματα, τὸν δὲ κόσμον οὐκ ἐν τῷ διαλλάττειν τὸν ἰδιώτην, ἀλλ' ἐν τῷ μιμήσασθαι λαμβάνει.

και οὐκ ἐπὶ μὲν τῆς ἑρμηνείας τοιοῦτός ἐστιν, ἐν 5 δὲ τοῖς πράγμασιν ἄκαιρός τις καὶ μακρός, συνέστραπται δὲ εἴ τις καὶ ἄλλος καὶ πεπύκνωται τοῖς νοήμασι, καὶ τοσούτου δεῖ τῶν οὐκ ἀναγκαίων τι λέγειν, ὥστε καὶ πολλὰ καὶ τῶν χρησίμων ἂν δόξειε παραλιπεῖν, οὐ μὰ 15 Δία ἀσθενεία εὐρέσεως αὐτὸ ποιῶν, ἀλλὰ συμμετρήσει τοῦ χρόνου, πρὸς ὂν ἔδει γενέσθαι τοὺς λόγους. βραχύς γε μὴν οὖτος, ὡς μὲν ἰδιώτη δηλῶσαι βουλομένω τὰ πράγματα ἀποχρῶν, ὡς δὲ βήτορι περιουσίαν δυνάμεως 464 ἐνδείξασθαι ζητοῦντι οὐχ ἱκανός. μιμητέον | δὴ καὶ 20 τὴν βραχύτητα τὴν Λυσίου μετριωτέρα γὰρ οὐκ ἂν εὐρεθείη παρ' ἐτέρω βήτορι.

μετὰ ταύτας ἀρετὴν εύρίσκω παρὰ Λυσία πάνυ 6

¹ σαφοῦς \mathbf{v} | τοῦ πράγματος $\mathbf{G}\mathbf{v}$ 3 περάσσαι \mathbf{F}^1 | η μάλιστα η Marklandus, sed η μάλιστα 'quam maxime' | ήττον ex ήττων rubro corr \mathbf{M} ήττον ex ήττων \mathbf{P} ήττων $\mathbf{m}\mathbf{g}$ \mathbf{B} 4 Αυσίας χρώμενος $\mathbf{G}\mathbf{v}$ | ός γε $\mathbf{F}\mathbf{P}\mathbf{B}$: ός τε \mathbf{M} ώστε $\mathbf{G}\mathbf{v}$ | οὐδ' έν $\mathbf{M}\mathbf{B}$ iunge οὐδὲν οὕτε ἀσαφείας οὕτε ἀπαιρολογίας 5 ἀπυρολογίας libri: corr Taylor 6 δόξειεν $\mathbf{\tilde{a}}\mathbf{v}$] δόξαν libri \mathbf{v} | λαβεί $\mathbf{\tilde{c}}\mathbf{r}$ \mathbf{F} 9 έξαλλάττειν Herwerden | μιμείσθαι $\mathbf{G}\mathbf{v}$ 11 έστι \mathbf{F}^1 14 τι om \mathbf{F} 15 καὶ om $\mathbf{G}\mathbf{v}$ | δόξειεν \mathbf{P} | $[\pi\alpha\rho\alpha]$ λιπεῖν \mathbf{F}^1 cum ras 18 οὕτος $\mathbf{M}\mathbf{a}\mathbf{s}$: οὕτος \mathbf{B} οὕτως ex οὖτος \mathbf{F}^1 οὕτως $\mathbf{P}\mathbf{G}\mathbf{S}$ ylburgius 20 δὲ $\mathbf{G}\mathbf{v}$

θαυμαστήν, ής Θεόφραστος μέν φησιν άρξαι Θρασύμαγον, έγω δ' ήγοῦμαι Αυσίαν και γάρ τοῖς γρόνοις οδτος έκείνου προέχειν εμοιγε δοκεί (λέγω δ' ως έν άμμη κοινή βίου γενομένων άμφοῖν), και εί μη τοῦτο 5 δοθείη, τῷ γέ τοι περί τοὺς ἀληθινοὺς ἀγῶνας ἐκείνου μᾶλλον τετριφθαι. οὐ μέντοι διαβεβαιοῦμαί γε, δπότερος ἦρξε τῆς ἀρετῆς ταύτης, κατὰ τὸ παρόν, ἀλλ' ὅτι Αυσίας μαλλον έν αὐτη διήνεγκεν, τοῦτο θαρρών αν άποφηναίμην. τίς δ' έστλν ήν φημι άρετήν; ή συστρέ-10 φουσα τὰ νοήματα καὶ στρογγύλως ἐκφέρουσα λέξις, οίκεία πάνυ και άναγκαία τοῖς δικανικοῖς λόγοις καί παντί άληθεῖ άγῶνι. ταύτην όλίγοι μεν εμιμήσαντο, Δημοσθένης δε και ύπερεβάλετο πλην ούχ ούτως γε λευμώς οὐδὲ ἀφελώς ώσπερ Αυ σίας χρησάμενος αὐτῆ, 465 15 άλλὰ περιέργως καὶ πικρῶς λεγέσθω γάρ, ὡς έμοὶ φαίνεται. ὑπὲρ ὧν κατὰ τὸν οἰκεῖον διαλέξομαι καιρόν. έχει δε και την ενάργειαν πολλην η Λυσίου λέξις. αύτη δ' έστι δύναμίς τις ύπὸ τὰς αισθήσεις ἄγου σα 466 τὰ λεγόμενα, γίγνεται δ' έχ τῆς τῶν παρακολουθούντων 20 λήψεως. δ δή προσέχων την διάνοιαν τοῖς Αυσίου λόγοις οὐη οὕτως ἔσται σκαιὸς ἢ δυσάρεστος ἢ βραδὺς τὸν νοῦν, ος οὐχ ὑπολήψεται γινόμενα τὰ δηλούμενα δράν και ώσπερ παρούσιν οίς αν δ φήτωρ εισάγη

1 Theophrasti π . λ . fr III Schmidt

4 αγμῆι F 5 τῷ a: τό libri 6 ὁποτέρας F 8 διήνεγης PF | θαρῶν F | περὶ τῆς συνεστραμμένης καὶ στρογγύλης λέξεως PF mg rubro 9 συστρέφουσα. F cum rasura 10 λέξεις PF 13 ὑπερεβάλλετο PF 0 ὅτως γε λευπῶς scripsi probante Usenero: οὕτως τελευπῶς PF 0 οὕτως εὐτελῶς PF 16 ση τί ἐστιν ἐνάργεια PF mg rubro 17 ἐνέργειαν PF G 18 ἔστι PF 19 γίνεται PF 16 PF 20 λήψεως ex λέξεως PF 16 PF 20 λήψεως ex λέξεως PF 1 δὲ PF 3 PF 2 τὰ δηλούμενα ώς γινόμενα FF

προσώποις δμιλεῖν. ἐπιζητήσει τε οὐθέν, <οἶον> εἰκὸς τοὺς μὲν ἀν δρᾶσαι, τοὺς δὲ παθεῖν, τοὺς δὲ διανοηθῆναι, τοὺς δὲ εἰπεῖν. κράτιστος γὰρ δὴ πάντων 467 ἐγένετο ξητόρων | φύσιν ἀνθρώπων κατοπτεῦσαι καὶ τὰ προσήκοντα ἑκάστοις ἀποδοῦναι πάθη τε καὶ ἤθη 5 καὶ ἔργα.

άποδίδωμί τε οὖν αὐτῷ καὶ τὴν εὐπρεπεστάτην 8 ἀρετήν, καλουμένην δὲ ὑπὸ πολλῶν ἠθοποιΐαν. ἀπλῶς γάρ οὐδὲν εύρεῖν δύναμαι παρά τῷ δήτορι τούτω πρόσωπον ούτε άνηθοποίητον ούτε άψυχον. τριών τε 10 όντων, έν οίς και περί ὰ την ἀρετην είναι ταύτην συμβέβηκε, διανοίας τε και λέξεως και τρίτης τῆς συνθέσεως, έν απασι τούτοις αὐτὸν ἀποφαίνομαι ματορθούν, οὐ γὰρ διανοουμένους μόνον ὑποτίθεται γρηστά και έπιεική και μέτρια τούς λέγοντας, ώστε 15 είκονας είναι δοκείν των ήθων τούς λόγους, άλλά καί την λέξιν αποδίδωσι τοῖς ήθεσιν οἰκείαν, ή πέφυκεν αὐτὰ έαυτῶν κράτιστα δηλοῦσθαι, τὴν σαφῆ καὶ κυρίαν και κοινήν και πασιν ανθρώποις συνηθεστάτην δ γαρ όγκος καὶ τὸ ξένον καὶ τὸ έξ ἐπιτηδεύσεως ἄπαν 20 άνηθοποίητον. καὶ συντίθησί γε αὐτὴν ἀφελῶς πάνυ 468 καὶ άπλῶς, δρῶν ὅτι οὐκ | ἐν τῆ περιόδω καὶ τοῖς δυθμοῖς, ἀλλ' ἐν τῆ διαλελυμένη λέξει γίνεται τὸ ἦθος. καθόλου δέ, ΐνα καὶ περὶ ταύτης είπω τῆς ἀρετῆς, οὐκ

¹ οἶον addidi ὧν vel δ Dobraeus 2 ἂν δοᾶσαι, τοὺς δὲ παθεῖν Marklandus: ἄνδρας αἰτοῦσα εἰ ταθείη FGv ἄνδρας αἰτοῦσα cum spatio XII fere litt M XX fere litt P uersus dimidii B 3 γὰρ om as insuper add F^1 7 περὶ ἡθοποιίας M mg rubro | δ' οὖν Krüger 8 δὲ om P | τῶν πολλῶν MBPν 9 οὐδὲν Sylburgius: οὐδὲ 11 εἶναι om F ταύτην συμβέβηπεν εἶναι Gv 12 τῆς delet Herwerden τρίτον τῆς G 13 αὐτὸν om F^1 14 πατορθοῦντα Spengel | διανοούμενος MPB 21 ἀφελῶς — ἀπλῶς | ἀπλῶς — ἀφελῶς Gv 23 τὸ add F^2

οίδ' εί τις άλλος δητόρων των γε τη δμοία κατασκευή γρησαμένων τοῦ λόγου εἴτε ἥδιον συνέθηκεν εἴτε πιθανώτερον. δοκεί μέν γαρ αποίητός τις είναι καλ άτεγνίτευτος δ της άρμονίας αὐτοῦ γαρακτήρ καὶ οὐ 5 θαυμάσαιμ' άν, εί πᾶσι μεν τοῖς ίδιώταις, οὐκ όλίγοις δε και των φιλολόγων, όσοι μη μεγάλας έχουσι τριβάς περί λόγους, τοιαύτην τινά παράσχοι δόξαν, δτι άνεπιτηδεύτως και οὐ κατά τέχνην, αὐτομάτως δέ πως και ώς έτυγε σύγκειται. έστι δε παντός μαλλον έργου 10 τεγνικοῦ κατεσκευασμένος. πεποίη ται γὰο αὐτῶ τοῦτο 469 τὸ ἀποίητον καὶ δέδεται τὸ λελυμένον καὶ έν αὐτῷ τῷ μὴ δοκεῖν δεινῶς κατεσκευάσθαι τὸ δεινὸν ἔχει. την αλήθειαν οὖν τις ἐπιτηδεύων καὶ φύσεως μιμητής γίνεσθαι βουλόμενος οὐκ ἂν άμαρτάνοι τῆ Λυσίου 15 συνθέσει χρώμενος έτέραν γάρ οὐκ ἂν εύροι ταύτης άληθεστέραν.

9 οἴομαι δὲ καὶ τὸ πρέπον ἔχειν τὴν Λυσίου λέξιν οὐθενὸς ἦττον τῶν ἀρχαίων ὁητόρων, κρατίστην ἀπασῶν ἀρετὴν καὶ τελειοτάτην, ὁρῶν αὐτὴν πρός τε τὸν λέγοντα καὶ πρὸς τοὺς ἀκούοντας καὶ πρὸς τὸ πρᾶγμα (ἐν τούτοις γὰρ δὴ καὶ πρὸς ταῦτα τὸ πρέπον) ἀρκούντως ἡρμοσμένην. καὶ γὰρ ἡλικία καὶ γένει καὶ παι δεία 470 καὶ ἐπιτηδεύματι καὶ βίω καὶ τοῖς ἄλλοις, ἐν οἶς δια-

3-12 cf Syrianus I p 12, 8-15 R fr π. μιμ. IX

φέρει τῶν προσώπων πρόσωπα, τὰς οἰκείας ἀποδίδωσι φωνὰς πρός τε τὸν ἀκροατὴν συμμετρεῖται τὰ λεγόμενα οἰκείως, οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον δικαστῆ καὶ ἐκκλησιαστῆ καὶ πανηγυρίζοντι διαλεγόμενος ὅχλω. διαφοράς τε αὐτῷ λαμβάνει κατὰ τὰς ἰδέας τῶν πραγμάτων ἡ 5 λέξις ἀρχομένω μὲν γάρ ἐστι καθεστηκυῖα καὶ ἠθική, διηγουμένω δὲ πιθανὴ κἀπερίεργος, ἀποδεικνύντι δὲ στρογγύλη καὶ πυκνή, αὕξοντι δὲ καὶ παθαινομένω σεμνὴ καὶ ἀληθινή, ἀνακεφαλαιουμένω δὲ διαλελυμένη καὶ σύντομος. ληπτέον δὴ καὶ τὸ πρέπον τῆς λέξεως 10 παρὰ Λυσίου.

471 ὅτι μὲν γὰρ πιθανή καὶ πειστική καὶ πολὺ τὸ 10 φυσικὸν ἐπιφαίνουσα καὶ πάνθ' ὅσα τῆς τοιαύτης ἰδέας ἔχεται, πρὸς εἰδότας οὐδὲν ἴσως δεῖ λέγειν δι' ὅχλου γὰρ ἤδη τοῦτό γε καὶ οὐδείς ἐστιν ὅς οὐχὶ καὶ 15 πείρα καὶ ἀκοῆ μαθὼν δμολογεῖ πάντων ξητόρων αὐτὸν εἶναι πιθανώτατον. ὥστε καὶ ταύτην τὴν ἀρετὴν ληπτέον παρὰ τοῦ ξήτορος.

πολλά καλ καλά λέγειν ἔχων περλ τῆς Λυσίου λέξεως, ἢν λαμβάνων καλ μιμούμενος ἄν τις ἀμείνων γένοιτο 20 τὴν έρμηνείαν, τὰ μὲν ἄλλα τοῦ χρόνου στοχαζόμενος

4-10 adfert anonymus Seguerianus p 460, 29 Sp

13 ὁποφαίνουσα $\mathbf{v} \mid \pi \hat{\mathbf{a}} \mathbf{v} \cdot \hat{\mathbf{v}}' \cdot \mathbf{F}$ 15 έστι εστι \mathbf{F} sed alterum punctis deletum est $\mid \delta \mathbf{c} \mid \delta \sigma \mathbf{c} \cdot \mathbf{c} \cdot \mathbf{v}$ 16 όμολογήσει \mathbf{F} corr $\mathbf{F}^{3} \mid \pi \hat{\mathbf{a}} \mathbf{v} \cdot \mathbf{v} \cdot \mathbf{v}$ αὐτὸν είναι όπτορων MPB fort rectius

¹ προσώπων $Gv \mid \tau α$ πρόσωπα $Gv \mid 2$ απροσωτήν F 3 [olvel]ως F cum ras $\mid αντόν δη F$ sed δη punctis supra additis deletum est $\mid \tau \varepsilon$ παὶ $F^3MBPGv \mid 5$ αντών anonymus 6 έστιν η F sed η punctis deletum est 7 παπερίεργος F^1 anonym παὶ απερίεργος $F^2MPBGv \mid 9$ σεμνη - δ ε om anonym $\mid αναπαιφαλαιονμένω <math>F \mid 10$ δε $Gv \mid λεξεως F^1$ ci Taylor: $ταξεως MPBF^2Gv \mid 12$ παὶ πειστικη om G πιστικη F

έάσω, μίαν δὲ ἀρετὴν ἔτι τοῦ ῥήτορος ἀποδείξομαι, κρίνας καλλίστην τε καὶ κυριωτάτην καὶ μόνην | αὐτὴν 472 μάλιστα τῶν ἄλλων τὸν Λυσίου χαρακτῆρα δυναμένην βεβαιῶσαι, ἢν ὑπερεβάλετο μὲν οὐδεὶς τῶν ὕστερον, ε ἐμιμήσαντο δὲ πολλοὶ καὶ παρ' αὐτὸ τοῦτο κρείττους ἐτέρων ἔδοξαν εἶναι τὴν ἄλλην δύναμιν οὐθὲν διαφέροντες ὑπὲρ ὧν, ἂν ἐγχωρῆ, κατὰ τὸν οἰκεῖον διαλέξομαι τόπον. τίς δ' ἐστὶν ἥδε ἡ ἀρετή; ἡ [τις] πᾶσιν ἐπανθοῦσα τοῖς ὀνόμασι κἀπ' ἴσης χάρις, 10 πρᾶγμα παντὸς κρεῖττον | λόγου καὶ θαυμασιώτερον. 473 ρᾶστον μὲν γάρ ἐστιν ὀφθῆναι καὶ παντὶ ὁμοίως ἰδιώτη τε καὶ τεχνίτη φανερόν, χαλεπώτατον δὲ λόγφ δηλωθῆναι καὶ οὐδὲ τοῖς κράτιστα εἰπεῖν δυναμένοις εὔπορον.

11 ώστε εἴ τις ἀξιοίη λόγω διδαχθηναι ταύτην τὴν 16 δύναμιν, ἥ τίς ποτ' ἐστίν, οὐκ ἂν φθάνοι καὶ ἄλλων πολλων καὶ καλων πραγμάτων δυσεκλαλήτων ἀπαιτῶν λόγον λέγω δὲ ἐπὶ κάλλους μὲν σωμάτων, τί δή ποτε | τοῦτ' ἐστίν, ὁ καλοῦμεν ῶραν, ἐπὶ κινήσεως δὲ 474 20 μελῶν καὶ πλοκῆς φθόγγων, τί λέγεται τὸ εὐάρμοστον, ἐπὶ συμμετρίας δὲ χρόνων, τίς ἡ τάξις καὶ τί τὸ εὔρυθμον, καὶ ἐπὶ παντὸς δὲ συλλήβδην ἔργου τε καὶ πράγματος, τίς ὁ λεγόμενος καιρὸς καὶ ποῦ τὸ μέτριον.

¹ δὲ οm F^1 | ἐπιδείξομαι F^8MPBGv 2 πυριωτάτην Marklandus: ποινοτάτην | αὐτὴν] τὴν libri v ἢ Marklandus 3 τοῦ λυσίου F^1 5 πρείσσους libri v 6 οὐδὲν Gv 8 δὲ G | ἡ ἀρετή MPB: ἀρετή FGv | ἡ Sylburgius: ῆτις 9 πάπ' ἴσης scripsi adsentiente Buechelero: παὶ τίς ἡ iunge ἡ ἐπ' ἴσης χάρις 10 θαυμασιώτατον Marklandus 11 ἔχοτον Ταγίστ: ἄριστον | ἐστι P 12 τε add F^2 τε ἢ Ga | λόγον Ga 13 δυνμεμένοις F 15 ώς τ' M | άξιοῖ ἢ FG 16 ἢ τίς F ῆτις BPG | φθάνη G 17 δυσξηλαλήτων — σωμάτων οm P 19 ἔστιν F 20 μελών] μελισμοῦ Gv

αλοθήσει γάο τούτων ξκαστον καταλαμβάνεται καλ οὐ λόγω. ὥσθ' ὅπερ οἱ μουσικοὶ παραγγέλλουσι ποιεῖν τοῖς βουλομένοις ἀκούειν ἀκοιβῶς ἀρμονίας, ὥστε μηδὲ την έλαγίστην έν τοῖς διαστήμασι δίεσιν άγνοεῖν, την 475 αποήν έθίζειν | παὶ μηδὲν ἄλλο ταύτης ἀπριβέστερον 5 ζητεῖν κοιτήριον, τοῦτο κάγὰ τοῖς ἀναγινώσκουσι τὸν Αυσίαν και τίς ή παρ' αὐτῷ γάρις ἐστὶ βουλομένοις 476 μαθείν υποθείμην αν έπιτη δεύειν, χρόνφ πολλφ καί μακρά τριβή καλ άλόγω πάθει την άλογον συνασκείν αἴσθησιν. ταύτην μέντοι κρατίστην τε ἀρετὴν καὶ 10 γαρακτηρικωτάτην της Αυσίου λέξεως έγωγε τίθεμαι, είτε φύσεως αὐτὴν δεῖ καλεῖν εὐτυχίαν είτε πόνου καὶ τέχνης έργασίαν είτε μικτήν έξ άμφοῖν έξιν η δύναμιν, ή πάντας ύπερέγει τοὺς λοιποὺς δήτορας. καὶ ὅταν διαπορώ περί τινος των άναφερομένων είς αὐτὸν λόγων 15 καὶ μὴ δάδιον ἦ μοι διὰ τῶν ἄλλων σημείων τάληθὲς εύοειν, έπι ταύτην καταφεύγω την άφετην ώς έπι ψῆφον ἐσγάτην, ἔπειτα ἂν μὲν αὶ γάριτες αὶ τῆς λέξεως έπικοσμεῖν δοκῶσί μοι τὴν γραφήν, τῆς Αυσίου 477 ψυγής αὐτὴν τίθεμαι καὶ οὐδὲν ἔτι ποο ρωτέρω ταύτης 20 σχοπείν άξιω. έαν δε μηδεμίαν ήδονην μηδε άφροδίτην δ τῆς λέξεως χαρακτήρ έχη, δυσωπῶ καὶ ὑποπτεύω μήποτ' οὐ Αυσίου ὁ λόγος καὶ οὐκ ἔτι βιάζομαι τὴν

^{1 [}κατα]λαμβάνεται F cum ras 2 οὐ λέγω G | οἱ om FG V 4 διαστήμασι Sylburgius: διηγήμασι FGMBP διηχήμασι Victorius 5 μη μηδὲν F G τούτω M 7 $\mathring{\eta}$ παρ αὐτ $\mathring{\varphi}$ \mathring{v} αὐτ $\mathring{\varphi}$ \mathring{a} S V τε \mathring{u} \mathring{v} \mathring{v}

άλογον αίσθησιν, οὐδ' ἐὰν πάνυ δεινὸς εἶναι τὰ γοῦν ἄλλα μοι δοκῆ καὶ περιττῶς ἐξειργασμένος ὁ λόγος, τὸ μὲν εὖ γράφειν πολλοῖς οἰόμενος ὑπάρχειν κατά τινας καὶ ἄλλους ἰδίους λέξεως χαρακτῆρας (πολυειδὲς γὰρ 5 τοῦτο), τὸ δ' ἡδέως καὶ κεχαρισμένως καὶ ἐπαφροδίτως Λυσία.

τεμμηρίω γ' οὖν οὐκ ἄλλω τινὶ κρείττονι χρώμενος ἢ τῷ καθ' ἡδονὴν έρμηνεύεσθαι τὰ ὑπὸ τούτου λεγό-12 μενα [ω] πολλούς ήδη των αναφερομένων εἰς αὐτὸν 10 λόγων καὶ πεπιστευμένων ύπὸ τοῦ πλήθους, ώς είσὶν έν τοῖς πάνυ γνησίοις Αυσίου, καὶ τά γε ἄλλα οὐκ άτόπως έγοντας, ὅτι την χάριν οὐ προσβάλλουσι την Αυσιακήν οὐδε την εὐστομίαν ἔγουσιν έκείνης τῆς λέξεως, ύποπτεύ σας τε καὶ βασανίσας εξοον οὐκ ὄντας 478 15 Αυσίου. ὧν έστι καὶ ὁ περὶ τῆς Ἰφικράτους εἰκόνος, δυ οἶδ' ὅτι πολλοί καὶ γαρακτῆρα ἡγήσαιντο ἂν καὶ κανόνα της έκείνου δυνάμεως, οδτος μέντοι δ λόγος δ καὶ τοῖς δυόμασιν ήρμηνεῦσθαι δοκῶν Ισγυρῶς καὶ τοῖς ἐνθυμήμασιν εὑρῆσθαι περιττῶς καὶ ἄλλας πολλὰς 20 άρετας έγων άγαρίς έστι καὶ πολλοῦ δεῖ τὸ Αυσιακὸν έπιφαίνειν στόμα. μάλιστα δ' έγένετό μοι χαταφανής ότι οὐχ ὑπ' ἐκείνου τοῦ ῥήτορος | ἐγράφη, τοὺς χρό- 479 νους άναλογισαμένω. εί γὰρ ὀγδοηκονταετῆ γενόμενον

¹ οὐδὲ ἄν libri $\mathbf{v} \mid \gamma$ οὖν PBG \mathbf{v} 2 δοκεῖ GF corr in δοκῆι \mid ὁ λόγος — οἰόμενος bis P 4 λέξεως Taylor: ἔξεως 5 τὸ δ' ἡδέως καὶ α: ἡ δὲ ὡς καὶ F sec Desrousseaux ἡ δὲ ὡς cett 6 γοῦν PBG \mathbf{v} haec uerba ad sequentia trahenda esse Marklandus uidit 7 praestat ἡρμηνεῦσδαι 9 ὡς seclusit Marklandus \mid ἀναφερωμένων M 13 εὐτομίαν P 18 ἡρμηνεύσδαι (sic) — ἐνθυμήμασιν in mg $\mathbf{F}^1 \mid \mathbf{i}$ ἰσχυρῶς καὶ in ras $\mathbf{F}^1 \quad$ 19 εὐρῆσδαι Dobraeus: εἰρῆσδαι 20 καὶ οὐδὲ πολλοῦ M et B qui in mg καὶ πολλοῦ habet \mid τοῦ Λυσιακοῦ F corr \mathbf{F}^1

θήσει τις τελευτήσαι Αυσίαν έπι Νίκωνος ή έπι Ναυσινίκου ἄργοντος, έπτὰ ἔτεσιν ὅλοις ἂν εἴη προτεροῦσα της γραφης του ψηφίσματος ή τελευτή του δήτορος. μετά νὰο 'Αλκισθένην ἄρχοντα, έφ' οὖ τὴν εἰρήνην 'Αθηναῖοί τε καὶ Λακεδαιμόνιοι καὶ βασιλεύς ἄμοσαν, 5 άποδούς τὰ στρατεύματα Ἰφικράτης Ιδιώτης γίνεται καὶ τὸ περὶ τῆς εἰκόνος ἦν τότ' ἔτεσιν έπτὰ πρότερον τετελευτηχότος της γραφης Αυσίου, πρὸ τοῦ συντάξασθαι τοῦτον τὸν ἀγῶνα Ἰφικράτει. ὁμοίως δὲ καὶ την απολογίαν τοῦ ανδρός καὶ αὐτην εἰς Λυσίαν ανα- 10 480 φερομένην ούτε | τοῖς πράγμασιν ἀτόπως ἔγουσαν ούτε τοις δυόμασιν άσθενως δι' ύποψίας έλαβον ούκ έπανθούσης τη λέξει της Αυσιακής χάριτος και παραθείς τούς γρόνους οὐκ όλίγοις ἔτεσιν εδρον ύστεροῦσαν τῆς τελευτῆς τοῦ φήτορος ἀλλὰ καὶ εἴκοσιν ὅλοις. ἐν 15 γάο τῶ συμμαγικὰ πολέμω τὴν εἰσαγγελίαν Ἰφικράτης ηγώνισται καὶ τὰς εὐθύνας ὑπέσχηκε τῆς στρατηγίας, ώς έξ αὐτοῦ γίνεται τοῦ λόγου καταφανές οὖτος δὲ δ πόλεμος πίπτει κατά 'Αγαθοκλέα καὶ 'Ελπίνην ἄργοντας. ότου μέν οὖν είσι λόγοι [τοῦ] φήτορος (οί) περί τε 20 481 τῆς εἰκόνος καὶ τῆς προδοσίας, οὐκ Είγω βεβαίως είπειν. ὅτι δὲ ένὸς ἀμφότεροι, πολλοῖς τεχμηρίοις

^{1 [}τι]ς in ras F^2 τίς M | έπι (sic) bis F 4 τον ἄρχοντα B | την εἰρήνην om P 6 στρατεύματα] πατεστραμμένα Tournier 7 τὰ περί Desrousseaux, lacuna subesse uidetur | τότε PGv 8 τῆς γραφῆς τετελευτηπότος Gv τετελευτηπότως M τῆς γραφῆς deleo ex u 2 interpolatum | πρὸ τοῦ—Ἰσιπράτει del Sadaeus | συντάξαι v an συνίστασθαι? fallitur Sauppius Ἰσιπράτη coniciens 10 ἀπολογίαν Gv: ἀπόλειαν FMBP 11 ἔχουσαν ex ἔχουσιν F^1 17 ὑπέσχηπεν MPB 19 Ἑλπινίπην Gv 20 ὅτον Sylburgius: ὅτι | εἰσιν οὶ λόγοι MBP | τοῦ seclusit Sylburgius | οἱ Sauppius inseruit 21 βεβαίως σιν F, sed σιν punctis deletur 22 ὅτι δὲ—εἰπεῖν om P in mg suppl F | πολλ F, ut οῖς desectum sit

ἔχοιμ' ἄν εἰπεῖν ἡ γὰο αὐτὴ προαίρεσίς τε καὶ δύναμις ἐν ἀμφοτέροις, ὑπὲο ὧν οὐ καιρὸς ἐν τῷ παρόντι διασκοπεῖν. εἰκάζω δὲ Ἰσικράτους εἶναι αὐτούς καὶ γὰο τὰ πολέμια δεινὸς ὁ ἀνὴο καὶ ἐν λόγοις οὐκ εὐκαταφρόνητος, ἥ τε λέξις ἐν ἀμφοῖν πολὺ τὸ φορτικὸν καὶ στρατιωτικὸν ἔχει καὶ οὐχ οὕτως ἐμφαίνει δητορικὴν ἀγχίνοιαν ὡς στρατιωτικὴν αὐθάδειαν καὶ ἀλαζονείαν. ἀλλ' ὑπὲο μὲν τούτων ἐτέρωθι δηλωθήσεται διὰ πλειόνων.

13 ἀνιτέον δέ, ὅθεν ἔξέβημεν εἰς ταῦτα, ὅτι κράτιστόν 11 ἐστι τῶν Λυσίου ἔργων καὶ χαρακτηρικώτατον τῆς δυνάμεως ἡ κοσμοῦσά τε καὶ ἀνθίζουσα τὴν λέξιν αὐτοῦ χάρις, ἢν οὕθ' ὑπερεβάλετο τῶν ἐπιγινομένων οὐθεὶς οὕτε εἰς ἄκρον ἐμιμήσατο. καὶ τὰ μὲν περὶ τὴν 15 ἑρμηνείαν ἀγαθὰ τοῦ ῥήτορος ταῦτα συγκεφαλαιώ- | σομαι γὰρ τὰ ἡηθέντα τὸ καθαρὸν τῶν ὀνομάτων, ἡ 482 ἀκρίβεια τῆς διαλέκτου, τὸ διὰ τῶν κυρίων καὶ μὴ τροπικῶν κατασκευῶν ἐκφέρειν τὰ νοήματα, ἡ σαφήνεια, ἡ συντομία, τὸ συστρέφειν τε καὶ στρογγυλίζειν τὰ νοήματα, τὸ ὑπὸ τὰς αἰσθήσεις ἄγειν τὰ δηλούμενα, τὸ μηδὲν ἄψυχον ὑποτίθεσθαι πρόσωπον μηδὲ ἀνηθοποίητον, ἡ τῆς συνθέσεως τῶν ὀνομάτων ἡδονὴ μι-

μουμένης τὸν ἰδιώτην, τὸ τοῖς ὑποκειμένοις προσώποις καὶ πράγμασι τοὺς πρέποντας ἐφαρμόττειν λόγους, ἡ πιθανότης καὶ τὸ πειστικὸν καὶ ἡ χάρις καὶ ὁ πάντα μετρῶν καιρός. ταῦτα παρὰ Λυσίου λαμβάνων ἄν τις ἀφεληθείη. ὑψηλὴ δὲ καὶ μεγαλοπρεπὴς οὐκ ἔστιν ἡ 5 Λυσίου λέξις οὐδὲ καταπληκτικὴ μὰ Δία καὶ θαυμαστὴ οὐδὲ τὸ πικρὸν ἢ τὸ δεινὸν ἢ τὸ φοβερὸν ἐπιφαίνουσα οὐδὲ ἀφὰς ἔχει καὶ τόνους ἰσχυροὺς οὐδὲ θυμοῦ καὶ πνεύματός ἔστι μεστὴ οὐδ', ὥσπερ ἐν τοῖς ἤθεσίν ἔστι πιθανή, οὕτως ἐν τοῖς πάθεσιν ἰσχυρὰ οὐδ' ὡς ἡδῦναι 10 483 καὶ πεῖσαι καὶ χαριεντίσασθαι δύνα|ται, οὕτω βιάσασθαί τε καὶ προσαναγκάσαι. ἀσφαλής τε μᾶλλόν ἐστιν ἢ παρακεκινδυνευμένη καὶ οὐκ ἐπὶ τοσοῦτον ἰσχὺν ἰκανὴ δηλῶσαι τέχνης, ἐφ' ὅσον ἀλήθειαν εἰκάσαι φύσεως.

καὶ θαυμάζειν ἄξιον, τί δή ποτε παθών ὁ Θεό-14 φραστος τῶν φορτικῶν καὶ περιέργων αὐτὸν οἴεται ζηλωτὴν γενέσθαι λόγων καὶ τὸ ποιητικὸν διώκειν μᾶλλον ἢ τὸ ἀληθινόν. ἐν γοῦν τοῖς Περὶ λέξεως γραφεῖσι τῶν τε ἄλλων καταμέμφεται τῶν περὶ τὰς καὶ τὰ παραπλήσια τούτοις σχήματα διεσπουδακότων καὶ δὴ καὶ τὸν Λυσίαν ἐν τούτοις κατηρίθμηκε, τὸν ὑπὲρ Νικίου τοῦ στρατηγοῦ τῶν ᾿Αθηναίων λόγον, ὃν εἶπεν

16 Theophr π. λ. fr II Schmidt

³ καὶ τὸ πειστικὸν om G $\mathbf v$ πιστικὸν $\mathbf F$ 4 μετρῶν] πάντων G 7 καὶ τὸ δεινὸν $\mathbf PB$ 9 έστι add $\mathbf F^1$ | οὐδ' $\mathbf FMB$: οὕδ' G $\mathbf v$ άλλ' $\mathbf P$ 11 πεῖσαι] πίσαι $\mathbf F^1$ | οὕτως $\mathbf F$ 12 παραναγκάσαι $\mathbf FG\mathbf v$ 14 τέχνην $\mathbf F^1\mathbf MPB$ | όσων $\mathbf F$ 19 έν γε οὖν $\mathbf FG$ 21 περισώσεις $\mathbf F^1$ 23 καὶ add $\mathbf F^1$ | έν inter lineas add $\mathbf M$ | κατηρίδιμηκε] καταριδιμέι καὶ libri $\mathbf v$

έπὶ Συρακουσίων αίγμάλωτος ών, ώς ύπὸ τούτου γεγραμμένον τοῦ δήτορος | παρατιθείς. κωλύσει δ' οὐδὲν 484 ίσως καὶ την λέξιν αὐτην θεῖναι την Θεοφράστου, ἔστι δε ήδε 'άντίθεσις δ' έστὶ τριττώς, όταν τῶ αὐτῶ τὰ 5 έναντία ἢ τῷ έναντίω τὰ αὐτὰ ἢ τοῖς έναντίοις έναντία προσκατηγορηθή, τοσαυταγώς γαρ έγγωρεί συζευγθήναι. τούτων δε τὸ μεν ἴσον καὶ τὸ ὅμοιον παιδιῶδες καὶ καθαπερεί ποίημα διὸ καὶ ἦττον άρμόττει τῆ σπουδῆ. φαίνεται νὰρ ἀπρεπές σπουδάζοντα τοῖς πράγμασι τοῖς 10 δυόμασι παίζειν και τὸ πάθος τῆ λέξει περιαιρείν. έκλύει γαρ τὸν ἀκροατήν. οἶον ὡς ὁ Λυσίας ἐν τῆ τοῦ Νικίου ἀπολογία βουλόμενος έλεον ποιεῖν Ελλήνων **κλαίω** αμάγητον καλ αναυμάγητον όλεθοον ... Ικέται μεν αύτοι των θεων καθίζοντες, προδότας δε των δρχων 15 ύμας αποφαίνοντες . . . ανακαλουντές τε συγγένειαν, εὐμένειαν. ταῦτα γὰο | εἰ μὲν τῷ ὄντι Λυσίας ἔγραψε, 485 δικαίως αν έπιτιμήσεως άξιοιτο γαριεντιζόμενος έν οὐ γαρίεντι καιρώ. εί δε ετέρου τινός έστιν δ λόγος, ως περ έστιν, δ κατηγορών, α μη προσήκε, του άνδρος 20 μεμπτότερος. ὅτι δὲ οὐκ ἔγραψε Λυσίας τὸν ὑπὲρ Νικίου λόγον οὐδ' ἔστιν οὕτε τῆς ψυχῆς οὕτε τῆς

12 Lys fr XCIX S

2 οὐθὲν Μ 3 τοῦ Θεοφράστον FG ν 4 in mg F m saec XIV ὅτι (?) τριττῶς ἡ ἀντίθεσις 5 τὰ ἐναντία Marklandus 6 προσκατηγορηθῆ Sylburgius: προσκατηγορηθείη F προκατηγορηθείη Gν προκατηγοριθείη Μ κατηγορηθείη PB 7 καὶ ante καθαπερεὶ om FG ν 10 καὶ om P 11 οἰον ὡς ὁ F ex οἰος ὁ 12 Ἑλλήνων om Gν ελλῆν F¹ supra lineam 13 κλαίω τὸν Gν 14 καθίζονται G 15 ὁμᾶς Turnier: ἡμᾶς | τε οω Μν excepta Holwelliana 16 ἔγραψεν B 17 ἐπιτ. ιμήσεως Μ | ἀξιοῖτο α: ἀξιοῦτο G ἀξιοῦται FMBP 18 δὲ ἑτέρον Μ ex δετέρον 19 τῷ ἀνδρὶ MPBF¹ 20 μεμπότερος F μεμπτόμενος Μ 21 οὐθὲ F¹

λέξεως έκείνης το γράμμα, πολλοῖς πάνυ τεκμηρίοις ἀποδεῖξαι δυνάμενος οὐκ ἔχω καιρον ἐν τῷ παρόντι λόγῳ. Ιδίαν δὲ περὶ τοῦ δήτορος πραγματείαν συνταττόμενος, ἐν ἡ τά τε ἄλλα δηλωθήσεταί μοι καὶ τίνες εἰσὶν αὐτοῦ λόγοι γυήσιοι, τὴν ἀκρίβειαν ἐν 5 ἐκείνοις καὶ περὶ τοῦδε ἀποδοῦναι πειράσομαι τοῦ λόγου.

νυνί δὲ πεοί των έξης διαλέξομαι, τίς δ πραγματικός 15 486 έστι Αυσίου γαρακτήρ, έπειδή τὸν ὑπὸρ τῆς λέ|ξεως <λόγον> ἀποδέδωκα· τουτί γὰο ἔτι λείπεται τὸ μέρος. 10 εύρετικός γάρ έστι των έν τοῖς πράγμασιν ένόντων λόγων δ ανήρ, οὐ μόνον ὧν απαντες αν ευροιμεν, άλλα καὶ ὧν μηθείς. οὐδεν γαρ απλως Λυσίας παραλείπει των στοιγείων, έξ ων οι λόγοι, οὐ τὰ πρόσωπα, οὐ τὰ πράγματα, οὐκ αὐτὰς τὰς πράξεις, οὐ τρόπους 15 τε καλ αλτίας αὐτῶν, οὐ καιρούς, οὐ χρόνους, οὐ τόπους, οὐ τὰς ἐκάστου τούτων διαφορὰς ἄχρι τῆς εἰς ἐλάχιστον τομής, άλλ' έξ άπάσης θεωρίας και παντός μερισμού τὰς ολιείας ἀφορμὰς ἐκλέγει. δηλοῦσι δὲ μάλιστα τὴν δεινότητα τῆς ευρέσεως αὐτοῦ οί τε ἀμάρτυροι τῶν 20 λόγων καὶ οἱ περὶ τὰς παραδόξους συνταχθέντες ὑποθέσεις, έν οἷς πλεῖστα και κάλλιστα ένθυμήματα λέγει καὶ τὰ πάνυ δοχοῦντα τοῖς ἄλλοις ἄπορα εἶναι καὶ 487 αδύνατα εύπορα καὶ δυνατὰ φαίνεσθαι | ποιεῖ, κριτικὸς ών δει λέγειν και ότε μη πασιν έξην χρησθαι τοις 25

¹ τὸ σύγγοαμμα Krüger 3 λόγφ] immo χοόνφ λέγειν ν ante Holwellum 6 ἀποδοῦναι F sed δοῦναι supra scr m¹ 10 λόγον add Krüger 12 ἀν om F¹Gν 14 οἱ λόγοι Usener: ὁμολογεῖ 15 τρόπους τε] τρόπους Gν 20 εὑρήσεως F¹MPB 21 παραθέσεις in ὑποθέσεις corr F 22 καὶ κάλλιστα AGν: κάλλιστα FMPB 25 ἀν Reiskius post κριτικὸς inseri iussit | iunge καὶ—τῶν κρατίστων δὲ

εύρεθείσι, των κρατίστων δε και κυριωτάτων έκλεκτικός, εί μη και μάλιστα των άλλων δητόρων, οὐδενός γε ήττον. τάξει δε άπλη τινι κέχρηται των πραγμάτων και τὰ πολλὰ δμοειδεί, και πεοί τὰς έξερνασίας τῶν 5 έπιχειοημάτων άφελής τις καλ άπερίεργός έστιν. ούτε γάρ προκατασκευαίς ούτ' έφόδοις ούτε μερισμοίς ούτε ποιχιλίαις σχημάτων ούτε ταῖς ἄλλαις ταῖς τοιαύταις πανουργίαις ευρίσκεται γρώμενος, άλλ' έστιν απέριττός τις έλευθέριος τε και απόνηρος οικονομήσαι τα εύρε-10 θέντα. έκ δή τούτων παρακελεύομαι τοῖς ἀναγινώσχουσιν αύτὸν τὴν μὲν εύρεσιν τῶν ἐνθυμημάτων χαὶ την ποίσιν ζηλούν, την δε τάξιν και την έργασίαν αὐτῶν, ἐνδεεστέραν οὖσαν τοῦ προσήκοντος, μὴ ἀποδέγεσθαι τοῦ ἀνδρός, ἀλλὰ παρ' έτέρων, οι κρείττους 15 ολχονομήσαι τὰ εύρεθέντα έγένοντο, περί ὧν ύστερον έρω, τοῦτο τὸ στοιχεῖον λαμβάνειν.

16 | ἀποδεδωκώς δὲ τὸν ὑπὲρ τῶν ἀρετῶν τε καὶ 488 στοιχείων λόγον, ἐρῶ νῦν καὶ περὶ τοῦ γένους [τῶν ἀμφισβητημάτων] ἐν οἶς ἐστι θεωρήμασιν ἡ πολιτικὴ 20 τέχνη. τριχῆ δὲ νενεμημένου τοῦ ἡητορικοῦ λόγου καὶ τρία περιειληφότος διάφορα τοῖς τέλεσι γένη, τό τε δικανικὸν καὶ τὸ συμβουλευτικὸν καὶ τὸ καλούμενον

² τῶν γ' ἄλλων δητόςων οὐδενὸς ἦττον Reiskiana τῶν ἄλλων δητόςων οὐδενὸς ἦττον G et ῆττων a 4 καὶ περὶ κᾶν G 5 ἀφέλη τις G 6 οὕτε ἐφόδοις BP 7 ποικιλλίαις G | ταῖς post ἄλλαις om PG ν 9 τις add F^2 | ἐλευθέριός τε] καὶ ἐλεύθερος G ν ἐλευθέριός om B 10 ἐκ δὲ ν praeter Holwellum 12 κρίσιν Sadaeus: σύγκρισιν | ἐξεργασίαν Vlietius 13 μὴ ἀποδέχεσθαι Usener: μὴ ἀπό γε FMPB μὴ ἀπὸ τοῦδε G ν 16 τοῦτο τὸ στοιχείον non recte del Vlietius 17 τῶν FG 18 λόγων PB | τῶν ἀμφισβητημάτων del Usener 21 καὶ τρία F cum ras | εἰληφότος F^1 | διάφορα τοῖς τέλεσι om G ν 22 δεικανικὸν P

έπιδεικτικόν ή πανηγυρικόν, έν απασι μέν τούτοις έστιν δ ανήρ λόγου άξιος, μαλιστα δε έν τοις δικανικοῖς ἀνῶσι. κάν τούτοις δὲ αὐτοῖς ἀμείνων έστὶ τὰ μικρά καὶ παράδοξα καὶ ἄπορα είπεῖν καλῶς, ἢ τὰ σεμνά καλ μεγάλα καλ εύπορα δυνατώς. δ βουλόμενος 5 δή την Αυσίου δύναμιν αποιβώς παταμαθείν έκ των δικανικών αὐτὴν μᾶλλον λόγων ἢ ἐκ τῶν πανηγυρικών 489 τε καὶ συμβουλευτικών σκοπείτω. ΐνα δὲ καὶ | περὶ των ίδεων έγγενηταί μοι τὰ προσήμοντα είπειν, έάσω τε ταῦτα περί τε προοιμίων και διηγήσεων και τῶν 10 άλλων μερών του λόγου καὶ διαλέξομαι καὶ δηλώσω, ποιός τίς έστιν εν εκάστη των ίδεων δ άνήρ. διαιρήσομαι δε αὐτάς, ως Ίσοκράτει τε καὶ τοῖς κατ' έκεῖνον τὸν ἄνδρα κοσμουμένοις ήρεσεν, ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν προοιμίων. 15

φημί δη πάντων δεξιώτατον είναι τον φήτορα κατά 17 τὰς εἰσβολὰς τῶν λόγων καὶ χαριέστατον, ἐννοούμενος, ὅτι ἄρξασθαι μὲν καλῶς οὐ ράδιόν ἐστιν, εἰ δή τις τῆ προσηκούση χρῆσθαι βούλοιτο ἀρχῆ καὶ μὴ τὸν ἐπιτυχόντα λόγον εἰπεῖν (οὐ γὰρ τὸ πρῶτον ρηθέν, 20 ἀλλ' δ τοῦ προτεθέντος λόγου μηδαμοῦ μᾶλλον ἢ ἐπὶ πρώτου ἀφελήσειε, τοῦτο ἀρχή τε καὶ προούμιον), ὁρῶν δὲ τὸν ρήτορα πᾶσι κεχρημένον, οἶς τέχναι τε

² δ' M 3 δὲ G: δὲ τε P τε FMBν 4 μαπρὰ GF¹ | καὶ παράδοξα om G super καὶ ἄπορα add F omisso καὶ 5 μεγάλα καὶ σεμνὰ MPB fort rectius 6 τὴν MPB Gv: τοῦ F 7 συμβουλευτικῶν τε καὶ πανηγυρικῶν MPB 10 περὶ δὲ Gv | προοιμίου ν 11 καὶ απτε διαλέξομαι om Gv 12 τις om G 15 προοιμοίων P 16 σημὶ δὲ P 18 εἰ δή Mathaei: εἰ μὴ | τις in ras F² 21 ὅ,τι προτεθὲν τοῦ λόγον Mathaei praue, genetiuus a μηδαμοῦ pendet cf Alcid de soph 15 | ἐπὶ πρότον Usener: ἐπὶ αὐτοῦ 22 ἀφελήσει Krüger et ita F initio 23 δρῶ Gv | πάσι ex πάση F | αἱ τέχναι Sylburgius

παραγγέλλου σι καὶ τὰ πράγματα βούλεται. τότε μὲν 490 γαρ από τοῦ ίδίου ἐπαίνου λέγων αὐτὸς ἄργεται, τότε δὲ ἀπὸ τῆς διαβολῆς τοῦ ἀντιδίχου, εὶ δὲ τύχοι αύτὸς προδιαβληθείς, τὰς αἰτίας πρώτον ἀπολύεται 5 τὰς καθ' αύτοῦ: τότε δὲ τοὺς δικαστὰς ἐπαινῶν καὶ θεραπεύων ολκείους έαυτῷ τε καλ τῷ πράγματι καθίστησι, τότε δε την ασθένειαν την ίδίαν και την πλεονεξίαν την τοῦ ἀντιδίκου καὶ τὸ μὴ περὶ τῶν ἴσων άμφοτέροις είναι τὸν ἀνῶνα ὑποδείχνυσι: τότε δὲ ὡς 10 ποινά τὰ πράγματα καὶ ἀναγκαῖα πᾶσι καὶ οὐκ ἄξια ύπὸ τῶν ἀκουόντων ἀμελεῖσθαι λέγει, τότε δὲ ἄλλο τι κατασκευάζεται των δυναμένων αύτον μεν ωφελήσαι. τὸν δὲ ἀντίδικον έλαττῶσαι. ταῦτα δὲ συντόμως καὶ άφελως διανοίαις τε χρησταίς και γνώμαις εύκαίροις 15 καὶ ἐνθυμήμασι μετρίοις περιλαβών ἐπὶ τὴν πρόθεσιν έπείγεται, δι' ής τὰ μέλλοντα έν ταῖς ἀποδείξεσι λέγεσθαι προειπών και τὸν ἀκροατὴν παρασκευάσας εὐμαθῆ πρὸς τον μέλλοντα λόγον έπὶ την διήγησιν καθίσταται καὶ έστι μεθόριον αὐτῷ έκατέρας | τῶν ίδεῶν ὡς τὰ πολλὰ 491 20 ή πρόθεσις, ήδη δέ ποτε καὶ ἀπὸ μόνης ταύτης ήρξατο. καὶ ἀπροοιμιάστως ποτε είσεβαλε την διήγησιν ἀρχην λαβών. και οὐκ ἄψυχος οὐδ' ἀκίνητός έστι περί ταύτην την Ιδέαν μάλιστα δ' άν τις αὐτοῦ θαυμάσειε την

¹ τότε M τοτε ex τότε F τοτὲ BPG v 2 lδίου: ο in ω corr sed v reliquit F | αὐτὸς Marklandus: αὐτὸ F^2MPBG αὐτῷ F^1 3 τότε M τοτε ex τότε F τοτὲ BPG v 5 ξαντοῦ Gv | τότε M τοτε ex τότε F item v 7 et 9 et 11 τοτὲ BPG v 8 τὴν οm MPB 9 ὁποδείκνυσι FGP: ἀποδείκνυσι MBv 11 ἄλλό τις M 12 μὲν add F^1 μὲν αὐτὸν G 13 τὸν δὲ αντιδίκον ex τῷν δὲ αντιδίκων F^2 | ἐλαττοῦσαι M 15 ἐκλ-ἐν ταξς omissa in mg suppl corr M 17 πρὸς] εἰς G 21 ἀπροοιμίαστός Gv 22 οὐδὲ BP 23 θανμάσοι G θανμάσειεν F^2

έν τοῖς προοιμίοις δύναμιν, ένθυμηθείς ὅτι διακοσίων ούκ έλάττους δικανικούς γράψας λόγους έν ούδενλ πέφηνεν ούτε απιθάνως προοιμιαζόμενος ούτε απηρτημένη των πραγμάτων άρχη χρώμενος, άλλ' οὐδε τοῖς ένθυμήμασιν έπιβέβληκε τοῖς αὐτοῖς οὐδ' έπὶ τὰς αὐτὰς 5 κατενήνεκται διανοίας. καίτοι γε τοῦτο καὶ οἱ λόγους όλίγους γράψαντες ευρίσκονται πεπονθότες, λένω δè τὸ τοῖς αὐτοῖς ἐπιβαλεῖν τόποις: ἐῶ γὰο ὅτι καὶ τὰ 492 παρ' έτέροις εξοημένα λαμβάνοντες | όλίγου δεῖν πάντες ούκ έν αίσχύνη τίθενται τὸ ἔργον. ούτοσὶ δὲ καινὸς ὁ 10 δήτωρ έστὶ καθ' ξκαστον τῶν λόγων κατά γε οὖν τὰς είσβολάς καὶ τὰ προοίμια καὶ δυνατός, δ βούλοιτο, διαπράξασθαι· ούτε γαρ εύνοιαν κινήσαι βουλόμενος ούτε προσοχήν ούτε εύμάθειαν άτυχήσειεν άν ποτε τοῦ σχοποῦ. κατὰ μὲν δὴ ταύτην τὴν ἰδέαν ἢ πρῶτον ἢ 15 ούδενδη δεύτερον αὐτὸν ἀποφαίνομαι.

έν δὲ τῷ διηγεῖσθαι τὰ πράγματα, ὅπερ οἶμαι μέρος 18 πλείστης δεῖται φροντίδος καὶ φυλακῆς, ἀναμφιλόγως ἡγοῦμαι κράτιστον αὐτὸν εἶναι πάντων ὁητόρων, ὅρον τε καὶ κανόνα τῆς ἰδέας ταύτης αὐτὸν ἀποφαίνομαι. 20 οἴομαι δὲ καὶ τὰς τέχνας τῶν λόγων, ἐν αἶς εἴρηταί ⟨τι⟩ περὶ διηγήσεως ἀξιόλογον, οὐκ έξ ἄλλων τινῶν μᾶλλον

1 cf uitae X orr 836 a 21—p 30, 13 adfert Syrianus (= Sy) I p 25, 16 sq R

¹ post prooimiois FGV autoŭ repetunt \mid dianos $\mid [\omega v \mid]$ F cum ras 4 ällov de F 5 êxi\(\text{si}\text{efflynev} P \mid \text{uerds oud}^{\circ}\text{ext}^{\circ} = 8 \tau\text{otz} \text{coro} \text{coro} \text{of} \text{ fin} - 8 \text{coro} \text{coro} \text{coro} \text{of} \text{ext} \text{ext} \text{fin} - 8 \text{coro} \text{coro} \text{coro} \text{of} \text{ext} \text{ext} \text{fin} \text{ext} \text{coro} \text{of} \text{of} \text{ext} \text{of} \text{of} \text{coro} \text{of} \text{o

ἢ τῶν ὑπὸ Λυσίου γραφεισῶν εἰληφέναι τὰ παραγγέλματα καὶ τὰς ἀφορμάς. καὶ γὰρ τὸ σύντομον μάλιστα
αὖται ἔχουσιν αὶ διηγήσεις καὶ τὸ σαφὲς | ἡδεῖαί τέ 493
εἰσιν ὡς οὐχ ἔτεραι καὶ πιθαναὶ καὶ τὴν πίστιν ἄμα
5 λεληθότως συνεπιφέρουσιν, ὥστε μὴ ῥάδιον εἶναι μήθ'
ὅλην διήγησιν μηδεμίαν μήτε μέρος αὐτῆς ψευδὲς ἢ
ἀπίθανον εὑρεθῆναι· τοσαύτην ἔχει πειθὼ καὶ ἀφροδίτην τὰ λεγόμενα καὶ οὕτως λανθάνει τοὺς ἀκούοντας
εἴτ' ἀληθῆ ὅντα εἴτε πεπλασμένα. ὥσθ' ὅπερ Όμηρος
10 ἐπαινῶν τὸν Ὀδυσσέα ὡς πιθανὸν εἰπεῖν καὶ πλάσασθαι
τὰ μὴ γενόμενα εἴρηκε, τοῦτό μοι δοκεῖ κὰν ἐπὶ Λυσίου
τις εἰπεῖν·

εἶσκεν ψεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα.
πᾶσί τε καὶ παντὸς μάλιστα τοῦτο παρεκελευσάμην
15 ἀσκεῖν τὸ μέρος ἐν τοῖς Λυσίου παραδείγμασι ποιουμένους | τὰς γυμνασίας. κράτιστα γὰρ ⟨ἄν⟩ ἀπο- 494
δείξαιτο ταύτην τὴν ἰδέαν ὁ μάλιστα τοῦτον τὸν ἄνδρα
μιμησάμενος.

έν δὲ τῷ πιστοῦσθαι τὰ πράγματα τοιοῦτός τις ὁ ἀνήρ 19 ἐστιν. ἄρξομαι δὲ ἀπὸ τῶν καλουμένων ἐντέχνων πίστεων 21 καὶ χωρὶς ὑπὲρ ἐκάστου μέρους διαλέξομαι. τριχῆ δὴ

13 Odyss τ 203

8 τὰ add F^1 | οῦτω Gν 9 καὶ πεπλασμένα S | ὥσϑ' ὅπερ Desrousseaux καὶ ὅπερ Gν: ὥσπερ FMPB ὡς ἐφαρμόζειν αὐτῷ τὸ Ὁμηρικὸν Sy 12 τις om ν 13 εἴσπε P ἴσπε Sy Gν 14 πᾶσιν MB | παραπελευσαίμην Gν ἄν addit Krüger 15 ἐν τοῖς Usener: ἄν το $\tilde{\cdot}$ cum ras F ἄν τὸ MPB αὐτοῦ Gν | παρασείγματα Gν | ποιουμένους Reiskius: ποιούμενος 16 τὰς γυμνασίας F ut uidetur ex τὰ γυμνάσια | ἄν add Krüger | ἀποδέξαιτο FMPB 19 ἐν δὲ τῷ πιστοῦσθαι τὸν ἄνδρα τὰ πράγματα Sylburgius: ἕν γε (τε G) τῷ πιστοῦσθαι τὸν ἄνδρα τὰ πράγματα C0 ἀρκέσομαι δὲ τῷ τῶν ci Usener C1 δὴ F^1 : δὲ C2 MPB C0 ν

νενεμημένων τούτων είς τε τὸ πρᾶγμα καὶ τὸ πάθος και τὸ ήθος τὰ μὲν ἐκ τοῦ πράγματος οὐδενὸς χεῖρον εύρειν τε και έξειπειν δύναται Αυσίας. και νάρ του είκότος άριστος δ άνηρ είκαστης και τοῦ παραδείγματος, πη τε δμοιον είναι πέφυκε και πη διαφέρον, ακριβέ- 5 στατος αριτής τά τε σημεία διελείν τὰ παρεπόμενα τοῖς πράγμασι καὶ εἰς τεκμηρίων δόξαν ἀγαγεῖν δυνα-495 τώτατος. | καὶ τὰς ἐκ τῶν ἡθῶν γε πίστεις ἀξιολόνως πάνυ κατασκευάζειν έμοιγε δοκεί. πολλάκις μέν γάρ έκ τοῦ βίου καὶ τῆς φύσεως, πολλάκις δ' έκ τῶν 10 προτέρων πράξεων καλ προαιρέσεων άξιόπιστα κατασκευάζει τὰ ήθη. ὅταν δὲ μηδεμίαν ἀφορμὴν τοιαύτην λάβη παρά των πραγμάτων, αὐτὸς ήθοποιεί καὶ κατασκευάζει τὰ πρόσωπα τῷ λόγω πιστὰ καὶ γρηστά, προαιρέσεις τε αὐτοῖς ἀστείας ὑποτιθεὶς καὶ πάθη 15 μέτρια προσάπτων και λόγους έπιεικεῖς ἀποδιδούς και ταϊς τύχαις ακόλουθα φρονοῦντας είσαγων και έπι μέν τοῖς ἀδίκοις ἀγθομένους καὶ λόγοις καὶ ἔργοις, τὰ δὲ δίκαια προαιρουμένους ποιών και πάντα (τά) παραπλήσια τούτοις, έξ ὧν έπιεικες ἀν καὶ μέτριον ἦθος 20 496 φανείη, | ματασμευάζων. περί δὲ τὰ πάθη μαλαμώτερός έστι καλ ούτε αύξήσεις ούτε δεινώσεις ούτε οίκτους ούθ' όσα τούτοις έστὶ παραπλήσια νεανικώς πάνυ καὶ έρρωμένως κατασκευάσαι δυνατός. οὐ δεῖ δὴ ταῦτα

¹ καὶ τὸ ἡθος καὶ τὸ πάθος MPB 2 χείρων in mg χεῖρον B 4 ἄριστος ἀνὴρ δικαστὴς GF sed in mg F^2 ὁ ἀνὴρ quod post δικαστὴς repeti uoluit, ut signum utrobique appictum docet ἄριστος δικαστὴς ὁ ἀνὴρ MPB: corr Marklandus 5 πῆι solus F | διαφέρων G 10 δὲ ἐν PB 11 πράξεων MPB: λέξεων F G | κατασκενάζει] ποιεῖ G V 13 παρὰ τῶν πραγμάτων τοιαύτην λάβη G V 15 περιτιθείς Mathaei 19 τὰ inseruit Sadaeus 24 δεῖ δὲ V

έπιζητεῖν παρὰ Λυσίου. κἀν τοῖς ἐπιλόγοις δὲ τὸ μὲν ἀνακεφαλαιωτικὸν τῶν ὁηθέντων μέρος μετρίως τε καὶ χαριέντως ἀπαριθμεῖ, τὸ δὲ παθητικὸν ἐκεῖνο, ἐν ῷ παράκλησίς τε καὶ ἔλεος καὶ δέησις καὶ τὰ τούτοις ἀδελφὰ ἔνεστι, τοῦ προσήκοντος ἐνδεεστέρως ἀποδίδωσι.

20 τοιοῦτος μὲν δὴ ἔστιν ὁ Λυσίου χαρακτήρ, ὡς ἐγὼ δόξης ἔχω περὶ αὐτοῦ. εἰ δέ τις ἄλλα παρὰ ταῦτα ἔγνωκεν, λεγέτω· κὰν ἢ πιθανώτερα, πολλὴν αὐτῷ 10 χάριν εἴσομαι. ἵνα δὲ βέλτιον τῷ βουλομένῷ ἐγγένηται μαθεῖν, εἴτε ὀρθῶς ἡμεῖς ταῦτα καὶ προσηκόντως πεπείσμεθα εἴτε καὶ διημαρτήκαμεν τὴν κρίσιν, τὴν ἔξέτασιν ἐπὶ τῶν ὑπ' ἐκείνου γραφέντων ποιήσομαι προχειρισάμενός τε ἕνα λόγον (οὐ γὰρ ἐγχωρεῖ πολλοῖς 15 χρῆσθαι παραδείγμασιν) έξ ἐκείνου τήν τε προαίρεσιν καὶ τὴν δύναμιν | τοῦ ἀνδρὸς ἐπιδείξομαι, ἀποχρῆν 497 οἰόμενος ψυχαῖς εὐπαιδεύτοις καὶ μετρίαις μικρά τε μεγάλων καὶ ὀλίγα πολλῶν γενέσθαι δείγματα. ἔστι δὲ ὁ λόγος ἐκ τῶν ἐπιτροπικῶν, ἐπιγραφόμενος κατὰ 20 Διογείτονος, ὑπόθεσιν δὲ ἔχων τοιάνδε·

21 Διόδοτος, εἶς τῶν μετὰ Θοασύλλου καταλεγέντων εἰν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ, μέλλων ἐκπλεῖν εἰς τὴν ᾿Ασίαν ἐπὶ Γλαυκίππου ἄοχοντος, ἔχων νήπια παιδία, διαθήκας ἐποιήσατο καταλιπὼν αὐτοῖς ἐπίτοο-

¹ παν FM 4 δέησις παὶ ἔλεος MBP 5 ένδεέστερος PB 9 ἔγνωπε GMPBν | πιθανότερα GF 10 ἔγγένηται Sadaeus: γένηται 13 διεξέτασιν B | έπὶ] ὁπὸ FMPB ἀπὸ Gν | ποιοῦμαι FMPB (ex ποιούμεναι corr F¹) 14 τε ἕνα Sadaeus: τινα 15 χρῆσθαι ex χρεῖσθαι F^2 | τὴν] δὲ τὴν Gν 16 ἐπιδείξομαι A: ἐπιδείξομεν GMPBF (ex ἀπιδείξομεν) 17 οίδμενοι γ | εύπαιδετοις B 20 δὲ om MPB 21 Θρασύλον Turicenses | ματαλλεγέντων G

πον τον έαυτου μεν άδελφον Διογείτονα, των δε παιδίων θεϊόν τε και πάππον άπο μητρός, αὐτος μεν οὖν εν Ἐφέσω μαχόμενος ἀποθνήσκει, Διογείτων δε πῶσαν τὴν οὐσίαν των δρφανων διαχειρισάμενος και 498 ἐκ πολλῶν | πάνυ χρημάτων οὐδεν ἀποδείξας αὐτοῖς, 5 ἔτι περιων κατηγορεῖται πρὸς ένὸς των μειρακίων δοκιμασθέντος κακῆς ἐπιτροπῆς. λέγει δε κατ' αὐτοῦ τὴν δίκην ὁ τῆς ἐκείνου μεν θυγατριδῆς των δε μειρακίων ἀδελφῆς ἀνήρ.

προύλαβον δὲ τὴν ὑπόθεσιν, ἵνα μᾶλλον γένηται 22 καταφανές, εἰ μετρία καὶ προσηκούση ἀρχῆ κέχρηται 11

ΈΙ μὲν μὴ μεγάλα ἦν τὰ διαφέροντα, ὧ ἄνδρες 23 δικασταί, οὐκ ἄν ποτε εἰς ὑμᾶς εἰσελθεῖν τούτους εἰασα, νομίζων αἴσχιστον εἶναι πρὸς τοὺς οἰκείους διαφέρεσθαι, εἰδὼς ὅτι οὐ μόνον οἱ ἀδικοῦντες χείρους 15 ὑμῖν εἶναι δοκοῦσιν, ἀλλὰ καὶ οἵτινες ἂν ἔλαττον ὑπὸ τῶν προσηκόντων ἔχοντες ἀνέχεσθαι μὴ δύνωνται. ἐπειδὴ μέντοι, ὧ ἄνδρες δικασταί, πολλῶν χρημάτων ἀπεστέρηνται καὶ πολλὰ καὶ δεινὰ πεπονθότες ὑφ' ὧν 499 ἥκιστα ἐχρῆν ἐπ' | ἐμὲ κηδεστὴν ὄντα κατέφυγον, ἀνάγκη 20

12-34, 16 adfert Syrianus I p 88, 15-89, 15 R

² παίδων MPB | μητρός in litura FP μητέρος G v 3 έν om F 5 αὐτὸς v 6 περί ὧν in mg rubro περιὼν M περιὼν ex περιὧν F^1 7 κατ G H Stephanus: καὶ FMBP 10 πδοὔλαβον ex πδοὖλαβὼν per rasuram F προὔβαλον PB 11 [κέχρ]ηται cum ras F 12 Å in mg rubro ὧ ἄνδρες M | μεγάλα ἡν , ὧ δικασταί , τὰ διαφέροντα Sy 14 αἴσχιστος FG (ex αἴσχηστος F) 15 εἰδώς τε Sy 16 ὑμῖν ex ἡμῖν per rasuram F 17 δύν[ωνται] cum ras F¹ olim plura fuisse Diltheyus adnotat 18 Å M ἄνδρες om Sy | ἀδηναῖοι in mg eadem manu γρ. δικασταί P 19 πεπονθότες FG Sy: παθόντες MPB

μοι γεγένηται είπεῖν ύπλο αὐτῶν. ἔχω δὲ τούτων μὲν άδελφην Διογείτονος δε θυγατριδην και πολλά δεηθείς άμφοτέρων τὸ μὲν πρῶτον ἔπεισ' αὐτοὺς (τοῖς) φίλοις έπιτρέψαι δίαιταν, περί πολλοῦ ποιούμενος τὰ 5 τούτων πράνματα μηδένα των άλλων είδεναι. έπειδή δε Διογείτων, α φανερώς έγων έξηλεγγετο, περί τούτων ούδενὶ τῶν αύτοῦ φίλων ἐτόλμα πείθεσθαι, ἀλλ' ήβουλήθη καὶ φεύγειν δίκας καὶ μὴ οὔσας διώκειν καὶ ύπομεῖναι τοὺς ἐσγάτους κινδύνους μᾶλλον ἢ τὰ δίκαια 10 ποιήσας ἀπηλλάγθαι τῶν πρὸς τούτους ἐγκλημάτων. ύμῶν δέομαι, έὰν μὲν ἀποδείξω οὕτως αἰσχρῶς αὐτοὺς έπιτετροπευμένους ύπὸ τοῦ πάππου, ώς οὐδεὶς πώποτε ύπο των οὐδεν προσηκόντων εν τη πόλει. βοηθείν αὐτοῖς τὰ δίκαια εί δὲ μή, τούτω μὲν ἄπαντα πιστεύειν, 15 ήμας δε είς τον λοιπον γρόνον ήγεισθαι γείρους | είναι. 500 έξ ἀρχῆς δ' ὑμᾶς περὶ αὐτῶν διδάξαι πειράσομαι.'

24 τοῦτο τὸ προοίμιον ἀπάσας ἔχει τὰς ἀρετάς, ὅσας δεῖ τὸ προοίμιον ἔχειν. δηλώσουσι δὲ οἱ κανόνες αὐτῷ παρατεθέντες οἱ τῶν τεχνῶν. ἄπαντες γὰρ δή 20 που παραγγέλλουσιν οἱ συνταξάμενοι τὰς τέχνας, ὅταν πρὸς οἰκείους ὁ ἀγών, σκοπεῖν ὅπως μὴ πονηροὶ μηδὲ φιλοπράγμονες οἱ κατήγοροι φανήσονται. κελεύουσίν

² ἀδελφιδῆν Gv | πολλὰ ἀμφοτέρων δεηθείς Gv 3 ἔπεισα αὐτοὺς τοῖς φίλοις Sy: ἔπεισα τοὺς φίλους FMPB ἔπεισα τοῖς φίλοις G 4 διαιτᾶν FMPBG 5 τούτων SyFGP: τούτον MB | ἔπειδὴ Sy: ἐπεὶ libri 6 ἔξήλεγατο libri 7 αὐτοῦ Sy: αὐτοῦ libri | ἔβουλήθη Sy 8 καὶ — μᾶλλον F¹ in mg 9 ὁπομ[εῖναι] cum ras F καθνπομένειν Sy unde ὑπομένειν Rauchenstein | μᾶ[λλον] cum ras F 10 πρὸς τούτοις FV Syriani 13 τῶν μηδὲν προσηκόντων Sy 14 ᾶπαντα ex ᾶπαν F 17 ἀπάσας om P 18 τὸ in F postea additum est 19 αὐτῷ] αὐτὸ P et B in mg 20 ὅταν ἢ Gν 22 φανήσωνται F¹ ex φανήσονται

τε πρώτον μέν την αλτίαν είς τους άντιδίκους περιιστάναι καὶ τοῦ ἐνκλήματος καὶ τοῦ ἀνῶνος καὶ λένειν. ότι μεγάλα τάδικήματα καὶ οὐκ ἐνῆν αὐτὰ μετοίως ένεγκεῖν καὶ ὅτι ὑπὲο ἀναγκαιοτέρων προσώπων δ άγων και έρήμων και ήττον υπεροφθήναι άξίων, οίς 5 μή βοηθούντες κακίους αν έφάνησαν και ότι προκαλούμενοι τοὺς ἀντιδίχους εἰς διαλλαγὰς καὶ φίλοις τὰ πράγματα έπιτρέποντες καὶ τὰ δυνατὰ έλαττοῦσθαι ύπομένοντες οὐδενὸς ἠδυνήθησαν τυχεῖν τῶν μετρίων. 501 ταῦτα μὲν δὴ πα ραγγέλλουσι ποιεῖν οἱ τεγνογράφοι, 10 ίνα τὸ ἦθος τοῦ λέγοντος ἐπιεικέστερον εἶναι δόξη δύναται δε αὐτοῖς εὔνοιαν τοῦτο ποιεῖν καὶ ἔστι κράτιστον της κατασκευης μέρος. ταῦθ' δρῶ πάντα διὰ τοῦ προοιμίου τοῦδε γεγονότα. καὶ μὴν εἴς γε τὸ εύμαθεῖς τοὺς ἀμροατὰς ποιῆσαι κελεύουσι συστρέψαντας 15 είπειν τὸ πράγμα, ίνα μη άγνοῶσι την ὑπόθεσιν οί δικασταί, καὶ οἶά περ ἂν ἦ τὰ μέλλοντα λέγεσθαι, τοιούτο καὶ τὸ προοίμιον υποτίθεσθαι ἀπ' ἀργῆς καὶ δείγμα τοῦ πράγματος ποιουμένους κατευθύ ἀπ' ένθυμημάτων πειρασθαι ἄρχεσθαι. ἔχει δή καὶ ταῦτα 20 τὸ προοίμιον. ἔτι περὶ τῆς προσοχῆς ὧδέ πως τεχνολογοῦσιν, ὅτι δεῖ τὸν προσεκτικοὺς μέλλοντα ποιεῖν τούς ακροατάς και λέγειν θαυμαστά και παράδοξα και δεϊσθαι των δικαστων άκουσαι. φαίνεται δη και ταυτα πεποιημώς δ Αυσίας. καὶ πρόσεστι τούτοις τὸ λεῖον 25

³ τάδικήματα Marklandus: άδικήματα | οὐκ ἐνῆν] οὐ κενὴν F^1 4 προσώπων F^3 in ras, fuerat πραγμάτων 7 τοὺς ex τὰς F 10 παραγγέλουσι F corr F^1 14 τοῦδε om PB 17 λέγεσθαι] γενέσθαι F 19 κατευθὺ] καὶ εὐθὺς FMPBG καὶ deleuit H Stephanus 20 δὲ G 24 μετ' εὐνοίας post ἀκοῦσει addit Krüger | δὲ G V 25 πρόσεστι Krüger: πρὸς ἔτι FM προσέτι PBG, M in M

τῆς έρμηνείας καὶ τὸ ἀφελὲς τῆς κατασκευῆς, ὧν μάλιστα δεῖ τοῖς ὑπ' | οἰκείων προοιμιαζομένοις. ἄξιον 502 δὲ καὶ τὴν διήγησιν ὡς ἀκονόμηται καταμαθεῖν. ἔχει δὲ οὕτως:

25 ''Αδελφοί ήσαν, ὧ άνδρες δικασταί, Διόδοτος καὶ 6 Διονείτων διιοπάτοιοι καὶ διιομήτοιοι. καὶ τὴν μὲν άφανη οὐσίαν ἐνείμαντο, της δὲ φανερᾶς ἐκοινώνουν. έργασαμένου δε Διοδότου κατ' έμπορίαν πολλά γρήματα πείθει αὐτὸν Διογείτων λαβεῖν τὴν έαυτοῦ θυγα-10 τέρα, η περ ην αὐτῶ μόνη. καὶ γίνονται αὐτῶ νίοὶ δύο και θυγάτηο. χρόνω δὲ ὕστερον καταλεγείς Διόδοτος μετά Θρασύλλου των δπλιτων, καλέσας την έαυτοῦ γυναϊκα ἀδελφιδῆν οὖσαν καὶ τὸν ἐκείνης μὲν πατέρα αύτοῦ δὲ κηδεστήν καὶ ἀδελφὸν [δμοπάτριον], 15 πάππον δὲ τῶν παιδίων καὶ θεῖον, ἡγούμενος διὰ ταύτας τὰς ἀναγκαιότητας οὐδενὶ μᾶλλον προσήκειν δικαίω περί τοὺς αύτοῦ παϊδας γενέσθαι, διαθήκην 503 αὐτῶ δίδωσι καὶ πέντε τάλαντα ἀργυρίου παρακαταθήκην, ναυτικά δε ἀπέδειξεν έκδεδομένα έπτα τάλαντα 20 καὶ τετταράκοντα μνᾶς, δισχιλίας δὲ ὀφειλομένας έν Χεορονήσω. ἐπέσκη ψε δέ, ἐάν τι πάθη, τάλαντον 504

5-10 adfert Syrianus I p 89, 16-21 R

2 ὑπ' οἰπείων Usener: ὑπ' ἐπείνων F G v ὑπὲς ἐπείνων MPB 3 παταμαθεῖν F sed πατα add F^2 5 ὡ διπασταί Sy 10 δύο νίοὶ G v 11 ὕστεςον ex ὅπεςον F | παταλλεγεὶς G 12 τοῦ ἐπὶ τῶν ὁπλιτῶν G v 13 γυναῖκα . F cum ras 14 αὐτοῦ P | ὁμοπάτριον del Herwerden 15 παίδων PB 17 διπαίω περὶ τοὺς αὐτοῦ παῖδας Sauppius: παὶ ιστες τοῦ αὐτοῦ παῖδας F MPB ἐτέςω εἰς τοὺς αὐτοῦ παῖδας ἐπιτρόπω ν ἐτέςω εἰς τοὺς αὐτοῦ παῖδας ἐπιτρόπω G 19 ναντιπὰ Marklandus: αὐτίπα | ἐπέδειξεν ν 20 lacunam Sauppius statuit | χιλίας G v 21 χεςονήσω F χεςονήσω G

μεν επιδούναι τη γυναικί και τα εν τω δωματίω δούναι, τάλαντον δὲ τῆ θυγατοί. κατέλιπε (δὲ) καὶ εἴκοσι μνᾶς τη νυναικί και τριάκοντα στατήρας Κυζικηνούς. ταῦτα δὲ πράξας καὶ οἴκοι ἀντίγραφα καταλιπὼν ἄγετο στρατευσόμενος μετά Θρασύλλου. ἀποθανόντος δε 5 έκείνου έν Έφεσω Διογείτων την μεν θυγατέρα έκρυπτε τὸν θάνατον τοῦ ἀνδοὸς καὶ τὰ νοάμματα λαμβάνει. ὰ κατέλιπε σεσημασμένα, φάσκων τὰ ναυτικά γρήματα 505 δεῖν ἐκ τούτων τῶν | γραμματείων κομίσασθαι. ἐπειδή δὲ γρόνω έδήλωσε τὸν θάνατον αὐτοῖς καὶ ἐποίησαν 10 τὰ νομιζόμενα, τὸν μὲν πρῶτον ἐνιαυτὸν ἐν Πειραιεῖ διητώντο · άπαντα νὰο αὐτοῦ κατελέλειπτο τὰ ἐπιτήδεια. έχείνων δ' έπιλειπόντων τούς μέν παϊδας είς άστυ άναπέμπει, την δε μητέρα αὐτῶν έκδίδωσιν έπιδοὺς πευτακισχιλίας δραχμάς, χιλίαις έλαττου ὧυ δ ἀνὴρ 15 αὐτῆς ἔδωκεν. ὀγδόφ δ' ἔτει δοκιμασθέντος μετὰ ταῦτα τοῦ πρεσβυτέρου τοῖν μειρακίοιν καλέσας αὐτοὺς εἶπε Διογείτων, δτι καταλείποι αὐτοῖς δ πατήρ εἴκοσι μνᾶς ἀργυρίου καὶ τριάκοντα στατῆρας, ἐγὰ οὖν πολλὰ τῶν ἐμαυτοῦ δεδαπάνηκα εἰς τὴν ὑμετέραν τροφήν. 20 και έως μεν είγον, οὐδέν μοι διέφερεν νυνί δε καί αὐτὸς ἀπόρως διάκειμαι. σὸ οὖν, ἐπειδὴ δεδοκίμασαι καὶ ἀνὴο γεγένησαι, σκόπει αὐτὸς ἤδη, πόθεν έξεις

¹ καὶ τὰ τὰ add F^s (ex τὸ corr quod add F^s) | δοματίω F 2 δυγατοὶ κατέλιπεν continuant MBP δ. κατέλιπε F G: correxit δὲ inseruit Reiskius 5 στρατευόμενος P στρατευάμενος P διατεύαν P^s επειδή Rauchenstein: έπεὶ 10 τῷ χρόνω P^s 11 έν ex επ P^s 12 καταλέλειπτο P^s 13 ἐπιλειπόντων Reiskius: ὑπολειπόντων (-λιπ- P^s 14 μητέρα in litura P^s lineols supra ab P^s addita 16 αὐτή Sylburgius | δὲ P^s P^s P^s επει corr P^s 17 είπεν P^s 21 διέφερε P^s εξεις ex έξης P^s

τὰ ἐπιτήδεια, ταῦτ' ἀκούσαντες, ἐκπεπληγμένοι καὶ δακρύοντες άχοντο προς την μητέρα και παραλαβόντες 506 έκείνην ήκον πρός έμε, οίκτρως ύπὸ τοῦ πάθους διακείμενοι καὶ άθλίως έκπεπτωκότες, κλαίοντες καὶ παρα-5 καλοῦντές με μή περιιδεῖν αὐτοὺς ἀποστερηθέντας τῶν πατρώων μηδ' είς πτωγείαν παταστάντας, δβρισμένους ύφ' ὧν ηκιστα έχρην, άλλὰ βοηθησαι καὶ της άδελφης ένεκα καὶ σφῶν αὐτῶν. πολλὰ ἂν είη λέγειν, ὅσον πένθος έν τη έμη οικία ην έν έκείνω τω χρόνω. 10 τελευτώσα δε ή μήτης αὐτών ήντιβόλει με και Ικέτευσε συναγαγείν αὐτῆς τὸν πατέρα καὶ τοὺς φίλους, εἰποῦσα ότι, εί και μή πρότερον είθισται λέγειν έν άνδράσι, τὸ μέγεθος αὐτὴν ἀναγκάσει τῶν συμφορῶν περὶ τῶν σφετέρων κακών δηλώσαι πάντα πρός ήμας. έλθων δ' 15 ένω ήγανάκτουν μεν πρός Ήγήμονα τον έγοντα την τούτου θυγατέρα, λόγους δ' έποιούμην πρός τους άλλους έπιτηδείους, ήξίουν δε τοῦτον είς έλεγγον ιέναι περί τῶν πραγμάτων. Διογείτων δὲ τὸ μὲν πρῶτον οὐκ ήθελε, τελευτών δὲ ὑπὸ τών | φίλων ἠναγκάσθη. ἐπειδὴ 507 20 δε συνήλθομεν, ήρετο αὐτὸν ή γυνή, τίνα ποτε ψυγήν έχων άξιοί περί των παίδων τοιαύτη γνώμη χρησθαι, άδελφὸς μέν ὢν τοῦ πατρὸς αὐτῶν, πατὴρ δ' έμός, θεῖος δὲ αὐτοῖς καὶ πάππος. καὶ εἰ μηδένα ἀνθρώπων ήσχύνου, τοὺς θεοὺς έχρην σε, φησί, δεδιέναι, ὃς 25 έλαβες μέν, δτ' έκεῖνος έξέπλει, | πέντε τάλαντα παρ' 508

αὐτοῦ παρακαταθήκην, καὶ περὶ τούτων έγὼ θέλω τοὺς παϊδας παραστησαμένη και τούτους και τούς ύστερον έμαυτη νενομένους δμόσαι, ὅπου ἀν οδτος λέγη· καίτοι ούν ούτως ένώ είμι άθλία ούδ' ούτω περί πολλού ποιούμαι χρήματα ώστ' έπιορχήσασα κατά τῶν παίδων τῶν 5 έμαυτης του βίου καταναλίσκειν, άδίκως δε άφελέσθαι την τοῦ πατρός οὐσίαν. ἔτι τοίνυν έξήλενγεν αὐτη 509 έπτὰ τάλαντα κεκομισμένον ναυτικά καὶ τε τρακισχιλίας δραγμάς και τούτων τὰ γράμματ' ἀπέδειξεν. τῆ διοικίσει, ὅτ' ἐκ Κολλυτοῦ διωκίζετο εἰς τὴν Φαίδρου 10 ολκίαν, τούς παϊδας έπιτυγόντας έκβεβλημένω βιβλίω ένεγκεῖν πρὸς αὐτήν, ἀπέφηνε δ' αὐτὸν έκατὸν μνᾶς κεκομισμένον έγγείω έπλ τόκω δεδανεισμένας καλ έτέρας δισγιλίας δραγμάς καὶ ἔπιπλα πολλοῦ ἄξια, φοιτᾶν δὲ καὶ σῖτον αὐτοῖς ἐκ Χερρονήσου καθ' ἔκαστον ἐνιαυτόν, 15 έπειτα σὺ ἐτόλμησας, ἔφη, εἰπεῖν, ἔχων τοσαῦτα χρήματα, ως δισχιλίας δραγμάς δ τούτων πατήρ κατέλιπε 510 καὶ τριάκοντα στατῆρας; ᾶ | περ έμοὶ καταλειφθέντα έκείνου τελευτήσαντος ένώ σοι έδωκα καὶ έκβάλλειν τούτους ήξίωκας θυγατριδούς όντας έκ της ολκίας της 20 αύτῶν ἐν τριβωνίρις, ἀνυποδήτους, οὐ μετὰ ἀκολούθου,

¹ παταθήμην G 3 αὐτὸς λέγης G v 6 παταναλίσκειν] παταλιπεῖν libri έκλιπεῖν Rauchenstein cf Lycurg 94 7 αὐτῆ F^1 αὐτὸν G v an ἄφτι? 8 πεκοσμημένον F^1 πεκοσμισμένον M | ναντικὰ Marklandus: αὐτίπα 9 γράμματ' solus B 10 διοικίσει Mathaei: διοικήσει | κολυτιοῦ libri | διοικίζετο M P 11 βνβλίφ F r φ βιβλίφ libri quidam recentiores et interpolati τῷ βιβλίφ G 12 πρὸς ταὐτην libri: corr Reiskius 13 πεκο[μισ]μένον cum ras F^2 (πεκοσμημένον F^1) | έγγείφ Naber: έγγείονς F M P έγγύονς G v | τόκ[φ] cum ras F^2 τόκασ F^1 ? fort έγγείοις έπλ τόκοις 15 ξ[κ] F cum ras ξ add F^2 χερ[σο]νήσον cum ras F^2 18 ξ παρ G 19 έκβά[λλ]ειν cum ras M 20 οἰπ.ίας M 21 αὐτῶν F M | ἀνηποδήτονς P | uerba οὖ μετὰ — ἰματίων in M m uetus (?) in m suppleuit

ού μετά στρωμάτων, ού μετά ίματίων, ού μετά των έπίπλων, ὰ ⟨δ⟩ πατήρ αὐτοῖς κατέλιπεν, οὐδὲ μετά τῶν παρακαταθηκῶν, ἃς έκεῖνος παρὰ σοὶ κατέθετο. καλ νῦν τοὺς μὲν ἐκ τῆς μητρυίᾶς τῆς ἐμῆς παιδεύεις 5 έν πολλοίς χρήμασιν εὐδαίμονας ὄντας (καλ ταῦτα μὲν καλώς ποιείς), τούς δ' έμους άδικείς, ους άτίμους έκ τῆς οἰκίας ἐκβαλὼν ἀντὶ πλουσίων πτωχούς ἀποδεῖξαι προθυμεί. και έπι τοιούτοις έργοις ούτε τους θεούς φοβεί ούτε έμε την συνειδυίαν αισχύνη ούτε τοῦ άδελ-10 Φοῦ μέμνησαι, άλλὰ πάντας ήμᾶς περὶ έλάττονος ποιεῖ γρημάτων. τότε μεν οὖν, ὧ ἄνδρες δικασταί, πολλῶν καὶ δεινῶν ὑπὸ τῆς γυναικὸς δηθέντων ούτω διετέ- 511 θημεν πάντες οί παρόντες ύπὸ τῶν τούτω πεπρανμένων καὶ τῶν λόγων τῶν ἐκείνης, δρῶντες μὲν τοὺς παῖδας 15 οἷα ἦσαν πεπονθότες, ἀναμιμνησκόμενοι δὲ τοῦ ἀποθανόντος, ώς ανάξιον τῆς οὐσίας τὸν ἐπίτροπον κατέλιπεν, ενθυμούμενοι δέ, ώς χαλεπον έξευρεῖν ότω χρή πεοί των έαυτου πιστεύσαι ωστε, δ άνδρες δικασταί, μηδένα τῶν παρόντων δύνασθαι φθέγξασθαι, άλλὰ καὶ 20 δακούοντας μη ήττον των πεπονθότων ἀπιόντας οίχεσθαι σιωπη.

26 ΐνα δὲ καὶ ὁ τῶν ἀποδείξεων χαρακτήρ καταφανής γένηται, θήσω καὶ τὰ ἐπὶ τούτοις λεγόμενα. τὰς μὲν

οὖν ἰδίας πίστεις, ὡς οὐ πολλῶν ἔτι λόγων δεομένας, δι' αὐτῶν βεβαιοῦται τῶν μαρτύρων οὐδὲν ἔτερον ἢ τοῦτο εἰπών· 'Πρῶτον μὲν οὖν τούτων ἀνάβητέ μοι μάρτυρες.' τὰ δὲ τοῦ ἀντιδίχου δίκαια διχῆ νείμας, ὡς τὰ μὲν δμολογήσαντος αὐτοῦ λαβεῖν καὶ εἰς τὰς 5 τροφὰς τῶν ὀρφανῶν ἀνηλωκέναι σκηψαμένου, τὰ δὲ ἔξάρνου γενηθέντος εἰληφέναι κἄπειτα ἐλεγχθέντος, 512 ὑπὲρ ἀμ|φοτέρων ποιεῖται τὸν λόγον τὰς [δὲ] δαπάνας οὐχ ᾶς ἐκεῖνος ἀπέφηνε γενέσθαι λέγων καὶ περὶ τῶν ἀμφιβόλων τὰς πίστεις ἀποδιδούς·

''Αξιῶ τοίνυν, ὧ ἄνδρες δικασταί, τῷ λογισμῷ 27 προσέχειν τὸν νοῦν, ἵνα τοὺς μὲν νεανίσκους διὰ τὸ μέγεθος τῶν συμφορῶν έλεήσητε, τοῦτον δ' ἄπασι τοῖς πολίταις ἄξιον ὀργῆς ἡγήσησθε. εἰς τοσαύτην γὰρ ὑποψίαν Διογείτων πάντας ἀνθρώπους πρὸς ἀλλήλους 15 καθίστησιν, ὥστε μήτε ζῶντας μήτε ἀποθυήσκοντας μηδὲν μᾶλλον τοῖς οἰκειοτάτοις ἢ τοῖς ἐχθίστοις πιστεύειν' ὡς ἐτόλμησε τῶν μὲν ἔξαρνος γενέσθαι, τὰ δὲ τελευτῶν ὁμολογήσας ἔχειν εἰς δύο παῖδας καὶ ἀδελφὴν λῆμμα καὶ ἀνάλωμα ἐν ὀκτὼ ἔτεσιν έπτὰ 20 518 τάλαντα ἀργυρίου | καὶ ἐπτακισχιλίας δραχμὰς ἀποδεῖξαι. καὶ εἰς τοῦτο ἦλθεν ἀναισχυντίας, ὥστε οὐκ ἔχων, ὅποι τρέψειε τὰ χρήματα, εἰς ὄψον μὲν δυοῖν

⁴ τοῦ add F^2 7 ἐξάρνον] ἐξαίνον P ἐνάρξον M sed corr in mg | ἐλεχθέντος P 8 τὰς δαπάνας] τὰς δε δαπάνας F τὰς δὲ δαπάνας M τὰς δὲ πάνας PB τάς τε δαπάνας G Sylburgius g ἀπέφηνε g 13 ἐλείσετε g 10 διδούς g 11 λογισμῶ g εχινος g 13 ἐλείσετε g 10 g g 14 γὰρ] δ' g 15 πρὸς ἀλλήλους g 18 τῶν μήτε g 16 g 17 μηδὲν] μὴ δὲ g 18 τῶν μὲν g 19 g 19 g 19 g 19 τοῦν g 19 ἔχειν g 19 εχειν g 10 εχει

παιδίοιν καὶ άδελωπ πέντε όβολοὺς τῆς ἡμέρας έλονίζετο, είς υποδήματα δε και είς γναφεῖον (και είς) lμάτια καl εlς κουρέως κατά μηνα ούκ ην αύτῷ οὐδὲ κατ' ένιαυτὸν νενοαμμένα, συλλήβδην δε παντὸς τοῦ 5 γρόνου πλεῖον ἢ τάλαντον ἀργυρίου. εἰς δὲ τὸ μνῆμα τοῦ πατρὸς οὐκ ἀναλώσας πέντε καὶ εἴκοσι μνᾶς ἐκ πεντακισχιλίων δραγμών, τὸ μεν ήμισυ αύτῷ τίθησι (τὸ δὲ) τούτοις λελόγισται. εἰς Διονύσια τοίνυν, ὧ άνδρες δικασταί, (οὐκ άτοπον νάρ μοι δοκεῖ καὶ 10 περί τούτου μυησθηναι), έκκαίδεκα δραγμών ἀπέφηνεν έωνημένον ἀρνίον καὶ τούτων τὰς ὀκτὰ δραγμὰς έλονίζετο τοῖς παισίν. ἐφ' ὧ ἡμεῖς οὐγ ἥκιστα ὡργίσθημεν. ούτως, ὧ ἄνδρες, ἐν | ταῖς μεγάλαις ζημίαις ἐνίστε οὐχ 514 ήττον τὰ μικρὰ λυπεῖ τοὺς ἀδικουμένους. λίαν γὰρ 15 φανεράν την πονηρίαν των άδικούντων έπιδείκνυσιν. είς τοίνυν τὰς ἄλλας ξορτὰς καὶ θυσίας έλονίσατο αὐτοῖς πλέον ἢ τετρακισχιλίας δραγμάς ἀνηλωμένας έτερά τε παμπληθή, ὰ πρὸς τὸ κεφάλαιον συνελογίζετο: ώσπεο διὰ τοῦτο ἐπίτροπος τῶν παιδίων καταλειφθείς, 20 ΐνα γράμματ' αὐτοῖς ἀντὶ τῶν χρημάτων ἀποδείξειεν

¹ παιδίοιςν P | τη ημέρα P 2 ὁποδύματα BP | γναφίον Μ γναφίον corr in γναφίων Β γναφίων P | καὶ εἰς add Frohberger 3 κουρεῖον V | οὐκ ην αὐτῷ κατὰ μῆνα G 5 ταλάντον ex ταλάντω F | post ἀργυρίου in F signum crucis ab F² additum, respondebat in mg alterum postea, deletum 7 δαχμῶν B | αὐτῶν τίθησι τούτοις λελογίοθαι. εἰς διονύσια BG et FMP sine signo ante εἰς posito: corr Reiskius 8 λελόγιοθαι Μ 10 ἀπέφηνεν οm G ἀπέφανεν ν 12 ἐφ' ῷ Sylburgius: ἐφ' ὧν | δργίοθημεν P et F sed corr F¹ 13 ὧ ἄνδρες GFPB et M sed in hoc post ἄνδρες punctum conspicitur et signum rubro in mg: corrector, dum δικασταί addere uolt, illud punctum supra lineam posuisse uidetur. hinc δικασταί add Herwerden 17 ἀνηλωμένας ex ἀνηλωμένων F¹ 19 παίδων Gv | καταληφθεὶς FG 20 γράμματα FPBG | τῶν οm G

και πενεστάτους άντι πλουσίων αποφήνειε και ίνα, εί μέν τις αὐτοῖς πατρικὸς έχθρὸς ἦν, έκείνου μὲν ἐπιλάθωνται, τῶ δ' ἐπιτρόπω τῶν πατρώων ἀπεστερημένοι πολεμῶσι. καίτοι εὶ ἡβούλετο δίκαιος εἶναι πεοὶ τοὺς παίδας, έξην αὐτῶ κατὰ τοὺς νόμους, οἱ κείνται περί 5 τῶν ὀρφανῶν καὶ τοῖς ἀδυνάτοις τῶν ἐπιτρόπων καὶ τοῖς δυναμένοις, μισθώσαι τὸν οἶκον ἀπηλλανμένον 515 πολλών πραγμάτων ἢ νῆν πριάμενον | ἐκ τῶν προσιόντων τούς παϊδας τρέφειν, και δπότερα τούτων έποιησεν. οὐδενὸς ἄν ἦττον 'Αθηναίων πλούσιοι ἦσαν. νῦν δέ 10 μοι δοκεί οὐδεπώποτε διανοηθήναι ώς φανεράν καταστήσων την οὐσίαν, άλλ' ώς αὐτὸς έξων τὰ τούτων, ήγούμενος δείν την αύτοῦ πονηρίαν κληρονόμον είναι τῶν τοῦ τεθνεῶτος χρημάτων. δ δὲ πάντων δεινότατον, ὧ ⟨ἄνδρες⟩ δικασταί οὖτος γὰρ συντριηραρχῶν 15 'Αλέξιδι τῷ 'Αριστοδίκου, φάσκων δυοῖν δεούσας πεντήκοντα μνᾶς έκείνω συμβάλλεσθαι, τὸ ήμισυ τούτοις δοφανοίς οὖσι λελόγισται, οὓς ή πόλις οὐ μόνον παΐδας όντας ατελείς εποίησεν, αλλά καλ επειδάν δοκιμασθώσιν, ένιαυτὸν ἀφηκεν ἁπασῶν τῶν λειτουργιῶν. οὖτος δὲ 20 πάππος ὢν παρὰ τοὺς νόμους τῆς ξαυτοῦ τριηραρχίας παρά των θυγατριδών τὸ ήμισυ πράττεται. καὶ άπο-

³ τῷ δ'] τὸν δ' G | ἐπιτρόπφ Frohberger: ἐπὶ FMPB ἐπεὶ G | post πατρώων G εἰσὶν interpolauit | ἐστερημένοι F^1 4 ἐβούλετο G ν 6 καὶ post ἐπιτρόπων οm G 7 ἀπηλλαγμένον Dobraeus: ἀπηλλαγμένοις 8 πριάμενος G πριαμένοις V | προσιόντων ex προσιόντως F^1 9 ὁπότερον G ν 11 ματαστήσονται FMPB 12 τὰ add F^1 13 αὐτοῦ F 14 τῶν ex τὸν F^1 15 ἄνδρες Herwerden inseruit, item infra | συντριηραρχῶν ex συντριηρωνχῶν F^1 16 ἀλεξίδη F | δεούσας a: δέουσαν FMPB δεούσαιν G 17 ἐπείνωι ex έκεῖνον F^1 | συμβαλέσθαι V | τούτοις Dobraeus: τούτων τοῖς F G τούτων MPB 19 ἐποίησε P 20 λειτουργειῶν P 22 τῶν αὐτοῦ δυγατριδῶν G

πέμψας εἰς τὸν ᾿Αδοίαν δλκάδα δυοῖν ταλάντοιν, ὅτε μεν απέστελλεν, έλεγε πρός την | μητέρα αὐτῶν, ὅτι 516 τῶν παίδων ὁ κίνδυνος είη, ἐπεὶ δὲ ἐσώθη καὶ ἐδιπλασίασεν, αύτοῦ τὴν ἐμπορίαν φάσκει εἶναι. καίτοι 5 εί μεν τὰς ζημίας τούτων ἀποδείξει, τὰ δε σωθέντα των χοημάτων αὐτὸς έξει, ὅποι μὲν ἀνήλωται τὰ γοήματα οὐ γαλεπῶς εἰς τὸν λόγον έγγράψει, ραδίως δὲ έκ τῶν ἀλλοτρίων αὐτὸς πλουτήσει. καθ' ἕκαστον μὲν οὖν, ὧ (ἄνδρες) δικασταί, πολύ ἂν ἔργον εἴη πρὸς 10 ύμᾶς λογίζεσθαι. ἐπειδὴ δὲ μόλις παρ' αὐτοῦ παρέλαβον τὰ γοάμματα, μάρτυρας έχων ἠρώτων 'Αριστόδικου τὸυ ἀδελφὸυ τὸυ ᾿Αλέξιδος (αὐτὸς γὰρ ἐτύγγανε τετελευτηχώς), εί δ λόγος αὐτῷ είη τῆς τριηραρχίας. ο δε εφασκεν είναι. και ελθόντες οίκαδε ευρομεν 15 Διογείτονα τέτταρας καὶ εἴκοσι μνᾶς ἐκείνῷ συμβεβλημένον είς την τοιηραρχίαν. οδτος δε επέδειξε δυοίν δεούσας πεντήμοντα μνᾶς ἀνηλωκέναι ώστε τούτοις λελογίσθαι, δσον περ δλον τὸ | ἀνάλωμα αὐτῶ γεγέ- 517 νηται. καίτοι τί αὐτὸν οἴεσθε πεποιηκέναι περὶ ὧν 20 αὐτῷ οὐδεὶς σύνοιδεν, ἀλλ' αὐτὸς μόνος διεγείοιζεν, ος, α δι' ετέρων επράγθη και οὐ γαλεπον ην περί τούτων πυθέσθαι, ετόλμησε ψευσάμενος τέτταρσι καί είκοσι μναῖς τοὺς αὑτοῦ θυγατριδοῦς ζημιῶσαι; καί μοι ἀνάβητε τούτων μάρτυρες.' — (μάρτυρες.) — 'τῶν

¹ τὴν ἀνδοίαν FMPB 2 ἐπέστελλεν F 3 ἐπλ δὲ F^1 4 αὐτοῦ F^1 MPB | φάσηει] φάσηαν FMPB ἔφασηεν Gν 5 ελ ομ M 6 ὅπη G 9 αν εἶη ἔφγον FGν 10 ἐπειδὴ δὲ ἐπειδὴ M 12 τοῦ ἀλέξιδος Gν | ἐτύγχανεν M B 15 τέτταρας F cum ras ante primam syllabam 16 ἐπέδειξεν P 17 δεούσαιν G | ἄστε MG: ἄσγε FPB 18 ὅσον όπερ G 19 οἴεσ[θαί] cum ras F 20 οὐδεὶς αὐτῷ MPB | διεχείριξε F 21 [α] cum ras P | περλ] παρὰ malit Usener 23 τοὺς F1 | αὐτοῦ FMP 24 μάρτυρες om FGMPB

μὲν μαρτύρων ἀκηκόατε, ὧ ⟨ἄνδρες⟩ δικασταί. ἐγὼ δ' ὅσα τελευτῶν ὡμολόγησεν ἔχειν αὐτὸς χρήματα, ἐπτὰ τάλαντα καὶ τετταράκοντα μνᾶς, ἐκ τούτων αὐτῷ λογιοῦμαι πρόσοδον μὲν οὐδεμίαν ἀποφαίνων, ἀπὸ δὲ τῶν ὑπαρχόντων ἀναλίσκων, καὶ θήσω, ὅσον οὐδεὶς 5 πώποτ' ἐν τῆ πόλει, εἰς δύο παῖδας καὶ ἀδελφὴν καὶ παιδαγωγὸν καὶ θεράπαιναν χιλίας δραχμὰς ἐκάστου ἐνιαυτοῦ, μικρῷ ἔλαττον ἢ τρεῖς δραχμὰς τῆς ἡμέρας. ἐν ὀκτὰ αὖται ἔτεσιν γίγνονται ὀκτακισχίλιαι δραχμαί 518 | ἔξ τάλαντα περιόντα τῶν ἐπτὰ ταλάντων, καὶ 10 εἴκοσι μναῖ ⟨τῶν τετταράκοντα μνῶν⟩. οὐ γὰρ ἂν δύναιτο ἀποδεῖξαι οὖθ' ὑπὸ ληστῶν ἀπολωλεκὼς οὖτε ζημίαν εἰληφὼς οὖτε γρήσταις ἀποδεδωκώς.' . . .

έν μὲν δὴ τοῖς δικανικοῖς λόγοις ⟨τοιοῦτός τις δ 28 ἀνήο ἐστιν, ἐν δὲ τοῖς ἐπιδεικτικοῖς⟩ μαλακώτερος, 15 519 ὥσπερ ἔφην. βούλεται μὲν γὰρ ὑψηλότερος εἶναι καὶ μεγαλοπρεπέστερος καὶ τῶν γε καθ' ἐαυτὸν ἢ πρότερον ὁητόρων ἀκμασάντων οὐθενὸς ἂν δόξειεν εἶναι κατα-δεέστερος, οὐ διεγείρει δὲ τὸν ἀκροατὴν ὥσπερ Ἰσοκράτης [ἢ Δημοσθένης]. Θήσω δὲ καὶ τούτων παρά- 20 δειγμα.

ἔστι δή τις αὐτῷ πανηγυοικὸς λόγος, ἐν ὧ πείθει 29 τοὺς Έλληνας ἀγομένης 'Ολυμπίασι τῆς πανηγύοεως

¹ ἄνδοες add Herwerden 2 όμολόγησεν PBG | αὐτὸς ἔχειν GV 3 αὐτῶν GV 7 ἑκάστω M 8 ἐνιαντοῦ ex ἐνιαντῶ ut uidetur M 9 αὔται ἔτεσι F ἔτεσιν αὖται MPBν | γίνονται FGν 10 καὶ ἀποδείκνυνται ante ἔξ inserit Gν 11 τῶν τετταράκοντα μνῶν add Marklandus 12 τῶν ληστῶν ν (et A) 13 χρήσται P 14 lacunam suppleuit Krüger 17 μεγαλοπορεπέστερος a: μεγαλοπορεπέστατος libri 18 οὐδενδς P¹ν 20 ἢ Δημοσθένης deleui, neque enim ἐπιδεικτικοὺς λόγονς sec Dionysium Demosthenes scripsit. aut supra legendum fuit ἐν δὲ τοῖς ἐπιδεικτικοῖς τε καὶ συμβουλευτικοῖς μαλακώτερος et u 20 παραδείγματα

έκβάλλειν Διονύσιον τὸν τύραννον ἐκ τῆς ἀρχῆς καὶ Σικελίαν ἐλευθερῶσαι ἄρξασθαί τε τῆς ἔχθρας αὐτίκα μάλα, διαρπάσαντας τὴν τοῦ τυράννου σκηνὴν χρυσῷ τε καὶ πορφύρα καὶ ἄλλῷ πλούτῷ πολλῷ κεκοσμη-| 5 μένην. ἔπεμψε γὰρ δὴ θεωροὺς εἰς τὴν πανήγυριν ὁ 520 Διονύσιος ἄγοντας θυσίαν τῷ θεῷ, μεγαλοπρεπής τε καταγωγὴ τῶν θεωρῶν ἐγένετο ἐν τῷ τεμένει καὶ πολυτελής, ἵνα θαυμασθείη μᾶλλον ὁ τύραννος ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος. ταύτην λαβὼν τὴν ὑπόθεσιν τοιαύτην 10 πεποίηται τὴν ἀρχὴν τοῦ λόγου.

30 "Αλλων τε πολλών καὶ καλών ἔργων ἔνεκα, ὧ ἄνδρες, ἄξιον Ἡρακλέους μεμνῆσθαι καὶ ὅτι τόνδε τὸν ἀγῶνα πρῶτος συνήγειρε δι' εὔνοιαν τῆς Ἑλλάδος. ἐν μὲν γὰρ τῷ τέως χρόνω ἀλλοτρίως αὶ πόλεις πρὸς ἀλλήλας 15 διέκειντο, ἐπειδὴ δὲ ἐκεῖνος τοὺς τυράννους ἔπαυσε καὶ τοὺς ὑβρίζοντας ἐκώλυσεν, ἀγῶνα μὲν σωμάτων ἐποίησε, φιλοτιμίαν ⟨δὲ⟩ πλούτω, γνώμης δ' ἐπίδειξιν ἐν τῷ καλλίστω τῆς Ἑλλάδος, ἵνα τούτων ἀπάντων ἕνεκα εἰς τὸ αὐτὸ συνέλθωμεν, τὰ μὲν ὀψόμενοι, τὰ 20 δ' ἀκουσόμενοι. ἡγήσατο γὰρ τὸν ἐνθάδε σύλλογον ἀρχὴν | γενήσεσθαι τοῖς Ἑλλησι τῆς πρὸς ἀλλήλους 521 φιλίας. ἐκεῖνος μὲν οὖν ταῦθ' ὑφηγήσατο. ἐγὼ δὲ ῆκω οὐ μικρολογησόμενος οὐδὲ περὶ τῶν ὀνομάτων μαχούμενος ἡγοῦμαι γὰρ ταῦτα ἔργα μὲν εἶναι σοφι-

¹ ἐκβαλεῖν? | τύρανον M | ἐκ om G v 3 τοῦ om P 4 καὶ post πορφύρα bis P 5 δη om FG v 7 ἐγίνετο FG v 8 θανμαστείη M 11 ἕνεκα ἔργων P sed postea correctum 15 ἔπαυσεν MPB ἔπ[αυσε] in ras F 17 δὲ add a | πλούτον MPB an πλούτων? 21 γενήσεσθαι Marklandus: γενέσθαι | Έλλησιν PB 22 οὖν add F^2 23 μικρολογισόμενος F^1 MB 24 σοφιστῶν Marklandus: σοφὰ τῶν MPB σοφῶν τῶν corr in σοφὰ τῶν F^1 σοφῶν G

στων λίαν άγρήστων και σφόδρα βίου δεομένων, άνδοὸς δὲ ἀγαθοῦ καὶ πολίτου πολλοῦ ἀξίου περὶ τῶν μενίστων συμβουλεύειν, δρών ούτως αίσγρώς διακειμένην την Ελλάδα και πολλά μεν αὐτῆς ὄντα ὑπὸ τῶ βαρβάρω, πολλὰς δὲ πόλεις ὑπὸ τυράννων ἀνα- 5 στάτους γεγενημένας. και ταῦτα εί μεν δι' ἀσθένειαν έπασχομεν, στέργειν αν ην ανάγκη την τύχην, έπειδή 522 δὲ | διὰ στάσιν καὶ τὴν ποὸς ἀλλήλους φιλονεικίαν, πως ούκ άξιον των μεν παύσασθαι, τὰ δε κωλύσαι, είδότας δτι φιλονεικείν μέν έστιν εὖ πραττόντων, 10 γνωναι δε τὰ βέλτιστ' ἀγωνιώντων; δρωμεν γὰρ τοὺς κινδύνους και μεγάλους και πανταχόθεν περιεστηκότας. έπίστασθε δὲ ὅτι ἡ μὲν ἀρχὴ τῶν κρατούντων τῆς θαλάττης, τῶν δὲ γρημάτων βασιλεύς ταμίας, τὰ δὲ των Ελλήνων σώματα των δαπανασθαι δυναμένων, 15 ναῦς δὲ πολλὰς αὐτὸς κέκτηται, πολλὰς δ' δ τύραννος τῆς Σικελίας. ώστε ἄξιον τὸν μὲν πρὸς ἀλλήλους πόλεμον καταθέσθαι, τη δ' αὐτη γνώμη χοωμένους τῆς σωτηρίας ἀντέγεσθαι καὶ περὶ μὲν τῶν παρεληλυθότων αισχύνεσθαι, περί δὲ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι 20 523 δεδιέναι καὶ πρὸς τοὺς προγόνους μιμεῖ σθαι, οῖ τοὺς μεν βαρβάρους εποίησαν της άλλοτρίας επιθυμούντας της σφετέρας αὐτῶν στερεῖσθαι, τοὺς δὲ τυράννους έξελάσαντες κοινήν απασι την έλευθερίαν κατέστησαν. θαυμάζω δὲ Λακεδαιμονίους πάντων μάλιστα, τίνι ποτὲ 25

¹ ἀχρήστων Marklandus: χρηστῶν 2 πολλοῦ] πόλεως ci Usener 5 ὑπὸ τῶν τυράννων PB 7 ἀνάγμηι F 9 παύ[σασ]θαι cum ras F^3 ? fuerat παύσεσθαι 11 δὲ καὶ F | βέλτιστ ἀγωνιώντων] βέλτιστα τῶν αὐτῶν libri v 14 θαλάσσης FG v 16 αὐτὸς] οὐτος Sauppius 21 πρὸς om G ν | μιμεῖσθαι] exspectes άμιλλᾶσθαι aut φιλοτιμεῖσθαι 23 στερεῖσθαι F^2MPB : στερῆσθαι F^1G ἐστερῆσθαι ν 24 κατέστησαν ex κατέστησεν F

γνώμη γρώμενοι καιομένην την Ελλάδα πεοιορώσιν ήγεμόνες όντες των Ελλήνων ούκ άδίκως καὶ διὰ την έμφυτον άρετην και διά την περί τον πόλεμον έπιστήμην. μόνοι δε οἰκοῦντες ἀπόρθητοι καὶ ἀτείχιστοι 5 καὶ ἀστασίαστοι καὶ ἀήττητοι καὶ τρόποις ἀεὶ τοῖς | αὐτοῖς γρώμενοι δν ἕνεκα έλπὶς ἀθάνατον τὴν έλευ- 524 θερίαν αὐτοὺς κεκτῆσθαι καὶ ἐν τοῖς παρεληλυθόσι κινδύνοις σωτήρας γενομένους της Ελλάδος περί των μελλόντων προοράσθαι. οὐ τοίνυν ὁ ἐπιὼν καιοὸς τοῦ 10 παρόντος βελιτίων οὐ γὰρ ἀλλοτρίας δεῖ τὰς τῶν 525 άπολωλότων συμφοράς νομίζειν άλλ' οἰκείας, οὐδ' άναμεῖναι, έως αν έπ' αὐτούς ήμᾶς αἱ δυνάμεις άμφοτέρων Ελθωσιν, άλλ' έως έτι έξεστι, την τούτων ύβριν κωλύσαι. τίς γὰρ οὐκ ἀν εν δρῶν ἐν τῷ πρὸς 15 άλλήλους πολέμω μεγάλους αὐτοὺς γεγενημένους; ὧν οὐ μόνον αίσγοῶν ὄντων άλλὰ καὶ δεινῶν τοῖς μέν μενάλα ήμαρτημόσιν έξουσία γεγένηται τῶν πεπραγμένων, τοῖς δὲ "Ελλησιν οὐδεμία αὐτῶν τιμωρία."

31 ενός ετι παράδειγμα θήσω λόγου συμβουλευτικοῦ, 20 ενα καὶ τούτου τοῦ γένους τῶν λόγων ὁ χαρακτὴρ γένηται σαφής.

32 ύπόθεσιν δὲ περιείληφε τὴν περὶ τοῦ μὴ καταλῦσαι τὴν πάτριον πολιτείαν 'Αθήνησι. τοῦ γὰρ δήμου κατελθόντος ἐκ Πειραιῶς καὶ ψηφισαμένου διαλύσα σθαι 526 25 πρὸς τοὺς ἐν ἄστει καὶ μηδενὸς τῶν γενομένων μνη-

1 χρωμένους FMPB fort χρωμένους, $\langle ol \rangle$ | καιομένην] κακουμένην Dobraeus 3 διὰ prius add F^2 | περί Fuhr: πρός 5 τρόποις Marklandus: τόποις 7 αὐτοὺς in mg add F^1 10 οὐ in ras F 12 ᾶν om G 13 ἔλθωσι F 14 οὐα ᾶν ἐνορῶν libri 16 μὲν add F^2 17 ἔξημαρτηκόσιν V | ἔξουσία — Έλλησιν in mg suppleuit corr M | γεγένηται ex γεγένηνται F 18 δ' PB 20 τῶν λόγων Usener: τοῦ λόγον 22 τὴν om F^1P ? Gν 25 μηθενὸς F^2MPB | γεγενημένων Gν

σικακείν, δέους δὲ ὄντος μὴ πάλιν τὸ πλῆθος ἐς τοὺς εὐπόρους ὑβρίζη τὴν ἀρχαίαν ἐξουσίαν κεκομισμένον καὶ πολλῶν ὑπὲρ τούτου γινομένων λόγων Φορμίσιός τις τῶν συγκατελθόντων μετὰ τοῦ δήμου γνώμην εἰσηγήσατο τοὺς μὲν φεύγοντας κατιέναι, τὴν δὲ πολι- 5 τείαν μὴ πᾶσιν, ἀλλὰ τοῖς [τὴν] γῆν ἔχουσι παραδοῦναι, βουλομένων ταῦτα γενέσθαι καὶ Λακεδαιμονίων. ἔμελλον δὲ τοῦ ψηφίσματος τούτου κυρωθέντος πεντακισχίλιοι σχεδὸν ᾿Αθηναίων ἀπελαθήσεσθαι τῶν κοινῶν. ἵνα δὴ μὴ τοῦτο γένοιτο, γράφει τὸν λόγον τόνδε ὁ Λυσίας 10 τῶν ἐπισήμων τινὶ καὶ πολιτευομένων. εἰ μὲν οὖν ἐρρήθη τότε, ἄδηλον σύγκειται γοῦν ὡς πρὸς ἀγῶνα ἐπιτηδείως. ἔστι δὲ ὅδε

"Ότε ένομίζομεν, ὧ ⟨ἄνδρες⟩ 'Αθηναῖοι, τὰς γεγε- | 33 527 νημένας συμφορὰς ἱκανὰ μνημεῖα τῆ πόλει κατα- 15 λελεῖφθαι, ὥστε μηδ' ἂν τοὺς ἐπιγινομένους ἐτέρας πολιτείας ἐπιθυμεῖν, τότε δὴ οὖτοι τοὺς κακῶς πεπονθότας καὶ ἀμφοτέρων πεπειραμένους ἔξαπατῆσαι ζητοῦσι τοῖς αὐτοῖς ψηφίσμασιν, οἶσπερ καὶ πρότερον δὶς ἤδη. καὶ τούτων μὲν οὐ θαυμάζω, ὑμῶν δὲ τῶν ἀκροωμένων, 20 ὅτι πάντων ἐστὲ ἐπιλησμονέστατοι ἢ πάσχειν ἐτοιμότατοι κακῶς ὑπὸ τοιούτων ἀνδρῶν, οἳ τῆ μὲν τύχη τῶν Πειραιεῖ πραγμάτων μετέσγον, τῆ δὲ γνώμη τῶν

¹ τὸ om F | ές F: εἰς MBPG v 2 ἀπόρους F | πενοσμημένον F^1B^1 4 τῶν om F^1 5 εἰσηγήσητο P | φυγῶντας F^1 6 τὴν secl Baiter ab F^1 posthac insertum 7 ξμελλε F^1 8 πεντακισχιλίοις F^1 9 σχεσθὸν G 10 γένοιτο cum ras super γ M | γράφει cum ras ante γ F 11 πολιτευμένων F^1 12 τότε] τοῦτο F^1 | γ' οὖν F 14 ἄνδρες add Usener, item infra 17 ἐπι[θνμε]ἔν cum ras F 19 δὶς ἤδη. παὶ Dobraeus: διὸ δὴ παὶ 21 ἐστὲ Taylor: εἰσὶν | ἢ] οἱ H Stephanus 22 οἶ Gν: ὅτι FMPB 23 πειραιώς G Πειραιοί, quod Usener restituit, num Dionysius legerit non constat

έξ άστεως, καίτοι τί έδει φεύγοντας κατελθείν, εί γειροτονοῦντες ύμᾶς αὐτοὺς καταδουλώσεσθε; έγὰ μέν οὖν, ὧ ⟨ἄνδρες⟩ Άθηναῖοι, ⟨οὕτε | οὐσία τῆς πολιτείας⟩ 528 ούτε γένει απελαυνόμενος, αλλ' αμφότερα των αντι-5 λενόντων πρότερος ὢν ήνοῦμαι ταύτην μόνην σωτηρίαν είναι τη πόλει, απασιν Αθηναίοις της πολιτείας μετείναι. έπει ότε και τὰ τείγη και τὰς ναῦς και τὰ γρήματα καὶ συμμάχους έκτησάμεθα, ούχ | ὅπως τινὰ ᾿Αθηναῖον 529 ἀπώσομεν διενοούμεθα, άλλὰ καὶ Εὐβοεῦσιν ἐπιγαμίαν 10 έποιούμεθα καὶ τοὺς ὑπάργοντας πολίτας άπελωμεν; ούκ, αν έμοιγε πείθησθε, οὐδὲ μετὰ των τειγών και ταῦτα ήμων αὐτων περιαιρησόμεθα, δπλίτας πολλούς καὶ ἱππέας καὶ τοξότας. ὧν ὑμεῖς ἀντεγόμενοι βεβαίως δημοκρατήσεσθε, των δὲ ἐχθρων πλέον ἐπι-15 πρατήσετε, ώφελιμώτεροι δε τοῖς συμμάγοις έσεσθε. έπίστασθε γάρ † ταῖς έφ' ἡμῶν ὀλιγαρχίαις γεγενημέναις καὶ οὐ τοὺς γῆν κεκτημένους ἔχοντας τὴν πόλιν, άλλα πολλούς μέν αὐτῶν ἀποθανόντας, πολλούς 530

¹ ἄστεως F: ἄστεος ΜΡΒGν 2 ύμᾶς ex ήμᾶς F | καταδουλώσασθε ex καταδουλώσθαι F καταδουλούσθε G οδοία της πολιτείας suppl Usener 7 τὰ χρήματα] χρήματα Usener 8 ὅπως Η Stephanus: οὕτως | τινὰ ᾿Αθηναῖον] ἵνα άθηναῖον F1 ενα άθηναίων G ενα άθηναῖόν τινα F2MPB mg ίνα άθηναίων τινὰ in textu By 9 άπώσομεν Baiter: ποιήσωμεν GFMP ποιήσομεν Β | έπιγαμείαν F 10 νον δε και τους Gv καί om F1 qui sequentia usque ad πιθώμεθα in mg habet 11 ἀπελώμεν Bekker ἀπελούμεν Reiskius: ἀπολούμεν | πείθησθε Sluiter: πιθώμεθα F πειθώμεθα GMPB 12 οπ[λί]τας cum ras M 13 υμ[εί]ς M cum ras 14 δημοπρατήσεοθ[ε] cum ras F δημοκρατήσασθε corr in δημοκρατήσετε P | των δέέπικρατήσετε om P 16 uerba corrupta sic puto redintegranda esse: ἐπίστασθε γὰς ταῖς ἐφ' ἡμῶν ὁλιγαςχίαις (ἐκείνους μάλιστα έχθοοὺς \rangle γεγενημένους | γεγενημένας in γεγενημέναις corr F^1 (πολλὰς συμφορὰς \rangle ταῖς ἐφ' ἡμῶν όλιγαρχίαις γεγενημένας Usener 17 [πολίν] F^1 in ras maiore 18 ἀλλὰ F cum ras in fine dllà nal Gv

δ' έκ τῆς πόλεως έκπεσόντας ους δ δημος καταγαγών ύμιν μεν την ύμετέραν απέδωκεν, αύτος δε ταύτης ούκ έτόλμησε μετασχείν. ώστ' έαν έμοιγε πείθησθε, ού τούς εὐεργέτας, καθὸ δύνασθε, τῆς πατρίδος ἀποστερήσετε οὐδὲ τοὺς λόγους πιστοτέρους τῶν ἔργων 5 οὐδὲ τὰ μέλλοντα τῶν γεγενημένων νομιεῖτε ἄλλως τε και μεμνημένοι των περί της όλιγαργίας μαγομένων, οι τῶ μὲν λόγω τῶ δήμω πολεμοῦσι, τῷ δὲ ἔργω τῶν ύμετέρων επιθυμούσιν, απερ κτήσονται, όταν ύμας 531 έρήμους συμμάχων λάβωσιν, είτα τοιούτων | ήμιν 10 ύπαργόντων έροῦσι, τίς έσται σωτηρία τη πόλει, εί μη ποιήσομεν, ἃ Λακεδαιμόνιοι κελεύουσιν: ένὰ δὲ τούτους είπεῖν ἀξιῶ, τίς τῶ πλήθει περιγενήσεται, εί ποιήσομεν, ὰ ἐκεῖνοι προστάττουσιν; εὶ δὲ μή, πολύ κάλλιον μαγομένοις ἀποθνήσκειν ἢ φανερῶς ἡμῶν αὐτῶν θάνατον κατα- 15 ψηφίσασθαι. ήγοῦμαι γάρ, έὰν μὲν πείσω, άμφοτέροις είναι ποινὸν (τὸν) πίνδυνον . . . δρῶ δὲ καὶ 'Αργείους 532 καὶ Μαντινέας τὴν αὐτὴν ἔχοντας γνώμην τὴν αύ τῶν οίκοῦντας, τοὺς μὲν δμόρους ὄντας Λακεδαιμονίοις, τοὺς δ' έγγυς οἰκοῦντας, καὶ τοὺς μὲν οὐδὲν ἡμῶν πλείους, 20

¹ δὲ PB | ὁ om F¹ '3 ὅστε ἄν libri: corr Usener 5 οὐδὲ—νομιεῖτε in mg F² 9 ἄπες πτήσονται Η Stephanus: ἀποκτήσονται FMPB ὅπες πτήσονται G | ὑμεῖς MPB ἡμεῖς F 10 λάβωσιν G: λάβητε FMBP | τοιούτων Baiter: τοῖς τῶν | ὑμῖν MPB 11 ἐςοῦσι Desrousseaux: ἐςῶσι libri ἐςωτῶσι Marklandus 12 ποιήσωμεν MPB | ᾶ add Stephanus cum B | λαπεδαιμονίοις libri: corr Stephanus | τούτοις FG 13 τί Gν | περιγενέσθαι FMPB | ποιήσωμεν F¹ ποιήσωιμεν G 14 προτάττουσιν ex πράττουσιν F | μαχομένοις Usener: μαχόμενοι FMPB μαχομένους G 15 ἢ G: εἰ FMBP | παταψηφίσασθαι a: παταψηφίσεσθε libri 16 πείσω Usener: πείθω 17 εἶναι ποινὸν corr F: ποινὸν εἶναι F¹MPBG | τὸν add Scheibius | uerba lacunosa esse Usener uidit | παὶ om Gν 18 τὴν αὐτὴν ἔχοντας γνώμην om F¹G | τὴν αὐτῶν οἰκοῦντας om MPB αὐτῶν F 19 λακεδαιμονίων G 20 δὲ MGν | ὑμῶν FMPB

τούς δε οὐδε τρισχιλίους όντας. ἴσασι γὰρ (Λακεδαιμόνιοι), δτι, καν πολλάκις είς την τούτων έμβάλωσι, πολλάκις αὐτοῖς ἀπαντήσονται ὅπλα λαβόντες, ώστε οὐ καλὸς αὐτοῖς ὁ κίνδυνος δοκεῖ εἶναι, ἐὰν μὲν νικήσωσι, 5 τούτους (οὐδὲ) καταδουλώσασθαί γ', ἐὰν δὲ ἡττηθῶσι, σφας αὐτοὺς τῶν ὑπαργόντων ἀναθῶν ἀποστερῆσαι. όσω δ' αν άμεινον πράττωσι, τοσούτω (ήττον) έπιθυμοῦσι κινδυνεύειν. είχομεν δέ, ὧ άνδρες 'Αθηναῖοι, καὶ ήμεῖς ταύτην την γνώμην, ὅτε τῶν Ἑλλήνων 10 ήρχομεν, και έδοκουμεν καλώς βουλεύεσθαι, περιορώντες μεν την χώραν τεμνομένην, οὐ νομίζοντες δε χρηναι περί αὐτῆς διαμάγεσθαι. ἄξιον νὰρ ἦν ὀλίνων ἀμελοῦντας πολλῶν ἀγαθῶν φείσασθαι. νῦν δὲ ἐπεὶ 533 έκείνων μέν απάντων μάχη έστερήμεθα, ή δε πατρίς 15 ήμιν λέλειπται, Ισμεν ότι δ κίνδυνος οδτος μόνος έχει τὰς έλπίδας τῆς σωτηρίας. ἀλλὰ γὰρ χρὴ ἀναμνησθέντας, ὅτι ήδη καὶ έτέροις ἀδικουμένοις βοηθήσαντες ἐν τη άλλοτρία πολλά τρόπαια των πολεμίων έστήσαμεν, ἄνδρας ἀγαθούς περὶ τῆς πατρίδος καὶ ἡμῶν αὐτῶν 20 γίγνεσθαι, πιστεύοντας μέν τοῖς θεοῖς καὶ ἐλπίζοντας έπεὶ τὸ δίκαιον μετὰ τῶν ἀδικουμένων ἔσται. δεινόν γάο αν είη, ω ζάνδοες λΑθηναίοι, εί, ότε μέν

22 cf Aristot rhet 1399 b 15

¹ Λαπεδαιμόνιοι inseruit Usener 2 ἐμβάλω[σι] cum ras F^* ἐμβάλλωσι P 3 οὐ om P 4 παλῶς FM | ὁ πίνδυνος αὐτοῖς Gv | εἶναι δοπεῖ M 5 οὐδὲ inseruit Usener | παταδουλώσασθαί Sylburgius: παταδουλώσεσθαί | γ ' ἐὰν Usener: γ ε ὰν FMBP γ ε ἐὰν Gv 6 σφὰς FM 7 ἡττον add Reiskius τοσούτω οὐπ PB in M post τοσούτω spatium uacuum 8 δ ἀθηναῖοι FM Γ δ ἀνδοες G 15 ἡμῖν MPB: ἡμῶν FGv ἡμῖν μόνη Reiskius 19 ὑμῶν FMPB 20 γίνεσθαι FGv 21 lacunam Usener significauit | ἐπεὶ — ἔσται Usener: ἐπὶ — ἔσεσθαι 22 εἰ in ras F^*

έφεύγομεν, έμαχόμεθα Λακεδαιμονίοις, ΐνα κατέλθωμεν, κατελθόντες δὲ φευξόμεθα, ΐνα μὴ μαχώμεθα. οὐκοῦν αἰσχοόν, εἰ εἰς τοῦτο κακίας ἥξομεν, ώστε οἱ μὲν πρόγονοι καὶ ὑπὲρ τῆς τῶν ἄλλων έλευθερίας διεκιν-δύνευον, ὑμεῖς δὲ οὐδὲ ὑπὲρ τῆς ὑμετέρας αὐτῶν 5 τολμᾶτε πολεμεῖν;'

534 ἀλλ' ἄλις ἤδη παραδειγμάτων, ΐνα καὶ περὶ τῶν 34 λοιπῶν ρητόρων τὸν αὐτὸν διαλεχθῶμεν τρόπον.
ἔπεται δὲ τῷ ρήτορι τούτω κατὰ τὴν τάξιν τῶν χρόνων Ἰσοκράτης. περὶ δὴ τούτου λεκτέον ἐφεξῆς 10
ἐτέραν ἀρχὴν λαβοῦσιν.

2 φευξούμεθα P 4 έλευθερίας έλλήνων G v 8 τρόπον hic desinit G 10 [τρόν]ων cum ras F^2

ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ ΑΘΗΝΑΙΟΣ

'Ισοπράτης 'Αθηναίος έγεννήθη μέν έπὶ τῆς ὀγδοηκοστής και έκτης 'Ολυμπιάδος ἄρχοντος 'Αθήνησι Αυσιμάχου πέμπτω πρότερον έτει τοῦ Πελοποννησιακοῦ 5 πολέμου, δυσί καὶ εἴκοσιν ἔτεσι νεώτερος Λυσίου, πατρός δὲ ἦν Θεοδώρου, τινός τῶν μετρίων πολιτῶν, θεράποντας αὐλοποιοὺς κεκτημένου καὶ τὸν βίον ἀπὸ ταύτης έγοντος της έργασίας. άγωγης δε τυγών εύσγήμονος και παιδευθείς ούδενὸς 'Αθηναίων χεῖρον, έπειδή 10 τάχιστα άνὴο ἐγένετο, φι λοσοφίας ἐπεθύμησε. γενό- 535 μενος δε ακουστής Προδίκου τε τοῦ Κείου καὶ Γοργίου τοῦ Λεοντίνου καὶ Τισίου τοῦ Συρακουσίου, τῶν τότε μέγιστον ὄνομα έν τοῖς Ελλησιν έχόντων ἐπὶ σοφία, ώς δέ τινες ίστοροῦσι, καὶ Θηραμένους τοῦ δήτορος, 15 δν οί τριάκοντα ἀπέκτειναν δημοτικόν εἶναι δοκοῦντα, σπουδήν μεν έποιεῖτο πράττειν τε καὶ λέγειν τὰ πολιτικά, ώς δὲ ή φύσις ήναντιοῦτο, τὰ πρῶτα καὶ κυριώτατα τοῦ δήτορος ἀφελομένη, τόλμαν τε καὶ φωνῆς μέγεθος, ὧν χωρίς οὐχ οἶόν τε ἦν ἐν ὄχλφ λέγειν,

17 cf Isocr Panath 10 Philipp 81 epp 8, 7

Διονυσίου άλικαρνασέως περί τῶν άρχαίων ρητόρων: $1\Sigma OKPATH\Sigma$ $A\Theta HNAIO\Sigma$ inscribit M 1 άθηναΐος F: δ άθηναΐος MPB 6 θεωδώρου F 11 δ' P | xίου F^1 12 τισίου ex σιτίου M | συρακοσίου MB 13 έν τοῖς ξλλησιν MB: οm F cum signo crucis in mg έν τοῖς om P 15 δημο \cdot τικὸν F 17 κυριώτατα Sylburgius: κυριώτερα 19 ὧςν P

ταύτης μεν απέστη της προαιρέσεως επιθυμών δε δόξης καὶ τοῦ πρωτεῦσαι παρὰ τοῖς Ελλησιν ἐπὶ σοφία, καθάπερ αὐτὸς εἴρηκεν, ἐπὶ τὸ γράφειν ὰ διανοηθείη κατέφυνεν, οὐ περί μικοῶν τὴν προαίρεσιν ποιούμενος οὐδὲ περὶ τῶν ιδίων συμβολαίων οὐδὲ ὑπὲρ ὧν ἄλλοι 5 τινές των τότε σοφιστών, περί δὲ των Ελληνικών καὶ βασιλικών (και πολιτικών) πραγμάτων, έξ ων ύπελάμβανε τάς τε πόλεις ἄμεινον ολκήσεσθαι καὶ τοὺς 536 Ιδιώτας επίδοσιν έξειν πρός άρετήν. ταῦτα γὰρ Εν τῶ Παναθηναϊκῷ λόγω περὶ αὐτοῦ γράφει. πεφυρμένην 10 τε παραλαβών την άσκησιν των λόγων ύπὸ των περί Γοονίαν και Πρωτανόραν σοφιστών πρώτος έγώρησεν άπὸ τῶν ἐριστικῶν τε καὶ φυσικῶν ἐπὶ τοὺς πολιτικοὺς καλ περλ αυτήν σπουδάζων την έπιστήμην διετέλεσεν, έξ ής, ώς φησιν αὐτός, τὸ βουλεύεσθαι καὶ λέγειν καὶ 15 πράττειν τὰ συμφέροντα παραγίνεται τοῖς μαθοῦσιν. έπιφανέστατος δε γενόμενος των κατά τον αὐτον αμμασάντων χρόνον καὶ τοὺς κρατίστους τῶν 'Αθήνησί τε καὶ ἐν τῆ ἄλλη Ἑλλάδι νέων παιδεύσας, ὧν οί μὲν έν τοῖς δικανικοῖς έγένοντο ἄριστοι λόγοις, οῖ δ' έν 20 τῶ πολιτεύεσθαι καὶ τὰ κοινὰ πράττειν διήνεγκαν,

³ Isocr Panath 11 cf or XV 46 15 Isocr epist V, 4 (?) cf or XV 175. 255 sq. 276 sq

² προτεῦσαι $P \mid παρὰ$ om F 5 ὑπὲρ ex ὥσπερ F^1 περὶ supra addito ὑπὲρ B περὶ Isocr 7 καὶ πολιτικῶν ex Isocr addidi ἱ ὑπελάμβανε ex ὑπολάμβανε F^1 9 ξξειν ex ξξιν $M \mid πρὸς ἀρετήν$ om BP 10 περὶ αὐτοῦ F^1PM 11 τε FMP: δὲ Bv 12 προταγόραν P πρωταγ[οραν σο]φιστῶν F cum ras $\mid χωρίσας$ πρῶτος τοὺς ἐριστικοὺς λόγονς τῶν πολιτικῶν uit X orr 837 $^{\circ}$, unde Dionysium corrigere uoluit Corais 13 ἐριστικῶν ex ξεγετικῶν $F \mid τε$ om F 14 αὐτὴν] ταύτην Wolfius 15 τί δητορικῆς ὄφελος m saec XIV in m F 17 ἐπι[φαν]έστατος F cum ras 18 ἀκμασάντων ex κμασάντων F^1 20 οἱ δὲ P B

[καί] ἄλλοι δὲ τὰς κοινὰς τῶν Ἑλλήνων τε καὶ βαρβάρων πράξεις ἀνέγραψαν, καὶ τῆς ᾿Αθηναίων πόλεως εἰκόνα ποιήσας τὴν ἑαυτοῦ σχολὴν | κατὰ τὰς ἀποικίας 537 τῶν λόγων, πλοῦτον ὅσον οὐδεὶς τῶν ἀπὸ φιλοσοφίας τὰν λόγων, πλοῦτον ὅσον οὐδεὶς τῶν ἀπὸ φιλοσοφίας τὰὶ Χαιρωνίδου ἄρχοντος ὀλίγαις ἡμέραις ὕστερον τῆς ἐν Χαιρωνεία μάχης δυεῖν δέοντα βεβιωκὼς ἐκατὸν ἔτη, γνώμη χρησάμενος ᾶμα τοῖς ἀγαθοῖς τῆς πόλεως συγκαταλῦσαι τὸν ἑαυτοῦ βίον, ἀδήλου ἔτι ὅντος, πῶς 10 χρήσεται τῆ τύχη Φίλιππος παραλαβὼν τὴν ἀρχὴν τῶν Ἑλλήνων. τὰ μὲν οὖν ἱστορούμενα περὶ αὐτοῦ κεφαλαιωδῶς ταῦτ᾽ ἐστίν.

2 ή δὲ λέξις, ἦ κέχρηται, τοιοῦτόν τινα χαρακτῆρα ἔχει. καθαρὰ μέν ἐστιν οὐχ ἦττον τῆς Λυσίου καὶ 15 οὐδὲν εἰκῆ τιθεῖσα ὄνομα τήν τε διάλεκτον ἀκριβοῦσα ἐν τοῖς πάνυ τὴν κοινὴν καὶ συνηθεστάτην. καὶ γὰρ αὐτη πέφευγεν ἀπηρχαιωμένων καὶ σημειωδῶν ὀνομάτων τὴν | ἀπειροκαλίαν, κατὰ δὲ τὴν τρο- 538 πικὴν φράσιν ὀλίγον τι διαλλάττει τῆς Λυσίου καὶ 20 κέκραται συμμέτρως, τό τε σαφὲς ἐκείνη παραπλήσιον ἔχει καὶ τὸ ἐναργές, ἠθική τέ ἐστι καὶ πιθανὴ καὶ ⟨πρέπουσα⟩. στρογγύλη δὲ οὐκ ἔστιν, ὥσπερ ἐκείνη, καὶ συγκεκροτημένη καὶ πρὸς ἀγῶνας δικανικοὺς εὐθετος, ὑπτία δέ ἐστι μᾶλλον καὶ κεχυμένη πλουσίως,

¹ καὶ deleuit Corais 6 χαιρωνίδον τοῦ F Χαιρώνδον Meursius, sed illud et Dionysius et Plutarchus in suo auctore repperisse uidentur 7 χερωνεία B 8 τ[οῖ]ς cum ras M 9 έαντοῦ om PB 10 τὴν τῶν έλλήνων ἀρχὴν MPBν 16 πάνν M 17 ἀπηχρειωμένων ex ἀπο-F1 uerum restituit F2 18 ἀπειρακαλίαν P 21 πιθανή καὶ πρέπουσα. στρογγύλη δὲ scripsi coll p 71, 8: πιθανή καὶ στρογγύλη δὲ libri (δ' PB) 24 δ' B

οὐδὲ δὴ σύντομος οὕτως, ἀλλὰ καὶ κατασκελὴς καὶ βραδυτέρα τοῦ μετρίου. δι' ην δε αλτίαν τοῦτο πάσγει, μετά μικρον έρω. οὐδε την σύνθεσιν έπιδείκνυται την φυσικήν και άφελη και έναγώνιον, ώσπερ ή Αυσίου, άλλὰ πεποιημένην μᾶλλον εἰς σεμνότητα πομπικήν καὶ 5 ποικίλην και πη μεν εύπρεπεστέραν έκείνης πη δε περιεργοτέραν. ὁ γὰρ ἀνὴρ οὖτος τὴν εὐέπειαν ἐκ παντός διώκει καὶ τοῦ γλαφυρῶς λέγειν στοχάζεται μᾶλλον ἢ τοῦ ἀφελῶς. τῶν τε γὰο φωνηέντων τὰς παραλλήλους θέσεις ως έχλυούσας τὰς ἁρμονίας τῶν 10 ήχων καὶ την λειότητα των φθόγγων λυμαινομένας περιίσταται, περιόδω τε καὶ κύκλω περιλαμβάνειν τὰ νοήματα πειοαται δυθμοειδεί πάνυ καὶ οὐ πολύ ἀπέ-539 γον τι τοῦ ποιητικοῦ μέτρου, ἀναγνώσεώς τε μᾶλλον ολκειότερός έστιν ἢ χρήσεως. τοιγάρτοι τὰς μὲν έπι- 15 δείξεις τὰς έν ταῖς πανηγύρεσι καὶ τὴν έκ γειρὸς θεωρίαν φέρουσιν αὐτοῦ οἱ λόγοι, τοὺς δὲ ἐν ἐκκλησίαις καὶ δικαστηρίοις άγῶνας οὐχ ὑπομένουσι. τούτου δὲ αίτιον, ὅτι πολὸ τὸ παθητικὸν ἐν ἐκείνοις εἶναι δεῖ· τοῦτο δὲ ήμιστα δέγεται περίοδος. αί τε παρομοιώσεις 20 καὶ παρισώσεις καὶ τὰ ἀντίθετα καὶ πᾶς ὁ τῶν τοι-

^{9—14} adfert Syrianus I 10, 21 R cf Ioh Sicel W VI 102, 22—30: fragm artis Isocrateae XIII

² δ' P 6 πηι F πῆ MBP | πη F πῆ MBP 7 τὴν εὐσέβειαν F^1 9 μ[αλλ]ον cum ras F 10 πας' ἀλλήλονς F | έπλυούσας Sy: λυούσας FMPBv | τὴν ἀρμονίαν Sy ceterum και τὰς σκληρὰς τῶν συμφώνων post θέσεις addit ars Isocr 12 περιίσταται [έξισταται Sy παραιτεῖται in M M manu rec V

¹⁵ χρήσεως] ξήσεως v post Wolfium | ἔπιδείξεις Μ (-πι- ex correctura) 17 τους ex τὰς F² 20 παρομοιώσεις Sylburgius Wolfium secutus: γὰρ ὁμοιώσεις FBP in F initio γὰρ ἰσώσεις scriptum erat γὰρ ὁμειώσεις Μ 21 τῶν add F²

ούτων σχημάτων κόσμος πολύς έστι παρ' αὐτῷ καὶ λυπεῖ πολλάκις τὴν ἄλλην κατασκευὴν προσιστάμενος ταῖς ἀκοαῖς.

καθόλου δε τριών όντων, ώς φησι Θεόφραστος, 5 έξ ών γίνεται τὸ μέγα καὶ σεμνὸν καὶ περιττὸν έν λέξει, της τε έχλογης των ονομάτων και της έκ τούτων άρμονίας καὶ τῶν περιλαμβανόντων αὐτὰ σγημάτων, έκλέγει μὲν | εὖ πάνυ καὶ τὰ κράτιστα τῶν ὀνομάτων 540 τίθησιν, άρμόττει δε αυτά περιέργως, την ευφωνίαν 10 έντείνων μουσικήν, σχηματίζει τε φορτικώς καὶ τὰ πολλά γίνεται ψυχοὸς ἢ τῷ πόροωθεν λαμβάνειν ἢ τῶ μὴ πρέποντα εἶναι τὰ σγήματα τοῖς πράγμασι διὰ τὸ μὴ κρατεῖν τοῦ μετρίου. ταῦτα μέντοι καὶ μακροτέραν αὐτῶ ποιεῖ τὴν λέξιν πολλάκις, λέγω δὲ τό τε 15 είς περιόδους έναρμόττειν απαντα τὰ νοήματα καὶ τὸ τοῖς αὐτοῖς τύποις τῶν σχημάτων τὰς περιόδους περιλαμβάνειν καὶ τὸ διώκειν έκ παντὸς τὴν εὐουθαίαν. οὐ γὰρ ἄπαντα δέχεται οὕτε μῆχος τὸ αὐτὸ οὕτε σχῆμα τὸ παραπλήσιον ούτε φυθμὸν τὸν ἴσον. ὥστε ἀνάγκη 20 παραπληρώμασι λέξεων οὐδεν ἀφελουσῶν γρῆσθαι καὶ άπομηκύνειν πέρα τοῦ χρησίμου τὸν λόγον. λέγω δὲ ούν ώς διαπαντός αύτοῦ ταῦτα ποιοῦντος (ούν οὕτως μαίνομαι καὶ γὰο συντίθησί ποτε ἀφελῶς τὰ ὀνόματα καὶ λύει την περίοδον εύγενῶς καὶ τὰ περίεργα σγή-25 ματα καὶ φορτικά φεύγει καὶ μάλιστα έν τοῖς συμ-

4 Theophrastus περί λέξεως fr V Schmidt

⁴ φησιν MB 6 τὸ μέγα καὶ περιπτὸν ἐν λέξει m saec XIV in mg F 8 τῶν ὀνομάτων F^1 : ὀνόματα F^2 MPB 10 τε] δὲ Wolfius 12 uerba πρέπον (sic)—διὰ τὸ μὴ in M omissa manus uetus in mg suppleuit 20 ἀφελοῦσι Sadaeus 21 πέρα MPB: παρα F 22 οῦτω ν 24 ἐγενῶς P

541 βουλευτικοῖς τε καὶ δικανικοῖς λόγοις), Ι άλλ' ὡς ἐπὶ τὸ πολύ τῶ δυθμῶ δουλεύοντος καὶ τῷ κύκλω τῆς περιόδου καὶ τὸ κάλλος τῆς ἀπαγγελίας ἐν τῷ περιττῷ τιθεμένου κοινότερον είρηκα περί αὐτοῦ. κατά δή ταῦτά φημι την Ίσοχράτους λέξιν λείπεσθαι τῆς Αυσίου 5 καὶ ἔτι κατὰ τὴν χάριν. καίτοι γε ἀνθηρός ἐστιν, εἰ καί τις άλλος, καὶ έπαγωγὸς ήδονη τῶν ἀκροωμένων 'Ισοκράτης, άλλ' οὐκ ἔγει τὴν αὐτὴν γάριν ἐκείνω. τοσούτον δε αυτού λείπεται κατά ταύτην την άρετην, δσον των φύσει καλων σωμάτων τὰ συνερανιζόμενα 10 κόσμοις έπιθέτοις. πέφυκε γαρ ή Αυσίου λέξις έγειν τὸ γαρίεν, ή δὲ Ἰσοκράτους βούλεται. ταύταις μὲν δή ταῖς ἀρεταῖς ὑστερεῖ Αυσίου κατὰ γοῦν τὴν ἐμὴν γνώμην. προτερεί δέ γε έν ταίς μελλούσαις λέγεσθαι: ύψηλότερός έστιν έκείνου κατά την έρμηνείαν καί 15 μεγαλοποεπέστερος μακοώ καὶ άξιωματικώτερος. θανμαστὸν γὰο δὴ καὶ μέγα τὸ τῆς Ἰσοκράτους κατασκευῆς ύψος, ήρωϊκής μαλλον η ανθρωπίνης φύσεως οίκειον. δοχεῖ δή μοι μὴ ἄπο σχοποῦ τις ἂν εἰκάσαι τὴν μὲν 542 Ίσοκράτους δητορικήν τη Πολυκλείτου | τε καὶ Φειδίου 20 τέχνη κατά τὸ σεμνὸν καὶ μεγαλότεγνον καὶ ἀξιωματικόν, την δε Αυσίου τη Καλάμιδος και Καλλιμάγου τῆς λεπτότητος ἕνεκα καὶ τῆς χάριτος. ὥσπερ γὰρ

11 cf anonym in Hermog W VII 2 1036, 15

έκείνων οι μεν έν τοις έλάττοσι καὶ ἀνθοωπικοις ἔφγοις εἰσὶν ἐπιτυχέστεφοι τῶν ἐτέφων, οι δ' ἐν τοις μείζοσι καὶ θειοτέφοις δεξιώτεφοι, οὕτως καὶ τῶν ἡπόφων ὁ μὲν ἐν τοις μικφοις ἐστι σοφώτεφος, ὁ δ' 5 ἐν τοις μεγάλοις πεφιττότεφος, τάχα μὲν γὰφ καὶ τῆ φύσει μεγαλόφοων τις ών, εὶ δὲ μή, τῆ γε πφοαιφέσει πάντως τὸ σεμνὸν καὶ θαυμαστὸν διώκων. ταῦτα μὲν οὖν περὶ τῆς λέξεως τοῦ ἡήτοφος.

τὰ δὲ ἐν τῶ πραγματικῷ τόπω θεωρήματα τὰ μὲν 10 όμοια τοῖς Αυσίου, τὰ δὲ κρείττονα. ἡ μὲν εύρεσις ἡ τῶν ἐνθυμημάτων ἡ πρὸς ἕκαστον ἁρμόττουσα πρᾶγμα πολλή και πυκνή και οὐδεν εκείνης λειπομένη. κρίσις ώσαύτως ἀπὸ μεγάλης φρονήσεως γινομένη. τάξις δε και μερισμοί των πραγμάτων και ή κατ' 15 έπιγείρημα | έξεργασία καὶ τὸ διαλαμβάνεσθαι τὴν 543 όμοείδειαν Ιδίαις μεταβολαίς και ξένοις έπεισοδίοις τά τε άλλα όσα περί την πραγματικήν οίκονομίαν έστιν άγαθά πολλώ μείζονά έστι παρ' Ίσοκράτει καὶ κρείττονα, μάλιστα δ' ή προαίρεσις ή τῶν λόγων, περὶ οὓς 20 έσπούδαζε, καὶ τῶν ὑποθέσεων τὸ κάλλος, ἐν αἷς έποιείτο τὰς διατριβάς. έξ ὧν οὐ λέγειν δεινούς μόνον ἀπεργάσαιτ' ἂν τοὺς προσέχοντας αὐτῶ τὸν νοῦν, ἀλλὰ καὶ τὰ ήθη σπουδαίους, οἴκω τε καὶ πόλει καὶ ὅλη τη Έλλάδι χρησίμους. πράτιστα γάρ δη παιδεύματα

² δὲ BP 3 οὖτω MPν 5 γὰρ] ἄρα Usener ἂν Krüger alii alia, sed cum τάχα iunctum nescio an propriae significationis multum γάρ perdiderit 7 πάντως FM: πάντων PB 9 πραγματικῷ FPB: πρακτικῷ M | τόπω Wolfius: τρόπω 10 τοῖς MPB: τῆς F | εὖρεσις ἡ FM: εὖρεσις PB 11 ἀρμόζουσα F 14 τάξεις BP 16 ὁμοείδειαν Krüger: ὁμοειδείαν MB ὁμοειδίαν FP ὁμοείδιαν corr M | ἐπισοδίοις PB 17 ἔστιν M: ἐστὶν FBP 18 ἰσοκράτει ex ἰσοκράτη F 19 δ' ἡ] δὴ M

πρὸς ἀρετὴν ἐν τοῖς Ἰσοκράτους ἔστιν εύρεῖν λόγοις.

καὶ ἔγωγέ φημι χρῆναι τοὺς μέλλοντας οὐχὶ μέρος τι

τῆς πολιτικῆς δυνάμεως ἀλλ' ὅλην αὐτὴν κτήσασθαι

τοῦτον ἔχειν τὸν ξήτορα διὰ χειρός. καὶ εἴ τις ἐπι
544 τηδεύει τὴν ἀληθινὴν φιλοσοφίαν, μὴ τὸ θεωρη τικὸν 5

αὐτῆς μόνον ἀγαπῶν ἀλλὰ καὶ τὸ πρακτικόν, μηδ'

ἀφ' ὧν αὐτὸς ἄλυπον ἕξει βίον, ταῦτα προαιρούμενος,

ἀλλ' ἔξ ὧν πολλοὺς ἀφελήσει, παρακελευσαίμην ἄν

αὐτῷ τὴν ἐκείνου τοῦ ξήτορος μιμεῖσθαι προαίρεσιν.

τίς γὰς οὐκ ἂν γένοιτο φιλόπολίς τε καὶ φιλόδημος 5 ἢ τίς οὐκ ἂν ἐπιτηδεύσειε τὴν πολιτικὴν καλοκάγαθίαν 11 ἀναγνοὺς αὐτοῦ τὸν Πανηγυρικόν; ἐν ῷ διεξιὼν τὰς τῶν ἀρχαίων ἀρετὰς φησίν, ὡς οἱ τὴν Ἑλλάδα ἐλευθερώσαντες ἀπὸ τῶν βαρβάρων οὐ τὰ πολέμια δεινοὶ μόνον ἦσαν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἤθη γενναῖοι καὶ φιλότιμοι 15 καὶ σώφρονες, οῖ γε τῶν μὲν κοινῶν μᾶλλον ἐφρόντιζον ἢ τῶν ἰδίων, τῶν δὲ ἀλλοτρίων ἦττον ἐπεθύμουν ἢ τῶν ἀδυνάτων καὶ τὴν εὐδαιμονίαν οὐ πρὸς ἀργύριον ἔκρινον ἀλλὰ πρὸς εὐδοξίαν, μέγαν οἰόμενοι τοῖς παισὶ καταλείψειν πλοῦτον καὶ ἀνεπίφθονον τὴν παρὰ τοῖς 20 πλήθεσι τιμήν κρείττονα δὲ ἡγοῦντο τὸν εὐσχήμονα 545 θάνατον ἢ | τὸν ἀκλεῆ βίον, ἐσκόπουν δὲ οὐχ ὅπως οἱ νόμοι καλῶς καὶ ἀκριβῶς αὐτοῖς ἕξουσιν, ἀλλ' ὡς

12 Paneg 81 16 Paneg 76 21 Paneg 77 22 Paneg 78

¹ ἀρ[ετη]ν cum ras F | λόγοις έστlν εύρεlν PB 3 κτήσεσθαι Sadaeus 4 εlν τι M cum σ lateat in foramine tineae 5 τὸ postea add F¹ 6 πρακτικόν] πραγματικόν libri ν 7 ταῦτα οπ MPBν 11 καλοκά[γ]αθίαν M cum ras 12 πανιγυρικὸν corr in πανηγυρικὸν P 19 ἔκριν[ο]ν F cum ras | μέγαν F: μέγα MBP | τοlες -τὴν omissa in mg suppleuit m uetus M 22 ἀκλεῆ ex εύκλεῆ F²γ | δ' Pν

ή των καθ' ημέραν έπιτηδευμάτων μετριότης μηθέν έκβήσεται των πατρίων ούτως δὲ εἶγεν αὐτοῖς τὰ πρὸς ἀλλήλους φιλοτίμως καὶ πολιτικῶς, ὥστε καὶ τὰς στάσεις έποιουντο πρός άλλήλους, πότεροι πλείω την 5 πόλιν άναθά ποιήσουσιν, ούν οίτινες τούς έτέρους ἀπολέσαντες τῶν λοιπῶν αὐτοὶ ἄρξουσι. τῆ δὲ αὐτῆ προθυμία γρώμενοι καὶ πρὸς τὴν Ελλάδα τῶ θεραπεύειν προσήγοντο τὰς πόλεις καὶ τῷ πείθειν ταῖς εὐεργεσίαις μᾶλλον ἢ τῷ βιάζεσθαι τοῖς ὅπλοις κατεῖγον, 10 πιστοτέροις γρώμενοι τοῖς λόγοις ἢ νῦν τοῖς ὅρχοις, καὶ ταῖς συνθήκαις ἀξιοῦντες μᾶλλον ἐμμένειν ἢ ταῖς άνάνκαις, τοιαύτα δὲ πεοὶ τῶν ἡττόνων ἀξιούντες γινώσκειν, οἷα περὶ σφῶν αὐτῶν τοὺς κρείττους ἂν ηξίωσαν φρονείν, ούτω δε παρεσκευασμένοι τας γνώμας. 15 ώς ίδια μεν έχοντες τας έαυτων πόλεις, κοινήν δε πατρίδα την Έλλάδα οἰχοῦντες.

τίς δ' οὐκ ἂν ἀγαπήσειε μέγεθος ἔχων ἀνὴο καὶ 546
 δυνάμεως τινος ἡγούμενος, ἃ πρὸς Φίλιππον αὐτῷ τὸν
 Μακεδόνα γέγραπται; ἐν οἶς ἀξιοῖ στρατηγὸν ἄνδρα
 καὶ τηλικαύτης ἐξουσίας κύριον διαλλάττειν μὲν τὰς
 διαφερομένας πόλεις ἀλλὰ μὴ συγκρούειν πρὸς ἀλλήλας,
 τὴν δὲ Ἑλλάδα μεγάλην ἐκ μικρᾶς ποιεῖν ὑπεριδόντα
 ⟨τε⟩ τῆς περὶ τὰ μικρὰ φιλοτιμίας τοῖς τοιούτοις ἐπι-

2 Paneg 79 6 Paneg 80 10 Paneg 81 20 Phil 30 23 Phil 68

γειρείν ἔργοις, έξ ὧν κατορθώσας τε πάντων ἡγεμόνων έπιφανέστατος έσται καὶ ἀποτυγών τήν νε εύνοιαν τὴν παρά των Ελλήνων κτήσεται. ής οί τυχόντες πολλώ μαλλόν είσι ζηλωτότεροι των μεγάλας πόλεις καὶ πολλάς γώρας καταστρεψαμένων. ἔτι δὲ παρακελεύεται μιμεῖ- 5 σθαι την Ἡρακλέους τε προαίρεσιν καὶ τῶν ἄλλων ήγεμόνων, όσοι μετά των Ελλήνων έπὶ τοὺς βαρβάρους έστράτευσαν, καί φησι χρηναι τους έτέρων διαφέροντας προαιρείσθαι μέν τὰς μέγεθος έχούσας πράξεις, έπιτελείν δε αυτάς μετ' άρετης, ένθυμουμένους ότι το 10 μέν σωμα θνητον έχομεν, άθάνατοι δε γιγνόμεθα δι' 547 ἀρετήν, και τοῖς μέν πρὸς ἄλλο τι τῶν ἀγαθῶν απλήστως διακειμένοις αχθόμεθα, τούς δε τιμήν μείζω της υπαρχούσης αεί κτωμένους έπαινουμεν, και ότι τῶν μὲν ἄλλων, ἐφ' οἶς εἰσιν ἀνθρώπιναι σπουδαί, 15 πλούτου καὶ ἀρχῆς καὶ δυναστείας, πολλάκις τοὺς έχθοούς συμβαίνει γίγνεσθαι πυρίους, τῆς δὲ ἀρετῆς καὶ τῆς παρὰ τοῖς πλήθεσιν εὐνοίας τοὺς οἰκείους έκάστου κληρόνομεῖν. πολλή γὰρ ἀνάγκη τοὺς ἀναγιγνώσκοντας ταῦτα δυνάστας φοονήματός τε μείζονος 20 ύποπίμπλασθαι καὶ μᾶλλον ἐπιθυμεῖν τῆς ἀρετῆς.

> 5 Phil 109 sq 6 Phil 90, 119 8 Phil 41 10 Phil 134 12 Phil 135 14 Phil 136

¹ πατορθώσας τε] πατωρθώσατε F^1 | πάντων τῶν BP 3 πολλῶν F 4 ξηλωτώτεροι F 5 παταστρεψα[μέν]ων cum ras F 10 μετὰ ἀρετῆς FM ν 11 γινόμεθα FM ν 13 ἀπλήστως] πλείστως F^1 ἀπλείστως F^2 15 έφ' οἶς είσιν ἀνθρώπιναι σπονδαί scripsi partim ex Useneri sententia: έφοῖς ἐὰν ἀνθρωπίν[α]ις τοῦ δὲ F cum ras ἐφ' οἶς lac XVIII fere litt τοῦ δὲ PB ἐφ' οῖς χαίρονσιν οἱ πολλοί, τοῦ τε ex interpolatione Wolfii ν 17 σνμβ[α]νει cum ras F^1 | γίνεσθαι FM ν 18 καὶ τοῖς F^1 20 post ταῦτα rasura in F in exitu uersus

τίς δὲ ἂν μᾶλλον ἐπὶ τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν εὐσέβειαν προτρέψαιτο καθ' ἕκαστόν τε ἄνδρα ὶδία καὶ κοινη τὰς πόλεις όλας τοῦ Περὶ τῆς εἰρήνης λόγου; έν γὰρ δὴ τούτω πείθει τοὺς 'Αθηναίους τῶν μὲν 5 άλλοτρίων μη έπιθυμεῖν, έπὶ δὲ τοῖς παροῦσι στέργειν, καλ τῶν μὲν μικοῶν πόλεων ώσπερανελ κτημάτων φείδεσθαι, τούς δε συμμάγους τε καὶ εὐεργεσίαις πειράσθαι κατέχειν, άλλὰ μὴ ταῖς ἀνάγκαις μηδὲ ταῖς βίαις. τῶν | δὲ προγόνων μιμεῖσθαι μὴ τοὺς πρὸ τῶν 548 10 Δεκελεικών γενομένους, οι μικοού έδέησαν απολέσαι την πόλιν, άλλα τους προ των Περσικών, οι καλοκάγαθίαν ασκούντες διετέλεσαν, επιδείκνυταί τε ώς ούν αί πολλαί τριήρεις οὐδ' οἱ μετὰ βίας ἀρχόμενοι "Ελληνες μεγάλην ποιούσι τὴν πόλιν, ἀλλ' αἱ δίκαιαί τε προ-15 αιρέσεις καὶ τὸ τοῖς ἀδικουμένοις βοηθεῖν. παρακαλεῖ τε την των Ελλήνων εύνοιαν οικείαν ποιείν τη πόλει, μεγίστην ήγουμένους μερίδα πρός εὐδαιμονίαν, καὶ πολεμικούς μέν εἶναι ταῖς παρασκευαῖς καὶ ταῖς μελέταις, είρηνικούς δὲ τῷ μηδένα μηδὲν ἀδικεῖν, διδάσκων 20 ώς ούτε ποὸς πλοῦτον ούτε ποὸς δόξαν ούθ' όλως πρός εὐδαιμονίαν οὐθὲν ἂν συμβάλοιτο τηλικαύτην δύναμιν, δσην ἀρετή καὶ τὰ μέρη ταύτης καὶ τοῖς μή ταῦτα ὑπειληφόσιν ἐπιτιμῶν, οι τὴν μὲν ἀδικίαν κεο-

5 de pace 7 7 de p 134 9 de p 74 sq 12 de p 29 cf de p 137 sq 64 sq 15 de p 135 18 de p 136 20 de p 32

¹ περί τῆς εἰρήνης M in mg rubro 4 [έν] γὰρ F cum ras 6 πόλεως PB | ώσπερ ᾶν εἰ MP ὥσπερ ᾶν εἰ B 7 τοὺς ex τοῖς M | εὐνοία τε Wolfius: γε libri quid desit, non constat 8 τὰς βίας F^1 9 δὲ om F 14 δίπαῖαι τὲ M 15 παραπαλεῖν F 17 ἡγονμένονς Krüger: ἡγούμενος | μερίδα om MBPν | παὶ πολιτιποὺς μὲν εἶναι in mg F^2 18 ταῖς inter lineas add F 23 ταὐτὰ B | εἶληφόσιν F^1

δαλέαν ήγοῦντο καὶ ποὺς τὸν βίον τὸν καθ' ἡμέραν συμφέρουσαν, τὴν δὲ δικαιοσύνην ἀλυσιτελῆ καὶ μᾶλλον 549 ἐτέροις ἢ τοῖς ἔχουσιν ἀφέλι μον. τούτων γὰρ οὐκ οἶδ' εἴ τις ἂν ἢ βελτίους ἢ ἀληθεστέρους ἢ μᾶλλον πρέποντας φιλοσοφία δύναιτο λόγους εἰπεῖν.

τίς δὲ τὸν 'Αρεοπαγιτικὸν ἀναγνοὺς λόγον οὐκ ἂν 8 νένοιτο ποσμιώτερος, ἢ τίς οὐκ ἂν θαυμάσειε τὴν έπιβολην τοῦ δήτορος: ος ετόλμησε διαλεγθηναι περί πολιτείας 'Αθηναίοις άξιῶν μεταθέσθαι μέν τὴν τότε καθεστῶσαν δημοκρατίαν ως μεγάλα βλάπτουσαν τὴν 10 πόλιν, ύπερ ής των δημαγωγών ούθεις έπεγείρει λέγειν, θεωοών είς τοσαύτην αὐτὴν ποοεληλυθυῖαν ακοσμίαν. ώστε μηδε τους άργοντας έτι των Ιδιωτών κρατείν, άλλ' ξκαστον, δ τι καθ' ήδονην αὐτῷ γίνοιτο, καὶ ποιοῦντα καὶ λέγοντα, καὶ τὴν ἄκαιρον παροησίαν 15 δημοτικήν έξουσίαν ύπο πάντων νομιζομένην, άνασώσασθαι δὲ τὴν ὑπὸ Σόλωνός τε καὶ Κλεισθένους 550 κατασταθείσαν πολιτείαν. ἦς | τὴν προαίρεσιν καὶ τὰ ήθη διεξιών δεινότερον μεν ήγεισθαί φησι τούς τότε άνθοώπους τὸ τοῖς πρεσβυτέροις άντειπεῖν ἢ 20 δημοκοατίαν δὲ αὐτοὺς νομίζειν οὐ τὴν ἀκολασίαν.

13 Areop 20 16 Areop 16 19 Areop 49

1 ήγοῦντο sanum est | alterum τὸν add F^2 3 ἐταίροις M 4 ἢ μᾶλλον — λόγους om P 6 ἀρεοπαγητικὸν F 8 ἐπιρολὴν in ἐπηβολὴν corr F^2 9 ἀθηναίους F corr eadem m 10 δημοπρατείαν F corr eadem m 16 fort ἀνανεώσασθαι 18 καταθείσαν PB 19 ἤθη Holwelliana: ἔθη 20 ἢ τὴν τάξιν λύειν continuant libri, quae sunt uerba interpolatoris proprio marte lacunam explentis. Isocrates enim haec habet: ἀντειπεῖν δὲ τοῖς πρεσβυτέροις ἢ λοιδορήσασθαι δεινότερον ἐνόμιζον ἢ νῦν περί τοὺς γονέας ἔξαμαρτεῖν 21 δημοπρατείαν PB, F initio | αὐτο[v]ς F cum ras

άλλὰ τὴν σωφροσύνην, τὸ δὲ έλεύθερον οὐκ έν τῶ καταφρονείν των άργόντων άλλ' έν τω τὰ κελευόμενα ποιείν τίθεσθαι, έξουσίαν τε ούθενὶ τῶν ἀκολάστων έπιτρέπειν, άλλὰ τοῖς βελτίστοις ἀνατιθέναι τὰς ἀργάς, 5 τοιούτους ἔσεσθαι τοὺς ἄλλους ὑπολαμβάνοντας, οἷοί περ αν ωσιν οι την πόλιν διοιχούντες. αντί δε τού τας ιδίας οὐσίας έκ τῶν δημοσίων έπανορθοῦν τοὺς ιδίους πλούτους είς τὰ κοινὰ καταγορηγεῖν. γωρίς δὲ τούτων πλείω την έπιμέλειαν ποιεϊσθαι τούς πατέρας των υίων 10 ανδρών γενομένων ή παίδων όντων έποιούντο, ένθυμουμένους, ώς οὐκ έξ ἐκείνης τῆς παιδείας ἀλλ' ἐκ ταύτης της σωφροσύνης μαλλον ώφελεῖται τὸ κοινόν. κρείττονά τε υπολαμβάνειν τὰ χρηστὰ ἐπιτηδεύματα της αποιβούς νομοθεσίας, σποπούντας ούχ όπως ταίς 15 τιμωρίαις τοὺς ἁμαρτάνοντας ἀνείρξουσιν, ἀλλ' ὡς μηδὲν άξιον ζημίας έκαστον (παρασκευάσουσιν) έπιτη δεύειν, 551 καὶ τὴν μὲν πατρίδα δεῖν οἰομένους ἐν έξουσία διάγειν μεγάλη, τοῖς δ' Ιδιώταις μηδεν έξεῖναι ποιεῖν, δ τι αν οι νόμοι κωλύωσι. καρτερείν δε τα δεινά και μή 20 έχπλήττεσθαι ταῖς συμφοραῖς.

9 τίς δ' ἂν μᾶλλον πείσειε καὶ πόλιν καὶ ἄνδρας

4 Areop 22 6 Areop 24 9 Areop 37 13 Areop 39, 40, 42, 48

⁴ ἀλλὰ Wolfius: ἀλλ' ἐν FMP ἀλλ' Β 5 ὑπολαμβάνον- [τας] F^2 cum ras 8 εἰς τὰ] εἰ τὰ P | καταχορηγέτν Corais: καταχορηγήσειν MP καταχ[ο]ρηγήσειν F cum ras καταχωρηγήσειν P καταχορηγήσαι Wolfius | χορὶς corr in χωρὶς P 9 ποιήσθαι P^1 10 γινομένων PB | ἐποιοῦν P^1 in fine uersus corr P^2 13 κρείττονα δε F | ὑπολαμβανοντες F 15 ἀνείρξονοι P^2 16 παρασκενάσονοι ρονλήσεσθαι suppleuit Krüger ἀλλ' ἐξ ὧν παρασκενάσονοι μηδὲν αὐτοὺς ἄξιον ζημίας ἐξαμαρτάνειν Isocr 21 πείσειε] ποὶ . σειε P εχ ποιήσειε | πόλιν P P πόλεις P

τοῦ δήτορος πολλαγη μεν καὶ άλλη, μάλιστα δ' έν τῶ πρός Λακεδαιμονίους γραφέντι λόνω, δε έπινράφεται μεν 'Αρχίδαμος, υπόθεσιν δε περιείλησε την περί τοῦ μή ποοέσθαι Μεσσήνην Βοιωτοῖς μηδὲ ποιεῖν τὸ προσταττόμενον ύπὸ τῶν ἐχθοῶν; ἠτύχητο γὰρ δὴ τοῖς 5 Λακεδαιμονίοις ή τε περί Λεύκτρα μάχη καὶ πολλαὶ μετ' έκείνην έτεραι, καὶ τὰ μὲν Θηβαίων πράγματα ήνθει τε καὶ εἰς μέγεθος ἀργῆς προεληλύθει, τὰ δὲ τῆς Σπάρτης ταπεινά καὶ ἀνάξια τῆς ἀργαίας ἡγεμονίας γεγόνει. τελευτωσα γοῦν, ἵνα τύχη τῆς εἰρήνης ἡ 10 πόλις, έβουλεύετο εί χρη Μεσσηνίας αποστήναι, ταύτην έπιτιθέντων αὐτη Βοιωτών την ανάγκην. δρών οὖν αὐτὴν ἀνάξια πράττειν μέλλουσαν τῶν προγόνων τόνδε τὸν λόγον συνετάξατο 'Αρχιδάμω νέω μεν όντι καὶ 552 ούπω βασι λεύοντι, έλπίδας δὲ πολλὰς ἔγοντι ταύτης 15 τεύξεσθαι της τιμης. εν ώ διεξέρχεται πρώτον μέν, ώς δικαίως έκτήσαντο Μεσσήνην Λακεδαιμόνιοι, παραδόντων τε αὐτὴν τῶν Κοεσφόντου παίδων ὅτε ἐξέπεσον έκ της άρχης, και του θεού προστάξαντος δέχεσθαι καὶ τιμωρεῖν τοῖς ἀδικουμένοις, πρὸς δὲ τούτοις ἐπι- 20 κυρώσαντος μεν την κτησιν τοῦ πολέμου, κάτογον δε καὶ βέβαιον πεποιηκότος τοῦ χρόνου. διδάσκει δέ, ώς οὐ Μεσσηνίοις τοῖς οὐκέτ' οὖσιν άλλὰ δούλοις καὶ είλωσιν δομητήριον καὶ καταφυγήν παρέξουσι τήν

17 Arch 16 19 Arch 23 20 Arch 26sq 22 Arch 28

¹ μάλι $M \mid \delta \grave{\epsilon} \ P = 4$ βιωτοῖς P = 8 ἥνθη $MPB \mid \tau \epsilon \rbrack$ μέν F quod fort uerum est 10 έγεγόνει $v \mid \gamma'$ οὖν F = 11 ἢ χρη BP εἰ χρη $F \mid \mu$ ησσηνίας P = 14 σ[ν]νετάξατο cum ras F 16 τ[εύ]ξεσθαι cum ras $F^2 = 21$ πτήσιν F^1 (i e πτίσιν) 23 μησσηνίνίοις F in fine uersus, in mg crucis signum 24 εἴλωσιν $FM \mid \pi \alpha \rho [\epsilon]$ ξονσ[ι] cum ras duplici F

πόλιν. διεξέργεταί τε τούς κινδύνους των προγόνων, οθς υπέμειναν ένεκα της ηνεμονίας, και της δόξης ύπομιμνήσκει τῆς παρά τοῖς Ελλησιν ύπαρχούσης περί αὐτῶν παραινεῖ τε μὴ συγκαταπίπτειν ταῖς τύγαις μηδ' 5 απογιγνώσκειν τὰς μεταβολάς, ένθυμουμένους ὅτι πολλοί μεν ήδη μείζω δύναμιν έχοντες η Θηβαιοι ύπο τῶν ἀσθενεστέρων έκρατήθησαν, πολλοί δὲ εἰς πολιορκίαν κατακλεισθέντες καλ δεινότερα ή Λακεδαιμόνιοι πάσγοντες διέφθειραν τούς έπιστρατεύσαντας. καὶ 10 πα οάδειγμα ποιείται την 'Αθηναίων πόλιν, ήτις έχ 553 πολλής εὐδαιμονίας ἀνάστατος γενομένη τοὺς ἐσγάτους ύπέστη κινδύνους, ίνα μή τοῖς βαοβάροις ποιῆ τὸ προσταττόμενον. παρακελεύεται δε και καρτερείν έπι τοῖς παροῦσι καὶ θαρρεῖν περὶ τῶν μελλόντων, ἐπιστα-15 μένους δτι τὰς τοιαύτας συμφοράς αἱ πόλεις ἐπανορθούνται πολιτεία χρηστή καὶ πολέμων έμπειρίαις, έν οξς προείγεν ή Σπάρτη των άλλων πόλεων. οίεται δέ δείν οὐ τοὺς κακῶς πράττοντας εἰρήνης ἐπιθυμείν, οξς έκ της καινουργίας έπὶ τὸ κρεῖττον μεταβάλλειν 20 τὰ πράγματα έλπίς, άλλὰ τοὺς εὐτυγοῦντας έν νὰρ τάχινδύνω την των παρόντων άγαθων είναι φυλαχήν.

4 Arch 40 10 Arch 42 13 Arch 48 17 Arch 50 20 Arch 104

¹ διεξέρχηται P 3 τοῖς παρὰ F^1 5 ἐνθυμούμενος P 6 ἐνθ) πρὸ P in ras ut uidetur 7 ἀσθεν[εστ]έρων P cum ras | ἐνροτήθησαν P 9 παθόντες Sylburgius 12 κίνδυνος P | ποιῆ MB: ποιεῖ F ποιεῖ corr in ποιῆ P 13 τε καὶ F^1 ἀλλὰ δεῖ καρτερεῖν ἐπὶ τοῖς παροῦσι καὶ θαρρεῖν περὶ τῶν μελλόντων Isocr 16 πολιτεία χρηστῆ καὶ ταῖς περὶ τὸν πόλεμον ἐμπειρίαις Isocr 18 οὐ τοὺς F ci Reiskius: αὐτοὺς MPBν | ante εἰρήνης in M manus recentior μη inservit 21 τάκινδύνω] τῷ κινδύνω libri, sed γὰρ τῷ in ras F^2 χρὴ δὲ τοὺς μὲν εὖ πράττοντας τῆς εἰρήνης ἐπιθυμεῖν · ἐν ταύτη γὰρ τῆ καταστάσει πλεῖστον ἄν τις χρόνον τὰ παρόντα διαφυλάξειεν Isocr | ἀγαθὸν F corr F^1

πολλά δὲ καὶ ἄλλα πρὸς τούτοις διεξελθών, ὅσα καὶ κοινη καὶ ιδία τοῖς ἐπιφανεστάτοις αὐτῶν ἐπράγθη κατά τούς πολέμους λαμπρά έργα, καί όσης αίσγύνης 554 ἄξια δράσουσι, καὶ ὡς καὶ διαβληθήσονται παρὰ | τοῖς Έλλησιν, έπιλογισάμενος καὶ ὅτι πάντοθεν αὐτοῖς ἐπι- 5 κουρία τις έσται τὸν ἀνῶνα ποιουμένοις καὶ παρὰ θεῶν καὶ παρὰ συμμάγων καὶ παρὰ πάντων ἀνθρώπων, οξς επίφθονος ή Θηβαίων δύναμις αὐξομένη, καὶ τὴν κατέγουσαν ακοσμίαν καὶ ταραγήν τὰς πόλεις έπιτροπευόντων της Έλλάδος Βοιωτών ἐπιδειξάμενος, τελευ- 10 των, εί και μηθέν τούτων μέλλοι γίνεσθαι μηδ' ύπολείποιτό τις άλλη σωτηρίας έλπίς, έκλιπεῖν κελεύει την πόλιν, διδάσκων αὐτούς, ώς γρη παῖδας μέν καὶ γυναϊκας καὶ τὸν ἄλλον ὄγλον είς τε Σικελίαν ἐκπέμψαι καὶ Ἰταλίαν καὶ τάλλα χωρία τὰ φίλια, αὐτοὺς δὲ 15 καταλαβομένους τόπον, ὅστις ἂν ὀχυρώτατος ἦ καὶ πρός του πόλεμου έπιτηδειότατος, άγειν καὶ φέρειν τούς πολεμίους καὶ κατά γῆν καὶ κατά θάλατταν. οὐδεμίαν γὰρ ἀξιώσειν δύναμιν δμόσε χωρεῖν ἀνδράσι κοατίστοις μέν τὰ πολέμια τῶν Ελλήνων, ἀπονενοη- 20 μένως δὲ ποὸς τὸ ζῆν διακειμένοις, δικαίαν δὲ ὀργὴν καλ πρόφασιν εὐπρεπῆ τῆς ἀνάγκης ἔχουσι. ταῦτα γὰρ ού Λακεδαιμονίοις μόνοις συμβουλεύειν φαίην αν 555 αὐτὸν ἔγωγε ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις Έλλησι καὶ πᾶ σιν

1 Arch 52 sq 3 Arch 57 5 Arch 59 8 Arch 64 sq 11 Arch 70 sq 13 Arch 73 16 Arch 74 20 Arch 75

⁴ καὶ ante διαβληθήσονται om v 12 ἐκλείπειν $P \mid$ κελεύοι F corr F^1 13 χρη F 14 τάλλα τὸν ἄλλον M 15 τὰ ἄλλα P 16 ἀν postea add $F \mid$ ὀχυρότατος MPB 19 ἀνδράσι — ἐλλήνων om P 20 μὲν add $F^2 \mid$ ἀπονενοημενως F sed ως ex oς 21 δὲ om F^1 22 εὐποεπη τὴν ἀνάγκης? 23 μόνοις om $v \mid$ συμφολεύειν P

άνθρώποις πολλῷ κρεῖττον ἀπάντων φιλοσόφων, οἱ τέλος ποιοῦνται τοῦ βίου τὴν ἀρετὴν καὶ τὸ καλόν.

- 10 ἔχων δὲ πολλοὺς αὐτοῦ καὶ ἄλλους διεξιέναι λόγους πρὸς πόλεις τε καὶ δυνάστας καὶ ἰδιώτας γραφέντας, 5 ὧν οῖ μὲν εἰς δμόνοιαν καὶ σωφροσύνην τὰ πλήθη παρακαλοῦσιν, οῖ δὲ εἰς μετριότητα καὶ νόμιμον ἀρχὴν τοὺς δυνάστας προάγουσιν, οῖ δὲ κοσμίους τῶν ἰδιωτῶν ἀπεργάζονται τοὺς βίους, ὰ δεῖ πράττειν ἕκαστον ὑποτιθέμενοι, δεδοικὼς μὴ πέρα τοῦ δέοντος ὁ λόγος 10 ἐκμηκυνθῆ μοι, ταῦτα μὲν ἐάσω, τοῦ δ' εὐπαρακολούθητα γενέσθαι μοι μᾶλλον τὰ πρόσθεν εἰρημένα, καὶ τῆς διαφορᾶς ἕνεκα, ἡ διαλλάττει Λυσίου, τὰς ἀρετὰς αὐτῶν εἰς βραχύτερον συναγαγὼν λόγον ἐπὶ τὰ παραδείγματα μεταβήσομαι.
- 11 πρώτην μέν τοίνυν ἔφην ἀρετὴν εἶναι λόγων τὴν 556
 16 καθαρὰν ἑρμηνείαν, ἐν ἡ διαλλαγὴν οὐδεμίαν εὕρισκον παρ' οὐδετέρφ. ἔπειτα τὴν ἀκρίβειαν τὴν διαλέκτου τῆς τότε συνήθους: καὶ ταύτην έώρων δμοίαν παρ' ἀμφοτέροις. μετὰ ταῦτα ἐπελογιζόμην, ὅτι τοῖς κυρίοις 20 καὶ συνήθεσι καὶ κοινοῖς ὀνόμασιν ἀμφότεροι κέχρηνται, ἡ δὲ Ἰσοκράτους λέξις προσλαβοῦσά τι τῆς τροπικῆς κατασκευῆς μέχρι τοῦ μὴ λυπῆσαι προῆλθεν. τῆς σαφηνείας καὶ τῆς ἐναργείας ἀμφοτέρους κρατεῖν ἀπεφηνάμην, ἐν δὲ τῷ συντόμως ἐκφέρειν τὰ νοήματα
 - 5 ὁμόνοιαν] τὸν βίον libri ν 9 πέρα] παρὰ F^1 | ὁ add F^2 10 τοῦ δὲ P τοὺς δ' in mg τοῦ δ' B | παραπολουθοῦντα P 12 διαλάττει B 13 αὐτῶν ex αὐτὸν F^2 | συναγαγὸν M | έπὶ ex έτι F^2 | τὰ add F^2 14 καταβήσομαι F^1 | συγαριτικὰ in mg rubro M 16 εὐρισκον ex εὐρίσκων per ras F 17 τὴν διαλέπτον F: τῆς διαλέπτον BPM 19 ἀμφωτέροις ex ἀμφοτέροις F^2 21 προλαβοῦσα B 22 τοῦ καὶ λυπῆσαι Sylburgius | προῆλθε MBPν | τῆς δὲ σαφηνείας ν 23 ἐνεργείας F corr in έναργείας

Αυσίαν μᾶλλον ἡγούμην ἐπιτυγχάνειν. περὶ τὰς αὐξήσεις Ἰσοκράτη κατορθοῦν ἄμεινον ἐδόκουν. ἐν τῷ συστρέφειν τὰ νοήματα καὶ στρογγύλως ἐκφέρειν ὡς πρὸς ἀληθινοὺς ἀγῶνας ἐπιτήδειον Λυσίαν ἀπεδεχόμην. ἐν 557 ταῖς ἡθοποιίαις ἀμφο|τέρους εὕρισκον δεξιούς, τῆς 5 δὲ χάριτος καὶ τῆς ἡδονῆς ἀναμφιλόγως ἀπεδίδουν τὰ πρωτεῖα Λυσία. τὸ μεγαλοπρεπὲς ἑώρων παρ' Ἰσοκράτει. τοῦ πιθανοῦ καὶ πρέποντος οὐδέτερον ἐδόκουν ἀπολείπεσθαι. ἐν τῆ συνθέσει τῶν ὀνομάτων Λυσίαν μὲν ἀφελέστερον ἔκρινον, Ἰσοκράτην δὲ περιεργότερον, καὶ 10 τὸν μὲν τῆς ἀληθείας πιθανώτερον εἰκαστήν, τὸν δὲ τῆς κατασκευῆς ἀθλητὴν ἰσχυρότερον.

ταῦτα ἔφην περὶ τῆς λέξεως τῆς ἐκατέρου. τῶν δὲ 12 πραγμάτων ποιούμενος ⟨τὴν⟩ έξέτασιν, τὴν μὲν εὕρεσιν θαυμαστὴν παρ' ἀμφοῖν κατελαβόμην καὶ ἔτι τὴν κρίσιν. 15 558 τῆ δὲ τάξει τῶν ἐνθυμημάτων καὶ τοῖς μερισμοῖς τῶν ἐπιχειρημάτων καὶ τῆ καθ' ἔκαστον εἶδος έξεργασία τοῖς τε ἄλλοις ἄπασι τοῖς ἐν τῷ πραγματικῷ τόπῷ θεωρήμασι παρὰ πολὺ προτερεῖν ἡγούμην Ἰσοκράτην Λυσίου, κατὰ δὲ τὴν λαμπρότητα τῶν ὑποθέσεων καὶ 20 τὸ φιλόσοφον τῆς προαιρέσεως πλεῖον διαφέρειν ἢ παιδὸς ἄνδρα, ὡς δ Πλάτων εἴρηκεν, εἰ δὲ χρὴ τάληθὲς εἰπεῖν, καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων ρητόρων, ὅσοι φιλοσόφως τοῦ μαθήματος τούτου προέστησαν. τῆς μέντοι

22 Plato Phaedr 279*

¹ ἡγούμαι corr in ἡγούμην P 2 Ισοκράτη ex Ισοκράτει in ras F^2 4 ἐπιτηδειότερον Sadaeus 7 τὸ add F^2 | ἐώρων Kiessling: ἡρῶον MPB Ηρῶον F | παρ. Ισοκράτει F eraso α 10 ἔμρινον om P 11 πιθανότερον FMBP: corr Sylburgius 12 τῆς om F 13 τ[αῦτα] in litura M 14 τὴν addidi 19 παρὰ add F^2 23 καὶ — ἑητόρων in M suppl. F^2

ἀγωγῆς τῶν περιόδων τὸ κύκλιον καὶ τῶν σχηματισμῶν τῆς λέξεως τὸ μειρακιῶδες οὐκ ἐδοκίμαζον. δουλεύει γὰρ ἡ διάνοια πολλάκις τῷ ρυθμῷ τῆς λέξεως καὶ τοῦ κομψοῦ λείπεται τὸ ἀληθινόν. κράτιστον δὲ ἐπι5 τήδευμα ἐν διαλέκτῳ | πολιτικῆ καὶ ἐναγωνίῳ τὸ 559 ὁμοιότατον τῷ κατὰ φύσιν. βούλεται δὲ ἡ φύσις τοῖς νοήμασιν ἕπεσθαι τὴν λέξιν, οὐ τῆ λέξει τὰ νοήματα. συμβούλῳ δὲ δὴ περὶ πολέμου καὶ εἰρήνης λέγοντι καὶ ἰδιώτη τὸν περὶ ψυχῆς τρέχοντι κίνδυνον ἐν δικασταῖς
10 τὰ κομψὰ καὶ θεατρικὰ καὶ μειρακιώδη ταῦτα οὐκ οἶδα ἥντινα δύναιτο ἄν παρασχεῖν ἀφέλειαν, μᾶλλον δὲ οἶδα ὅτι καὶ βλάβης ἄν αἴτια γένοιτο. χαριεντισμὸς γὰρ πᾶς ἐν σπουδῆ καὶ κακοῖς γινόμενος ἄωρον πρᾶγμα καὶ πολεμιώτατον ἐλέω.

13 οὖτος δὲ οὐκ ἐμὸς ὁ λόγος πρώτου μὰ Δία, ἐπεὶ 16 πολλοὶ καὶ τῶν παλαιῶν ταύτην εἶχον ὑπὲς αὐτοῦ τὴν δόξαν. Φιλόνικος μὲν γὰς ὁ διαλεκτικὸς τὴν ἄλλην κατασκευὴν τῆς λέξεως ἐπαινῶν τἀνδρὸς μέμφεται τῆς κενότητός τ' αὐτῆς καὶ τοῦ φορτικοῦ ἐοικέναι τέ | 20 φησιν αὐτὸν ζωγράφω ταῖς αὐταῖς ἐσθῆσι καὶ τοῖς 560 αὐτοῖς σχήμασι πάσας ἐπικοσμοῦντι τὰς γραφάς.

15 cf Euripides fr 488 N

¹ σχημάτων F 2 έδοκίμα $[\xi]$ ον cum ras F 4 δὲ Krüger: τε 5 ἐν ἀγωνίω F | τὸ ex τῶι F^2 6 ὁμοιώτατον P 7 νοήμασιν] δνόμασιν P | ἔπεσθ $[\alphaι$ τὴν] M cum ras 8 δὲ δὴ] an δὴ? μέντοι Wolfiana in mg | λέγον P 11 δύναιτο a: δύναιτο MB δύναιτο P 7 δύναιτο P 12 αίτια P 13 καὶ κακοῖς Casaubonus: καὶ κακοῖς P καὶ καλοῖς P 13 καὶ κακοῖς P 16 ὑπὲς αὐτοῦ ex ὑπὲς ἑαντοῦ corr P 19 κενότητος P 16 ὑπὲς αὐτοῦ ex ὑπὲς ἑαντοῦ corr P 19 κενότητος P 10 δύρς P 10 αἰτης libri P 20 αὐτῷ P | αἰσθήσεσι P ἐσθήσεσι P P ετον Ammon

'άπαντες γοῦν ευρισκον τοὺς λόγους αὐτοῦ τοῖς αὐτοῖς τρόποις της λέξεως κεχοημένους, ώστ' έν πολλοῖς τεχνικώς τὰ καθ' έκαστα έξεργαζόμενον τοῖς ὅλοις ἀπρεπη παντελώς φαίνεσθαι διὰ τὸ μη προσηκόντως τοις υποκειμένοις των ήθων φράζειν'. Ίερώνυμος δε δ 5 Φιλόσοφός φησιν αναγνωναι μέν αν τινα δυνηθηναι τοὺς λόγους αὐτοῦ καλῶς, δημηγορῆσαι δὲ τήν τε φωνήν και τὸν τόνον ἐπάραντα και ἐν ταύτη τῆ κατασκευή μετά της άρμοττούσης ύποκρίσεως είπειν ού παντελώς. τὸ γὰο μέγιστον καὶ κινητικώτατον τῶν 10 όγλων παρεῖσθαι, τὸ παθητικὸν καὶ ἔμψυγον · δουλεύειν γὰο αὐτὸν τῆ λειότητι διαπαντός, τὸ δὲ κεκοαμένον καλ παντοδαπον επιτάσει τε καλ ανέσει καλ το ταίς 561 παθητικαῖς ὑπερθέσεσι διειλημ μένον ἀποβεβληκέναι. καθόλου δέ φησιν αὐτὸν εἰς ἀναγνώστου παιδὸς φωνὴν 15 καταδύντα μήτε τόνον μήτε πάθος μήτε υπόκρισιν δύνασθαι φέρειν. πολλοίς δε και άλλοις ταῦτα καί παραπλήσια τούτοις εξοηται, περί ὧν οὐδεν δέομαι γράφειν. έξ αὐτῆς γὰρ ἔσται τῆς Ἰσοχράτους λέξεως τεθείσης καταφανής δ τε τῶν περιόδων ρυθμός έκ 20 παντός διώκων τὸ γλαφυρὸν καὶ τῶν σγημάτων τὸ μειρακιώδες περί τας αντιθέσεις καί παρισώσεις καί

5-17 eadem laudat Philodemus rhet p 198 Sudh

παρομοιώσεις κατατριβόμενον. καὶ οὐ τὸ γένος μέμφομαι τῶν σχημάτων (πολλοὶ γὰρ αὐτοῖς ἐχρήσαντο καὶ συγγραφεῖς καὶ ῥήτορες, ἀνθίσαι βουλόμενοι τὴν λέξιν), ἀλλὰ τὸν πλεονασμόν.

14 τῷ γὰρ μὴ ἐν καιρῷ γίνεσθαι μηδὲ ἐν ώρα 6 προσίστασθαί φημι ταῖς ἀχοαῖς. ἐν γοῦν τῷ πανηγυοικῶ τῷ περιβοήτω λόγω πολύς ἐστιν ἐν τοῖς τοιούτοις: κλείστων μεν οὖν ἀγαθῶν αἰτίους καὶ μεγίστων 562 έπαίνων άξίους ήγουμαι' ένταυθα γάρ οὐ μόνον τῶ 10 κώλω τὸ κῶλον ἴσον, ἀλλὰ καὶ τὰ ὀνόματα τοῖς ὀνόμασι, τῷ μὲν πλείστων τὸ μεγίστων, τῷ δ' ἀγαθῶν τὸ έπαίνων, τῶ δὲ αἰτίους τὸ ἀξίους. καὶ αὖθις: 'οὐδὲ ἀπέλαυον μέν ώς ιδίων, ημέλουν δὲ ώς ἀλλοτοίων': τό τε γάρ κῶλον τὸ δεύτερον τῷ κώλῳ πάρισον καὶ 15 τῶν ὀνομάτων τῷ μὲν ἀπέλαυον τὸ ἡμέλουν ἀντίθετον, τῶ δὲ ἰδίων τὸ ἀλλοτρίων. οἶς ἐπιτίθησιν 'ἀλλὰ έκήδοντο μεν ως οίκειων, απείχοντο δε ωσπερ χρή τῶν μηδὲν προσημόντων.' ἀντίκειται [γὰρ] δὴ πάλιν κάνταῦθα τῷ μὲν ἐκήδοντο τὸ ἀπείγοντο, τῷ δὲ οἰκείων 20 τὸ μηδὲν προσηκόντων. καὶ οὔπω ταῦθ' ἰκανά, ἀλλ' έν τη μετά ταῦτα περιόδω πάλιν άντιστρέφει τῶ μέν

8 Isocr Paneg 75 sq

² έχρήσαντο. F interpunctione erasa 3 ἀνθῖσαι ex ἀνθῆσαι per rasuram F 5 μηδ' έν BP (?) | lacunam significaui 6 προ[σι]στασθαι F^2 cum ras | έν γοῦν F: ἕν γε οὖν MBP 7 τῷ inter lineam add F^1 | λόγος BP 9 ἔ[παίν]ων F^2 cum ras | uerba inde ab ἐνταῦθα usque ad 12 ἀξίους om BP 11 τῷ μὲν πλείστῳ τὸ μέγιστον τῷ δὲ ἀγαθῷ τὸν ἔπαινον MF: corr Wolfius 13 ἀπέλανον F ἀπέλαβον BP | ἡμέλλουν P 14 τῷ πώλῳ τῷ πρὸ αὐτοῦ Wolfius, sed τὸ δεύτερον est 'iterum' 15 ἀπέλαβον BP | ἡμέλλουν P 16 ἰδίωι F^1 ἀλλότριον F^1 P 18 γὰρ seclusi 20 ταῦτ' ἰκανά M

'αὐτός τε μέλλοι μάλιστα εὐδοχιμήσειν' τὸ ἐπιφερόμενον 'καὶ τοῖς παισὶ μενάλην δόξαν καταλείψειν', τῶ δὲ 'οὐδὲ τὰς θρασύτητας τὰς ἀλλήλων ἐξήλουν' τὸ συναπτόμενον αὐτῶ 'οὐδὲ τὰς τόλμας τὰς αὑτῶν ἤσκουν'. καὶ οὐδὲ 563 μικρον διαλιπών έπιφέρει τού τοις: 'άλλὰ δεινότερον 5 μεν ενόμιζον είναι κακώς ύπὸ των πολιτων ακούειν ή καλώς ύπερ της πατρίδος αποθυήσκειν.' οὐκοῦν καὶ δεύτερον τῷ μὲν καλῶς τὸ κακῶς ἀντίστροφον, τῷ δὲ άκούειν τὸ ἀποθνήσκειν πάρισον. εί μέτριος είη μέγρι δεῦρο, ἀνεπτός, ἀλλ' οὐκ ἀνήσει. πάλιν γοῦν ἐν τῆ 10 μετ' αὐτὴν περιόδω τίθησιν. 'ὅτι τοῖς ἀγαθοῖς τῶν άνθοώπων οὐδεν δεήσει πολλῶν γραμμάτων άλλ' όλίγων συνθημάτων, καὶ περὶ τῶν κοινῶν καὶ περὶ τῶν ἰδίων δμονοήσουσιν.' οὐκοῦν τὸ γραμμάτων καὶ συνθημάτων πάρισον καὶ τὸ πολλῶν καὶ ὀλίνων καὶ κοινῶν καὶ 15 lδίων αντίθετα. Επειθ' ώσπερ οὐδεν είρηκως τοιοῦτον άθρόαις έπικλύσει ταῖς παρισώσεσιν, έπιφέρων ταυτί: 564 'καὶ τὰ τῶν ἄλλων διώκουν θεραπεύοντες ἀλλ' | οὐχ ύβοίζοντες τοὺς "Ελληνας καὶ στρατηγεῖν ολόμενοι δεῖν αὐτῶν ἀλλὰ μὴ τυραννεῖν αὐτῶν καὶ μᾶλλον ἐπιθυμοῦν- 20 τες ήγεμόνες ή δεσπόται προσαγορεύεσθαι καί σωτήρες άλλα μη λυμεώνες αποκαλεϊσθαι, τώ ποιείν εὖ προσ-

² μεγίστην Isocr 4 τὰς αὐτᾶν FMB τὰς καθ΄ ἑαντᾶν \mathbf{v} | ἤκουν M supra addito \mathbf{o} | καὶ δε \mathbf{F}^1 6 τᾶν πολιτικᾶν \mathbf{F}^1 7 ὑπὲς τῆς πόλεως Isocr ΓΕ | ἀποθυήισκειν F solus | οὔκουν \mathbf{F}^1 9 πάρεισον \mathbf{P} | εἶη Sadaeus: εἶ FMBP ἦν manus recentior in mg M, \mathbf{v} | μέχρι το coeperat \mathbf{F}^1 sed το confestim in δ mutauit 10 γοὖν \mathbf{F} 11 μετὰ ταὐτην Fuhr μεθ΄ αὐτὴν MF 14 τᾶν corr in τὸ \mathbf{P} | post συνθημάτων \mathbf{B} inserit καὶ περὶ τᾶν κοινᾶν καὶ περὶ τᾶν ἰδίων eadem manu expuncta 15 τὸ add \mathbf{F}^2 16 έπεὶ $\mathbf{θ}$ \mathbf{F} 17 έπιφέρων ταυτί· καὶ Holwellus: ἐπιφέρων ταὐτίκα MBP ἐπιφέρων ταὐτίκα \mathbf{F} 20 αὐτᾶν \mathbf{F} : αὐτὸν MBP omittunt libri Isocratei

αγόμενοι τὰς πόλεις ἀλλ' οὐ βία καταστρεφόμενοι, πιστοτέροις μὲν τοῖς λόγοις ἢ νῦν τοῖς ὅρκοις χρώμενοι, ταῖς δὲ συνθήκαις ὥσπερ ἀνάγκαις ἐμμένειν ἀξιοῦντες.' καὶ τί δεῖ τὰ καθ' ἔκαστα διεξιόντα τηκύνειν; ὀλίγου γὰρ ἄπας ὁ λόγος ὑπὸ τῶν τοιούτων αὐτῷ κεκόμψευται σχημάτων. οἱ μέντοι γε ἐπὶ τελευτῆ τοῦ βίου γραφέντες λόγοι ἦττόν εἰσι μειρακιώδεις, ὡς ὰν οἶμαι τελείαν ἀπειληφότες τὴν φρόνησιν παρὰ τοῦ χρόνου. καὶ περὶ μὲν τούτων ἰκανὰ ταῦτα.

15 ὅρα δὲ ἀν είη καὶ τῶν παραδειγμάτων ἄψασθαι 565
11 καὶ δεῖξαι τούτοις τίς ἐστιν ἡ τοῦ ῥήτορος ἰσχύς. ἄπαντα
μὲν οὖν τὰ γένη τῶν προβλημάτων καὶ πάσας τὰς ἰδέας
τῶν λόγων ἀμήχανον ἐν ὀλίγῳ δηλῶσαι, ἀρκεῖ δὲ μία
τε δημηγορία παραληφθεῖσα καὶ λόγος εἶς ἐκ ⟨τῶν⟩
15 δικανικῶν. ὁ μὲν οὖν συμβουλευτικὸς λόγος ἔστω, ἐν
ὧ παρακαλεῖ τοὺς 'Αθηναίους διαλύσασθαι μὲν τὸν
συμμαχικὸν κληθέντα πόλεμον, ὂν ἐπολέμουν πρὸς
αὐτοὺς Χἰοί τε καὶ 'Ρόδιοι καὶ οἱ τούτων σύμμαχοι,
παύσασθαι δὲ πλεονεκτοῦντας καὶ τῆς κατὰ γῆν καὶ
20 κατὰ θάλατταν ἐπιθυμοῦντας ἀρχῆς διδάσκων ὡς ἔστιν
οὐ μόνον κρείττων ἡ δικαιοσύνη τῆς ἀδικίας ἀλλὰ καὶ
ὡφελιμωτέρα. τὸ μὲν οὖν ὕπτιον καὶ ἀναβεβλημένον

¹ παταστρεφόμενοι B Isocr: προσπαταστρεφόμενοι FMP ν 2 πιστοτέρους BPF¹ corr ex πιστοτέρους 3 συνθήπαις] συντύχαις BP 4 διεξιών τα F corr F¹ 5 μη[κ]ύ[νει]ν cum ras duplici F² 6 πεπόμψεται Μ 7 ώς δ' αν BP 8 ἀνειληφότες P είληφότες B 9 χρόνου ex λόγου F² 11 δειξαι τούτοις τίς έστιν Wolfius: δειξαι τίς έστι τούτοις 13 [δη]λ[ω]σαι cum ras F¹ 14 παραληφθεί]σα cum ras F, in eodem libro post παραληφθείσα aliquid erasum est | των add Wolfius έπ in των mutat H Stephanus 15 ὁ μὲν οὖν ⟨περι εἰρήνης⟩ Wolfius έστω Κτüger: έστιν 18 χίοι ex χοῦοι corr M χίοι F | τε add F² 19 παι πατὰ γῆν malim 21 πρείττον P corr in πρείττων | ά[δικί]ας cum ras F 22 ἀφελημωτέρα P corr in ἀφελιμωτέρα

τῆς ἀγωγῆς καὶ τῶν περιόδων ὁ χαριεντισμὸς ἔνεστι κἀν τούτοις, τὰ δὲ θεατρικὰ τῶν σχημάτων τεταμιευμένως παρείληπται. ταῦτα μὲν δὴ παρορᾶν δεῖ τοὺς 566 ἀναγιγνώ σκουτας καὶ μὴ ἄξια ἡγεῖσθαι σπουδῆς, ὥσπερ (καὶ) κατ' ἀρχὰς ἔφην, τοῖς δὲ ἄλλοις πάνυ 5 προσέχειν τὸν νοῦν. ἄρχεται δὲ ὁ λόγος ἐντεῦθεν·

"Απαντες μεν ειώθασιν οι παριόντες ενθάδε ταῦτα 16 μέγιστα φάσκειν είναι καὶ μάλιστα σπουδής άξια τή πόλει, περί ὧν αὐτοί μέλλουσι συμβουλεύειν. οὐ μὴν άλλ' εί και περί άλλων τινών πραγμάτων ήρμοσε 10 τοιαῦτα προειπεῖν, ζδοκεῖ μοι πρέπειν καὶ περὶ τῶν νῦν παρόντων έντεῦθεν ποιήσασθαι την άργην. ήκομεν γαρ έκκλησιάσοντες περί τε πολέμου καὶ εἰρήνης, α μεγίστην έχει δύναμιν έν τῷ βίφ τῷ τῶν ἀνθρώπων καὶ περὶ ὧν ἀνάγκη τοὺς ὀρθῶς βουλευσαμένους 15 άμεινον των άλλων πράττειν. τὸ μὲν οὖν μέγεθος ύπεο ων συνεληλύθαμεν τηλικοῦτόν έστιν. δρω δε ύμας ούκ έξ ίσου των λεγόντων την ακρόασιν ποιουμένους, άλλὰ τοῖς μὲν προσέχοντας τὸν νοῦν, τῶν δὲ οὐδὲ τῆς φωνῆς ἀνεχομένους. καὶ θαυμαστὸν οὐδὲν 20 567 ποιείτε. καὶ γὰο τὸν ἄλλον χρόνον εἰώθατε τοὺς άλλους απαντας έκβάλλειν πλην τους συναγορεύοντας

7 Isocr VIII 1-17

² παν M παν \mathbf{F}^1 παὶ \mathbf{F}^2 | σχημάτων (sic) \mathbf{F} in fine uersus 4 ἀναγινώσποντας \mathbf{P} | παὶ μή] παὶ \mathbf{F}^1 5 παὶ add Sadaeus 6 ἐντεῦθεν \mathbf{F} : ἐνθένδε MBP 7 εἰώθασι \mathbf{F} 9 περὶ ὧν ᾶν αὐτοὶ μέλλωσι συμβουλεύσειν Is 12 νῦν $\mathbf{F}\mathbf{B}$: νυνὶ MP | ποιεῖσθαι \mathbf{F} 13 τοῦ πολέμου MBP 15 βουλουμένους \mathbf{B}^1 βουλευομένους Is 16 ἄμμεινον M 17 δ' $\mathbf{B}\mathbf{P}$ 18 ἐξ ἴσου] ἀξίους \mathbf{F}^1 corr eadem m 20 τὴν φωνὴν Is 21 τὸν ἄλλων \mathbf{F} corr \mathbf{F}^1 | τοὺς ἄλλους παντας $\mathbf{M}\mathbf{B}\mathbf{P}\mathbf{F}^2$: τοὺς ἄλλους πάντας \mathbf{F}^1 πάντας τοὺς ἄλλους Is et sic fort Dionysius 22 πλὴν ex τὴν \mathbf{F}^1

ταῖς ἐπιθυμίαις ὑμῶν. οἶς καὶ δικαίως ἄν τις ἐπιτιμήσειεν. ὅτι συνειδότες πολλούς καὶ μεγάλους οἴκους ύπὸ τῶν κολακευόντων ἀναστάτους γεγενημένους καὶ μισούντες έπλ των λδίων τούς ταύτην έχοντας την 5 τέχνην έπλ των κοινων ούχ δμοίως διάκεισθε πρός αὐτούς, άλλὰ κατηγοροῦντες τῶν προσιεμένων καὶ γαιρόντων τοῖς τοιούτοις αὐτοὶ μᾶλλον φαίνεσθε τούτοις πιστεύοντες ἢ τοῖς ἄλλοις πολίταις. καὶ γάρ τοι πεποιήκατε τούς δήτορας μελεταν καλ φιλοσοφείν οὐ 10 τὰ μέλλοντα τῆ πόλει συνοίσειν, ἀλλ' ὅπως ἀρέσκοντας ύμιν λόγους έροῦσιν: έφ' ούς καὶ νῦν τὸ πληθος αὐτῶν ἐρρύηκεν. ἄπασι γὰρ ἦν φανερόν, ὅτι μᾶλλον ήσθήσεσθε τοῖς παρακαλοῦσιν ὑμᾶς ἐπὶ τὸν πόλεμον η τοῖς περί τῆς εἰρήνης συμβουλεύουσιν. οἱ μὲν νὰρ 15 προσδοκίαν έμποιοῦσιν, ως τὰς κτήσεις τὰς έν | ταῖς 568 πόλεσι πομιούμεθα καὶ την δύναμιν αναληψόμεθα πάλιν, ην πρότερον έτυγχάνομεν έχοντες, οι δ' οὐδεν τοιούτον υποτείνουσιν, άλλ' ώς ήσυχίαν έχειν δεί καὶ μή μεγάλων έπιθυμεῖν παρά τὸ δίκαιον, άλλά στέργειν 20 τοῖς παροῦσιν, δ χαλεπώτατον πάντων τοῖς πλείστοις τῶν ἀνθρώπων ἐστίν. οὕτω γὰρ ἐξηρτήμεθα τῶν έλπίδων καὶ πρὸς τὰς δοκούσας εἶναι πλεονεξίας άπλήστως έχομεν, ώστ' οὐδε οί κεκτημένοι τοὺς μεγί-

¹ ταῖς ὑμετέραις ἐπιθυμίαις ἃ καὶ δικαίως ἄν τις ὑμῖν Is 5 διάκεισθαι P διάκεισθε ex διακεῖσθαι F 7 φαίνεσθαι P φαίνεσθε μαλλον Is | τούτοις F^1 : τοῖς τούτοις B τοῖς τοιούτοις MPF^2 13 ἡσθήσεσθε Is PE: ἤσθησθε FMBP 14 ἢ [τοῖς π]ερὶ F sic ut et ἢ et quae sunt in ras litterae ab F^2 additae sint | περὶ τοῖς B | συμβουλεύουσι F 15 ὡς καὶ τὰς κτήσεις Is 16 δύναμην F 17 πάλιν ex πόλιν F | ἐντυγχάνομεν F corr F^1 19 ἐπιθυμεῖν ex ἐπιτυχεῖν F 20 τοῖς παροῦσιν Is: τὸ ἴσον MBP τὸ ἴσον F conf P 64, 5 21 οὕτως P 0ῦτως P στως P 23 ἀπλήστως ex ἀπείστως P | ἄστ' Is: ὡς P 13 ξημβρος P 26 τοῦς P 27 τοῦς P 28 ἐπιθυμεῖν P 28 ἀπλήστως P 16 ὅτον P 17 τοῦς P 18 P 18 τοῦς P 18 τοῦς P 18 τοῦς P 18 τοῦς P 19 τοῦς P 10 τοῦς P 19 τοῦς

στους πλούτους μένειν έπλ τούτοις έθέλουσιν, άλλ' άει τοῦ πλείονος δρεγόμενοι περί τῶν ὑπαρχόντων χινδυνεύουσι. διόπεο άξιόν έστι δεδιέναι, μη καὶ νῦν ήμεῖς ἔνοχοι γενώμεθα ταύταις ταῖς ἀνοίαις. λίαν γάρ τινές μοι δοχοῦσιν ώρμῆσθαι πρός τὸν πόλεμον, ώσπερ 5 οὐ τῶν τυγόντων συμβεβουλευκότων ἀλλὰ τῶν θεῶν 569 ακηκούτες. ὅτι κατορθώσομεν ἄπαντα καὶ ραβίως κρατήσομεν των έγθρων. γρη δε τούς νουν έγοντας περί μεν ων ισασι μη βουλεύεσθαι (περίεργον γάρ), άλλα πράττειν ως έγνωκασι, περί ων δ' αν βουλεύωνται, 10 μη νομίζειν είδεναι τὸ συμβησόμενον, άλλ' ώς δόξη μέν γρωμένους, ὅ τι δὲ ἀν τύγη γενησόμενον, οὕτω διανοεῖσθαι περί αὐτῶν. ὧν ύμεῖς οὐδέτερον τυγχάνετε ποιούντες, άλλ' ώς οξόν τε ταραγωδέστατα διάκεισθε. συνεληλύθατε γὰο ὡς δέον ὑμᾶς ἐξ ἀπάντων τῶν 15 δηθέντων έκλέξασθαι το βέλτιστον, ώσπεο δ' ήδη σαφως είδότες ο πρακτέον έστιν ου θέλετε ακούειν πλην των προς ηδονην δημηγορούντων, καίτοι προσηκεν ύμᾶς, εἴπεο έβούλεσθε ζητεῖν τὸ τῆ πόλει συμφέρον, μαλλον τοῖς ἐναντιουμένοις ταῖς ὑμετέραις γνώμαις 20 προσέχειν τὸν νοῦν ἢ τοῖς χαριζομένοις, εἰδότας ὅτι των ένθάθε παριόντων οί μεν α βούλεσθε λέγοντες

δαδίως έξαπατᾶν δύνανται το γάρ προς γάριν δηθέν έπισκοτεῖ τῷ καθορᾶν | τὸ βέλτιστον. ὑπὸ δὲ τῷν 570 μή πρός ήδονήν συμβουλευόντων οὐδεν αν πάθοιτε τοιούτον. οὐ γὰρ ἔστιν ὅπως ἂν μεταπείσαι δυνηθείεν 5 (ύμᾶς μη φανερον το συμφέρον ποιήσαντες, γωρίς δε τούτων πως αν ανθρωποι δυνηθείεν καλως ή κρίναι περί των γεγενημένων η βουλεύεσθαι περί των μελλόντων, εί μὴ τοὺς μὲν λόγους τοὺς τῶν ἐναντιουμένων παρ' άλλήλους έξετάζοιεν, αὐτοὶ δ' αὐτοὺς 10 ποινούς άμφοτέροις άπροατάς παράσγοιεν; θαυμάζω δέ τὰ τῶν πρεσβυτέρων, εἰ μηκέτι μνημονεύουσι, καὶ τῶν νεωτέρων, ελ μηδενός (άπηκόασιν, ὅτι) διὰ μὲν [γὰρ] τούς παραινούντας (άντέγεσθαι) της είρηνης οὐθέν πώποτε (κακὸν) ἐπάθομεν, διὰ δὲ τοὺς ὁαδίως πολεμεῖν 15 αίρουμένους (πολλαῖς ἤδη καί) μεγάλαις συμφοραῖς περιεπέσομεν. ὧν ήμεῖς οὐδεμίαν ποιούμεθα μνείαν, άλλ' έτοίμως έγομεν μηδέν είς τὸ | πρόσθεν ήμιν 571 αὐτοῖς πράττοντες τριήρεις πληροῦν καὶ χρημάτων είσφοράς ποιεῖσθαι καὶ βοηθεῖν καὶ πολεμεῖν, ώσπερ 20 αν τύγωμεν έν άλλοτοία πόλει κινδυνεύοντες. τούτων

² τῷ] τὸ B | καθοςᾶν ὑμᾶς Is | β[έλτιστον] cum ras F^2 6 καλῶς δυνηθεῖεν Is 7 βουλεύσασθαι Is βούλεσθαι F^1 8 μὲν om F | τοὺς ante τῶν om P 9 ἐξετάσειεν in mg ἐξετάζοιεν B | αὐτοὺς F^1 11 τῶν τε πρεσβυτέςων Is | εlνεωτέςων add in mg F^2 | καὶ τῶν νεωτέςων Is B (?): τὰ τῶν νεωτέςων F^1 12 ἀκηκόασιν ὅτι Is: ἀσύναπται F^1 hac XVIII litt F^1 M, XI fere litt F^1 neque in F^1 B spatium non uacuum 13 ἀντείχεσθαι τῆς εἰςήνης Is: τῆς εἰςήνης sine spatio F^1 hac XXI fere litt F^1 , item lac in F^1 (XII litt) et F^1 0 14 κακὸν F^1 15 κοὶς F^1 16 κακον F^1 17 μηδὲν F^1 17 μηδὲν Is: μηδ F^1 18 μηδ F^1 19 τοῦμπροσθεν F^1 18 πολεμεῖν F^1 19 πολεμεῖν οἶς ᾶν τύχωμεν, ἄσπες F^1 0 ἀλλοτρία τῆ πόλει Is

δ' αἴτιόν ἐστιν, ὅτι προσῆκον ὑμᾶς ὁμοίως τῶν κοινῶν ώσπεο των ιδίων σπουδάζειν, οὐ τὴν αὐτὴν γνώμην έχετε περί αὐτῶν, ἀλλ' ὅταν μὲν ὑπὲρ τῶν ἰδίων βουλεύησθε, ζητεῖτε συμβούλους τοὺς ἄμεινον φρονοῦντας ύμῶν αὐτῶν, ὅταν δ' ὑπὲο τῆς πόλεως ἐμ- 5 κλησιάζητε, τοῖς μεν τοιούτοις απιστεῖτε καὶ φθονεῖτε, τούς δὲ πονηροτάτους τῶν ἐπὶ τὸ βῆμα παριόντων έπαινείτε καὶ νομίζετε δημοτικωτέρους είναι τούς μεθύοντας τῶν νηφόντων καὶ τοὺς νοῦν οὐκ ἔχοντας τῶν εὖ φρονούντων καὶ τοὺς τὰ τῆς πόλεως διανεμο- 10 μένους τῶν ἐχ τῆς ⟨ἰδίας⟩ οὐσίας ὑμῖν λειτουονούντων. ώστ' άξιον θαυμάζειν, εί τις έλπίζει την πόλιν τοιούτοις συμβούλοις γρωμένην έπὶ τὸ βέλτιον έπιδώσειν. έγω δ' οίδα μέν, ὅτι πρόσαντές έστιν έναντιοῦσθαι ταῖς ὑμετέραις διανοίαις καὶ διότι δημοκρατίας οὔσης 15 572 οὐκ ἔστι παροησία πλὴν ἐνθάδε μὲν | τοῖς ἀφρονεστάτοις καὶ μηδεν ύμῶν φοοντίζουσιν, έν δὲ τοῖς θεάτροις τοῖς κωμωδοδιδασκάλοις. δ καὶ πάντων έστὶ δεινότατον, δτι τοῖς μέν έκφέρουσιν εἰς τοὺς ἄλλους "Ελληνας (τὰ) τῆς πόλεως ἁμαοτήματα τοσαύτην ἔγετε 20 γάριν, ὅσην οὐδὲ τοῖς εὖ ποιοῦσι, πρὸς δὲ τοὺς ἐπιπλήττοντας καὶ νουθετοῦντας ύμᾶς οὕτω θιατίθεσθε δυσκόλως, ώσπερ πρός τούς κακόν τι την πόλιν έργαζομένους. ὅμως δὲ καὶ τούτων ὑπαογόντων οὐκ ἀν

¹ αἴτιό[ν] F^2 | ἡμᾶς B sed in mg ὑμᾶς | ὑπὲς τῶν κοινῶν ὅσπες ὑπὲς Is hinc ὑπὲς τῶν κοινῶν ν 2 σπουδάζειν] φροντίζειν Fuhr 4 συμβόλους P 5 δὲ ὑπες (sic) F 8 νομίζε[τε] M^1 cum ras 12 ὥστε F 13 ὑποδώσειν F^1 15 καὶ ὅτι Is | δημοκρατίας ex δημοκρατείας F 16 πλὴν ἐνθάδε μὲν οὑκ ἔστι παροησία FMBP 18 κωμωδιδασκάλοις FMBP 19 τοὺς μὲν F^1 20 ἀμάςτημα FB 21 τοῖς ex τοὺς F^2 | ποιοῦσιν B φρονοῦσιν in mg γαοιοῦσιν P | πρὸς δὲ τοὺς ἐπιπλήττοντας M: τοὺς δ΄ ἐπιπλήττοντας F 24 οὺκ ἄν δὲ F^1 ita ut δὲ eadem manu deletum sit

άποσταίην ών διενοήθην. παρελήλυθα γάρ οὐ χαριούμενος ύμιν οὐδε γειροτονίαν μνηστεύσων άλλ' άποφανούμενος ὰ τυγγάνω γιγνώσκων, πρώτον μέν περί ὧν δ πρύτανις προτίθησιν, έπειτα περί των άλλων των τῆς 5 πόλεως πραγμάτων. οὐδὲν γὰρ ὄφελος ἔσται τῶν νῦν περί της είρηνης γνωσθέντων, αν μη περί των λοιπών όρθως βουλευσώμεθα. φημί δ' οὖν γρηναι ποιεῖσθαι την εξοήνην μη μόνον προς Χίους τε καί 'Ροδίους καί Βυζαντίους καὶ Κώους άλλὰ πάν τας άνθοώπους, καὶ 573 10 γρησθαι ταίς συνθήκαις μή ταύταις, αίς νῦν τινες νεγοάφασιν, άλλὰ ταῖς γενομέναις (μεν) πρὸς βασιλέα καὶ Λακεδαιμονίους, προσταττούσαις δὲ τοὺς Ελληνας αὐτονόμους εἶναι καὶ τὰς φρουρὰς ἐκ τῶν ἀλλοτρίων πόλεων έξείναι και την αύτων έχειν έκάστους. τούτων 15 γὰρ οὔτε δικαιοτέρας εύρήσομεν οὔτε μᾶλλον τῆ πόλει συμφερούσας.

17 ταῦτα προειπών καὶ οὕτω διαθείς τοὺς ἀκούοντας πρὸς τὸν μέλλοντα λόγον ἐπιτηδείως ἐγκώμιόν τε κάλλιστον τῆς δικαιοσύνης διαθέμενος καὶ τὰ καθεστηκότα

17 Isocr VIII 41 -- 53

1 παρελήλυθε P 2 μνηστεύων BP | ἀποφαινόμενος BP 3 γινώσιων P 4 οἱ πρυτάνεις προτιθέασιν Is | προστίθησιν P | τῶν τῆς πόλεως P: τῆς πόλεως FMB 5 νῦν περὶ Is: ὑπερ αccentu super ε eraso F ὁπὲρ MBP 6 ἢν μὴ Is | καὶ περὶ τῶν λοιπῶν ὁρθῶς Is: [περὶ τῶν ὁρθῶς λοιπὸν F (τας αb F^2) περὶ τούτων ὀρθῶς λοιπὸν MBP 7 βουλευσόμεθα BP 8 νετὸα τὴν—10 πεχρῆσθαι οπ M sed in mg m uetus notis rubris usa suppleuit supra posito — hoc quoque rubro — πείμενον 8 Χίους τε] Χίους Is 9 καὶ Κώους οπ Is | ἀλὶὰ πάντας ἀνθρώπους πεχρῆσθαι FMBPν ἀλλὰ πρὸς ᾶπαντας ἀνθρώπους, καὶ χρῆσθαι Is 10 ταῖς θήκαις P 14 ἐξιέναι Is ἐξείναι ex ἐξείναι F | τὴν αὐτῶν Is: τὴν αὐτὴν FM αὐτὴν PB αὐτῶν in mg B 15 μᾶλλον F, B in mg: om MP | τῆ F^2 17 προ[ει]πῶν F ras ab F^2 | διατιθείς F teste Sadaeo 18 απ ὡς πρὸς? | μέλλοντ[α] cum ras M

πράγματα μεμψάμενος έπιτίθησι τούτοις την σύγκρισιν τῶν τότε ἀνθρώπων πρὸς τοὺς προνόνους: 'Τούτου δὲ ένεκα ταύτα προείπου, ότι περί των λοιπών οὐδὲν ύποστειλάμενος άλλὰ παντάπασιν άνειμένως μέλλω τοὺς λόγους ποιεῖσθαι πρὸς ὑμᾶς. τίς γὰρ ἂν ἄλλοθεν ἐπελθὼν 5 καὶ μή συνδιεφθαρμένος ήμῖν, άλλ' έξαίφνης έπιστας τοῖς γινομένοις οὐκ ἂν μαίνεσθαι καλ παραφρονεῖν 574 ήμᾶς | νομίσειεν, οξ φιλοτιμούμεθα μέν έπὶ τοξς τῶν προγόνων έργοις καὶ τὴν πόλιν έκ τῶν τότε πραγθέντων έγκωμιάζειν άξιοῦμεν, οὐδεν δε τῶν αὐτῶν έκείνοις 10 ποάττομεν, άλλα παν τοθναντίον: οδ μεν ναο ύπεο των Ελλήνων τοῖς βαρβάροις πολεμούντες διετέλεσαν, ήμεῖς δὲ τοὺς ἐκ τῆς ᾿Ασίας τὸν βίον ποριζομένους έκειθεν αναστήσαντες έπὶ τοὺς Ελληνας ηγάγουεν. κάκεινοι μέν έλευθερούντες τὰς πόλεις τὰς Έλληνίδας 15 καλ βοηθούντες αὐταῖς τῆς ἡγεμονίας ήξιώθησαν, ἡμεῖς δε καταδουλούμενοι και τάναντία τοῖς τότε πράττοντες άγανακτούμεν, εί μη την αὐτην τιμην έκείνοις έξομεν, οί τοσούτον ἀπολελείμμεθα καλ τοῖς ἔργοις καλ ταῖς διανοίαις τῶν κατ' ἐκεῖνον τὸν γρόνον γενομένων, 20 οσον οι μεν υπερ της . .

¹ τούτους F^1 2 τότε] τε F 4 μέλλων MBP, F in ras 5 hinc confer de Dem p 1002 sq 1009 sq | αν om M 6 μη συνδιαφθειφόμενος FMBP μη συνδιεφθαφμένοις D (= Dem) μήπω συν- Is 7 τοῖς γινομένοις D: τοῖς γιγνομένοις Is τοῖς γενομένοις FMBP 8 ήμᾶς F, B in mg: ὑμᾶς FMB 10 ἀξιοῦντες, in mg ἀξιοῦμεν B 11 ἔχομεν B 13 ἀσίας ex οὐσίας F^2 | περιζομένους M 16 ήγεμονίαις M 17 παταδου[λ]ούμενοι cum ras M 18 έπείνης corr in έπείνοις B | ἔξομεν] ηφομεν F 20 διαγνοίαις F^1 | πατεπείνων F^1 | τῷν τὸν χρόνον M 21 οἱ μὲν ὑπὲς ταύτης φροντίζομεν pergunt FP οἱ μὲν ὑπὲς τῆς φροντίζομεν B cum spatio uacuo inter τῆς et φροντίζομεν, M cum spatio circiter XVI B1 inter τῆς et φροντίζομεν relicto. totum folium in archetypo excidisse uidetur; supplementa ex libri de B1 em p 1003 sq peti possunt.

φροντίζομεν: εν γάρ ακούσαντες γνώσεσθε καί περί 5 των άλλων ως θανάτου της ζημίας έπικειμένης, ήν τις άλο δεκάζων, τούς τούτο φανερώτατα ποιούντας 575 στρατηγούς χειροτονούμεν καὶ τὸν πλείστους διαφθείραι δυνηθέντα των πολιτων τούτον έπὶ τὰ μέγιστα των πραγμάτων καθίσταμεν. σπουδάζοντες δε περί την 10 πολιτείαν ούχ ήττον ή περί την σωτηρίαν όλης τῆς πόλεως και την δημοκρατίαν ειδότες έν μεν ταίς ήσυχίαις και ταῖς ἀσφαλείαις αὐξομένην και διαμένουσαν, έν δὲ τοῖς πολέμοις δὶς ἤδη καταλυθεῖσαν, ποὸς μέν τούς της εξοήνης έπιθυμοῦντας ώς πρός όλιγαργι-15 πούς όντας δυσκόλως έχομεν, τούς δε τον πόλεμον άγαπῶντας ώς τῆς δημοκρατίας κηδομένους εὔνους είναι νομίζομεν. εμπειρότατοι δε λόγων καλ πραγμάτων όντες ούτως άλογίστως έχομεν, ώστε περί των αὐτων τῆς αὐτῆς ἡμέρας οὐ ταὐτὰ γινώσκομεν, ἀλλ' ὧν 20 πρίν είς την έκκλησίαν άναβηναι κατηγορούμεν, ταύτα

το ημοκρατείαν \mathbf{F} \mathbf{M} σημοκρατείσαν \mathbf{F} cum ras 12 ασςανομένην $\mathbf{I}\mathbf{s}$ 16 άγαπῶντας] ποιοῦντας $\mathbf{u}\mathbf{e}\mathbf{l}$ έμποιοῦντας $\mathbf{I}\mathbf{s}$ | δημοκρατείας $\mathbf{F}\mathbf{M}\mathbf{P}$ 19 οὐ add \mathbf{F}^2 in fine uersus | ταὐτὰ] οὑ τὰ \mathbf{F}^1 | γιγνώσκομεν $\mathbf{I}\mathbf{s}$ | ών μὲν $\mathbf{I}\mathbf{s}$ 20 π[ρ \mathbf{l} ν] cum ras \mathbf{F}^2

⁴ uerba $\tilde{\epsilon}_{\nu}$ — 6 δεκάζων desunt in M spatio circa XXV ll et unius uersus integri (i e XLIII—XLV ll) relicto, item B uacuum habet trium uersuum spatium, deinde in mg ὅσον οἱ μὲν ὁπὲρ ταύτης φροντίζομεν ἐὰν γὰρ ἀπούσαντες γνούσεσθε καὶ περὶ τῶν -ἄλλων. ὅστε θανάτον τῆς ζημίας ἐπικειμένης εἰ τις ἀλῷ δὲ καὶ ζῶν τοὺς τοῦτο φανερώτατα ποιοῦντας | ἔν] ἐὰν FPB | γνώσησθε $\tilde{\epsilon}_{\nu}$ $\tilde{\epsilon}_{\nu}$ διλών $\tilde{\epsilon}_{\nu}$ rasura supra ω facta | ὡς] ὅστε $\tilde{\epsilon}_{\nu}$ $\tilde{\epsilon}_$

συνελθόντες χειροτονοῦμεν, οὐ πολὺν δὲ χρόνον διαλιπόντες τοῖς ψηφισθεῖσιν, ἐπειδὰν ἀπίωμεν, πάλιν | 576 ἐπιτιμῶμεν. προσποιούμενοι δὲ σωφρονέστατοι τῶν Ἑλλήνων εἶναι, τοιούτοις χρώμεθα συμβούλοις, ὧν οὐκ ἔστιν ὅστις οὐκ ἂν καταφρονήσειε, καὶ τοὺς αὐτοὺς 5 τούτους κυρίους ἀπάντων ⟨τῶν κοινῶν⟩ καθίσταμεν, οἶς οὐδεὶς οὐδὲν ἂν τῶν Ιδίων ἐπιτρέψειε.'

τοιοῦτος μὲν δή τις ἐν τοῖς συμβουλευτικοῖς λόγοις 18 δ ἀνήρ. ἐν δὲ τοῖς δικανικοῖς τὰ μὲν ἄλλα πάνυ ἀκριβὴς καὶ ἀληθινὸς καὶ τῷ Λυσίου χαρακτῆρι ἔγγιστα 10 μὲν προσεληλυθώς, ἐν δὲ τῆ συνθέσει τῶν ὀνομάτων τὸ λεῖον ἐκεῖνο καὶ εὐπρεπὲς ἔχων, ἔλαττον μὲν ἢ ἐν τοῖς ἄλλοις λόγοις, οὐ μὴν ἀλλὰ ἔχων γε. μηθεἰς δ' ἀγνοεῖν ⟨μ'⟩ ὑπολάβη μήθ' ὅτι 'Αφαρεὺς ὁ πρόγονός τε καὶ εἰσποίητος 'Ισοκράτει γενόμενος ἐν τῷ πρὸς 15 Μεγακλείδην περὶ τῆς 'Αντιδόσεως λόγῳ διορίζεται μηδεμίαν ὑπὸ τοῦ πατρὸς ὑπόθεσιν εἰς δικαστήριον γεγράφθαι, μήθ' ὅτι δέσμας πάνυ πολλὰς δικανικῶν 577 λόγων 'Ισοκρατείων πεἰριφέρεσθαί φησιν ὑπὸ τῶν βυβλιοπωλῶν 'Αριστοτέλης. ἐπίσταμαι γὰρ ταῦτα ὑπὸ 20 τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων λεγόμενα, καὶ οὕτε 'Αριστοτέλει πείθομαι ὁυπαίνειν τὸν ἄνδρα βουλομένῳ οὕτ' 'Αφαρεῖ

¹ συνελθόντες Is: οὖν έλθόντες F^1 έλθόντες $MBPF^2 \mid o[\~ν]$ cum lit maiore $M \mid πολϑν F^1$ sed λϑν in ras maiore 2 τοῖς έντανθα uel ἐνθάδε ψηφισθεῖσιν Is 3 σωφεονέστατοιο (sic) M σοφάτατοι Is 4 τούτοις F^1 ut uidetur, corr in ras $F^2 \mid \~ων \mid \~ως P$ 7 οἶς F^3 ex οὖς $\mid οὐδὲν \~λν \mid οὐδένα F οὐδεὶς <math>\~αν$ οὖδὲν Is $\mid επιτρέψειεν P = 8$ βουλευτικοῖς F = 10 ἀπρυβὴς $B \mid εγγνστα BP 12 ελάττων <math>F^1 \mid \~η$ in ras $F^2 \mid εν$ αλλιας MBPν = 13 ελλά om MBP άλλ $ν \mid εχων$ ex εχω $M \mid μηδεὶς <math>MBPν = 14$ $μ \cdot add$ Wolfius $\mid μηδ^2 \mid$ hic et 18 Krüger: $μηδ^2 \mid ἀφορεὸς P \mid σημείωσαι άφαρεὸς <math>F$ in mg = 16 ἀντιδόσεως ex ἀντιδώσεως F 17 ὁπὸ add $F^2 = 18$ $\~ον \cdot \cdot \cdot \cdot εσμὰς$ (IV uel V litt euanidae) P δεσμᾶς F δεσμάς M = 20 βιβλιοπωλῶν libri ν

τούτου γ' ενεκα λόγον εὐπρεπῆ πλαττομένω συντίθεμαι.
ἱκανὸν δὲ ἡγησάμενος εἶναι τῆς ἀληθείας βεβαιωτὴν τὸν
'Αθηναίον Κηφισόδωρον, ὅς καὶ συνεβίωσεν 'Ισοκράτει
καὶ γνησιώτατος ἀκουστὴς ἐγένετο καὶ τὴν ἀπολογίαν
5 τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ τὴν πάνυ θαυμαστὴν ἐν ταῖς πρὸς
'Αριστοτέλην ἀντιγραφαῖς ἐποιήσατο, πιστεύω γεγράφθαι
λόγους τινὰς ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς εἰς δικαστήρια οὐ μέντοι
πολλούς, καὶ χρωμαι παραδείγματι ἐξ αὐτῶν ἐνί (οὐ
γὰρ ἐγχωρεῖ πλείοσι) τῷ Τραπεζιτικῷ λεγομένω, ὅν
10 ἔγραψε ξένω τινὶ τῶν μαθητῶν κατὰ Πασίωνος τοῦ
τραπεζίτου. ἔστι δὲ ὁ λόγος οὖτος: |

19 ''Ο μεν άγών μοι μέγας έστίν, ὧ ἄνδοες δικασταί 578 οὐ γὰο μόνον περὶ πολλῶν χρημάτων κινδυνεύω, ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ μὴ δοκεῖν ἀδίκως τῶν ἀλλοτρίων ἐπι
15 θυμεῖν ὁ ἐγὼ περὶ πλείστου ποιοῦμαι οὐσία γάο μοι ἱκανὴ καταλειφθήσεται καὶ τούτων στερηθέντι. εἰ δὲ δόξαιμι μηδὲν προσῆκον τοσαῦτα χρήματα ἐγκαλέσαι, διαβληθείην ἂν τὸν ἄπαντα βίον. ἔστι δέ, ὧ ἄνδοες δικασταί, πάντων χαλεπώτατον τοιούτων ἀντιδίκων τοχεῖν. τὰ μὲν γὰο συμβόλαια πρὸς τοὺς ἐπὶ ταῖς τραπέζαις ἄνευ μαρτύρων γίνεται, τοῖς ἀδικουμένοις δὲ πρὸς τοιούτους ἀνάγκη κινδυνεύειν, οῖ καὶ φίλους πολλοὺς κέκτηνται καὶ χρήματα ⟨πολλὰ⟩ διαχειρίζουσι καὶ πιστοὶ διὰ τὴν τέγνην δοκοῦσιν εἶναι. ὅμως δὲ

12 Isocr XVII 1-12

¹ πραττομένω P 5 ύπὲς αὐτοῦ τὴν om V 6 ἀριστοτελην (sic) F; ἀριστοτέλη MPB 9 τραπεζητικῷ F^1P corr in τραπεζιτικῷ 10 ἔγραψεν $MBP \mid μαπασίωνος <math>F$ 11 ἔστιν FP 13 παρὰ M 15 οὐσία μὲν γὰς Is 17 προσήπον τοσαῦτα Is IE: προσήποντος αὐτὰ τὰ F^1 προσήπον αὐτὰ τὰ F^2MBP 18 πάντα F 19 τοιούτων ex οὐ τῶν F^2 20 τὰ πρὸς τοὺς IS IE 23 πολλὰ ex Is inseruit IS

καὶ τούτων ὑπαργόντων ἡγοῦμαι φανερον πᾶσι ποιήσειν, ότι ἀποστερούμαι τοσούτων γρημάτων ὑπὸ Πασίωνος. έξ ἀργῆς δὲ ὑμῖν, ὅπως ἂν δύνωμαι, διηγήσομαι τὰ 579 πεπραγμένα. έμοι γάρ, ὧ ἄνδρες | δικασταί, πατήρ μέν έστι Σωπαίος, ον οι πλέοντες εις τον Πόντον 5 απαντες ίσασιν ούτως οlκείως πρός Σάτυρον διακείμενον, ώστε πολλής μεν χώρας άρχειν, απάσης δε τής δυνάμεως επιμελείσθαι της εκείνου, πυνθανόμενος δὲ καὶ περὶ τῆσδε τῆς πόλεως καὶ περὶ τῆς ἄλλης Έλλάδος έπεθύμησ' ἀποδημῆσαι. έμπλήσας δε δ πατήο 10 μου δύο ναῦς σίτου καὶ χρήματα δοὺς έξέπεμψεν ἅμα κατ' έμπορίαν καὶ θεωρίαν. συστήσαντος δέ μοι Πυθοδώρου τοῦ Φοίνικος Πασίωνα έχρώμην τῆ τούτου τραπέζη. χρόνω δ' ύστερον διαβολής πρός Σάτυρον γενομένης, ώς καὶ ὁ πατὴρ ούμὸς ἐπιβουλεύοι τῆ ἀργῆ 15 κάνω τοῖς φυγάσι συγγενοίμην, τὸν μεν πατέρα μου συλλαμβάνει, έπιστέλλει δὲ τοῖς ένθάδε έπιδημοῦσιν έκ τοῦ Πόντου, τὰ γρήματα παρ' έμοῦ παραλαβεῖν καὶ αὐτὸν εἰσπλεῖν κελεύειν, έὰν δὲ τούτων μηδὲν ποιώ, παρ' ύμων έξαιτείν. έν τοσούτοις δε κακοίς 20 580 ών, ὧ ἄνδρες δικασταί, | λέγω πρὸς Πασίωνα τὰς έμαυτοῦ συμφοράς. οὕτω γὰρ οἰκείως πρὸς αὐτὸν

² τῶν χρημάτων Is ΓΕ 3 δὲ] οὖν Is | ὅπως ἄν δύνωμαι] om Is ΓΕ ὡς ἄν δύνωμαι ν 5 Σωπαΐος Is: Σιωπεύς P Σινωπεύς FMP 7 πολῆς P | ἀπάσης —ἐπιμελεῖσθαι add F² in mg 8 τῆς in textu add F 9 τῆ ἄλλης F 10 ἐπεθύμησεν FM ἐπεθύμησεν B α super εν addito ἐπεθύμησαν P | γρ. ἐμπλήσας Γ rc: ἐπιδημήσας F, omisso etiam sequente δὲ M lacunam habet XV fere litt, P X fere litt, item in B spatium uacuum. γεμίσας δ' αν Is γεμίσας οὖν Is ΓΕ 11 σίτου] ποῦ F που MPB 14 δὲ ὅστερον MBP 15 ὡς ὁ πατὴρ Is 16 παὶ ἐγὼ FBP | συγγενόμην F 18 λαβεῖν F 19 αὐτὸν FB in mg, P: αὐτῶν M αὐτῷ B intra uers | πελεύει FMBP 20 ποιῆι FP ποιῆ MB | ἐξετεῖν PB 22 οὖτως FMBP

διεχείμην, ώστε μη μόνον περί των χρημάτων άλλά χαλ περί τῶν ἄλλων τούτω μάλιστα πιστεύειν. ἡγούμην δέ, εί μεν προοίμην απαντα τα χρήματα, κινδυνεύσειν, εί τι πάθοι έκεῖνος, στερηθείς και τῶν ένθάδε και τῶν 5 έκει πάντων ένδεής γενήσεσθαι, εί δ' δμολογῶν είναι έπιστείλαντος Σατύρου μη παραδοίην, είς τὰς μεγίστας διαβολάς έμαυτον και τον πατέρα καταστήσειν προς Σάτυρον. βουλευομένοις οὖν ἡμῖν ἐδόκει βέλτιστον είναι τὰ μὲν φανερὰ τῶν χρημάτων παραδοῦναι, περί 10 δε των παρά τούτω κειμένων μη μόνον έξαρνον είναι, άλλα και δωείλοντά με και τούτω και έτέροις έπι τόκω φαίνεσθαι και πάντα ποιεῖν, έξ ὧν έκεῖνοι μάλιστα ήμελ λον πεισθήσεσθαι μή εἶναί μοι χρήματα. τότε 581 μεν οὖν, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἐνόμιζόν μοι Πασίωνα 15 δι' εύνοιαν απαντα ταῦτα συμβουλεύειν. ἐπειδή δὲ ταῦτα πρὸς τοὺς περὶ Σάτυρον διεπραξάμην, ἔγνων αὐτὸν ἐπιβουλεύοντα τοῖς ἐμοῖς. βουλομένου γὰο ἐμοῦ κομίσασθαι τάμαυτοῦ καὶ πλεῖν εἰς Βυζάντιον, ἡγησάμενος ούτος κάλλιστον καιρόν αύτω παραπεπτωκέναι. 20 τὰ μὲν γὰρ χρήματα πολλὰ εἶναι τὰ παρ' αὐτῷ κείμενα (καί) άξια ἀναισχυντίας, έμε δε πολλών ἀκουόντων έξαρνον γεγενήσθαι μηδέν κεκτήσθαι πάσί τε φανερόν απαιτούμενον και ετέροις δμολογούντα όφείλειν και

¹ περὶ χρημάτων Is 2 μ[άλι]στα F^2 cum ras | ἡγούμην -8 πρὸς Σάτυρον om Is 3 προαιροίμην F | πινδυνεύειν F 5 ενδε[ἡς] cum ras F^2 8 βουλομένοις M 10 ἴξαρνον B | post εἶναι P περὶ δὲ τῶν παρὰ τούτω κειμένων iterat 11 καὶ τούτω καὶ ἐτέροις Is: καὶ τούτω καθάπερ εἴ γε F καθάπερ MBP 12 εκείνοι. cum ras F 13 ἤμελλε F^1 | πειδήσεσθαι F^1 16 παρὰ Σατύρον Is 19 οδτος Is: αὐτὸς F^2MBP αὐτοῖς F^1 αὐτῷ F^1M 20 γὰρ in litura corrector M 22 πᾶσὶ τε] πᾶσὶ δ' εἶναι Is

πρός τούτοις, ὧ ἄνδρες δικασταί, νομίζων, εἰ μὲν αὐτοῦ μένειν έπιγειροίην, έκδοθήσεσθαί με ύπὸ τῆς πόλεως Σατύοω, εί δ' άλλοσέ ποι τραποίμην, οὐδεν αὐτῶ μελήσειν των έμων λόγων, εί δ' είσπλευσοίμην είς τὸν Πόντον, αποθανεῖσθαί με μετά τοῦ πατρός ταῦτα 5 582 διαλογιζόμενος | διενοεῖτό με ἀποστερεῖν τὰ χρήματα καὶ πρὸς μὲν ἐμὲ προσεποιεῖτο ἀπορεῖν ἐν τῶ παρόντι καὶ οὐκ ἂν ἔγειν ἀποδοῦναι, ἐπειδὴ δ' ἐνώ, βουλόμενος είδεναι τὸ πράγμα, προσπέμπω Φιλόμηλον αὐτῶ καὶ Μενέξενον ἀπαιτήσοντας, ἔξαρνος γίνεται πρὸς 10 αὐτοὺς μηδὲν ἔχειν τῶν ἐμῶν. πανταχόθεν δέ μοι τοσούτων κακών προσπεπτωκότων τίνα οἴεσθέ με γνώμην έγειν; ώ γε ύπηρης σιωπώντι μέν ύπο τούτου απεστερησθαι των χρημάτων, λέγοντι δε ταυτα μεν μηδεν μαλλον πομίσασθαι, προς Σάτυρον δε είς την 15 μεγίστην διαβολήν έμαυτον καὶ τον πατέρα καταστήσαι. κράτιστον οὖν ἡγησάμην ἡσυχίαν ἄγειν. μετὰ ταῦτα, ὧ άνδοες δικασταί, ἀφικνοῦνταί μοι ἀπαγγέλλοντες, ότι δ πατήρ άφεῖται καὶ Σατύρφ ούτως άπάντων μεταμέλει των πεπραγμένων, ώστε πίστεις τε τάς μεγίστας 20 αὐτῷ δεδωκὼς είη καὶ τὴν ἀρχὴν ἔτι μείζω πεποιηκὼς 583 ης είχε πρότερον καὶ την άδελφην την έμην γυναϊκα τῶ έαυτοῦ υίεῖ είληφώς. πυθόμενος δὲ ταῦτα Πασίων

καὶ είδως ὅτι φανερῶς ἤδη πράξω ⟨περί⟩ τῶν ἐμαυτοῦ, ἀφανίζει τὸν παϊδα, δς συνήδει (πεοί) τῶν γοημάτων. έπειδή δὲ έγὰ προσελθὰν ἐπεζήτουν αὐτόν, ἡγούμενος έλενγον αν τοῦτον σαφέστατον νενέσθαι πεοί ων ένεκά-5 λουν, λέγει λόγον δεινότατον, ώς έγω καλ Μενέξενος διαφθείραντες καὶ πείσαντες τὸν ἐπὶ τῆ τραπέζη καθήμενον εξ τάλαντα άργυρίου λάβοιμεν παρ' αὐτοῦ. ΐνα δὲ μηδεὶς ἔλεγχος μηδὲ βάσανος γένοιτο περὶ αὐτῶν, ἔφασκεν ἡμᾶς ἀφανίσαντας τὸν παϊδα ἀντεγ-10 καλείν αὐτῷ καὶ έξαιτείν τοῦτον, δυ αὐτοὶ ἡφανίσαμεν. καὶ ταῦτα λέγων καὶ ἀγανακτῶν καὶ δακρύων είλκέ με πρός τον πολέμαρχον, έγγυητας αίτων, και οὐ πρότερον ἀφημεν, έως αὐτῶ κατέστησα εξ ταλάντων έγγυητάς, καί μοι ἀνάβητε τούτων μάρτυρες.' |

ταῦθ' ὅτι μὲν ὅλω τῷ γένει διαφέρει τῶν ἐπι- 584 20 16 δεικτικών τε καὶ συμβουλευτικών κατά τὸν γαρακτῆρα τῆς λέξεως, οὐθείς ἐστιν ος οὐκ ἂν δμολογήσειεν. οὐ μέντοι παντάπασί νε την Ισοκράτειον άνωνην έκβέβηκεν, ἀκαρη δέ τινα διασφίζει της κατασκευης τε καὶ 20 σεμνολογίας έκείνης ένθυμήματα καὶ ποιητικώτερα μαλλόν έστιν η άληθινώτερα. οίον όταν φη ήνούμην

¹ περl τῶν] τῶν MBP τὰ F 2 Κίττον τὸν παῖδα Is et sic fort Dionysius 3 αὐτὸςν P 4 ξλεγχον ἀν τοῦτον Is: ετ sic fort Dionysius 3 αυτος ν Γ 4 ελεγχον αν τουτον is: έλεγεν αὐτοῦ τὸ F in M lac XVIII fere litt in P VIII uel IX
litt item in B spatium uacuum | σαφέστερον FMBP |
γεγενῆσθαι F γενήσεσθαι MBP 5 πάντων δεινότατον Is
6 τὸν FMBP: αὐτὸν Is 7 τάλαν τάλαντα P 8 έλεγκος B
9 [αντεγ|καλεῖν cum ras F 10 αὐτῶ ex αὐτὸν F² 13 καθέστησα F 14 καί μοι κάλει τούτων μάρτυρας Is 15 ταῦτα

ΒΡ | διαφέρει α: ἀφαιρετ FMBP 16 κατὰ Wolfius: και 19 άκαρξ α: ἀκαιρξ MBP άκαιρ[ετ] F cum ras 20 ποιητικωτέρα FM 21 ἀληθινωτέρα FM | φξ] φησίν FMPBν | ήγούμην δε μη παραδούς Μ

δέ, εί μεν προείμην τὰ χρήματα, κινδυνεύσειν.' τὸ γὰρ ἀποίητόν τε καὶ ἀφελὲς τοιοῦτον: ἡγούμην δὲ [μή] παραδούς τὰ γρήματα κινδυνεύσειν.' ἔτι ἐκεῖνο. 'καὶ πρός τούτοις, ὧ ἄνδρες δικασταί, νομίζων, εί μὲν αὐτοῦ μένειν επιχειροίην, εκδοθήσεσθαί με ύπο τῆς πόλεως 5 Σατύρω, εί δὲ ἄλλοσέ ποι τραποίμην, οὐδὲν αὐτῷ μελήσειν των έμων λόγων, εί δε είσπλευσοίμην είς τον Πόντον, ἀποθανεῖσθαί με μετὰ τοῦ πατρός.' ή τε γὰρ περίοδος έκμηκύνεται καὶ ... πέρα τοῦ δικανικοῦ τρόπου καὶ ἡ σύνθεσις ἔχει τι τοῦ ποιητικοῦ τό τε σχῆμα 10 τῆς λέξεως ἐκ τῶν ἐπιδεικτικῶν εἴληπται παρισώσεων 585 καὶ παρομοιώσεων. τό τε οὖν ἐπιχειροίην καὶ τραποίμην καὶ εἰσπλευσοίμην ἐν ένὶ γωρίω κείμενα καὶ τῶν κώλων τριῶν ὄντων τὸ [μὲν] μῆκος ἴσον ὑπάρχον τεκμήρια της Ισοκράτους κατασκευης έστι. καὶ τὰ 15 τούτοις έπιφερόμενα: 'διενοεῖτό με ἀποστερεῖν τὰ χρήματα καὶ πρὸς μὲν έμὲ προσεποιεῖτο ἀπορεῖν καὶ οὐκ αν έχειν' παρόμοιά τε καὶ παραπλήσια άλλήλοις έστίν. καὶ πρὸς τούτοις, ἃ μετ' ὀλίγον ἐπιτίθησιν. 'ὥστε πίστεις τε (τάς) μεγίστας αὐτῷ δεδωκώς είη καὶ τὴν 20 άργην ἔτι μείζω πεποιηκώς ης είχε πρότερον και την άδελφην την έμην γυναϊκα τῶ έαυτοῦ υίει είληφώς. καὶ γὰο ἐνταῦθα πάλιν τὸ δεδωκὸς καὶ πεποιηκὸς καὶ

είληφως παρόμοιον καί <τὸ> τὴν ἀρχὴν καί τὴν ἀδελφήν. ἔχοι δὲ ἄν τις καί ἄλλα πρὸς τούτοις λέγειν, έξ ὧν δ χαρακτήρ τοῦ βήτορος ἔσται καταφανής, ἀνάγκη δὲ ἴσως στοχάζεσθαι τοῦ χρόνου.

1 τὸ add Usener 2 ἔχει corr in ἔχοι $P \mid δ' PB \mid καl$ άλλὰ add in mg F^2 3 δ' P 4 ἰσοκράτης ἀθηναίος: \sim subscribit F τέλος ἰσοκράτον ἀθηναί | λόγος | $\mathring{φ}^{λ}$ ν $\mathring{λ}^{u'}$ $M \parallel$

'Ισαίος δὲ ὁ Δημοσθένους καθηγησάμενος καὶ διὰ τοῦτο μάλιστα γενόμενος περιφανής, ὡς μέν τινες ἱστοροῦσιν, 'Αθηναῖος ἦν τὸ γένος, ὡς δ' ἔτεροι γράφουσι, Χαλκιδεύς. ἤκμασε δὲ μετὰ τὸν Πελοποννησιακὸν 5 πόλεμον, ὡς ἐκ λόγων αὐτοῦ τεκμαίρομαι, καὶ μέχρι 587 τῆς Φιλίππου | δυναστείας παρεξέτεινε. γενέσεως δὲ καὶ τελευτῆς τοῦ ἡτορος ἀκριβῆ χρόνον εἰπεῖν οὐκ ἔχω οὐδὲ δὴ περὶ τοῦ βίου τἀνδρός, οἶός τις ἦν, οὐδὲ περὶ τῆς προαιρέσεως τῶν πολιτευμάτων οὐδέν, ἀρχὴν 10 588 εἰ προείλετό τινα ἢ πολιτείαν, οὐδ' | ὅλως περὶ τῶν τοιούτων οὐδενὸς διὰ τὸ μηδεμιῷ τοιαύτη περιτυγχάνειν ἱστορίᾳ. οὐδὲ γὰρ ὁ τοὺς 'Ισοκράτους μαθητὰς ἀναγράψας Έρμιππος, ἀκριβὴς ἐν τοῖς ἄλλοις γενόμενος, ὑπὲρ τοῦδε τοῦ ἡτορος οὐδὲν εἴρηκεν ἔξω δυεῖν 15 τούτων, ὅτι διήκουσε μὲν 'Ισοκράτους καθηγήσατο δὲ

¹ Per totam uitae et artis enarrationem confer γένος Ίσαίον hinc maximam partem haustum Westerm p 261 5—7 cf vitt X orr 839°

⁴ δὲ F 6 λόγων ex λέγων F^1 έκ λόγων αὐτοῦ etiam Plut έκ τῶν λόγων Sylburgius έκ τινῶν λόγων Reiskius 9 τἀν-δρὸς MB: το ἀνδρὸς P τοῦ ἀνδρὸς F 10 οὐδέν] οὐδὲ FMBP V ἀρχὴν πτλ. cf Plutarchi de uitios pudore F^1 0 πῶς δὲ περί ἀρχὴν ἢ γάμον ἢ πολιτείαν ἀγνωμονοῦντα νουθετήσεις; 12 διὰ τὸ postea add F^1 Vμηδεμιᾶ Krüger: Vμηδὲ 14 ἀκριβῶς Vμηδονος Vμηδονος Vμηδονος Vμηδενια Vμηδεν Vμ

Δημοσθένους. [συνεγένετο δὲ τοῖς ἀρίστοις τῶν φιλοσόφων.]

λείπεται δή περί της προαιρέσεως και δυνάμεως αὐτοῦ καὶ τίνι κέγρηται γαρακτῆρι λέγειν. γένους ε μεν δή λόγων ενός άσκητης εγένετο τοῦ δικανικοῦ καὶ περί τοῦτο μάλιστα έσπούδασε. χαρακτῆρα δὲ τὸν Αυσίου κατά τὸ πλεῖστον έζήλωσε καὶ εὶ μή τις έμπειρος πάνυ τῶν ἀνδρῶν εἴη καὶ τριβὰς ἀξιολόγους άμφοῖν ἔχων, οὐκ ἂν διαγνοίη δαδίως πολλούς τῶν 10 λόγων, δποτέρου τῶν δη τόρων εἰσίν, ἀλλὰ παρακρού- 589 σεται ταῖς ἐπιγραφαῖς (οὐχ) οὕτως ἀκριβῶς ἐχούσαις, ώς διὰ μιᾶς δηλοῦταί μοι γραφής. οὐ μὴν ἀπαράλλακτός γέ έστιν ή τοῦ χαρακτήρος δμοιότης, άλλὰ έχουσα διαφοράς τινας οὐ μιπράς οὐδὲ ὀλίγας καὶ 15 κατά την έρμηνείαν και κατά τὰ πράγματα, περί ὧν καιρός αν είη λέγειν, ως ήμεῖς υπειλήφαμεν. ἐπειδή δὲ κατὰ τὴν λέξιν μᾶλλον ἔοικε τῶ Λυσία, τὴν ἀργὴν άπὸ ταύτης ποιησάμενος τὰς δμοιότητάς τε καὶ τὰς διαφοράς, ὰς ἔχει πρὸς ἐκείνην, ἐρῶ.

3 καθαφά μεν και άκφιβης και σαφης κυφία τε και 21 έναφης και σύντομος, πρός δε τούτοις πιθανή τε και

6-10 cf uitae X orr 839e

1 uerba seclusa om Blass Att Bereds III 14, 2 (ed princ 1877) cf Harpocr u Ἰσαῖος praeter testimonia a Sadeao p 279 adlata 3 δὴ B: δὲ FMP | καὶ τῆς δυνάμεως F 5 μὲν add F² 6 ἐσπούδα[σε] F cum ras 7 καὶ εἰ ικαι παραπούσεται 9 πολλοὺς τῶν λόγων ξαδίως uitarum auctor | παραπρούσεται ex παραπούσεται F² 11 ούχ add Hudson οὕτως in οὕτοι γ' uel οὐδαμῶς mutant alii 12 διὰ μιᾶς] διὰ ἰδίας Blass, δι' ἄλλης Usener | ἀπαράλαπτός P 16 ὑπειλείσμαμεν F | ἐπεὶ MBP 20 ἀπριβὴς] fuit cum ἀπραιφνής conicerem

πρέπουσα τοῖς ὑποκειμένοις στρογγύλη τε καὶ δικανική ούη ήττον έστιν ή Ίσαίου λέξις της Λυσίου, καὶ κατά μέν ταῦτα οὐκ ἄν τις αὐτὴν διαγνοίη. διαφέρειν δὲ έκείνης δόξειεν αν έν τοϊσδε. ή μεν γαο αφελής τε καὶ ἠθικὴ μᾶλλόν ἐστι σύγκειταί τε φυσικώτερον καὶ 5 590 έσχημάτισται άπλούστερον | ήδονη τε καλ χάριτι πολλη κεγορήνηται. ή δε Ίσαίου τεχνικωτέρα δόξειεν αν είναι καλ ακριβεστέρα της Αυσίου τήν τε σύνθεσιν περιερνοτέρα τις καὶ σηηματισμοῖς διειλημμένη ποικίλοις, δσον τε ἀπολείπεται τῆς γάριτος ἐκείνης, τοσοῦτον 10 ύπερέχει τη δεινότητι της κατασκευης καὶ πηγή τις όντως έστι της Δημοσθένους δυνάμεως, την μεν οὖν λέξιν ούτως άν τις διαγνοίη, έν δε τοῖς πράγμασι τοιαύτας τινάς εύρήσει διαφοράς. παρά Λυσία μέν οὐ πολλην την έπιτέχνησιν ούτ' έν (τοῖς) μερισμοῖς τῶν 15 πραγμάτων ούτ' έν τη τάξει των ένθυμημάτων ούτ' έν ταῖς έξεργασίαις αὐτῶν ὄψεται άπλοῦς γὰρ ὁ ἀνήρ. παρ' Ίσαίω δε ζάπριβέστερου καὶ τεχνικώτερου ήδη γινόμενα ταῦτα εύρήσει. καὶ γὰρ ἐφόδοις χρῆται καὶ προκατασκευαίς καὶ μερισμοίς τεχνικωτέροις καὶ τίθησιν 20 έν οξς δίδωσι χρησιν εκαστον καλ μέχρι πολλοῦ προάγει τας των επιγειοημάτων εξεογασίας σχημάτων τε μετα-

1 scholion φανερούσα τοὺς δικανικοὺς ἀγῶνας (l. φέρουσα)

¹ τε F^1 : δὲ $MBPF^2$ | δικανική φανεροῦσα τοὺς δικανικοὺς ἀγῶνας FMBP scholion agnouit Reiskius 4 ἐκείνοις M 5 ἐστιν FP 6 χάρητι corr in χάριτι P 7 κεχορήγηται] κέχρηται FMBPν | τεχνηκωτέρα M 8 περι εργωτέρα F 12 ἐστι] ἐστιν in fine uersus add F^2 14 παρὰ Λυσία μὲν primo in παρὰ μὲν Λυσία correxit deinde lectionem alteram restituit M 15 τοῖς suppeditat γένος Ἰσαίου 16 οὕτε ἐν τῶς F 18 παρὰ MBP | ἀκριβέστερον add Sadaeus 21 χρῆσιν] χωρίον FMBPν fort χρῆσιν χωρίοις conf de Dem p 1062 22 ἐπιχειρημάτων Krüger: ἐγχειρημάτων

βολαῖς ἐναγωνίων καὶ παθητικῶν ποικίλλει τοὺς λόγους. καὶ πρὸς μὲν τὸν ἀντίδικον διαπονηρεύεται, τοὺς δὲ δικαστὰς καταστρατη|γεῖ, τοῖς δὲ πράγμασιν, ὑπὲρ ὧν 591 δ λόγος, ἐκ παντὸς πειρᾶται βοηθεῖν.

ϊνα δὲ μᾶλλον ή διαφορά τῶν ἀνδρῶν γένηται 6 καταφανής, είκονι γρήσομαι των δρατών τινι. είσὶ δή τινες άρχαῖαι γραφαί, χρώμασι μεν είργασμέναι άπλῶς καὶ οὐδεμίαν έν τοῖς μίγμασιν ἔγουσαι ποικιλίαν, άποιβεῖς δὲ ταῖς γραμμαῖς καὶ πολύ τὸ γαρίεν έν 10 ταύταις έχουσαι. αί δε μετ' έκείνας εύγοαμμοι μέν ήττον, έξειογασμέναι δε μαλλον, σκιά τε καί φωτί ποικιλλόμεναι καὶ ἐν τῷ πλήθει τῷν μιγμάτων τὴν Ισγύν έχουσαι. τούτων μέν δή ταῖς ἀρχαιοτέραις ἔοικεν δ Αυσίας κατά την άπλότητα καὶ την χάριν, ταῖς δὲ 15 έκπεπονημέναις τε καὶ τεγνικωτέραις δ Ίσαῖος. ἦν δὲ περί αὐτοῦ δόξα παρά τοῖς τότε νοητείας καὶ ἀπάτης. ώς δεινός άνηρ τεχνιτεύσαι λόγους έπὶ τὰ πονηρότερα, καὶ εἰς τοῦτο διεβάλλετο. δηλοῖ δὲ τοῦτο τῶν ἀρχαίων τις όητόρων έν τη Δημοσθένους | κατηγορία Πυθέας, 592 20 ώς έμοὶ δοκεῖ. πονηρίαν γὰρ τῷ Δημοσθένει καὶ κακίαν την έξ ανθοώπων πασαν ένοικειν φήσας, κατά τόδε τὸ μέρος οἷον εἰς διαβολὴν ἐπιτίθησιν, ὅτι τὸν 'Ισαΐον όλον καὶ τὰς τῶν λόγων ἐκείνου τέγνας σεσί-

19 Pytheae fr III S

¹ ἐνα[γων]ίων cum ras F | ποιπί. λει cum ras F 6 εἰσὶ δὴ M: εἰ δὴ FPB 7 χρώμασιν omisso μὲν F 9 δ' ἐν ταῖς Holwellus | χάριεν FB 11 ἐξειργασμένα F 12 ποιπι. λόμενα F cum ras | τῶι postea add F 13 ἔσπεν F 15 ὁ om F^1 17 ἀνὴρ FMBP: corr Κτασεν | πονηρότ[ερ]α cum ras F² 18 διέβαλεν F^1 corr F^2 fort παὶ διεβάλλετο 21 φήσας Sylburgius: φήσαι F φησὶ MBP | πατὰ τόδε τὸ μέρος οἰον] παὶ τόδε τὸ μέρος δλον FMBPν

τισται. καὶ μὰ Δία οὐκ ἄπο σκοποῦ τὴν διαβολὴν ταύτην εἶχεν ἐκάτερος. ἐμοὶ γοῦν οἱ μὲν Ἰσαίου τε καὶ Δημοσθένους λόγοι, κὰν περὶ ἀληθεῖς καὶ δικαίας συνταχθῶσιν ὑποθέσεις, ὕποπτοι δοκοῦσιν εἶναι τῆς πολλῆς ἐπιτεχνήσεως ἕνεκα, οἱ δὲ Ἰσοκράτους καὶ ε Λυσίου παντὸς μάλιστα δίκαιοί τε καὶ ἀληθεῖς, κὰν μὴ τοιαῦτα τὰ πράγματα ἐν αὐτοῖς, ὅτι κακοῦργον οὐδὲν ἐπιφαίνουσιν ἐπὶ τῆς κατασκευῆς, ἀλλ' εἰσὶν ἐλεύθεροί τινες καὶ ἀφελεῖς.

ταυτί μοι τὰ διαλλάττοντα ἔδοξεν εἶναι, ἐξ ὧν ἄν 5
τις οὐ χαλεπῶς διαγνῶναι τοὺς Αυσίου τε καὶ Ἰσαίου 11
λόγους δυνηθείη. εὶ δὲ ὀρθῶς ὑπείληφα, ἐξέσται τῷ
βουλομένῳ σκοπεῖν ⟨ἐπ' αὐτῶν τῶν παραδειγμάτων
ποιουμένῳ⟩ τὴν ἐξέτασιν. ἄρξομαι δὲ ἀπὸ τῶν περὶ
τὴν λέξιν θεωρημάτων. ἔστι δή τις Ἰσαίου λόγος | 15
593 ὑπὲρ Εὐμάθους, μετοίκου τινὸς τῶν τραπεζιτευόντων
'Αθήνησιν, ὃν εἰς δουλείαν ἀγόμενον ὑπὸ τοῦ κληρονομήσαντος τὸν ἀπηλευθερωκότα τῶν ἀστῶν τις ἀφαιρεῖται καὶ τὴν ἀπολογίαν ποιεῖται περὶ αὐτοῦ. τὸ
προοίμιον δέ ἐστι τοῦ λόγου τοιόνδε· '"Ανδρες δικασταί, 20

20 Isaei fr XVI 1 S

1 ἀπο ex ἀπω \mathbf{F} ἀπὸ \mathbf{BP} 2 ξμοιγ' οὖν \mathbf{M} ξμοί γ' οὖν \mathbf{F} τε add \mathbf{F}^2 3 καὶ περὶ ἀληθείας καὶ δικαίας συντάξεως αἱ ὁποθέσεις $\mathbf{F}\mathbf{M}\mathbf{B}\mathbf{P}$: corr Blass καὶ περὶ ἀληθείς—συνταχθέντες ὁποθέσεις ci Reiskius 7 τὰ add \mathbf{F}^2 om $\mathbf{F}^1\mathbf{M}\mathbf{B}\mathbf{P}$ sed ante πράγματα \mathbf{P} in initio uersus lacunam XI fere litt habet, B spatium X fere litt, $\tilde{\gamma}$ insuper addi Krüger iussit 9 ξλευθέριοἱ Krüger praue 10 διαλλόττοντα \mathbf{F} 11 Ἰσαίον \mathbf{V} λυαίον \mathbf{P} corr in ἰσαίον 13 suppleuit Krüger 15 δέ τις \mathbf{F} 16 εὐμαθοὺς \mathbf{M} εὐμαθοὺς \mathbf{F} signum add \mathbf{F}^2 sed in \mathbf{m} nihil, εὐμαθοὺς $\mathbf{P}\mathbf{B}\mathbf{v}$: corr Reiskius 17 ἀγόμενον $\mathbf{M}\mathbf{B}\mathbf{P}\mathbf{F}^2$ κατα λεγόμενον \mathbf{F}^1 18 ἀφαιρεῖται τίς \mathbf{F} signa transpositionis add \mathbf{F}^2

έγω και πρότερον Εύμάθει τούτω έγενόμην χρήσιμος δικαίως καὶ νῦν, εἴ τι ἔστι κατ' έμέ, πειράσομαι συσσώζειν αὐτὸν μεθ' ύμῶν. μικοὰ δέ μου ἀκούσατε, ΐνα μηδείς ύπολάβη ύμων, ως έγω προπετεία η άλλη ε τινὶ ἀδικία πρὸς τὰ Εὐμάθους πράγματα προσηλθον. τριηραργούντος νάρ μου έπὶ Κηφισοδότου ἄργοντος καὶ λόγου ἀπαγγελθέντος ποὸς τοὺς οἰκείους, ὡς ἄρα τετελευτηκώς είην έν τη ναυμαγία, ούσης μοι παρακαταθήκης παρ' Εὐμάθει τούτω, μεταπεμψάμενος τούς 10 ολκείους καλ φίλους τούς έμους Ευμάθης ένεφάνισε τὰ χρήματα, ὰ ἦν μοι παρ' αὐτῷ, καὶ ἀπέδωκε πάντα δρθώς και δικαίως. άνθ' ών έγω σωθείς έγρώμην τε αὐτῷ ἔτι μᾶλλον καὶ κατασκευαζομένω τὴν τράπεζαν είσευπόρησα άργυρίου. καὶ μετά ταῦ τα ἄγοντος αὐτὸν 594 15 Διονυσίου έξειλόμην είς έλευθερίαν είδως άφειμένον έν τῷ δικαστηρίφ ὑπὸ Ἐπιγένους. ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων ἐπισγήσω.'

6 ἔστι δὴ καὶ παρὰ τῷ Λυσία τις ὑπὲρ ἀνδρὸς ξένου δίκην φεύγοντος περὶ κλήρου ποιούμενος τὴν ἀπολογίαν.
 20 τοῦτον ἐπιγράφει τὸν λόγον Καλλίμαχος ʿπερὶ Φερενίκου ὑπὲρ τοῦ ᾿Ανδροκλείδου κλήρου᾽ καὶ ἔστι πολλοῖς πρό-

τερον ηνωνισμένος έτεσι θατέρου. έν ὧ την αλτίαν πρώτως έπιδείκνυσιν δ περί τοῦ ξένου ποιούμενος τούς λόγους ώσπερ δ τὸν μέτοικον έξαιρούμενος είς έλευθερίαν. έστι δὲ τὸ προοίμιον τοῦ λόγου τόδε: ''Αναγκαϊόν μοι δοκεῖ εἶναι, ὧ ἄνδοες δικασταί, περί 5 της φιλίας της έμης και της Φερενίκου πρώτον είπειν πρός ύμᾶς, ΐνα μηδείς ύμῶν θαυμάση, ὅτι ὑπέρ 595 οὐδενὸς ύμῶν πώποτε είρηκὼς πρό τερον ὑπὲρ τούτου νυνὶ λέγω, έμοὶ γάρ, ὧ ἄνδρες δικασταί, ξένος ἦν Κηφισόδοτος δ τούτου πατήρ, καὶ ὅτε ἐφεύγομεν, ἐν 10 Θήβαις παρ' έκείνω κατηγόμην καὶ έγὼ καὶ ἄλλος 'Αθηναίων δ βουλόμενος, καὶ πολλά καὶ ἀγαθά καὶ ίδία και δημοσία παθόντες ύπ' αύτοῦ είς την ημετέραν αὐτῶν κατήλθομεν. ἐπεὶ δ' οὖν οὖτοι ταῖς αὐταῖς τύγαις έγρήσαντο καὶ φυγάδες 'Αθήναζε ἀφίκοντο, 15 ήγούμενος την μεγίστην αὐτοῖς ὀφείλειν χάριν οὕτως οικείως αὐτοὺς ὑπεδεξάμην, ὥστε μηδένα γνῶναι τῶν είσιόντων, εί μή τις πρότερον ήπίστατο, δπότερος ήμων έκέκτητο την οίκίαν. οίδε μέν οὖν καὶ Φερένικος, ὧ ανδρες δικασταί, ὅτι πολλοὶ λέγειν εἰσὶν ἐμοῦ δεινό- 20 τεροι καὶ μᾶλλον τοιούτων πραγμάτων ἔμπειροι, άλλ' διιως ήγεῖται τὴν ἐμὴν οἰχειότητα πιστοτάτην εἶναι. αίσχοὸν οὖν μοι δοκεῖ εἶναι κελεύοντος τούτου καλ δεομένου τὰ δίχαια αὐτῷ βοηθήσαι περιιδεῖν αὐτόν,

5 Lysiae fr CXX S

¹ ἢγονισμένος F^1 ἢγωνισμένους M 2 πρώτως Reiskius πρῶτον Krüger: πρῶτος FMBP 7 θανμάση p 596: θανμάζη FMBP 8 πόποτε M 9 έμοι μὲν P 13 δημοσια accentu super o deleto F 16 χάριν in ras F^1 19 οίδεν F 23 αίσχρόν μοι οὖν F | κελεύοντος | ἰκετεύοντος recte Hirschig 24 περι[ι]-δεῖν F cum ras

καθ' ὅσον οἶός τ' εἰμὶ έγώ, τῶν ὑπ' 'Ανδροκλείδου δεδομένων στερηθῆναι.'

τί δή ταῦτα τὰ προοίμια ἀλλήλων διαφέρει; παρὰ Λυσία μεν ήδειά έστιν ή εισβολή και δι' οὐδεν | άλλο 596 5 μᾶλλον ἢ ὅτι φυσικῶς πως εἴρηται καὶ ἀφελῶς. 'ἀναγκαῖόν μοι δοκεῖ εἶναι, ὧ ἄνδρες δικασταί, περί της φιλίας της έμης και της Φερενίκου πρώτον είπειν πρὸς ὑμᾶς.' καὶ τὸ ἐπιλεγόμενον τούτω ἔτι μᾶλλον άκατάσκευον φαίνεται είναι καί, ως αν Ιδιώτης τις 10 είπειν δύναιτο, [τὸ] είρημένον 'ίνα μηδείς ύμῶν θαυμάση, ὅτι ὑπὲρ οὐδενὸς ⟨ύμῶν⟩ πώποτε εἰρηκὼς πρότερον ύπλο τούτου νῦν λένω.' παρά δὲ Ἰσαίω κατεσκεύασται τὸ δοκοῦν εἶναι ἀφελὲς καὶ οὐ λέληθεν, ότι έστὶ δητορικόν 'έγὰ καὶ πρότερον Εὐμάθει τούτω 15 έγενόμην χρήσιμος δικαίως καλ νῦν, εί τι ἔστι κατ' έμέ, πειράσομαι συσσώζειν αὐτόν.' ὑψηλότερά ⟨τε γάρ⟩ έστι και ήττον έκείνων άφελέστερα, και έτι μαλλον τά έπιφερόμενα ' μικρά δέ μου ἀκούσατε, ΐνα μηδείς ύπολάβη ύμῶν, ὡς ἐγὼ προπετεία ἢ ἄλλη τινὶ ἀδικία 20 πρός τὰ Εὐμάθους πράγματα προσηλθον.' ή τε γὰρ προπέτεια καὶ ἡ ἀδικία καὶ τὸ πρὸς τὰ Εὐμάθους πράγματα | προσελθεῖν πεποιημένοις μᾶλλον ἔοικεν ἢ 597 αὐτοφυέσι. καὶ αὖθίς γε παρὰ μὲν τῷ Λυσία ἡ πρό-

¹ δσον ex δστον F | τε BP 4 ήδεξά Reiskius: iδία FMB έδια P 8 $[\acute{o}]μας$ F^2 cum ras 9 άπατάσκεν[ον] cum litura corr M | είναι φαίνεται MBP 10 τδ deleui 11 πόποτε M 13 πατεσκεύασθαι B πατασκεύασθαι P 14 δτι έστι M έγὰ πρότερον M 16 δψηλοτέρα FM^iP | γὰρ add Sylburgius 17 $[\acute{o}]$ F^i cum ras | ἀφελεστέρα έκείνων M άφελέστερα έκείνων BP 18 μηθείς FMB μηθείς P corr in μηθείς 19 ἀπία P 20 εύμαθούς M | [π]ρα[γ]ματα προσ $[\~{o}]$]λ[o]ν F^i cum ras 22 πεποιημέναις FMB?: corr Sylburgius 23 αδθι γε M αδθι σγε F^i habuisse uidetur

σασις λέγεται άνεπιτηδεύτως 'έμολ γάρ, & άνδρες δικασταί, ξένος ήν Κηφισόδοτος δ τούτου πατήο, καλ ότε έφεύνομεν, εν Θήβαις παρ' έκείνω κατηγόμην καλ ένὰ καὶ ἄλλος Αθηναίων ὁ βουλόμενος. ἡδέως τε καὶ άφοριστικώς τὰ μετὰ ταῦτα έπιτίθεται. 'καὶ πολλά καὶ 5 άγαθά και ιδία και δημοσία παθόντες ύπ' αύτοῦ είς την ημετέραν αὐτῶν κατήλθομεν.' παρὰ δὲ τῶ Ἰσαίω πέφρασται περιεργότερον καὶ οὐ μακράν ἀπέγει τῆς Δημοσθένους κατασκευής τριηραργούντος γάρ (μου) έπλ Κηφισοδότου ἄρχοντος καλ λόγου ἀπαγγελθέντος 10 πρός τούς οίκείους, ώς άρα τετελευτηκώς είην έν τῆ ναυμαγία, ούσης μοι παρακαταθήκης παρ' Εὐμάθει 598 τούτω.' τό τε γάρ | λόγου ἀπαγγελθέντος καὶ τὸ ὡς άρα τετελευτηκώς είην καὶ τὸ ούσης έμοὶ παρακαταθήκης οὐκ ὢν φαίην ἔγωγε ἀφελῶς εἰρῆσθαι. ἐκείνως 15 γάρ λεγόμενα μαλλον ἀποίητα. "ὅτε γάρ ἐτριηράργουν καλ απηγγέλη τοῖς ένθάδε, ὡς ἄρα τετελευτηκὼς είην, έγων μου παρακαταθήκην Εύμάθης ούτοσί.

καὶ τὰ λοιπὰ δὲ τῶν προοιμίων μέρη παρ' ὧ μὲν 8 ἀφελέστερον ἄν τις εὕροι λεγόμενα, παρ' ὧ δὲ ἡητορι-20 κώτερον. ἐν ἐτέρῳ δὲ ἀγῶνι πάλιν ὁ μὲν Ἰσαῖος ἐπιτρόπφ τινὶ συντάξας ἀπολογίαν ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἀδελφιδοῦ κρινομένω τοιαύτη κέγρηται ⟨τῆ⟩ ἀρχῆ· ''Εβουλόμην

23 Isaei fr X 1 S

μέν, ὧ ἄνδρες δικασταί, μη λίαν οῦτως Αγνόθεον πρὸς γοήματ' ἔγειν αίσγοῶς, ὥστε τοῖς ἀλλοτρίοις ἐπιβουλεύειν καὶ δίκας τοιαύτας λαγγάνειν, άλλ' ὄντα γε οὖν ἀδελφιδοῦν ἐμὸν καὶ κύριον τῆς πατρώας οὐσίας 5 οὐ | μικρᾶς ἀλλ' ἱκανῆς ὥστε καὶ λειτουργεῖν, ὑφ' 599 ήμῶν αὐτῶ παραδοθείσης, ταύτης ἐπιμελεῖσθαι, τῶν δ' έμῶν μὴ ἐπιθυμεῖν: ἵνα βελτίων τ' ἐδόκει πᾶσιν είναι σώζων αὐτὴν καὶ πλείω ποιῶν χοησιμώτερον ὑμῖν πολίτην παρείζεν έαυτόν. έπει δε την μεν ανήρηκε 10 καὶ πέπρακε καὶ αίσγρῶς καὶ κακῶς διολώλεκεν, ὡς ούκ αν έβουλόμην, πιστεύων δ' έταιρίαις και λόγων παρασκευαίς έπὶ τὴν έμὴν έλήλυθεν, ἀνάγκη, ὡς ἔοικε, συμφοράν μέν είναι νομίζειν, ὅτι τοιοῦτός ἐστιν οἰκεῖος ών, απολογείσθαι δε περί ων έγκεκληκε και έξω με 15 τοῦ πράγματος διαβέβλημεν ώς ἂν οὖν δυνώμεθα προθυμότατα πρὸς ύμᾶς.' ὁ δὲ Αυσίας ἀνδοὶ ύπὸ τῶν ἀδελφῶν τῆς έαυτοῦ γυναικὸς έγκαλουμένω κακῆς έπιτροπής συγγράψας λόγον τοιούτω κέχρηται τῶ προοιμίω: 'Ούχ Ικανόν, ὁ ἄνδρες δικασταί, τοῖς ἐπι-20 τρόποις, όσα πράγματα διὰ τὴν ἐπιτροπείαν ἔχουσιν, άλλα και διασώζοντες τας των φίλων οὐσίας συκοφαν-

19 Lys fr LXII S

τοῦνται ὑπὸ τῶν ὀρφανῶν πολλοί. ὅπερ κὰμοὶ νῦν 600 συμβέβηκεν. ἐγὰ γάρ, | ὧ ἄνδρες δικασταί, κατα-λειφθεὶς ἐπίτροπος τῶν Ἱπποκράτους χρημάτων καὶ διαχειρίσας ὀρθῶς καὶ δικαίως τὴν οὐσίαν καὶ παρα-δοὺς τοῖς υἰοῖς δοκιμασθεῖσι τὰ χρήματα, ὧν ἐπίτροπος 5 κατελείφθην, συκοφαντοῦμαι νῦν ὑπ' αὐτῶν ἀδίκως.'

ού πολλών οίμαι δείν λόγων, δτι τούτο μέν άφελώς 9 καὶ ήδέως εἴοηται ἦθός τε οὐ πεπλασμένον ἀλλὰ φυσικόν ἐπιφαίνει. τὸ γάρ 'οὐχ ἱκανόν, ὧ ἄνδρες δικασταί, τοῖς ἐπιτρόποις, ὅσα πράγματα διὰ τὴν ἐπι- 10 τροπείαν έγουσιν' οὐδεὶς ἂν εἴποι δήτορος εἶναι, ἀλλὰ παντὸς ιδιώτου καταστάντος είς άγῶνα άδικον. τὸ δ' 'Ισαίου πεποιήσθαι όητορικώς καλ κεκαλλιλογήσθαι σεμνότερον απαντες αν φήσειαν, τὸ γάρ ' έβουλόμην μέν, 601 ὧ ἄν δρες δικασταί, μὴ λίαν οὕτως Αγνόθεον πρὸς 15 γρήματα έγειν αίσγρως, ώστε τοῖς άλλοτρίοις έπιβουλεύειν.' καὶ ἔτι μᾶλλον παρά Λυσία μὲν χαριέντως πάνυ καὶ ἀφελῶς εἰρῆσθαι τὸ 'έγὼ γάρ, ὧ ἄνδρες δικασταί, καταλειφθείς έπίτροπος των Ίπποκράτους γρημάτων και διαγειρίσας δρθώς και δικαίως την 20 οὐσίαν καὶ παραδούς τοῖς υίοῖς δοκιμασθεῖσι τὰ χρήματα.' θάτερον δε τρανότερον και ούχ ώς αν ιδιώτης συνέθηκεν 'άλλ' όντα γε οὖν άδελφιδοῦν έμὸν καλ κύριον της πατρώας οὐσίας οὐ μικρᾶς ἀλλ' ἱκανης,

ώστε καὶ λειτουργεῖν, ὑφ' ἡμῶν αὐτῷ παραδοθείσης, ταύτης ἐπιμελεῖσθαι.' ένὸς δ' ἔτι μνησθήσομαι γένους, έξ οὖ μάλιστα ἡ διαφορὰ τῶν ἀνδρῶν ἔσται καταφανής.

ύποτίθεται δε εκάτερος Ιδιώτην άνδρα και απράν-10 5 μονα καλ νέον παρά την ξαυτοῦ προαίρεσίν τε καλ σύσιν ήναγκασμένον έν δικαστηρίω λέγειν, δ μέν Αυσίας έν τῶ πρὸς 'Αρχεβιάδην λόγω τὸν τρόπον τοῦτον 'Επειδή τάχιστα έλαχέ μοι ταύτην την δίκην 'Αρχεβιάδης, ὧ ἄνδρες δικασταί, προσηλθον αὐτῷ 10 λέγων, ὅτι | νέος καὶ ἄπειρος εἴην πραγμάτων καὶ 602 οὐδὲν δεόμενος εἰσιέναι εἰς δικαστήριον, ένὼ οὖν σε άξιω μη εύρεμα ηνείσθαι την ηλικίαν την έμην, άλλα παραλαβόντα τοὺς έμοὺς φίλους καὶ τοὺς σαυτοῦ διηγήσασθαι περί τοῦ χρέως, όθεν γεγένηται. καν 15 δόξης άληθη λέγειν έκείνοις, οὐδέν σοι δεήσει πραγμάτων, άλλὰ λαβών ἄπει τὰ σαυτοῦ. δίκαιος δὲ εἶ μηδεν παραλιπείν, άλλ' είπείν απαντα, έπειδή νεώτερός είμι τοῦ συμβολαίου, ἵνα ἀκούσαντες, περί ὧν οὐκ ζομεν, βουλευσώμεθα περί ὧν σὸ λέγεις έάν πως 20 φανερον γένηται, πότερον άδίκως των έμων έφίεσαι ή

8 Lys fr XIX S

1 αὐτῶν libri 2 δέτι F δε ἔτι M δὲ ἔτι $BP \mid \mu\nu\eta\sigma\vartheta\dot{\eta}$ - $\mu\alpha\iota$ F sed $\mu\nu\eta\sigma\vartheta\dot{\eta}$ in exitu uersus 4 δ $\dot{\eta}$ Krüger 7 ἀ $\dot{\varrho}\chi$ ε- $β\iotaάδην$ F — et accentum add $F^2 \mid τοῦτον$ τὸν τρόπον P9 ἀρχε $βιαδη_S$ F lineolam add F^2 10 εἶην Franzius: $\dot{\eta}ν$ FMBP
12 εῦρημα P 13 τοὺς σαντοῦ FP, Bmg: τοὺς αὐτοῦ MB

14 διηγήσασθαι την ήλικίαν την έμην περί P. sed superscriptum rubro περιττεῖ, praeterea την ήλικίαν την έμην punctis infra additis deletur | χρέως Scheibius: χρέονς 15 δόξης FMBP p 605: δοκῆς FMBP | ἀληθ $[\bar{\eta}]$ F cum ras 16 ἄπει Reiskius: έπι FMBP ἄπιθι Τουρίως | εἶ Reiskius: εἰμι 17 παραλ[ι]πεῖν F^1 cum ras 18 συμβολαίον Emperius: συμβουλεύειν 19 βουλευσ $[\delta]$ μεθα P cum ras

δικαίως τὰ σεαυτοῦ ζητεῖς κομίσασθαι. ταῦτ' έμοῦ προχαλουμένου οὐδεπώποτ' ήθέλησε συνελθεῖν οὐδὲ λόγον περί ὧν ἐνεκάλει ποιήσασθαι οὐδὲ δίαιταν ἐπιτρέψαι, έως ύμεῖς τὸν νόμον τὸν περί τῶν διαιτητῶν 603 έθε σθε.' δ δε Ίσαιος εν αμφισβητήσει γωρίου τοῦ 5 ύπὸ τῶν δημοτῶν κατεσχημένου, οἶς τὸ χωρίον ὑπέκειτο, ταύτη γρώμενον είσάνει τη άργη 'Μάλιστα μέν έβουλόμην, ὧ ἄνδρες δικασταί, μηδ' ὑφ' ένὸς ἀδικεῖσθαι τῶν πολιτῶν, εὶ δὲ μή, τοιούτων ἀντιδίκων τυχεῖν, πρός οθς οὐδὲν ἂν έφρόντιζον διαφερόμενος. νῦν δέ 10 μοι πάντων πραγμάτων λυπηρότατον συμβέβηκεν. άδικουμαι γάρ ύπὸ τῶν δημοτῶν, οθς περιορᾶν μέν άποστερούντας οὐ ράδιον, ἀπέγθεσθαι δὲ ἀηδές, μεθ' ὧν άνάγκη καί (συνθύειν καί) συνουσίας κοινάς ποιείσθαι. πρὸς μὲν οὖν πολλοὺς χαλεπὸν ἀντιδικεῖν : μέγα γὰρ 15 μέρος συμβάλλεται (τὸ) πληθος αὐτοῖς πρὸς τὸ δοκεῖν άληθη λέγειν. όμως δε διά το πιστεύειν τοῖς πράγμασι, πολλών μοι καὶ δυσκόλων συμπιπτόντων οὐχ ήγούμην 604 δείν κατοκνήσαι δι' ύμων | πειράσθαι τυγγάνειν των δικαίων. δέομαι οὖν ύμων συγγνώμην ἔγειν, εί καὶ 20 νεώτερος ών λέγειν έπλ δικαστηρίου τετόλμηκα. διὰ

7 Isaei fr VII 1 S

¹ τὰσ ἑαντοῦ M primo | πομίσασθαι ex ποσμήσασθαι F^1 2 παραπαλουμένου F | οὐδεπάποτε θελῆσαι FMBP sed ἡθέλησε p 605 3 ἐνεπάλει Bekker: ἐνεπαλεῖτο FMBP | διαιτᾶν F^1 ex δίαιταν 5 χωρίον τὸ — πατεσχημένου FMBP: corr Sylburgius 7 εἰσάγει Sylburgius: εἰσαγαγεῖν FMB εἰσαγαγ[εῖ] P cum ras 8 ἐβουλόμην οm MBP | μὴ δ' ὑφ' M 10 αν οὐδὲν F^1 13 ἀπέχεσθαι M primo | δὲ ἡδέως FMBP: corr Sylburgius 14 παὶ θύειν add Sauppius 16 τὸ add Sylburgius 18 ἡγησάμην BP 19 δεῖν hic libri omittunt, uerum exstat p 606 | διὰ FMBP | πειρᾶσθαι οm F^1 add F^2 in mg, signo post ὑμῶν posito 20 ὑμῶν add F^2 | συγνώμην F

γὰο τοὺς ἀδικοῦντας ἀναγκάζομαι παρὰ τὸν ἐμαυτοῦ τρόπον τοιοῦτόν τι ποιεῖν. πειράσομαι δ' ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς, ὡς ἄν δύνωμαι, διὰ βραχυτάτων εἰπεῖν περὶ τοῦ πράγματος.'

11 τίς ἂν οὖν οὐκ ἂν δμολογήσειε τὸν μὲν Αυσίου ε νέον καλ ιδιώτην καλ απράγμονα αργέτυπον τινα είναι τῆς άληθείας διαφέροντα έκείνης οὐδ' δτιοῦν, τὸν ξτερον δε απόγραφόν τινα και οὐ λανθάνοντα δτι πέπλασται όητορική τέχνη; και γάρ αι λέξεις και τά 10 νοήματα παρ' έκείνω μεν το αὐτοφυές, παρά δε τούτω τὸ κατασκευαστὸν ἀποφαίνουσιν. ὁ μέν γε ἀργῆ κέγρηται. ὅτι νέος τε καὶ ἄπειρος εἴη πραγμάτων καὶ οὐδὲν δεόμενος εἰς δικαστήριον εἰσιέναι. καὶ ἐπιφέρει πάνυ ήθικῶς: 'έγὰ οὖν σε άξιῶ μὴ εύρεμα ήγεῖσθαι 15 την ηλικίαν την έμην. και το μετά τοῦτο, ώς φύσιν είχε γε νέσθαι τε και δηθηναι, λέγει δις έπι διαιτητάς 605 ήξίουν (τούς) κοινούς έλθεῖν φίλους καν δόξης άληθη λέγειν έκείνοις, οὐδέν σοι δεήσει πραγμάτων, άλλὰ λαβων άπει τὰ σαυτοῦ.' καὶ τὰ λοιπὰ ἐν ἤθει χρηστῷ 20 διεξελθών τελευτών έπιτίθησι 'ταῦτ' έμοῦ προκαλουμένου οὐδεπώποτε ηθέλησε συνελθεῖν.' δ δὲ Ἰσαῖος τουτί μεν τὸ μέρος τὸ: 'παρὰ τὴν έαυτοῦ γνώμην ηναγκάσθαι λέγειν έν δικαστηρίω νέον όντα' έπὶ τελευτή του προοιμίου τίθησιν. ἄρχεται δὲ ἀπὸ διανοίας 25 οὐ φαύλης μὰ Δία οὐδὲ ἰδιωτικῆς, ἀνιαρότερον εἶναι

² ποιεῖν ex εἰπεῖν F^2 | ἐξ ἀρχῆς in mg postea add F^1 5 ἄν post τἰς delet Krüger | ὁμολογήσειεν B ὁμολογήσειεν MP | Λυσίου ex Λυσίαυ F^1 6 λόγον νέον P sed λόγον punctis infra additis tollitur 17 ἡξίου Reiskius | τοὺς addidi | παὶ δόξης P 18 οὐθέν σοι M οὐθέν σε FBP 19 παὶ λαβών F | ἐπὶ MBP ἐπὶ F | σαὐτοῦ M 22 ἐαυτοῦ Reiskius: ἐμαυτοῦ FMBP 23 νέον ὅντα] νέοντα M 25 ἰδιωτιηῆς] ῆς in litura M | ἀνιαρότερον F^2 : ἀνιαρώτερον F^1MBP

λέγων πρός τοιούτους ἀπέγθεσθαι, μεθ' ὧν ἀνάγκην είναι των τιμιωτάτων κοινωνείν. ἔπειτα ἀπολύεται τι τῶν μελλόντων αὐτὸν λυπεῖν, τὸ δὴ πολλοὺς ὄντας τούς δημότας πρός αὐτὸν ἀντιδικεῖν. συντίθησί τε τὰ ὀνόματα οὐ φαύλως μὰ Δία οὐδ' ὡς ἂν ἰδιώτης. 5 606 'άδικουμαι γάρ υπὸ τῶν δημοτῶν', φησίν, 'ους περιοράν μέν οὐ ράδιον αποστερούντας, απένθεσθαι δ' άηδές, μεθ' ὧν ἀνάγκη καὶ (συνθύειν καὶ) συνουσίας κοινάς ποιείσθαι. ή γάο άηδής απέχθεια καὶ αί κοιναὶ συνουσίαι τεχνικώτερον σύγκεινται μᾶλλον ἢ ἀφελέ- 10 στερον, καὶ ἔτι τὸ 'πολλῶν μοι καὶ δυσκόλων συμπιπτόντων ούν ήγούμην δεῖν κατοκνῆσαι δι' ύμων πειοασθαι τυγγάνειν των δικαίων.' ήκιστα γαρ ίδιώτης αν ούτως 'ούχ ήγούμην δείν κατοκνήσαι' οὐδέ νε τὸ 'δι' ύμῶν πειρᾶσθαι τυγχάνειν τῶν δικαίων', ἀλλ' 15 έκείνως πως μαλλον. τοσούτων γέ μοι συμπιπτόντων δυσκόλων έφ' ύμᾶς ηνάγκασμαι καταφυγεῖν, ΐνα τῶν δικαίων τύχω δι' ύμων.'

οίμαι μεν οὖν καὶ ἐκ τούτων οὐκ ἄδηλον εἶναι 12 τὴν τῶν ἀνδρῶν διαφοράν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν 20 μελλόντων λέγεσθαι μᾶλλον ἔσται καταφανὴς καὶ μάλιστα ἐκ τῶν ἀποδεικτικῶν καὶ παθητικῶν λόγων, ἐν 607 οἶς ὁ μὲν | Λυσίας ἀπλούστερός τίς ἐστι καὶ κατὰ τὴν σύνθεσιν τῶν ὀνομάτων καὶ κατὰ τὴν κοινότητα

¹ λέγων om F | ἀπέχεσθαι MF | ἀνάγηην] ἀνάγηη FMBPν 2 είναι om Sylburgius 4 ἀντιδικεῖν Sylburgius: ἀδικεῖν 7 ἀπέχεσθαι F 8 ἀηδές Sylburgius: ἀν ἡδέως | post καὶ in F duarum fere litterarum est ras 9 κοινὰς p 603: τινὰς MBPF² om F¹ 11 τὸ add F² | καὶ δυσκόλων p 603: δυσκόλων FMBP 12 ἡγοῦμαι FMBP 13 δικαίων MBP: ἰδίων F 14 οὐχηγούμην F¹ οὐχ ἡγοῦμαι MBPF² | fort οὐδέ γ' οὕτω 15 τυγχάνειν in mg manus recentior M 16 τὸ σούτων F | γέμοι F 20 διασφοράν bis P 23 ἐστιν MB 24 καινότητα Usener et ipse olim

τῶν σγημάτων, ούτοσὶ δὲ ποικιλώτερος. πολλὰ γὰρ άν τις ίδων εύροι παρ' αὐτῷ ως έν τούτω ' πόθεν γρη πιστεύεσθαι τὰ εἰρημένα πρὸς θεῶν; οὐκ ἐκ τῶν μαρτύρων: οἴομαί νε. πόθεν δὲ τοὺς μάρτυρας: οὐκ 5 έχ τῶν βασάνων; εἰχός γε. πόθεν δέ γε ἀπιστεῖσθαι τούς λόγους τούς τούτων; ούκ έκ τοῦ φεύγειν τούς έλέγχους; ἀνάγκη μεγάλη. φαίνομαι τοίνυν έγω μέν διώκων ταῦτα καὶ τὰ πράγματα εἰς βασάνους ἄγων, οὖτος δὲ ἐπὶ διαβολάς καὶ λόγους καθιστάς, ὅπερ ἄν 10 τις πλεονεμτείν βουλόμενος ποιήσειεν. έγρην δε αὐτόν, είπερ τι δίκαιον έφρόνει καί μή παρακρούσασθαι τάς ύμετέρας γνώμας έζήτει, μη μα Δία ταῦτα ποιεῖν, άλλ' έπλ τὸν λογισμὸν μετὰ μαρτύρων έλθεῖν καλ έξετάζειν έκαστα τῶν ἐν τῷ λόγῳ τοῦτον τὸν τρόπον παρ' ἐμοῦ 15 πυνθανόμενον : είσφοράς λογίζη πόσας; τό σας : κατά 608 πόσον ἀργύριον είσενηνεγμένας; κατά τόσον καὶ τόσον. κατά ποΐα ψηφίσματα; ταυτί ταύτας ελλήφασι τίνες; οίδε καὶ ταῦτα μαρτυρόμενον σκέψασθαι τὰ ψηφίσματα, τὸ πληθος τῶν εἰσφορῶν, τὰ εἰσενηνεγμένα, τοὺς

2 Isaei fr X 2 S

1 σχημάτων ex δνομάτων F^1 2 lacunam significaui. sententiae quidem έξηλλαγμένα τοῦ συνήθους satisfacit cf p 111, 8 3 εἰρη|πρὸς F in transitu uersus 4 μαρτυριῶν Is VIII, 28 | γε Is VIII, 28 Sylburgius: δὲ $FMBP \mid πόθεν δέ γε ἀπιστεῖσθαι$ τοὺς λόγους pergit P 5 πόθεν δέ γε πούτων in mg suppleuit mantiqua F 6 τούτων in ras F^1 7 μὲν om F 10 ποιήσειεν Schoemann: ἐποίησεν 11 εἴ πέρ $FM \mid$ φρονεῖ et 12 ξητεῖ libri: corr Reiskius $\mid παραπρούσασθαι$ Sylburgius: παραπρούσεσθαι $FMBPA \mid τὰς ὑτέρας <math>P$ 14 έπαστα in ras F^1 15 πόσας; Reiskius: $πρὸς \mid κατὰ πόσον$ Reiskius: καὶ πόσον 16 εἰσενηνεγμένης FMBP: corr Sylburgius 17 ποῖα Reiskius: πόσα $\mid εἰλῆρασί τινες FMBP$: corr Reiskius 18 οίδε· καὶ ταῦτα μαρτυρόμενον Buermannum secutus scripsi: οἱ καὶ ταῦτα μαρτυρόμενοι FM οἱ δὲ ταῦτα μαρτυρόμενοι PM 19 εἰσενενεγμένα P

λαβόντας, καὶ εἰ μὲν εὐτε, τῷ λόγῷ πιστεύειν, εἰ δὲ μή, νῦν παρασχέσθαι μάρτυρας, εἴ τι ψεῦδος ἦν ὧν ἐλογισάμην αὐτοῖς.'

ταυτί μεν διαλελυμένα και έξ έπερωτήσεως. οίς δ 13 Αυσίας μεν ημιστα μέγρηται, Δημοσθένης δε δ παρά 5 τουτουί τὰς ἀφορμὰς λαβών ἀφειδέστερον, οἶον: 'οὐκ οὖν σὰ μισθοφορὰν λέγεις; φήσει τις. καὶ παραγρῆμά γε την αὐτην σύνταξιν άπάντων, ὧ (ἄνδοες) 'Αθηναῖοι, ΐνα τῶν κοινῶν τὸ μέρος λαμβάνων ἕκαστος, ὅτου 609 δέοιτο | ή πόλις, τοῦτο παρέχοι. ἔξεστιν ἄγειν ήσυχίαν 10 οίκοι μένων βελτίων εί, τοῦ δι' ἔνδειαν ἀνάγκη τι ποιείν αλσγούν απηλλανμένος, συμβαίνει τι τοιούτον, οία και τὰ νῦν στρατιώτης αὐτὸς ὑπάργων ἀπὸ τῶν αὐτῶν τούτων λημμάτων, ὥσπερ ἐστὶ δίκαιον ὑπὲρ τῆς πατοίδος. ἔστι τις ἔξω τῆς ἡλικίας ἡμῶν ، ὅσα οὖτος 15 άτάκτως νῦν λαμβάνων οὐκ ἀφελεῖ, ταῦτα ἐν ἴση τάξει παραλαμβάνων πάντ' έφορῶν καὶ διοικῶν, ἃ γρή πράττεσθαι. όλως δε ούτε άφελων ούτε προσθείς πλήν τι μικρῶ τὴν ἀταξίαν ἀνελών, εἰς τάξιν ἤγαγον τὴν πόλιν, την αὐτην τοῦ λαβεῖν, τοῦ στρατεύεσθαι, τοῦ 20

6 Demosth Olynth γ 34-35

1 ante τῷ lac IX fere litt in M VII litt BP sine lac F qui εντε, εντε P εντε M εν τε B 2 παράσχεσθε F παρέσχεσθε M 3 αντοίς Sylburgius: αντῆς 5 ὁ del Usener 6 ποντουί] τούτον FMBPν | οὐποῦν M 7 σὸ P: σοι F σοι MB | λέγεις F corr in λέγει, iterum λέγεις rest F^2 λέγει MBP | φήσει τις Dem: φήσεις F^1 MBP φησί F^2 8 δ λθηναῖοι FMBP 10 νπάρχοι Dem 11 οἴποι ex οἴπο F^2 | μένειν F | βέλτιον εἴ τον MF | ἀνάγηη libri 12 ἀπηλλαγμένος M sed ς in litura ampliore | συμβ[α]νειν F αι ab F^2 15 έστί τις M | οὖτος ex οῦτος F 16 λαμάνων F | ἀφελεῖ M 17 παραλαμβάνων F: λαμβάνων MBP | πάντ' ex τότ' F^2 19 τι non agnoscit D in τινὶ mutat Reiskius | μιπρῶι F μιπρῷ P μιπρῷ MB | ἀταξίαν ex ἀξίαν F^2

δικάζειν, τοῦ ποιεῖν τοῦθ', ὅ τι καθ' ἡλικίαν ἕκαστος έχοι καὶ ότου καιρὸς είη, τάξιν ποιήσας.' ἐκεῖνα δὲ κατά συστροφήν καὶ παρακεκινδυνευμένα τῷ τε βραγέως καὶ άγκύλως καὶ έκ παραδόξου συντίθεσθαι, καὶ οὐγ 5 απασιν οὐδε εκ προχείρου γνωριζόμενα. 'και οὖτος δ πάντων ἀνθοώπων σχετλιώτατος, οὐ παρεχομένων αὐτῶν μάρτυρας [δοῦναι], ὧν ἐναντίον ἡμῖν ἀποδοῦναι 610 φασίν, [ώς] έχείνοις πιστεύειν προσποιείται μαλλον, ώς ἀποδεδώκασιν ήμιν, ἢ ⟨ήμιν⟩, ώς οὐκ ἀπειλήφαμεν. 10 καίτοι πᾶσι φανερόν, ὡς ἔρικεν, ⟨ρί καί⟩ τὸν τούτου πατέρα απεστέρουν όντα ἐπίτιμον, ὅτι ἡμῖν ἐκόντες ούκ αν απέδοσαν, είσπραξασθαι (δε) ούτως εγοντες ούκ ἂν έδυνήθημεν.' καὶ γὰο τοῦτό έστι τὸ σχημα, ὧ πολλάκις Δημοσθένης κέχρηται 'εἶτ' οἴεσθε, οῖ μὲν 15 αὐτὸν οὐδὲν ⟨ἂν⟩ ήδυνήθησαν ποιῆσαι κακόν, αὐτοὶ δε μη παθείν εφυλάξαντ' αν ίσως, τούτους μεν έξαπατάν αίρεισθαι μάλλον ή προλέγοντα βιάζεσθαι, ύμιν δε έκ προρρήσεως πολεμήσαι; και έτι γε τα τοιαύτα: 'ς γάρ, ἃ μὲν ὑπῆρχεν ἔξω τῶν ἀποτιμηθέντων,

5 Isaei fr XLV 1 S 14 Demosth Phil γ 13 19 Isaei fr XLV 2 S

¹ ἕκαστο[ς] cum ras F^2 2 καιφὸν F^1 | ἐκεῖνα Victorius: ἐκείνα F^2 ex ἔκείνα, ἐκείνα MB ἔκείνα P 3 κατὰ F^2 : om F¹MBP | τε add F^2 5 οδτος γὰς F^1 6 παςεχόμενος FMBP: corr Schoemann 7 δοῦναι seclusit Schoemann | ἡμ[t]ν cum ras F^2 8 φησίν P, F^1 corr in φασίν | ὡς F^1M (teste Usenero) ὡν F^2 ὧν BP seclusit Bekker ὅμως Schoemann | πιστεύει F^2 9 ἡμῖν add Reiskius 10 πᾶσιν M | οῖ καὶ addidi 11 ἀπεστέςουν Bekker: ἀποστεςοῦν FMBP 12 ἀπέδωσαν P ἀπέδοσαν — οὐν ἄν om in mg suppleuit m uetus M | δ' add Sauppius 13 σχ[ῆ]μα cum litura M 14 ὧ] δ F | οἴεσθαι P έι οῖ μὲν FPB, sed εἰ in ras et οἱ F οἱ εἰ μὲν M εἰ μὲν de Thuc P 948 οῖ μὲν de Dem 979 15 ᾶν addidi ex iudiciis de Thuc et de Dem 16 τοὺς μὲν FMBP: corr Reiskius e Dem 19 ὑπῆςξεν ut uidetur F^1

ΙΣΑΙΟΣ 111

κατελελειτούργητο, δανειζομένω δ' οὐδείς αν εδωκεν έπ' αὐτοῖς ἔτι πλέον οὐδέν, ἀποδεδωχότι τὰς μισθώσεις έγειν έμολ προσήκον άναμφισβητήτως, οδτοι τηλικαύτην 611 δίκην λαγόντες καὶ σφέτερα | αὐτῶν εἶναι φάσκοντες έκωλυσάν μ' έξ αὐτῶν ποιήσασθαι τὴν ἐπισκευήν.' καὶ 5 τί δεῖ τὰ πλείω παρατιθέντα μηχύνειν; πολλά γὰρ ἄν τις εύροι των Ίσαίου (καί) κατά την σύνθεσιν καί κατά τούς σγηματισμούς έξηλλαγμένα μέν της Αυσίου λέξεως, ἐοικότα δὲ τῆ Δημοσθένους δεινότητι.

είοηκως δε και περί των πραγμάτων ότι δεινότερός 14 έστιν ολχονομήσαι Αυσίου καλ όλους τούς λόγους καλ 11 τὰ μέρη αὐτῶν καὶ οὐδὲν ἔξω ποιῶν τῆς τέγνης, ἦ μετά ταῦτα πολλή δ Δημοσθένης έγρήσατο, βούλομαι και τας ύπερ τούτων παρασχέσθαι πίστεις. έσται δε κεφαλαιώδης τε καὶ ώς πρὸς ἀνεγνωκότας τὸν ἄνδρα 15 δ λόγος οὐ γὰο έγχωρεῖ παραδείγματα πάντων τιθέναι. αὐτίκα τὰς διηγήσεις τότε μὲν ἀπροκατασκευάστους καὶ συντόμους καὶ οὐδὲν προκαταλαμβανούσας τῶν ἀποδεικτικών έν τη προσηκούση τίθησι γώρα, καθάπερ έν τῷ πρὸς Μέδοντα ποιεῖ λόγῳ καὶ ἐν τῷ πρὸς Αγνόθεον 20 612 καὶ ἐν | τῆ πρὸς τοὺς δημότας ἀμφισβητήσει περὶ τοῦ γωρίου καὶ ἐν ἄλλοις συγνοῖς. τότε δὲ μερίσας αὐτὰς

15 κεφαλαίωσης εχ κειφαλ- Ε | τον ανοφα ο λογος heiskius: τὸν λόγον ἄνδρας 16 έγχωρεῖ Sadaeus: ἐνεχώρει | ἀπάντων Ε 17 τοτε Ε τας super ο facta τοτὲ ΜΒΡν 18 προλαμβανούσας Reiskius | ἀποδεικτ[ικῶ]ν cum ras Ε 19 ἐν τῷ Sauppius: ἐφ' ῷ 20 λό|λόγωι Ε 22 τοτε Ε cum ras super ο facta τοτὲ ΜΒΡν | αὐτὰς κατὰ κεφάλαια] αὐτοῖς τὰ κεφάλαια ΕΜΒΡ αὐτὰς εἰς τὰ κεφάλαια Reiskius

¹ κατελελειτούργητο Buermann: καταλελειτουργηκότα MBP καταλειτουργηκότα F 3 lacunam subesse Buermann uidit, qui έκεῖνα suppleuit post ἀναμφισβητήτως, rectius post ἔχειν additurus 5 ξκώλυσάν με Reiskius: ξκώλυσαν μὲν 7 καί inserui 8 ξξηλαγμένα F 12 ἡι cum ras post ι F 13 πολλή F 15 κεφαλαιώδης εχ κειφαλ- F | τον ἄνδοα ὁ λόγος Reiskius:

κατά κεφάλαια καὶ παρ' έκαστου αὐτῶυ τὰς πίστεις παρατιθείς έκμηκύνει τε μαλλον καλ έκβαίνει τὸ τῆς διηγήσεως σχημα, τῷ συμφέροντι χρώμενος. έστι της ιδέας ή τε πρός Έρμωνα ύπερ της έγγύης 5 απολογία και ή προς Εθκλείδην αμφισβήτησις ύπερ τῆς τοῦ γωρίου λύσεως καὶ ἡ ὑπὲρ Εὐφιλήτου πρὸς τὸν Ἐρχιέων δῆμον ἔφεσις. ἐν γὰρ δὴ τοῖς λόγοις τούτοις μακροτέρας τὰς διηγήσεις οὔσας οὐχ αμα τίθησιν όλας, άλλὰ κατὰ μέρη διαλαμβάνων έφ' έκάστω 10 πεφαλαίω τούς τε μάρτυρας ἐπάγεται καὶ τὰς ἄλλας παρέχεται πίστεις, δεδοικώς, παρ' όσα γοῦν έμοὶ δοκεῖ, μή δυσπαρακολούθητος γένηται διὰ τὸ πληθος τῶν κεφα λαίων δ λόγος καλ πελαγίση, αι τε πίστεις εls 613 ξυ χωρίου απασαι συναγθεῖσαι, πολλαὶ καὶ περὶ πολλῶν 15 οὖσαι πραγμάτων, μὴ συνταράξωσι τὴν σαφήνειαν. τοιγάρτοι μετὰ τὰς διηγήσεις τὰς οὕτως ἀχονομημένας οὐκ ἔτι τὰς προηγουμένας ἀποδείξεις πολλοῖς βεβαιοῦται λόγοις οὐδ' ἔστιν ὅμοιος τοῖς νέοις τεχνογράφοις, ἀλλὰ τάς των άντιδίκων πίστεις άναιρεῖν οἴεται δεῖν.

15 τότε δὲ προκατασκευάζεται τινα πρὸ τῶν διηγήσεων 21 πράγματα καὶ προλαμβάνει τὰ μέλλοντα πιστοτέρας αὐτὰς ἢ κατ' ἄλλο τι χρησιμωτέρας ποιήσειν [οιόμενος], ὡς ἐν τῆ λήξει τῆ πρὸς 'Αριστογείτονα καὶ "Αρχιππον εὐρίσκεται πεποιηκώς, ἐν ἦ κλήρου τις ἀμφισβητῶν, 25 ἀδελφὸς ὢν τοῦ τελευτήσαντος, προκαλεῖται τὸν ἔχοντα

¹ $\pi[i]$ στεις F^1 cum ras 2 έκβαίνει] έκλαμβάνει P4 $E_{\mu\nu}$ ωνα — καὶ $\hat{\eta}$ πρὸς om MBP | τ $\hat{\eta}$.ς F una littera cum accentu erasa 7 έρχιέον F 8 τούτοις add F^2 11 παρ' ὅσα γ ' Reiskius: γὰρ ὅσα γ ' FM γὰρ ὅσ γ ' BP 12 γένηται] ται in fine uersus add F^2 13 πελαγίση Usener: πολλάκις FMBP17 οὐκέτι M 20 τοτὲ M τοτε E κτότε F 22 χρησιμοτέρας M | οἰόμενος seclusit Krüger 23 λήξει seu κλήσει Valesius: λύσει 25 προκαλείται Sylburgius: προσκαλείται Valesius: κίσει

τάφανη γρήματα είς έμφανων κατάστασιν, δ δέ τοῦ κλήρου κρατών παραγράφεται την κλησιν, δεδόσθαι λέγων ξαυτώ τὰ χρήματα κατὰ διαθήκας. διττῆς δὲ 614 τῆς ἀμφισβητήσεως ὑπαρχούσης, Ιτῆς μὲν περὶ τοῦ γεγονέναι τὰς διαθήκας ἢ μή, τῆς δέ, τῶν διαθηκῶν 5 άμφισβητουμένων ήδη, τίνα δεῖ τοῦ κλήρου κρατεῖν, πρώτον ἀποδούς τὸν ὑπὲρ τῶν νόμων λόγον καὶ ⟨κατὰ⟩ τοῦτο ἀποδείξας τὸ μέρος, ώς οὐ δεῖ τὸν ἐπίδικον πρατεϊσθαι πλήρου πρὸ δίκης, ούτως έπὶ τὴν διήγησιν ἔργεται, δι' ής ἀποδείκνυσιν οὐδὲ γεγενημένας ὑπὸ 10 τοῦ τετελευτημότος τὰς διαθήμας. καὶ οὐδὲ ταύτην τὴν διήγησιν άπλῶς πως συστρέψας καὶ άκατασκευάστως τίθησιν, άλλα και ταύτην μακροτέραν οὖσαν αποτομαῖς τισι διαλαμβάνει και καθ' έκαστον είδος μάρτυρας άναβιβάζεται καὶ προκλήσεις άναγινώσκει καὶ συνθήκας 15 παρέχεται τεκμηρίοις τε καὶ σημείοις καὶ τοῖς ἐκ τῶν είκότων έλέγγοις απασι γρηται. πολλάς δ' αν έγοιμι καὶ άλλας παρασχέσθαι διηγήσεις, πρὸς τὸ συμφέρον φκονομημένας ύπὸ τοῦ φήτορος προκατασκευαῖς, παρασκευαίς, μερισμοίς, χωρίων άλλαγαίς, πραγμάτων μετα- 20 615 γωγαῖς, τῷ τὰ κεφάλαια ἀνεστράφθαι, τῷ | μὴ κατὰ τούς γρόνους τὰ πραγθέντα εἰρῆσθαι, τῷ [ὡς] μὴ πάντα μηδ' αμ' ως φύσιν είγε πραγθηναι μηδ' ως αν ίδιώτης τις είποι λέγεσθαι, μυρίοις άλλοις τοιούτοις

24 post λέγεσθαι scholion μὴ μετρίως

¹ ἐμφανῶν Reiskius: ἐμφανῆ 3 λέγ[ων] F^2 cum ras 7 καὶ κατὰ τοῦτο Sadaeus post Sauppium: καὶ ταῦτα 10 οὐδὲ Sylburgius: οὕτε 11 τελευτηκότος FP 14 καὶ add F^2 19 παρασκευαῖς om MBP 21 τῷ prius τὸ] add F^2 22 πραχτώντ[α] M cum litura | τῷ] τῷς BP | ὡς seclusit Sylburgius 23 μηδ' ἄμ' ὡς] μηδαμῶς FMBPv μηδ' ὡς Blass 24 μὴ μετρίως Holwellus eiecit

τρόποις. ἀλλ' οὕτε χρόνον ἱκανὸν ἔχω περὶ πασῶν λέγειν, ἐκδιηγούμενος εὐθὺς ἐφ' ἐκάστης τὴν τέχνην, ὡς ἐβουλόμην ἄν, οὕθ' ὁ πρὸς τοὺς ἐπισταμένους τὰ πράγματα λόγος ἐν τῷ πλήθει τῶν παραδειγμάτων τὸ 5 πιστὸν ἔχει ἀλλ' ἀρκεῖ τοῖς τοιούτοις καὶ ἡ βραχεῖα δήλωσις.

- 16 ἐρῶ δὲ καὶ κεφαλαιωδῶς περὶ ταύτης τῆς ἰδέας ἢν ἐγὼ δύξαν ἔχω καὶ τίνι διαφέρειν οἰομαι τὸν Ἰσαῖον τοῦ Λυσίου. τοῦ Λυσίου μὲν δή τις ἀναγινώσκων 10 τὰς διηγήσεις οὐδὲν ἄν ὑπολάβοι λέγεσθαι κατὰ τέχνην ἢ πονηρίαν, ἀλλ' ὡς ἡ φύσις καὶ ἡ ἀλήθεια φέρει, αὐτὸ τοῦτο ἀγνοῶν τῆς τέχνης, ὅτι τὸ μιμήσασθαι τὴν φύσιν αὐτῆς μέγιστον ἔργον ἦν. ἐπὶ δὲ τῶν Ἰσαίου διηγημά- | των τοὐναντίον ἂν πάθοι, μηδὲν ὑπολαβεῖν αὐτοφυῶς 616 16 καὶ ἀπραγματεύτως λέγεσθαι μηδ' εἴ τινα ὡς ἔτυχε γενόμενα εἴρηται, ἐκ κατασκευῆς δὲ πάντα καὶ μεμηχανημένα πρὸς ἀπάτην ἢ ἄλλην τινὰ κακουργίαν. καὶ τῷ μὲν ἂν καὶ τὰ ψευδῆ λέγοντι πιστεύσειεν ἄν, τῷ δὲ μηδ' ἂν ἀληθεύη, χωρὶς ὑποψίας προσέξει.
 - έν δὲ τοῖς ἀποδεικτικοῖς διαλλάττειν ἂν δόξειεν Ἰσαῖος Αυσίου τῷ τε μὴ κατ' ἐνθύμημά τι λέγειν ἀλλὰ κατ' ἐπιχείρημα καὶ τῷ μὴ βραχέως ἀλλὰ διεξοδικῶς μηδὲ

7 καὶ om Fv 9 δὴ Sadaeus: ἄν FMBP οὖν Sylburgius 10 ὑπολάβη FMBP: corr Krüger 11 ἡ ante ἀλήθεια add F^2 om $B \mid αὐτὸ \cdot F$ (s del?) 12 ὅτι τῆς τέχνης libri $\mid μιμησασθαι \mid μι$ in ras $F \mid τῆςν$ (sic) P 14 πάθοι Sadaeus: παθεῖν FMBP $\mid ἱνπολαβὼν$ ci Usener 15 αὐτοπραγματεύτως libri: corr Reiskius 16 μεμηχανευμένα libri: corr Usener 17 καποργίαν F^1 18 καὶ τὰ ψευδῆ καταψευδη (sic) $F \mid πιστεύσειν$ MBP 19 μηδ ἀν MF²: μηδὲν F^1 μηδὲν ἀν BP $\mid προσέξειν$ Sadaeus: προσέξειν 20 ἀποδεικτικοῖς Sylburgius: ἐπιδεικτικοῖς FMP ἐπιδεικτικῆς B 21 τε ex δὲ $F^2 \mid ἐνθύμημά τι$ Victorius: ἐνθυμήματι F^1 ἐνθύμημα F^2 MBP

άπλῶς ἀλλ' ἀκριβῶς αὕξειν τε μᾶλλον καὶ δεινότερα ποιείν τὰ πράγματα καὶ τὰ πάθη ποιείν γεννικώτερα. έν γὰρ δη τούτοις οὐχ ἦττόν έστι φανερός τῆ Δημοσθένους τέχνη τὰς ἀφορμὰς δεδωκώς, ἀλλ' οὐ τὴν Λυσίου διώκων ἀφέλειαν, ὡς ἐκ πολλῶν ἔστι λόγων, ι 617 μᾶλλον δὲ ἐκ πάντων τῶν γραφέντων ὑπ' αὐτοῦ τεκιήρασθαι. εί δέ τι δεί καὶ παραδείγμασι χρήσθαι, μή τις αναπόδεικτα δόξη λέγειν ήμας, ποιήσω καλ τοῦτο, προγειρισάμενος τὸν ὑπὲρ Εὐφιλήτου λόγον, ἐν α τον Έργιέων δημον είς το δικαστήριον προσκαλεϊταί 10 τις των αποψηφισθέντων ως αδίχως της πολιτείας άπελαυνόμενος, ένράφη γαρ δή τις ύπὸ τῶν 'Αθηναίων νόμος έξετασιν γενέσθαι των πολιτών κατά δήμους, τὸν δὲ ἀποψηφισθέντα ὑπὸ τῶν δημοτῶν τῆς πολιτείας μή μετέγειν, τοῖς δὲ ἀδίχως ἀποψηφισθεῖσιν ἔφεσιν 15 είς τὸ δικαστήριον είναι, προσκαλεσαμένοις τοὺς δημότας, καὶ ἐὰν τὸ δεύτερον έξελεγχθῶσι, πεπρᾶσθαι αὐτοὺς καὶ τὰ χρήματα εἶναι δημόσια. κατὰ τοῦτον τὸν νόμον δ Εὐφίλητος προσκαλεσάμενος τοὺς Ἐρχιέας 618 ως άδίκως καταψηφισαμένους αὐτοῦ τὸν ἀγῶνα τόνδε 20 διατίθεται. προείρηται μέν δή τὰ πράγματα ταῦτ' άκριβῶς καὶ πεπίστωται διὰ τῶν μαρτύρων, οἶς δὲ

βεβαίας βούλεται ποιῆσαι τὰς μαρτυρίας, τάδε ἐστίν, ὡς μὲν ἐγὼ δόξης ἔχω, πάντ' ἀκριβῶς ἔξειργασμένα. κρινέτω δὲ ὁ βουλόμενος, εἰ τὰ προσήκοντα ἔγνωκα περὶ αὐτῶν.

'ὅτι μὲν τοίνυν, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἀδελφὸς ἡμῖν 17 ε έστιν ούτοσὶ Εὐφίλητος, οὐ μόνον ἡμῶν ἀλλὰ καὶ τῶν συγγενῶν ἀπάντων ἀκηκόατε μαρτυρούντων. σκέψασθε δὲ πρῶτον τὸν πατέρα ἡμῶν, τίνος ἕνεκεν ἂν ψεύδοιτο καὶ τοῦτον μὴ ὄντα αὐτοῦ υίὸν εἰσεποιεῖτο. πάντας 10 γὰρ εύρήσετε τοὺς τὰ τοιαῦτα πράττοντας ἢ οὐκ ὄντων αὐτοῖς γνησίων παίδων ἢ διὰ πενίαν ἀναγκαζομένους ξένους ανθοώπους είσποιεῖσθαι, ὅπως ἀφελῶνταί τι άπ' αὐτῶν δι' αὐτοὺς 'Αθηναίων γεγονότων. τῶ τοίνυν πατρί τούτων οὐδέτερον ὑπάργει. γνήσιοι μεν γὰρ 15 αὐτῷ ἡμεῖς δύο υἱεῖς ἐσμεν. ὥστε οὐκ ἄν γε δι' 619 έρημίαν τοῦτον είσεποιεῖτο. άλλὰ μὴν οὐδὲ τροφής τε καὶ εὐπορίας τῆς παρὰ τούτου δεόμενος. ἔστι γὰρ αὐτῷ (βίος) Ικανός και χωρίς τούτου μεμαρτύρηται ύμιν τοῦτον έκ παίδων τρέφων καὶ ἀσκῶν καὶ εἰς (τοὺς) 20 φράτερας είσάγων καί ταῦτα οὐ μικρὰ δαπανήματά έστιν. ώστε τόν τε πατέρα ήμων ούκ είκος έστιν, δ άνδρες δικασταί, μηδεν ώφελούμενον ούτως άδίκω

5 sq Isaei or XII

1 βεβαίως $\mathbf{M} \mid \pi o \imath \tilde{\eta} \sigma \alpha \iota$ βούλεται $\mathbf{M} \mathbf{B} \mathbf{P} \mid \tau \alpha \delta' \mathbf{P} \mathbf{v}$ 2 πάντα \mathbf{B} 5 τοί νῦν: τοι ex και \mathbf{F} 6 δ Εὐφήλητος \mathbf{F}^1 7 ἀκηκ[ό]ατε corr \mathbf{B} 8 εἶνεκεν $\mathbf{F} \mid \psi$ εύδοιτο. \mathbf{F} cum ras 10 εὐφήσετ[ε] \mathbf{F}^1 cum ras | τὰ add \mathbf{F}^2 11 τὴν πενίαν \mathbf{P} 14 γὰς add \mathbf{F}^1 15 νἰοὶ \mathbf{M} sec Sadaeum | malim ἡμεν 16 εἰσποιοῖτο \mathbf{F}^1 | malim τροφής γε 17 ἀπορίας $\mathbf{M} \mathbf{B} \mathbf{P}$ 18 βίος add Reiskius | ἰκανὸς $\mathbf{F}^1 \mathbf{M} \mathbf{B}^1$: ἰκανῶς $\mathbf{F}^2 \mathbf{P} \mathbf{B}^2 \mid \mu \epsilon \mu \alpha \varphi τ v \varrho \lceil \eta \rceil$ ται \mathbf{F} cum ras $\mu \epsilon$ postea add \mathbf{F}^1 19 τοὺς add Schoemann 20 φράτος $\mathbf{P} \mathbf{M} \mathbf{B}^1$ sed is το in ras | malim εἰσαγαγών cf Is or II 45 21 τε om \mathbf{F}^1 γε Bekker falso 22 ἀδίκω \mathbf{M} cum ras sub $\mathbf{\omega}$ facta

πράγματι έπιγειρησαι. άλλὰ μὴν οὐδ' έμέ γε οὐθεὶς άνθρώπων ούτως τελέως αν άφρονα υπολάβοι, ώστε τούτω μαρτυρείν τὰ ψευδή, ὅπως τὰ πατρῶα διὰ πλειόνων διανείμωμαι. καὶ γὰρ οὐδ' ἀμφισβητῆσαί μοι έξουσία γένοιτ' αν ύστερον, ως ούκ έστιν άδελφος 5 ούτος. έμου γάρ οὐθείς ἂν ύμῶν τὴν φωνὴν ἀνάσχοιτ' αν ακούων, (εl) νου μεν υπόδικον εμαυτον καθιστάς μαρτυρώ, ώς έστιν άδελφὸς ημέτερος, ύστερον δὲ φαι-620 νοίμην τούτοις ἀν|τιλέγων. οὐ μόνον τοίνυν ἡμᾶς, ὧ άνδρες δικασταί, είκος έστι τάληθη μεμαρτυρηκέναι 10 άλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους συγγενεῖς. ἐνθυμήθητε γὰρ πρώτον μέν, ὅτι οἱ τὰς ἀδελφὰς ἡμῶν ἔχοντες οὐκ ἄν ποτε έμαρτύρουν περί τούτου τὰ ψευδῆ. μητρυιὰ γὰρ ή τούτου μήτηο έγεγένητο ταῖς ήμετέραις ἀδελφαῖς. ελώθασι δέ πως ως έπλ τὸ πολύ διαφέρεσθαι άλλήλαις 15 αί τε μητουιαί και αι πρόγονοι. ώστε ει οδτος έξ άλλου τινός ἀνδρός ἦν τῆ μητουιᾶ καὶ οὐκ ἐκ τοῦ ήμετέρου πατρός, οὐκ ἄν ποτε, ὧ ἄνδρες δικασταί, τούς έαυτῶν ἄνδρας αἱ ἀδελφαὶ μαρτυρεῖν έπέτρεψαν. καὶ μὴν οὐδ' ἂν ὁ θεῖος πρὸς μητρὸς 20 ήμιν ών, τούτω δε ούδεν προσήκων δήπου τη τούτου μητρί ήθελησεν αν, ὧ ανδρες δικασταί, μαρτυρήσαι

¹ οὐδείς Schoemann, item infra 4 ἀμφισ[βη]τησαί cum ras F^1 6 οὖτος. ἐμοῦ γὰρ οὐδείς] οὖτος ἐμοῦ. οὐδείς γὰρ FMBP ἐμοῦ in έμὸς mutat Krüger. ἔμὴν post τὴν add Sauppius 7 εἰ suppleuit Sylburgius 9 ὑμᾶς $β^1$ 15 ἀλλήλων P et mg β 16 οἱ πρόγονοι F MBP: corr Reiskius | εἰ cum litura corr β 19 ἐαντὸν $β^1$ et β β et β | εἴασαν καὶ έπέτρεψαν MBP, item β sed ut εἴασαν καὶ in ras sit. hoc deleuit Buermann, lacunae signa insuper addenda esse putaui. furat in ρ i uocabulum a uocali cum spiritu aspero incipiens, accentus super γ, pro ε in fine ρ uidetur fuisse, loco alterius ρ aut ρ aut ρ dispicitur. uelut ἐκονσίως? 20 οὐδ' Bekker: οὐκ 21 προσῆπον ρ, ρ corr in προσήπων 22 μαρτνρῆσαι] ρ e corr ρ

ψευδή μαρτυρίαν, δι' ην ημίν γίνεται βλάβη περιφανής, είπερ ξένον όντα τοῦτον είσποιοῦμεν ἀδελφὸν ἡμῖν αὐτοῖς. ἔτι τοίνυν, ὧ ἄνδρες δικασταί, πρὸς τούτοις ⟨πῶς⟩ ἄν τις ὑμῶν καταγνοίη ψευδομαρτυριῶν Δημα-5 ράτου τουτουί και Ήνήμονος και Νικοστράτου: οί πρώτον μεν οὐδεν αίσχρον οὐδε ποτε φανήσονται 621 έπιτηδεύσαντες, είτα δ' οίχειοι όντες ήμιν και είδότες ήμας απαντας μεμαρτυρήκασιν Εύφιλήτω τούτω την αύτοῦ συγγένειαν εκαστος. ώστε ήδέως κἂν τῶν ἀντι-10 δικούντων ήμιν τοῦ σεμνοτάτου πυθοίμην, εἰ ἄλλοθέν ποθεν έγοι αν επιδείξαι αύτον 'Αθηναίον η έκ τούτων, ών και ήμεις Ευφίλητον επιδείκνυμεν. έγω μεν γάρ ούκ οἶμαι ἄλλο τι ἂν αὐτὸν ⟨εἰπεῖν⟩ ἢ ὅτι ἡ μήτηο άστή τέ έστι καὶ (γαμετή καὶ άστὸς) δ πατήρ. καὶ 15 ώς ταῦτ' ἀληθη λέγει, παρέχοιτ' ἂν αύτῷ τοὺς συγγενείς μάρτυρας είτα, ὧ ἄνδρες δικασταί, εί μεν ούτοι έχινδύνευον, ήξίουν αν τοῖς αύτων οἰχείοις ὑμᾶς πιστεύειν μαρτυροῦσι μαλλον ἢ τοῖς κατηγόροις. νυνί δε ήμων πάντα ταυτα παρεχομένων άξιώσουσιν ύμας 20 τοῖς αύτῶν πείθεσθαι λόγοις μᾶλλον ἢ τῶ πατρὶ τῶ Εὐφιλήτου καὶ έμοὶ καὶ τῷ ἀδελφῷ | καὶ τοῖς φράτοροι 622

³ ἔτι ex ἔστι F | τοί|νῦν F 4 πῶς mg Bodl. harum emendationum Sylburgium auctorem esse Reiskius iudicauit | ὁμῶν Sylburgius: ἡμῶν | ψευδομαρτυρίαν FMBP: corr Schoemann 5 τουλ F | [νικ]οστράτου cum ras F^1 8 ἄπαντα FMBP: corr Reiskius 9 αὐτοῦ libri 11 ποτεν B^1 | ἔχοι ᾶν Holwellus ante Reiskium: ἔχοιεν FMB ἔχειεν P | αὐτὸν FMP 12 γὰρ ex οὖν F^2 13 εἶπεῖν add Sauppius. lacunam senserat Holwellus 14 ἀστή M teste Usenero, Reiskius: αὐτή FBP. in defectibus supplendis praeierunt Buermann et Herwerden. γαμετή an ἔγγυητή fuerit incertum esse Buermann monet 15 αὐτῶν Ibri 17 ᾶν in MBP om in F erasum restituit Holwellus | αὐτῶν FMBP | οἰπεί[οις] cum ras F^2 | ὑμᾶς Sylburgius: ἡμᾶς F^1 MBP ἡμῆν F^2 19 ὑμᾶς ex ἡμᾶς P^2 20 αὐτῶν libri

καὶ πάση τῆ ήμετέρα συγγενεία; καὶ μὴν οὖτοι μὲν οὐδὲν οὐδενὶ χινδυνεύοντες ἰδίας ἔγθοας ἕνεκα ⟨ταῦτα⟩ ποιούσιν, ήμεις δε πάντας υποδίκους ήμας αυτούς καθιστάντες μαρτυρούμεν. καί πρός ταίς μαρτυρίαις, ὧ ἄνδρες δικασταί, πρώτον μεν ή τοῦ Εὐφιλήτου 5 μήτηο, ην ούτοι δμολογούσιν άστην είναι, όρκον ομόσαι έπὶ τοῦ διαιτητοῦ έβούλετο έπὶ Δελφινίω, ἦ μην τουτονί Εὐφίλητον είναι έξ αύτης και τοῦ ημετέρου πατρός. καίτοι τίνα προσήκε μαλλον αὐτής έκείνης τοῦτ' είδεναι; επειτα, ὧ άνδρες δικασταί, ὁ πατὴρ ὁ 10 ημέτερος, ον είκος έστι μετά την τούτου μητέρα άριστα τὸν αύτοῦ υίὸν γινώσκειν, οὖτος καὶ τότε καὶ νυνὶ βούλεται ὀμόσαι, ή μην Εὐφίλητον τοῦτον υίὸν εἶναι αύτου έξ άστης και γαμετης γυναικός. προς τούτοις τοίνυν. ὧ ἄνδοες δικασταί, έγὼ έτύγχανον μὲν τοισκαι- 15 δεκαετής ών, ώσπερ και πρότερον είπον, ότε ούτος 623 έγένετο, ετοιμος δέ είμι δμόσαι, ή μην Εὐφίλητον τουτονὶ ἀδελφὸν εἶναι ἐμαυτοῦ ὁμοπάτριον. ὥστε, ὧ άνδρες δικασταί, δικαίως αν καὶ τοὺς ήμετέρους δρκους πιστοτέρους νομίζοιτε ή τούς τούτων λόγους. ήμεῖς 20 μεν γαο ακοιβώς είδότες όμόσαι περί αὐτοῦ θέλομεν,

² ξχ[δ] ρας M cum ras | ταῦτα Reiskius inseruit 3 ποιοῦτοι] ν insuper add F^1 | ὑποδίκονς ἡμᾶς Victorius: ὑποδιημᾶς F^1 ὑποδίκονς F^2 MBP | ἡμεῖς δὲ — καθιστάντες om in M suppleuit m uetus in mg inferiore 5 δικασταί om FB | εὐφιλήπον M 6 αὐτὴν F 7 ἐπι (sic) bis F 8 αὐτῆς libri 9 ἐκείνης ἄμεινον MBP 10 τοῦτο F | ἔπειτα δὲ F uerum δὲ neque ab F^1 neque F^2 , sed alia manu additum 11 ἄριστα τὸν Reiskius: ἀριστον 12 αὐτοῦ libri | γιγνώσκειν Sylburgius: ἐγίννωσκεν | νῦν P 13 [β]ούλεται F cum ras | ἡ μὴν Sylburgius: ἡμῖν MBF ὑμῖν P mg B 14 αὐτοῦ FMBP | ἔξ αὐτῆς F | τούτους F^1 16 πρῶτον F | ὅ,τε una littera erasa F 17 είμι] εί μὴ P | ἤμὴν Sylburgius: ἡμῖν P ὑμῖν FMB 19 δικασταί in ras M | post ἀν forsitan lacuna sit

οδτοι δὲ ταῦτα ἀκηκοότες παρὰ τῶν τούτου διαφόρων η αυτοί πλάττοντες λένουσι. προς δε τούτοις, δ άνδρες δικασταί, ήμεζς μεν τούς συγγενεζς μάρτυρας και έπι των διαιτητων καὶ έφ' ύμων παρεχόμεθα, οίς οὐκ ἄξιον s ἀπιστείν, οὖτοι δέ, ἐπειδὴ ἔλαχεν Εὐφίλητος τὴν δίκην την προτέραν τῶ κοινῶ τῶν δημοτῶν καὶ τῶ τότε δημαργούντι, ος νύν τετελεύτηκε, δύο έτη τού διαιτητοῦ τὴν δίαιταν ἔχοντος οὐκ ἠδυνήθησαν οὐδεμίαν μαρτυρίαν εύρεῖν, ὡς ούτοσὶ ἄλλου τινὸς πατρός 10 έστιν ἢ τοῦ ἡμετέρου. τοῖς δὲ διαιτῶσι μέγιστα ⟨ταῦτα⟩ σημεῖα ἦν τοῦ ψεύδεσθαι τούτους καὶ κατεδιήτησαν αὐτῶν ἀμφότεροι. καί μοι λαβὲ τῆς προτέρας διαίτης την μαρτυρίαν. - Μαρτυρία. - Ώς μεν τρίνυν καί τότε ὧφλον την δίαιταν, ἀκηκόατε. ἀξιῶ | δέ, ὧ 624 15 άνδρες δικασταί, ώσπερ οὖτοι μέγα τοῦτ' ἂν ἔφασαν είναι σημείον, ως ούκ έστιν Ήγησίππου, εί οί διαιτηταί αὐτῶν ἀπεδιήτησαν, ούτω τὸ νῦν ἡμῖν τοιοῦτον εἶναι μαρτύριον ὅτι ἀληθῆ λέγομεν, ἐπεὶ ἔδοξαν αὐτοὶ ἀδικεῖν τοῦτον 'Αθηναῖον ὄντα καὶ κυρίως πρῶτον έγγραφέντα 20 υστερον έξαλείψαντες. ὅτι μεν οὖν ἀδελφὸς ἡμῶν έστιν ούτοσι Εὐφίλητος και πολίτης υμέτερος και άδίκως ύβρίσθη ύπὸ τῶν ἐν τῷ δήμφ συστάντων, ἱκανῶς οἴομαι ύμᾶς, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἀκηκοέναι.'

18 ούτος δ χαρακτήρ των Ίσαίου λόγων και ταῦτα τὰ

⁵ ἀπειθεῖν P corr in ἀπειστεῖν | εὐφίλητος om F^1 in mg add F^2 ἀφίλητος M 7 τετελεύτημεν BP 11 ταῦτα add Reiskius | παταδιήτησαν BP 12 αὐτὸν F^2 | λαβὲ Reiskius: λάβετε libri sed accentum om F et λαβ primo M | προτέρ $[α]_S$ F cum ras 13 μαρτυρία om F in mg rubro adscripsit P 14 ὧφλον Holwellus: ὤφειλον 15 μέγα Reiskius: μετὰ | τοῦτ Γ Γ αντοίς Γ 19 άθηναῖοι Γ 17 ἀπεδιαίτησαν Γ 18 an αὐτοίς Γ 19 άθηναῖοι Γ 18 teste Sadaeo 20 ἐξαλήψαντες Γ 22 ὑπὸ bis Γ Γ δήμω ex δημο Γ2

διαλλάττοντα παρὰ τὴν Λυσίου ἀγωγήν. οὐθὲν δὲ κωλύει καὶ κεφαλαιωδῶς περιλαβόντα δι' ἐλαχίστης δηλώσεως τὰ φανερώτατα εἰπεῖν, ὅτι μοι δοκεῖ Λυσίας μὲν τὴν ἀλήθειαν διώκειν μᾶλλον, Ἰσαῖος δὲ τὴν τέχνην, καὶ ὁ μὲν στοχάζεσθαι τοῦ χαριέντως, ὁ δὲ τοῦ δεινῶς. ὁ εἰ δέ τις παραθεωροίη ταῦτα ὡς μικρὰ καὶ φαῦλα, οὐκ ἄν ἔτι γένοιτο ἱκανὸς αὐτῶν κριτής. ἀλλὰ γὰρ αἱ ὁμοιότητες συνταράξουσιν αὐτοῦ τὴν γνώμην, ὥστε 625 μὴ δια γνῶναι τὸν ἴδιον ἐκατέρου χαρακτῆρα. καὶ περὶ μὲν τούτων ὡς ἔχω δόξης δεδήλωταί μοι.

βούλομαι δὲ ἤδη καὶ περὶ τῶν ἄλλων ξητόρων 19 ἀποδοῦναι τὸν λόγον, ἵνα μή τις ἀγνοία με δόξη παραλιπεῖν αὐτοὺς ἐπιφανεῖς ὅντας καὶ ὀνόματος ήξιωμένους οὐ μετρίου ἢ φυγῆ τοῦ πόνου τὸ ρᾶστον αἰρούμενον τῶν ἔργων τὴν περὶ αὐτῶν ἀφεικέναι σκέψιν. 15 ἐγὰ γὰρ οὕτε ἡγνόουν, οὺς ἄπαντες ἴσασιν, οὕτε ἄκνουν ⟨ἄν⟩ ὑπὲρ αὐτῶν γράφειν, εἴ τι χρήσιμον ἔμελλεν ἐξοίσειν ἡ γραφή. ἐνθυμούμενος δέ, ὅτι τὴν μὲν ποιητικὴν κατασκευὴν καὶ τὸ μετέωρον δὴ τοῦτο καὶ πομπικὸν εἰρημένον οὐδεὶς Ἰσοκράτους ἀμείνων 20 ἐγένετο, παρέλιπον έκών, οὺς ἤδειν ἦττον ἐν ταῖς ἰδέαις ταύταις κατορθοῦντας, Γοργίαν μὲν τὸν Λεοντῖνον ἐκπίπτοντα τοῦ μετρίου καὶ πολλαχοῦ παιδαριώδη γιγνόμενον δρῶν, Ἰλκιδάμαντα δὲ τὸν ἀκουστὴν αὐτοῦ παχύτερον ὅντα τὴν λέξιν καὶ κενότερον, Θεόδωρον δὲ 25

⁵ στοχάζεται corr in στοχάζεσθαι B 7 ποιτής Krüger: ποατήσαι 8 συντάξουσιν BP 10 παρὰ μὲν M sed in mg m recentior περί 12 με om F 14 αἰρούμενον] ἡγούμενον F et M mg 15 άφειπέναι ex άφηπέναι F^2 17 αν add Holwellus 23 πολλαχοῦ MBP: πανταχοῦ F | M in mg rubro Γοργίας et cetera deinceps nomina habet 25 πενότερον Krüger: ποινότερον FMBP sed ποινο in ras F

τὸν Βυζάντιον ἀρχαϊόν τινα καὶ οὕτε ἐν ταῖς | τέχναις 626 ακοιβή ούτε έξέτασιν Ικανήν έν τοῖς έναγωνίοις δεδωκότα λόγοις, Αναξιμένην δε τον Λαμψακηνον εν απάσαις μεν ταις ιδέαις των λόγων τετράγωνόν τινα είναι 5 βουλόμενον (καὶ γὰρ ἱστορίας γέγραφε καὶ περὶ τοῦ ποιητοῦ συντάξεις καταλέλοιπε καὶ τέγνας έξενήνογεν, ηπται δὲ καὶ συμβουλευτικῶν καὶ δικανικῶν ἀγώνων), οὐ μέντοι τέλειόν γε έν οὐδεμια τούτων των ίδεων άλλ' άσθενη και άπίθανον όντα έν άπάσαις θεωρών. 10 οὐ δὴ δεῖν ἀόμην Ἰσοκράτους ἐν ἄπασι πάντων τούτων ύπερέγοντος λόγον τινά ποιεῖσθαι πεολ έκείνων οὐδέ νε περί τῶν συμβιωσάντων Ἰσοχράτει καὶ τὸν γαρακτῆρα της έρμηνείας έχείνου έχμιμησαμένων ούθενός, Θεοδέκτου λέγω και Θεοπόμπου και Ναυκράτους Έφόρου 15 τε καὶ Φιλίσκου καὶ Κηφισοδώρου καὶ ἄλλων συχνῶν. ούδε γαρ εκείνοι κρίνεσθαι πρός την Ίσοκράτους δύναμίν είσιν έπιτήδειοι.

20 τῶν μὲν δὴ κατὰ ταύτην τὴν ἀγωγὴν κοσμουμέ νων 627 ἐκεῖνον τὸν ἄνδρα διαφορώτατον ἡγησάμενος, οὐκ ἔτι 20 περὶ τῶν ἄλλων ἠξίωσα μακρολογεῖν καὶ δαπανᾶν εἰς οὐδὲν ἀναγκαῖον τὸν χρόνον. τῶν δὲ τοὺς ἀκριβεῖς προαιρουμένων λόγους καὶ πρὸς τὴν ἐναγώνιον ἀσκούντων ὁητορικήν, ὧν ἐγένετο ᾿Αντιφῶν τε ὁ Ὑραμνούσιος

¹ βιζάντιον $M \mid \tau\iota\nu\alpha \rceil$ $\tau\iota$ add F^2 2 έξέτασιν ἱνανὴν έν τοῖς έναγωνίοις δεδωκότα λόγοις non intellego 3 λαμψακηνῶν F primo \mid ένα πάσαις F^1 4 μὲν om F 5 γὰς om F^1 8 τελεῖόν F in quo ν postea additum est \mid γε ex τ ε M 10 δὲ P corr in δὴ \mid δεῖ F corr $F^1\mid$ οἰόμην in mg ώόμην B 13 οὐθ' ένός F οὐδενός PB 14 ante λέγω duae litterae in F erasae sunt \mid καὶ νανηφάτονς — κρίνεσθαι πρὸς τὴν om in M suppleuit m uetusta atramento eodem usa sed signis rubris \mid Νανσκηφάτονς alibi audit 15 φιλίστον libri: corr Goeller 16 συγμένεσθαι ναν Vliet non necessario 18 μέντοι BP 20 δαπανῶν BP 22 ἀσκοῦντων (sic) ex ἀσκοῦντας F^1 23 ἀντιφὼ F^1 corr eadem m

καὶ Θρασύμαχος ὁ Καλγηδόνιος καὶ Πολυκράτης ὁ 'Αθηναίος Κριτίας τε δ τῶν τριάχοντα ἄρξας καὶ Ζωίλος δ τὰς καθ' Όμήρου συντάξεις καταλιπών καὶ άλλοι τοιοῦτοί τινες, οὐδένα ἡγούμενος οὔτε ἀκριβέστερον ούτε χαριέστερον γεγονέναι Αυσίου 'Αντιφών γε μήν 5 τὸ αὐστηρὸν ἔχει μόνον καὶ ἀρχαῖον, ἀγωνιστής δὲ λόνων ούτε συμβουλευτικών ούτε δικανικών έστι. Πολυκράτης δε κενός μεν έν τοῖς άληθινοῖς, ψυγρός δὲ καὶ φορτικός ἐν τοῖς ἐπιδεικτικοῖς, ἄγαρις δὲ ἐν τοῖς γαριεντισμοῦ δεομένοις έστί, Θρασύμαγος δὲ κα- 10 628 θαρός μέν και λεπτός και δεινός εύρεῖν τε | και είπεῖν στρογγύλως καὶ περιττώς, δ βούλεται, πᾶς δέ έστιν έν τοῖς τεγνογραφικοῖς καὶ ἐπιδεικτικοῖς, δικανικοὺς δὲ [ἢ συμβουλευτικούς] οὐκ ἀπολέλοιπε λόγους, τὰ δὲ αὐτὰ καὶ περὶ Κριτίου καὶ περὶ Ζωΐλου τις ἂν εἰπεῖν 15 έχοι πλην δσον τοῖς γαρακτηροι της έρμηνείας διαλλάττουσιν άλλήλων τούτων δή, φημί, των άνδρων καί των παραπλησίων τούτοις διαφέρειν ολόμενος Αυσίαν καλ ώσπερ άρχετυπον άπογράφων ύπερεχειν, έκεῖνον τὸν ἄνδρα ταύτης τῆς προαιρέσεως τῶν λόγων ἐποιη- 20 σάμην κανόνα. τὸν δὲ δὴ τρίτον Ίσαῖον εἴ τις ἔροιτό με τίνος ένεκα προσεθέμην, Αυσίου δή ζηλωτήν όντα, ταύτην ἂν αὐτῷ φαίην τὴν αΙτίαν, ὅτι μοι δοκεῖ τῆς Δημοσθένους δεινότητος, ην ούθείς έστιν δς ού τελειο-

¹ ὁ θρασύμαχος $P \mid χαλιηδόνιος FMBP$ sed χ et \varkappa in ras F^2 2 ζώιλος F^1 4 οὐθένα BP 7 λόγων οὔτε λόγων $F^1 \mid$ έστιν MBP 8 ἀλιθινοῖς P 10 θρασίμαχος B 11 εὐρεῖν] ν postea add F^1 12 στρογγύλος $F \mid \varkappa$ περιττὸς $F \mid \delta'$ BP 13 διαανικοὺς ex διαανικὸς M 14 $\mathring{\eta}$ συμβουλευτικοὺς del Schwarz \mid fort οὐ ναταλέλοιπε cf de Dinarcho p 630 18 εἰόμενος M 19 ἀπογράφων Reiskius: ὑπογράφων 20 post ἀνδρα interpungunt libri $\mid \pi$ ροαιρ[έσεως τῶν λόγων] M cum ras 21 τις] τι in ras F 22 οὐ προσεθέμην $FBP \mid [ξ]ηλωτὴν <math>F$ cum ras

τάτην άπασῶν οἴεται γενέσθαι, τὰ σπέρματα καὶ τὰς ἀρχὰς οὖτος ὁ ἀνὴρ παρασχεῖν. διὰ μὲν δὴ ταύτας τὰς αἰτίας τούσδε τοὺς ἄνδρας μόνους παρέλαβον. εἰ δὲ περὶ πάντων ἠξίουν γράφειν, εἰς κενό τητας ἄν μοι 629 5 ὁ λόγος έξέπιπτε καὶ πρὸς τῷ μηθὲν ἢ μὴ πολὺ τὸ χρήσιμον ἔχειν εἰς ἀπέραντόν τινα καὶ οὐ σύμμετρον έξεμηκύνθη γραφήν. καὶ περὶ τούτων μὲν ἄλις. ἐτέραν δὲ ἀρχὴν ποιήσομαι τοῦ λόγου περί τε Δημοσθένους καὶ Ὑπερείδου καὶ τρίτου λέγων Αἰσχίνου. ἡ γὰρ δὴ 10 τελειοτάτη ζητορικὴ καὶ τὸ κράτος τῶν ἐναγωνίων λόγων ἐν τούτοις τοῖς ἀνδράσιν ἔοικεν εἶναι.

1 καl bis F in transitu uersuum 5 πρὸς τὸ BP | $\tilde{\eta}$ μ $\tilde{\eta}$ MBP: $\tilde{\eta}$ F 9 ὁπερίδον MBP 11 λόγον M | ἔοικεν] οι postea inter lineas add F¹ 'Ισαῖος ἀθηναῖος τέλος: $\tilde{\varphi}^{\tilde{\nu}}$ $\tilde{I}\tilde{B}$ rubro subscribit M

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΕΩΣ

ПЕРІ

ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΡΗΤΟΡΩΝ

ΤΟΥ Β ΤΑ ΣΩΙΖΟΜΕΝΑ

M Ambrosianus

B Parisinus

P Palatinus

v lectio ab editione principe Sylburgi uolgata

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΕΩΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΛΕΞΕΩΣ

δικανικοῖς μέν οὖν οὐ περιέτυγον αὐτοῦ λόγοις, δημηγορικοῖς δὲ ὁλίγοις καί τισι καὶ τέχναις, τοῖς δὲ 5 πλείοσιν έπιδεικτικοῖς. τῆς δὲ ἰδέας αὐτοῦ τῶν λόγων τοιοῦτος δ γαρακτήρ, έγκωμιάζει δὲ τοὺς έν πολέμοις άριστεύσαντας 'Αθηναίων' 'Τί γαρ απην τοῖς ανδράσι τούτοις, ὧν δεῖ ἀνδράσι προσεῖναι; τί δὲ προσῆν, ὧν δεῖ ἀπεῖναι; εἰπεῖν δυναίμην, ἃ βούλομαι, βουλοίμην 10 δέ, ἃ δεῖ, λαθών μὲν τὴν θείαν νέμεσιν, φυγών δὲ τὸν ἀνθρώπινον φθόνον. οὖτοι γὰρ ἐκέκτηντο ἔνθεον μεν την άρετην, άνθρώπινον δε το θνητόν, (πολλά μεν δή τὸ παρὸν ἐπιεικὲς τοῦ αὐθάδους δικαίου προκρίνοντες, πολλά δε νόμου ακοιβείας λόγων δοθότητα), 15 τοῦτον νομίζοντες θειότατον καὶ κοινότατον νόμων τὸ δέον έν τῷ δέοντι καὶ λέγειν καὶ σιγᾶν καὶ ποιεῖν, (καὶ δισσὰ ἀσκήσαντες μάλιστα ὧν δεῖ, γνώμην (καὶ όώμην), την μεν βουλεύοντες την δ' άποτελοῦντες),

1 totius libelli argumentum breuissime comprehendit anonymus W VII 1049 cf VII 93, 6 et 880, 9

¹ τοῦ ᾿Αλικαρνασσέως ν 2 λεκτικῆς Δ. δεινότητος ν 4 Syrianus εἰς τὸ περὶ ἰδεῶν Ἑρμογένονς β΄ ὑπόμνημα p 90, 12 R: Διονύσιος ὁ πρεσβύτερος ἐν τῷ δευτέρῷ περὶ χαρακτήρων περὶ Γοργίου λέγων τάδε φησί ΄ δικανικοῖς μὲν οὖν᾽ κτλ cf W V 548, 8—551, 4 7 τοιούτον Syriani S 9 δὲ S] δαὶ Syriani V | προσῆν διαπεῖναι S 11 λαθεῖν omisso μὲν S 12 ἀνθρωπίνων S 13 uncinis saepta hic et infra om Sy, exhibet W 16 νόμων ex νόμον V 18 καὶ βώμην add Fossius

θεράποντες μέν των άδίκως δυστυχούντων, κολασταί δε των αδίκως εύτυγούντων, (αὐθάδεις πρός τὸ συμφέρου>, εὐόργητοι πρὸς τὸ πρέπου, τῷ φρονίμω της ννώμης παύοντες τὸ ἄφρον, ύβρισταί είς τοὺς 5 ύβρίζοντας, κόσμιοι είς τούς κοσμίους, ἄφοβοι είς τούς ἀφόβους, δεινοί έν τοῖς δεινοῖς. μαρτύρια δὲ τούτων τρόπαια έστήσαντο των πολεμίων Διὸς μέν άγάλματα τούτων δε άναθήματα, ούκ ἄπειροι ούτε έμφύτου "Αρεως ούτε νομίμων έρώτων ούτε ένοπλίου 10 έριδος ούτε φιλοκάλου είρήνης, σεμνοί μέν πρός τούς θεούς τῷ δικαίω, ὅσιοι δὲ πρὸς τοὺς τοκέας τῆ θεραπεία, δίκαιοι δὲ πρὸς τοὺς ἀστοὺς τῶ ἴσω, εὐσεβεῖς δὲ πρὸς τοὺς φίλους τῆ πίστει. τοιγαροῦν αὐτῶν άποθανόντων δ πόθος οὐ συναπέθανεν, άλλ' άθάνατος 15 εν ούχ άθανάτοις σώμασι ζη ού ζώντων.' * * * * *

17 Thucydides III 82, 3 sqq

954 ἀν τήλλαξαν τῆ δικαιώσει. τόλμα μὲν γὰο ἀλόγιστος άνδοία φιλέταιρος ένομίσθη, μέλλησις δε προμηθής δειλία εὐπρεπής, τὸ δὲ σῶφρον τοῦ ἀνάνδρου πρόσγημα. καὶ τὸ πρὸς ἄπαν ξυνετὸν ἐπίπαν ἀργόν, τὸ δ' ἐμπλήκτως όξὸ ἀνδρὸς μοίρα προσετέθη, ἀσφάλεια δὲ τὸ 5 έπιβουλεύσασθαι, αποτροπής πρόφασις εύλογος. καὶ δ μεν γαλεπαίνων πιστός αεί, δ δε αντιλέγων αὐτῶ ύποπτος, έπιβουλεύσας δέ τις τυγών τε ξυνετός καὶ ύπονοήσας έτι δεινότερος, προβουλεύσας δέ, ὅπως μηδεν αὐτῷ δεήσει, τῆς τε έταιρίας διαλυτής καὶ τοὺς 10 έναντίους έκπεπληγμένος. άπλῶς δὲ ὁ φθάσας τὸν μέλλοντα κακόν τι δραν έπηνεῖτο καὶ ὁ έπικελεύσας τὸν μὴ διανοούμενον. καὶ μὴν καὶ τὸ ξυγγενὲς τοῦ έταιρικοῦ άλλοτριώτερον έγένετο, διὰ τὸ έτοιμότερον 955 είναι ἀπροφα σίστως τολμᾶν. οὐ γὰρ μετὰ τῶν κει- 15 μένων νόμων ώφελείας αἱ τοιαῦται ξύνοδοι, άλλὰ παρὰ τούς καθεστώτας πλεονεξία. καὶ τὰς ές σφας αὐτούς πίστεις οὐ τῷ θείᾳ καὶ νομίμω μᾶλλον ἐκρατύνοντο ἢ τῷ χοινῆ τι παρανομῆσαι τά τε ἀπὸ τῶν ἐναντίων καλῶς λεγόμενα ένεδέγοντο ἔργων φυλακῆ, εἰ προύγοιεν, 20 καὶ οὐ γενναιότητι. ἀντιτιμωρήσασθαί τέ τινα περὶ πλείονος ἦν ἢ αὐτὸν μὴ προπαθεῖν. καὶ ὅρκοι εἴ που άρα γένοιντο ξυναλλαγής, έν τῶ αὐτίκα πρὸς τὸ ἄπορον έκατέρω διδόμενοι ζσχυον ούκ έχόντων άλλοθεν δύ-

¹ άντίλλαξαν P 2 φιλαίταιρος corr in φιλέταιρος P | έννομίσθη Ρ 3 πρόσχημα τοῦ ἀνάνδρου Δ p 808 4 τὸ εἰς ἅπαν ξυνετον ibidem Δ 5 ἀσφαλεία Θ libri partim 9 δεικονότερος P 10 αὐτῶν Θ | τε om Δ p 889 | διαλύτης P 11 έππεπληγμένους B10 αντών θ | τε οικ D ρ 889 | οιαλονής P | Γ εκπεπληγιενόνς P 13 ξυνεγγενές P corr in ξυγγενές 15 άπροφασείστως P 16 ώφελίας Θ | 17 είς MP | 18 τῷ θείω νόμω Θ | έπρατίνοντο P 20 εἰ προϋχοιεν M: είπα οὕχοιεν B εἰ πως οὕχοιεν P 21 ἀντιμωρήσασθαί P 22 ἡν P P η οικ P 0 αντιμωρήσασθαί P 24 uerba έπατέρω P αλλοθεν οικ P P αλλοθεν P

ναμιν.' ἡ μὲν οὖν ἐξηλλαγμένη καὶ περιττὴ καὶ ἐγκατάσκευος καὶ τοῖς ἐπιθέτοις κόσμοις ἄπασι συμπεπληρωμένη λέξις, ἦς ὅρος καὶ κανὼν ὁ Θουκυδίδης, ὅν οὐθεὶς οὔθ' ὑπερεβάλετο τῶν ἐπιγινομένων οὔτε 5 ⟨εἰς ἄκρον⟩ ἐμιμήσατο, τοιαύτη τις ἦν. |

ή δὲ έτέρα λέξις ή λιτή καὶ ἀφελής καὶ δοκοῦσα 956 κατασκευήν τε καὶ Ισγύν τὴν πρὸς Ιδιώτην ἔγειν λόγον καὶ δμοιότητα πολλούς μὲν ἔσχε καὶ ἀγαθούς άνδρας προστάτας συγγραφείς τε καὶ φιλοσόφους καὶ 10 ρήτορας. και γάρ οι τὰς γενεαλογίας έξενέγκαντες καὶ οί τὰς τοπικάς ίστορίας πραγματευσάμενοι καὶ οί τὰ φυσικά φιλοσοφήσαντες καὶ οἱ τῶν ἠθικῶν διαλόγων ποιηταί, ὧν ἦν τὸ Σωκρατικὸν διδασκαλεῖον πᾶν έξω Πλάτωνος, καὶ οἱ τοὺς δημηγορικοὺς ἢ δικανικοὺς 15 συνταττόμενοι λόγους δλίγου δεῖν πάντες ταύτης έγένοντο της προαιρέσεως. έτελείωσε δ' αὐτὴν καὶ εἰς άπρον ήγαγε τῆς ἰδίας ἀρετῆς Αυσίας ὁ Κεφάλου, κατὰ τούς αὐτούς χρόνους Γοργία τε καὶ Θουκυδίδη γενόμενος. τίς δὲ ἦν ἡ προαίρεσις αὐτοῦ καὶ τίς ἡ δύναμις, 20 έν τη πρό ταύτης δεδήλωται γραφή και οὐδεν δεῖ νῦν πάλιν ύπερ | των αὐτων λέγειν. ἀρκέσει δε τοσούτο 957 μόνον είπειν, ὅτι τὴν διαπασῶν άρμονίαν οὖτοι πρὸς άλλήλους οἱ ἄνδρες ἡρμόσαντο, τὰς ἀκρότητας ἀμφοτέρας τῆς λέξεως, αὶ πλεῖστον ἀλλήλων ἀπέγουσι, δαι-25 μονία σπουδή προελόμενοί τε καὶ τελειώσαντες. καὶ

² ηεγκατάσκενος \dot{B} ει έγκατάσκενος \dot{P} | απας \dot{B} 4 οὐτ' \dot{B} (?) 5 εἰς ἄκρον Kiessling add | ἐτιμήσατο $\dot{B}\dot{P}$ 6 $\dot{\eta}$ δ' ἔτερα \dot{P} $\dot{\eta}$ δ' ἐτέρα \dot{B} $\dot{\eta}$ δεντέρα Sylburgius 7 iunge ἰδιώτην λόγον 9 προστάτας in ras \dot{M} πρὸς τὰς \dot{B} | συγγραφεῖς τε in ras \dot{M} 12 οἰ] $\dot{\eta}$ in \dot{m} rubro οἰ \dot{B} 13 διδασλεΐον \dot{P} 14 $\dot{\eta}$ δικανούς $\dot{\eta}$ δικανικούς \dot{P} 16 fort προαιρέσεως ζηλωταί 17 Ανσίας] λύρας \dot{P} λήρας in \dot{m} rubro λυξ \dot{B} 23 οἰ ἡρμόσαντο \dot{P}

ἀνεπιτήδευτον εἶναι θέλει. κατεσκεύασται μὲν οὖν έκατέρα καὶ εἰς ἄκρον γε ἥκει τῆς ἰδίας κατασκευῆς 15 δέπει δὲ ἡ μὲν ἐπὶ τὸ μᾶλλον ἢ πέφυκεν εἶναι δοκεῖν, ἡ δὲ ἐπὶ τὸ ἦττον. παραδειγμάτων δὲ καὶ ταύτης τῆς λέξεως οὐθὲν ἐν τῷ παρόντι οἰμαι δεῖν. δύο μὲν δὴ χαρακτῆρες οὖτοι λέξεως, τοσοῦτον ἀλλήλων διάφοροι κατὰ τὰς ἀγωγάς, καὶ ἄνδρες οἱ πρωτεύσαντες ἐν αὐτοῖς, 20

¹ πρὸς τὴν ὑπάτην exspectat Sylburgius | λόγος in λόγον corr M 2 τοῦτον ex τοσοῦτον M¹ τοσοῦτον B | εἰ λυσίον λέξιν B | ἐν τ πολιτικῆ sic B 5 ἡ δὲ ἡδῦναι ante ἡ δὲ ἀνεῖναι repetit B 6 δὲ οm B 7 πλὴν ἀλλὰ ἤδη τᾶλλα Μ ἤδη τἄλλα BP del Sylburgius τί δεῖ τἄλλα Reiskius | βιάσθαι B 8 δὲ BP 10 τὸ om P 11 ἡ δὲ B | ἀφέλεια Sylburgius uerba ἰδέας· ἡ δ' ἀσφάλεια in M postea addita sunt | post ὁήτορος lacuna XVI litt in M, uersus paene totius in B, XVII litt et uersus totius in P 12 post φαίνεται lacuna XIX fere litt in M, dimidii uersus in B, totius uersus et XII litt in P. sententia haec fere esse debuit: 'In eo discrepat Lysias a Thucydide, quod uerba οὐνι ἐν ἐπιτηδεύσει composita uideri, sed dictionem ἀνεπιτήδευτον είναι uoluit.' 14 κατεσικύασται M,Bmg: κατεσικύασδαι P,B in textu 15 ἐπάτερα B 16 είναι] δεινή ci Usener 20 προτεύσαντες MBP: corr v | ἐν] ἀν Β

ους διεξήλθον, δεινοί μεν έν τοῖς αυτών ἔργοις ἀμφότεροι, καθ' ο δε ἴσοι ἀλλήλων ἦσαν, ἀτελεῖς.

τρίτη λέξεως . . . ήν ή μικτή τε καὶ σύνθετος έκ τούτων των δυείν, ην δ μέν πρώτος άρμοσάμενος 5 καὶ καταστήσας εἰς τὸν νῦν ὑπάργοντα κόσμον εἴτε Θρασύ μαγος ὁ Καλγηδόνιος ην, ὡς οἴεται Θεόφραστος, 959 είτε άλλος τις, οὐκ ἔγω λέγειν, οἱ δὲ ἐκδεξάμενοι καὶ άναθοέψαντες καὶ οὐ πολὺ ἀποσχόντες τοῦ τελειῶσαι δητόρων μεν Ίσοκράτης δ 'Αθηναΐος έγένετο, φιλοσόφων 10 δὲ Πλάτων δ Σωκρατικός τούτων γὰρ ἀμήχανον εύρεῖν τῶν ἀνδοῶν ετέρους τινὰς έξω Δημοσθένους ἢ τἀναγκαῖα καὶ γοήσιμα κοεῖττον ἀσκήσαντας ἢ τὴν καλλιλογίαν καὶ τας επιθέτους κατασκευας βέλτιον αποδειξαμένους. ή μεν οὖν Θοασυμάχου λέξις, εί δη πηγή τις ἦν ὄντως τῆς 15 μεσότητος, αὐτὴν τὴν προαίρεσιν ἔοικεν ἔχειν σπουδῆς άξίαν κέκραται γάρ εὖ πως καὶ αὐτὸ τὸ χρήσιμον είληφεν έκατέρας. δυνάμει δὲ ὡς οὐκ ἴση ⟨τῆ⟩ βουλήσει κέγρηται, παράδειγμα έξ ένὸς τῶν δημηγορικῶν λόγων τόδε 'Εβουλόμην μέν, ὧ ἄνδοες 'Αθηναΐοι, μετασχεῖν 20 έχείνου τοῦ γρόνου τοῦ παλαιοῦ καὶ τῶν πραγμάτων.

6 Theophrasti περί λέξεως fr IV Schmidt 19 Thrasymachi fr I S

¹ δεινὸς \mathbf{B} | αὐτῶν $\mathbf{M}\mathbf{B}\mathbf{P}$ | ἀμφοτέφοις \mathbf{B} 3 ἰδέα intercidisse putat Sylburgius ἰδέα seu ἀφμονία Krüger | ἦν ο ἡ sic \mathbf{P} 5 καταστάσας \mathbf{B} 6 Καλχηδόνιος Vliet: χαλκηδόνιος 10 ἀμήχανος \mathbf{B} 12 ἀσκήσαντες $\mathbf{M}\mathbf{B}$ 13 ἀποδεξαμένους Sylburgius: ἀποδεξαμένους 14 εἰ δὴ \mathbf{H} . Schenkl: ἡ | πηγή Sadaeus: λοιπή | τῆς om $\mathbf{B}\mathbf{P}\mathbf{v}$ 17 δυνάμει δὲ ὡς Sauppius: δυναμέως: ὡς δὲ | τῆ Reiskius add 18 δήσω post ἐξ ἐνὸς \mathbf{v} inserit inde a Sylburgio 19 ὧ 'Αδηναΐοι \mathbf{v} ὧ \mathbf{e} \mathbf{m} \mathbf{e} \mathbf{g} \mathbf{e} 0 τοῦ παλαιοῦ del Vliet | καὶ τῶν πραγμάτων Sauppius suspectat. frustra meo quidem iudicio hiatus ex hoc fragmento remouere Blassius studuit

960 ηνίκα | σιωπαν ἀπέχρη τοῖς νεωτέροις, τῶν τε πραγμάτων οὐκ ἀναγκαζόντων ἀγορεύειν καὶ τῶν πρεσβυτέρων όρθως την πόλιν έπιτροπευόντων. έπειδη δ' είς τοιούτον ήμας ανέθετο χρόνον δ δαίμων, ώστε τῆς πόλεως ἀκούειν, τὰς δὲ συμφορὰς . . 5 αὐτοὺς καὶ τούτων τὰ μέγιστα μὴ θεῶν ἔργα εἶναι μηδε της τύχης άλλα των επιμεληθέντων, ανάγκη [δε] λέγειν. η γαρ αναίσθητος η καρτερικώτατός έστιν, δστις ένεξαμαρτάνειν έαυτὸν έτι παρέξει τοῖς βουλομένοις καὶ τῆς ετέρων επιβουλῆς τε καὶ κακίας αὐτὸς ὑποσγήσει 10 τὰς αίτίας. άλις γὰρ ἡμῖν ὁ παρελθών χρόνος καί άντι μεν είρήνης εν πολέμω γενέσθαι και κινδύνω, είς τόνδε τὸν χρόνον τὴν μὲν παρελδοῦσαν ἡμέραν άγαπῶσι, τὴν δ' ἐπιοῦσαν δεδιόσιν, ἀντὶ δ' δμονοίας είς έγθραν καὶ ταραχάς πρὸς άλλήλους άφικέσθαι. καὶ 15 961 τοὺς μὲν ἄλλους | τὸ πλῆθος τῶν ἀγαθῶν ὑβρίζειν τε ποιεί και στασιάζειν, ήμεις δε μετά μεν των άγαθων έσωφοονούμεν, έν δε τοῖς κακοῖς έμάνημεν, ἃ τοὺς άλλους σωφρονίζειν εἴωθεν. τί δῆτα μέλλοι τις αν γεγωνίσκειν [είπεῖν], ὅτφ γε . . . λυπεῖσθαι ἐπὶ τοῖς 20

³ έπειδη δ' postea add M, η in ras: καὶ ἐπειδη ΒΡ 4 τοσοῦτον ΒΡ | ημοῖς Ρ 4 et 5 lac XX litt M, XV litt B, XVI litt et uersus totius P 5 lac XIX litt M, qui non habet nisi συμφο, συμφορᾶς deinde lac XIII fere litt B, συμφορὰς cum lac VII litt P 7 τύχης] τέχνης μη δὲ τῆς τύχης Β | δὲ deleui δη Sylburgius 8 καρτερώτατος MBP: corr Usener 9 ἐνεξαμαρτάνειν Reiskius: ἐξαμαρτάνειν 10 ὑποσχείσει P 11 καὶ del Sauppius fort uerbum latet 12 γέναισθαι P | πινδύνφ] διὰ πινδύνων MB διὰ πίνδυνον P 13 τῆς μὲν P 14 ὁμονίας P 16 ὑβρίζειν—17 ἀγαθῶν sine lacunae indicio om Pv 18 ἐμάνημεν, ὰ Μ: ἐμάνν μὲν ὰ Β ἐμάνη μέν, δς P 20 γεγωνίσκειν] γιγνώσκειν εἰπεῖν MBP γιγνώσκειν ἢ εἰπεῖν Reiskius γιγνώσκων εἰπεῖν Blass | post ότφ γε lacunae signum (excidit uelut προσήπει μᾶλλον) addidi, post νομίζειν Blass

παρούσι καὶ νομίζειν έγειν τι τοιούτον, ώς μηδεν έτι τοιούτον έσται: πρώτον μέν οὖν τοὺς διαφερομένους πρὸς ἀλλήλους καὶ τῶν δητόρων καὶ τῶν ἄλλων ἀποδείξω γε παρά λόγον πεπονθότας πρός άλλήλους, ὅπερ 5 ἀνάγκη τοὺς ἄνευ γνώμης Φιλονικοῦντας πάσγειν. ολόμενοι γαρ έναντία λέγειν άλλήλοις ούκ αλσθάνονται τὰ αὐτὰ πράττοντες οὐδὲ τὸν τῶν έτέρων λόγον ἐν τῷ σφετέρω λόγω ἐνόντα. σκέψασθε γὰρ έξ ἀρχῆς, ὰ ζητοῦσιν εκάτεροι. πρώτον μεν ή πάτριος πολιτεία 10 ταραγήν αὐτοῖς παρέγει ράστη γνωσθήναι καὶ κοινοτάτη τοῖς πολίταις οὖσα πᾶσιν. ὁπόσα μὲν οὖν ἐπέκεινα της ημετέρας γνώμης έστίν, † ακούειν ανάγκη λέγειν | τῶν παλαιοτέρων, δπόσα δ' αὐτοὶ ἐπεῖδον οί 962 πρεσβύτεροι, ταῦτα δὲ παρὰ τῶν εἰδότων πυνθάνεσθαι.' 15 τοιαύτη μέν οὖν τις ή Θρασυμάχειος έρμηνεία, μέση τοῖν δυεῖν καὶ εὔκρατος καὶ εἰς ⟨άμφο⟩τέρους τοὺς γαρακτήρας επίκαιρον αφετήριον.

(ή δὲ Ἰσο) πράτους λέξις, δς μέγιστον ὄνομα έν τοις Ελλησιν ζέκτήσατο έπι σοφία, άγωνα μεν ούτ' 20 ίδιον ούτε δημόσιον οὐδένα (πώποτε τὰνδρὸς ἀγω-)

¹ post νομίζειν in P εἴωθεν τί δῆτα uerba repetuntur

² τοιούτον del Usener 4 παρά λόγον Usener: προλέγων 5 φιλονεινούντας MB 7 πράττειν πράττοντες Pv 8 σφετέρω Cobet: ἐτέρω MBP ἐν τῷ τῶν ἐτέρων deleto λόγω Blass | σκέψασθαι BP 10 δάστη Sylburgius: δάστην | ποινωτάτη Μ 11 ἐπέκεινα Reiskius: ἐκείνων 12 γνώμης] μνήμης Sauppius | conieci ἀκοῆ μὲν (cf Thucyd I 23, 3 τὰ τε πρότε-ρον ἀκοῆ λεγόμενα) seu ἀκοὴν ἀνάγνη λέγειν τῶν παλαιοτέρων (uelut ἄποὴν τεθνεῶτος οὐ ζῶντος μαρτυρεῖν Demosthenes). ακούειν ανάγκη λεγόντων των παλαιοτέρων Reiskius ακούοντας (?) ἀνάγηη λέγειν των παλαιοτέρων Blass 15 μέση τοῖς Β

¹⁶ $\delta v[\epsilon l] v$ cum ras M | lac IV litt M, XII B, XV fere P: suppleuit Sylburgius 18 lac X litt M, XII fere B, XXXVII fere P: suppleuit Sylburgius 19 Elly cum lac XXI litt M, Elly cum lac XXI litt M, Elly cum lac VII litt B, XXXVI fere litt P: suppleui

νισαμένου νοαφάς δε συνταξαμένου πολλάς και καλάς είς απασαν ίδεαν λόγων, δυτινα γαρακτήρα έγειν έφαίνετό μοι, διὰ πλειόνων μεν έδήλωσα πρότερον. οὐθεν δε κωλύσει και νῦν έπι κεφαλαίων αὐτὰ τὰ ἀναγκαιότατα είπεῖν ότι τῆς μέν Αυσιακῆς λέξεως τὸ καθαρὸν 5 έγει καὶ τὸ ἀκριβές. ούτε γὰρ ἀργαίοις ούτε πεποιημένοις ούτε γλωττηματικοίς δνόμασιν άλλά τοίς κοινο-963 τάτοις καὶ συνηθεστάτοις κέ χρηται. ἠθική τε καὶ πιθανή καὶ ήδεῖά ἐστι καὶ πέφευνε τὴν τροπικήν, ώσπερ έκείνη, [τὴν ἀπλῆν] φράσιν, τῆς δὲ Θουκυδίδου 10 καὶ Γοργίου τὴν μεγαλοπρέπειαν καὶ σεμνότητα καὶ καλλιλογίαν είληφε, καὶ εἰς μὲν τὸ διδάξαι τὸν άκροατήν σαφέστατα, δ τι βούλοιτο, την άπλην καί ακόσμητον έρμηνείαν έπιτηδεύει την Αυσίου, είς δε το καταπλήξασθαι τῷ κάλλει τῷν ὀνομάτων σεμνότητά τε 15 καὶ μεγαληγορίαν περιθείναι τοῖς πράγμασι τὴν ἐπίθετον καὶ κατεσκευασμένην φράσιν τῶν περὶ Γοργίαν έκμεμακται. άμαρτάνει δε έν οξς ώραζεταί ποτε, τούς Γοργίου νεαρούς σγηματισμούς ζηλούσα (τὰ νὰρ ἀντίθετά τε καὶ πάρισα καὶ τὰ παραπλήσια τούτοις ούτε 20 μετριάζοντα οὔτ' έν καιρῶ γινόμενα καταισγύνει τὴν μεγαλοποέπειαν αὐτῆς), καὶ ἔτι μᾶλλον ἐν οἶς τὴν εὐέ-964 πειαν διώκουσα καὶ τὴν εὐουθμίαν δι' εὐλαβείας | μὲν

¹ lac XVI—XVIII litt σαμένου M, lac VIII litt νισαμένου B, XXXVIII fere litt νισαμένου P: suppleui | γραφὰς δὲ συνταξαμένου bis scripsit P 2 εἰδέαν MBP | οὕτινα B 3 διαπλειόνων MB 5 λοιαπῆς B λυραπῆς P 8 συν[η]θεστάτοις cum ras M 10 τὴν ἀπλῆν seclusi 12 εἰληφε | ἀνείληφε MBP ν 13 BP in mg rubro σημείωσαι 14 λύρου P λύρου B 15 κατ[απ]λήξασθαι cum ras M 18 ἐπμέμαπται siue ἐπμέμαχεν Κτüger: ἐπμέμαπεν 19 ζελοῦσα corr in ζηλοῦσα P 21 οὕτ ἐν Sadaeus: οὕτε 22 εὐέπιαν MBP

λαμβάνει τὸ συγκροῦσαι τὰ φωνήεντα τῶν γραμμάτων δι' εὐλαβείας δὲ ποιεῖται τὸ χρήσασθαί τινι τῶν τραχυνόντων. διώκει δ' ἐκ παντὸς τρόπου τὴν περίοδον οὐδὲ ταύτην στρογγύλην καὶ πυκνὴν ἀλλ' ὑπαγωγικήν τινα καὶ πλατεῖαν καὶ πολλοὺς ἀγκῶνας, ὥσπερ οἱ μὴ κατ' εὐθείας ξέοντες ποταμοὶ ποιοῦσιν, ἐγκολπιζομένην. ταῦτα μέντοι πολλαχῆ μακροτέραν τε αὐτὴν ποιεῖ κἀναληθεστέραν ἀπαθῆ τε καὶ 〈ἄψυχον〉 καὶ πανηγυρικὴν μᾶλλον ἢ ἐναγώνιον. τοῖς δὲ παραδείγμασιν 10 ὀλίγον ὕστερον, ὅταν ὁ καιρὸς ἀπαιτῆ, χρήσομαι.

5 ή δὲ δὴ Πλατωνικὴ διάλεκτος βούλεται μὲν εἶναι καὶ αὐτὴ μῖγμα έκατέρων τῶν χαρακτήρων, τοῦ | τε 965 ὑψηλοῦ καὶ ἰσχνοῦ, καθάπερ εἴρηταί μοι πρότερον, πέφυκε δ' οὐχ ὁμοίως πρὸς ἀμφοτέρους τοὺς χαρακτῆρας 16 εὐτυχής. ὅταν μὲν οὖν τὴν ἰσχνὴν καὶ ἀφελῆ καὶ ἀποίητον ἐπιτηδεύη φράσιν, ἐκτόπως ἡδεῖά ἐστι καὶ φιλάνθρωπος. καθαρὰ γὰρ ἀποχρώντως γίνεται καὶ διαυγής, ὥσπερ τὰ διαφανέστατα τῶν ναμάτων, ἀκριβής τε καὶ λεπτὴ παρ' ἡντινοῦν ἐτέραν τῶν [εἰς] τὴν αὐτὴν 20 διάλεκτον εἰργασμένων. τήν τε κοινότητα διώκει τῶν ὀνομάτων καὶ τὴν σαφήνειαν ἀσκεῖ, πάσης ὑπεριδοῦσα

¹ τὸ συγποι τὸ συγποοῦσαι P 4 ταύτην τὴν B 6 ποιοῦσιν del Krüger | ἐγκολπιζομένην M ci Sylburgius: ἐγκαλπιζομένην B ἐγκαλοπιζομένην P ἐγκαλλωπιζομένην V 8 κάναληθεστέραν] καὶ ἀληθεστέραν MBP sed ἀναληθεστέραν in mg rubro B καὶ ἀναλθεστέραν Capperonerius ἢ ἀληθεστέραν Kiessling | τε καὶ lac X litt M τε lac VIII litt B, lac XXXIII fere litt P: suppleuit Sadaeus | καὶ απιε πανηγυρικὴν om M 9 ἐναγώνιον M, B mg: ἐγκώνιον BP 10 ἀπαιτεῖ P 11 quae secuntur usque ad p 139, 21, eadem exstant paullulum uariata in ep ad Pomp p 758 R sqq (Δ) 12 μίγμα] δείγμα Δ 13 ὑψιλοῦ P 14 δὲ BPΔ | ἀμφοτέρων B 15 οῦ P | ἰσχὴν BP 17 τε γὰρ Δν 18 ναγμάτων P σωμάτων Δ 19 ἥντινα οὖν in ἡντιν' οὖν corr rubro M | τὴν Δ: εἰς τὴν MBP 21 ὑπεριδοῦσαν Μ¹

κατασκευῆς ἐπιθέτου. ὅ τε πίνος αὐτῆ [καὶ ὁ γνοῦς] δ της άρχαιότητος ηρέμα καὶ λεληθότως έπιτρέχει γλοερόν τέ τι καὶ τεθηλὸς καὶ μεστὸν ώρας ἄνθος άναδίδωσι. καὶ ώσπερ ἀπὸ τῶν εὐωδεστάτων λειμώνων αὖρά τις ήδεζα έξ αὐτῆς φέρεται. καὶ οὕτε τὸ λιγυρὸν 5 ξοικεν έμφαίνειν λάλον ούτε τὸ κομψὸν θεατρικόν. όταν δὲ εἰς τὴν περιττολογίαν καὶ τὸ καλλιεπεῖν, δ 966 πολλάκις | εἴωθε ποιεῖν, ἄμετρον δομὴν λάβη, πολλῶ γείρων έαυτης γίνεται και γαρ αηδεστέρα [της έτέρας] καλ κάκιον έλληνίζουσα καλ παχυτέρα φαίνεται μελαίνει 10 τε τὸ σαφές καὶ ζόφω ποιεί παραπλήσιον έλκει τε μακρον αποτείνασα τον νοῦν, συστρέψαι δέον εν ονόμασιν ολίγοις. έκχεῖται δ' εἰς ἀπειροκάλους περιφράσεις πλούτον δνομάτων επιδεικνυμένη κενόν, ύπεριδοῦσά τε τῶν κυρίων καὶ ἐν τῆ κοινῆ χρήσει κειμένων 15 τὰ πεποιημένα ζητεῖ καὶ ξένα καὶ ἀρχαιοπρεπῆ. μάλιστα δε χειμάζεται περί την τροπικήν φράσιν, πολλή μεν έν τοῖς ἐπιθέτοις, ἄκαιρος δ' ἐν ταῖς μετωνυμίαις, σκληρά (δὲ καὶ) οὐ σώζουσα τὴν ἀναλογίαν ἐν ταῖς

1 scholion δ δ ύπος ήτοι δ έπικείμενος χνοῦς $\dot{\omega}$ ς (καὶ P) έπὶ μήλων (μύλων B μέλων P) καὶ ἀπίων (ἀπι' BP) καὶ δ αμασκηνῶν (δ αμασκινῶν BP) in mg rubro MBP

1 πίνος libri | καὶ ὁ χνοῦς (σχνοῦς ΒΡ) οπ Δ 3 ἰλαρὸν Δ| τεθηλὰ B 4 ηρεὑωδεστάτων B | λειμύων B 5 εἰσφέρεται Δ 7 καλλιεπεῖν M ci Sylburgius: κάλλιον εἰπεῖν BP, M mg κάλλιστον εἰπεῖν Δ 9 τῆς ἐτέρας οπ Δ del Sadaeus 10 παχντέρα τῆς B | μελαίνει] μέλει B 11 τε γὰρ τὸ Δν 12 σνοτρέψαι δὲ Δ 13 ἐκχεῖται εἰς Δ χεῖται δ' εἰς MBP 14 κενὸν οπ Δ 15 δὲ Δ | κυρίων ὀνομάτων Δ 17 χειμάζ ται περ[ί] cum ras M | μὲν γὰρ Δν 18 δὲ MΔ (codd PB) om P | μεσωνυμίας P μἕ σῶν νυμίαις B ἐπωνυμίαις Δ deinde ἄκαιρος δ' — μεσωνυμίαις repetit P 19 ante σκληρὰ lac V litt B, XXII litt P | σκληρᾶς B σκληρὰς P | post σκληρὰ lac VI litt M, III litt B, XXVIII litt P

(μεταφοραίς). ἀλληγορίας τε περιβάλλεται πολλὰς (καὶ μακράς), οὕτε μέτρον ἐχούσας οὕτε καιρόν. σχήμασί τε ποιητικοῖς ἐσχάτην προσβάλλουσιν ἀηδίαν καὶ μάλιστα τοῖς Γοργιείοις ἀκαίρως καὶ μειρακιωδῶς | 5 ἐναβρύνεται. καὶ πολὺς ὁ τελέτης ἐν τοῖς τοιούτοις 967 παρ' αὐτῷ, ὡς καὶ Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς εἴρηκέ που καὶ ἄλλοι συχνοὶ πρότερον. οὐ γὰρ ἔμὸς ὁ μῦθος.

6 μηδείς δέ με τὰ τοιαῦτα ὑπολάβη λέγειν ἀπάσης καταγινώσκοντα τῆς ἐξηλλαγμένης καὶ ἐγκατασκεύου 10 λέξεως, ⟨ἦ⟩ κέχρηται Πλάτων μὴ γὰρ δὴ οὕτω σκαιὸς μηδ' ἀναίσθητος ἐγὼ γενοίμην, ὥστε ταύτην τὴν δόξαν ὑπὲρ ἀνδρὸς τηλικούτου λαβεῖν, ἐπεὶ πολλὰ περὶ πολλῶν οἶδα μεγάλα καὶ θαυμαστὰ καὶ ἀπὸ τῆς ἄκρας δυνάμεως ἐξενηνεγμένα ὑπ' αὐτοῦ ἀλλ' ἐκεῖνο ἐνδείξασθαι 15 βουλόμενον ὅτι ⟨τὰ⟩ τοιαῦτα ἁμαρτήματα ἐν ταῖς κατασκευαῖς εἴωθεν ἁμαρτάνειν καὶ χείρων μὲν αὐτὸς αὑτοῦ γίνεται, ὅταν τὸ μέγα διώκη καὶ περιττὸν ἐν τῆ φράσει, μακρῷ δέ τινι ἀμείνων, ὅταν τὴν ἰσχνὴν καὶ ἀκριβῆ καὶ δοκοῦσαν μὲν ἀποίητον εἶναι κατε-20 σκευασμένην δ' ἀμωμήτω καὶ ἀφελεῖ κατασκευῆ | διά- 968 λεκτον εἰσφέρη. ἢ γὰρ οὐδὲν ἁμαρτάνει καθάπαξ ἢ

οει Ρ | καθάπαξ η βραγύ τι κομιδή ΜΒΡ: η κομιδή βραγύ τι Δ

¹ lac XV litt M, VI litt B, VII litt P, μεταφοραίς suppleui: μεταφοραίς γίγνεται Δν | άλληγορί[ας] cum ras M | post πολλάς lac XIX fere litt M, XIII litt B, item lac in P 2 οὔτε μετορο M, sed ita ut οὔτε με postea additum sit: τρον BP | σχήμανο sic B 3 ἐσχάτης P 4 Γοργιείοις Reiskius: γοργίοις MBP γοργείοις Δ 5 πολὺς ὁ τελέτης Usener: πολυτέλεια τις MBP πολὺς ὁ τελετης Δ | ἐστιν ἐν τοῖς Δ γ 7 πρότερον ομ Δ 9 ἐξηλλασμένης P ἐξηλασμένης B 10 ἡ add Δ | πέχριται P | Πλάτων τῆς τοιαύτης φράσεως Δ | δὴ Cobet: ἀν MBP ομ Δ 12 καὶ περί Δ γ 14 ἐξενηνεγμένος P ἐξενηνεσμένος B 15 βουλόμενον Δ (Μ), Reiskius: βουλόμενος | τὰ suppeditat Δ 16 μὲν ομ Δ 17 αὐτοῦ P | διώπει P 18 ἰσχὴν Β 19 καὶ ante δον- ομ Δ 20 δὲ PΔ | ἀμωμήτως MBP 21 εἰσφέ-

βραχύ τι κομιδῆ καὶ οὐκ ἄξιον κατηγορίας. ἐγὰ δὲ ἢξίουν τηλικοῦτον ἄνδρα πεφυλάχθαι πᾶσαν ἐπιτίμησιν. ταὐτὰ μέντοι καὶ οἱ κατ' αὐτὸν ἐκεῖνον γενόμενοι ὡς ἁμαρτάνοντι τῷ ἀνδρὶ ἐπιτιμῶσιν, ὧν τὰ ὀνόματα οὐθὲν δέομαι λέγειν, καὶ αὐτὸς ἑαυτῷ· τοῦτο γὰρ δὴ τὸ λαμπρότατον. ἤσθετο γάρ, ὡς ἔοικεν, τῆς ἰδίας ἀπειροκαλίας καὶ ὄνομα ἔθετο αὐτῆ τὸ διθύραμβον, ὁ νῦν ἂν ἠδέσθην ἐγὰ λέγειν ἀληθὲς ὄν. τοῦτο δὲ παθεῖν ἔοικεν, ὡς μὲν ἐγὰ νομίζω, τραφεὶς μὲν ἐν τοῖς Σωκρατικοῖς διαλόγοις ἰσχνοτάτοις ⟨οὖσι⟩ καὶ 10 ἀκριβεστάτοις, οὐ μείνας δ' ἐν αὐτοῖς ἀλλὰ τῆς Γοργίου καὶ Θουκυδίδου κατασκευῆς ἐρασθείς. ὅστ' οὐθὲν ἔξω τοῦ εἰκότος ἔμελλε πείσεσθαι σπάσας τινὰ καὶ τῶν ἀμαρτημάτων ᾶμα τοῖς ἀγαθοῖς, ὧν ἔχουσιν οἱ τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων γαρακτῆρες. |

969 παράδειγμα δὲ ποιοῦμαι τῆς γε ὑψηλῆς λέξεως 7 έξ, ένὸς βυβλίου τῶν πάνυ περιβοήτων, ἐν ικ τοὺς ἐρωτικοὺς διατίθεται λόγους ὁ Σωκράτης πρὸς ἔνα τῶν γνωρίμων Φαΐδρον, ἀφ' οὖ τὴν ἐπιγραφὴν εἴληφε τὸ βυβλίου. ἐν γὰρ δὴ τῷ συγγράμματι τούτῳ πολλὴν 20 μὲν ικραν ἔχει καὶ χαρίτων ἐστὶ μεστὰ τὰ πρῶτα ταυτί.

² ἐπιτίμεσιν Β 3 ταὐτὰ Usener: ταῦτα | μέντοι καὶ οἰ κατ' αὐτὸν ἐκεῖνον ΜΒΡ: γὰο οἶ τε κατ' αὐτὸν Δ | γενόμενος Ρ | ὡς ἁμαρτάνοντι τῷ ἀνδρὶ ΜΒΡ: πάντες Δ 5 οὐδὲν Δ ὰ οὐδὲν Ρ | δεῖ με Δ | καὶ αὐτῷ Ρ, Β sed is in mg rubro αὐτὸς ἑαντῷ | δὴ ομ Δ 6 γὰρ ὡς ἔοικεν — ἔθετο ομ Β | ὡς ἔοικεν ομ Δ 7 ἔθετ' Δ | τὸ Δ: τὸν ΜΒΡν 9 μὲν ομ Δ 10 ἰσχνοτούτονς Β | lac IV litt M, nulla in ΒΡ 11 μείνονς Β | δ' ομ ΒΡ | Γοργίον] γίον postea add Μ 14 -τημάτων ᾶμα in Μ postea additum est | ἀμαρ Ρ | ἔχονοι ΒΡ 15 ἐκείνων χαρακτῆρες in M postea additum 16 παραδείγματα Δ | ποιήσομαι Δ | τῆς ἰσχνῆς καὶ τῆς ὑψ-Δ | ὑψιλῆς Ρ 17 βιβλίον Μ 18 διατέθειται Δ 21 μεστὰ] μετὰ ΒΡ

' Ω φίλε Φαϊδοε, ποϊ δή καὶ πόθεν: Παρά Αυσίου, ὧ Σώκρατες, τοῦ Κεφάλου. πορεύομαι δή πρός περίπατον έξω τείχους, συχνὸν γὰρ έκει διέτριψα χρόνον καθήμενος έξ έωθινοῦ' μέχρι τῆς ἀναγνώσεως τοῦ Λυσιακοῦ 5 λόγου καὶ μετά την ανάγνωσιν εως τινός. εἶθ', ώσπερ έξ άέρος εὐδίου καὶ σταθεροῦ πολύς ἄνεμος καταρραγείς, ταράττει τὸ καθαρὸν τῆς φράσεως ές ποιητικήν έκφέρων απειροκαλίαν, ένθένδ' αρξάμενος: "Αγετε δή, Μοῦσαι, εἴτε δι' ώδῆς εἶδος λίγειαι εἴτε διὰ γένος τὸ 10 Λιγύων μουσικόν ταύτην έσχετε την έπωνυμίαν, | ξύμ 970 μοι λάβεσθε τοῦ μύθου.' ὅτι δὲ ψόφοι ταῦτ' εἰσὶ καὶ διθύραμβοι, κόμπον δνομάτων πολύν νοῦν δὲ ὀλίνον έχοντες, αὐτὸς έφεῖ. διεξιών γάφ, ἀφ' ής αἰτίας ἔφως έτέθη τω πάθει τούνομα, καὶ τῆδε γρησάμενος: "Η γὰρ 15 άνευ λόγου δόξης έπὶ τάγαθὸν δομώσης πρατήσασα έπιθυμία, πρὸς ήδονὴν ἄγουσα κάλλους καὶ τῶν έαυτῆς συγγενών έπιθυμιών, έπὶ σωμάτων κάλλος έρρωμένως ρωσθεῖσα νικήσασα άγωγη ἀπ' αὐτῆς τῆς ρώμης ἐπωνυμίαν λαβοῦσα ἔρως ἐκλήθη' καὶ τοσαύτην ἐκμηκύνας 20 περίφρασιν όλίγοις τοῖς ὀνόμασι δυναμένου περιλη-

1 Plato Phaedri 227a S Plato Phaedri 237a 14 Plato Phaedri 238b

1 & φίλε — Λυσίου rubro in mg add $P \mid \lambda v$ ίου B 2 δη MBP: δὲ v Π (Plato) 4 λυιανοῦ B tota haec μέχοι — ξως τινὸς Sylburgius secluserat 5 λόγους B 6 πολὺς — καθαφὸν οm B 7 ποιητικὸν ποιητικὴν P 9 λίγειε BP 10 μουσικὸν τὸ Λιγύων Π μουσικὸν — ξύμμοι om $B \mid$ ἔσχε $P \mid$ τὴν om Π 11 λάβεσθαι P 15 τάγαθὸν Π τὸ ὀφθὸν Π , quare Dionysius

11 lapsoval P = 15 tayavov] to devive II, quare Dionysius fort rodevive legit | demos $[\eta]_S$ cum ras $M \mid$ neathsasda B 16 axdessa $II \mid$ two kauths MP: the diameter M diameter M

17 ἐπιδυμίαν $Pv \mid$ ἐπι σωμάτων πάλλος οm $Pv \mid$ λαβοῦσα ἐρρωμένως $P^*v \mid$ ἐπωνυμίαν $P^*v \mid$ ἐπιδυμίαν $P^*v \mid$ 19 ἐλεκλήθη $P^*v \mid$

φθηναι πράγματος ἐπιλαμβάνεται της ἀκαιρίας της αὐτὸς αὐτοῦ καί φησι 'Σιγη τοίνυν μου ἄκουε. τῷ όντι γαο θείος είναι ξοικεν ο τόπος, ώστ' έαν άρα πολλάκις νυμφόληπτος γένωμαι προίοντος τοῦ λόγου, 971 μή θαυμάσης. τὰ νῦν γὰο ζοὐκέζτι πόρρω διθυράμ- 5 βων τινών φθέγγομαι.' (τάδ' ούχ ύ)π' άλλων, άλλά τοῖς αύτῶν λόγοις άλισκόμεσθα (κατὰ τὴν τραγωδί)αν, δαιμονιώτατε Πλάτων, διθυράμβων ψόφους καὶ λήρους ηγαπηκότες. ἃ δ' έν τῆ παλινωδία τὸν ἔρωτα ἀφοσιούμενος αδθις δ Σωκράτης εξρηκεν ένθένδε άρξάμενος 10 "Ο μεν δη μέγας ήγεμων έν ούρανω Ζευς έλαύνων πτηνὸν ἄρμα, πρῶτος πορεύεται διακοσμῶν πάντα καὶ έπιμελούμενος. τῶ δ' ἔπεται στρατιὰ θεῶν καὶ δαιμόνων κατά ενδεκα μέρη κεκοσμημένη. μένει γάρ Έστία έν θεῶν οἴκω μόνη. τῶν δ' ἄλλων, ὅσοι ἐν τῶ τῶν 15 δώδεκα θεῶν ἀριθμῷ τεταγμένοι θεοὶ ἄρχοντες ἡγοῦνται κατά τάξιν, ην έκαστος έτάχθη, πολλαί μεν οὖν καί μακάριαι θέαι τε καὶ έξοδοι έντὸς οὐρανοῦ, ἃς θεῶν γένος εὐδαιμόνων ἐπιστρέφεται, πράττων ἕκαστος δι' 972 αύτοῦ τὰ αὐτῶν. ἕπεται | δ' αἰεὶ ὁ θέλων τε καὶ 20

2 Plato Phaedri 238 d 6 Aeschyli fr
 135 N 11 Plato Phaedri 246 e—247 a

¹ τῆς αὐτὸς αὐτοῦ sanum est 2 αὐτοῦ M | φησι γῆ τοῖν νῦν B 3 θεῖος ΜΠ: θεῖοά B θεῖοα P | εἶναι add in mg rubro B | ἔοιπεν οm P ἔοιπεν ὁ τόπος εἶναι Π | ἄστ' ἑὰν] ὥστε ὰν ΜΒΡν 4 προιόντος τοῦ λόγον γένωμαι Π 5 lac VIII litt M, XIV litt B, XXIII litt P: suppleuit Sylburgius 6 τινῶν οm Π habet Dion. de Lys p 458 | lac IX litt M, XIV litt B, XIII litt P: suppleuit Porson | ἀλλὰ om BP 7 αὐτῶν Μ: αὐτῶν ΒΡ | ἀλισκόμεθα ΜΡν άλιισκόμεθα Β | lac V uel VI litt M, XII litt B, VIII litt P: suppleuit Porson 9 ἡγαποιπότες P 12 ἄρμα | πρίμα Β | πρῶτον πορεύννται P 15 [μ]όνη cum ras M | τῶν ἄλλων P 18 θεωί ΜΒΡ | διέξοδοι Π | ἐνδὸς BΡ 19 δι' αὐτοῦ ΜΒΡ ἕκαστος αὐτῶν τὰ αὐτοῦ Π

δυνάμενος φθόνος γαρ έξω θείου γοροῦ ίσταται. ταῦτα καὶ τὰ ὅμοια τούτοις, ὰ πολλά ἐστιν, εὶ λάβοι μέλη καὶ ουθμούς ώσπερ οἱ διθύραμβοι καὶ τὰ ὑποργήματα, τοῖς Πινδάρου ποιήμασιν ἐοικέναι δόξειεν ἂν 5 τοῖς εἰς τὸν ἥλιον εἰρημένοις, ώς γ' έμοὶ φαίνεται. ''Ακτίς ἀελίου, τι πολύσκοπ' ἐμήσω θοῶν μᾶτερ 973 όμματων; άστρον υπέρτατον, έν αμέρα κλεπτόμενον έθηκας αμάχανον Ισχύν πτανόν ανδράσι καὶ σοφίας όδόν, επίσκοτον ατραπόν εσσυμένα. ελαύνεις τι νεώ-10 τεοον ἢ πάρος: ἀλλά σε πρὸς Διὸς ἱπποσόα θοάς, ίκετεύω, ἀπήμονα ές οίμον τινὰ τράποιο Θήβαις, ὧ πότνια, πάγχοινον τέρας. πολέμου δ' εί σᾶμα φέρεις τινός η καρπού φθίσιν η νιφετού σθένος υπέρφατον η στάσιν οὐλομέναν η πόντου κενεώσιν αμ πέδον η 15 παγετον ηθονός ἢ νότιον θέρος ὕδατι ζακότω διερον η γαΐαν κατακλύσαισα θήσεις άνδρων νέον έξ άρχᾶς γένος, όλοφύ (ρομαι οὐ)δεν δ.τι πάντων μέτα πείσο- 974 μαι'. κάνταῦθα οὐζκ ἄκαιρος ἡ ἀλληγορία, ὡς παρὰ Πλάπουι.

6 Pindari fr 107 Bergkii

6 ἐμήσω Bamberger et Emper: ἐμῆς | ϑοῶν Bergkius: ϑεῷ | μᾶτερ Boissonadius: μ' ᾶτερ Μ μ' ἀτερ Β μ' ἄτερ Ρ 8 ἀγμάχανον Β | ἰσχὲν Β | ἀνδράσειν Μ 9 ἐπίσκοπον corr in ἐπίσκοτον Μ ἐπίσκοπτον Β ἐπισκόπτεν Ρ | ἀτραπὸν ἐσσυμένα Schneider: ἄτροπον ἐσσαμένα | ἐλαύνει Β -νειν Ρ 10 ἔππος ϑαθοὰς ΜΒΡ: corr Blass 11 οἶμον Hermannus: ὅἰβον | τράποιο Sylburgius: τρόποιο 12 πάςκοινον Β | δ' εἰ σᾶμα Hermannus: δὶς ᾶμα 13 ὁπέρ[φ]ατον cum ras Μ 14 οὐλομένην corr in οὐλομέναν Β οὐλομένην ΜΡ | κεῶσεν Β | ἀμ Hermannus: ἀλλὰ 15 διερὸν Sylburgius: ἰερὸν 16 κατακλύσασα Μ κατασκλύσασα Β κατασλύσασα Ρ: corr Boeckh | ϑήσεις Barnes: ϑήσει | νέων Β | ἀρχᾶς Boeckh: ἀρχῆς 17 ὀλοφν ΒΡ ὀλοφ Μ lac IX litt M, XVII litt B, XXV litt P: suppleui Hermannus θὲν ὅτι Μ, om ΒΡ | μεταπείσομαι ΜΒΡ: corr Hermannus 18 lac VIII litt M, XI litt B ca XXVI P: suppleui | ληγορία om ΒΡ

άλλα γάρ, ΐνα μη (πέρα τοῦ δέοντος) δ λόγος μοι 8 προβή, Πλάτωνα μεν έάσω, πορεύσομαι δ' έπι τον Δημοσθένην, οδ δη γάριν τούς τε γαρακτήρας τῆς λέξεως, οθς ήγούμην εἶναι κρατίστους, καὶ τοὺς δυναστεύσαντας έν αὐτοῖς κατηριθμησάμην, οὐχ ἄπαντας 5 'Αντιφών γαρ δή και Θεόδωρος και Πολυκράτης 'Ισαίός τε καὶ Ζωίλος καὶ 'Αναξιμένης καὶ οἱ κατὰ τοὺς αὐτοὺς γενόμενοι τούτοις γρόνους οὐθεν οὔτε καινὸν οὔτε περιττον έπετήδευσαν, άλλα άπο τούτων των γαρακτήοων καὶ παρὰ τούτους τοὺς κανόνας τὰς ξαυτῶν λέξεις 10 κατεσκεύασαν. τοιαύτην δή καταλαβών την πολιτικήν λέξιν δ Δημοσθένης ούτω κεκινημένην ποικίλως, καὶ τηλικούτοις έπεισελθών ανδράσιν ένὸς μεν οὐθενὸς 975 ήξίωσε γενέσθαι ζηλω της ούτε χαρακτήρος ούτε ανδρός, ήμιέονους τινάς απαντας ολόμενος είναι καλ άτελεῖς, 15 έξ άπάντων δ' αὐτῶν ὅσα κράτιστα καὶ χρησιμώτατα ήν, εκλεγόμενος συνύφαινε καὶ μίαν έκ πολλών διάλεκτον απετέλει, μεγαλοποεπή λιτήν, περιττήν απέριττον, έξηλλαγμένην συνήθη, πανηγυρικήν άληθινήν, αὐστηρὰν ἱλαράν, σύντονον ἀνειμένην, ἡδεῖαν πικράν, 20 ήθικην παθητικήν, οὐδεν διαλλάττουσαν τοῦ μεμυθευ-

^{16—18} cf anonymus W VII 1049, 8 21 sq memorat schol. Demosth. 604, 21 Dind. καὶ Διονόσιος αὐτὸν Πρωτέα ἐπάλεσεν, ὅτι εἰς πολλὰ καὶ τὰ ἐναντία μοφφοί τὸν λόγον, νῦν

¹ μη] μὲ B | lac XIV litt M, XII B, XX P: suppleuit Sadaeus post Krügerum 2 δὲ M 3 περὶ δημοσθένους mg B 4 δυναστεύσαν P 5 κατηριθμησάμ M 6 καὶ πολυκρι καὶ πολυκράτους addito η super ous P 10 τούτους τοὺς] τοὺς B corr B¹ | ἐαυτὸν MBP ἐαυτῶν mg B 11 καλαβών P 12 οὕτω κ. π. corrupta aut spuria 13 μὲν om Pv 14 οὕτ' P 15 ἡμιούργους BP 19 συνήθη—ἰλαράν om B 20 ἰ[λ]αράν cum ras M 21 διαλάττουσαν B

μένου παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ποιηταῖς Πρωτέως, ἣς ἄπασαν ἰδέαν μορφῆς ἀμογητὶ μετελάμβανεν, εἴτε θεὸς ἢ δαίμων τις ἐκεῖνος ἄρα ἦν παρακρουόμενος ὄψεις τὰς ἀνθρωπίνας εἴτε διαλέκτου ποικίλον τι χρῆμα ἐν ἀνδρὶ τοφῷ, πάσης ἀπατηλὸν ἀκοῆς, ἣ μᾶλλον ἄν τις εἰκάσειεν, ἐπειδὴ ταπεινὰς καὶ ἀσχήμονας ὅψεις οὕτε θεοῖς οὕτε δαίμοσι προσάπτειν ὅσιον. ἐγὼ μὲν ⟨δὴ⟩ τοιαύτην τινὰ δόξαν ὑπὲρ τῆς Δημοσθένους λέξεως ἔχω καὶ τὸν χαρακτῆρα τοῦτον ἀποδίδωμι αὐτῷ τὸν ἐξ

9 εὶ δὲ τὰ προσήκοντα ἔγνωκα, πάρεστι τῷ βουλομένῷ 976 σκοπεῖν ἐπ' αὐτῶν ποιουμένῷ τῶν 〈παραδειγ〉μάτων τὴν ἔξέτασιν. ἄ μὲν οὖν παρὰ τὸν Θουκυδίδου χαρακτῆρα κατεσκεύασται τῷ βήτορι, 〈τοιάδε τινά ἐστιν〉 'Πολλῶν, 15 ὧ ἄνδρες 'Αθηναῖοι, λόγων γινομένων ὀλίγου δεῖν καθ' ἐκάστην ἐκκλησίαν περὶ ὧν Φίλιππος, ἀφ' οὖ τὴν εἰρήνην ἐποιήσατο, οὐ μόνον ὑμᾶς ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους 〈Έλληνας〉 ἀδικεῖ, καὶ πάντων εὖ οἶδ' ὅτι φησάντων γ' ἄν, εἰ καὶ μὴ ποιοῦσι τοῦτο, καὶ λέγειν 〈δεῖν〉 καὶ 20 πράττειν, ὅπως ἐκεῖνος παύσεται τῆς ὕβρεως καὶ δίκην δώσει, εἰς τοῦτο ὑπηγμένα πάντα τὰ πράγματα καὶ προειμένα δρῶ, ὥστε δέδοικα, μὴ βλάσφημον μὲν εἰπεῖν

μὲν ἰκετεύων, νῦν δὲ οἰκτιζόμενος, μετ' ὀλίγον ποοτοέπων, αὐθις φοβῶν 14 Demosthenes Philippicae III 110

3 ὅψις ΒΡ 4 ποικίλου Ρ | τι Μ: δὴ ΒΡν 5 ἀπατητὸν Β | εἰπάσειαν Β 7 δὴ add Sadaeus 9 χαρτῆρα Ρ 12 ποιουμένω Sylburgius: ποιουμένων | lac X fere litt M, in BP λόγων deinde lac fere XIV litt B, XXXVI P: corr Krüger 14 ταιαῦτά τινά έστιν suppleuit Sadaeus post Krügerum, in MB lac XVIII fere litt, nulla in P 18 Ἔλληνας om libri, add ex Demosthene Sylburgius 19 δεῖν om libri, add Sylburgius 20 πράττειν ᾶπασι προσήκειν ν ἄπασι προσήκειν m recentissima in mg M | παύσηται MBP 22 προιέμενα BP

άληθες δε \tilde{n} · εί και λέγειν απαντες εβούλοντο οί 977 παριόντες και γειροτονείν ύμεις, | έξ ὧν ὡς φαυλότατα τὰ πράγματα ήμελλεν έξειν, οὐκ ἂν ἡγοῦμαι δύνασθαι γεῖρον ἢ νῦν διατεθῆναι.' κατὰ τί δὴ ταύτην ήγουμαι την λέξιν έοικέναι τη Θουκυδίδου; καθ' ο 5 κάκείνην πείθομαι μάλιστα διαφέρειν των άλλων. τουτί δ' έστι τὸ μὴ κατ' εὐθεῖαν έρμηνείαν έξενηνέγθαι τὰ νοήματα μηδ', ως έστι τοῖς άλλοις σύνηθες λέγειν, άπλῶς καὶ ἀφελῶς, ἀλλὰ ἐξηλλάγθαι καὶ ἀπεστράφθαι την διάλεκτον έκ των έν έθει και κατά φύσιν είς τὰ 10 μη συνήθη τοῖς πολλοῖς μηδ' ὡς ἡ φύσις ἀπαιτεῖ. ο δε λέγω, τοιοῦτόν έστιν. ἁπλῶς ἀν ὁ λόγος ἦν καὶ κατ' εὐθεῖαν έρμηνείαν έκφερόμενος, εἴ τις οὕτως κατεσκεύασεν αὐτόν 'πολλῶν, ὧ ἄνδρες 'Αθηναῖοι, λόγων γιγνομένων καθ' εκάστην σχεδον εκκλησίαν, 15 περί ων άδικει Φίλιππος ύμας τε και τούς (άλλους) "Ελληνας, ἀφ' οδ την ειρήνην έποιήσατο.' νυνὶ δὲ τό τε όλίγου δεῖύ παραληφθέν ἀντὶ τοῦ σχεδὸν καὶ τὸ 978 άδικεῖ Φίλιππος διαιρεθέν καὶ διὰ μακροῦ τὴν Ι ἀκολουθίαν κομισάμενον καὶ τὸ οὐ μόνον ὑμᾶς ἀλλὰ καὶ 20 τούς άλλους Έλληνας, δυναμένου καλ γωρίς άποφάσεως διὰ τῆς συμπλοκῆς μόνης τὸ πρᾶγμα δηλῶσαι, τοῦ συνήθους έξηλλαγμένην καλ περίεργον πεποίηκε την λέξιν. δμοίως δε καὶ (τὸ) επιλεγόμενον τούτω, εὶ μεν άπλως και ἀπεριέργως έδει φηθήναι, τοῦτον αν δή που 25

10

² παρὰ ὅντες P | ἐξ ὅν οm P 8 post σύνηθες interpungunt MBPν, post λέγειν Kiessling 12 ἐστιν addito v super ιv et mg rubro ἡν B quod ad sequentia pertinet | ἡν Sylburgius: ἐστὶ 13 ἑρμηνείαν om B 15 γινομένων P 16 εν ὑμᾶς P ἐς ὑμᾶς ν | ἄλλους add Sylburgius 21 δυναμένον Reiskius: δυνάμενον 22 μόνης om P ν 24 λ[έξιν] postea add M | τὸ add Sylburgius 25 ἀπεριέργως postea add M περιέργως P

τον τρόπον ἀπήγ(γελτο: 'κ)αλ πάντων λεγόντων, καλ εί τινες τοῦτο μή ποιοῦσιν, ὅτι δεῖ καὶ λέγειν καὶ πράττειν ταῦτα, έξ ὧν έκεῖνος παύσεται τῆς ὕβρεως καὶ δίκην δώσει.' ούτω δὲ έξενεγθέν 'καὶ πάντων εὖ 5 οἶδ' ὅτι φησάντων γ' ἄν' οὐ σώζει τὴν εὐθεῖαν τῆς λέξεως δδόν. τό τε γαρ οίδ' ὅτι χώραν οὐκ ἀναγκαίαν είγε, καὶ τὸ φησάντων γ' ἂν ἀντὶ τοῦ φασκόντων παρειλημμένον οὐ τὴν ἀφελῆ διάλεκτον άλλὰ τὴν έξηλλαγμένην καὶ περίεργον έμφαίνει. ὅμοια δὲ τού-10 τοις έστι κάκεῖνα: 'εἶτ' οἴεσθε, οῖ μὲν οὐδὲν ἂν | αὐτὸν 979 ηδυνήθησαν ποιήσαι κακόν, αύτοι δε μή παθείν έφυλάξαντο ἂν ἴσως, τούτους μέν έξαπατᾶν αίρεῖσθαι μᾶλλον ἢ προλέγοντα βιάζεσθαι;' ένταυθοῖ γὰρ οὐθὲν αν είχε περίεργον ή λέξις οὐδε σκολιόν, εί τοῦτον 5 έξήνεγκε τὸν τρόπον: 'εἶτ' οἴεσθε αὐτόν, οὓς μὲν έώρα μηδεν δυναμένους αὐτὸν διαθεῖναι κάκιον, φυλαξαμένους δε αν ίσως μη παθείν, τούτους μεν έξαπαταν αίρεισθαι μαλλον η προλέγοντα βιάζεσθαι;' έναλλαγείσης δε της πτώσεως και των συνδέσμων πολλων 20 είς βραγύ συναγθέντων, οίμαι, περίεργός τε καί άσυνήθης καὶ έξηλλαγμένη γέγονεν ή διάλεκτος. ἔτι κάκεινα της αυτής έστιν ιδέας. 'νῦν δὲ τοῦτο μὲν οὐκ

¹⁰ Demosthenes Philippicae γ 13 22 Demosthenes Midianae 69

¹ ἀπήγγελτο καὶ πάντων] ἀπήγγελτο καὶ ἀπάντων Sylburgius ἀπηγ lac IX litt M, XXI litt B, XXIV litt P deinde ἀπάντων MBP 2 ποιοῦσι BP ν | ὅτι οm cum spatio XV litt B, IX litt P | καὶ post λέγειν οm BP 4 πάντων] πάνωντ BP 6 an εδ οἰδ'? 7 ἔχει Sylburgius 10 εἶ τοι ἔσῦτ Ρ | οῖ D (Demosthenes) Δ p 610 : οῆς MBP | οὐδὲν οm P 11 ἡδυνήδημεν MBP ἐδυνήδησαν ν ἡδυνήδησαν Δ p 610 12 τούτοις BP 14 εἶχεν BP | σκολιὰν M 15 fort ἔξενήνεκτο | εἶτ' M εἶτ' P 16 αὐτῶν αὐτὸν Pν | κάκιον] κακὸν MBPν κακῶς Κτüger 22 αὐτοῖς P

έποίησεν, έν α τον δημον έτίμησεν άν, ούδ' ένεανιεύσατο τοιοῦτον οὐδέν. έμοὶ δέ, δς, εἴτε τις, ὧ ⟨ἄνδρες⟩ 'Αθηναΐοι, βούλεται νομίσαι μανίαν (μανία νὰο ἴσως 980 έστιν ύπερ δύναμίν τι | ποιείν), είτε και φιλοτιμίαν, χορηγὸς ὑπέστην, οὕτω φανερῶς (καὶ μιαρῶς) ἐπηρεάζων 5 παρηχολούθησεν, ώστε μηδέ των Ιερων Ιματίων μηδέ τοῦ τοροῦ μηδὲ τοῦ σώματος τὰ χεῖρε τελευτῶν ἀποσχέσθαι μου.' τί δη πάλιν έστιν έν τούτοις τὸ συνταράττου την κατά φύσιν ἀπαγγελίαν; πρώτον μέν τό, πρίν ἀπαρτίσαι τὸ ἡγούμενον εἴτε νόημα χρη λέγειν 10 είτε κώλον, έτερον παρεμβαλείν και μηδε τοῦ δευτέρου τέλος έγοντος τὸ τρίτον έπιζεῦξαι, εἶτα τὴν τοῦ δευτέρου νοήματος ακολουθίαν έπὶ τῷ τρίτω τέλος είληφότι θείναι, κάπειτα έπλ πασιν, δ του πρώτου μέρος ἦν, διὰ μακροῦ καὶ οὐκέ⟨τι⟩ τῆς διανοίας αὐτὸ προσ- 15 δεγομένης ἀποδοῦναι. ('Εμοί) δὲ ος — ούπω τοῦτο τέλος ἔχει — είτε τις, ὧ ⟨ἄνδοες⟩ 'Αθηναῖοι, βούλεται νομίσαι μανίαν — ετερον τοῦτο κεγωρισμένον τοῦ προτέρου ἀτελές και αὐτό — μανία γὰρ ἴσως ἐστὶν ύπερ δύναμίν τι ποιείν - οὐδετέρου τοῦτο πάλιν τῶν 20 981 προειρημέ νων μέρος άλλ' αὐτὸ καθ' αῦτό κεφαλαιώδης γάρ τίς έστιν απόφασις — ἢ φιλοτιμίαν — τοῦτο

² εἴ τέ $P \mid \mathring{a}νδοες$ add ex D = 4 τι] ει τὶ $P \mid φιλοτιμία$ libri D plerique in quibus S = φιλοτιμία Δ infra E = 5 καὶ μιαφῶς om E = 1 καὶ μιαφῶς E = 1 τοῦ δένδοον τοῦ δεντέςον E = 1 καὶ πειτα $E \mid \mathring{e}ποὶ$ P = 1 ει τὸ E = 1 τοῦ δένδοον τοῦ δεντέςον E = 1 καὶ πειτα $E \mid \mathring{e}ποὶ$ P = 1 ει τὸ E = 1 ει τὸ τὸ E = 1 ει τὸ

δὲ τοῦ δευτέρου μέρος ἦν τοῦ εἴτε τις βούλεται νομίσαι μανίαν. τὸ δ' ἐπὶ τούτοις λεγόμενον ἄπασι τὸ χορηγὸς ὑπέστην τοῦ πρώτου μέρος ἦν τοῦ ἐμοὶ δέ, ὅς. μυρία τοιαῦτά ἐστι παρὰ Δημοσθένει καὶ μάλιστα ἐν τοῖς 5 κατὰ Φιλίππου λόγοις, μᾶλλον δὲ μὴ οὕτως ἔχοντα πλὴν ἐνὸς λόγου τοῦ περὶ 'Αλοννήσου, πολλὰ δὲ καὶ ἐν τοῖς δικανικοῖς ἀγῶσι τοῖς γε οὖν δημοσίοις. καὶ σχεδὸν ἔν τε τούτοις καὶ ταῖς δημηγορίαις, ῷπερ ἔφην, ὰν διαγνοίης σημείφ προχειροτάτφ τὸν Δημο-10 σθένους χαρακτῆρα. τῷ δὲ ἦττον ἢ μᾶλλον αὐτοῖς κεχρῆσθαι τὸν ἄνδρα πρὸς τὰς φύσεις ἀποβλέποντα τῶν ὑποθέσεων καὶ τὰς ἀξιώσεις τῶν προσώπων πλανηθήσεταί τις ὅπερ ἴσως οὐκ ἄλογον.

10 φέρε δη και τίνι διαλλάττει της Θουκυδίδου λέξεως
15 η Δημοσθένους η παρὰ τὸν αὐτὸν κατεσκευασμένη |
χαρακτηρα, εἴπωμεν ἀπαιτεῖ γὰρ δ λόγος. οὐχὶ τῷ 982
ποιῷ μὰ Δία τοῦτο μὲν γὰρ δμοίως ἐπιτηδεύουσιν
ἀμφότεροι, λέγω δὲ τὸ ἐξαλλάττειν ἐκ τοῦ συνήθους
καὶ μη τὸ κοινὸν ἀλλὰ τὸ περιττὸν διώκειν τῷ δὲ
20 ποσῷ καὶ ἔτι μᾶλλον τοῖς καιροῖς. ὅ μὲν γὰρ ἀταμιεύτως τῆ κατασκευῆ κέχρηται καὶ ἄγεται μᾶλλον ὑπ'
αὐτῆς ἢ ⟨αὐτὸς⟩ ἄγει καὶ οὐδὲ τὸν καιρὸν αὐτῆς ἐπίσταται λαβεῖν δεξιῶς, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῦτον πολλάκις

22 cf Thucydides II 65, 8

9 διανοίης P 11 τῶν ἀποβλέποντα B 13 ἄλλογον BP 16 γὰο — τοῦτο μὲν bis scripsit B 18 λέγων δὲ B 22 ἢ om P | αὐτὸς add Sylburgius

² ἄπασι Vliet: ἄπαν | τοριγὸς P 3 μέρους M 5 lacunam sensit Sylburgius, qui δλίγα τὰ addidit (σπάνια τὰ Reiskius). plura desunt uelut ἐν ἄπασι τοῖς συμβουλευτιποῖς σπάνια τὰ 6 ἀλονήσου MBP v 7 ἀγῶσι] ἀνῶσι P 8 τοι τούτοις P, horum et sequentium interpunctio in v librisque admodum laborat.

άμαρτάνει. καθ' ὅ ἡ μὲν ἀμετρία τῆς ἔξαλλαγῆς ἀσαφῆ ποιεῖ τὴν λέξιν αὐτοῦ, τὸ δὲ μὴ κρατεῖν τῶν καιρῶν ἀηδῆ. ὁ δὲ ῥήτωρ τοῦ τε ἀρκοῦντος στοχάζεται καὶ τοὺς καιροὺς συμμετρεῖται οὐκ εἰς ἀνάθημα καὶ κτῆμα κα⟨τασκευάζων⟩ τὴν λέξιν μόνον ὥσπερ ὁ συγγραφεύς, 5 ἀλλὰ καὶ εἰς χρῆσιν. ὥστε οὕτε τὸ σαφὲς ἐκβέβηκεν, οὖ πρώτου τοῖς ἐναγωνίοις λόγοις δεῖ, τό τε δεινὸς 983 εἶναι δοκεῖν, ἐφ' | ῷ μάλιστα φαίνεται σπουδάζων, προσείληφε. τοιαῦτα μὲν δή τινά ἐστιν, ἃ παρὰ τὸν ὑψηλὸν καὶ ἐγκατάσκευον καὶ ἐξηλλαγμένον τοῦ συνή- 10 θους χαρακτῆρα, οὖ τὸ κράτος ἄπαν ἦν ἐν τῆ δεινότητι, καὶ Θουκυδίδην τὸν ἐν αὐτῷ πρωτεύσαντα μιμούμενος ὁ Δημοσθένης κατεσκεύακεν.

ὰ δὲ παρὰ τὸν Ισχνόν τε καὶ ἀκριβῆ καὶ καθαρὸν 11 καὶ ζηλωτὸν < δς > ἀπὸ τοῦ διαλάμψαντος ἐν αὐτῷ 15 Λυσιακὸς δἂν εἰκότως λέγοιτο, τοιαῦτα. κωλύσει δ' οὐθέν, ἴσως δὲ καὶ χαριεστέραν ποιήσει τὴν θεωρίαν τεθείσα πρῶτον ἡ Λυσίου λέξις, ἦ τὴν Δημοσθένους ἐοικέναι πείθομαι, διήγησίν τινα περιέχουσα ὑβριστικήν '"Αρχιππος γὰρ οὐτοσί, ὧ ⟨ἄνδρες⟩ 'Αθη-20

4 cf Thucydides I 22, 4 20 Lysiae fr CCXXXII S

1 ἡ om B | τη ἀμετρία BP | ἐξαλαγης P 2 τ[ην] cum ras M 3 ἀηδη Sylburgius: μηδη addito α super μ M ἀμηδη BP | τε Sylburgius: δὲ 4 καιρούς συμ posthac add M συμ quidem ex ὀεμ 5 lac XI litt M, XXV B, XXXVIII P: suppl Sylburgius 7 ἐναγ[ω]νίοις cum ras M 10 ἐξηλαγμένου P 11 χαρακτῆρα Sylburgius: χαρακτῆρος 12 πρωτεύσαντα Reiskius: πείσαντα 14 ἰσχνόν Kiessling: ἰσχυρόν M ἰο c lac V litt B, II litt P 15 δς intercidisse ante Krügerum sensit Martinius uersionis latinae auctor, uerum hoc quoque dicendum fuit cuinam ξηλωτός 16 Λισιακὸς B | δ' ἀν ΜΒΡν δ' om Martinius in uersione 17 οὐδὲν ΒΡ | καὶ om ΒΡν 18 ἢ τὴν P 20 eadem exstant apud Ioannem Siceliotam εἰς τὸ περὶ εὐρέσεως Ἑρμογένους βιβλίον (cf. Bekkeri anecd. p 1454)

ναῖοι, ἀπεδύσατο μεν είς την αὐτην παλαίστραν, οὖπερ καὶ Τίσις δ φεύνων την δίκην. δονής δὲ νενομένης ές σκώμματά τε αύτοῖς καὶ | ἀντιλογίαν καὶ ἔγθραν 984 καὶ λοιδορίαν κατέστησαν. ἔστιν οὖν Πυθέας ἐραστής 5 μεν τοῦ μειρακίου (πάντα γὰρ εἰρήσεται τάληθῆ πρὸς ύμᾶς), ἐπίτροπος δὲ ὑπὸ τοῦ πατρὸς καταλελειμμένος. οδτος, έπειδή Τίσις πρός αὐτὸν τὴν έν τῆ παλαίστρα λοιδορίαν διηγήσατο, βουλόμενος χαρίζεσθαι καὶ δοκεῖν δεινός και έπίβουλος είναι, έκέλευσεν αὐτόν, ώς ήμεῖς 10 έκ τε τῶν πεπραγμένων ἠσθήμεθα καὶ τῶν εὖ εἰδότων έπυθόμεθα, έν μεν τῷ παρόντι διαλλαγῆναι, σκοπεῖν δέ, ὅπως αὐτὸν μόνον που λήψεται. πεισθείς δὲ ταῦτα και διαλλαγείς και γρώμενος και προσποιούμενος έπιτήδειος εἶναι εἰς τοῦτο μανίας τηλικοῦτος ὢν ἀφίστατο, 15 τ' ετύγχανε μεν οὖσα ίπποδοομία 'Ανακείων δ' αὐτὸν μετ' έμοῦ παρὰ τὴν θύραν παριόντα: (γείτονες γάρ) άλλήλων τυγγάνουσιν όντες: τὸ μὲν πρῶτον (συνδειπνεῖν) ἐκέλευεν, ἐπειδὴ δὲ οὐκ

in codice Barocciano 175 fol 83 | ούτοὺς Bού τους P | ἄνδρες addidi

2 τίσις MBP 3 πόμματα BP | αὐτοῖς MBP | παὶ ἔχθοαν om B | ἔχοαν P 5 ποὸς ἡμᾶς B 7 τίσις MP τίσιν B 11 παὶ ἐν μὲν B 13 παταλλαγεὶς seu διαλλαγεὶς Scheibius: ἀπαλλαγεὶς | ἐπιτήδηος P 14 ἀφιστῶν ἀφίστατο B παθίστατο Scheibius 15 lac IX litt M, XVII litt B, XII litt P: deestne ὅσδ' ὁπότ'? ὅστ' Ιοαnnes | ἐτύγχανεν ΒΡ | ἀν' ἀπείων P 16 lac X litt M, XX B, XXIV P: ἰδὰν Ιοαnnes. equidem πατέλαβε intercidisse puto 17 παριόντα Scheibius: παριόντων MBP ἀπιόντα Ioannes | γείτονες γὰρ Ioannes: lac XII litt M, ca VIII litt B, XXXIV P | ἀλλήλοις Ioannes fort ἀλλήλοιν 18 συνδειπνεῖν Ιοαnnes: lac XII litt M, XI B, VIII P | οὐπ ἐθὲλησεν M οὐ μεθ' αὐτοῦ P 19 lac XXVI—XXX litt M, XV litt B, totius fere uersus P deinde πὶ πῶμον λέγων ὅτι μεθ' αὐτοῦ παὶ τὸ om P, παὶ τὸ om B: ἐδεήθη ῆπειν αὐτὸν ἐπὶ κῶμον Ιοannes

κώμον, λένων ότι μεθ' αύτοῦ καὶ τὸ . δειπνήσαντες οὖν ήδη συσκοτάζοντος έλθόντες κόπτομεν την θύραν. οι δ' ημάς εκέλευον 985 είσιέναι. έπειδή δὲ ἔνδον έγενό μεθα, έμὲ μὲν έκβάλλουσιν έκ τῆς οἰκίας, τουτονὶ δὲ συναρπάσαντες ἔδη- 5 σαν πρός τὸν κίονα, καὶ λαβών μάστινα Τῖσις, ἐντείνας πολλάς πληγάς, είς οίκημα αὐτὸν καθεῖοξε, καὶ οὐκ έξήρχεσεν αὐτῶ ταῦτα μόνον έξαμαρτεῖν, ἀλλ' έζηλωχὼς μεν των νέων τούς πονηροτάτους έν τη πόλει, νεωστί δὲ τὰ πατρῶα παρειληφώς καὶ προσποιούμενος νέος 10 καὶ πλούσιος εἶναι, πάλιν τοὺς οἰκέτας ἐκέλευσεν ἡμέρας ήδη γενομένης πρός τὸν κίονα αὐτὸν δήσαντας μαστιγούν. ούτω δε τού σώματος ήδη πονήρως διακειμένου 'Αντίμαγον μεταπεμψάμενος των μέν γεγενημένων οὐθὲν εἶπεν. ἔλεγε δ' ὡς αὐτὸς μὲν δειπνῶν 15 τύχοι, οὖτος δὲ μεθύων ἔλθοι, ἐκκόψας δὲ τὴν θύραν καὶ είσελθών κακῶς λέγοι αὐτὸν καὶ τὸν 'Αντίμαχον καὶ τὰς γυναϊκας αὐτῶν. 'Αντίμαγος δὲ ώργίζετο μὲν αὐτοῖς ὡς μεγάλα ἡμαρτηκόσιν, ὅμως δὲ μάρτυρας παοακαλέσας ήρώτα αὐτόν, πῶς εἰσέλθοι. δ δὲ κελεύ- 20 σαντος Τίσιδος και των οικείων έφασκε. συμβουλευόντων δε των είσελθόντων ως τάγιστα λύσαι και τὰ | 986 γεγενημένα δεινά νομιζόντων είναι απέδοσαν αὐτὸν τοῖς ἀδελφοῖς. οὐ δυναμένου δὲ βαδίζειν, ἐκόμισαν

² ante δειπνήσαντες in M lac XXV litt, in B XIX litt: καὶ τῶν οἰκετῶν (οἰκείων Cobet) πιέτω Ioannes 4 ἐπεὶ δὲ δὴ B 5 ἐκ τῆς om P 6 μάστιγα Τῖσις] μάστιγά τις MBPν 8 ταῦτα bis P 9 νεωτέρων Ioannes 11 ἐπέλευεν BPν 12 δήσαντες Bν μαστιγοῦν δήσαντας Ioannes 13 πονής ως ἤδη Ioannes 14 ᾿Αντίμαχον — γεγενημένων mg M | γεγενημένων — αὐτὸς μὲν om Pν 15 ἔλεγεν B | δειπνῶν Μ: δειπνοῦν BP δειπνῦν ν 19 δ μὲν ὅμως B 20 ἐρωτα B 21 οἰκετῶν MBP: corr Usener | ἔφασκεν B 23 ἀπέδωσαν M

αὐτὸν εἰς τὸ Δεῖγμα ἐν κλίνη καὶ ἐπέδειξαν πολλοῖς μὲν ᾿Αθηναίων πολλοῖς δὲ καὶ τῶν ἄλλων ξένων οὕτως διακείμενον, ὥστε τοὺς ἰδόντας μὴ μόνον τοῖς ποιήσασιν ὀργίζεσθαι ἀλλὰ καὶ τῆς πόλεως κατηγορεῖν, ὅτι 5 οὐ δημοσία οὐδὲ παραχρῆμα τοὺς τὰ τοιαῦτα ἐξαμαρτάνοντας τιμωρεῖται.᾽

1 scholion ὁ τόπος ἐν τῷ Πειφαιεῖ (πειφακεῖ Β), ἔνθα (ἔνθ' P) ἐδείκνυτο (ἐδεικαίνυτο Β ἐδήκνυτο P) σῖτος καὶ ἄλλα ὅσποια (ὅσπεφ ΒΡ) ὑποδείγματα 11 Demosthenes κατὰ Κόνωνος or LIV 3—9

2 οῦτω Ioannes 7 Αυσίου Μ Sylburgius: λώφου BPv | an ἡ ἐκ? | τίσιδος posthac add Μ 9 κόνωνος posthac add Μ 10 lac XII litt Μ, XXXII litt B, totius fere uersus P 11 ἐξῆλθου D | τουτὶ τρίτου Μ m recens: lac X litt B, XVII litt P 12 φρουρῶς ὅλι (sic) B | ἐσκήνωσαν οὖν οἱ νἰεῖς m rec M: lac XIII litt B, XXXIII litt P 13 τουτουὶ πόγωνος BPM sed signis supra additis corr M | ὡς add m rec M om P 15 ζυνήβη B | ἑξῆς] ἐξ ὧν D | ἀπούσεσθαι MBP fort ἐξ ῆς δ' ἀπούσεσθ' αἰτίας Dionysius 16 ἔπινος B | τὴν ἡμέραν, ἐπειδὴ — ἀριστήσαιεν, ὅλην D 17 ὥσπερ MBP | ἐν] ἐπὶ D 18 εἰώθημεν MBP εἰώθαμεν D 19 καὶ ῆν] καὶ πνο Β ῆν οὖν D

τοῖς ἄλλοις ὥραν συμβαίνοι, ταύτην ἂν οὖτοι ἐπαοώνουν ήδη, τὰ μὲν πολλὰ εἰς τοὺς παῖδας τοὺς ἀχολούθους ήμων, τελευτώντες δε και είς ήμας αὐτούς. φήσαντες γάρ καπνίζειν αὐτοὺς ὀψοποιουμένους τοὺς παίδας ἢ κακῶς λέγειν, ὅ τι τύχοιεν, ἔτυπτον καὶ τὰς 5 άμίδας κατεσκεδάννυσαν καὶ προσεούρουν καὶ ἀσελγείας 988 καὶ | ύβρεως οὐδ' ότιοῦν ἀπέλειπον. δρώντες δὲ ἡμεῖς ταῦτα καὶ λυπούμενοι τὸ μὲν πρῶτον ἀπεπεμψάμεθα: ώς δ' έγλεύαζον ήμας καὶ οὐκ έπαύοντο, τῷ στρατηνῷ τὸ πρᾶγμα εἴπομεν κοινῆ πάντες οἱ σύσσιτοι προσελ- 10 θόντες, οὐδεν ενώ των άλλων έξω. λοιδορηθέντος δε αὐτοῖς ἐκείνου καὶ κακίσαντος αὐτούς, οὐ μόνον περὶ ών είς ήμας ησέλναινον άλλά, και πεοί ών έποίουν όλως έν τῶ στρατοπέδω, τοσούτου ἐδέησαν παύσασθαι η αλογυνθήναι, ώστε, έπειδή θάττον συνεσκότασεν, 15 εύθυς ως ήμας είσεπήδησαν ταύτη τη έσπέρα. και τὸ μεν πρώτον κακώς έλεγον, έπειτα δε και πληγάς ένέτειναν έμοι και τοσαύτην κραυγήν και δόρυβον περί την σκηνην έποίησαν, ώστε καὶ τὸν στρατηγὸν καὶ τοὺς ταξιάργους έλθεῖν καὶ τῶν ἄλλων τινὰς στρατιω- 20 των, οι διεκώλυσαν μηδεν ήμας ανήκεστον παθείν 989 μηδ' | αὐτοὺς ποιῆσαι παροινουμένους ὑπὸ τούτων. τοῦ δὲ πράγματος εἰς τοῦτο παρελθόντος, ὡς δεῦρο ανήλθομεν, ήν ήμιν, οίον είκος, έκ τούτων όργη καί

¹ συμβαίνει $P \mid \tau αύτην \mid τ ην τ ην B \mid ηδη έπαρώνουν ούτοι <math>D = 2$ παίδας om P = 3 ημῶν τοὺς άπ. $D \mid δὲ$ παί εἰς om P εἰς om B = 4 τοὺς $\mid αὐτοὺς \mid B \mid 6$ πατεσπεδάννουσαν $BP \mid προσ≡ούρουν una littera erasa <math>M = πρὸσσεούρουν \mid B \mid 11$ οὐθὲν M = 0 οὐν D = 13 sq δίως έποιουν D = 15 έπειδὲ $BP \mid συνεσκόταζεν <math>BPV = 17$ έπειτα $\mid τελευτῶντες D = 19$ παί τὸν στρατόν παί τὸν στρατηγὸν P = 20 στρατιωτῶν τινας D = 21 οἶπερ έπώλυσαν $D \mid μηθὲν \mid M = 24$ ἀνηλθομεν addito έπ super ἀν $M \mid ην$ ημῖν m = 12 real XVIII litt $m \in M$. Viitt $m \in M$:

έχθρα προς άλλήλους, οὐ μὴν ἔγωνε ὅμην δεῖν οὕτε δίκην λαγείν αὐτοίς ούτε λόγον ποιείσθαι τῶν συμβάντων. άλλ' έκεῖν' άπλῶς έγνώκειν τὸ λοιπὸν εὐλαβεῖσθαι καὶ φυλάττεσθαι μὴ πλησιάζειν ὡς τοὺς τοιού-5 τους. ποῶτον μὲν οὖν, ὧν εἴοηκα, τούτων βούλομαι τάς μαρτυρίας παρασχόμενος μετά ταῦτα, ὅσα ὑπὸ τούτου πέπονθα, έπιδεϊξαι, ϊνα είδητε, ότι (ὧ) προσημε τοίς τὸ πρώτον άμαρτηθείσιν έπιτιμάν, ούτος αὐτὸς πρὸς τούτοις πολλῶ δεινότερα διαπέπρακται. --10 Μάρτυρες. - Εν μεν τοίνυν οὐθένα ώμην δείν λόνον ποιείσθαι, ταῦτά έστι. χρόνω δ' ὕστερον οὐ πολλῶ περιπατούντος ώσπερ ελώθειν (έσπέρας) έν άγορα 990 μου μετά Φανοστράτου τοῦ Κησισέως τῶν ἡλικιωτῶν τινος παρέργεται Κτησίας, δ υίδς (δ) τούτου μεθύων 15 κατά τὸ Λεωκόριον έγγὺς Ιων Πυθοδώρου. κατιδων δὲ ήμᾶς καὶ κραυγάσας καὶ διαλεχθείς τι πρὸς αύτὸν ούτως, ως αν μεθύων, ωστε μη μαθείν, ο τι λέγει, παρηλθε πρός Μελίτην άνω. Επινον δ' άρα ένταῦθα παρά Παμφίλω τῷ γναφεῖ Κόνων ούτοσὶ Θεόδωρός 20 τις 'Αλκιβιάδης Σπίνθαρος δ Εὐβούλου Θεονένης δ 'Ανδρομένους πολλοί τινες, οθς έξαναστήσας δ Κτησίας

έπορεύετο είς την άγοράν. καὶ ημίν συμβαίνει άναστρέφουσιν έχ τοῦ Φερρεφαττίου καλ περιπατοῦσι πάλιν 991 κατ' αὐτό πως τὸ Λεω κόριον εἶναι, καὶ τούτοις περιτυγγάνομεν. ως δ' ανεμίγθημεν, είς μεν αὐτῶν αγνώς τις τῷ Φανοστράτω προσπίπτει καὶ κατείχεν έκείνον. 5 Κόνων δε ούτοσι και δ υίὸς αὐτοῦ και δ Ανδρομένους υίὸς έμοι περιπεσόντες τὸ μέν πρώτον έξέδυον, είτα ύποσκελίσαντες καὶ δάξαντες εἰς τὸν βόρβορον οὕτω διέθηκαν έναλλόμενοι καλ ύβρίζοντες, ώστε τὸ μέν γείλος διακόψαι τοὺς δ' ὀφθαλμοὺς συγκλείσαι. οὕτω 10 δε κακώς έγοντα κατέλιπον, ώστε μήτε αναστήναι μήτε φθέγξασθαι δύνασθαι. κείμενος δ' αὐτῶν ἤκουον πολλὰ καὶ δεινά λενόντων, καὶ τὰ μὲν ἄλλα βλασφημίας ἔγει τινάς, ας καν δνομάζειν δκνήσαιμι, δ δε της ύβοεώς έστι της τούτου σημείον καὶ τεκμήριον, ώς παν τὸ 15 πραγμα ύπὸ τούτου γενόμενον, τοῦθ' ὑμῖν ἐρῶ: ἦδεν 992 γάρ τοὺς | άλεκτρυόνας μιμούμενος τοὺς νενικηκότας, οί δε προτείν αὐτὸν ήξίουν τοῖς ἀγκῶσιν ἀντὶ πτερύγων τὰς πλευράς.

ταῦτ' οὐ καθαρὰ καὶ ἀκριβῆ καὶ σαφῆ καὶ διὰ 13

BPv'

² ἀπὸ τοῦ D | Φεοεφαττίου MBP ν 3 τούτοις DM, B mg: τοῦτο P, B in textu, τούτ φ ν 4 ἀγν φ ς τις] ἀγν φ στ φ ς Μ έγ φ στ φ ς Β έγν φ στ φ ς αντάστ φ ς Ρ 6 Κόν φ νη μόν φ ν Ρ 7 περιπεσούντες Ρ περιπεσόντες Β repetit in mg | έξεδυσαν D 8 ὑποσκολίσαντες corr in ὑποσκελίσαντες P | εἶς τὸν βίον εἶς τὸν βόρρορον Ρ 10 συγηλεῖσαι m rec M: spatium XVIII litt B, XIII litt P 11 κατέλειπον BPν καταλιπεῖν D | μήτε ex μή m rec M: μή BP | μέτε φ Φ. P 12 δύνασθαι in mg M | ή(κουον πολ)λὰ M litteris inclusis posthac additis 13 καὶ βλασφημίαν έχει τινὰ καὶ δνομάζειν δινήσαιμ ὰ ν εν ὑμῖν ἕνια D 14 κᾶν | καὶ ΜΒΡν 15 τεκμίριον P | ὑς ΜΒΡ: τοῦ D 16 γενόμένον] γέγονεν Blass γεγενῆσθαι D | τοῦτο μιμούμενος add in mg B² 17 γὰρ τοὺς | γὰρ BP | ἀλεπτρίονας P | νεοκηκότας P 18 ἀγῶσιν B, sed ἀγκωσι mg B² 20 ταῦτα

τῶν κυρίων τε καὶ κοινῶν ὀνομάτων κατεσκευασμένα ώσπερ τὰ Αυσίου; έμοὶ μὲν νὰρ ὑπάργειν δοκεῖ. τί δέ; οὐχὶ σύντομα καὶ στρογγύλα καὶ άληθείας μεστά καὶ τὴν ἀφελῆ καὶ ἀκατάσκευον ἐπιφαίνοντα φύσιν, 5 καθάπεο έκεῖνα; πάντων μέν οὖν μάλιστα. οὐχὶ δὲ καὶ πιθανὰ καὶ ἐν ἤθει λεγόμενά τινι καὶ τὸ πρέπον τοῖς ὑποκειμένοις προσώποις τε καὶ πράγμασι φυλάττοντα; ήδονης δε άρα και πειθούς και γαρίτων καιρού τε καὶ τῆς ἄλλης ἀπάσης τῆς τοῖς Αυσιακοῖς ἐπανθούσης 10 ἀρετῆς οὐχὶ πολλὴ μοῖρα; οὐκ ἔνεστ' ἄλλως εἰπεῖν. εἰ γοῦν μὴ διὰ τῆς ἐπιγραφῆς, οὖ τινός ἐστιν, ἐκάτερος τῶν λόγων γνώριμος ἦν, ἀλλ' ἀνεπιγράφοις περιετύχομεν αύτοῖς, οὐ πολλούς ἂν ἡμῶν οἴομαι διαγνῶναι δαδίως, πό τερος Δημοσθένους έστὶν ἢ Λυσίου το- 993 15 σαύτην οί γαρακτήρες δμοιότητα πρός άλλήλους έγουσι. τοιοῦτός έστι καὶ ὁ πρὸς Απολλόδωρον ὑπὲρ Φορμίωνος καὶ ὁ κατ' 'Ολυμπιοδώρου [τῆς] βλάβης καὶ ὁ πρὸς Βοιωτὸν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος ή τε πρὸς Εὐβουλίδην έφεσις καὶ ή πρὸς Μακάρτατον διαδικασία καὶ οἱ άλλοι 20 πάντες οἱ ἰδιωτικοὶ λόγοι οὐ πολλῷ πλείους τῶν εἶκοσιν όντες. οίς γε δή κατά τὸ παρὸν έντετυχηκώς γνώση, όποῖα λέγω, καὶ τῶν δημοσίων δὲ ἀγώνων πολλά μέρη τούτω κατεσκεύασται τῷ χαρακτῆρι. ἔφερον δ' αν έξ εκάστου τα παραδείγματα, εί μη πλείων

¹ τε om BPv 2 [Λυ]σίου cum ras B | ὁπάρχειν BPM mg: ἄρχει M in textu 9 τῆς ἄλλης ἀπάσης τῆς τοῖς Λυσιαποῖς ἐπανθούσης ἀρετῆς] τοῖς ἄλλοις ᾶπασιν ὰ τοῖς λυσιαποῖς ἐπανθοῦσιν ἀρα MBPν 11 ἐστιν add mg B² 14 λυσίου ex λύρου corr B² 15 ἔχουσ[ι] cum ras M 17 ὁ .λυμπιοδώρου una littera erasa M | τῆς del Krüger 18 εὐουλίδην BP 20 εἴκοσι MBPν 22 ὁποῖα λέγω] οἶς οἶδα έγὰ MBPν Ammaeum addoquitur cf p 157, 16 | διμοσίων P 23 ἔφερον ex ἔφερων Μ ἔφερεν in mg ἔφερον B

έμελλε τοῦ μετρίου γενήσεσθαι δ λόγος. ἐν οἶς δῆλός έστι πεοί καλλιλονίαν καὶ σεμνότητα καὶ πάσας τὰς έπιθέτους κατασκευάς (ού) μαλλον έσπουδακώς ή περί 994 τὴν ἀχρίβειαν. δ δὲ | πρὸς τὴν ἐπιστολὴν καὶ τοὺς πρέσβεις τους παρά Φιλίππου δηθείς λόγος, δυ έπι- 5 γράφει Καλλίμαγος ύπερ Αλουνήσου, δ την άργην τήνδε έγων: 'Σ άνδοες 'Αθηναίοι, οὐκ έστιν, ὅπως αί αίτίαι, ας Φίλιππος αίτιᾶται' όλος έστιν ακοιβής καί λεπτός καὶ τὸν Λυσιακὸν γαρακτήρα έκμεμακται είς όνυχα, έξαλλαγης δὲ ἢ σεμνολογίας ἢ δεινότητος ἢ 10 τῶν ἄλλων τινός, ἃ τῆ Δημοσθένους δυνάμει παρακολουθείν πέφυκεν, ολίγην επίδειξιν έγει. τίς οὖν έστι κάν τούτοις ή διαφορά; καὶ πῶς ἂν διαγνοίη τις, όταν εἰς τὸν ἀναγκαῖον καταβῆ χαρακτῆρα ὁ ⊿ημοσθένης, πῆ κρείττων έστὶ Λυσίου καὶ κατὰ τὴν λέξιν; 15 άξιοῖς γὰρ δὴ καὶ τοῦτο μαθεῖν. φυσική τις ἐπιτρέχει τοῖς Λυσίου λόγοις εὐστομία καὶ χάρις, ώσπερ ἔφην καὶ πρότερου, ή προύχει πλην Δημοσθένους των άλλων δητόρων. αθτη μέντοι, καθάπερ νότιός τις αθρα, μέγρι 995 προοιμίου καὶ διηγήσεως αὐτὸν ἄγει, ὅταν δ' εἰς | τοὺς 20 άποδεικτικούς έλθη λόγους, άμυδρά τις γίνεται καὶ άσθενής, έν δε δή τοῖς παθητικοῖς εἰς τέλος ἀποσβέννυται τόνος γὰρ οὐ πολὺς αὐτῆ πρόσεστιν οὐδ' Ισγύς.

7 [Demosthenes] περί Άλοννήσου or VII 1

1 γενήσεσθαι B mg, M sed γενή postea additum: γενήσθαι P, B in textu, γενέσθαι ν 2 παλλολογίαν MB 3 οὐ add Vliet 4 πρός | περ | MBPν 5 λόγον mg B 6 immo περ| | άλονόσον MBPν 7 ξχων om ν 10 έξαλαγῆς BP 13 ἡ διμοσθένους δυνάμει παρα ἡ διαφορὰ B¹ | διαγνοίην P 14 ἀναγπαΐον MBPν 15 πῆ M, B mg: τῆ BP 20 δ' M, B mg: om BP 21 ξλθει P

παρὰ δὲ τῷ Δημοσθένει πολὺς μὲν ὁ τόνος, αὐτάρκης δ' ἡ χάρις, ὥστε κάν ταύτη τῷ διαρκεῖ καὶ μετρίῷ νικᾶν κὰν ἐκείνῷ τῷ παντὶ προέχειν. τοῦτο παρατήρημα δεύτερον, ῷ διαγνοίη τις ἂν τὴν Δημοσθένους διάλεκτον, ὅταν εἰς ταῦτα τἀναγκαῖα συνάγηται. οὐ γὰρ ὥσπερ τὴν ἐξαλλαγὴν καὶ περιττολογίαν καὶ πάντας τοὺς ἐπιθέτους ἐκδύεται κόσμους, οὕτως καὶ τὸ μέγεθος καὶ τὸν τόνον, ἀλλ' ἔστιν αὐτῆς ἀναφαίρετος οὖτος εἴτ' ἄρα συγγενὴς εἴτε ἀσκήσει παρὼν εἰς ῥῆσιν. 10 ἐπιτάσεις μέντοι καὶ ἀνέσεις λαμβάνει τινὰς ἀναλόγους. καὶ ταῦτ' ἤδη γνώριμα οἶς λέγω, καὶ οὐθὲν δεόμεθα παραδειγμάτων.

14 ὅστε περὶ μὲν τοῦ χαρακτῆρος τοῦ δὲ
ρητορικοῦ γένους τοῦ μεταξὺ τῶν ἄκρων ἐκατέρων, δ

15 ἀτελὲς παραλαβὼν ὁ Δημοσθένης παρ' Ἰσοκράτους τε

καὶ | ἔτι προτέρου Θρασυμάχου καὶ τελευταίου Πλά- 996

τωνος ἐτελείωσεν ὅσον ἦν ἀνθρωπίνη φύσει δυνατόν,

πολλὰ μὲν ἄν τις ἐκ τῶν κατὰ Φιλίππου δημηγοριῶν

πολλὰ δ' ἐκ τῶν ⟨ἄλλων⟩ δημοσίων λόγων παραδείγ
20 ματα λάβοι, πλεῖστα δὲ καὶ κάλλιστα ἐκ τῆς ὑπὲρ

Κτησιφῶντος ἀπολογίας · οὖτος γὰρ δή μοι δοκεῖ καλλίστη καὶ μετριωτάτη κατασκευῆ λέξεως κεχρῆσθαι δ

1 δημοσθένήου P | post πολύς M repetit αὐτῆ πρόσεστιν sed et rasura et punctis deletum est | αὐτάριις in αὐτάριης corr P 2 μετρίω ex μέτρια B² 5 αὐτὰ Reiskius | τὰ ἀναγααία Β¹ 7 ἐπδύνεται Β 9 ξῆσιν postea add M εἰς χρῆσιν Reiskius εἰρήσεται Usener 10 ἐπιτά cum lac IV litt M ἐπιτάσις Β¹ | ἀναέσεις Β | ἀναλόγους: να postea add M 11 ταῦ[τ' ἤ]δη cum ras Β, in M δ postea additum est | δεόμεθα M sed εθα postea additum 13 χαρακτῆρος—14 τοῦ om P ν sine lacuna post χαρακτῆρος lac VIII litt M, XIV litt B: fort τούτου ᾶλις intercidit 14 ἐπατέρων] ἐπατέρου MBPν | δ ἀτελὲς Sadaeus: δν ἀτελῆ 16 προτέρου] πρότερον MBPν | τελευτέου P 19 ἄλλων addidi 20 ὑπὲρ] περὶ MBPν 21 καλλήστη P

λόνος. εί μεν οδυ γρόνου άρκοδυτα είγου, καὶ τὰς λέξεις αὐτὰς ἂν παρετίθην. πολλῶν δέ μοι καὶ ἀναγκαίων έτι καταλειπομένων, τοῦτο μεν εάσω, δείνμασι δὲ μόνον ἐν τῷ παρόντι χρήσομαι βραχυτάτοις ὡς ἐν είδόσι λέγων. ἔστι δή τὰ τοιαῦτα τοῦ μέσου χαρακτῆ- 5 οος παραδείγματα έκ μεν της Αισχίνου κατηγορίας. ''Αεὶ μὲν γάρ, ὧ ἄνδρες 'Αθηναῖοι, προσήκει μισεῖν χαὶ χολάζειν τοὺς προδότας χαὶ δωροδόχους, μάλιστα δὲ νῦν ἐπὶ τοῦ καιροῦ τούτου γένοιτ' ἂν καὶ πάντας ώφελήσειεν ανθρώπους κοινή. νόσημα γάρ, ἇ άνδρες 10 'Αθηναΐοι, δεινὸν έμπέπτωκεν είς την Έλλάδα και γαλεπόν, δ πολλής τινος εὐτυγίας καὶ παο' ὑμῶν ἐπιμε-997 λείας δεόμε νου' καλ (τὰ) επόμενα τούτοις. ἐκ δὲ τῆς 'Αριστοπράτους πατηγορίας 'Πολλά μέν δή παρ' ήμιν έστι τοιαῦτα, οἶα οὐχ έτέρωθι, εν δ' οὖν ἰδιώτατον 15 πάντων καὶ σεμνότατον τὸ ἐν ᾿Αρείω πάγω δικαστήριον, περί οὖ τοσαῦτά έστι καλὰ παραδεδομένα καὶ μυθώδη καὶ ὧν αὐτοὶ μάρτυρες έσμέν, ὅσα περὶ οὐδενὸς ἄλλου δικαστηρίου' καὶ τὰ έξῆς. ἐκ δὲ τοῦ περὶ τῶν ἀτελειών λόγου 'Πρώτον μέν τοίνυν Κόνωνα σχοπείτε, εί 20 άρα άξιον καταμεμψαμένους ή τον άνδρα ή τὰ πεπραγμένα ἄκυρόν τι ποιῆσαι τῶν ἐκείνω δοθέντων. οὖτος γάρ, ως ύμων τινων έστιν ακούσαι των κατά την

21 μέμψασθαι μεμψαμένους P μεμψαμένους B | αὐτῷ post πεπραγμένα v 22 έκείνων P 23 ἀνὴρ post γὰρ v | ἔστι BP

⁷ Demosthenes de falsa legatione or XIX 258 14 Demosthenes κατ' 'Αριστοκράτους or XXIII 65 20 Demosthenes πρὸς Λεπτίνην or XX 68

³ τοῦτο postea add M 4 βραχυτούτοις $P \mid \dot{\epsilon}$ νειδόσι $P \mid \delta$ ἔστω Krüger 6 αἰσχ $[\dot{\epsilon}]$ νου cum ras M 7 $[\dot{\alpha}v]$ δρες cum ras M 9 ἐπὶ καιροῦ τοῦτο D 12 δ καὶ D | εὐτυχίας D: συντυχίας MBP v 13 τὰ add Sylburgius 15 οἰα οἶα P οῖα οῖα Β 17 ὑπὲς D | ἐστιν εἰπεῖν καλὰ v ex D | μυθώδε $P \mid 20$ κόνων ἀσκοπεῖτε $P \mid 20$ μέμυμασθαι μεμύραμένους $P \mid 40$ μεμυμαμένους $P \mid 40$ πος $P \mid 40$ καν $P \mid 4$

αὐτὴν ἡλικίαν ὄντων, μετὰ τὴν τοῦ δήμου κάθοδον την έκ Πειραιέως ἀσθενοῦς ημών της πόλεως ούσης' καὶ τὰ ἀκόλουθα. ἐκ δὲ τῆς ὑπὲο Κτησιφῶντος ἀπολογίας: "Α μεν οὖν ποὸ τοῦ πολιτεύεσθαι (καὶ) δη-5 μηνορείν έμε προύλαβε και κατέσχε Φίλιππος, έάσω: οὐδὲν γὰρ ἡγοῦμαι τούτων εἶναι πρὸς ἐμέ: ἃ δὲ ἀφ' 998 ης ημέρας έπι ταυτα έπέστην ένώ, διεκώλυον λαβείν, ταῦτα ἀναμνήσω καὶ περὶ τούτων ὑφέξω λόγον, τοσοῦτον ὑπειπών πλεονέκτημα, ὧ ἄνδρες 'Αθηναῖοι, μέγα 10 ύπηρξε Φιλίππω. παρά γάρ τοῖς Ελλησιν οὐ τισίν άλλὰ πᾶσιν δμοίως φορὰ προδοτῶν καὶ δωροδόκων καί θεοῖς έγθρῶν ἀνθρώπων συνέβη, ὅσην οὐδεὶς τὸ πρότερον μέμνηται γεγονυΐαν' καλ τὰ συναπτόμενα τούτοις.

15 τοῦτον ἔγωγε τὸν χαρακτῆραεί 16 τις μή μάλιστα ἀποδέχοιτο την αlτίαν, δι' ην ούτε τὰ Θουκυδίδεια έκεῖνα περιττά καὶ έξηλλαγμένα τοῦ συνήθους πράτιστα ήγουμαι ούτ' έν τοις Λυσιάποις τοις Ισχυοίς καὶ συνεσπασμένοις την τελείαν της λέξεως 20 ἀρετὴν τίθεμαι, τοῦτ' ἂν εἴποιμι πρὸς αὐτόν οἱ σψιίοντες είς | τὰς ἐκκλησίας καὶ τὰ δικαστήρια καὶ τοὺς 999 άλλους συλλόγους, ένθα πολιτικών δεί λόγων, ούτε δεινοί και περιττοί πάντες είσι και τον Θουκυδίδου

3 Demosthenes περί τοῦ στεφάνου or XVIII 60

1 αὐτ[ἡν] cum ras M αὐτῶν BP | μετὰ postea add M 2 Πειραιέως ex Πειραι posthac M item ἀσθε(νοῦς) | ἡμὲν BP | οὔσας B 3 έκ δὲ postea inseruit M | ὑπὲρ] περὶ MBP ν 4 πρὸ τοῦ postea add M | καὶ ex D add v 7 διεκώλιον P διεκωλύθη D 8 περὶ om D uncis seclusit v 11 προδότων P Β¹ | φοράν — συνέβη γενέσθαι D 12 οὐδείς πω πρότερον D 15 έγεγε Β¹ | lacunae signa addidi 17 τὰ περιττὰ Reiskius 18 έν Sadaeus: έπὶ 19 συνεσκευασμένοις in mg MB 21 δηκαστήρια Ρ

νοῦν ἔγοντες ούθ' ἄπαντες Ιδιῶται καὶ κατασκευῆς λόγων γενναίων ἄπειροι, άλλ' οι μεν ἀπὸ γεωργίας οι δ' ἀπὸ θαλαττουογίας οἱ δ' ἀπὸ τῶν βαναύσων τεγνῶν συνερουηκότες, οξς άπλούστερον και κοινότερον διαλεγόμενος μᾶλλον ἄν τις ἀφέσαι. τὸ γὰρ ἀκριβὲς καὶ 5 περιττόν καὶ ξένον καὶ πᾶν, ὅ τι μὴ σύνηθες αὐτοῖς ακούειν τε καὶ λέγειν, όγληρῶς διατίθησιν αὐτούς, καὶ ώσπέρ τι των πάνυ άνιαρων έδεσμάτων ή ποτων άποστρέφει τούς στομάχους, ούτως έκεινα όχληρως διατίθησι τὰς ἀκοάς. οἱ δὲ πολιτικοί τε καὶ ἀπ' ἀνορᾶς 10 καὶ διὰ τῆς ἐγκυκλίου παιδείας ἐληλυθότες, οἶς οὐκ ένι τὸν αὐτὸν ὅνπεο ἐκείνοις διαλέγεσθαι τρόπον, ἀλλὰ δεί την έγκατάσκευον και περιττήν και ξένην διάλεκτον τούτοις προσφέρειν. είσὶ μεν οὖν ἴσως έλάττους οἱ τοιοῦτοι τῶν ἐτέρων, μᾶλλον δὲ πολλοστὸν 15 έκείνων μέρος, και τοῦτο οὐθείς άγνοεῖ οὐ μὴν καταφρονεῖσθαί γε διὰ ταῦτα ἄξιοι. ὁ μὲν οὖν τῶν ὀλί-1000 γων καὶ εὐπαιδεύτων στοχαζόμενος Ιλόγος οὐκ ἔσται τῷ φαύλφ καὶ ἀμαθεῖ πλήθει πιθανός, δ δὲ τοῖς πολλοίς και ιδιώταις ἀρέσκειν ἀξιῶν καταφρονηθήσεται 20 πρός των χαριεστέρων, δ δ' άμφότερα τάκροατήρια πείθειν ζητών ήττον αποτεύξεται τοῦ τέλους. Εστι δέ ούτος δ μεμιγμένος έξ άμφοτέρων των χαρακτήρων. διὰ ταῦτα έγὰ τὴν ούτως κατεσκευασμένην λέξιν μετριωτάτην είναι των άλλων νενόμικα και των λόγων 25

⁴ οἷς] οἶ P | ἀπλούστυρον corr in ἀπλούστερον B | κοινώτερον M 5 μάλον P 7 διατίθηκεν B corr in mg B^2 9 διατίθεσι B^1P 11 ἐγκλίον παιδίας P 14 ἴσως ex ἴσω M 15 μάλλον P 16 κείνων P κείνων in ἐκείνων corr BM | μέρως P 17 ἄξιοι Sylburgius: ἀξιοῖ 21 τἀκροατήρια Reiskius: τὰ κριτήρια 22 πείθεῖν P | τέλος B corr B^1 24 κατασκευασμέψην corr in κατεσκευασμέψην M

τούτους μάλιστα ἀποδέχομαι τοὺς πεφευγότας έκατέρου τῶν χαρακτήρων τὰς ὑπερβολάς.

είρηκως δε κατ' άρχάς, ὅτι μοι δοκοῦσιν Ίσοκράτης τε καὶ ΙΙλάτων κράτιστα τῶν ἄλλων ἐπιτετηδευκέναι 5 τοῦτο τὸ γένος τοῦ γαρακτῆρος καὶ προαγαγεῖν μέν αὐτὸ ἐπὶ μήκιστον, οὐ μὴν καὶ τελειῶσαι, ὅσα δ' ἐνέλιπεν έκείνων έκάτερος, ταῦτα Δημοσθένην έξειργασμένον έπιδείξειν ύποσγόμενος, έπλ τοῦτ' ήδη πορεύσομαι, τὰς ἄριστα δοκούσας ἔγειν παρ' έκατέρω τῶν 10 ἀνδοῶν λέξεις προγειρισάμενος καὶ ἀντιπαραθεὶς αὐταῖς τας Δημοσθένους, δσαι περί τας αυτάς συνετάνθησαν ύπο θέσεις, ΐνα μᾶλλον αί τῶν ἀνδρῶν προαιρέσεις 1001 τε καί δυνάμεις γένωνται καταφανείς την ακριβεστά-17 την βάσανον έπλ των δμοίων έργων λαβούσαι. είσα-15 γέσθω δε πρώτος Ίσοκράτης, και τούτου λαμβανέσθω λέξις έκ τοῦ περί τῆς εἰρήνης λόγου γαριέστατα δοποῦσα ἔχειν, ἢν αὐτὸς ἐν τῷ περὶ τῆς ἀντιδόσεως λόγω προφέρεται μέγα ἐπ' αὐτῆ φρονῶν, δι' ἦς συγκρίνει την έπὶ τῶν προγόνων πολιτείαν τῆ τότε κα-20 θεστώση καὶ τὰς πράξεις τὰς παλαιὰς ἀντιπαρατίθησι ταῖς νέαις, τὰς μὲν ἀρχαίας έπαινῶν τὰς δ' ἐν τῷ καθ' έαυτον γρόνω μεμφόμενος, της τε μεταβολης της έπὶ τὰ χείρω τοὺς δημαγωγούς ἀποφαίνων αἰτίους ὡς ού τὰ κράτιστα είσηγουμένους ἀλλὰ τὰ πρὸς ἡδονὴν 25 τῷ πλήθει δημηγοροῦντας. μακροτέρας δ' οὕσης τῆς

1 σημείωσαι mg P et 5 B 6 οὐ μὴν bis P 7 ἐξηργασμένον B ἐξειργασμένων P 9 ἑκατέρω Sylburgius: ἑκατέρων 10 -θεὶς αὐταῖς τὰς Δημοσθένους δσαι παρ- B² in mg 11 περλ Κτάger: παρὰ 16 δὲ λέξις B sed δὲ lineola subducta deletur | τε περλ P 18 προφέρεται postea add M 19 καθεστώσει P 20 ἀντιπαρατίθησι — ἀρχαίας in B perperam iterantur 22 χρόνον χρόνω P | μεταβοολής B 25 πλήθη B | δημηγορούντας δημαγωγούντας MBν δημαγογούντας P | δὲ B

συνκοίσεως αὐτὰ τὰ κυριώτατα ὑπ' έμοῦ παρείληπται. έστι δε ταυτί 'Τίς γαρ αν αλλοθεν έπελθων και μή | 1002 συνδιεφθαρμένος ήμιν άλλ' έξαίφνης έπιστας τοις γιγνομένοις οὐκ ἂν.μαίνεσθαι καλ παραφρονεῖν ἡμᾶς νομίσειεν; οδ φιλοτιμούμεθα μέν έπλ τοῖς τῶν προ- 5 γόνων ἔργοις καὶ τὴν πόλιν ἐκ τῶν τότε πραγθέντων έγκωμιάζειν άξιουμεν, οὐδεν δε των αὐτων έκείνοις πράττομεν άλλὰ πᾶν τοὐναντίον. οἱ μὲν γὰρ ὑπὲρ τῶν Ελλήνων τοῖς βαρβάροις πολεμοῦντες διετέλεσαν. ήμεῖς δὲ τοὺς ἐκ τῆς ᾿Ασίας τὸν βίον ποριζομένους 10 έκειθεν αναστήσαντες έπλ τους Ελληνας ήγαγομεν. κάκεινοι μεν έλευθερούντες τας πόλεις τας Έλληνίδας καλ βοηθούντες αὐταῖς τῆς ἡγεμονίας ἠξιώθησαν, ἡμεῖς δὲ καταδουλούμενοι καὶ τάναντία τοῖς τότε πράττοντες άγανακτούμεν, εί μη την αὐτην τιμην έκείνοις έξομεν. 15 οί τοσούτον ἀπολελείμμεθα καί τοῖς ἔργοις καί ταῖς διανοίαις των κατ' έκεῖνον τὸν χρόνον γενομένων, όσον οι μεν ύπεο της των Έλληνων σωτηρίας την τε 1003 πατρίδα την έαυτων έκλιπεῖν έτόλμησαν καὶ | μαγόμενοι καὶ ναυμαγοῦντες τοὺς βαρβάρους ένίκησαν, 20 ήμεις δ' οὐδ' ὑπὸρ τῆς ἡμετέρας πλεονεξίας κινδυνεύειν άξιοῦμεν, άλλ' ἄργειν μεν απάντων ζητοῦμεν στρατεύειν δ' οὐκ έθέλομεν, καὶ πόλεμον μὲν μικροῦ δείν πρός πάντας άνθρώπους άναιρούμεθα, πρός δέ

2 Isocrates or VIII 41-50

² ἔστι δ postea add M | τίς γὰρ ἄν postea add M | μήπω Is ν 3 ἡμῖν ἀλλ' έξ- postea add M 4 γινομένοις MP 8 τὸ ἐναντίον B 10 ἀσίης BP, M corr in ἀσίας 12 τὰς—ροηθοῦντες add mg B³ 13 βοητοῦντες P | αὐτὰς BP 15 τὴν αὐτὴν ἐκείνοις τιμὴν ἔξομεν ν ἔξομεν τιμὴν P 18 τῶν ἄλλων Is 19 αὐτῶν Is 21 ἡμετέρας αὐτῶν Is ν 22 πάντων B¹ 23 στρατεύεσθαι Is

τούτον ούχ ήμας αὐτούς ἀσκούμεν ἀλλ' ἀνθοώπους τούς μέν ἀπόλιδας τούς δ' αὐτομόλους τούς δ' έκ τῶν άλλων κακουργιών συνερουηκότας, οίς δπόταν τινές διδωσι πλείω μισθόν, μετ' έκείνων έφ' ήμας ακολου-5 θήσουσιν άλλ' δμως ούτως αὐτοὺς ἀγαπῶμεν, ὥσθ' ύπλο μλν των παίδων των ήμετέρων, είπερ τινλς έξαμαρτάνοιεν, οὐκ ἂν έθελήσαιμεν δίκας ὑποσγεῖν, ύπλο δε της έκείνων άρπαγης και βίας και παρανομίας μελλόντων των έγκλημάτων έφ' ήμας ήκειν ούγ 10 δπως άγανακτούμεν άλλά καὶ γαίρομεν, δταν άκούσωμεν αὐτοὺς τοιοῦτόν τι διαπεπραγμένους. εἰς τοῦτο δὲ μωρίας έληλύθαμεν, ώστ' | αὐτοὶ μεν ένδεεῖς έσμεν 1004 των καθ' ημέραν, ξενοτροφείν δε έπικεχειρήκαμεν καί τούς συμμάγους τούς ήμετέρους αὐτῶν ίδία λυμαινό-15 μεθα καὶ δασμολογοῦμεν, ἵνα τοῖς ἀπάντων κοινοῖς άνθρώπων έχθροῖς τὸν μισθὸν έκπορίζωμεν. τοσούτω δὲ [καί] γείρους ἐσμὲν τῶν προγόνων, οὐ μόνον τῶν εὐδοχιμησάντων άλλὰ καὶ τῶν μισηθέντων, ὅσον ἐκεῖνοι μέν εί πολεμείν πρός τινας ψηφίσαιντο, μεστής 20 ούσης ἀργυρίου καὶ χρυσίου τῆς ἀκροπόλεως ὅμως ύπλο των δοξάντων τοῖς αύτων σώμασιν ώοντο δείν κινδυνεύειν, ήμεῖς δ' εἰς τοσαύτην ἀπορίαν έληλυθότες καὶ τοσούτοι τὸ πληθος ὄντες, ὥσπεο βασιλεὺς ὁ μέγας μισθωτοίς χρώμεθα τοίς στρατοπέδοις. και τότε 25 μέν, εί τριήρεις έπληρούμεν, τούς μεν ξένους και τούς

³ ποτ αν $P \mid \tau_{IS}$ διδῷ Is 4 δίδωσι P = 6 εἰ περί τινας έξαμάςτοιεν Is 9 έκλημάτων $P \mid \eta$ ξειν Is 12 τῶν καθ ἡμέςαν έσμὲν Is 14 ἰδία] δι οὺς Is (ἰδίους Sauppius) 15 ἀνθςώπων κοινοῖς Is 16 τοσοῦτον p 1011, τοσούτων corr in τοσοῦτον B sed in mg τοσούτων 17 καὶ om Is Δ p 1011 sed ∇ 18 κεῖνοι corr in έκεῖνοι D = 19 τινα D = 1011 21 ἑαντῶν D = 1011 αὐτῶν D = 1011

δούλους ναύτας ένεβιβάζομεν τοὺς δὲ πολίτας μεθ' οπλων έξεπέμπομεν, νῦν δὲ τοῖς μὲν ξένοις ὁπλίταις 1005 γοώμεθα τοὺς δὲ πολίτας έλαύ νειν ἀναγκάζομεν, ώσθ', δπόταν αποβαίνωσιν είς την των πολεμίων, οί μεν άρχειν των Έλλήνων άξιουντες υπηρέσιον έχοντες 5 έκβαίνουσιν, οἱ δὲ τοιοῦτοι τὰς φύσεις ὅντες, οἵους όλίγω πρότερον διηλθον, μεθ' ὅπλων κινδυνεύουσιν. άλλα γαο και τα κατά την πόλιν ίδων αν τις καλώς διοικούμενα καί περί των άλλων θαρσήσειεν; άλλ' οὐκ αν έπ' αὐτοῖς τούτοις μάλιστ' ἀγανακτήσειεν; οἵτινες 10 αὐτόχθονες μὲν εἶναι φαμὲν και τὴν πόλιν ταύτην προτέραν ολιισθήναι των άλλων, προσήκον δ' ήμας είναι [τῶν ἄλλων] παράδειγμα τοῦ καλῶς τε καὶ τεταγμένως πολιτεύεσθαι χεῖρον καὶ ταραχωδέστερον τὴν ήμετέραν αὐτῶν διοικοῦμεν τῶν ἄρτι τὰς πόλεις οἰκι- 15 ζόντων. καλ σεμνυνόμεθα μέν καλ μεγαλοφρονούμεν έπὶ τῷ βέλτιον τῶν ἄλλων γεγονέναι, όᾶον δὲ μεταδίδομεν τοῖς βουλομένοις ταύτης τῆς εὐγενείας ἢ Τοιβαλλοί τε καὶ Λευκανοὶ τῆς δυσγενείας.' |

1006 ή μεν οὖν Ἰσοκράτους λέξις ή κάλλιστα τῶν ἄλλων 18 δοκοῦσα ἔχειν τοιαύτη τίς ἐστι, πολλῶν μεν ἕνεκα 21 δαυμάζειν ἀξία καθαρεύει τε γὰρ εἴ τις ἄλλη τοῖς ὀνόμασι καὶ τὴν διάλεκτόν ἐστιν ἀκριβής, φανερά τ'

¹ εἰσεβίβαζον Is 2 ἐξέπεμπον Is 3 ἐλαύνειν ἀναγκάζομεν] μεθ' ὅπλων έξεπέμπομεν P 4 ἀποβαίνωσιν Δ p 1013 Is: ἀναβαίνωσιν | εἰς τὴν — 6 ἐκβαίνονειν iterat B qui ἄρχειν omittit et ὑπηςετέσιον exhibet G οἱ δὲ — κινδυνεύονσιν om P 7 διῆλθον] εἰπον Δ p 1013 B καὶ om Is secl V | ἱδ[ώ]ν cum ras M ἄν τις ἱδων Is B καὶ om Is 10 μάλιστα M BP 12 οἰπισθῆσαν corr in οἰπισθῆναι B 13 τῶν ἄλλων dam-

¹² οἰπισθήσαν corr in οἰπισθήναι B 13 τῶν ἄλλων damnauit Fuhr ἡμᾶς ἄπασιν εἶναι παράδειγμα Is | τε om Is 16 μέγα φρονοῦμεν Is 17 γεγονέναι τῶν ἄλλων Is 19 τε om Is | τῆς αὐτῶν Δν cum Is ν 21 ἐστιν B 22 καὶ ἄλλη Vliet 23 ὀνόμασι Κτüger: γοήμασι

έστι και κοινή και τὰς άλλας ἀρετὰς ἀπάσας περιείληφεν, έξ ων αν μαλιστα γένοιτο διάλεκτος σαφής. πολλούς δε και των επιθέτων κόσμων έγει και νάο ύψηλη και σεμνή και άξιωματική καλλιροήμων τε και 5 ήδεῖα καὶ εύμορφος ἀποχρώντως ἐστίν, οὐ μὴν τελεία γε κατά τοῦτο τὸ μέρος, άλλ' ἔστιν ὧν ἄν τις αὐτὴν ώς έλλειπόντων μέμψαιτο καλ οὐ μὰ Δία τῶν φαυλοτάτων. πρώτον μέν της συντομίας στοχαζομένη γάρ τοῦ σαφοῦς όλιγωρεῖ πολλάκις τοῦ μετρίου. ἐχρῆν δὲ 10 δμοίως προνοείν άμφοτέρων, μετά τούτο της συστροφης. ύπτία γάρ έστι και ύπαγωγική και περιρρέουσα τοῖς νοήμασιν, δόσπεο είσιν αι τῶν Ιστορικῶν, ἡ δ' 1007 ένανώνιος στρογγύλη τε είναι βούλεται καὶ συγκεκροτημένη καὶ μηδεν έχουσα κολπῶδες. ἔτι πρὸς τούτοις 15 κάκεῖνα πρόσεστι τῷ ἀνδρί, ἄτολμός ἐστι περὶ τὰς τροπικάς κατασκευάς και ψοφοδεής και ούκ είσφέρεται τόνους πραταιούς. παίτοι γε τοῖς ἀθληταῖς τῆς ἀληθινής λέξεως Ισχυράς τὰς άφὰς προσείναι δεί καὶ άφύκτους τὰς λαβάς. παθαίνειν τε οὐ δύναται τοὺς 20 απροφμένους, δπόσα βούλεται, τὰ πολλὰ δὲ οὐδὲ βούλεται. πείθεται δὲ ἀποχοῆν τῷ πολιτικῷ διάνοιαν άποδείξασθαι σπουδαίαν καὶ ήθος ἐπιεικές. καὶ τυγγάνει μέντοι γε τούτων έκατέρου. δεῖ γὰρ τάληθῆ μαρτυρείν. ἦν δὲ ἄρα πάντων Ισχυρότατον τῷ μέλ-25 λοντι πείθειν δημον η δικαστήριον, ἐπὶ τὰ πάθη τοὺς άπροατάς άγαγεῖν. οὐδὲ δή τοῦ πρέποντος ἐν ἄπασιν έπιτυγγάνει, ανθηραν δε και θεατρικήν έκ παντός

⁴ παλλιοήμων MBP: corr v 5 μεν B 7 ελλιπόντων MBP v 10 συτροφής B 11 ύπαγωγική Ernestius: επαγωγική MP επαγωσική corr in επαγωγική B 13 τ' Bv | συγκεκρομένη P 15 των ανδρί P 16 ψοφοδέης M

ἀξιῶν εἶναι τὴν διάλεκτον, ὡς τῆς ἡδονῆς ἄπαν ἐχούσης ἐν λόγοις τὸ κράτος, ἀπολείπεταί ποτε τοῦ πρέποντος. οὐχ ἄπαντα δέ γε τὰ πράγματα τὴν αὐτὴν 1008 ἀπαιτεῖ διάλεκτον, ἀλλ' | ἔστιν ὥσπερ σώμασι πρέπουσά τις ἐσθής, οὕτως καὶ νοήμασιν ἁρμόττουσά τις ὁ ὀνομασία. τὸ δ' ἐκ παντὸς ἡδύνειν τὰς ἀκοὰς εὐφώνων τε καὶ μαλακῶν ὀνομάτων ἐκλογῆ καὶ πάντα ἀξιοῦν εἰς εὐρύθμους κατακλείειν περιόδων ἁρμονίας καὶ διὰ τῶν θεατρικῶν σχημάτων καλλωπίζειν τὸν λόγον οὐκ ἦν πανταχῆ χρήσιμον. ἀλλὰ τοῦτό γε δι- 10 δάσκουσιν ἡμᾶς καὶ οἱ τὰ ἔπη καὶ οἱ τὰς τραγωδίας καὶ οἱ τὰ μέλη τὰ σπουδαῖα γράψαντες, οὐ τοσαύτην ποιούμενοι τῆς ἡδονῆς δόσιν. ὅσην τῆς ἀληθείας.

εί δὲ ὀρθῶς ἐπιλογίζομαι ταῦτ' ἐγὰ καὶ ἔστιν ἐν 19
ταύταις ταῖς ἀρεταῖς ἐνδεέστερος ὁ ἀνήρ, πάρεστι τῷ 15
βουλομένῷ σκοπεῖν ἐπὶ τῆς ἀρτίως παρατεθείσης λέξεως
ποιουμένῷ τὴν ἔξέτασιν. εὐθέως γοῦν τὴν πρώτην
διάνοιαν ὀλίγοις ὀνόμασιν ἐξενεχθῆναι δυναμένην μακρὰν ποιεῖ κυκλογραφῶν καὶ δὶς ἢ τρὶς τὰ αὐτὰ λέγων.
1009 ἐνῆν | μὲν οὖν ἐν τῷ πρώτῷ κώλῷ τῷ 'τίς γὰρ ἄν 20
ἄλλοθεν ἐπελθών' τὸ 'καὶ μὴ συνδιεφθαρμένος ἡμῖν,
ἀλλ' ἔξαίφνης ἐπιστὰς τοῖς γινομένοις·' δυνάμει γὰρ
ἄμφω ταὐτά. καὶ ἐν τῷ 'οῖ φιλοτιμούμεθα μὲν ἐπὶ
τοῖς τῶν προγόνων ἔργοις' τὸ 'καὶ τὴν πόλιν ἐκ τῶν
τότε πραχθέντων ἐγκωμιάζειν ἀξιοῦμεν'· τὸ γὰρ αὐτὸ 25

φιλοτιμεῖσθαί τε καὶ ἐπαινεῖν. καὶ ἐν τῷ 'οὐδὲν δὲ τῶν αὐτῶν ἐκείνοις πράττομεν' τὸ 'ἀλλὰ πᾶν τοὐναντίου' ήρχει γάρ αὐτῶν εἰρῆσθαι θάτερον. έξῆν δέ γε μίαν έχ τοῖν δυοῖν ποιῆσαι περίοδον καλ συντομωτέραν 5 καὶ γαριεστέραν. 'τίς γὰρ ἂν ἄλλοθεν ἐπελθὼν οὐκ αν μαίνεσθαι νομίσειεν ήμας, οδ φιλοτιμούμεθα μέν έπὶ τοῖς τῶν προγόνων ἔργοις, οὐδὲν δὲ τῶν αὐτῶν έκείνοις πράττομεν'; πολλὰ τοιαῦτά έστι παραπληρώματα καθ' εκάστην όλίνου δεῖν περίοδον οὐκ ἀναγκαίαν 10 έγοντα γώραν, ἃ ποιεῖ τὴν έρμηνείαν ἀμετροτέραν, την δε περίοδον κομψοτέραν. μακρά μεν οὖν ή λέξις ούτως έστιν αὐτῶ, πλα τεῖα δὲ καὶ ἀσυγκοότητος 1010 πως; 'κάκεινοι μεν έλευθερούντες τάς πόλεις τάς Έλληνίδας καὶ βοηθοῦντες αὐταῖς τῆς ἡγεμονίας ἡξιώ-15 θησαν, ήμεῖς δὲ [καί] καταδουλούμενοι καὶ τάναντία τοῖς τότε πράττοντες άγανακτοῦμεν, εἰ μὴ τὴν αὐτὴν τιμήν έκείνοις έξομεν'. ταῦτα κεκολπωμένα σφίγξαι μαλλον ένην και στρογγυλώτερα διδέ πως ποιήσαι. 'κάκεῖνοι μεν έλευθεροῦντες τὴν Ελλάδα καὶ σώζοντες 20 έπλ την ηγεμονίαν προηλθον, ημείς δε καταδουλούμενοι καὶ διολλύντες άγανακτοῦμεν, εἰ μὴ τῶν ἴσων

¹⁰ scholion μακοστέρα ή λέξις γίνεται ταῖς ἀναδιπλώσεσι τῶν κώλων, πλατεῖα δὲ ταῖς περιττολογίαις τῶν λέξεων καὶ τῆ ἐπισωρεύσει τῶν ὀνομάτων mg Μ

³ δέ γε Sadaeus: τε γὰο 4 τοῖν] τῶν MBPv | δυεῖν ν 6 οἱ P 9 οὐν ἀναγκαίαν — περίοδον in mg suppleuit M^2 11 πομυρτέραν ex τέραν postea effecit M 12 ante πλατεῖα fenestra Π litt in B τεῖα cum lacuna XII fere litt M | και οm P 13 κἀκεῖνο BP | μὲν ἐλεν postea add M 14 βοη-δοῦντας M ita ut δοῦντας postea insertum sit | αἀτὰς BP 15 και deest p 1002 17 ἐκείνοις τιμὴν V 18 στρογγυλώτερα Sylburgius: στρογγυλότερα 19 μὴν B 21 διολύντες BP

τευξόμεθα'. καὶ ἡ μετὰ ταῦτα διάνοια πλατέως τε εἴρηται καὶ ἀσυγκρότητός ἐστιν' 'οῖ τοσοῦτον ἀπολελείμμεθα καὶ ταῖς διανοίαις καὶ τοῖς ἔργοις τῶν κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον γενομένων, ὅσον οῖ μὲν ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας τήν τε πατρίδα τὴν ἑαυτῶν 5 ἐκλιπεῖν ἐτόλμησαν καὶ μαχόμενοι καὶ ναυμαχοῦντες 1011 τοὺς βαρβάρους ἐνίκησαν'. ἐξῆν δέ γε | αὐτῆς ἐπιστρέψαι τὸ πλάτος οὕτως ἔξενέγκαντα' 'οῖ τοσούτως χείρους ἐσμὲν τῶν προγόνων, ὅσον οῖ μὲν ὑπὲρ τοῦ σῶσαι τοὺς Ἑλληνας τήν τε πατρίδα τὴν ἑαυτῶν ἔξέ-10 λιπον καὶ μαχόμενοι πρὸς τοὺς βαρβάρους ἐνίκησαν'. μυρία καὶ ταύτης ἐστὶ λαβεῖν τῆς ἀσθενείας δείγματα. ἔξω γὰρ ὀλίγων τινῶν, οἶς οὐκ ἐκ προνοίας μᾶλλον ἢ κατ' αὐτοματισμὸν συμβέβηκε τὸ συνεστράφθαι, τἆλλα ἐν πλάτει λέγεται.

ἄτονος δὲ δὴ καὶ λαβὰς οὐ κραταιὰς ἔχουσα πῶς 20 ἐστιν ἡ λέξις; τῷ ἐπιφέρειν τινὰ τοῖς εἰρημένοις διάνοιαν τοιαύτην. 'τοσοῦτον δὲ χείρους ἐσμὲν τῶν προγόνων οὐ μόνον τῶν εὐδοκιμησάντων ἀλλὰ καὶ τῶν μισηθέντων, ὅσον ἐκεῖνοι μὲν εἰ πολεμεῖν πρός τινα 20 ψηφίσαιντο, μεστῆς οὔσης ἀργυρίου καὶ χρυσίου τῆς ἀκροπόλεως ὅμως ὑπὲρ τῶν δοξάντων τοῖς ἑαυτῶν σώμασιν ἤοντο δεῖν κινδυνεύειν, ἡμεῖς δ' εἰς τοσαύ-1012 την ἀπορίαν ἐληλυθότες καὶ τοσοῦτοι τὸ πλῆ θος ὄντες, ὥσπερ βασιλεὺς ὁ μέγας μισθωτοῖς χρώμεθα 25

² οἱ P 6 -χοῦντες — δέ γε desunt in P sine lacunae indicio | ἐμμαχοῦντες B ut uidetur, deinde inserit ἐκλ' ἐξέλιπον: deleuit B² 7 ἐξῆν δέ γε om v cum lacuna | συστρέψαι Sylburgius 8 ἐξενεγκᾶνα P ἐξενέγκᾶνα Β ἐξενέγκασδαι Β² in mg 16 ἔχουσά πως ἐστὶν ἡ λέξις τῷ MBP: corr Sylburgius 18 τοιαύτην Κτüger: ταύτην | τοσούτω B² mg cf p 1004 23 δὲ ν

τοις στρατοπέδοις'. Φέρε δε πῶς ενην αὐτην είπειν στρογγυλωτέραν; 'άλλὰ ταῦτα μὲν ἴσως χείρους έσμὲν τῶν προγόνων, τὰ δ' ἄλλα βελτίους, οὐ λέγω τῶν εὐδοκιμησάντων, πόθεν γάρ; ἀλλὰ τῶν μισηθέντων. ται τίς ούχ οίδεν, ὅτι ἐκεῖνοι μὲν πλείστων ποτὲ πληρώσαντες χρημάτων την ακρόπολιν ού κατεμισθοφόρουν τὸν κοινὸν πλοῦτον εἰς τοὺς πολεμίους, ἀλλὰ απὸ τῶν Ιδίων εΙσφέροντες ἔστιν ὅτε καὶ τοῖς έαυτῶν σώμασι κινδυνεύειν ήξίουν; ήμεῖς δὲ οὕτως ὄντες 10 άποροι καλ τοσούτοι τὸ πλήθος μισθοφόροις τοῖς στρατεύμασι πολεμούμεν ώσπεο καλ βασιλεύς δ μένας'. άλλα μην ότι νε άψυγός έστιν η διάλεκτος αὐτοῦ καλ οὐ παθητική πνεύματός τε, οὖ μάλιστα δεῖ τοῖς ἐναγωνίοις λόγοις, έλαχίστην έχουσα μοῖραν, οἴομαι μέν 15 έγωγε και χωρίς ύπομνήσεως απασιν είναι φανερόν. εί δὲ ἄρα καὶ παραδειγμάτων δεῖ, πολλῶν ὄντων, ἄ τις αν είπειν έχοι, μια διανοία χρησάμενος άρχεσθήσομαι. διαδέ χεται δή την δλίγω πρότερον έξετασθεί- 1013 σαν αντίθεσιν έτέρα τοιαύτη τις αντίθεσις. 'και τότε 20 μέν, εί τριήρεις έπληρούμεν, τούς μέν ξένους καί δούλους ναύτας ένεβιβάζομεν τούς δὲ πολίτας μεθ' οπλων έξεπέμπομεν, νῦν δὲ τοῖς μὲν ξένοις ὁπλίταις χρώμεθα τοὺς δὲ πολίτας έλαύνειν ἀναγκάζομεν, ὥσθ' δπόταν αποβαίνωσιν είς την των πολεμίων, οί μέν 25 ἄργειν τῶν Ἑλλήνων ἀξιοῦντες ὑπηρέσιον ἔγοντες ἐχβαίνουσιν, οί δὲ τοιοῦτοι τὰς φύσεις ὄντες, οίους

¹ φέφε δη Sadaeus | εἰπεῖν] an ποιεῖν? 5 πλεῖστον P7 πολέμους Sylburgius | άλλ ν 10 τοσοῦτο MB | μισθοφόροι P 11 καὶ fort tollendum est 14 μοίφα οἰόμαι P17 ξχ[οι] cum ras M 19 ἀντίθεσις delet Vliet 20 τοῦ μὲν P22 ὁπλήταις P

δλίγω πρότερον είπον, μεθ' δπλων κινδυνεύουσιν'. έν τούτοις οὐ μέμφομαι τὸν ἄνδοα τοῦ λήματος (γενναία νὰο ή διάνοια καὶ δυναμένη κινῆσαι πάθος), τὸ δὲ τῆς λέξεως λείον καὶ μαλακόν αίτιωμαι. τραγείαν γάρ έδει καὶ πικράν εἶναι καὶ πληγῆ τι παραπλήσιον ποιεῖν. ἡ 5 δ' έστιν ύγρα και δμαλή και ώσπερ έλαιον άψοφητί διὰ τῆς ἀκοῆς δέουσα, θέλγειν γέ τοι καὶ ἡδύνειν ζητοῦδα τὴν ἀκοήν. ἀλλ' εὖ τοῖς στήμασιν ἔτει ποὸς 1014 άνωνας πολλοῖς οὖσι καὶ | ποικίλοις καὶ διὰ τούτων παθαίνει τοὺς ἀπούοντας; πολλοῦ γε καὶ δεῖ. τὰ γὰο 10 έκλύοντα μάλιστα την δύναμιν αὐτης καὶ ἀποστρέφοντα την ακοήν ταῦτ' ἔστι τὰ μειρακιώδη πάρισα καὶ τὰ ψυγοὰ ἀντίθετα καὶ τὰ παραπλήσια τούτοις. αὐτίκα έν αὐτῆ ταύτη τῆ λέξει, περί ἦς ὁ λόγος, τό τε πρᾶγμα δλον έστὶν ἀντίθεσις καὶ τὰ κατὰ μέρος αὐτοῦ 15 νοήματα εν πρός εν αντίκειται και των περιόδων έκάστη δι' άντιθέτων κατεσκεύασται, ώστ' άποκναίειν τοὺς ἀκούοντας ἀηδία καὶ κόρφ. δ δὲ λέγω, τοιοῦτόν έστι. πάσης διανοίας και περιόδου και λήμματος αί τε άρχαι και αι έπιφοραι τοιαῦταί είσιν· οι μέν γάρ 20 ήμεις δέ, (καί) κάκεινοι (μεν ήμεις δέ,) καί τότε μεν νῦν δέ, καί δσον οι μεν ήμεις δέ, καί τοῦτο μέν τοῦτο δέ. ταῦτ' ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἔως τελευτῆς

¹ έν] έκ P 2 λήματος Sylburgius: λήμματος 4 ἕνδει siue ἔοδει P 8 εὖ] έν MBPν | πρὸς] τοὺς MBPν 10 παθαίνει οπ M cum lac XI litt 11 ἕκλύον postea inseruit M | αὐτοῖς Pν | ἀποστρ[έφ]οντα cum ras M 12 ταῦτ' Κτüger: τοῦτ' 15 ἀντίθεσις — πρὸς ἕν οπ Pν | αὖ τοῦ νοήματος Vliet (νοήματος B sec Capperonerium) 17 ἀντιθέντων P | κατασκεύασται M¹ 19 πάσις P 20 οἰ Sadaeus: ἐκεῖνος MB ἐκεῖνοι Pν 21 καί add Sadaeus | κάκεῖνοι καὶ τότε μὲν, νῦν δὲ καὶ δοτο ὁ μὲν, ἡμεῖς δὲ M, οπ BPν: corr Sadaeus 23 ἐκεῖνος ταῦτ' B sed ἐκεῖνος lineola subducta deletur

κεκύκλωκε. τροπαὶ δὲ καὶ μεταβολαὶ καὶ ποικιλίαι σχημά των, ὰ πέφυκε λύειν τὸν τῆς διανοίας κόπον, 1015 οὐδαμοῦ. πολλὰ ἄν τις ἔχοι τοιαῦτα ἐπιτιμᾶν Ἰσο-κράτει τῶν περὶ τὴν διάλεκτον ἐλλειμμάτων, ἀλλὰ καὶ 5 ταῦθ' ἱκανά.

είσανέσθω δή μετά τοῦτον ὁ Δημοσθένης, καὶ λαμ-21 βανέσθω κάκείνου λέξις έκ μιᾶς των κατά Φιλίππου δημηγορίας, δι' ής καὶ αὐτὸς συγκρίνει τὰ καθ' έαυτὸν ἔργα τοῖς ἐπὶ τῶν προγόνων καὶ τοὺς νέους δημα-10 γωγούς τοῖς παλαιοῖς, οὐ καθ' εν ἔργον εκαστον ἀργαΐον ἔργω καινῶ παρατιθείς οὐδὲ πάντα μικρολογῶν συγκρίσει, αλλά όλη (τη θέσει) ποιούμενος όλην την άντίθεσιν διεξοδικήν ούτως 'Καίτοι σκέψασθε, ὧ άνδρες 'Αθηναΐοι, α τις αν κεφάλαια είπεῖν έγοι των τε 15 έπλ των προγόνων έργων καλ των έφ' ύμων. έσται δὲ βραγύς καὶ γνώριμος ύμῖν ὁ λόγος. οὐ γὰρ ἀλλοτρίοις γρωμένοις ύμιν παραδείγμασιν άλλ' | οίκείοις, 1016 ὧ ἄνδοες 'Αθηναῖοι, εὐδαίμοσιν έξεστι γίγνεσθαι. ἐκεῖνοι τοίνυν, οίς οὐκ έχαρίζοντο οἱ λέγοντες, οὐδ' ἐφί-20 λουν αὐτούς, ὥσπερ ὑμᾶς οὖτοι νῦν, πέντε μὲν καὶ τετταράκοντα έτη των Έλλήνων ἦοξαν έκόντων πλείω δ' ἢ μύρια τάλαντα εἰς τὴν ἀκρόπολιν συνήγαγον:

13 Demosthenes Olynth. III 23-32

1 πεπύπλωπε] πύπλω παὶ MBP 2 πέφυπεν P | πόπον Reiskius: σποπόν 3 ἔχ[ει] cum ras M | τοιαῦτα M, B mg: πολλὰ B in textu, P 4 ἔλλειμμάτων MB Reiskius: μμάτων P ἔμμάτων V 6 δη — λαμβανέσθω perperam iterata in B punctis delentur 8 δη' ής P 11 ἀρχαῖ[ον ἔρ]γω cum ras M | παινώ] νῷ postea add M 12 τῆ θέσει Reiskius inseruit 15 ἔργων om P | ήμῶν V 16 παὶ om BP 17 χρομένοις BP ὁμῖν χρωμένοις D | ἀλλ' — εὐδαίμοσιν add B^2 18 ὧ 'Λθηναΐοι in litura B | γίγναισθαι P γενέσθαι D 19 οί] σι P 22 η̈] εἰ P

ύπήμουε δε δ ταύτην την χώραν έχων αὐτοῖς βασιλεύς, ώσπερ έστὶ προσήμον βάρβαρον Ελλησι πολλά δε και καλά και πεζή και ναυμαγούντες έστησαν τρόπαια αὐτοὶ στρατευόμενοι : μόνοι δ' ἀνθρώπων πρείττω την έπι τοῖς ἔργοις δόξαν τῶν φθονούντων κατέλιπον. 5 έπὶ μὲν δὴ τῶν Ἑλληνικῶν ἦσαν τοιοῦτοι, ἐν δὲ τοῖς κατά την πόλιν αὐτην θεάσασθε δποῖοι ἔν ⟨τε⟩ τοῖς κοινοίς και έν τοίς ιδίοις. δημόσια μέν τοίνυν οίκοδομήματα και κάλλη τοσαῦτα και τοιαῦτα κατεσκεύασαν 1017 ήμιν Ιερών και των έν | τούτοις αναθημάτων, ώστε 10 μηδενί των έπιγιγνομένων ύπερβολήν λειφθήναι. Ιδία δε ούτω σώφρονες ήσαν και σφόδρα έν τῷ τῆς πολιτείας ήθει μένοντες, ώστε την 'Αριστείδου και Μιλτιάδου καὶ τῶν τότε λαμποῶν οἰκίαν εἴ τις ἄρ' οἶδεν ύμῶν ὁποία ποτ' ἐστίν, ὁρᾶ τῆς τοῦ γείτονος οὐδὲν 15 σεμνοτέραν οὖσαν. οὐ γὰο εἰς περιουσίαν αὐτοῖς έπράττετο τὰ τῆς πόλεως, ἀλλὰ τὸ κοινὸν ἕκαστος αύξειν ώετο δείν. έκ δε τοῦ τὰ μεν Ελληνικά πιστώς, τὰ δὲ πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσεβῶς, τὰ δ' έν αὑτοῖς ἴσως διοικείν μεγάλην είκότως εκέκτηντο εὐδαιμονίαν. τότε 20 μέν δή τοῦτον τὸν τρόπον είχε τὰ πράγματα ἐκείνοις χρωμένοις, οίς είπον, προστάταις. νυνί δε πῶς ἡμῖν ύπὸ τῶν γρηστῶν τῶν νῦν τὰ πράγματα ἔγει; ἆρά γε δμοίως και παραπλησίως; και τὰ μέν άλλα σιωπώ

¹ δ] οὐ BP 2 προσῆποι BP 3 πεξοῖ P πεξοῖ ν 4 μόνον B 5 ἐπὶ τοῖς ἔργοις δόξαν post κατέλιπον iterat P 7 θεάσατε BP | τε om MBP add ν ex D 8 δημοσία D 9 τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα D 11 λελεῖφθαι D 12 δὲ om P 13 τὴν Μιλτιάδον D 16 σεμνότερον Μ¹BP | ἐπράττετο αὐτοῖς D 17 αὕξειν ἔπαστος νD αὕξιν P 19 δὲ om Mν | αὐτοῖς MBPν 21 ἐπείνοις — 23 πράγματα om P 22 ὑμῖν ν 23 τῶν νῦν Μ: τούτων B | εἴχει P 24 καὶ τὰ μὲν Μ²: τὰ μὲν Μ¹BPν οῖς τὰ μὲν D

πολλά έχων είπεῖν άλλ' όσης πάντες δρᾶτε έρημίας έπειλημμένοι καλ Λακεδαιμονίων μεν ἀπολωλότων, Θη βαίων δ' ἀσχόλων ὄντων, τῶν δ' ἄλλων οὐδενὸς 1018 όντος άξιόχρεω περί των πρωτείων ύμιν άνταραι, έξον 5 ήμιν και τὰ ήμέτερα αὐτῶν ἀσφαλῶς ἔγειν και τὰ τῶν άλλων δίκαια βραβεύειν, ἀπεστερήμεθα μέν γώρας ολκείας, πλείω δ' ἢ χίλια καὶ πεντακόσια τάλαντα άνηλώπαμεν είς οὐδεν δέον, οθς δε έν τῷ πολέμω συμμάχους έκτησάμεθα, είρήνης ούσης ἀπολωλέκασιν 10 ούτοι, έχθοον δ' έφ' ήμᾶς αὐτούς τηλικοῦτον ήσκήκαμεν. ἢ φρασάτω τις έμοὶ παρελθών, πόθεν άλλοθεν ίστυρος νένονεν η παρ' ημών αύτων ο Φίλιππος: άλλ' ὧ τᾶν εί ταῦτα φαύλως, τά γε ἐν αὐτῆ τῆ πόλει νῦν άμεινον έγει. καὶ τί ἂν είπεῖν τις έχοι τὰς ἐπάλξεις, 15 ας πονιώμεν, και τας δδούς, ας έπισκευάζομεν, και κρήνας και λήρους; ἀποβλέψατε δή πρός τους ταυτα πολιτευομένους, ὧν οι μεν έκ πτωχων πλούσιοι γεγόνασιν, οι δ' έξ αδόξων έντιμοι, ένιοι δε τας Ιδίας 1019 οικίας των δημοσίων οικοδομημάτων σεμνοτέρας είσι 20 κατεσκευασμένοι, όσω δὲ τὰ τῆς πόλεως ἐλάττω γέγονε, τοσούτω τὰ τούτων ηύξηται. τί δη τὸ πάντων αίτιον τούτων; και τί δή ποτ' είγεν απαντα καλώς τότε και νῦν οὐκ ὀρθῶς; ὅτι τὸ μέν πρῶτον καὶ στρατεύεσθαι τολμών αὐτὸς δ δημος δεσπότης των πολιτευομένων

¹ πόλλ' αν D | απαντες D 4 έξον δ' ν 6 έτηστες ημεθα B¹ in mg 7 πλέω P 8 δ' ν D 10 ησπήπαμεν μάσησαμεν B σηπαμεν addito π super σ P 12 γέγονεν γέννεν P | δ om D 13 ὧ τ' αν M | γά γε BP τά γ' ν D 14 αν D M²: δη M¹BP ν 15 prius ας $\frac{1}{2}$ ως B 16 πλήρους Pν 17 ὧν $\frac{1}{2}$ ως P ν 19 οἰπομημάτων P 20 πατενασμένοι P $\frac{1}{2}$ εἰάσσω MBP ν 21 εὕξηται P 22 απάντων απαντα B απαντα εἶχε D

ην και κύριος αὐτὸς ἀπάντων τῶν ἀγαθῶν, και ἀγαπητὸν ἦν παρὰ τοῦ δήμου τῶν ἄλλων ξκάστω καὶ τιμῆς και άρχης και άγαθοῦ τινος μεταλαβεῖν. νῦν δὲ τοὐναντίον κύριοι μέν των άναθων οί πολιτευόμενοι καί διά τούτων απαντα πράττεται, ύμεις δε δ δημος έχνε 5 νευρισμένοι καλ περιηρημένοι χρήματα, συμμάχους έν ύπηρέτου και προσθήκης μέρει γεγένησθε, άγαπωντες, αν μεταδωσι θεωρικόν ύμιν η βοίδια πέμψωσιν οδτοι. καλ τὸ πάντων ἀνανδρότατον τῶν ὑμετέρων αὐτῶν γάριν προσοφείλετε. οδ δ' έν αὐτῆ τῆ πόλει καθείρξαν- 10 1020 τες ύμᾶς έπάγουσιν έπὶ | ταῦτα καὶ τιθασεύουσι, γειροήθεις αύτοις ποιούντες. έστι δ' οὐδέποτ', οἰμαι, μέγα καὶ νεανικόν φρόνημα λαβεῖν μικρά καὶ φαῦλα πράττοντας. όποι' άττα γὰρ ἂν τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν άνθρώπων ή, τοιοῦτον άνάγκη καὶ τὸ φρόνημα έχειν. 15 ταῦτα μὰ τὴν Δήμητρα οὐκ ἂν θαυμάσαιμι εὶ μείζων ελπόντι μοι γένοιτο παρ' ύμων βλάβη <ή> των πεποιηκότων αὐτὰ έκάστω. οὐδὲ γὰρ παρρησία περὶ πάντων άεὶ παρ' ύμῖν έστιν, άλλ' ἔγωγ' ὅτι καὶ νῦν γέγονε, θαυμάζω.' ταύτην την διάλεξιν τίς οὐκ ἂν δμολονή- 20 σειε και κατά τάλλα μέν πάντα διαφέρειν τῆς Ίσοκράτους; καὶ γὰρ εὐγενέστερον έκείνης καὶ μεγαλοπρεπέστερον ήρμήνευκε τὰ πράγματα καί ... περιείληφεν

¹ καὶ — άγαπητὸν ην om P 4 οἱ πολιτενόμενοι τῶν ἀγαθῶν D 6 χρήμματα P 8 ἐὰν D | θεωρικὸν in θεωρικῶν mutat M | ὑμεῖν P | βοίδια] Βοηδρόμια D 9 ἀνδρειότατον D | ἡμετέρων P 11 τιθασσεύονοι MBPν 12 αὐτοῖς MBPν | δὲ BP 14 πράττοντες BP | ἄττα BP | ἄν add M² om BP 17 ἔμοὶ D μι P | ἢ add v S Demosthenis 18 ἑκάστω] γενέσθαι D 20 διάλεξιν] λέξιν Reiskius 21 κατὰ τᾶλλα Reiskius: κατὰ ἄλλα MBP τἄλλα Sylburgius 22 μεγαλοπρέστερον P 23 ἑρμήνενπε P | lacunam indicaui, deesse uidetur περιεργοτέροις

ονόμασι συγκεκρότηταί τε καὶ συνέσπασται καὶ περιτετόρνευται τοῖς νοήμασιν ἄμεινον ἰσχύϊ τε πλείονι
κέχρηται καὶ τόνοις ἐμ¦βριθεστέροις καὶ πέφευγε τὰ 1021
ψυχρὰ καὶ μειρακιώδη σχήματα, οἶς ἐκείνη καλλωπί5 ξεται πέρα τοῦ μετρίου μάλιστα δὲ κατὰ τὸ δραστήριον καὶ ἐναγώνιον καὶ ἐμπαθὲς ὅλφ καὶ τῷ παντὶ
κρεῖττον ἔχει ἐκείνης. ἐγὰ γοῦν, ὁ πρὸς ἀμφοτέρας
πάσχω τὰς λέξεις, ἐρῶ οἰομαι δὲ κοινόν τι πάθος
ἀπάντων ἐρεῖν καὶ οὐκ ἐμὸν ἰδιον μόνου.

δταν μέν τινα των Ίσοκράτους αναγινώσκω λόγων, 22 11 είτε τῶν πρὸς τὰ δικαστήρια καὶ τὰς ἐκκλησίας γεγραμμένων ἢ τῶν ἐν ἤθει σπουδαῖος γίνομαι καὶ πολὺ τὸ εὐσταθὲς ἔγω τῆς γνώμης, ὥσπερ οἱ τῶν σπονδείων αὐλημάτων ἢ τῶν Δωρίων τε κάναρμονίων μελῶν 15 ἀκροώμενοι. ὅταν δὲ ⟨τῶν⟩ Δημοσθένους τινὰ λάβω λόγων, ένθουσιῶ τε καὶ δεῦρο κἀκεῖσε ἄγομαι, 1022 πάθος έτερον έξ έτέρου μεταλαμβάνων, απιστών, ανωνιῶν, δεδιώς, καταφρονῶν, μισῶν, έλεῶν, εὐνοῶν, δονιζόμενος, φθονών, απαντα τὰ πάθη μεταλαμβάνων, 20 δσα ποατείν πέφυκεν άνθοωπίνης γνώμης. διαφέρειν τε οὐδὲν έμαυτῶ δοκῶ τῶν τὰ μητρῶα καὶ τὰ κορυβαντικά καί όσα τούτοις παραπλήσιά έστι, τελουμένων, είτε όσμαις έχεινοί γε ... είτε ήγοις είτε των δαιμόνων πνεύματι αὐτῶν κινούμενοι τὰς πολλάς καὶ ποι-

¹ περιτετόρενται Pv 2 ὀνόμασιν Pv 3 πέροηται M, B mg: χρῆται P, B in textu | τόνος B 5 πέρα M: πέρα παὶ B παρὰ P 8 λέξις BP 9 μόνον Pv 12 hiatum notauit Sylburgius | ἔθει v | σημείωσαι P mg 14 πάναρμονίων] παὶ ἐναρμονίων M παὶ ἀρμονίων BPv | μερῶν BPv 15 τῶν add Krüger 16 λόγον Sylburgius | πάπεῖσαι P 18 ἐλέων P 20 πέρυπεν om Pv 23 hiatum indicaui, desideratur εἴτ ὄψεσιν | εἴτε τῶν δαιμόνων bis B | τῶν] τῷ Sadaeus 24 αὐτῶν] αὐτῷ MBPv

κίλας έκεῖνοι λαμβάνουσι φαντασίας. καὶ δή ποτε καὶ ένεθυμήθην, τί ποτε τούς τότε άνθρώπους άκούοντας αὐτοῦ λέγοντος ταῦτα πάσχειν εἰχὸς ἦν. ὅπου γὰρ ήμεῖς οἱ τοσοῦτον ἀπηρτημένοι τοῖς χρόνοις καὶ οὐθὲν πρός τὰ πράγματα πεπουθότες ούτως ύπαγόμεθα καὶ 5 κρατούμεθα καί, ὅποι ποτ' ἀν ἡμᾶς ὁ λόγος ἄγη, ποοευόμεθα, πῶς τότε 'Αθηναῖοί τε καὶ οἱ ἄλλοι "Ελλη-1023 νες ήγοντο ύπὸ τοῦ ἀνδοὸς ἐπὶ τῶν ἀληθινῶν | τε καὶ Ιδίων ἀγώνων, αὐτοῦ λέγοντος ἐκείνου τὰ ἑαυτοῦ μετά τῆς ἀξιώσεως, ἦς εἶχε, τὴν αὐτοπάθειαν καὶ τὸ 10 παράστημα της ψυχης αποδεικνυμένου, κοσμούντος απαντα καὶ χρωματίζοντος τῆ πρεπούση ὑποκρίσει, ἦς δεινότατος άσχητης έγένετο, ως απαντές τε δμολογούσι καὶ έξ αὐτῶν ίδεῖν ἔστι τῶν λόγων, ὧν ἄρτι προηνεγκάμην, οθς οὐκ ἔνι τῷ βουλομένῷ ἐν ἡδονῆ ὡς ἀνά- 15 γνωσμα διελθείν, άλλ' αὐτοὶ διδάσχουσι, πῶς αὐτοὺς ύποκρίνεσθαι δεῖ, νῦν μὲν εἰρωνευόμενον, νῦν δὲ άγανακτούντα, νύν δε νεμεσώντα, δεδιττόμενόν τε αὖ καλ θεραπεύοντα καλ νουθετοῦντα καλ παρορμῶντα καὶ πάνθ', ὰ βούλεται ποιεῖν ἡ λέξις, ἀποδεικνύμενον 20 έπλ τῆς προφορᾶς. ελ δὴ τὸ διὰ τοσούτων ⟨έτῶν⟩ έγκαταμισγόμενον τοῖς βυβλίοις πνεῦμα τοσαύτην Ισχύν έχει καὶ ούτως άγωγόν έστι τῶν ἀνθρώπων,

¹ έκεῖνοι uacat 2 τότ' v M (?) 3 ταῦτα] τὰ τοιαῦτα Krüger 4 ἡμ[εῖς] M cum ras 5 ὑπαγόμεθα cum lac IX litt om M 8 ἤγοντο] ἔχοντο B 11 τῆς ψυχροῦ τῆς ψυχῆς B | ἀποδειγνυμένου BP 12 χρηματίζοντος v 13 ἀσκητὴς] ἀθλητὴς Kiessling 14 προνεγιάμην P 15 ἔνι] ἐν M | ἡδονῆς B | ἀνάγνωμα P v 18 νεμεσοῦντα B et corr in νεμεσοντα P | τε αὐ καὶ M: μὲν δὴ (δὲ?) τη (τε?) καὶ αὐ καὶ B αὐ καὶ P v 20 παν ἢ B in textu, πάνθ' ἃ B¹ mg 21 ἐτῶν add Cobet 22 ἐγκαταμισγόμενον Sylburgius: ἐγκαταμιγόμενον MBP ἐγκαταμιγνύμενον V | βιβλίοις M 23 ἀγωγόν ἐστι τῶν ἀνθρώπων] ἄγον ἐπὶ τῶν αὐτῶν V

ή που τότε ύπερφυές τι καλ δεινόν χρημα ήν έπλ των έκείνου λόγων.

άλλὰ γάρ, ΐνα μὴ περί ταῦτα διατρίβων ἀναγκα- 1024 σθῶ παραλιπεῖν τι τῶν περιλειπομένων, Ἰσοκράτην 5 μεν και τον χαρακτήρα της άγωγης έκείνης έάσω, περί δὲ Πλάτωνος ἤδη διαλέξομαι τά γ' έμοὶ δοκοῦντα μετὰ παροησίας, οὐθεν ούτε τῆ δόξη τάνδρος προστιθείς ούτε της άληθείας άφαιρούμενος, καὶ μάλιστα έπεί τινες άξιοῦσι πάντων αὐτὸν ἀποφαίνειν φιλοσόφων τε 10 καλ όητόρων έρμηνεῦσαι τὰ πράγματα δαιμονιώτατον παρακελεύονταί τε ήμιν δρω και κανόνι χρήσθαι καθαρῶν ἄμα καὶ Ισχυρῶν λόγων τούτω τῷ ἀνδρί. ἤδη δέ τινων ήκουσα έγω λεγόντων, ως, εί και παρά θεοίς διάλεμτός έστιν, ή τὸ τῶν ἀνθρώπων κέγρηται γένος, 15 οὐκ ἄλλως ὁ βασιλεὺς ὢν αὐτῶν διαλέγεται θεὸς ἢ ὡς Πλάτων. πρός δή τοιαύτας υπολήψεις και τερατείας άνθρώπων ημιτέλων περί λόγους, οι την εύγενη κατασκευήν οὐκ ἴσασιν ή τίς ποτ' έστλν οὐδὲ δύνανται, πᾶσαν εἰοωνείαν ἀφείς, ὡς πέφυκα, διαλέξομαι. ὂν δὲ 1025 20 άξιῶ τρόπον ποιήσασθαι τὴν ἐξέτασιν αὐτοῦ, βούλομαι προειπείν. έγω την μέν έν τοίς διαλόγοις δεινότητα τοῦ ἀνδρὸς καὶ μάλιστα ἐν οἶς ἀν φυλάττη τὸν Σωκρατικόν χαρακτήρα, ώσπερ έν τῷ Φιλήβω, πάνυ ἄγα-

13 scholion τάχα τοῦ Κιπέρωνος B cf Bruti 121

¹ η πον $B \mid τό τε P v \mid ϵπl τῶν]$ τῶν Krüger 7 δόξει P 11 κανόνι ὡ|τατον καὶ κανόνι $B \mid καθαρὸν M$ 12 καὶ οm $P \mid λόγων$ Sylburgius: ὁ λόγος 15 βασιλεὸς ὢν] βασιλεόων? | διαλέται P 16 καί τε τερατείας MBP sed in M τε postea deletum est 18 ἔστιν $B \mid οἱδι ἱδιν ⟩$ ci Usener | δύναται B 19 ante πᾶσαν spatium est in editionibus. συνιδεῖν excidisse Reiskius putauit | εἰρωνίαν $P \mid \~ωσπέρ$ φυκα B 22 φυλάττει P

10

μαί τε καὶ τεθαύμακα, τῆς δ' ἀπειροκαλίας αὐτὸν οὐδεπώποτ' ἐξήλωσα τῆς ἐν ταῖς ἐπιθέτοις κατασκευαῖς, ώσπερ ἔφην καὶ πρότερον, καὶ πάντων ἤκιστα ἐν οἶς ἄν εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις συγκαθεὶς ἐγκώμια καὶ ψόγους κατηγορίας τε καὶ ἀπολογίας ἐπιχειρῆ γράφειν. 5 ἔτερος γάρ τις αὐτοῦ γίνεται τότε καὶ καταισχύνει τὴν φιλόσοφον ἀξίωσιν. κὰμοί γε πολλάκις ἐπῆλθεν εἰπεῖν ἐπὶ τῶν τοιούτων αὐτοῦ λόγων, ὁ πεποίηται παρ' Ὁμήρω πρὸς τὴν ᾿Αφροδίτην ὁ Ζεὺς λέγων.

Οὔ τοι, τέχνον ἐμόν, δέδοται πολεμήια ἔργα, ἀλλὰ σύ γ' ἱμερόεντα μετέρχεο ἔργα γάμοιο

1026 Σωκρατικών διαλόγων, ταῦτα δὲ πολιτικοῖς καὶ δήτορσιν ἀνδράσι μελήσει. ποιοῦμαι δὲ τῆς ἐμαυτοῦ
δόξης κοινοὺς κριτὰς τοὺς φιλολόγους ἄπαντας, ὑπεξαιρούμενος, εἴ τινές εἰσι φιλότιμοι καὶ πρὸς τὰς δόξας 15
ἀλλὰ μὴ πρὸς τὴν ἀλήθειαν κρίνοντες τὰ πράγματα.
τὸ μὲν οὖν ἐκλέγειν ἐξ ἀπάντων αὐτοῦ τῶν λόγων, εἴ
τι κάκιστον εἴρηται, ὁ ποιοῦσιν ἔτεροί τινες, κἄπειτα
τούτοις ἀντιπαρατιθέναι τὴν κράτιστα ἔχουσαν Δημοσθένους λέξιν οὐκ ἐδοκίμαζον, τὸ δ' ἐκ τῶν ἀμφο- 20
τέρων μάλιστα εὐδοκιμούντων, ταῦτα παρ' ἄλληλα θεὶς
ἐξετάζειν τὰ κρείττω τοῦτ' ἔδοξ' εἶναι δίκαιον, καὶ
ἐκ' αὐτὸ τοδὶ τρέψομαι τὸ μέρος. δικανικὸς μὲν οὖν

10 Hom. E 428 sq

¹ δὲ B 2 ΄ζηλωσα P 4 συγκαθείς Reiskius: συγκαθείς 5 ψόφους B 6 αὐτοῦ MBP: corr ν | κατασχύνει P 7 κάμοί] καί μοί MBPν 10 τέκνων B 11 γάμοιο certatim delent, sed cf Plut. de superstitione 169° 15 φιλοτότιμοι B 20 οὐ δοκίμαζον P | πας ἀμφοτέςοις Sylburgius πας ἀμφοτέςος Sadaeus 21 παράλληλα MBP 22 ἔδοξα Krüger: ἔδοξεν 23 τοδί] δὴ MBPν

λόνος είς έστι Πλάτωνι, Σωκράτους απολογία, δικαστηρίου μεν η άνορας οὐδε θύρας Ιδών, κατ' άλλην δέ τινα βούλησιν γεγραμμένος, οὕτ' ἐν λόγοις τόπον έγων οὔτ' ἐν διαλόγοις. | τοῦτον μὲν οὖν ἐῶ. δημη- 1027 5 γορία δε οὐδεμία, πλην εί τις άρα τὰς ἐπιστολὰς βούλεται δημηγορίας καλείν. ἀφείσθωσαν δη καὶ αὖται. έγκωμια δ' έν τῷ συμποσίω πολλὰ μεν ἔρωτος, ὧν ἔνια ούκ άξια σπουδής, εν δε Σωκράτους δποίον δή ποτε: ούθεν γάρ δέομαι νῦν γε περί τούτου λέγειν. κρά-10 τιστος δή πάντων των πολιτικών λόγων δ Μενέξενος, έν ὧ τὸν ἐπιτάφιον διεξέργεται λόγον, ὡς μὲν ἐμοὶ δοκεί, Θουκυδίδην παραμιμούμενος, ώς δε αὐτός φησιν, 'Αργίνω καὶ Δίωνι τοῦτον δὴ παραλήψομαι τὸν λόνον καὶ παρ' αὐτὸν έξετάσω Δημοσθένους λέξεις 15 τινάς, οὐκ έκ τοῦ ⟨έπιταφίου⟩· τοῦτον μὲν γὰο οὐχ ήγουμαι ύπ' έκείνου του άνδρος γεγράφθαι άλλ' έκ τῶν ἄλλων αὐτοῦ λόγων, ὅσοι περί τε τοῦ καλοῦ καὶ 1028 τῆς ἀρετῆς εἴρηνται, μᾶλλον δ' έξ ένὸς ἀνῶνος οὐ γάρ ἔγω καιρὸν ὅσοις βούλομαι παραδείγμασι χρήσα-20 σθαι, πάντων μάλιστα βουληθείς άν. τοιοῦτος μέν δή τις δ τρόπος έσται μοι της συγκρίσεως.

13 cf Plato Menexeni 234b

λαμβανέσθω δε πρότερος Πλάτων, καὶ έπειδη μέγα 24 φρονείν ἔοικεν ἐπί τε ἀκριβεία καὶ σεμνότητι ὀνομάτων, ταῦτα ἐπὶ τῶν αὐτοῦ βασανίσω, ἀρξάμενος, ὅθεν πεο κακείνος, τοῦ λόγου: "Εργφ μεν ήμιν οίδε έχουσι τὰ προσήκοντα σφίσιν αὐτοῖς, ὧν τυγόντες πορεύονται 5 την είμαρμένην πορείαν.' ή μεν είσβολη θαυμαστή και πρέπουσα τοῖς ὑποκειμένοις πράγμασι κάλλους τε όνομάτων ένεκα καὶ σεμνότητος καὶ άρμονίας, τὰ δ' έπιλενόμενα οὐκέθ' ὅμοια τοῖς ποώτοις, αὐτίκα ⟨τό⟩. 'προπεμφθέντες κοινή μεν ύπὸ τῆς πόλεως, ίδια δε ύπὸ 10 των οικείων.' έν γὰρ τῷ πάντα τὰ προσήκοντα σφίσιν 1029 αὐτοῖς ἔχειν τοὺς θαπτομένους ένῆν καὶ τὸ ποοπεμφθηναι τὰ σώματ' αὐτῶν ἐπὶ τὰς ταφὰς δημοσία τε καὶ ὶδία. ὥστε ⟨οὐκ⟩ ἀναγκαῖον ἦν πάλιν ταὐτὸ λέγειν εί μη κράτιστον (άπάντων) τῶν περί τὰς 15 ταφάς νομίμων τοῦτο ὑπελάμβανεν δ ἀνὴο εἶναι, λέγω δή τὸ παρείναι πολλούς ταῖς έκκομιδαῖς, καὶ οὐθέν άτοπον έδόκει ποιείν συμπεριλαβών τε αὐτὸ τοῖς άλλοις καὶ χωρίς ύπερ αὐτοῦ μόνου λέγων, ἡλίθιος ἄρα τις ήν, εί τοῦτον έδόκει τοῖς τελευτήσασι λαμπρότατον 20 είναι των κόσμων, οίς ή πόλις αὐτοὺς ἐκόσμει. ἵνα γὰο ἀφῶ πάντα τὰ ἄλλα, τὸ δημοσία γηροτροφεῖσθαι

4 Menexeni 236d

¹ δὴ Pv 6 εἰμαρμένην MBPv 7 κάλονς M 8 ἀρμονίας B 9 τό add Usener 11 τὰ om B 12 τοὺς in spatio VIII litt suppl M² om cum lac IV litt BP | προπεμφῆναι M 13 σώματ' αὐτῶν M: σώματα τῶν PB 14 lac IV litt B nulla in MP: suppl Sylburgius | ἀναγκαῖον — πράτιστον] α cum spatio VI litt M cetera omittens 15 ἀπάντων Vliet: lac VI litt B, X fere P 17 δὲ Krüger 18 συμπεριλαβον Μ¹ 19 ἡλίδιος — τελεν desunt in B, qui deinde τὸ σαισι habet pro τήσασι 20 τοῖς om Pv 21 τῶν πόσμων Sylburgius: τὸν πόσμον

τούς πατέρας αὐτῶν ἄχοι θανάτου καὶ παιδεύεσθαι τούς υίεῖς έως ήβης πόσω κοεῖττον ἦν τοῦ προπέμπεσθαι τὰ σώματα δημοσία; έμοι μεν δοκεῖ μακρῶ. οὐκοῦν οὐκ ἀναγκαία, Πλάτων, ήδε ἡ προσθήκη. ἀλλ' 5 ἄρα νε εἰ μὴ τοῦ ἀναγκαίου, Ικάλλους νε ἢ τῷν 1030 άλλων τινός των έπιθέτων ένεκα κόσμων παρείληπται τὸ κῶλον αὐτῶ τουτί; πολλοῦ γε καὶ δεῖ πρὸς γὰρ τῷ μηδὲν ἔχειν σπουδῆς ἄξιον (μήτε κατὰ τὴν ἐκλογην των ονομάτων μήτε κατά την σύνθεσιν προσ-10 διαφθείρει και την προ αύτοῦ περίοδον, λυμαίνεται γοῦν τήν τε συμμετρίαν αὐτῆς καὶ τὴν εὐφωνίαν. νῦν μὲν γὰο δυσί περιλαμβανομένη κώλοις σύμμετρός έστι καὶ έναρμόνιος καὶ στρογγύλη καὶ βάσιν είληφεν άσφαλή: έὰν δὲ προσλάβη τουτὶ τὸ κῶλον, ἄπαντα 15 ταῦτα ἀπεκρίθησαν, καὶ μεταλήψεται τὸν ἱστορικὸν άντὶ τοῦ λογικοῦ τύπον. εὶ δὲ χωρίσαντες τοῦτο τὸ κῶλον ἀπὸ τῶν προηγουμένων αὐτὸ καθ' αύτὸ έξοίσομεν, ούτε περίοδος ήμιν γενήσεται καθ' έαυτο γενόμενον ούτε ήθος η πάθος έξει μὰ Δία ούτε άλλην 20 πειθώ και χάριν οὐδεμίαν. εί δή μήτε τοῦ ἀναγκαίου χάριν ή προσθήμη παρείληπται μήτε τοῦ περιττοῦ (πεοί ταῦτα δὲ καὶ ἐν τούτοις ἡ τῆς λέξεως κατασκευή). τίς ἂν τοῦτο | ἔτι ἕτερον ὀνομάσειεν εί μή τοῦθ' 1031

¹ πατέρας — παιδεύεσθαι τοὺς om $Pv \mid ἀχρὶ M$ 2 προπέμεθαι P 4 Πλάτων uocatiuum interpunctione saepsi: Πλάτων $BPv \mid η̈δε η˙] η˙ P$ 5 πάλους BP 7 πρὸς γὰρ — 9 σύνθεσιν om Pv 8 lacunam detexit et suppleuit Sadaeus 10 αὐτοῦ Sylburgius: αὐτης MP αὐτην B 11 εὐφρώνιαν B 13 παὶ bis P 14 τὸ om Pv 15 ἱστοριστικὸν B 16 τοῦτο τί B] τουτὶ τὸ? 18 οὕτε Sadaeus: οὐ | παθ' ἑαυτὸ γενόμενον seclusit idem 19 οὕτ' Pv | οὕτ' Pv 22 περὶ ταῦτα| περιαιρεῖται frustra Kiessling | παὶ ἀν B| πὰν? 23 τἰς ὰν| τὶ ἄν τις Kiessling

δπεο έστιν άληθως, άκαιρίαν. τούτοις έκεῖνα έπιτίθησιν δ ἀνήρ. 'Λόγω δὲ δὴ τὸν λειπόμενον κόσμον δ τε νόμος προστάττει τούτοις αποδοῦναι τοῖς ανδράσι και χρή.' τὸ και χρή πάλιν (ἐνταῦθα) κείμενον ἐπὶ τελευτής τίνος ένεκα παρείληπται καὶ διὰ τί; πότερα 5 σαφεστέραν ποιήσαι την λέξιν; άλλα και χωρίς της προσθέσεως ταύτης έστι σαφής. εί γε οὖν οὕτως είγε. 'Λόνω δε δη τον λειπόμενον κόσμον δ νόμος αποδοῦναι προστάττει τοῖς ἀνδράσι,' τίς ἂν ταύτην ἐμέμψατο ώς οὐ σαφη; άλλὰ τοῦτο ήδιον ἀκουσθηναι καὶ μεγα- 10 λοπρεπέστερον; παν μεν οὖν τοὐναντίον ἠφάνικεν αὐτῆς τὸ σεμνὸν καὶ λελύμανται. καὶ τοῦτο οὐ λόνω δεῖ μαθεῖν ἕκαστον, ἀλλ' ἐκ τῶν ἑαυτοῦ γνῶναι παθῶν. ταῖς γὰρ ἀλόγοις αΙσθήσεσιν ἄπαντα τὰ ὀχληρὰ καὶ ήδέα πρίνεται, παὶ οὐθὲν δεῖ ταύταις οὕτε διδαγῆς 15 ούτε παραμυθίας.

1032 συκοφαντεῖς τὸ πρᾶγμα, τάχ' ἂν εἴποι τις, εὐέπειαν 25 ἀπαιτῶν καὶ καλλιλογίαν παρὰ ἀνδρὸς οὐ ταῦτα σοφοῦ. τὰς νοήσεις έξέταζε, εἰ καλαὶ καὶ μεγαλοπρεπεῖς εἰσι καὶ παρ' οὐθενὶ τῶν ἄλλων κείμεναι. περὶ ταύτας 20 ἐκεῖνος ἐσπούδαζεν, ἐν ταύταις δεινὸς ἦν. τούτων εὐθύνας παρ' αὐτοῦ λάμβανε, τὸν δὲ τρόπον τῆς λέξεως

2 Menexeni 236d

¹ άληθῶς Sylburgius: άληθὲς ὡς 3 νόμοις νόμος $P \mid r$ άττει postea add $M \mid τούτοις P, B$ in mg: om cum lac VI litt M, B in textu Π (Plato) 4 lac X litt MP, VI litt B: suppl Sylburgius \mid πείμενον πόσμον ὅτε πείμενον B: corr rubricator 6 ποιήσει ci Usener 7 προθέσεως $B \mid είγ v 9$ ἐπέμψατο B 13 άλ B 14 αἰσθήσσωιν $BP \mid ἄπαντας <math>P^1 \mid τὰ$ om B 15 δεί] δη $B \mid οὕτε διδαχης om <math>Pv$, ci Reiskius 17 τόχ ἄν εἴτοιος $B \mid εὐέπειον P$ 20 οὐδενὶ Sylburgius: ούθὲν M, B mg οὐδὲν P, B text v

έα. καὶ πῶς ἔνι ταῦτ' εἰπεῖν; τοὐναντίον γὰο ἄπαντες ζσασιν, δτι πλείονι μέχρηται φιλοτιμία περί την έρμηνείαν δ φιλόσοφος ή περί τὰ πράγματα. μυρία τούτου τεχμήρια φέρειν έγοι τις άν, άλλ' ἀπόγρη λόγος είς 5 ούτος ἐπιδείξασθαι τὴν κενοσπουδίαν τοῦ ἀνδρός, ἡ κέγοηται περί του περιττού καλλωπισμού τῆς ἀπαγνελίας. αὐτίκα γε οὖν τοῖς προειρημένοις ἐπιτιθεὶς διάνοιάν τινα ούτε περιττήν ούτε θαυμαστήν άλλ' ύπὸ πολλών εξοημένην καὶ πολλάκις (ὅτι γὰο ὁ των καλών 10 ἔργων | ἔπαινος ἀθανάτους τὰς τιμὰς καὶ τὰς μνή- 1033 μας δύναται ποιείν τοίς άγαθοίς, μυρίοις των έμπροσθεν είρηται), συνιδών οὐθεν οὔτε σοφὸν οὔτε περιττὸν την γνώμην ἔγουσαν, ὅπεο οἶμαι λοιπὸν ἦν, ⟨τῷ κάλλει⟩ της έρμηνείας αὐτην ηδύνειν βούλεται. ἔπειθ' ώσπερ 15 τὰ μειράκια καταβάς ἀπὸ τῶν γενναίων καὶ μεγαλοπρεπών δνομάτων τε καί σγημάτων έπὶ τὰ θεατρικά τὰ Γοργίεια ταυτί παραγίνεται, τὰς ἀντιθέσεις καὶ τὰς παρισώσεις λέγω, και διὰ τῶν λήρων τούτων κοσμεῖ την φράσιν.

26 ἀκούσωμεν δὲ αὐτοῦ, πῶς λέγει "Εργων γὰρ εὖ 21 πραχθέντων λόγω καλῶς ἡηθέντι μνήμη καὶ κόσμος τοῖς πράξασι γίνεται παρὰ τῶν ἀκουσάντων.' ἐνταῦθα τοῖς μὲν ἔργοις ὁ λόγος ἀντίκειται, τῷ δὲ πραχθῆναι τὸ ἡηθῆναι, μετωνόμασται δὲ ἀντὶ τοῦ εὖ

20 Menexeni 236° cf Dionys. de comp. p 49 R

¹ ταν . . . επεῖν in mg ταντον εἶ B 2 πλείωνι P | ξομενείαν P¹ 4 εἶς] εἴς το B 6 περιττὸν M: περὶ τὸν P περὶ τὸν περιττὸν B | τῆς bis P 13 lac IV litt M, V—VI B, VI P: suppleuit Sadaeus 17 Γοργίεια Reiskius: γόργεια 18 παρασώσεις P | λόγω BP 20 ἔργων Π: τῶν MP τῶν τῶν B 21 λόγω om P 22 πράξασι] πρασι B 24 μετονόμασθαι M¹ | δ' Pν

τὸ καλῶς, παρισοῦται δὲ τὰ τρία μόρια τοῦ λόγου τοῖς τρισί. τοῦ δὲ ἀσφαλῶς βῆναι τὴν περίοδον ἕνεκα 1034 καὶ | οὐθενὸς ἀναγκαίου, τέλος ἤδη τῆς διανοίας έγούσης, προσείληπται τὸ παρὰ τῶν ἀκουσάντων. ἆρά γε δμοίως ήρμήνευται δ αὐτὸς νοῦς ούτοσὶ τοῖς ποιη- 5 ταῖς, οθς περιφρονεῖ καὶ ἀπελαύνει τῆς πολιτείας δ φιλόσοφος, ή κάλλιον καὶ γενναιότερον; 'Πρέπει δ' έσλοϊσιν ύμνεϊσθαι ... καλλίσταις ἀοιδαϊς. τοῦτο γὰρ άθανάτοις τιμαΐσι ποτιψαύει μόνον όηθεν ... θνάσκει δὲ σιγαθὲν καλὸν ἔργον.' Πίνδαρος τοῦτο πεποίηκεν 10 είς 'Αλέξανδρον τὸν Μακεδόνα, περί τὰ μέλη και τοὺς ουθμούς μαλλον ή περί την λέξιν έσπουδακώς. Πλάτων δέ, ος έπαγγέλλεται σοφίαν, τουφεροίς καλλωπίζει και περιέρνοις σχήμασι την φράσιν. και ούπω τοῦθ' 1035 Ικανόν, άλλὰ καὶ | έν τῆ μετ' αὐτὴν περιόδω τὰ αὐτὰ 15 ποιών φανήσεται. φησί γάρ 'Δεῖ δή τοιούτου τινὸς λόγου, όστις τους μεν τετελευτημότας ίκανῶς έπαινέσει, τοῖς δὲ ζῶσιν εὐμενῶς παραινέσει.' οὐκοῦν ἐπίρρημα έπιρρήματι άντιπαράκειται καὶ δήματι δήμα, τὸ μεν ίκανως τῷ εὐμενως, τῷ δ' ἐπαινέσει τὸ παραινέσει, 20 καὶ ταῦτα πάρισα οὐ Λικύμνιοι ταῦτ' εἰσὶν οὐδ' 'Αγά-

7 Pindari fr 121 Bergkii 16 Menexeni 236°

¹ παρισοῦται Kiessling in mg, Sadaeus: παρισοῦνται MB παροισοῦνται P | μήρια P 4 έχούσας P 5 οὐτοσὶ] οὐ τισὶ B 8 δ' ἐσλοῖσιν Sylburgius: δὲ ὅλοισιν | lacunam post ὑμνεῖσθαι metrum insimulat, alii alia supplent 9 τιμαῖς Boeckh | μόνον ὁηθέν ΜΒΡ ὁηθέν delent Bothe et Boeckh fort ποτιψαύει μόνον ὑηθὲν (μένει,) δνάσκει δὲ κτὶ | θνάσκει ΜΒΡν 10 δὲ σιγαθὲν Barnes: δ' ἐπιταθὲν 13 δς] ὧς B ὡς P | ἐπαγγέ[λλ]εται cum ras M | καλλωπίζειν BP 15 ἰκανόν] ἰμανιὸν B | μεταυτὴν M μετὰ ταύτην Sadaeus 17 τετελευκότας B τελευτηκότας P | ἐπαινέσεται Π 18 παραινέσεται Π 19 ἀντιπαράκειται] παράκειται MBPν 21 ο . . . κύμνιοι M

θωνες οἱ λέγοντες 'ὕβοιν ἤ (κύ)ποιν μισθῷ ποθὲν ἢ μόγθον πατρίδων,' άλλ' δ δαιμόνιος έρμηνεῦσαι Πλάτων. καὶ οὐ τοῖς σχήμασιν ἐπιτιμῶ· φέρει γάρ ποτε καὶ ταῦτα τοῖς λόγοις ὥραν. οὖ χάρι(ν οὐ ψέγω) οὐδ' 5 αὐτὴν τὴν ἐπιτήδευσιν αὐτῶν καὶ τὴν ἀκαιρίαν ζμόνην μέμφο μαι καὶ μάλιστα όταν ύπὸ τοιούτου νίνηται άνδρός, ὧ κανόνι δρθοεπείας χρήσασθαι άξιοῦμεν. ἐν γὰο | δὴ τῶ αὐτῶ λόνω τούτω κάκεῖνά ἐστιν: 'Ὠν 1036 δ' ούτε ποιητής πω δόξαν άξίαν έπ' άξίοις λαβών έγει, 10 καὶ αὖθις 'Τειχισαμένη καὶ ναυπηγησαμένη, έκδεξαμένη τὸν πόλεμον, καὶ ἔτι . «Ων ἕνεκα καὶ πρῶτον καὶ ύστατον και διὰ παντὸς πᾶσαν πάντως προθυμίαν πειράσθε έγειν, και πάλιν. Φέροντες μέν τας συμφοοὰς ἀνδοείως δόξουσι τῶ ὄντι ἀνδοείων παίδων πα-15 τέρες είναι, κάκεινά γε έτι Τούς μεν παιδεύοντες κοσμίως, τούς δε γηροτροφούντες άξίως, και πάλιν που 'Καὶ αὐτὸς δέομαι ὑπὸρ ἐκείνων, τῶν μὲν μιμεῖ-

1 cf tragg fr p 769, 31 N 8 Menexeni 239° 10 ibid 245^b 11 ibid 247^d 13 ibid 247^d 15 ibid 248^d 17 ibid 248°

P ex quo pendet v solum μαι omittens: restitui et suppleui 6 γένηται Pv 10 τειχισάμενος corr in τειχισαμένη P δε post τειχισαμένη Πν 14 δόξουσι ΠΔ p 1047: δοξάζουσι MBP 15 καὶ κεῖνα corr in κάκεῖνα Β | ἔτι Sylburgius: ὅτι | παιδεύοντες — 17 των μεν om B 16 ποσμίους P 17 μιμεῖσθαί

Π: μισεῖσθαι ΜΒΡ

¹ η κύποιν M. Schmidt: η ... ποιν M η ην πολν B η ποιν Pv | μισθόν πόθων (πόθεν B) η μόχθον Άτφειδῶν? (πραπίδων M. Schmidt) alia Schmidt Jos. Klein Gompertz Weil 2 δ νιος Μ΄ 3 έπιτιμῶ] έπι cum lac V litt Μ 4 ἄραν οὐ χαρ lac X—XII litt τὴν τὴν έπιτήδευσιν αὐτῶν καὶ την άπαι lac XIV—XVI litt μαι παι μάλιστα Μ ώραν ού χαρι lac VI litt οὐδ' αὐτην την έπιτηδευσιν αὐτῶν παι την άπαιρίαν αὐτῶν παι μαι μάλιστα Β ώραν οὐ χαρ lac XI litt οὐδ' αὐτην την έπιτηδευσιν αύτων και την άκαιρίαν αύτων μαι και μάλιστα

σθαι τοὺς ἑαυτῶν, τῶν δὲ καρτερεῖν ὑπὲρ ἑαυτῶν,'
καὶ ταυτί· 'Πολιτεία γὰρ ἀνθρώπων τροφή 'στι καὶ
ἡ μὲν ἀγαθὴ ἀγαθῶν, μὴ καλὴ δὲ κακῶν.' κἀκεῖνα
δ' ἔτι· 'Νικήσαντες μὲν τοὺς πολεμίους, λυσάμενοι δὲ
1037 τοὺς | φιλίους, ἀναξίου τύχης τυχόντες.' πολύς ἐστι 5
τῶν τοιούτων σχημάτων ὅχλος δι' ὅλου τοῦ ἐπιταφίου.
ἀλλ' ἐάσας τὸ περὶ τούτων ἀκριβολογεῖν ἐπ' ἐκεῖνά
τ' ἐλεύσομαι καί μοι πάνυ μὲν αἰδουμένφ καὶ ὀκνοῦντι
εἰπεῖν, ὅμως δ' εἰρήσεται, ὅτι παχύτητος καὶ ἀδυνασίας
ἔδοξεν εἶναι μηνύματ' αὐτά.

προειπών γὰρ ὁ ἀνήρ, ποῖόν τι σχῆμα λαβεῖν άρ-27 μόττει τὸν λόγον, ἐπιτίθησι ταυτί: ''Επὶ τούτοις τὴν τῶν ἔργων πρᾶξιν ἐπιδείξωμεν, ὡς καλὴν καὶ ἀξίακ τούτων ἀπεφήναντο.' ἔργων πρᾶξιν ἀξίαν ἀποφηναμένους οὐκ οἶδα εί τις ἂν ἢξίωσεν εἰπεῖν τῶν τὴν 15 λεπτὴν καὶ ἀκριβῆ καὶ καθαρὰν διάλεκτον ἐπιτη-δευόντων. πράττεται μὲν γὰρ τὰ πράγματα, ἐργάζεται δὲ τὰ ἔργα, ἀποφάνσεως ⟨δὲ⟩ ἀξιοῦται τὰ λεκτά. τουτὶ

2 Menexeni 238c 4 ibid 243c 12 ibid 237b

ται v | λεπτά Sylburgius: ἄληπτα | ταυτί Β

¹ αὐτῶν Π | δ' ἐνκαρτερεῖν BP δ' ἐγκαρτερεῖν V θαρρεῖν Π | αὐτῶν Π 2 τροφῆς ἐστι MBP: corr Usener τροφὴ ἀνθρόπων ἐστι Π 3 καλὴ μὲν ἀγαθῶν, ἡ δ' ἐναντία κακῶν Π ac fort apud Dionysium in καλ ἡ latet καλὴ, ut ἀγαθὴ tamquam dittographia natum delendum sit 5 φιλίονς Π : φίλονς MBPV 8 τ' ἐλεύσομαι Sylburgius: τελεύσομαι BP ἐλεύσομαι M 9 ταχύτητος P | ἀδυναστίας PV 10 μηνύματ' αὐτά] μήνυμα ταῦτα M μήνυτα ταῦτα B μήνυτα τοι ταῦτα P μηνύματα τὰ τοιαῦτα P κείκὶμις P 12 ἐτίθησι P | ἐπὶ P 18 P 18 ἀποφήναντο P P ἀποφηναμένονς P ἀποφηναμένην P δα αποφηναμένην P δα αποφηναμένην P δα αποφηναμένην P δα αποφηναμένονς P 18 ἀποφάνσεως P κα P 18 ἀποφάνσεως P δε add Reiskius om P P sed in P spatium est P 11 litt | ἀξιοῦν-

μεν δή παχύ εξοηται, τὸ (δ' έπλ) τούτω λεγόμενον ένθύμημα ἀσθενέστερον· διὰ μακροῦ | τε γὰρ καὶ 1038 απατάλληλον και ούτε δεινότητα έχον ούτε σύνταξιν. 'Τῆς δ' εὐγενείας πρώτον ὑπῆρξε τοῖσδε ή ⟨τῶν προ-5 νόνων> γένεσις, οὐκ ἔπηλυς οὖσα οὐδὲ τοὺς ἐκνόνους τούτους ἀποφηναμένη μετοικοῦντας ἐν τῆ χώρα, ἄλλοθεν σφων ηκόντων, άλλ' αὐτόγθονας καὶ τῶ ὄντι πατρίδα οἰκοῦντας καὶ ζῶντας καὶ τρεφομένους οὐχ ύπὸ μητουίας, ώς οἱ άλλοι, άλλ' ὑπὸ μητρὸς τῆς χώ-10 ρας, εν ή ώμουν, και νῦν κεισθαι τελευτήσαντας εν ολκείοις τόποις της τεκούσης τε καλ θρεψάσης καλ ύποδεξαμένης. ΄ ποῖον ἔθνος ἀνθρώπων καθαρά διαλέκτω γρώμενον έρει νένεσιν την μέν αὐτόγθονα την δε επήλυδα; ήμεν γαρ δή τι συμβεβημός έστι το είναι 15 αὐτόγθοσιν ἢ μὴ ἐπιγωρίοις, οὐγὶ τῆ γενέσει. δύναται γοῦν τις άλλαγη γενόμενος άνηρ έτέρωσε μετοικήσαι, ή δε νένεσις αὐτή τοῦτο παθεῖν οὐ δύναται. τίς δ' αν άξιώσειε των εὖ διαλέγεσθαι σπουδαζόντων εἰπεῖν, ὅτι ή γένεσις ή των προγόνων τους υστερον γενησομένους 20 απεφήνατο αὐτόγθονας | καὶ μὴ μετοίκους εἶναι τῆς 1039

4 Menexeni 237b 6 scholion åvrl τοῦ (ἀντι B) ἐπιδείξας φανερόν (φανερῶν B)

¹ τὸ δ' ἐπὶ τούτω Sylburgius: τὸ lac V litt τοῦ τούτω MB τὸ τὸν τούτω PV | λεγό postea add M 2 ἀσθενότερον PV | post διὰ lac III litt M 3 σύνταξιν om M in lac IX litt | post σύνταξιν lac V uel VI litt B 4 τῶν προγόνων Π : lac XII litt M, XVII litt B, XXXX fere litt P 6 scholion in mg om P | ἄλοθεν B 7 τῶν ὄντι B 8 ἐν πατρίδι Π 10 τελευτήσαντος B τελευτήσαντες P | ἐν οἰπείοις] ἐπείνοις B 11 τε οm Π | θραμάσης B 14 δ' Π ν | τι] πον Sadaeus 15 ἔπιχωρίοις delet Vliet 17 ἡδ' P | γένεσις Π τον Sadaeus 15 ἔπιχωρίοις delet Vliet 17 ἡδ' P | γένεσις Π τον Sadaeus 15 ἔπιχωρίοις delet Π 0 αἰλεγεσθαι, mg διαλέγεσθαι B 20 αὐτὸ χθόνας B

χώρας, εν ή εγένοντο; ούτε γαρ ή γένεσις αὐτή τι ἀποφαίνεσθαι φύσιν ἔχει, οὕτε μετοικεῖν τις, ἐν $\tilde{\eta}$ ὰν γένηται άλλ' αποφαινόμεθα μέν ήμεῖς τὰ λεκτά, μετοικοῦσι δ' οἱ ἐξ ἄλλης ἀφικόμενοι χώρας ἐν τῆ ὑποδεξαμένη, τίς δε βουλόμενος σώζειν την ακολουθίαν, 5 είπων την γένεσιν και περί ταύτης τον λόγον αποδιδούς ἐπιζεύξειεν ἂν τὸ ἄλλοθεν σφῶν ἡκόντων, τὸ άρρενικόν τῷ θηλυκῷ καὶ τῷ ένικῷ τὸ πληθυντικόν; ἦν νὰο δή που κατάλληλος δ λόγος, εἰ πρὸς τὴν γένεσιν ἀναφέρων, ὑπὲρ ἦς ὁ λόγος ἦν, ἐπέθηκεν 'ἄλλο- 10 θεν αὐτῆς ἡκούσης.' ἐπὶ δὲ τῶν ἀνδοῶν μέλλων ποιείσθαι τὸν λόγον έξ ἀρχῆς ούτως ἂν κατεστήσατο την φράσιν της δ' εύγενείας πρώτον ύπηρξαν τοῖσδε οί πρόνονοι, οὐγί ἐπήλυδες ὄντες οὐδὲ τοὺς ἐκνόνους τούτους ἀποφήναντες μετοικοῦντας έν τη γώρα, ἄλλο- 15 θεν σφων ημόντων, άλλ' αὐτόχθονας.'

ἄξιον δέ, ὁ καὶ περὶ τῆς εὐγενείας τῶν ἀνδρῶν 28 εἰρηκε, τὴν χώραν πρῶτον ἐπαινῶν, έξ ἦς ἐγένοντο, μὴ παρέργως ἰδεῖν. φησὶ δὴ θεοφιλῆ αὐτὴν εἶναι καὶ | 1040 παρέχεται τούτου μάρτυρας τοὺς ἀμφισβητήσαντας 20 περὶ αὐτῆς θεούς, κοινόν τι πρᾶγμα καὶ ὑπὸ πάντων σχεδὸν τῶν ἐπαινεσάντων τὴν πόλιν εἰρημένον. καὶ οὐ τοῦτο συκοφαντεῖν ἄξιον, ἀλλά, πῶς ἡρμήνευκεν αὐτά, καταμαθεῖν. 'Μαρτυρεῖ δ' ἡμῖν τῷ λόγῷ ἡ τῶν

24 Menexeni 237°

³ τὰ λειτά fort delendum est 6 εἰπὰν] εἶπεν MBP εἶπεν cf de comp. p 139 R 7 ἡκόν.των una littera erasa M 8 τῷ ἑνιιῷ τὸ πληθυντιιοῦν Reiskius: τὸ ἑνιιὰν τῷ πληθυντιιῷν 12 ἀν κατεστήσατο accipe: in ordinem redegisset 16 σφᾶς ν | ἡκόντων M^2 : ἤκοντας M^1BPv | ἀλ P 17 δὲ καὶ δ frustra Krüger | περὶ τῆς εὐγενείας — χώραν iterat P 18 ἐπαιν[ω]ν cum ras M 19 δὴ M: δὲ BPv 24 αὐτά Krüger: αὐτήν | ἡμῶν Π

άμφισβητησάντων περί αὐτῆς θεῶν ἔρις (τε καί κρίσις). ην δε θεοί επήνεσαν, πως ούχ ύπ' άνθρώπων γε συμπάντων δικαία έπαινεῖσθαι;' ταπεινή μοι δοκεῖ καλ άξηλος ή λέξις και οὐδεν έγουσα τῆς περιμαγήτου πό-5 λεως άξιον, ως έμοι δοκεί. ποίος γαρ ένθάδε πλούτος ονομάτων; ποία σεμνότης; ποΐον ύψος; τί οὐ μαλακώτερον της άξίας; τί δ' οὐκ ἐνδεέστερον της άληθείας: ούτως έχοῆν ύπὸ Πλάτωνος εἰρῆσθαι τὴν 'Αθηνᾶς καὶ Ποσειδώνος ύπερ της Αττικής στάσιν έριν τε καί 10 πρίσιν; ούτως τὸν ἔρωτα, ὃν ἔσγον οἱ θεοὶ τῶν ἐν αὐτῆ τιμῶν, εἰς φαῦλόν τι καὶ μέτριον δῆμα ἀγαγεῖν 'ην δε θεοί επήνεσαν' είπόντα: άλλα ναο α μετά ταῦτα ἐπιτίθησιν εἰς | ἔπαινον τῆς γῆς, ὅτι γένος τε 1041 τὸ ἀνθρώπων πρώτη έγεννήσατο καλ καρποὺς ἡμέρους 15 αὐτῷ συνεξήνεγκεν, ἄξιον ίδεῖν 'Έξελέξατο δὲ τῶν ζώων και έγεννησεν άνθρωπον, δ συνέσει τε ύπερέχει τῶν ἄλλων καὶ δίκην καὶ θεούς μόνον νομίζει.' οὐκ οίδα, εί τι λαμπρότατον άλλο πράγμα τούτου εὐτελέστερον είρηται Πλάτωνι καλ Ιδιωτικώτερον. δώμεν 20 αὐτῶ τὸ τοῦ ἀνθρώπου ἐγκώμιον οὕτως εἰπεῖν ὀλιγώρως καὶ ἀσθενῶς ἀλλὰ περί γε τῆς τροφῆς αὐτοῦ γενναία χρήσεται φράσει 'Μόνη γαρ έν τῷ τότε καὶ πρώτη τροφήν άνθρωπείαν ήνεγκεν τὸν τῶν πυοῶν

15 Menexeni 237d 22 ibid 238a

καὶ κριθῶν καρπόν.' ὧ θεοὶ καὶ δαίμονες, ποῦ τὸ Πλατωνικὸν νᾶμα τὸ πλούσιον καὶ τὰς μεγάλας κατασκευὰς καχλάζον; οὕτως μικρολογεῖ καὶ κατὰ στράγγα δεῖ τὸ δωδεκάκρουνον ἐκεῖνο στόμα τοῦ σοφοῦ; ἐταμιεύσατο νὴ Δία καὶ ὑφῆκε τῆς κατασκευῆς ἑκών, ἴσως τις ἐρεῖ. καὶ πῶς; δς οὐκ οἴεται τὸ γάλα σεμνὸν εἶναι ὄνομα, ἀλλὰ πηγὴν τροφῆς αὐτὸ μετονομάζει διὰ τῶν ἑξῆς.

1042 έῶμεν καὶ τοῦτο, πῶς δὲ τῆς δωρεᾶς αὐτῆς εἶπε 29 τὸ μέγεθος, έξετάσωμεν 'Ὠι κάλλιστα καὶ ἄριστα 10 τρέφεται τὸ ἀνθρώπειον γένος.' εἰ τῶν ἐπιγείων τις ἡμῶν καὶ χαμαὶ ἐρχομένων 'κάλλιστα καὶ ἄριστα' εἶπεν, ὅσον ἂν ἐκίνησε γέλωτα; πλὴν ἀφείσθω καὶ τοῦτο. 'Τούτου δὲ τοῦ καρποῦ οὐκ ἐφθόνησεν, ἀλλ' ἔνειμε καὶ τοῖς ἄλλοις.' εἴ τις βουλήσεται παράδειγμα λα-15 βεῖν μένης λέξεως, ἡ τοῦ καρποῦ μὴ φθονήσασα γῆ οὐχὶ πρώτη παρακείσεται; ἐμοὶ μὲν γὰρ δοκεῖ. ἡ δὲ μεταδοῦσα τῶν ἑαυτῆς ἀγαθῶν ἄπασιν ἀνθρώποις καὶ τηλικούτω κατασπείρασα πλούτω βάρραρόν τε καὶ 'Ελλάδα γῆν τούτοις ἀξία κοσμεῖσθαι 20 τοῖς ῥήμασιν, ὅτι οὐκ ἐφθόνησε τῶν σπερμάτων καὶ ὅτι ἔνειμεν αὐτὰ τοῖς ἄλλοις; οὐ τοῦ μὲν 'μὴ 1043 φθονῆσαι τοῖς πέλας' οὐδὲ | μεμνῆσθαι [τοῖς πέλας]

4 cf Cratini fr VII M. 7 Menexeni 237° 10 ibid 238° 14 ibid 238°

3 καχλάξων BP 5 κατασπερης έλων B 8 έξης B 11 άνθοωπεινου P 12 μαι, mg χαμαί P 13 αν om Pv | έκείνησε B 14 τοῦ om P 15 βούλεται βουλήσεται B 16 ante μένης lac XV fere litt M, VII litt B, II—III litt P: suppleas ψυχρῶς έσχηματισμένης | μένην Pv 17 ούχl mg Bodl: ούχ ή MBP ν 20 γην MB: γη Pv 22 τοῖς ἄλλοις: immo τοῖς πέλας 23 φθονηναι B^1 | τοῖς πέλας: immo τοῖς πέλας seclusit Reiskius

παντάπασιν έχοῆν, τὸ δὲ 'νεῖμαι τοῦ καρποῦ' σεμνοτέρφ ὀνόματι δωρεᾶς ἢ χάριτος ἢ ἄλλου τινὸς τῶν τοιούτων περιλαβεῖν; ἐῶ ταῦτα. τὴν δὲ τῆς 'Αθηνᾶς δωρεὰν οὕτως εἴρηκεν 'Μετὰ δὲ ταῦτα ἐλαίου γένεσιν, πόνων δὰ ἀρωγήν, ἀνῆκε τοῖς ἐκγόνοις.' περιφράσεις πάλιν ἐνταῦθα καὶ διθύραμβοι. καὶ τί δεῖ τὰ πλείω λέγειν; δι' ὅλου γὰρ ἄν τις εὕροι τοῦ λόγου πορευόμενος τὰ μὲν οὐκ ἀκριβῶς οὐδὲ λεπτῶς εἰρημένα, τὰ δὲ μειρακιωδῶς καὶ ψυχρῶς, τὰ δὲ οὐκ ἔχοντα ἰσχὺν καὶ τόνον, τὰ δὲ ἡδονῆς ἐνδεᾶ καὶ χαρίτων, τὰ δὲ διθυραμβώδη καὶ φορτικά. ἐγὰ δ' ἡξίουν πάντα γενναῖα εἶναι καὶ σπουδῆς ἄξια. Πλάτων γάρ ἐστιν ἡ ταῦτα γράφων, δς εἰ μὴ καὶ τὰ πρωτεῖα οἴσεται τῆς λέξεως, περί γε τῶν δευτερείων πολὺν ἀγῶνα παρέξει τοῖς 15 διαμιλλησομένοις. ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων ἅλις.

30 ὰ δὲ δὴ κράτιστα εἰρῆσθαι τῷ ἀνδρὶ δοκοῦσί 1044 τινες ἐπὶ τῆ τελευτῆ τοῦ λόγου, κἀγὰ σύμφημι, ταῦτα παραθεὶς ἐπὶ τὸν Δημοσθένην τρέψομαι. ὁ δὴ τὸν ἔπαινον αὐτῶν διεξιὰν φησὶν ἐπισκῆψαι τοῖς παροῦσιν τοὰς πολέμφ τοὺς μέλλοντας τελευτᾶν, ὰ χρὴ πρὸς τοὺς ἑαυτῶν παῖδάς τε καὶ πατέρας ἀπαγγέλλειν, εἴ τι παθεῖν αὐτοὺς συμβαίη κατὰ τὴν μάχην. ἔστι δὲ τάδε 'Φράσω δὲ ὑμῖν, ἅ τε ἤκουσα αὐτῶν ἐκείνων καὶ οἶα

23 Menexeni 246c-248e

¹ παντάπασιν έχρην, τὸ δὲ dedi Reiskium secutus: παντάπασι κέχρηνται (κέχρηται P) οὐδὲ | τοῦ καρποῦ] τοὺς καρποὺς MBPν 4 εἴρηκε ν | τοῦτο Π | τὴν ἐλαίον Pν 5 ἀνῆκεν MB | ἐγγώνοις P ἐγγωνὸν in mg ἐκγόνοις Β ἔγγόνοις ν 6 διδνύραμβοι περιφ P 8 μειρακιώδης μοιρακιώδης P 9 ἰσχὸν — χαρίτων, τὰ om Pν 11 γεναῖα P 14 δεντερίων P 15 διαμελησομένοις P διαμεληγομένοις B 16 δοποῦσίν P 17 τῆ λευτῆ P 18 δὴ] δὲ Pν 19 δ[ιε]ξιὼν cum ras M 21 ἑαυτοὺς ἑαντῶν B | παγγελλεῖν B 23 ἡμῖν P | αὐτῶν ἤκουσα νΠ | πλάτων in mg B

νῦν ἡδέως ⟨ἀν⟩ εἴποιεν ὑμῖν ἀναλαβόντες δύναμιν. τεχμαιρόμενος έξ ων τότ' έλεγον. άλλα χρη νομίζειν ἀκούειν αὐτῶν ἐκείνων, ἃ ἀν ἀπαγγέλλω. ἔστι δὲ τάδε· ἇ παίδες, ὅτι μέν έστε πατέρων ἀγαθῶν, αὐτὸ μηνύει τὸ νῦν παρόν. ἡμῖν γὰρ έξὸν ζῆν μὴ καλῶς, (καλῶς) 5 αίρούμεθα μᾶλλον τελευτᾶν, πρίν ύμᾶς τε καί τούς έπειτα είς δυείδη καταστήσαι και ποίν τους ημετέρους 1045 πατέρας καὶ παν τὸ πρόσθεν γένος αλτίνναι, ήγούμενοι τῷ τοὺς αύτοῦ αἰσχύνοντι ἀβίωτον εἶναι καὶ τῷ τοιούτω οὔτε τινὰ ἀνθρώπων οὔτε θεῷν φίλον 10 είναι, ούτ' έπι γης ούθ' ύστερον τελευτήσαντι. χρή οὖν μεμνημένους τῶν ἡμετέρων λόγων, ἤν τι καὶ ἄλλο άσκητε, άσκειν μετ' άρετης, είδότας ὅτι τούτου λειπόμενα πάντα και κτήματα και έπιτηδεύματα αίσγοά και κακά. ούτε γὰρ πλοῦτος κάλλος φέρει τῷ κεκτημένω 15 άνανδρίαν (άλλοις γάρ δ τοιοῦτος πλουτήσει καὶ οὐχὶ έαυτῷ), οὕτε κάλλος σώματος οὕτ' Ισγύς δειλῷ καὶ κακῷ συνοικοῦντα πρέποντα φαίνεται, ἀλλ' ἀπρεπῆ καὶ έπιφανεστέραν έχοντα την δειλίαν, πασά τε έπιστήμη γωριζομένη δικαιοσύνης καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς πανουρ- 20 γία, άλλ' οὐ σοφία φαίνεται. ὧν ἕνεκα (καί) πρῶτον 1046 καὶ ὕστατον καὶ διὰ παντὸς πᾶσαν | πάντως προθυ-

21 dll' om Π | socias P $\|$ calveral MB Π : ylveral Pv $\|$ nal newton nal votaton $\Pi \triangle$ p 1036: newton all votata MBPv

¹ ἂν om MBP | λαβόντες δύναμιν Π 2 νομίζειν χρη αὐτῶν ἀπούειν Π 3 post ἐκείνων in P καὶ οἶα νῦν—ἐκείνων repetitur | ἃ ἂν ΜΠ: ἂν P ἃ B | ἀπαγγέλω B | ἔστι] ἔλεγον Π 5 ἡμεῖν P | γὰρ] δὲ Π | καλῶς om MBP 9 αὐτοῦ νΠ: αὐτοὺς MBP 11 ὅστερον] ὑπὸ γῆς νΠ 13 λειπόμενος B λειπόμεναι corr in λειπόμενα P 15 κάλλος νΠ: οὐκάλλος Μ οὐκ ἄλλος BP 16 ἀνδρίαν MBPν μετ' ἀνανδρίας Π | ἄλλως Π | οὐχὶ Μ: οὐχ βP οὐχ Πν 17 κάλος BP | σώματος κάλλος Π 18 σννοικοῦντας B ξυνοικοῦντα νΠ | φαίνεται — ἔχοντα om B 19 ἐπιφανέστερον ποιεῖ τὸν ἔχοντα καὶ ἐκφαίνει τὴν δειλίαν Π 21 άλλ οπ Π | σοφίας P | φαίνεται MBΠ: γίνεται Pν | καὶ

μίαν πειοασθε έγειν. ὅπως μάλιστα μεν ὑπεοβαλεῖσθε καὶ ἡμᾶς καὶ τοὺς πρόσθεν εὐκλεία, εὶ δὲ μή, ἴστε, ως ημίν, αν μεν νικωμεν ύμας άρετη, η νίκη αισγύνην φέρει, ή δε ήττα, έαν ήττωμεθα, εύδαιμονίαν. μαλλον 5 δ' αν νικώμεθα καὶ ύμεῖς νικώητε, εὶ παρασκευάσαισθε τη των προγόνων δόξη μη καταγρησόμενοι μηδ' άναλώσοντες ταύτην, γνόντες ὅτι ἀνδρὶ οἰομένω τι εἶναι ούκ έστιν αϊσχιον ούδεν η παρέχειν έαυτον τιμώμενον μη δι' αύτον, άλλα δια δόξαν προγόνων. είναι μεν 10 γάρ τιμάς γονέων έχγόνοις καλὸς θησαυρὸς καὶ μεγαλοποεπής, καταχρήσασθαι δε χρημάτων και τιμών θησαυρώ και μή τοῖς έκγόνοις παραδιδόναι αίσγρον καί άνανδρον άπορία ιδίων αὐτοῦ κτημάτων τε καὶ εὐδοξιών. και ην μεν ταύτα έπιτηδεύσητε, φίλοι παρά 15 φίλους ήμᾶς ἀφίξεσθε, ὅταν ὑμᾶς ἡ προσήχουσα μοῖρα κομίση, ἀμελήσαντας δὲ | ύμᾶς καὶ κακισθέντας οὐδεὶς 1047 εύμενῶς ὑποδέξεται, τοῖς μὲν οὖν παισὶ ταῦτ' εἰοήσθω. πατέρας δε ήμων, οίς είσι, και μητέρας άει γρή παραμυθεϊσθαι ως ράστα φέρειν την συμφοράν, ην άρα 20 συμβή γενέσθαι, καὶ μὴ συνοδύρεσθαι. οὐ γὰρ τοῦ λυπήσοντος προσδεήσονται ικανή γαρ έσται καὶ ή γενομένη τύχη τοῦτο πορίζειν. άλλ' Ιωμένους καλ

¹ πειοάσθαι $B \mid \dot{v}$ περβαλῆσθε $MP \dot{v}$ περβαλῆσθαι B 3 νικῶμεν $P \mid \alpha$ Ισχύνειν $M \quad 4$ ῆττα M: ῆττον $BP \mid$ πτώμεθα $BP \mid \mu$ μάλιστα δ' $II \quad 5$ ῆττώμεθα $II \mid v$ νιπτώητε $B \mid \pi$ αρασκευάσασθε II: παρασκευάσεσθε $Pv \quad \pi$ αρασκευάσασθε $M^2 \quad \pi$ αρασκευάσασθαι $M^1B \quad 6 \quad B \quad mg \quad rubro$ \dot{v} μεῖς $\mid \kappa$ καταχρησάμενοι II: καταχρησάμενοι II $B \quad 9$ δι' αὐτόν $II \quad 8$ οὐκ ἔτιν $B \quad 9$ δι' αὐτόν $II \quad 8$ οὐκ ἔτιν $II \quad 8$ οῦς $II \quad 10$ γαρανροῦ $II \quad 10$ γαρανροῦ $II \quad 10$ γαρανροῦν $II \quad 10$ γαρανροῦν $II \quad 10$ οῦς $II \quad$

πραθνοντας αναμιμνήσκειν αθτούς, δτι, ών εθγοντο, τά μένιστα αὐτοῖς οἱ θεοὶ ἐπήκοοι γενόνασιν. οὐ νὰο άθανάτους σφίσι τούς παίδας εύγοντο γενέσθαι, άλλ' άγαθούς και εὐκλεεῖς, ὧν ἔτυχον μεγίστων άγαθῶν όντων. πάντα δ' οὐ βάδιον θνητῷ ἀνδρὶ κατὰ νοῦν 5 έν τῷ σφετέρω βίω ἐκβαίνειν. καὶ φέροντες μὲν τὰς συμφοράς ανδρείως δόξουσι τῷ ὄντι ανδρείων παίδων πατέρες είναι και αὐτοι τοιοῦτοι, ὑπείκοντες δ' ὑποψίαν παρέξουσιν ή μη ημέτεροι είναι ή ημών τους έπαι-1048 νοῦντας καταψεύδεσθαι. χρη δε οὐδέτερα τού των, 10 άλλ' έχείνους μάλιστα έπαινέτας ήμων είναι έργω. παρέγοντας αύτους φαινομένους τῷ ὄντι πατέρας ὄντας άνδρας ανδρών. πάλαι γαρ το μηδεν άγαν λεγόμενον καλῶς δοκεῖ λέγεσθαι τῶ ὄντι γὰρ εὖ λέγεται. ὅτω γάο άνδοί είς έαυτον άνήρτηται πάντα τὰ πρός εὐδαι- 15 μονίαν φέροντα η έγγυς τούτου, και μη έν άλλοις άνθρώποις αlωρεῖται, έξ ὧν ἢ εὖ ἢ κακῶς πραξάντων πλανᾶσθαι ήναγκάσθη καὶ τὰ ἐκείνου, τούτω ἄριστα παρεσκεύασται ζην, οδτός έστιν δ σώφρων και οδτος άνδοεῖος καὶ φρόνιμος, οὖτος γιγνομένων παίδων καὶ 20 γρημάτων και διαφθειρομένων και μάλιστα πείθεται τῆ παροιμία ούτε γὰρ γαίρων ούτε λυπούμενος άγαν φανήσεται διὰ τὸ αύτῷ πεποιθέναι. τοιούτους δὴ ἡμεῖς άξιουμεν και τους ήμετέρους είναι και βουλόμεθα και

¹ πραίνοντας P, B in textu corr in mg | ἀνιμιμνήσκειν P | εὔχοντο Πν: ἔτυχον MBP 6 σφετέρφ] ἑαυτοῦ Π 7 ἀνδρείως τὰς συμφορὰς Π 9 ἐπαιλιοῦντας Β΄ 11 ἐπείνου BP | ἡμῶν ἐπαινέτας Π πάντων ἑπαινέτας ἡμῶν ν 12 αὐτοὺς MBP αὐτοὺς — ὄντας in mg M 13 γὰρ δὴ Πν 14 τῷ γὰρ ὄντι Π 15 ἀνήρτηται] ἀνήρητται BP 18 ἡνάγκασται Π | τούτου B | ἄριστος P 19 παρεσκευάσθαι B in textu (corr in mg) παρασκεύασθαι P 20 ὁ ἀνδρεῖος Π 21 καὶ μάλιστα πείθεται] μάλιστα πείσεται Π 23 αὐτῷ MBP | δὲ Π | ἡμεῖς γε Πν

φαμέν. καὶ ήμᾶς αὐτοὺς νῦν παρέγομεν τοιούτους. οὐκ ἀγανακτοῦντας οὐδὲ φοβουμένους ἄγαν, εἰ δεῖ 1049 τελευταν έν τῶ παρόντι. δεόμεθα δὲ καὶ πατέρων καὶ μητέρων, τη αὐτη ταύτη διανοία χρωμένους τὸν ἐπί-5 λοιπον βίον διάγειν και είδεναι, δτι οὐ θοηνοῦντες οὐδ' όλοφυρόμενοι ἡμᾶς ἡμῖν μάλιστα γαριοῦνται. ἀλλ' εί τίς έστι τοῖς τετελευτημόσιν αἴσθησις τῶν ζώντων. ούτως αχάριστοι είεν αν μάλιστα, έαυτούς τε κακούντες καὶ βαρέως φέροντες τὰς συμφοράς, κούφως δὲ καὶ 10 μετρίως μάλιστ' αν χαρίζοιντο. τὰ μὲν γὰρ ἡμέτερα τελευτήν ήδη έξει, ήπεο καλλίστη γίγνεται ανθοώποις: ώστε πρέπει αὐτὰ μᾶλλον κοσμεῖν ἢ θρηνεῖν. γυναικῶν δὲ τῶν ἡμετέρων καὶ παίδων ἐπιμελούμενοι (καὶ τρέφοντες > καλ ένταῦθα τὸν νοῦν τρέποντες τῆς τε 15 τύγης μάλιστ' αν εἶεν ἐν λήθη καὶ ζῷεν κάλλιον καὶ όρθότερον καὶ ήμῖν προσφιλέστερον. ταῦτα δὴ ἱκανὰ τοῖς ἡμετέροις παρ' ἡμῶν ἀπαγγέλλειν. τῆ δὲ πόλει παρακελευόμεθα, ὅπως ἡμῖν καὶ πατέρων καὶ υἰῶν έπιμελήσονται, τους μέν | παιδεύοντες κοσμίως, τους 1050 20 δε γηροτροφούντες άξίως. νύν δ' ίσμεν, ὅτι, κὰν μὴ ήμεῖς παρακελευώμεθα, ἱκανῶς ἐπιμελήσεται. ταῦτ' οὖν, ὧ γονεῖς καὶ παῖδες τῶν τελευτησάντων, ἐκεῖνοί τ' έπέσκηπτον ύμιν απαγγέλλειν καγώ ώς δύναμαι προ-

² ἀνγαναπτοῦντας B 3 δὲ] δὴ Π 4 μὴ τέρων P | ταύτης P 6 δλοφερόμενοι BP 7 τελευτηπόσιν P 8 εἶναι εἶεν P | ἑαντούς — 10 μάλιστ ἄν οm P 9 ξυμφοράς Πν 10 μετρίας B | μάλιστα χαρ- MB | χαροιζοιντο corr in χαριζοιντο P χαρίζειντο B 12 τρηνεῖν BP 13 παὶ τρέφοντες Πν οm MBP 14 τρέποντας B 16 ὑμῖν P 17 ἀπαγχέλλειν B ἀγγέλλειν Π 18 παραπελευοίμεθ αν Π 19 ποσμίους P 20 γηροντροφούντες P | παὶ ἐὰν Π 21 παραπελουόμεθα B | τοῦτ P 22 ὁ παίδες καὶ γονῆς Π 23 ἡμῖν Π | ἀπαγγέλλειν — προθυμότατα οm P

θυμότατα ἀπαγγέλλω.' αὕτη δοκεῖ κάλλιστα ἔχειν Πλάτωνι ἡ λέξις ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ. ἔχει μέντοι τὰ πλείω καλῶς (οὐ γὰρ δοκεῖ ψεύδεσθαι), πλὴν ὅτι πολιτικόν γε τὸ σχῆμα αὐτῆς ἐστιν, οὐκ ἐναγώνιον.

άντιπαρεξετάσωμεν οδν ταύτη Δημοσθένους λαβόν-31 τες λέξιν έκ τοῦ ὑπὲρ Κτησιφῶντος λόγου. ἔστι δ' οὐ 6 παράκλησις 'Αθηναίων έπὶ τὸ καλὸν καὶ τὴν ἀρετήν, **ὥσπεο** παρὰ τῷ Πλάτωνι, ἀλλ' ἐγκώμιον τῆς πόλεως. ότι πάντα ήνεῖται τἆλλα έλάττω τιμῆς καὶ δόξης, ἦς 1051 φέ ουσι καλαί πράξεις, καν εί μή τις αὐτὰς μέλλοι 10 κατορθοῦν. ἔστι δ' ή λέξις ήδε· 'Έπειδή δὲ πολύς τοῖς συμβεβηκόσιν ἔγκειται, βούλομαί τι καὶ παράδοξον είπεῖν, καί μου, πρὸς Διὸς καὶ θεῶν, μηδεὶς τὴν ύπερβολην θαυμάση, άλλα μετ' εύνοίας, α λένω, θεωοησάτω. εί γὰρ ἦν ἅπασι πρόδηλα τὰ μέλλοντα γενή- 15 σεσθαι καὶ προήδεσαν απαντες καὶ σὰ προϋλεγες καὶ διεμαρτύρου βοών και κεκραγώς, δς οὐδ' έφθέγξω, οὐδ' οὕτως ἀποστατέον τη πόλει τούτων ην, εἴπερ δόξης ἢ προγόνων ἢ τοῦ μέλλοντος αίῶνος εἶχε λόγον. νῦν μέν γε ἀποτυχεῖν δοκεῖ τῶν πραγμάτων, ο πᾶσι 20 κοινόν έστιν ανθρώποις, όταν τῷ θεῷ ταῦτα δοκῆ: τότε δ' άξιοῦσα προεστάναι τῶν Ἑλλήνων, εἶτα ἀποστασα τούτου, Φιλίππω προδεδωκέναι πάντως αν έσχεν

11 Demosthenes περί στεφάνου 199—209

1 μάλιστα PB, sed mg πάλιστα B | Πλάτων MP | post Πλάτων P inserit πάλλιστα μάλιστα ξχειν Πλάτων ἡ λέξις 2 πλείο P 6 ὑπὲο corr M: πατὰ BPM¹ 8 ὅσπερ] ὡς B 9 τιμῆς δόξης Pv 10 μέλλοι] μέλλη MBPν απ μέλλει? cf p 1060 11 πολὺς m rec M: πολοῖς B πολλοῖς Μ¹P 15 γενέσθαι B 16 προύλεγε BP | post προύλεγες addit λίσχινη ν 18 εἴπερ ἢ Dν 19 τοῦ] ποῦ P | λόγων B 20 γ' Pv 21 ἀνθρώπους M | δοπεῖ B 22 εἶτ' ν 23 πάντας D

αλτίαν. ελ γάρ ταῦτα προεῖτο ἀχονιτί, περλ ὧν οὐθένα κίνδυνον δυτινοῦν οὐχ ὑπέμειναν οἱ πρόγονοι, τίς 1052 ούτι κατέπτυσεν άν σου; μη γαο της πόλεως γε μηδ' έμου. τίσι δ' όφθαλμοῖς, πρός Διός, έωρωμεν αν τούς 5 είς την πόλιν άνθρώπους άφικνουμένους, εί τὰ μέν πράγματα είς ὅπερ νυνὶ περιέστη, ἡγεμὼν δὲ καὶ κύριος ήρέθη Φίλιππος άπάντων, τὸν δ' ὑπὲρ τοῦ μὴ γενέσθαι ταῦτα ἀγῶνα ἕτεροί τινες χωρίς ἡμῶν ἦσαν πεποιημένοι, καὶ ταῦτα μηδεπώποτε τῆς πόλεως ἐν τοῖς 10 πρόσθε χρόνοις ἀσφάλειαν ἄδοξον μᾶλλον ἢ τὸν ὑπὲρ τῶν καλῶν κίνδυνον ἡρημένης; τίς γὰρ οὐκ οἶδεν Ελλήνων, τίς δὲ βαρβάρων, ὅτι καὶ παρὰ <Θηβαίων καὶ παρά των τούτων έτι πρότερον Ισγυρών νενομένων Λακεδαιμονίων καὶ παρὰ τοῦ Περσών βασιλέως μετὰ 15 πολλής γάριτος τοῦτ' ἂν ἀσμένως ἐδόθη τῆ πόλει, ὅ τι βούλεται, λαβούση καὶ τὰ έαυτῆς έχούση τὸ κελευόμενον ποιείν και έαν έτερον των Ελλήνων προεστάναι: άλλ' οὐκ ἦν, ὡς ἔοικε, ταῦτα τοῖς τότε 'Αθηναίοις πάτρια οὐδ' ἀνεκτὰ οὐδ' | ἔμφυτα, οὐδ' ἐδυνήθη πώ- 1053 20 ποτε την πόλιν οὐδείς έχ παντός τοῦ γρόνου πεῖσαι τοῖς Ισχύουσι μὲν μὴ δίκαια δὲ πράττουσι προστιθεμένην ασφαλώς δουλεύειν. άλλ' αγωνιζομένη περί πρωτείων και τιμής και δόξης κινδυνεύουσα πάντα τὸν αίωνα διετέλεσε. καὶ ταῦθ' ούτως σεμνά καὶ καλά καὶ

¹ πριεῖτο B | ἀπονητί MP 2 ὁντινοῦν] τἰνοὖν P 3 πατέπτισεν B 7 ὁρέθη B 8 τινες om D seclusit v 10 ἔμπροσθεν D 13 ἔτι τούτων v D 14 τοῦ] τῶν P 15 πολῆς B 16 παὶ τὰ] παὶ μετὰ B 17 ἐὰν MBP | προστάναι B 18 ταῦθ' ὡς ἔοιπε D | τότε om D seclusit v 21 ἰσχύθνσιν BP | προσθεμένην D 22 ἀγωιζομένη P ἀγανωιζομένη B 23 ὁπὲρ τιμῆς v 24 ἀῶνα, mg αἰῶνα B | διατετέλεπε D | παὶ ταῖς παὶ ταῦθ' B | οῦτω D | παὶ παλὰ om D seclusit v

προσήκοντα τοῖς ὑμετέροις ἤθεσιν ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε είναι, ώστε καὶ τῶν προγόνων τοὺς ταῦτα πράξαντας μάλιστα έπαινεῖτε, εἰκότως. τίς γὰο οὐκ ἂν ἀγάσαιτο τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῆς ἀρετῆς, οἱ καὶ τὴν χώραν καὶ την πόλιν έκλιπεῖν ὑπέμειναν, εἰς τὰς τριήρεις έμβάν- 5 τες, ύπερ τοῦ μὴ τὸ κελευόμενον ποιῆσαι, τὸν μεν ταῦτα συμβουλεύσαντα Θεμιστοκλέα στρατηγὸν έλόμενοι. τον δ' υπακούειν αποφηνάμενον τοῖς ἐπιταττομένοις Κυρσίλον καταλιθώσαντες οὐ μόνον αὐτόν, άλλὰ καὶ αί γυναϊκες αί υμέτεραι την γυναϊκα αὐτοῦ; οὐ γὰρ 10 έζήτουν οἱ τότε 'Αθηναῖοι οὔτε δήτορα οὔτε στρατηγόν. 1054 δι' ότου δουλεύσουσιν εὐτυχῶς, ἀλλ' οὐδὲ | ζῆν ἠξίουν, εί μή μετ' έλευθερίας έξέσται τοῦτο ποιείν. ήγείτο γάρ αὐτῶν ξκαστος οὐχὶ τῷ πατρὶ καὶ τῆ μητρὶ μόνον γεγενήσθαι, άλλὰ καὶ τῆ πατρίδι. διαφέρει δὲ τί; ὅτι 15 δ μέν τοῖς γονεῦσι μόνον γεγενησθαι νομίζων τὸν τῆς είμαρμένης και τον αὐτόματον θάνατον περιμένει, δ δε και τη πατρίδι, ύπερ του μη ταύτην επιδείν δουλεύουσαν αποθνήσκειν έθελήσει και φοβερωτέρας ήγήσεται τοῦ θανάτου τὰς ὕβρεις καὶ τὰς ἀτιμίας, ἃς ἐν 20 δουλευούση τῆ πόλει φέρειν ἀνάγκη. εἰ μὲν τοίνυν τοῦτ' ἐπεχείρησα νῦν λέγειν, ὡς ἐγὼ προήγαγον ὑμᾶς άξια των προγόνων φρονείν, τίς οὐκ ἂν εἰκότως ἐπετίμησέ μοι; νῦν δ' έγὰ μὲν ύμετέρας τὰς τοιαύτας προαιρέσεις ἀποφαίνω καὶ δείκνυμι, ὅτι καὶ πρὸ έμοῦ 25 τοῦτ' εἶχε τὸ φρόνημα ἡ πόλις. τῆς μέντοι διακονίας

τῆς ἐφ' ἐκάστοις τῶν πεπραγμένων καὶ ἐμαυτῷ με τεῖ- 1055 ναί φημι. οδτος δε δ των όλων κατηγορών και κελεύων ύμας έμοι πικρώς έχειν ώς φόβων και κινδύνων αλτίω τη πόλει της μέν ελς το παρον τιμης έμε άπο-5 στερήσαι γλίγεται, τὰ δ' εἰς ἄπαντα τὸν γρόνον έγκώμια ύμων ἀφαιρείται. εί γὰρ ώς οὐ τὰ βέλτιστα ἐμοῦ πολιτευσαμένου καταψηφιείσθε, διημαρτηκέναι δόξετε, οὐ τῆ τῆς τύχης ἀγνωμοσύνη τὰ συμβάντα παθεῖν. άλλ' οὐκ ἔστιν, ὅπως ἡμάρτετε, ἄνδρες 'Αθηναῖοι, τὸν 10 ύπερ της απάντων έλευθερίας και σωτηρίας κίνδυνον άράμενοι οὐ μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας τῶν προγόνων καὶ τοὺς ἐν Πλαταιαῖς παραταξαμένους καὶ τοὺς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαγήσαντας καὶ τοὺς ἐπ' 'Αρτεμισίω καὶ πολλούς έτέρους τούς έν τοῖς δημοσίοις 15 μνήμασι κειμένους άγαθούς άνδρας, ούς απαντας όμοίως ή πόλις της αὐτης άξιώσασα τιμης έθαψεν, Αλσχίνη, οὐχὶ τοὺς πρατήσαντας αὐτῶν | οὐδὲ τοὺς 1056 κατορθώσαντας μόνους, δικαίως. δ μέν γάρ ἦν ἀγαθων ανδρων έργον, απασι πέπρακται, τη τύχη δέ, ην 20 δ δαίμων ένειμεν έκάστοις, ταύτη κέγρηνται.'

32 οὐθείς έστιν, ος οὐχ δμολογήσειεν, εὶ μόνον ἔχοι μετρίαν αἴσθησιν περὶ λόγους καὶ μήτε βάσκανος εἰη μήτε δύσερίς τις, τοσούτφ διαφέρειν τὴν ἀρτίως παρα-

τεθείσαν λέξιν της προτέρας, όσω διαλλάττει πολεμιστήρια μεν δπλα πομπευτηρίων, άληθιναί δε όψεις είδώλων, εν ήλίω δε και πόνοις τεθραμμένα σώματα τῶν σκιὰς καὶ ράστώνας διωκόντων. ἢ μὲν γὰρ οὐδὲν έξω της εύμορφίας έπιτηδεύει καλ παρά τοῦτ' έστιν 5 αὐτῆς τὸ καλὸν ἐν ἀναληθέσιν, ἢ δὲ οὐδέν, ὅ τι οὐκ έπὶ τὸ χρήσιμον καὶ άληθινὸν άγει. καί μοι δοκεῖ τις ούκ ἂν άμαρτεῖν την μεν Πλάτωνος λέξιν εἰκάσας άνθηρώ γωρίω καταγωγάς ήδείας έγοντι καὶ τέρψεις έφημέρους, την δε Δημοσθένους διάλεκτον εὐκάοπω 10 1057 καὶ παμφόρω γῆ καὶ | οὖτε τῶν ἀναγκαίων εἰς βίον ούτε των περιττων είς τέρψιν σπανιζούση. δυνάμενος δ' άν, εί βουλοίμην, καὶ τὰ κατὰ μέρος έκατέρας κατορθώματα έξετάζειν καλ δεικνύειν, όσω κρείττων έστλν ή Δημοσθένους λέξις της Πλατωνικής οὐ μόνον κατά 15 τὸ άληθινὸν καὶ πρὸς άγωνας ἐπιτήδειον (τοῦτο γὰρ ώς πρός είδοτας δμοίως απαντας οὐδε λόγου δεῖν οίμαι), άλλὰ καὶ κατὰ τὸ τροπικόν, περὶ ο μάλιστα δεινός δ Πλάτων είναι δοκεί, και πολλάς έγων άφορμάς λόγων ταύτην μέν είς έτερον καιρον αναβάλλομαι 20 ούκ δκυήσω περί αὐτῆς έξενέγκαι πραγματείαν. νυνί

¹ διαλάττει Β 2 πομπετηρίων Β | ὄψεις Sylburgius: ὄψις | ante ὄψεις lac V litt Μ 4 σπιὰς] σπιῶ// una littera erasa Β | διαπόντων Ρ 6 αὐτοῖς Pv | παλόν Toupius: παπὸν | ἀναληθέσιν Toupius: ἀληθέσιν ΜΒ άληθεόιν Ρ άληθεόσιν ν 12 περιττὸν P | σπατιζούση Sylburgius: σπανίζουσαν 13 έπατέρας Reiskius έπατέρου Sylburgius: έπάτερα 16 τὸ om BP | παλ πρω παλ πρὸς B | τοῦτο γὰρ] τοῦτο μὲν M τοῦτο μὲν γὰρ BPv 17 πρὸς εἰδότας Sylburgius: προειδότας | ἄπανιας B: ἀπαντᾶς P ἄπασαν M 18 πατὰ τὸ] πατὸ P 19 δοπεί εἶναι BPv | comma post δοπεῖ posui, παλ secluserim 21 περιέσται] προσέσται MBPv

δέ, ὅσα ἐν τῷ παρόντι ἥρμοττεν, εἴρηται. ἐπειδὴ δὲ παρελθεῖν ἡμῖν οὐκ ἐνῆν Πλάτωνα, ῷ τὰ πρωτεῖά τινες ἀπονέμουσι, κατατρῖψαι δὲ τὸν λόγον περὶ μίαν ταύτην ⟨τὴν⟩ θεωρίαν ἐπιλελησμένου τῆς ὑποθέ σεως 1058 τἦν, τῆδέ μοι περιγεγράφθω. βούλομαι δὲ δὴ καὶ συλλογίσασθαι τὰ εἰρημένα ἐξ ἀρχῆς καὶ δεῖξαι πάνθ', ὅσα ὑπεσχόμην ἀρχόμενος τῆς θεωρίας τοῦ λεκτικοῦ τόπου, πεποιηκότα ἐμαυτόν.

33 ἡ πρόθεσις ἦν μοι καὶ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ λόγου, 10 κρατίστη λέξει καὶ πρὸς ἄπασαν ἀνθρώπου φύσιν ἡρμοσμένη μετριώτατα Δημοσθένη κεχρημένον ἐπιδεῖξαι, καὶ τοῦτό γε συνάγειν ἐπειρώμην οὐκ ἐξ αὐτῆς ἐκείνης μόνης τὰς πίστεις διδούς (ἤδειν γὰρ ὅτι οὐδὰν αὕταρκές ἐστιν ἐφ' ἐαυτοῦ θεωρούμενον, οἶόν ἐστιν, 15 ὀφθῆναι καὶ καθαρῶς), ἀλλ' ἀντιπαρατιθεὶς αὐτῆ τὰς τῶν ἄλλων ἡητόρων τε καὶ φιλοσόφων λέξεις τὰς κράτιστα δοκούσας ἔχειν καὶ τῆ δι' ἀλλήλων βασάνω φανερὰν ποιῶν τὴν ἀμείνω. ἵν' οὖν τὴν φυσικὴν δόὸν ὁ λόγος μοι λάβη, τοὺς χαρακτῆρας τῶν διαλέκτων τοὺς 20 ἀξιολογωτάτους κατηριθμησάμην καὶ τοὺς πρωτεύσαντας | ἐν αὐτοῖς ἄνδρας ἐπῆλθον, ἔπειτα δείξας ἀτε- 1059

10-11 cf anonymus W VII 880, 9

λεῖς ἄπαντας ἐκείνους καὶ καθ' ὁ μάλιστα ἀστογεῖν εχαστον υπελάμβανον τοῦ τέλους έχλογισάμενος διὰ Βοαγέων, ήλθον έπὶ τὸν Δημοσθένη. τοῦτον δὲ ένὸς μεν ούδενος αποφηνάμενος ούτε γαρακτήρος ούτ' ανδρός ζηλωτήν γενέσθαι, έξ ἀπάντων δὲ τὰ πράτιστα έκλε- 5 ξάμενον κοινην και φιλάνθρωπον την έρμηνείαν κατεσκευακέναι καὶ κατὰ τοῦτο μάλιστα διαφέρειν τῶν άλλων, πίστεις ύπερ τοῦδε παρειγόμην, διελόμενος μεν την λέξιν είς τρεῖς χαρακτήρας τοὺς γενικωτάτους τόν τε Ισγνόν καὶ τὸν ύψηλὸν καὶ τὸν μεταξὸ τούτων, 10 άποδεικνύς δ' αὐτὸν έν τοῖς τρισί γένεσι κατορθοῦντα τῶν ἄλλων μάλιστα, λέξεις τινὰς αὐτοῦ λαμβάνων, αἶς άντιπαρεξήταζον έτέρας δμοειδείς λόγου μεν άξίας, οὐ μην ανεπιλήπτους νε τελέως οὐδ', ώσπεο έχείνη, πάσας τὰς ἀρετὰς ἐγούσας. καὶ γὰρ ἥ τε Ἰσοκράτους καὶ 15 Πλάτωνος καίτοι θαυμασιωτάτων άνδοων μνήμη καί 1060 σύγκρισις οὐκ ἔξω | τοῦ εἰκότος ἐγίγνετό μοι, ἀλλ', έπει τοῦ μέσου και κρατίστου χαρακτήρος οὖτοι ζηλωταί γενόμενοι μεγίστης δόξης έτυχον, ΐνα δείξαιμι, κὰν εί τῶν ἄλλων ἀμείνους είσί, ⊿ημοσθένει γε οὐκ 20 άξίους όντας άμιλλασθαι περί των άριστείων.

δλίγα τούτοις έτι προσθείς περί τῆς λέξεως, έπὶ τὸ καταλειπόμενον τῆς θεωρίας μέρος μετα-βήσομαι, ταῦτα δὲ ἔστιν, ἃ τοῖς τρισὶ πλάσμασιν 34

διιοίως παρέπεται καὶ ἔστι παντὸς λόγου Δημοσθενικοῦ μηνύματα γαρακτηριστικά καὶ άνυφαίρετα, ὑπομνήσω δε πρώτον μέν, α τοῖς άλλοις πλάσμασιν ἔφην...... Ιδίας ἀρετὰς συμβεβηχέναι τοῖς Δημοσθένους [ή] 5 Αυσίου], ϊν' εὐσύνοπτος μᾶλλον γένηταί μοι δ λόγος. δοκεί δή μοι των μέν ύψηλη και περιττη και έξηλλαγμένη λέξει κεγοημένων κατά τὸ σαφέστερον καλ κοινότερον τη έρμηνεία κεγρησθαι προύγειν δ Δημοσθένης. τού των γαρ έν πάση κατασκευή στογάζεται 1061 10 μέγεθος έγούση καὶ ταύταις κέγρηται γαρακτηρικωτάταις άρεταις έπὶ τῆς ύψηλῆς καὶ ξενοπρεποῦς όνομασίας ως γε μάλιστα. των δὲ τὴν λιτὴν καὶ ἰσγνὴν καλ ἀπέριττον ἐπιτηδευόντων φράσιν τῷ τόνῳ τῆς λέξεως έδόκει μοι διαλλάττειν και τῷ βάρει και τῆ 15 στοιφνότητι καὶ τῷ πικραίνειν ὡς ἐπὶ τὸ πολύ· ταῦτα γάο έστιν έκείνου χαρακτηρικά τοῦ πλάσματος παρ' αὐτῶ καὶ τὰ παραπλήσια τούτοις. τῶν δὲ τὴν μέσην διάλεκτον ήσκηκότων, ήν δή κρατίστην αποφαίνομαι, κατά ταυτί διαφέρειν αὐτὸν ὑπελάμβανον κατά τὴν 20 ποικιλίαν, κατά την συμμετρίαν, κατά την εύκαιρίαν, έτι πρός τούτοις κατά τὸ παθητικόν τε καὶ ένανώνιον

¹ όμοίως παρέπεται καὶ έπὶ παντὸς λόγον MB: ἔφην ἰδίας ἀρετὰς συμβεβηκέναι τοῖς P \ δημοσθενικοῦ BP: δὴ δημοσθενικοῦ M 2 lege χαρακτηρικὰ \ ἀναφαίρετα M¹ ἀνυφέρετα BP sed ἀνυφαίρετα mg B 3 lacunam indicaui 4 ἔφειν P \ τ [οῖς] cum ras M \ Δημοσθένους om B \ ἢ Λυσίου seclusit Reiskius 5 ἔν εὕνεῦ σύνοπτοὶ B \ $\dot{\epsilon}$ ν τῶ ἀνδρῶ (ὶ ἀδρῷ) mg B 6 ἐξηλαγμένη B 10 χαρακτηρικατάτους B χαρακτηριστικωτάταις v 11 ἀρετὰς B \ $\dot{\nu}$ ν τῷ ἰσχνῷ B 12 ἰσχὴν B 13 ἀπέριπτον B \ $\dot{\nu}$ in mg rubro ἐν τῷ ἰσχνῷ B 14 διαλάττειν B \ $\dot{\nu}$ βάρει $\dot{\nu}$ βάρυ P βαρβάρει B 15 στρυφνότητι $\dot{\nu}$ \ $\dot{\nu}$ τὸ $\dot{\nu}$ Τῷ BP 16 χαρακτηριστικὰ $\dot{\nu}$ \ $\dot{\nu}$ πλάσματα P 18 ἐσκημότων B ἡσκητων corr in ἡσκημότων P $\dot{\nu}$ τῷ μέσω B in mg rubro 19 ταντὶ $\dot{\nu}$ ταύτην MBP ταῦτα Sylburgius 21 τε $\dot{\nu}$ τὲ B

καλ δραστήριον καλ τελευταΐον τὸ πρέπον, δ τῶν ἄστρων ψαύει παρά Δημοσθένει. ταῦτα μεν οὖν γωρίς εκάστω τῶν τριῶν πλασμάτων παρακολουθεῖν ἔφην καὶ ἐκ τούτων ήξίουν την ⊿ημοσθένους δύναμιν πεφυκότα μεν και τοις άλλοις παρακολουθείν πλάσμασι. 5 κρατίστην δε ὄψιν ἔχοντα καὶ ἐκπρεπεστάτην ἐν 1062 τούτοις τοῖς χωρίοις. εἰ δέ τις ἀξιώσει συχοφαντεῖν την διαίρεσιν, έπειδη τας κοινή παρακολουθούσας πασι τοῖς πλάσμασιν ἀρετὰς τρίχα διανείμασα τὸ ἴδιον έκάσταις αποδίδωσιν, έκεῖνα αν είποιμι ποὸς αὐτόν, ὅτι 10 καθ' δ μάλιστα χωρίον έκάστη των άρετων όψιν τε ήδίστην έχει καλ χρησιν ώφελιμωτάτην, κατά τοῦτο τάττειν αὐτὴν ἀξιῶ, ἐπεὶ καὶ τῆς σαφηνείας καὶ τῆς συντομίας και τοῦ πιθανοῦ γωρίον ἀποφαίνουσιν οί τεγνογράφοι την διήνησιν (ούχ) ώς ούκ άλλαγοῦ ούδα- 15 μοῦ δέον έξετάζεσθαι τὰς ἀρετὰς ταύτας (πάνυ γὰρ άτοπον), άλλ' ώς έν τη διηγήσει δέον μάλιστα.

φέρε δη τούτων είρημένων ήμιν λέγωμεν ήδη και 35 (περί τῆς συνθέσεως) τῶν ὀνομάτων ἦ κέχρηται δ ἀνήρ. ὅτι μὲν οὖν περιττή τίς ἐστιν ἡ τῆς λέξεως τῆς 20 Δημοσθένους ἀρμονία καὶ μακρῷ δή τινι διαλλάτ-1063 τουσα τὰς τῶν | ἄλλων ὁητόρων, οὐκ ἐμὸς δ μῦθος. ἄπαντες γὰρ εὖ οἶδ' ὅτι ταύτην αὐτῷ τὴν ἀρετὴν ἀν

¹ δραστείριον corr in δραστήριον P 2 οὖν] οὖ B 4 hiatum notaui, supplementa incerta, ea uero quae secuntur haudquaquam interpolanda sunt 5 πλάσμασιν P 7 τοῖς χρόνοις τοῖς χωρίοις B, sed τοῖς χρόνοις lineola subducta deletur ἀξιάσειε Usener 8 κοινὴ B 9 πλάσμασι B | τρίχας B 11 τε M: δὲ BP om ν 12 χρῆσιν M³: χρὴ Μ¹BP 15 οὐχ add Reiskius 17 ἀλλ' ὡς Reiskius: ἄλλως | δέον Reiskius: δὲ 18 δὴ] δὲ Pν | λέγομεν MB 19 περὶ τῆς συνθέσεως addit Reiskiana | ἥ] ἢ B 21 ἀρμονία B | μαπρῶν B 23 ἀρετὴν] λέξιν sed in mg m rec ἀρετὴν BP | ἄν om BP ν

μαρτυρήσειαν, δσοι μή παντάπασι πολιτικών είσιν άπειροι λόγων, δπου γε καὶ οί κατά την αὐτην ηλικίαν ακμάσαντες έκείνω θαυμάζοντές τε δηλοί είσιν αὐτὸν καὶ ζηλοῦντες ταύτης μάλιστα τῆς εὐτεγνίας, 5 καίτοι τινές οὐδ' οἰκείως διακείμενοι πρὸς αὐτόν, ὥστε πολαπείας έξενέγκασθαι δόξαν, άλλ' ένιοί νε καὶ σφόδοα άπενθεῖς καὶ ἀδιαλλάκτους ἐπανηρημένοι πολέμους. ών ην Αισχίνης δ φήτως, άνης λαμπροτάτη φύσει περί λόγους γρησάμενος, δς οὐ πολύ ἂν ἀπέχειν δο-10 κεῖ τῶν ἄλλων δητόρων καὶ μετὰ Δημοσθένην μηδενὸς δεύτερος ἀριθμεῖσθαι, οὖτος μὲν δη τῆς ἄλλης δεινότητος, ή περί του άνδρα τοῦτου έγένετο κατά τὸ λεκτικόν, ἔστιν ἃ διακνίζει καὶ συκοφαντεῖ, πρᾶγμα έχθροῦ ποιῶν. καὶ γὰρ καινότητα ὀνομάτων καὶ ἀη-15 δίαν και περιεργίαν και τὸ σκοτεινὸν δὴ τοῦτο και 1064 πικρον καὶ άλλα πολλά τοιαῦτα προστρίβεται αὐτῷ, βασκαίνων μέν, ώσπερ έφην, καὶ ταῦτα, ὅμως δ' οὖν άφορμάς γέ τινας τοῦ συκοφαντεῖν εὐλόγους λαμβάνων. περί δε της συνθέσεως των ονομάτων ούδεν ούτε

1 μαρτηρήσειαν BP 2 ἄποῖροι B 3 θαυμάζοντές τε Reiskius: θαυμάζοντες δὲ MP θαυμάζοντες Bν 4 αὐτοῦ ν | καὶ ζηλοῦντες Reiskius: καλοῦντες | ταύτης Μ: ταύτην BPν | τὴν εὐτεχνίαν ν 5 καίτοι τινὲς | καὶ τινες καὶ τινες B sed prius lineola sublatum | οἰκεἰως | οἴκοι B ὀκειονδίως (ex uaria lectione οἰκείως ἰδίως?) P sed διως lineola deletur 6 ἄλλοι γε P^1 | καὶ σφόδρα έπαχθεῖς bis P 7 έπαχθεῖς MBPν | διαλλάπτους P 8 in imo mg codicis B, cum ὧν uocabulo pagina finiatur, corrector rubro haec uerba quasi uersum suppleturus scripsit: ὧσπερ ξένοι χαίρονσιν | ἡδεῖν πατρίδα καὶ οἱ βασῖι 9 οὖ πολὲν ἀν ἀπέχειν uerba frustra temptantur | δοκῆ MBP δοκοίη Kiessling 10 ξήματα ξητόρων B 11 οὐτος δη τῆς μὲν Reiskius 12 comma, quod post ἐγένετο erat, post λεκτικόν promoui 13 ἔστιν ἃ Reiskius: ἔτι 14 ἐχροῦ P ἀηδίαν M: ἀηδεῖαν P ἀδεῖαν in M0 ἀπόλαν M1 5 σκοτινὸν M1 δὲὶ M1 19 post οὕτε μεῖζον deesse οὕτ ἔλαττον Sylburgius uidit. praeterea uerbum uelut ἀλίσκεται desideratur

μείζον ή καταγέλωτα φέρων. καὶ οὐχὶ τοῦτό πω θαυμάζειν (ἄξιον), άλλ' ὅτι καὶ μαρτυρῶν πολλαγῆ την άρετην τω φήτορι κατάδηλός έστι και ζηλών. φανερον δε τοῦτο γένοιτ' αν έξ ων αὐτος εἴρηκε, τότε μέν ούτω πως γράφων: "Όταν δε άνθρωπος έξ όνο- 5 μάτων συγκείμενος καλ τούτων πικρῶν καλ περιέργων' (έν γὰο δὴ τούτοις οὐ τὴν ἐπλογὴν ἐπαινεῖ τῶν ὀνομά-1065 των αὐτοῦ, μὰ Δία τίς γὰρ ἂν γένοιτο πικρᾶς | καὶ περιέργου ζήλος δνομασίας:), έν [άηδία] έτέρω δε τόπω ούτωσι λέγων ' Ώς ύμᾶς δροωδῶ κακῶς πάσχοντας, 10 την σύνθεσιν των Δημοσθένους δνομάτων άγαπήσαντας.' και γὰο ἐνταῦθα πάλιν οὐ δέδοικε, μὴ τὸ κάλλος καὶ τὴν μεναλοπρέπειαν αὐτοῦ τῶν ὀνομάτων ἀγαπήσωσιν 'Αθηναῖοι, άλλὰ μὴ λάθωσιν ὑπὸ τῆς συνθέσεως γοητευθέντες, ώστε καὶ τῶν φανερῶν αὐτὸν ἀδικη- 15 μάτων άφεῖναι διὰ τὰς σειρῆνας τὰς ἐπὶ τῆς ἁρμονίας. έκ δε τούτων οὐ γαλεπον ίδεῖν, ὅτι δεινότητα μεν αὐτῷ, ὅσην οὐχ έτέρῳ, μαρτυρῶν καὶ ταῖς σειρῆσιν ἀπεικάζων αὐτοῦ τὴν μουσικήν, ἀγάμενος δε οὐ τῆς

5 Aeschines III 229 10 ibid 142

1 παταγέλωτα B: πατὰ γέλωτα M παγέλωτα P | φέφων Sylburgius: φέφον | παλ Reiskius: η̈ 2 ἄξιον addit mg Bodl sed malim ἰπανόν 3 ταύτην addit Krüger | πατάδηλας B et P initio 4 αὐτοῖς P | εἶφηπεν BP 6 πιπρῶς P 7 οὐ τὴν] αὐτὴν ν 8 νὴ Δία ν 9 post ὀνομασίας Kiessling interpunxit | ἀηδία (= μὰ δία vitio repetitum) seclusi | τόπω] λόγω πως MBP λόγω οὐτωσί πως Sylburgius ν. locum ex memoria laudare uidetur Dionysius, idem errans infra u 18 cf Aesch III 228 14 μὴ] μὸ P | λάθωσι BP | ὁπὸ Sylburgius: ἀπὸ 15 γονητευθεν νοητευθέντες P sed illud linea subducta deletur γοντευθέντος B 16 ἀφῆνωι B | σειρήνως M 17 δὲ] δὴ Krüger | ἰδεῖν | δεῖν B

cuius in imo mg δοκείμειων τοῦ κον διλίου και τοῦς | σειρή-

σιν Μ

έκλογης των δνομάτων αὐτόν, άλλὰ της συνθέσεως, άναμφιλόγως αὐτῶ ταύτην παρακεχώρηκε τὴν ἀρετήν. τουτὶ μὲν οὖν τὸ μέρος, ὡς οὐ πολλοῦ λόγου δεό-36 μενον, λέγω δή τὸ περιττὸν εἶναι συνθέτην ὀνομάτων 5 τον Δημοσθένην, μαρτυρίαις τε άξιοχρέοις και τῶ μηδένα τάναντία έγειν είπεῖν βεβαιούμενον έάσω. τίς δὲ δ της | άρμονίας αὐτοῦ γαρακτήρ καὶ ἀπὸ ποίας γέ- 1066 γονεν έπιτηδεύσεως τοιοῦτος καὶ πῶς ἄν τις αὐτὸν διαγνοίη παρεξετάζων έτέροις, ταυτί πειράσομαι λέγειν, 10 έκεινα προειπών. Πολλή τις έγένετο έν τοις άρχαίοις έπιθυμία καὶ πρόνοια τοῦ καλῶς ἡρμόττειν τὰ ὀνόματα έν τε μέτροις καλ δίχα μέτρων, καλ πάντες, ὅσοι σπουδαίας έβουλήθησαν έξενεγκεῖν γραφάς, οὐ μόνον έζήτησαν δνομάσαι τὰ νοήματα καλῶς, άλλὰ καὶ αὐτὰ 15 (τὰ ὀνόματα) εὐκόσμω συνθέσει περιλαβεῖν πλην οὐ την αὐτην γε πάντες ἐπετηδευσαν άρμονίαν, ὥστ' οὐδὲ κατὰ τὰς αὐτὰς ἦλθον ἄπαντες όδούς. τούτου δ' αἰτίας οιομαι γενέσθαι πολλάς. πρώτην μέν την έκάστου φύσιν, ή άλλοι πρὸς άλλα πεφύκαμεν εὖ, δευτέραν δὲ 20 την έκ λόγου καὶ προαιρέσεως έμφυομένην δόξαν, δι' ην τὰ μὲν ἀσπαζόμεθα, τοῖς δ' ἐπαχθόμεθα, τρίτην δὲ την έκ συνηθείας χρονίου κατασκευαζομένην ύπόληψιν ώς σπουδής άξίων, ών αν τούς έθισμούς λάβωμεν, τετάρτην έτι την πρός οθς αν φιλοτιμούμενοι τυν- 1067

² ταύτην] τά την B sed ταύτην in mg, ταύτην παρὰ ταύτην P | κεχόρικε P 4 δη] δὲ Κτüger 5 άξιονχρέοις P 6 ἔχει εἰπει P 7 άρμονίας B 9 ταντὶ Sadaeus: ταύτη 12 ὅσοι Κτüger: οι supra addito ὅσ M οί BP οῖ ν 15 τὰ ὁνόματα addidi | ἐν κόρμ α B 16 ὡς Usener ἄστε BP 17 ἑλθον B 18 οἶομαι B | γεναίσθαι P | πρώτην Κτüger: πρῶτον 19 εὖ] οὖ P 21 ἐπαχθόμεθα Viet: ἀπεχθόμεθα 23 σπονδης] πονδᾶς B | ἐθισμοὺ B 24 ἔτι Sylburgius: ἐπὶ | πρὸς οὖς αν mg Bodl: προσοῦσαν | τνηχάνωμεν Κτüger: τνηχάνομεν

χάνωμεν, ὁποῖ ἄττα ἄν ἐκεῖνοι ζηλῶσιν, ἀναφοράν τε καὶ μίμησιν ἔχοι δ' ἄν τις καὶ ἄλλα λέγειν, ἀλλὰ ἐγὼ τὰ φανερώτατα εἰπὼν ἐῷ τὰ λοιπά. ὅθεν οῖ μὲν τὴν εὐσταθῆ καὶ βαρεῖαν καὶ αὐστηρὰν καὶ φιλάρχαιον καὶ σεμνὴν καὶ φεύγουσαν ἄπαν τὸ κομψὸν ἐπιτη- 5 δεύουσιν ἀρμονίαν, οῖ δὲ τὴν γλαφυρὰν καὶ λιγυρὰν καὶ θεατρικὴν καὶ πολὸ τὸ κομψὸν καὶ μαλακὸν ἐπιφαίνουσαν, ἦ πανηγύρεις τε κηλοῦνται καὶ ὁ συμφορητὸς ὅχλος, οῖ δὲ συνθέντες ἀφ' ἐκατέρας τὰ χρησιμώτατα τὴν μικτὴν καὶ μέσην ἐζήλωσαν ἀγωγήν.

τρεῖς γὰρ δὴ συνθέσεως σπουδαίας χαρακτῆρες 37 οὖτοι οἱ γενικώτατοι, οἱ δ' ἄλλοι παρὰ τούτους τε καὶ ἀπὸ τούτων εἰσὶ κατεσκευασμένοι, πολλοὶ σφόδρα ὅντες, ἐπιτάσει τε καὶ ἀνέσει διαφέροντες ἀλλήλων. εἰλικρι-1068 νὴς μὲν οὖν ἁρμονία καὶ ἀκραιφνὴς | χαρακτὴρ κατὰ 15 πᾶν οὐκ ἄν εὐρεθείη παρ' οὐδενὶ οὔτε ἐμμέτρων οὔτε πεξῶν ποιητῆ λόγων, οὐδὲ χρὴ μαρτύρια τοιαῦτα παρ' οὐδενὸς ἀπαιτεῖν. ὅπου γὰρ οὐδὲ τῶν στοιχείων τῶν πρώτων, ἐξ ὧν ἡ τοῦ παντὸς συνέστη φύσις, γῆς τε καὶ ὕδατος καὶ ἀέρος καὶ πυρός, οὐδὲν εἰλικρινές 20 ἐστιν, ἀλλὰ πάντα μετέχει πάντων, ἀνόμασται δ' ἔκαστον αὐτῶν κατὰ τὸ πλεονάζον, τί θαυμαστόν, εἰ αἱ τῆς λέξεως ἀρμονίαι τρεῖς οὖσαι τὸν ἀριθμὸν οὐκ ἔχουσιν εἰλικρινῆ τὴν φύσιν οὐδ' ἀνεπίμικτον, ἀλλ' ἐκ τῶν ὡς ἐπὶ τὸ πολὸ συμβεβηκότων αὐτοῖς ὀνόματός 25

¹ ἄττα Sylburgius: αὐτὰ 4 (καὶ φίλαν) καὶ φιλάρχαιον P 5 σεμνὸν B | έπετήδενσαν malim 6 ἀρμονίαν B | λιουρᾶν B 7 μαλακὸν Sylburgius: μάλα 8 συμφοτὸς B 9 τὰ χρησιμώτατα, τὴν Krüger: χρησιμωτάτην 12 δὲ BP 15 ἀρμονία B | ἀνραιφνὴν B 19 πρώτου B 21 ξκαστων B 24 φύσην B | ὰν ἐπίμικτον BP 25 συνβεβηκότων B

τε ήξίωνται καὶ χαρακτήρος ἰδίου; ὅσθ², ὅταν παρέχωμαι δείγματα ἐκάστης καὶ μαρτύρια φέρω, λέξεις
τινὰς παρατιθεὶς τῶν χρησαμένων αὐταῖς ποιητῶν τε
καὶ συγγραφέων, μηδεἰς συκοφαντείτω τὰς ἐπιπλοκὰς
5 καὶ τὰς κατὰ μόρια ποιότητας αὐτῶν, ἀλλὰ κατὰ τὸ
πλεονάζον ἔκαστον τῶν παραλαμβανομένων σκοπείτω,
τεκμαιρόμενος, εἰ πολλαχῆ τοιοῦτόν ἐστι τὸ δεικνύμενον, οὐκ εἰ ἀπανταχῆ.

38 τῆς μὲν οὖν αὐστηρᾶς καὶ φιλαργαίου καὶ μὴ τὸ 1069 10 πομψον άλλα το σεμνον έπιτηδευούσης άρμονίας τοιόσδε δ γαρακτήρ δνόμασι γρησθαι φιλεί μεγάλοις καί μακροσυλλάβοις * και ταῖς έδραις αὐτῶν εἶναι πλουσίως πάνυ βεβηκυίαις, χρόνων τε άξιολόγων έμπεριλήψει διορίζεσθαι θάτερα ἀπὸ τῶν έτέρων, τοῦτο τὸ σχημα 15 [ἀπὸ] τῆς ἁρμονίας ποιοῦσιν αἱ τῶν φωνηέντων γραμμάτων παραθέσεις, όταν ή τε προηγουμένη λέξις είς εν τούτων λήγη καὶ ἡ συνάπτουσα ταύτη τὴν ἀργὴν άπὸ τούτων τινὸς λαμβάνη. ἀναγκαῖον γὰο ἦν χρόνον τινὰ μέσον ἀμφοῖν ἀξιόλογον ἀπολαμβάνεσθαι. καὶ 20 μηδείς εἴπη: 'τί δὲ τοῦτό ἐστιν, ἢ πῶς ἄν τις γένοιτο χρόνος, δς * μεταθή δυόματα ἀπ' άλλήλων διεστάναι κατά τὰς τῶν φωνηέντων συμβολάς;' δείκνυται γὰρ ύπό τε μουσικών καὶ μετρικών ὁ διὰ μέσου των

¹ τ' $P \mid \pi\alpha \varrho \acute{\epsilon} χομαι \ BP$ 5 ποιήτητάς P 6 παραλαμβανόντων BPv 8 lege πανταχή 9 ὁ ἀδρὸς mg rubro M 12 μικροσυλλάβοις $P \mid τὰς έδρας — βεβηπνίας Sylburgius, tum ωστε pro παὶ Usener. an ἀσφαλέσι παὶ pro αὐτῶν εἶναι? <math>\mid$ πλονσίως \mid πλατέως Sylburgius 13 δὲ BP 15 ἀπὸ om Sylburgius | αὶ τῶν ἐτέρων αὶ τῶν φωνηέντων B 16 ἢ τε \mid εἶ τε BP 17 τούτων \mid τούτων τινὸς λαμβάνη $B \mid λήγη \mid λήγγει$ $BP \mid$ καὶ bis P 18 ἢν Usener: εἶναι \mid χρόνων P^1 21 fort χρόνος οἶός τε συναφή ὀν. ἀπ΄ ἀ. διιστάναι Usener an δς αἴτιος εἶη πτλ? 23 μονσινῶ BP

φωνηέντων χρόνος έτέρων παρεμβολή γραμμάτων ήμι-1070 φώνων ἀναπληροῦσθαι δυνάμενος. Ι τοῦτο δ' οὐκ ἂν έγίγνετο μή σιωπης τινος άξιολόγου διειργούσης τά φωνήεντα ἀπ' ἀλλήλων, πρώτον μέν δή τοῦτο τῆς άρμονίας ταύτης έστιν ιδίωμα ώς έπι το πολύ. Ετερον 5 δέ τοιοῦτον άνακοπάς καὶ άντιστηριγμούς λαμβάνειν καὶ τοαγύτητας έν ταῖς συμπλοκαῖς τῶν ὀνομάτων έπιστυφούσας την άκοην ήσυγη βούλεται. ένταῦθα πάλιν ή των ἀφώνων τε καὶ ήμιφώνων γραμμάτων δύναμις αιτία, δπότ' αν τὰ λήγοντα τῶν ἡγουμένων 10 μορίων ή γράμματα τοῖς ἡγουμένοις [ώς] μηδὲν τῶν έπιφερομένων μήτε συναλείφεσθαι μήτε συγχεισθαι φύσιν έγη. πολύ γὰρ δὴ τὸ ἀντίτυπον ἐν ταῖς τούτων συμβολαίς γίνεται, ώσπες γε καλ έν αὐτοίς τοίς ονόμασιν, όταν έκ των τραχυνόντων την φωνην γραμ- 15 μάτων αι καλούμεναι συλλαβαί συντεθώσι. πολλής δέ 1071 τινος ένταῦθα δεῖ τῆς | τεγνήσεως, ΐνα μὴ κακόφωνοι μηδε άηδεῖς μηδε άλλην τινά όγλησιν επενεγκάμεναι ταῖς ἀκοαῖς λάθωσιν αἱ τοιαῦται συζυγίαι, ἀλλ' ἐπανθῆ τις αὐταῖς χνοῦς ἀρχαιοπινής καὶ χάρις ἀβίαστος. ἀρκεῖ 20 γάρ, ως έν είδόσι λέγοντας, ὅτι φύσιν ἔχει μηδέν τῶν σπουδαίων δημάτων ἄμοιρον ὥρας εἶναι καὶ χάριτος ιδίας, τοσοῦτον μόνον είπειν.

έν μεν δή τοῖς έλαχίστοις τε καὶ στοιχειώδεσι μο-39 οίοις τῆς λέξεως ταῦτα χαρακτηρικὰ τῆς πρώτης έστιν 25

⁶ ἀντιστηρισμούς P 7 τραχύτητα P 9 ἡμιφώνων Sylburgius: ἐμφώνων P 11 μηρίων P 11 μηρίων P 12 συνχεῖσθαι P 14 (λαμβανομένων) συμβολαῖς P 17 τοῖς οπ P 17 τοπόφωνον μηδ' ἀπδὲς Sylburgius P 18 ἐνεγπάμεναι P 19 an φανῶσιν? 20 χνοῦς] γνοῦς P 21 εἰδόσιν P 29 κανοῦς P

άρμονίας, έν δε τοῖς καλουμένοις κώλοις, ἃ συντίθεται μεν έκ των ονομάτων, συμπληροί δε τας περιόδους, ού μόνον ταῦτα, ἀλλὰ καὶ (τὸ) τοὺς ὁυθμοὺς τοὺς καταμετρούντας αὐτὰ μὴ ταπεινούς μηδὲ μαλθακούς μηδ' 5 άγεννεῖς εἶναι, ύψηλοὺς δὲ καὶ ἀνδρώδεις καὶ μεγαλοπρεπεῖς. οὐ γὰρ δὴ φαῦλόν τι πρᾶγμα ρυθμός ἐν λόγοις οὐδὲ προσθήμης τινὸς μοῖραν ἔγον οὐκ ἀναγκαίας, άλλ' εί δεῖ τάληθές, ὡς έμὴ δόξα, είπεῖν, ἀπάντων χυριώτατον τῶν γοητεύειν δυναμένων καὶ | κηλεῖν 1072 10 τὰς ἀκοάς. πρὸς δὲ τοῖς ρυθμοῖς καὶ τὸ τοὺς σχηματισμούς [τῶν ἐννοιῶν] γενναίους εἶναι καὶ ἀξιωματικούς οὐ μόνον τοὺς κατά τὰς νοήσεις άλλὰ καὶ κατ' αὐτὴν τὴν λέξιν συνισταμένους. έξαριθμεῖσθαι δὲ νῦν, δσα γένη σγηματισμών έστι τών τε κατωνομασμένων 15 καὶ τῶν ἀκατονομάστων, καὶ τίσιν αὐτῶν ἡ τοιαύτη μάλιστα πέφυκεν άρμονία χαίρειν, οὐκ ἔχω καιρόν. έτι τῆς άρμονίας ταύτης οἰκεῖόν έστι καὶ τὸ τὰς περιόδους αὐτουργούς τινας εἶναι καὶ ἀφελεῖς καὶ μήτε συναπαρτιζούσας έαυταῖς τὸν νοῦν μήτε συμμεμετρη-20 μένας τῷ πνεύματι τοῦ λέγοντος μηδέ γε παραπληρώμασι τῶν ὀνομάτων οὐκ ἀναγκαίοις ὡς πρὸς τὴν ὑποκειμένην διάνοιαν χρωμένας μηδ' είς θεατρικούς τινας καὶ γλαφυρούς καταληγούσας ρυθμούς. καθόλου δέ γε οὐδὲ ἀσπάζεται τὸ έμπερίοδον ἥδε ἡ σύνθεσις ὡς τὰ 25 πολλά, ἀποιήτως δέ πως καὶ ἀφελῶς καὶ τὰ πλείω

κομματικώς κατεσκευάσθαι βούλεται, παράδειγμα ποιουμένη την ακατάσκευον φύσιν. εί δέ ποτε ακολουθήσειεν τοις ανεπιτηδεύτως συντιθεμένοις κώλοις ή 1073 περιόδοις ή βάσεσιν εύρυθμος, τὸ συμβάν έκ τῆς αὐτομάτου τύχης οὐκ ἀπωθεῖται. καὶ ταῦτα δ' ἔτι τῆς 5 άρχαίας και αύστηρᾶς άρμονίας έστι χαρακτηρικά: τὸ μήτε συνδέσμοις χρησθαι πολλοίς μήτ' άρθροις συνεγέσιν άλλ' ἔστιν ὅτε καὶ τῶν ἀναγκαίων ἐλάττοσιν, τὸ μή χρονίζειν έπὶ τῶν αὐτῶν πτώσεων τὸν λόγον ἀλλὰ θαμινά μεταπίπτειν, τὸ τῆς ἀκολουθίας τῶν προεξε- 10 νεγθέντων ύπεροπτικώς έγειν την φράσιν μηδε κατ' άλληλα, τὸ περιττῶς καὶ ἰδίως καὶ μὴ κατὰ τὴν ὑπόληψιν ή βούλησιν των πολλών συζεύγνυσθαι τὰ μόρια. καὶ παραδείγματα δὲ αὐτῆς ποιητῶν μὲν καὶ μελοποιῶν η τ' Αλσχύλου λέξις όλίγου δεῖν πᾶσα καὶ ἡ Πινδάρου, 15 χωρίς ὅτι μὴ τὰ Παρθένεια καὶ εἴ τινα τούτοις ὁμοίας άπαιτεί κατασκευάς. διαφαίνεται δέ τις δμοία κάν 1074 τούτοις | εὐγένεια καὶ σεμνότης ἁομονίας τὸν ἀρχαῖον φυλάττουσα πίνον. συγγραφέων δε λαμπρότατός τε καὶ μάλιστα τῶν ἄλλων κατορθῶν περὶ ταύτην τὴν 20 lδέαν Θουκυδίδης. εl δέ τω δοκεί μαρτυρίων έτι δείν

¹ πατεσπευάσθαι] τὴν ἀπατασπεύασθον Β 2 εί] ἐ Β | ἀπολουθή[εν Β in extrema pagina 3 ἀνεπιτηδεύτως συντιθεμένοις Μ: ἀνευπιτηδεύτως συντιθεμένοις Β ἀνευ πιτοθεμένοις Ρν 4 περίοδος ἢ βάσις Usener | εὕρυθμον Reiskius: εὐρύθμοις | συμβᾶν Β 8 ἐλάττοσι Ρν | τὸ Sylburgius: τοῦ 9 πτόσεων Ρ 10 μεταπίπτειν Sylburgius: μεταπέμπειν | τὸ Sylburgius: τῷ | ἀπολουθείας Β 11 ὑπεροπτιπῷς ἔχειν τὴν φράσιν, μηδὲ πατάλληλον, τὸ περιττῷς] ὑπεριττῷς Β | πατ ἄλληλα] πατάλληλον Μν ἀπατάλληλον Ρ 12 τὸ Sylburgius: τῷ | ροσε πατὰ in P spatium fere VI litt 13 συνεύγνυσθαι Β 14 μὲν] τὲ sed in mg μὲν Β 15 τε ΒΡ | λέξις δλίξις Ρ 16 μὴ τὰ Μ: μετὰ ΒΡν | τινα Sylburgius: τινας | ὁμοίας — δέ τις οmisit Ρν 17 ὁμοία] ὅμοια Ρ 19 πῖνον ΜΒΡν 21 μαρτύρων Β

τῶ λόνω, παρελθών τοὺς ποιητάς ἐκ τῆς Θουκυδίδου λέξεως ταυτί 'Τούτου δε τοῦ πολέμου μῆκός τε μέγα προύβη, παθήματά τε ξυνέβη γενέσθαι τῆ Ελλάδι πολλά οἶα οὐχ ἔτερα ἐν ἴσω γρόνω. οὕτε γὰρ πόλεις 5 τοσαίδε ληφθεῖσαι η οπμώθησαν αὶ μεν ύπο βαοβάοων. αί δὲ ύπὸ σφῶν αὐτῶν ἀντιπολεμούντων, εἰσὶ δὲ αί καὶ ολκήτορας μετέβαλον άλισκόμεναι, ούτε φυναλ τοσαίδε άνθρώπων καὶ φόνος δ μέν κατ' αὐτὸν τὸν πόλεμον, δ δε δια το στασιάζειν. τά τε πρότερον ακοή 10 μεν λεγόμενα, ἔργω δε σπανιώτερον βεβαιούμενα οὐκ άπιστα κατέστη σεισμών τε πέρι, οδ έπλ πλείστον άμα μέρος γης και Ισγυρότατοι οι αυτοί έπέσγον, ηλίου τ' έκλείψεις. | αξ πυκυότεραι παρά τὰ έκ τοῦ πρίν 1075 χρόνου μνημονευόμενα συνέβησαν, αύχμοί τ' ἔστιν 15 παρ' οἷς μεγάλοι καὶ ἀπ' αὐτῶν καὶ λιμοὶ καὶ ἡ οὐχ ημιστα βλάψασα καὶ μέρος τι φθείρασα ή λοιμώδης νόσος.' ή μεν δή πρώτη των άρμονιων ή γεννική καί αὐστηρὰ καὶ μεγαλόφρων καὶ τὸ ἀργαιοπρεπές διώκουσα τοιάδε τίς έστι κατά τὸν χαρακτῆρα.

40 ή δὲ μετὰ ταύτην ⟨ή⟩ γλαφυρὰ καὶ θεατρική καὶ 21 τὸ κομψὸν αἰρουμένη πρὸ τοῦ σεμνοῦ τοιαύτη: ὀνομάτων αἰεὶ βούλεται λαμβάνειν τὰ λειότατα καὶ μαλακώτατα, τὴν εὐφωνίαν θηρωμένη καὶ τὴν εὐμέλειαν, έξ αὐτῶν δὲ τὸ ἡδύ. ἔπειτα οὐχ ὡς ἔτυχεν ἀξιοῖ ταῦτα

2 Thucydides I 23, 1-4

² λέξεων B | hiatum Reiskius sensit 3 ξυνηνέχθη Θ et Δ de Thuc p 860 | ἐν αὐτῷ post γενέσθαι inserit ν ex Θ et Δ p 860 4 πολλὰ om Θ et Δ p 860 5 λειφθεῖσαι P | ὑπὸ om ν ὑπὸ B 14 συνέβησαν ν M p 861 15 καὶ οὐχ ημιστα καὶ ἡ ν ἡ in Θ om ABEF 16 βλέψασα B 17 γενικὴ MBPν 20 ἡ inseruit Krüger 23 εὐμέλειαν Sylburgius: ἐκμέλειαν P ἐμμέλειαν MB

τιθέναι οὐδε ἀπερισκέπτως συναρμόττειν θάτερα τοῖς έτέροις, άλλὰ διακοίνουσα τὰ ποῖα τοῖς ποίοις [καὶ] 1076 παρα τιθέμενα μουσικωτέρους ποιείν δυνήσεται τούς ήγους, καὶ σκοποῦσα κατὰ ποῖον σχημα ληφθέντα γαριεστέρας ἀποτελέσει τὰς συζυγίας, οὕτως συναρ- 5 μόττειν ξκαστα πειραται, πολλήν σφόδρα ποιουμένη φροντίδα τοῦ συνεξέσθαι καὶ συνηλεῖφθαι καὶ προπετεῖς ἀπάντων αὐτῶν εἶναι τὰς ἁρμονίας. καὶ διὰ τοῦτο φεύνει μεν απάση σπουδή τας των φωνηέντων συμ-Βολάς ώς την λειότητα καὶ την εὐέπειαν διασπώσας, 10 φεύνει δέ, όση δύναμις αὐτῆ, τῶν ἡμιφώνων τε καὶ άφωνων γραμμάτων τὰς συζυγίας, δσαι τραγύνουσι τούς ήγους καὶ ταράττειν δύνανται τὰς ἀκοάς. ἐπειδὴ γάρ οὐκ ἐνδέχεται πᾶσαν σημαίνουσαν σῶμα ἢ πρᾶγμα λέξιν έξ εὐφώνων συγκεῖσθαι γραμμάτων καὶ μαλα- 15 κῶν, ἀλλ' ἐνίοτε συγκεῖσθαι τὰς αὐτὰς καὶ κακῶς ἐνδέγεται, δ μη δίδωσιν ή φύσις, τοῦτο πειοᾶται λαμβάνειν ταῖς συζυγίαις αὐταῖς καὶ ζούτω τὰς φωνὰς> ποιείν ήδίους καὶ μαλακωτέρας. καὶ δῆτα καὶ παρεμβάλλειν αὖ ταῖς ⟨ἀναγκαίαις⟩ τινὰς έτέρας λέξεις ὑπο- 20 μένει πρός τὸν ὑποκείμενον νοῦν οὕτ' ἀναγκαίας οὕτ' ίσως γρησίμας, δεσμοῦ δέ τινος ἢ κόλλης τάξιν ταῖς

² ἀλλὰ — ποίοις om B | τὰ ποῖα τοῖς ποίοις παρατιθέμενα Sylburgius: τὰ ποιὰ τοῖς ἀποίοις καὶ παρατιθεμένη 3 μουσικοτάτους MBP: corr Usener 6 πεινρᾶται B 7 συνειλῆφθαι MBP: corr Reiskius | προσπετεῖς BPν 9 φεύγει μὲν ἂν P^1 10 ἐνέπειαν P ἀνέπειαν P 12 post γραμμάτων lac XI litt M 13 δύναται P 14 P 0m P 15 ἐξ ἀφάνων P | συγκεῖσθαι — γραμμάτων om BPν add mg P 16 τὰς αὐτὰς P τινὰς Usener 17 μη Krüger: δP 18 αὐτὰν Usener | post καὶ in P lac X—XII litt nulla lac in P 19 ταρεμβάλλειν P 19 καὶ δP 19 καὶ δP 19 καὶ P 19 καὶ P 19 καὶ P 10 ἀνταῖς P 10 ἀνταῖς P 10 ἀναγκαίαις suppleui, lac VII litt P0, nulla lac P1 ε αθ P2 ο αν ταῖς P3 αν δταῖς P4 δεξες P5 P6 γραμρία P8 P9 καὶ P9 κα

ποὸ αὐτῶν καὶ μετ' αὐτὰς κειμέναις ὀνομασίαις παρ- 1077 εξομένας, ΐνα μη συναπτόμεναι πρός άλλήλας αί καταλήγουσαί τε είς τραγύ γράμμα καί αι την άργην άπό τινος τοιούτου λαμβάνουσαι σπαδονισμούς τῶν 5 ήγων ποιώσι καὶ ἀντιτυπίας, τῆ δὲ παρεμπιπτούση λέξει προσαναπαυόμεναι μαλακούς φαίνεσθαι ποιώσι τοὺς ήγους καὶ συνεχεῖς. τὸ γὰο ὅλον ἐστὶν αὐτῆς βούλημα καὶ ή πολλή πραγματεία περὶ τὸ συσπασθῆναί τε καί συνυφάνθαι πάντα τὰ μόρια τῆς περιόδου, 10 μιᾶς λέξεως ἀποτελοῦντα φαντασίαν, καὶ ἔτι πρὸς τούτω περί τὸ πᾶσαν είναι τὴν λέξιν, ώσπερ έν ταῖς μουσικαῖς συμφωνίαις, ήδεῖαν καὶ λιγυράν. τούτων δὲ τὸ μὲν αἱ τῶν άρμονιῶν ἀκρίβειαι ποιοῦσι, τὸ δ' αί τῶν γραμμάτων δυνάμεις οἰκείως έχόντων πρὸς 15 άλληλα ταῖς κατὰ τοὺς νόμους συμπαθείαις, ὑπὲρ ὧν έτέρας επιστήμης (ή) θεωρία. Επιτρόγαλος δή τις γίνεται καὶ καταφερής ή δύσις τῆς λέξεως, ώσπερ κατά πρανούς φερόμενα χωρίου νάματα μηδενός αὐτοῖς άντικρούοντος, καὶ διαρρεῖ | διὰ τῆς ἀκοῆς ἡδέως 1078 20 πως καὶ ἀσπαστῶς οὐδὲν ἦττον ἢ τὰ δι' ἀδῆς καὶ δργάνου μουσωθέντα κρούματα καὶ μέλη. ἔτι τῆς συνθέσεως ταύτης έστι και τὰ κῶλα δεινῶς ποιήμασιν έμφερη, μαλακόφωνα καὶ λεῖα, πολὸ τὸ κωτίλον ἔχοντα,

1 μετ' αὐτὰς Reiskius: μετὰ ταύτας 3 παταλλήγονσαί B 4 τινοςος B 6 προσάνναπανόμεναι B 8 συσπαθήναι B συσταθήναι Usener 9 συνηφάνθαι M | μόρια M: μήρια B μοιρια P | τῆς περο τῆς περιόδου B 11 τοῦτο BP 13 αἱ τῶν | αὐτῶν B | ποιοῦσιν B 14 γραμμάτων Krüger: πραγμάτων | δύαμις B | οἰπείων B 15 $\pi[\alpha]$ τὰ cum ras M κατὰ τὸ στόμα Usener 16 ἡ add Krüger | θεωρίας P | [έ]πιτρόχαλος cum ras M 18 νάματα Kiessling: σώματα | αὐτοῖς M: αὐτῆς BP 19 ἀντικρούοντος Sylburgius: άνακρούοντος 22 έστὶ ξότιν BP | δειν ὡς ὰποιήμασιν B δεῖν ἀποιήμασιν D δεινά ποιήμασιν D

κατά τινα φιλότητα φυσικήν συζευγνύμενα άλλήλοις. έξ ών ή περίοδος συνέστηκεν οὐδεν γαρ έξω περιόδου συντίθησιν. ἔτι τῶν ρυθμῶν, εἰς ἃς διαστέλλεται περιόδους, οὐ τοὺς ἀξιωματικοὺς βούλεται λαμβάνειν άλλά τούς γαριεστάτους. εὐκόρυφοι δή φαίνονται καί 5 εύγραμμοι διὰ τοῦτο καὶ εἰς έδραν ἀσφαλῆ τελευτῶσι. των δε σγημάτων διώχει τὰ χινητιχώτατα των όγλων. καλλωπίζεται γὰο καὶ τέθηλε τούτοις, ὰν ἄχοι τοῦ μὴ λυπήσαι τὰς ἀχοὰς προβαίνοι, ὧν εἰσὶν αί τε παρισώσεις καὶ παρομοιώσεις καὶ ἀντιθέσεις καὶ τὰ παρωνο- 10 μασμένα τά τε άντιστρέφοντα καὶ τὰ ἐπαναφερόμενα 1079 καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα | ποιητικῆς καὶ μελικῆς λέξεως ὄργανα. τοιαῦτά τινά μοι καὶ ταύτης εἶναι φαίνεται χαρακτηριστικά της άρμονίας. παραδείγματα δ' αὐτῆς ποιοῦμαι ποιητῶν μὲν Ἡσίοδόν τε καὶ Σαπφὰ 15 καὶ 'Ανακρέοντα, τῶν δὲ πεζῆ λέξει χρησαμένων 'Ισοκράτην τε τὸν 'Αθηναῖον καὶ τοὺς ἐκείνω πλησιάσαντας. εξοηνται μεν οὖν και πρότερον ἤδη λέξεις τινές. έν αξς τὸν ὅλον χαρακτῆρα αὐτοῦ τῆς λέξεως ὑπέγραφον, έξ ὧν καὶ τὰ περὶ τὴν σύνθεσιν, εὶ τοιαῦτά έστιν 20 οἷα λέγομεν ήμεῖς, οὐ χαλεπῶς ἄν τις ίδοι. ἵνα δὲ μή δόξωμεν διαρτάν τὰς ἀκολουθίας, τοὺς ἀναγινώσκοντας έπὶ τὰ ἐν ἀργαῖς δηθέντα παραδείγματα κελεύοντες άναστρέφειν, λαμβανέσθω κάνταῦθα έκ τῶν Πανηγυρικῶν αὐτοῦ λόγων λέξις οὐ πολλὴν διατριβὴν παρέξουσα 25

³ συντίθησιν έπὶ τῶν ξυθμῶν. εἰς ᾶς δὲ ἀποστέλεται MBP ν: διαστέλεται medium est, sed εἰς ᾶς δὴ ἀποτελεῖται π. mauolt Usener 5 ἀλλὰ τοὺς χαρακ ἀλλὰ τοὺς P, sed uitium lineola tollitur | δη | δὲ B 6 fort εὐθύγραμμοι Usener 7 διώπει Sylburgius: δεῖ διώπειν M δειδιώπειν BP 8 ᾶν] έ ᾶν B έὰν MP αν ν 9 προβαίνη MBP: corr Usener | δν Holwellus: ὡς 12 τοιαῦτα — ὄργανα οπ Pν 14 immo χαρακτηριπὰ 17 τὲ τὸν bis B 18 καὶ οm Pν 20 εἴ τοι αὐτά B 25 λέξιν P

τοῖς ἀναγνωσομένοις, ἐν ἡ διεξέργεται τὰ πραγθέντα 'Αθηναίοις πεοί την έν Σαλαμίνι ναυμαγίαν. έστι δέ ήδε. 'Έπειδη γαο ούχ οἶοί τε ἦσαν πρὸς ἀμφοτέρας αιια παρατάξασθαι τὰς δυνάμεις, παραλαβόντες απαντα 5 τὸν ὄχλον ἐκ τῆς πόλεως | εἰς τὴν ἐγομένην νῆσον 1080 έξεπλευσαν, ίν' εν μέρει καὶ μὴ πρὸς εκάτερα κινδυνεύωσι. καίτοι πῶς ἂν ἐκείνων ἄνδρες ἀμείνους ἢ μᾶλλον φιλέλληνες όντες έπιδειχθεῖεν, οΐτινες έτλησαν έπιδείν, ώστε μή τοῖς πολλοῖς αἴτιοι γενέσθαι τῆς 10 δουλείας, έρήμην μεν την πόλιν γιννομένην, την δε χώραν πορθουμένην, ίερα δε συλώμενα και νεως έμπιμπραμένους, απαντα δε τον πόλεμον περί την πατρίδα την αύτων γενόμενον; και μην ούδε ταῦτ' ἀπέγρησεν αὐτοῖς, ἀλλὰ πρὸς διακοσίας καὶ γιλίας τριήρεις 15 μόνοι διαναυμαγεῖν οὐκ ἐμέλλησαν, οὐ μὴν εἰάθησάν γε. καταισχυνθέντες τε γάρ Πελοποννήσιοι την άρετην αὐτῶν καὶ νομίσαντες προδιαφθαρέντων μὲν τῶν ήμετέρων οὐδ' αὐτοὶ σωθήσεσθαι, κατορθωσάντων δ' είς ατιμίαν τας αυτών πόλεις καταστήσειν, ήναγκά-20 σθησαν μετασχεῖν τῶν κινδύνων. καὶ τοὺς | μὲν 1081 θορύβους τοὺς ἐν τῷ πράγματι γιγνομένους καὶ τὰς πραυγάς καὶ τὰς παρακελεύσεις, ἃ κοινὰ πάντων έστὶ τῶν ναυμαχούντων, οὐκ οἶδ' ὅ τι δεῖ λέγοντας διατρί-

3 Isocrates IV 96-99

² ναυχίαν P 4 παραλαμβόντες B 5 τὸν ἐκ τῆς πόλεως Is 6 Γν' ἐν μέρει πρὸς ἐκατέραν κινδυνεύσωσιν Is Γ 8 ἐπιδειχθέντες ἐπιδειχθεῖεν B 10 τὴν πόλιν] πόλην P 13 αὐτῶν BP | γενομένην B | και μὴν οὐδὲ Ritschelius: και μηδὲ MBP και οὐδὲ Is | ἀποχρῆσαι MP ἀποιχρῆσαι B: corr v 15 οὐκ om Is | εἰώθησαν M 16 τε om Is seclusit v 18 αὐτοι M 19 αὐτῶν MBPν 21 θορυβας θορύβους B | γινομένους M 22 λέγοντα Is

βειν. ἃ δ' ἔστιν ίδια καὶ τῆς ἡγεμονίας ἄξια καὶ τοῖς προειρημένοις δμολογούμενα, ταῦτα δ' έμὸν ἔργον έστὶν είπειν, τοσούτον ναο ή πόλις ήμων διέφερεν, ότε ήν άκεραιος, ώστε άνάστατος γενομένη πλείους μεν συνεβάλετο τριήρεις είς τὸν κίνδυνον τὸν ὑπὲρ τῆς Ἑλλά- 5 δος η σύμπαντες οἱ ναυμαγήσαντες, δυναμένας δὲ πρὸς δίς τοσαύτας κινδυνεύειν. οὐδείς γ' οὖν πρὸς ἡμᾶς ούτως έγει δυσμενώς, όστις ούκ αν δμολογήσειε δια μεν την ναυμαγίαν ήμας τω πολέμω κρατήσαι, ταύτης δε την πόλιν αlτίαν γεγενησθαι. καίτοι μελλούσης 10 στρατείας έπὶ τοὺς βαρβάρους ἔσεσθαι τίνας χρη την ήγεμονίαν έχειν; οὐ τοὺς ἐν τῷ προτέρω πολέμω μάλιστα εὐδοκιμήσαντας καὶ πολλάκις μὲν ἰδία προκιν-1082 δυνεύσαντας, έν | δε τοῖς ποινοῖς τῶν ἀγώνων ἀριστείων άξιωθέντας: οὐ τοὺς τὴν αὑτῶν καταλιπόντας 15 περί τῆς τῶν ἄλλων σωτηρίας καὶ τό γε παλαιὸν ολκιστάς πλείστων πόλεων γενομένους καλ πάλιν αὐτάς έχ τῶν μεγίστων συμφορῶν διασώσαντας; πῶς δ' οὐχ αν δεινα παθοιμεν, εί των καιων πλείστον μέρος μετασχόντες έλαττον ταῖς τιμαῖς έχειν ἀξιωθείημεν καὶ 20 τότε ποοταγθέντες ποὸ τῶν ἄλλων νῦν ετέροις ἀκολουθείν ἀναγκασθείημεν;'

τῆς δὲ τρίτης άρμονίας, ἢν ἔφην μικτὴν έξ άμφοῖν 41

¹ ἄξιον Μ 3 τοσούτον MBP 6 νανμαχήσαντες — 8 διὰ μὲν τὴν οm P | δυναμένας] δυνάμεις B δυναμένας — πινδυνεύειεν οm Is 7 οὐδεὶς δὲ Is οὐδεὶς γ' οὖν πρὸς δὶς τοσαύτας οὐδεὶς γοὖν B 8 ὁμολογήσειεν B 9 ταύτην P 10 γενέσθαι Is 11 οὕσεσθαι B 13 δία προπινδυνεύσαντας B διαπροπινδυνεύσαντας MP 14 τῶν ἀγαθῶν τῶν ἀγάνων B | ἀριστείαν Μ 15 αὐτῶν MBP | ἐκλιπόντας Is 16 ὑπὲρ Is | καὶ om B | τό τε Is 17 αὐτ[ὰς] et 18 [συμφορ]ῶν cum ras M 19 μετασχόντων μετασχόντες B prius del corrector 20 ἐν ταῖς τιμαῖς ἔλαττον Is 21 πρὸ Sylburgius: πρὸς MBP ὑπὲρ Is | τῶν ἄλλων] ἀπάντων Is 23 μιπτὸν BP¹

είναι τὰ γρησιμώτατα έκλέγουσαν ἀφ' έκατέρας, οὐδείς έστι γαρακτήρ ίδιος, άλλ' ώς αν οί μετιόντες αυτήν προαιρέσεως έγωσιν ή δυνάμεως τὰ μὲν φυγεῖν, τὰ δὲ λαβεῖν, ούτως κίρνανται καθάπερ ἐν | τῆ ζωγραφία 1083 5 τὰ μίγματα. ταύτης τῆς ἁομονίας πράτιστος μὲν ἐγένετο κανών ὁ ποιητής Όμηρος, καὶ οὐκ ἄν τις εἴποι λέξιν άμεινον ήρμοσμένην τῆς ἐκείνου πρὸς άμφω ταῦτα, λέγω δὲ τήν τε ήδονην καὶ τὸ σεμνόν. ἐζήλωσαν δε αὐτὸν ἐπῶν τε πολλοί ποιηταί και μελῶν, ἔτι 10 δε τραγωδίας τε καὶ κωμωδίας, συγγραφεῖς τε άργαῖοι καλ φιλόσοφοι καλ δήτορες. ὧν άπάντων μεμνῆσθαι πολύ ἄν ἔργον είη, ἀρκέσει δὲ τῶν ἐν λόγοις δυναστευσάντων, οθς έγω κρατίστους είναι πείθομαι, δύο παρασγέσθαι μόνους, συγγραφέων μεν Ήροδοτον, φιλο-15 σόφων δε Πλάτωνα και γάρ και άξίωμα και γάρις αὐτῶν ἐπιτρέχει ταῖς ἀρμονίαις. εὶ δὲ ὀρθὰ έγὰ καὶ ελκότα έγνωκα περί αὐτῶν, έξετάσαι τῷ βουλομένω σχοπεῖν ἔστιν. φέρε δη τίς οὐκ ἂν δμολογήσειεν τῆς τε αὐστηρᾶς καὶ τῆς ἡδείας ἁρμονίας μέσην εἶναι τήνδε 20 την λέξιν και τὰ κράτιστα είληφέναι παρ' έκατέρας, ή κέχρηται Ἡρόδοτος Ξέρξη περιθείς τον λόγον, ὅτ' ἐβουλεύετο περί τῆς | πρὸς τοὺς "Ελληνας στρατείας; 1084 μετακεκόμισται δ' είς την 'Ατθίδα διάλεκτον η λέξις: "Ανδρες Πέρσαι, ούτ' αὐτὸς καθηγήσομαι νόμον τόνδ'

24 Herodotus VII 8 sqq

2 αὐτὴν Sylburgius: αὐτῶ 4 λαβεῖν] λαβοῖο P 6 Πνησος delet Kiessling in mg 8 εἰδονὴν B 9 ἐπών M 13 δύω BPν 15 δὲ Πλάτωνα post αὐτῶν repetit P | nαὶ γὰς nαὶ] καὶ γὰς P 17 ἐξετάσας BPν 18 ὁμολογήσειε ν 19 τῆς ἡδείας] ἡδείας B ἡδίας P | μέσειν P 21 περιτιθείς Sylburgius ν | ἐβονλεύενο B in mg ν: ἐβούλετο MBP 22 Έλληνας — δὲ (sic) in mg supplet B

έν ύμιν τιθείς παραδεξάμενός τε αὐτῷ χρήσομαι. ώς έγω πυνθάνομαι των πρεσβυτέρων, οὐδένα γρόνον ήτοεμήσαμεν, έξ οδ παρελάβομεν την ήγεμονίαν τήνδε παρά Μήδων, Κύρου καθελόντος 'Αστυάγην' άλλὰ θεός τε ούτως ένάγει καὶ αὐτοῖς ἡμῖν πολλά 5 έπιοῦσι συμφέρεται έπὶ τὸ ἄμεινον. ἃ μὲν δη Κῦρός τε καὶ Καμβύσης πατήρ τε δ έμδς Δαρείος κατειργάσαντο (καὶ προσεκτήσαντο) έθνη, έπισταμένοις οὐκ ἄν τις λέγοι. έγὰ δ', ἐπειδή παρέλαβον τὸν θρόνον τοῦτον, έφρόντιζον, όπως μη λείψομαι των πρότερον γενομέ- 10 νων έν τη τιμη τηδε μηδ' έλάσσω προσκτήσομαι δύναμιν Πέρσαις. Φροντίζων δε ευρίσκω αμα μεν κύδος ήμιν προσγινόμενον χώραν τε ής νῦν κεκτήμεθα οὐκ 1085 ελάσσονα οὐδὲ φλαυροτέραν παμφορω τέραν τε, αμα δὲ τιμωρίαν καὶ τίσιν γινομένην. διὰ δὴ ταῦτα νῦν 15 ύμας ένω συνέλεξα, ίνα, α διανοούμαι πράττειν, ύποθω δμίν : μέλλω ζεύξας τὸν Ελλήσποντον έλαύνειν στρατὸν διὰ τῆς Εὐρώπης ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, ϊνα 'Αθηναίους τιμωρήσωμαι, όσα δή πεποιήκασι Πέρσας τε καί πατέρα τὸν ἐμόν. δρᾶτε μὲν δὴ καὶ ⊿αρεῖον προθυμού- 20 μενον στρατεύεσθαι έπὶ τοὺς ἄνδρας τούτους, άλλ' δ μέν τετελεύτηκε, καὶ οὐκ έξεγένετ' αὐτῷ τιμωρήσασθαι, έγω δ' ύπέρ τ' έκείνου και των άλλων Περσων οὐ πρότερον παύσομαι, πρίν έλω τε καί πυρώσω τὰς

Αθήνας, οί νε έμε τε καὶ πατέρα τὸν έμὸν ὑπῆρξαν άδικα ποιούντες: πρώτα μέν είς Σάρδεις έλθόντες αμα 'Αρισταγόρα τῷ Μιλησίω, δούλω δὲ ἡμετέρω, ἐνέποησαν τά τε άλση καὶ τὰ ἱερά. δεύτερα δὲ ἡμᾶς οἶα 5 έδρασαν είς την γην την σφετέραν αποβάντας, ότε Δατίς τε καὶ 'Αρταφέρνης έστρατήγουν, έπίστασθέ που πάντες. τούτων μέν τοι ένεκα άνωρμημαι έπ' αὐτοὺς 1086 στρατεύεσθαι, άγαθὰ δ' έν αὐτοῖς τοσάδε άνευρίσκω λογιζόμενος εί τούτους τε καί τούς τούτοις πλησιο-10 γώρους καταστρεψόμεθα, οδ Πέλοπος τοῦ Φρυγός νέμονται χώραν, γην [τε] την Περσίδα αποδείξομεν τω Διὸς αλθέδι διιορον οὖσαν, οὐ νὰο δὰ γώραν νε οὐδεμίαν κατόψεται ὁ ήλιος δμορον οὖσαν τῆ ἡμετέρα, ἀλλ' αὐτὰς ἀπάσας έγὰ ἄμα ὑμῖν μίαν χώραν θήσω, διὰ 15 πάσης έξελθων της Ευρώπης, πυνθάνομαι γαρ ώδε έχειν ούτε τινά πόλιν αὐτῶν οὐδεμίαν οὕτε ἔθνος ανθρώπων οὐδεν ὑπολείπεσθαι ἡμῖν, ο οἶόν τε ἔσται έλθεῖν εἰς μάχην, τούτων, ὧν ἔλεξα, ὑπεξηρημένων. ούτως οί τε ημίν αίτιοι έξουσι δούλιον ζυγόν οί τε 20 άναίτιοι. ύμεῖς δ' άν μοι τάδε ποιοῦντες χαρίζοισθε. έπειδαν υμίν σημήνω τον χρόνον, είς ον ήμιν ήκειν δοκεί, προθύμως ύμας απαντας δεί παρείναι. ος δ' | αν έλθη έγων κατεσχευασμένον στρατόν κάλλιστα, 1087

^{1 &#}x27;Αθηναίας $B \mid$ οἴ σε $B \mid$ πράπτον πατέρα P sed uitium lineola deletur 2 γάρδεις BP 3 ἄμα v ex H: παρὰ MBP 6 δἄτίς $P \mid$ ἀταφέρνης BP 9 εί] εἰς P 12 χώραν corr in χωράν $P \mid$ γε vH: τε MBP 15 εὐρύπης corr in εὐρώπης B 16 αὐτῶν] malim ἀνδρῶν cum H 17 ἡμῖν vM^1 : ὑμῖν M^2BP om $H \mid$ δ οἴονται B τὸ ἡμῖν οἴον τε H 19 αἴτιοι H: ἀντίοι $MBPv \mid$ ἔξονσι M 20 ἀναίτιοι H: ἀθηναῖοι $MBPv \mid$ χαρίζεσθε MP^2 χαρίζεσθαι BP^1 21 σημένω $BP \mid$ ἡμῖν Sylburgius: ὑμῖν MBP om H 23 ἔλθοι MBPv

δώσω αὐτῷ δωρεάν, ἡ δὴ τιμιωτάτη νομίζεται ἐν ἡμετέρου. ποιητέα μὲν δὴ ταῦτ' ἐστὶν οὕτω. Γνα δὲ μὴ ἰδιοβουλεύειν ὑμῖν δοκῷ, τίθημι τὸ πρᾶγμα ἐς μέσον, γνώμην κελεύων ὑμῶν τὸν βουλόμενον ἀποφαίνεσθαι.'

έβουλόμην έτι πλείω παρασγέσθαι παραδείγματα 42 της του συγγραφέως άγωγης ισχυροτέρα γάρ ή πίστις 6 ούτως αν έγένετο. νῦν δ' έξείργομαι, σπεύδων έπὶ τὰ προκείμενα καὶ αμα δόξαν ύφορώμενος ακαιρίας. συνγνώσεται δή μοι καὶ Πλάτων δ θαυμάσιος, εί μή παραθήσομαι κάκείνου λέξεις. ή γαρ υπόμνησις ως έν 10 είδόσιν ίκανή, ταῦτα δὲ δὴ βουλόμενος τάς τε διαφοράς τῶν άρμονιῶν καὶ τοὺς γαρακτῆρας αὐτῶν καὶ τούς πρωτεύσαντας έν αὐτοῖς διῆλθον, ἵν', έπειδὰν άποφαίνωμαι γνώμην δτι την μέσην τε καὶ μικτην άρμονίαν έπετήδευσεν δ Δημοσθένης, μηδείς ύποτυγ- 15 1088 χάνη μοι ταῦτα | λέγων 'αὶ γὰο ἄπραι τίνες εἰσὶν άρμονίαι; καὶ τίς αὐτῶν έκατέρας (ή) φύσις καὶ τίς ή μίξις ἢ ή κοᾶσις αΰτη; οὐδὲν γὰο δὴ τῶν άκρων.' τούτου μέν δή πρώτου χάριν, ώσπερ έφην, έκεῖνα ήναγκάσθην προειπεῖν, ἔπειτα, ἵνα μοι μή μο- 20 νόχωλος ή μηδε αὐστηρὸς δ λόγος, ἀλλ' ἔγη τινὰς εὐπαιδεύτους διαγωγάς. οὕτε γὰρ πιστοῦν τὰς τοιαύ-

¹ η δη τιμιωτάτη Reiskius: ἤδη τιμιωτάτην η MBP δῶρα τὰ τιμιώτατα H | τῆ ἡμετέρα ν 5 παρασπέσθαι BP 7 ἡγένετο P ἐγένετο ῶ B | δὲ B πλάτων mg B 8 προπείμενα] ὁποπείμενα MBPν 9 δή] δέ Pν 11 εἰδόσιν ἰπανή. Sadaeus: εἰδόσι. παὶ | τὰς] τὰ Ἡ P 14 ἀποφαίνομαι M | μέσνν P 15 ἐπετήδευσαν BP 17 τίς | τής B | ἡ add Sadaeus | φύ[σι]ς cum ras M | τίς ή] τίς π B 18 αὔτη Sylburgius: αὐτὴ | δή] δεὶ fort B δεῖ Sylburgius | post τῶν lac VII—IX litt M, null lacuna BPν 20 ἐπεῖνα om Pν | ἐναγπάσθην P | μὴ μονόπαλος] μηνόπωλος B 21 μηδὲ] μὲν δὴ B | ἀλλ' ″χη P 22 πιστοῦν Sylburgius: πιστεύειν

τας προσθήμας ούτε ἀπαιτοῦντος τοῦ λόγου παραλιπεῖν καλῶς ἀν ἔχοι.

δεδειγμένης δή μοι τῆς αἰρέσεως τοῦ ὁήτορος ταύ-43 της ήδη τις παρ' έαυτῶ σκοπείτω τὰ λεγθέντα, ὅτι 5 τοιαῦτ' ἐστίν, ἐνθυμούμενος μὲν ὅσα σεμνῶς κατεσκεύασται τῶ ἀνδρὶ καὶ αὐστηρῶς καὶ ἀξιωματικῶς. ένθυμούμενος δε δσα τερπνώς και ήδέως, εί δε κάνταῦθα δόξει τι δεῖν [ἡ πίστις] ἀποδείξεως, ὅντινα βούλεται τῶν λόγων αὐτοῦ προχειρισάμενος καὶ ἀφ 10 οδ βούλεται μέρους ἀρξάμενος καταβαινέτω τε καὶ σκοπείτω των λεγομένων εκαστον, εἰ τὰ μὲν ἀνα- 1089 βεβλημένας έγει τὰς άρμονίας καὶ διεστώσας, τὰ δὲ προσκολλώσας καὶ συμπεπυκνωμένας, καὶ τὰ μὲν ἀποτραγύνει τε καὶ πικραίνει τὴν ἀκοήν, τὰ δὲ πραΰνει 15 καλ λεαίνει, καλ τὰ μὲν εἰς πάθος ἐκτρέπει τοὺς ἀκούοντας, τὰ δ' εἰς ἦθος ὑπάγεται, τὰ δ' ἄλλας τινὰς έργάζεται καὶ πολλὰς διαφοράς παρ' αὐτὴν τὴν σύνθεσιν. οἶά ἐστι ταυτί (χρήσομαι δὲ παραδείγμασιν οὐκ έξ έπιτηδεύσεως, άλλ' οἶς ἐνέτυχον, έξ ένὸς τῶν 20 Φιλιππικών λαβών). Εὶ δέ τις ύμων, ὧ ἄνδρες 'Αθηναΐοι, τὸν Φίλιππον εὐτυγοῦντα δρῶν ταύτη φοβερὸν ποοσπολεμήσαι νομίζει, σώφρονος μεν ανθρώπου προνοία χοῆται μεγάλη γὰο δοπή, μᾶλλον δὲ ὅλον ἡ

20 Demosthenes Olynth. β 22

1 τοῦ om Pv 3 αἰρέσεως] διαιρέσεως MBv διεραίσεως P ιαύτης P τοινίτης P κτίger 4 ὅτι] εἰ Reiskius 5 πατεσπεύαστε P πατεσκεύαστο P 6 ταὐστηρῶς P 8 ἡ πίστις seclusi 10 παταβαινέτω—λεγομένων om P λεγόμενον P 13 συμπεπυννωμένας — τε παὶ om P συμπεπικνωμένας P 16 post άπούοντας totum illud παὶ συμπεπυννωμένας usque ad ἐπτρέπει τοὺς ἀπούοντας repetit P 20 P 8 P 22 προνοία] λογισμῷ P 23 ξοπῆ P

τύγη παρά πάντ' έστι τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα. ού μην άλλ' έγωγε, εί τις αίρεσίν μοι δοίη, την της 1090 ήμε τέρας πόλεως τύγην αν ελοίμην έθελόντων, α προσήκει, ποιείν ύμων καὶ κατὰ μικρόν, ἢ τὴν ἐκείνου.' έν ταῖς τρισὶ περιόδοις ταύταις τὰ μεν άλλα ὀνόματα 5 πάντα εὐφώνως τε σύγκειται καὶ ἡδέως τῷ συνεγεῖς σφόδρα καὶ μαλακάς αὐτῶν εἶναι τὰς άρμονίας. ὀλίγα δ' έστὶ παντάπασιν, ὰ διίστησι τὰς άρμονίας καὶ τραχείας φαίνεσθαι ποιεί αὐτάς, έν μεν τῆ πρώτη περιόδφ κατά δύο τόπους τὰ φωνήεντα συγκρουόμενα ἔν τε τῷ 10 'ὧ ἄνδοες 'Αθηναίοι' και ἐν τῷ 'εὐτυγοῦντα ὁοῶν'. ἃ διίστησι τὸ συναφές. καὶ κατ' άλλους δύο τόπους ἢ τρεῖς τὰ ἡμίφωνα (καὶ ἄφωνα) παραπίπτοντα ἀλλήλοις τὰ φύσιν οὐκ ἔχοντα συναλείφεσθαι ἔν τε τῶ 'τὸν Φίλιππον' καὶ ἐν τῷ 'ταύτη φοβερον προσπολεμῆσαι' 15 ταράττει τοὺς ήχους μετρίως καὶ οὐκ έᾳ φαίνεσθαι μαλακούς. ἐν δὲ τῆ δευτέρα περιόδω τραγύνεται μὲν ή σύνθεσις έν τῷ 'μεγάλη γὰο δοπή', διὰ τὸ μὴ συναλείφεσθαι τὰ δύο ο ο καὶ ἐν τῷ 'ἀνθρώπων πράγματα' διά τὸ μὴ συλλεαίνεσθαι (τὸ ν) τῶ έξῆς. διασπᾶται 20 1091 δ' έν τῶ | 'μᾶλλον δὲ ὅλον ἡ τύχη', βραχέων φωνηέντων πολύν τὸν μεταξύ χρόνον περιλαμβανόντων. ἐν δε τη τρίτη περιόδφ τὰ φωνήεντα μέν, εἴ τις αὐτὰ βούλοιτο συναλείψας έκθλίβειν ώσπες τὸ οἴομαι καὶ

² τὴν om B 6 συνεχεῖς] συγκεῖσθαι MBPν 9 φαινένεσθαι B | ποιεῖ. αὐτίπα ἐν μὲν? 10 τόπους Kiessling: τρόπους | τῷ] τῷ ἀνδρὶ P sed uitium lineola deletur 11 ἐν τῷ om P 12 διίστησι B: καὶ διίστησι MPν | τόπους Kiessling: τρόπους 13 καὶ ἄφωνα addidi 14 συναλείφθεσθαι B | τὸν τῷν M 15 φίωςλιππον corr in φίλιππον P 16 οὐκεα B 18 συναλείφαισθε P 20 συνλλαίνεσθαι P | τὸ ν addidi, alia fingi possunt 22 πολὺν Sylburgius: πολὺ 23 τὰ] τῷ M

δέον, ούχ ἂν εύροι συμπλεχόμενα άλλήλοις, τῶν δὲ συμφωνουμένων δυσίν ή τρισίν χωρίοις την λειότητα μή φυλάττουσαι σύν τοῖς παρακειμένοις εύρεθήσονται έν τῶ 'αϊρεσίν μοι δοίη' καὶ έν τῶ '⟨τὴν⟩ τῆς ἡμετέρας 5 πόλεως'. μέχρι μεν δή τωνδε ή δευτέρα τὰ πρωτεῖα άρμονία φέρει, έν δε τοῖς έξῆς ἡ προτέρα (διέσπασται (γάρ) μάλλον της έτέρας). Πολύ γάο πλείους άφορμας είς τὸ τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὔνοιαν | ἔχειν δρῶ ὑμῖν 1092 ένούσας ἢ έκείνω. ἀλλ', οἴομαι, καθήμεθα οὐδεν ποι-10 οῦντες οὐκ ἔνι δ' αὐτὸν ἀργοῦντα οὐδὲ φίλοις ἐπιτάττειν, μή τί γε θεοῖς.' ἐν τούτοις γὰρ δὴ τά τε φωνήεντα πολλαγή συγκρουόμενα δήλά έστι καὶ τὰ ημίφωνα καὶ ἄφωνα, έξ ὧν στηριγμούς τε καὶ έγκαθισμούς αι άρμονίαι λαμβάνουσι και τραχύτητας αί 15 φωναί συχνάς. ἔπειθ' αἱ ταύταις ἐπιβάλλουσαι περίοδοι διαστάσεις μεν οὐ λαμβάνουσι φωνηέντων, καλ παρά τοῦτο ἐπιτρόγαλος αὐτῶν ἐστιν ἡ σύνθεσις, ἀφώνων δε και ημιφώνων συμβολαίς διαχαραττόμεναι τραχύνουσι την φωνην συμμέτρως. καὶ τἆλλα δὲ τὸν 20 αὐτὸν ἄπαντα κατεσκεύασται τρόπον, τί γὰρ δεῖ τὰ πλείω λέγοντα μηκύνειν; οὐ μόνον δὲ αἱ τῶν ὀνομάτων συζυγίαι την μικτην άφμονίαν λαμβάνουσι παρ'

7 Demosthenes Olynth. β 22/23

¹ τὸ δέον Usener | εὕροι Reiskius: εὕροις 3 συντυ π. μόνοις Μ συντυπαιμό μόνοις Β συντυπαιμένοις P ν: corr Sadaeus | εὐρεθηθήονται B 4 διδοίη M | τὴν add Usener 5 τῶνδε M: τῶν B P V 6 προτέρας P post προτέρα interpunxit γὰρ inseruit Reiskius 7 ὁφρομὰς P 8 ὁρῶν P 9 ἐνούσαις P 10 ἐπιτάττειν ὑπὲρ αὐτοῦ τι ποιεῖν μή τι γε δὴ τοῖς θεοῖς P 11 τε om Pν 12 πολλαχῦ P 14 ἀρμονίαι — αἱ om P 15 [ταί]ταις cum ras P | ἐπιβάλουσι corr in ἐπιβάλνουσι P ἐπιβάλλουσι P ἐπιβάλλουσι P ἐπιβάλλουσι P ν περιόδοις P επιβάλλουσι P επιβάλλουσι

αὐτῶ καὶ μέσην, ἀλλὰ καὶ αὶ τῶν κώλων κατασκευαί τε καὶ συνθέσεις καὶ τὰ τῶν περιόδων μήκη τε καὶ σγήματα καί οί περιλαμβάνοντες αὐτάς τε καὶ τὰ κῶλα ουθμοί. και γάο και κατά κόμματα πολλά είρηται τῶ άνδοὶ, καὶ τὰ πλεῖστά γε οὕτως κατεσκεύ- 5 1093 ασται, καὶ ἐν περιόδοις Ιούκ ὀλίγα. τῶν δὲ πεοιόδων αι μέν είσιν εὐκόρυφοι καὶ στρογγύλαι ώσπερ άπὸ τόρνου, αῖ δὲ ὕπτιαί τε καὶ κεχυμέναι καὶ οὐκ έχουσαι τὰς βάσεις περιττάς. μήμει τε αὶ μὲν έλάττους, ώστε συμμετοηθήναι πρός ανδρός πνεύμα, αί 10 δε πολλώ μείζους, οξαι καὶ μέχρι τῆς τετάρτης ἀναπαύσεως προελθοῦσαι τότε λήγειν είς πέρας. τῶν τε σγημάτων ένθα μεν άν τις εύροι τὰ σεμνὰ καὶ αὐστηρά καὶ ἀρχαῖα πλεονάζοντα, ἔνθα δὲ τὰ λιγυρὰ καὶ γλαφυρά καὶ θεατρικά. καὶ τῶν ρυθμῶν πολλαγῆ 15 μέν τούς ανδρώδεις και άξιωματικούς και εύγενεῖς. σπανίως δέ που τοὺς ὑπορχηματικούς τε καὶ Ἰωνικῶς [καί] διακλωμένους. ὑπὸρ ὧν ὀλίγον ὕστερον ἐροῦμεν έτερος γάρ έπιτηδειότερος αὐτοῖς έσται τόπος. νυνί δέ, δ προσαπαιτείν ἔοικεν δ λόγος, ἔτι προσθείς, 20 1094 έπὶ τὰ λοιπὰ τῶν προκειμένων μεταβήσομαι. τί δε τοῦτ' ἔστιν; έπειδή πρατίστην μεν ἔφην 44

είναι την μικτην σύνθεσιν, ταύτη δε κεχοήσθαί φημι τὸν Δημοσθένην ἀπάντων μετριώτατα τῶν ἄλλων, έπιτάσεις δε και άνέσεις άξιολόγους έν αὐτη ποιείσθαι, τοτε μεν άξιωματικωτέραν, τοτε δ' εύπρεπεστέραν ποι-5 οῦντα τὴν ἀγωγήν, τί δή ποτε βουλόμενος οὐ πορεύεται μίαν αλεί καλ την αύτην δδόν; καλ τὸ ἐν τῶδε η τωδε πλεονάζειν γαρακτήρι ποίοις τισίν δρίζει κανόσι: δοκεί δή μοι φύσει τε και πείρα διδαγθείς δ άνηρ πρώτον μεν έκεινο καταμαθείν, ότι ούχ δμοίας απαι-10 τοῦσι κατασκευάς λέξεως οἱ πρὸς τὰς πανηγύρεις καὶ σχολάς συρρέοντες όχλοι τοῖς εἰς τὰ δικαστήρια καὶ τὰς ἐκκλησίας ἀπαντῶσιν, ἀλλ' οι μὲν ἀπάτης ὀρένονται καὶ ψυγαγωγίας, οῦ δὲ διδαγῆς, ὧν ἐπιζητοῦσι, καὶ ώφελείας. ούτε δη τον έν δικαστηρίοις λόγον ڜετο 15 δείν κωτίλλειν καλ λιγαίνειν, ούτε τὸν ἐπιδεικτικὸν αύγμοῦ μεστὸν εἶναι καὶ πίνου. πανηγυρικούς μὲν οὖν λόγους οὐκ ἔγομεν | αὐτοῦ παρασγέσθαι πάντας 1095 γὰρ ἔγωγε τοὺς ἀναφερομένους εἰς αὐτὸν ἀλλοτρίους είναι πείθομαι καὶ οὐδὲ κατά μικρὸν ἔχοντας τὸν 20 έκείνου γαρακτήρα ούτ' έν τοῖς νοήμασιν ζούτ' έν τοῖς ονόμασι), της δε συνθέσεως όλω και τω παντί λειπομένους. ὧν έστιν ὅ τε φορτικός καὶ κενός καὶ παιδαριώδης έπιτάφιος καὶ τὸ τοῦ σοφιστικοῦ λήρου μεστον έγκωμιον είς Παυσανίαν. τὰς δὲ περὶ τούτων

22-24 cf Bekkeri or att IV p 7, 29 (Demosth. ed. Blass I p 53) Phot. bibl. p. 492* 25

1 ταύτη τήντη P 4 τοτέ] τοςτέ B 6 αὐτὴν om P 7 ἢ τῶν δὲ B 11 σπολὰς BP | συραέοντες P 12 παντῶσιν B 13 alterum καὶ bis P 14 οὔτε] οὐδὲ V | ὤετο] ὤς|τε B 17 παραδε παρασχέσθαι B 18 αὐτοῦ εἰς αὐτὸν B sed αὐτοῦ postea deletum est 20 νοήμασι libri | οὕτ΄ ἐν τοῖς ὀνόμασι add Reiskius 22 σημείωσαι corr B in B 23 καὶ τὸς οῦτο τὸ τοῦ P

άποδείξεις ούχ ούτος ὁ καιρὸς λέγειν. έκ δὲ τῶν ένα-45 γωνίων αὐτοῦ λόγων, δπόσοι πρὸς δικαστήρια γεγόνασιν ή πρός έκκλησίας, τεκμαίρομαι, ὅτι ταύτην τὴν γνώμην δ ἀνὴο είχεν. δοῶ γὰο αὐτόν, εἴ ποτε λάβοι πράγματα γαριεστέρας δεόμενα κατασκευής, πανηγυρι- 5 κην αυτοίς αποδιδόντα της λέξεως αρμονίαν, ως έν τῷ κατὰ ᾿Αοιστοκράτους πεποίηκε λόνω πολλαγῆ μὲν καὶ άλλη, μάλιστα δ' έν οἶς τὸν περὶ τῶν νόμων 1096 ἀποδίδωσι λόγον καὶ τὸν περὶ τῶν φο νικῶν δικαστηοίων, έφ' ής χρείας εκαστον αὐτῶν τέτακται κάν τῶ 10 κατά Λεπτίνου περί της άτελείας κατά πολλά μέρη, μάλιστα δ' έν τοῖς έγκωμίοις τῶν εὐεργετῶν τῆς πόλεως Χαβοίου τε καὶ Κόνωνος καί τινων έτέρων, κάν τῶ περί τοῦ στεφάνου καὶ ἐν ἄλλοις συγνοῖς. τοῦτο δὲ δή μοι πρῶτον ἐνθυμηθεὶς δοκεῖ συμμε- 15 θαρμόζεσθαι ταῖς ὑποθέσεσι τὸν χαρακτῆρα τῆς συνθέσεως [τοῖς ὑποκειμένοις πράγμασι] καὶ ἔτι μετὰ τοῦτο τὰς Ιδέας τοῦ λόγου καταμαθών, ὅτι οὐχ ἄπασαι τὸν αὐτὸν ἀπαιτοῦσιν οὕτε ἐκλογῆς ὀνομάτων κόσμον ούτε συνθέσεως, άλλ' αι μέν τὸν γλαφυρώτερον αι 20 δε τον αὐστηρότερον, καὶ τῆ τούτων ἀκολουθήσας χρεία τὰ μὲν προοίμια καὶ τὰς διηγήσεις ποιεῖν [τὸ] πλείον έγούσας τοῦ σεμνοῦ τὸ ἡδύ, τὰς δὲ πίστεις καὶ τοὺς ἐπιλόγους τῆς μὲν ἡδείας συνθέσεως ἐλάττω

¹ ἀποδείξεις — ἐπ δὲ τῶν om B 6 αὐτοῖς M, B in mg: αὐτῆς P, B in textu 10 πάν Sylburgius: παλ 11 πολλὰ μὲν παλ ἄλλα Sadaeus 12 εὐεργετῶν] ενερῆ|γιτικῶν P 13 παλ πόνος παλ πόνωνος P 14 ἄλλοις. τοῦ συχνοῖς B 15 τοῦτο τε δὴ Usener, cf de Isoco. 559 | συμμαθαρμόζεσθαι P 17 glossema deleui 18 ἰδέας corr in mg B 20 συνθεθέσεως B | γλαφνρώτερον Sylburgius: γλαφνρώτατον 21 τούτω B 22 ποιεῖ Sylburgius v | τὸ deleuit Sadaeus 23 περλ τῶν πολιτικῶν in mg corr B

μοῖραν ἐγούσας, τῆς δὲ | αὐστηρᾶς καὶ πεπινωμένης 1097 πλείω. ἐν αἶς μὲν γὰο δεῖ κολακευθῆναι τὸν ἀκροατην και παρακολουθήσαι τοῖς πράγμασι κακῶν άλλοτρίων διηγήσεις αθγμηράς ένίστε καλ αηδείς ακούοντα, 5 ένθα εί μη το παρηδύνον η σύνθεσις έπενέγχοι η παραμυθήσαιτο τὸν τῆς διανοίας κόπον, οὐγ έξουσιν αί πίστεις βάσιν ἀσφαλῆ: ἐν οἶς δὲ τὰ πρὸς τὴν άλήθειαν καὶ τὸ συμφέρον συντείνοντα λέγεσθαι. ταῦτα δὲ ἀπλοϊκῶς πως καὶ γενναίως καὶ μετὰ σεμ-10 νότητος αὐστηρᾶς ἀπαιτοῦσιν οἱ πολλοὶ μανθάνειν, τὸ δε κωτίλον εν τούτοις καὶ ἀπατηλον ώραν οὐκ ἔνει έπὶ τῶν ἐναγωνίων λόγων. οὐ τὴν αὐτὴν οὖν ἐπιστάμενος άπάντων φύσιν οὐδὲ τοὺς αὐτοὺς ὅετο δεῖν πᾶσι προσήκειν κόσμους, άλλὰ τοῖς μὲν δημηγο-15 οικοῖς τὸ ἀξίωμα καὶ τὴν μεγαληγορίαν μᾶλλον άρμόττειν, τοῖς | δὲ δικανικοῖς, ἔνθα τῶν ἀλλοτρίων 1098 άκουστής γίνεται κακών δ δικαστής, ψυγής τε καλ τών άλλων, όσα τιμιώτατά έστιν άνθρώποις, άγών, την χάριν καὶ τὴν ἡδονὴν καὶ τὴν ἀπάτην καὶ τὰ παρα-20 πλήσια τούτοις. διὰ τοῦτο ἐν μὲν ταῖς συμβουλαῖς καὶ μάλιστα ταῖς κατὰ Φιλίππου κατακοφεστέφαις κέχρηται ταῖς αὐστηραῖς ἁρμονίαις, ἐν δὲ τοῖς πρὸς τὰ δικαστήρια συνταχθεῖσι ταῖς γλαφυραῖς. καὶ αὐτῶν δε των δικανικών πάλιν έν μεν τοις δημοσίοις, ενθα

¹ πεπιωμένης B 2 έν αίς scil διηγήσεσιν 3 παραπολουθήσαι (add ν super σ) τὸν ἀπροατὴν παὶ παραπολουθήναι P 4 διηγήσεις et ἀπούοντα mg Bodl: διηγήσεις et ἀπούοντας libri 6 διανίας B | κόπον Reiskius: συστὸν 7 πίσεις B 11 ὅραν | χώραν Kiessling | ἔχει in mg B 12 έπεὶ B | οὐ τὴν | αὐτὴν B 13 δεῖν uacat, δὴ ci Usener 14 πόσμονς in mg B 16 ἀλοτρίων B 17 γίνεται — διπαστής om B 18 τιμιωτάτην corr in τιμιώτατα P | ἀγών Reiskius: άχρειῶν 21 παταπορεστέραι M^1 22 αὐστηραῖς Reiskius: τοιαύταις

τὸ ἀξίωμα ἔδει τῆς πόλεως φυλάξαι, ταῖς μεγαλοπρεπεστέραις πλείοσιν, έν δε τοῖς Ιδιωτικοῖς έλάττοσι. συνελόντι δ' είπειν, οὐ μόνον παρά τὰς ἰδιότητας 46 τῶν λόνων καὶ τὰς παραλλαγὰς τῶν ὑποθέσεων διαφόρους ώετο δείν ποιείσθαι τὰς κράσεις τῶν ἐν τῆ 5 συνθέσει χαρακτήρων, άλλὰ καὶ παρ' αὐτὰ τὰ γένη τῶν ἐπιχειρημάτων τὰ συμπληρωτικὰ μέρη διαφόρους έγοντα τὰς φύσεις δρών διαλλαττούσαις κατασκευαίς 1099 της | άρμονίας έπειρατο κοσμείν, άλλως μέν τὰς γνωμολογίας συντιθείς, άλλως δε τὰ ἐνθυμήματα, δια-10 φόρως δε τὰ παραδείγματα. πολύς ἂν είη λόγος, εί τὰς διαφορὰς ἀπάσας βουλοίμην λέγειν, ὅσας ἐκεῖνος δ δαιμόνιος άνηρ δρών και πρός χρώμα εκαστον αιεί σγηματίζων τὸν λόγον, ἀνέσει τε καὶ ἐπιτάσει ταμιευόμενος των άρμονιων έκατέραν, τούς καλούς έκείνους 15 λόγους ἀνέπλασεν. παραδειγμάτων δ' οὐκ οἴομαι δεῖν ένταῦθα, ΐνα μοι μείζονα πίστιν δ λόγος λάβη τῶν έργων τοῦ δήτορος έξεταζομένων, εί τοιαῦτά έστιν, οξα λέγω. πολύ γὰο ⟨ἀν⟩ ή σύνταξις τὸ μῆκος λάβοι, καὶ δέος, μή ποτε εἰς τοὺς σγολικοὺς ἐκβῆ γαρακτῆρας 20 έκ τῶν ὑπομνηματικῶν. ὀλίγα δὲ ληφθέντα τῶν πολλων ίκανὰ τεκμήρια, καὶ αμα πρὸς ἐπισταμένους (οὐ γὰρ δή γε τοῖς ἀπείροις τοῦ ἀνδρὸς τάδε γράφω) τὸ δείξαι τὰ πράγματα 'συμβολικῶς ἀπόγρη, ἐπάνειμι 1100 δ' οὖν. έπὶ τὰ λοιπά, ὧν ἐν ἀρχῆ προὐθέμην ἐρεῖν. 25

δεύτερον δή κεφάλαιον ήν έπιδείξαι, τίσι θεωρή-47 μασι γρώμενος καὶ διὰ ποίας ἀσκήσεως προελθών τὸ κράτιστον μέρος έλαβε της άρμονίας. έρω δη και περί τούτων, ως έχω δόξης. δυείν όντων τελών 5 πεοί παν ἔογον, ώς είπεῖν, ὧν τε φύσις δημιουργός και δυ αι τέχναι μητέρες, του καλού και της ήδονης, είδεν, ὅτι κάν τοῖς λόγοις τοῖς τε ἐμμέτροις καὶ τοῖς έξω τοῦ μέτρου κατασκευαζομένοις ἔμελλεν άποχοώντως έξειν άμφοτέρων τούτων. χωρισθέν γάρ 10 έκατερον αὐτῶν θατέρου πρὸς τῷ μὴ τέλειον εἶναι καὶ τὴν ἰδίαν ἀρετὴν ἀμαυροτέραν ἴσχει. ταῦτα δὴ συνιδών καὶ τῆς μὲν αὐστηρᾶς τὸ καλὸν ὑπολαβών είναι τέλος, τῆς δὲ γλαφυρᾶς τὸ ἡδύ, ἐζήτει, τίνα ποιητικά τοῦ κάλλους έστὶ καὶ τίνα τῆς ἡδονῆς. 15 εύρισκε δή τὰ μὲν αὐτὰ ἀμφοτέρων ὄντα αἴτια, τὰ μέλη καὶ τοὺς δυθμοὺς καὶ τὰς μεταβολὰς καὶ τὸ παρακολουθοῦν ἄπα σιν αὐτοῖς πρέπον, οὐ μὴν κατὰ 1101 τὸν αὐτὸν τρόπον έκάτερα σχηματιζόμενα. ὃν δὲ λόγον έχει τούτων εκαστον, έγω πειράσομαι διδάσκειν. 48 τοῖς πρώτοις μορίοις τῆς λέξεως, ἃ δὴ στοιχεῖα 21 ὑπό τινων καλεῖται, εἴτε τρία ταῦτ' ἐστίν, ὡς Θεοδέκτη τε καὶ 'Αριστοτέλει δοκεῖ, ὀνόματα καὶ δήματα καὶ σύνδεσμοι, είτε τέτταρα, ώς τοῖς περί Ζήνωνα τὸν

¹ δευτέρων δη πεφάλεον B
3 ξλαβη B | lac X—XII litt M nulla in BPv μιπτης παλ μέσης suppleuit Sadaeus 5 ὧν] ὧς P | η φύσις Sylburgius | δημηουογός B
8 τοῦ μέτρον Μ¹BPv | lacunam indicaui. excidit fere οὐδεὶς ἀξιόλογος ἐγένετο, εἰ μὴ 9 χορισθὲν B
12 post αύστηρῶς add ἀρμονίας Κτüger
13 τὸ τέλος Pv
14 πάλλους β 16 τοὺς] τὴς B
17 παραπολουθεῖν BP παίτι τὸ παραπολουθοῦν repetit P | πρέπον scripsi Martinii uersionem secutus] παραίτιον MBPv
23 εἴτε τέτταρα — στωικόν οm Pv

Στωικόν, είτε πλείω, δύο ταῦτα ἀκολουθεῖ μέλος καλ γρόνος ίσα. κατά μεν δή τὰς ὀξύτητάς τε καὶ βαρύτητας αὐτῶν τάττεται τὸ μέλος, κατὰ δὲ τὰ μήκη καὶ τας βραγύτητας δ γρόνος. οδτος δε γίγνεται δυθμός. είτε ἀπὸ δυεῖν ἀρξάμενος συνίστασθαι βραγειῶν, ὥσπερ 5 οἴονταί τινες καὶ καλοῦσι τὸν οὕτως κατασκευασθέντα ουθμον ήγεμονα, πρώτον έχοντα λόγον των ίσων άρσει τε καὶ θέσει γρόνων, εἴτε ἀπὸ τριῶν βραγειῶν, ὡς τοῖς περὶ 'Αριστόξενον ἔδοξεν, δς ἐν τῷ διπλασίφ κατεσκεύασται λόγφ πρώτον. τοῖς δ' ἐκ τῶν πρώτων 10 μορίων της λέξεως συντιθεμένοις τό τε μέλος εlς 1102 αύξησιν ήδη συμπροάγει καὶ οἱ ρυθμοὶ προβαίνουσιν είς τὰ καλούμενα μέτρα. ὅταν δὲ μέλλη τούτων έκάτερον ύπεραίρειν τὸ μέτρον, ή μεταβολή τότε είσελθοῦσα ταμιεύεται τὸ οἰκεῖον αὐτῶν ἀναθὸν έκατέρου. 15 έπειδαν δε την αρμόττουσαν ταῦτα γώραν λάβη, τότε άποδίδωσιν αὐτοῖς τὴν προσήκουσαν ώραν τὸ πρέπον. καλ τοῦτο οὐ χαλεπὸν ἐπλ τῶν τῆς μουσικῆς ἔργων καταμαθείν. φέρε γάρ, εί τις ώδαις η κρούμασιν όργάνων τὸ κάλλιστον έντείνας μέλος δυθμοῦ μηδένα 20 ποιοίτο λόγον, έσθ' ὅπως ἄν τις ἀνάσχοιτο τῆς τοιαύτης μουσικής; τί δέ; εί τούτων μεν αμφοτέρων ποονοηθείη μετρίως, μένοι δ' έπὶ τῆς αὐτῆς μελφδίας

καὶ τῶν αὐτῶν ρυθμῶν, οὐδὲν ἐξαλλάττων οὐδὲ ποικίλλων, ἄρ' οὐχ ὅλον ἄν διαφθείροι τὸ ἀγαθόν; εl δè καὶ τούτου στοχάσαιτο, μηδεμίαν δὲ πρόνοιαν ἔχων φαίνοιτο τοῦ πρέποντος τοῖς ὑποκειμένοις, οὐκ ἀνό-5 νητος αὐτῷ πᾶς ὁ περὶ ἐκεῖνα ἔσται πόνος; ἐμοί γ' οὖν δοκεῖ. ταῦτα δὴ καταμαθών ὁ Δημοσθένης τά τε μέλη των δνομάτων καλ κώλων καλ τούς χρόνους αὐτῶν ἐπι λογιζόμενος οὕτω συναρμόττειν αὐτὰ ἐπει- 1103 ρᾶτο, ώστ' έμμελη φαίνεσθαι καλ εύρυθμα, έξαλλάττειν 10 τε καί ποικίλλειν έκάτερον αὐτῶν ἐπειρᾶτο μυρίοις δσοις σγήμασι καλ τρόποις καλ τοῦ πρέποντος δσην ούδελς των περί λόγους σπουδαζόντων έποιείτο δόσιν. ένθυμηθείς δέ, ώσπερ έφην, ώς διὰ τῶν αὐτῶν τούτων θεωρημάτων δ τε ήδὺς γίνεται λόγος καὶ δ καλός. 15 έσκόπει πάλιν, τί ποτε ἦν τὸ αἴτιον, ὅτι τὰ αὐτὰ οὐ τῶν αὐτῶν ἦν ποιητικά. εύρισκε δὴ τῶν τε μελῶν ούσας διαφοράς, αι ποιούσιν α μεν άξιωματικά φαίνεσθαι αὐτῶν ἃ δὲ γλαφυρά, ῶσπερ ἐν τοῖς μουσικοῖς έχει πρός την άρμονίαν το χρώμα, κάν τοῖς δυθμοῖς 20 δὲ τὸ παραπλήσιον γινόμενον, ώστε τοὺς μὲν ἀξιωματικούς αὐτῶν φαίνεσθαι καὶ μεγαλοποεπεῖς, τούς δὲ τουφερούς καὶ μαλακούς. Εν τε ταῖς μεταβολαῖς τοτὲ μέν τὸ ἀργαιοπρεπές | καὶ αὐστηρόν, τοτὲ δὲ τὸ με- 1104

¹ post $\delta v \vartheta \mu \tilde{\omega} v$ in P folio 73° incipiente ἀνάσχοιτο (sic) — $\delta v \vartheta \mu \tilde{\omega} v$ uerba repetuntur | $\pi \iota u \iota l l \lambda \omega v$ B 2 αν, quod in libris post $\delta v \vartheta \tilde{\varepsilon} v$ est, post $\delta l \omega v$ posuit Sadaeus | $\delta \iota \alpha \varphi \vartheta \tilde{\varepsilon} \iota \tilde{\varepsilon} \omega v$ Sylburgius: $\delta \iota \alpha \varphi \vartheta \tilde{\varepsilon} \iota \tilde{\varepsilon} \eta$ 3 στοχούσαιτο BP 7 αὐτὰ B qui έπιλογιζόμενος οῦτα omititi 8 αὐτὰ Sylburgius: αὐτὰς 9 έμελῆ B εὐμελῆ Sylburgius | εὕρυθμα Sylburgius: εὕρυθμον 10 τε] δὲ Κτüger 11 σχήμασιν BP | τρόπονις B | τρέποντος P 14 $\vartheta \tilde{\varepsilon} \omega v \tilde{\varepsilon} u \tilde{\varepsilon}$

λιγρον καὶ φιλόκαινον έμφαινόμενον, τό τε δη πρέπον άπάντων μάλιστα μεγάλην παρέχον εἰς έκάτερον αὐτῶν φοπήν. συνιδών δή ταῦτα, δπότε μὲν τοῦ καλοῦ πλείονος δείν αύτῷ τῆ κατασκευῆ ὑπολάβοι, τάς τε έμμελείας έποίει μεγαλοπρεπείς καὶ τοὺς δυθμοὺς άξιω- 5 ματικούς καὶ τὰς μεταβολὰς γενναίας. ὁπότε δὲ τῆς έτέρας αὐτῷ φανείη δεῖσθαι συνθέσεως ή λέξις, πάντα ταῦτα κατεβίβαζεν έπὶ τὸ μουσικώτερον. καὶ μηδείς ύπολάβη θαυμαστὸν εἶναι τὸν λόγον, εἰ καὶ τῆ πεζῆ λέξει φημί δεῖν έμμελείας καὶ εὐουθμίας καὶ μετα- 10 βολών, ώσπερ ταῖς ώδαῖς καὶ τοῖς ὀργάνοις, εὶ μηδενὸς τούτων αντιλαμβάνεται της Δημοσθένους ακούων λέξεως, μηδε κακουργείν με υπολάβη τὰ προσόντα τῆ 1105 ψιλη λέξει προσμαρτυρούντα. Εχει γάρ ταύτα ή καλώς κατεσκευασμένη λέξις καὶ μάλιστά γε ή τοῦδε 15 τοῦ φήτορος. τῆ δ' εὐκαιρία καὶ τῆ ποσότητι τὴν αἴσθησιν διαλανθάνει τὰ μὲν γὰο συγκέχυται, τὰ δὲ συνέφθαρται, τὰ δ' ἄλλω τινὶ τρόπω τὴν ἀκρίβειαν έκβέβηκεν της κατασκευης, ώστε αὐτὴν έξηλλάχθαι δοκεῖν τῷ παντὶ καὶ κατὰ μηδὲν ἐοικέναι τοῖς ποιήμασιν. 20

ἄρά γε ἀπαιτήσει με τις ένταυθοῖ λόγον μελῶν τε 49 καὶ ρυθμῶν καὶ τῶν ἐν ταῖς μεταβολαῖς σχημάτων καὶ τοῦ ἐν ἐκάστω πρέποντος, ἀξιῶν ἀκοῦσαι, τίνα τε

² παρέχων BP 3 φοπὴν Sylburgius: τρόπον | πλείονα BPν 4 αὐτῷ MBPν | τῷ πατασπενῷ] τὴν πατασπενὴν MBPν | τάς τε ἐμμελεῖ P τά τε μέλη Sylburgius ν 5 μεγαλωπρεπεῖς B | φηθμοὺς in ὁνθμοὺς corr B φηθμοὺς P 7 λέξις postea add M 8 μετεβίβαζεν Usener 9 ὑπολάβηθη B | τῷ πεξῷ λέξει Sylburgius: τὴν πεξὴν λέξιν 10 ἐμμελείων B 12 λέξεων B 13 παινονογεῖν Kiessling | με οm ν | τὰ μὴ προσόντα Sylburgius 15 πατεσπενσμένη B 18 σννέφθαρται cum signo P | in mg ἀντὶ τοῦ συγκέπραται (συγκίπραται P) MBP | δὲ ἄλλω BP 19 αὐτὸν BP ν 23 τοῦ πρέποντος Reiskius: τοὺς πρέποντας

αὐτῶν ἐστιν, οἶς ἡ φιλάρχαιος ἁρμονία κοσμεῖται, καὶ τίνα τῆς κωτίλης γένοιτ' ἂν ἁρμονίας; ἢ οἰκειοτέραν τὴν ἐκ παιδὸς ἐπιφερόμενος εὐμουσίαν, ἢν ἔκ τε μουσικῆς καὶ γραμματικῆς ἔσχηκεν, αϊ ταῦτ' ἔχουσι τὰ τὰ θεωρήματα, ἐπιλαβόντα τὸ χρονίζειν ἐν τοῖς κοινοῖς καὶ γνωρί μοις τὸν λόγον οὐ συκοφαντήσει, ἄλλως 1106 τε καὶ τοῦ καιροῦ τὰ μέτρα ὁρῶν; οἴομαι μὲν οὖν, ὡς καὶ δόξαν ἐπιεικῆ περὶ τῶν ἄλλων ἔχω, ἀρξάμενος ἀπὸ σοῦ, φίλτατε 'Αμμαῖε, καὶ ἐκ τῆς εὐμουσίας τῆς 10 σῆς λαμβάνων. εὶ δέ τις ἀπαιτήσει καὶ ταῦτ' ἔτι μαθεῖν ὅπη ποτ' ἔχει, τοὺς ὑπομνηματισμοὺς ἡμῶν λαβών, οὓς περὶ τῆς συνθέσεως τῶν ὀνομάτων πεπραγματεύμεθα, πάντα ὅσα ποθεῖ τῶν ἐνθάδε παραλειπομένων εἴσεται. ἐγὰ δὲ τῆδέ πη περιγράψας τὸν ὑπὲρ τούτον λόγον ἐπὶ τὸ περιλειπόμενον ἐλεύσομαι μέρος.

50 ύπεσχόμην γὰρ καὶ τοῦτο δείξειν ἔτι, πῶς ἄν τις διαγνοίη τὸν χαρακτῆρα τῆς Δημοσθένους συνθέσεως καὶ ποίοις χρώμενος σημείοις ἀπὸ τῶν ἄλλων διορίσειεν. Εν μὲν οὖν οὐδέν ἐστι παράσημον αὐτῆς ἐκ₂ο φανὲς οὕτως, ὥστε μόνη ταύτη καὶ μηδεμιῷ τῶν ἄλλων παρακολουθεῖν, ἡ δὲ συνδρομή τε καὶ πλεονασμός, οἶς ἐλέγχεσθαι πέφυκε παντὸς πράγματος καὶ σώματος

^{1 &#}x27;στιν P 3 έπιφερόμενος M: εὐφερόμενος B ενφαιρόμενος Pν 4 ἔσχηπεν, αξ] ἐσχηπέναι MPν ἐσχησαμένη B| ταῦτα M 5 ἔπιλαβόντα] περιλαβόντα MBPν 7 παιροῦ MB: ροῦ Pν | οἴομαι — περὶ τῶν οm Pν | οὖν ὡς] οῦτως MB cf de Isaeo c 12 10 λαμβάνω MBPν | ἔτι] ἔστι B 11 ὅπη M²: δ μὴ M¹BP 12 πεπραγμάτενθα P πεπραγματεύμεθα — τῶν οm B 13 ἐνδάδε B 15 λόγων in λόγον corr P| περιλειπομένων Sylburgius: παραλειπομένων 16 δείξειν ἔτι postea add M 17 διανοίη BP 18 χρώμενος σημείοις] χρωμένοις B 19 ἔν] ἔν M | οὐδενὶ B 20 μόνη ταύτη scil τῆ σννθέσει 21 ὁ πλεονασμός Reiskius 22 ἐλέγχεσθαι uix sanum est, ἐνέχεσθαι ci Usener

1107 γνώσις, ίδιος | αὐτῆς γίνεται γαρακτήρ. γρήσομαι δ' είκονι φανερά της σαφηνείας ένεκα τοῖς σώμασι τῶν ανθοώπων. απασι δή που συμβέβηκε μέγεθός τε καί γρώμα και σγήμα και μέλη και δυθμός τις των μελών και τὰ παραπλήσια τούτοις. εί δή τις ἀφ' ένὸς 5 τούτων άξιώσει τὸν γαρακτῆρα σκοπεῖν, οὐδὲν ἀκριβὲς εἴσεται. ἐν πολλαῖς γὰρ ἂν εὕροι μορφαῖς τοιοῦτόν τι έτερον, οἷον έθετο τῆς μιᾶς μορφῆς σύμβολον. ἐὰν δὲ πάντα συνθη τὰ συμβεβηκότα τη μορφή ἢ τὰ πλεῖστα ἢ τὰ κυριώτατα, ταχεῖάν τε πάνυ τὴν γνῶσιν λήψεται 10 καὶ οὐκ ἐπι... σεται ταῖς δμοιότησι. τοῦτο δὴ ποιεῖν άξιώσαιμ' αν καὶ τοὺς βουλομένους τὴν σύνθεσιν ἀκριβῶς είδεναι τὴν Δημοσθένους, ἐκ πολλῶν αὐτὴν δοκιμάζειν Ιδιωμάτων, λένω δή των πρατίστων τε καί 1108 κυριωτάτων πρώτον έκ | τῆς έμμελείας, ἦς κριτήριον 15 άριστον ή άλογος αἴσθησις. δεῖ δὲ αὐτῆ τριβῆς πολλης και κατηγήσεως χρονίου οὐ γάρ δη πλάσται μέν καὶ ζωγράφων παϊδες, εί μὴ πολλὴν έμπειρίαν λάβοιεν, χρόνω τρίψαντες τὰς δράσεις μακρῷ περί τὰς τῶν ἀρχαίων δημιουργῶν τέχνας, οὐκ ἂν εὐπετῶς 20 αὐτὰς διαγνοῖεν καὶ οὐκ ἂν ἔχοιεν εἰπεῖν βεβαίως, ὅτι [τη φήμη παραλαβόντες] τουτί μέν έστι Πολυκλείτου τὸ ἔργον, τουτί δὲ Φειδίου, τουτί δὲ Αλκαμένους, καὶ τῶν γραφῶν Πολυγνώτου μὲν αὕτη, Τιμάνθους δὲ

² σαφεινίας P σαφικίας in P σαφηνείας P ενέπα τοτς P ci Reiskius: P έκάστοις P σημείωσαι in P 5 an έφ΄ ένὸς? 7 τι P 3 P 9 συνθη τὰ Reiskius] τὰ συνήθη 10 κυριώτερα P 11 οὐκ έπι... σεται (III 1) P οὐκ έτι... σεται (III 1) et in P σύκ επί P οὐκ έπισεται P fort οὐκ έπισκάσεται uelut παρακρούσεται de Isaeo P 559 13 Δημοσθένους postea add P 14 δὲ Krüger 15 πρώτον μὲν? 16 αἰσθήσησες P 17 οὐδὲ γὰρ ci Usener 21 διανοΐεν P 22 τη φήμη παραλαβόντες seclusi φήμι P

έκείνη, αύτη δὲ Παρρασίου. λόγων δὲ ἇρα τινὲς ἀκριβῶς ἐξ ὀλίγων παραγγελμάτων καὶ προσκαίρου κατη- 1109 γήσεως έμμελοῦς άρμονίας εἴσονται φύσιν; πολλοῦ γε καὶ δεῖ. τοῦτο μέν δὴ πρῶτον οἴομαι δεῖν σκοπεῖν 5 έπιστήμη γε καὶ έθει, μετὰ δὲ τοῦτο τὴν εὐουθμίαν. οὐ νὰο ἔστι λέξις οὐδεμία Δημοσθένους, ήτις οὐκ έμπεριείλησε ρυθμούς και μέτρα τὰ μεν απηρτισμένα καὶ τέλεια, τὰ δ' ἀτελῆ, τοιαύτην ἐπιπλοκὴν ἔχοντα ἐν άλλήλοις και ούτως συνηρμοσμένα, ώστε μη δηλον 10 είναι, δτι έστὶ μέτρα. οὐ γὰρ ἂν ἄλλως γένοιτο πολιτική λέξις παρ' αὐτήν την σύνθεσιν έμφερης ποιήμασιν, αν μή περιέγη μέτρα και ρυθμούς τινας έγκατακεγωρισμένους άδήλως, οὐ μέντοι νε προσήκει αὐτὴν ἔμμετρον οὐδ' ἔρουθμον εἶναι δοκεῖν, ἵνα μὴ γένηται ποίημα 15 ἢ μέλος, ἐκβᾶσα τὸν αύτῆς χαρακτῆρα, ἀλλ' εὔρυθμον αὐτὴν ἀπόχοη φαίνεσθαι καὶ εύμετρον. οὕτω γὰρ ἂν εἴη ποιητική μέν, οὐ μὴν ποίημά γε, καὶ μελίζουσα μέν, οὐ μὴν μέλος. Ι τίνα δ' ἔγει ταῦτα διαφοράν, οὐ χαλεπὸν 1110 ίδεῖν. ή μεν ομοια παραλαμβάνουσα μέτρα καὶ ουθμούς 20 τετανμένους είτε κατά στίγον είτε κατά περίοδον, ην καλοῦσιν (οί) μουσικοί στροφήν, κάπειτα πάλιν τοῖς αύτοις δυθμοις και μέτροις έπι των αύτων στίχων ή

¹ δὲ post αὅτη om P | παρασίου MPv | λόγου B | ἄρα B 2 παραγελμάτων B | προσκαίρους P 3 φύσιν postea add M item 4 πρῶτου et σκοπεῖν | πολοῦ B 4 εἴομαι B 5 εὖ-ρηθμίαν B 7 μέτρα τὰ M: μέτρα BP 9 μὴ δῆλου εἶναι] μηδ΄ ἡμῖν νοεῖν M (postea additum) BPv 10 καὶ οὖ γὰρ B ceterum cf de comp 196, 6 sq 11 ἐμφορὴς P 13 ἀδήλως M: ἀδήλου P δηλοῦ B 15 μέλλος P | αὐτῆς MP αὐτὴν B | εἔνονθμον] οὖ ρυθμὸν B 18 ἔχει P: ἔχοι M ἔχει οι B fort gitur τίνα δ΄ ἀν ἔχοι. hinc cf de comp 196, 15 sq 21 καλοῦσι MP καλλοῦσι B | οἱ add Sylburgius ceterum cf de Lys 474 | στροφὴ in mg B

περιόδων, ας αντιστρόφους δνομάζουσι, χρωμένη καλ τῷ σχήματι τούτω τῆς κατασκευῆς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς μέγοι τοῦ τέλους ποοβαίνουσα ἔμμετρός τ' ἐστὶ καὶ έρουθμος, και ὀνόματα κεῖται τῆ τοιαύτη λέξει μέτρον καὶ μέλος, ή δὲ περιπεπλανημένα μέτρα καὶ δυθμούς 5 άτάκτους έμπεριλαμβάνουσα καὶ μήτε ἀκολουθίαν αὐτῶν φυλάττουσα μήτε δμοζυγίαν μήτ' ἄλλην δμοιότητα τεταγμένην μηδεμίαν εύρυθμος μέν έστι καλ εύμετρος, έπειδή διαπεποίκιλται μέτροις τε καλ δυθμοίς τισιν, οὐ μὴν ἔρουθμός γε οὐδὲ ἔμμετρος, ἐπειδὴ οὐχὶ τοῖς 10 αὐτοῖς οὐδὲ κατὰ ταὐτὰ ἔγουσι. τοιαύτην δή φημι πᾶσαν είναι λέξιν πολιτικήν, εν ή το ποιητικον εμ-1111 φαίνεται κάλλος. ή καὶ | τὸν Δημοσθένη κεγοημένον δρῶ. τὰς δὲ περὶ τούτου τοῦ μέρους πίστεις έν τοῖς περί τῆς συνθέσεως γραφεῖσιν ἀποδεδωκὼς οὐκ ἀναγ- 15 καΐον ήγουμαι κάνταυθα λέγειν. τρίτον έτι και τέταρτον ιδίωμα τῆς συνθέσεως τοῦ δήτορος ἦν τό τε έξαλλάττειν παντοδαπώς καὶ τὸ σχηματίζειν ποικίλως τὰ κῶλα καί τὰς περιόδους. οὐδὲ γὰρ ἔστιν οὐδείς άπλῶς τόπος, δς οὐχὶ διαπεποίκιλται ταῖς τε έξαλλα-20 γαῖς καὶ τοῖς σγηματισμοῖς, ὡς ἄπαντες ἴσασι, καί μοι δοχεῖ ταῦτα μὴ λόγων δεῖσθαι γνώριμα χαὶ τοῖς φαυλοτάτοις ὄντα.

¹ ἀντιστροφὴ in mg B | ἀντιστροφὰς Sylburgius 2 τω P 4 ἐρονθμὸς B sequentia usque ad ὁνθμοὸς u 5 omittens 6 ἐμπεριλαμβάνουσα] ἐμπεριπεπλανημένα μέτρα καὶ ὁνθμοὸς ἀτάκτους ἐμπεριλαμβάνουσα B | ἀκολονθείαν B 7 μήτε ἄλλην Ρ μήτε — μηδεμίαν οm B 9 μέτροις τε καὶ $\mathbb P$ μέτρος ἐ μέτροις τε καὶ B 10 οὐχὴ οὐχὶ P 11 δὴ de comp p 197: δὲ 13 κάλος BP 14 ὁρῶν B | τούτους B 15 τῆς συνθέσεως] συντάξεως B | ἀποδεδοκὸς B 17 τότε M 18 ποικίλως P 20 δς Sylburgius: οιδς P οἴος B οἴος M | τὲ P

ταυτί μοι δοκεί μηνύματα της συνθέσεως είναι της 51 Δημοσθένους (άνυφαίρετα) και χαρακτηρικά, έξ ων άν τις αὐτὴν διαγνοίη πᾶσαν, έξετάζειν βουληθείς. εί δέ τις ύποτεύξεται πρός ταῦτα θαυμάζειν λέγων, εί 5 καὶ κακοδαίμων ούτως ἦν δ τηλικοῦτος ἀνήρ, ὥσθ', ότε γράφοι τοὺς λόγους, ἄνω καὶ κάτω στρέφειν τὰ μόρια τῆς λέ ξεως καὶ τὰ ἐκ τούτων συντιθέμενα κῶλα, 1112 έμμελείας τε και δυθμούς και μέτρα, μουσικής οίκεια θεωρίας πράγματα καὶ ποιητικής, εἰς τὴν πολιτικὴν 10 έναρμόττων φράσιν, ή τούτων οὐδενὸς μέτεστιν, πρῶτον μεν έκεινο ένθυμηθήτω, ότι δ τοσαύτης δόξης ήξιωμένος άνηρ έπὶ λόγοις, όσης οὐδεὶς τῶν πρότερον, αλώνια συνταττόμενος έργα καλ τῶ πάντα βασανίζοντι γρόνω παραδιδούς, οὐδὲν έκ τοῦ ἐπιτυγόντος ἔγραφεν. 15 άλλ' ώσπεο τῆς ἐν τοῖς νοήμασιν οἰκονομίας πολλὴν έποιεῖτο δόσιν, ούτω καὶ τῆς έν τοῖς ὀνόμασιν άρμονίας, δρών γε δή τούτους τους θαυμαζομένους έπι σοφία καὶ κρατίστων λόγων ποιητάς νομιζομένους Ίσοκράτην καὶ Πλάτωνα γλυπτοῖς καὶ τορευτοῖς ἐοικότας ἐκφέ-20 φοντας λόγους, ενθυμούμενος δ', ὅτι τοῦ λέγειν εὖ διττή ή διαίρεσίς έστιν, είς τε τὸν πραγματικὸν τόπον καὶ εἰς τὸν λεκτικόν, καὶ τούτων πάλιν | ἀμφοτέρων 1113 είς τὰς ἴσας διαιρεθέντων τομάς, τοῦ πραγματικοῦ μὲν

1 μηνύματι BP 2 ἀνυφαίρετα ex c 34 addidi 3 διανοίη BP | πᾶσαν suspectat Usener 5 οῦτος BP 6 γράφει BP ν | ἄνο B | τρέφην τρέφειν P 7 συνθεμένα (sic) P signo super συν addito 8 οἰπεῖα — ποιητικῆς οm B 10 ἐναρμόττειν MB²P ν ἐναρμότιαν ἐναρμότιειν B¹ 13 αἰ αἰώνια P αἰώνια add αι super ιω B 16 τῆς ἀρμονίας Sylburgius: τὴν ἀρμονίαν 17 τούτους τοὺς] τούτους P τοὺς ν 18 νομειζομένους P | ἱσοκρατίστων λόγων ποιητὰς νομιζομένους post νομιζομένους exhibet B 19 γλοιπτοῖς corr in γλυπτοῖς P 21 πραγματικῶν B | τόπον Reiskius: τρόπον | πραγματικός in mg B 22 λεπτικός in mg B | τὸν — 23 εἰς add M² 23 παραση πραγματικοῦ B

είς τε την παρασκευήν, ην οί παλαιοί καλούσιν εύρεσιν, και είς την χρησιν των παρεσκευασμένων, ην προσαγορεύουσιν ολκονομίαν, τοῦ λεκτικοῦ δὲ εἴς τε τὴν έκλογην των ονομάτων και είς την σύνθεσιν των έκλεγέντων, έν έκατέρω τούτων πλείω μοῖραν ἔχει τὰ 5 δεύτερα των προτέρων το μέν οίκονομικον έν τα πραγματικώ, τὸ δὲ συνθετικὸν ἐν τῷ λεκτικῷ. περὶ ών οὐ καιρὸς ἐν τῷ παρόντι μηκύνειν. ταῦτα γὰρ έννοηθείη άν, εί τις μη κομιδή σκαιός η δύσερις, καί ούκ αν θαυμάσειεν, εί φροντίς έγένετο Δημοσθένει 10 [έτι] μελών και δυθμών και σγημάτων, και των άλλων πάντων, οξς ήδεῖα καὶ καλή γίνεται σύνθεσις. τοὐναντίον γὰο μᾶλλον ὑπολάβοι τις ⟨ὰν⟩ ἀνὴο μήτε ὀλιγόπονος μήτε άψίκορος μήτε ἀκρόσοφος ἄπορον είναι καὶ ἀμήγανον, ἢ μηδεμίαν ἐπιμέλειαν πεποιῆσθαι τὸν ῥήτορα τῆς 15 1114 άρμονίας | τῶν λόγων ἢ φαύλην τινά, βουλόμενον μνημεῖα τῆς έαυτοῦ διανοίας ἀθάνατα καταλιπεῖν. οὐ γὰο δή τοι πλάσται μέν και γραφείς έν ύλη φθαρτή χειοῶν εὐστογίας ἐνδεικνύμενοι τοσούτους εἰσφέρονται πόνους, ώστε καὶ φλέβια καὶ πτίλα καὶ γνοῦς καὶ τὰ 20 τούτοις δμοια είς άκρον έξεργάζεσθαι καὶ κατατήκειν είς ταῦτα τὰς τέχνας, πολιτικός δ' ἄρα δημιουργός,

² παρεσπευασμένων Sylburgius: παρασπευασμένων 3 εἶς PV 4 έκλογεῖν P | τῶν ὀνομάτων] τῶν παρασπευασμένων τῶν ὀνομάτων B 7 συνθετικὸν Krüger: συντιθέμενον 8 μηκύνειν M: μῆν δειν B μῆδειν in mg μηκύειν P 9 έννογότε B μὴ] εἶη MBPν 10 έγένετο de comp 209: έγίνετο ex έγένετο M έγετο corr in έγίνετο P γίνετο P είνετο P το seclusit Reiskius 12 καὶ καλή] καλή P 13 αν add Reiskius

¹⁴ άψίπορος Casaubonus: τερψίχορος MP τερψίχορος τερψίχορος B 15 πεποιεΐσθαι B 18 χειρῶν εὐστοχίας ἐνδεικνύμενοι (ἐνδεικνούμενα B) τοσούτους εἰσφέρονται (εἰσφέροντες B in textu et mg) πόνους MB: χείροντες πόνους Pv 20 χνοῦν de comp 209

πάντας ὑπεράρας τοὺς καθ' αὐτὸν φύσει τε καὶ πόνφ, τῶν ἐλαχίστων τινὸς εἰς τὸ εὖ λέγειν, εἰ δὴ καὶ ταῦτα ἐλάχιστα, ἀλιγώρησε.

52 βουλοίμην δ' αν και ταῦτα ένθυμηθηναι [διότι] 5 τούς έτι δυσπείστως έχοντας πρός τὰ ελοημένα, ὅτι μειράχιον μεν έτι όντα και νεωστί του μαθήματος άπτόμενον αὐτὸν οὐκ ἄλογον ἦν καὶ ταῦτα καὶ τἆλλα πάντα διὰ πολλῆς ἐπιμελείας τε καὶ φροντίδος ἔγειν, έπειδή δ' ή χρόνιος ἄσκησις έξιν αὐτῷ ένεποίησε πολ-10 λην και τύπους | Ισγυρούς ένειργάσατο των αιεί με- 1115 λετωμένων, τότε ἀπὸ τοῦ βάστου τε καὶ τῆς έξεως αὐτὸ ποιείν. οἶόν τι γίνεται καὶ περὶ τὰς ἄλλας τέγνας και ούχ ήκιστα περί την καλουμένην γραμματικήν. ίκανη γάρ αύτη καὶ τὰς ἄλλας τεκμηριώσαι, φανερω-15 τάτη πασῶν οὖσα καὶ θαυμασιωτάτη, ταύτην γὰρ ὅταν έκμάθωμεν, πρώτον μέν τὰ δνόματα τών στοιχείων τῆς φωνῆς ἀναλαμβάνομεν, ἃ καλεῖται γράμματα. ἔπειτα (τούς) τύπους τε αὐτῶν καὶ δυνάμεις. ὅταν δὲ ταῦτα μάθωμεν, τότε τὰς συλλαβὰς αὐτῶν καὶ τὰ περὶ ταύτας 20 πάθη. κρατήσαντες δὲ τούτων τὰ τοῦ λόγου μόρια, όνόματα λέγω και όήματα και συνδέσμους, και τὰ συμβεβηκότα τούτοις, συστολάς, έκτάσεις, δξύτητας, βαρύτητας, γένη, πτώσεις, ἀριθμούς, έγκλίσεις, τὰ ἄλλα παραπλήσια τούτοις μυρία όντα. όταν δε την τούτων

⁴ διότι seclusit Sylburgius 5 δυσπείστως Sylburgius: δυσπίστως 6 μειρούπιον P et B qui initio μειράπιον habuisse uidetur | ξτι M, mg B: έστιν BP | νεωστή P^1 | παθήματος M 7 τάλα B 8 πολής B 9 άσησιν P | ξξ[ιν] cum ras M 12 αὐτὰ de comp 210 16 putes έπμανθάνωμεν G de comp 211 18 τοὺς add Sauppius | δυνάμοις corr in δυνάμεις P | ταύτας Sauppius 19 μάθομεν B | τὰς συμ τὰς συλλαβὰς P | καὶ — τούτων geminantur in B | ταύτας Sylburgius: ταῦτα MBP τὰ ἐν ταύταις πάθη de comp 211 22 συστολλὰς P 24 τὰ π. Krüger | ὄντα Krüger: ὀνόματα | τὴν τὴν B

άπάντων έπιστήμην περιλάβωμεν, τότε άργόμεθα γράφειν τε καὶ ἀναγινώσκειν, κατὰ συλλαβὴν μὲν καὶ βραδέως τὸ πρώτον, άτε νεαράς ούσης έτι της έξεως, 1116 προβαίνουτος δὲ τοῦ χρόνου καὶ τὸν νοῦν | Ισχυρὸν τη ψυγή περιτιθέντος έκ της συνεχούς μελέτης, τότ' 5 άπταίστως τε καὶ κατὰ πολλήν εὐπέτειαν, καὶ πᾶν δ τι αν έπιδω τις βυβλίον οὐδεν έκείνων έτι των πολλών θεωοημάτων άναπολούντες αμα νοήσει διεργόμεθα, τοιούτον δή τι και περί ταύτην υποληπτέον γενέσθαι την τέγνην, έχ των μικρών καὶ γλίσχρων 10 θεωρημάτων αὐξομένην τὴν έξιν σὺν γρόνω ραδίως αὐτῶν πρατεῖν, ώστε ἄμα νοήσει πεκριμένον τε καλ άπταιστον αὐτῆς εἶναι τὸ ἔργον. εὶ δέ τω δοκεῖ ταῦτα καὶ πόνου πολλοῦ καὶ πραγματείας μεγάλης ἔργα εἶναι, καὶ μάλα ὀρθῶς δοκεῖ κατὰ τὸν Δημοσθένη οὐδὲν 15 γὰο τῶν μεγάλων μικοῶν ἐστι πόνων ἄνιον. ἀλλ' ἐὰν έπιλογίσηται τοὺς ἀκολουθοῦντας αὐτοῖς καρπούς, μᾶλλον δ' έὰν ἕνα μόνον τὸν ἔπαινον, ὃν ἀποδίδωσιν δ χρόνος καὶ ζῶσι καὶ μετὰ τὴν τελευτήν, πᾶσαν ἡγήσεται 1117 τήν [τε] πραγματείαν έλάττω τῆς προσημούσης. είς έτι μοι καταλείπεται λόγος δ περί τῆς δποκρί-53

15 Demosthenes περί τῶν ἐν Χερρονήσφ 48

σεως, ως κεκόσμηκε την λέξιν άνηρ, αναγκαίας αρετής ούσης περί λόγους καὶ μάλιστα τοὺς πολιτικούς. ἦς παρούσης μέν καὶ ταῖς ἄλλαις ἀρεταῖς γίνεται χώρα καὶ τόπος, ἀπούσης δὲ οὐδὲ ότιοῦν ὄφελος οὐδ' ἐκεί-5 νων οὐδεμιᾶς. τεκμήραιτο δ' ἄν τις, ἡλίκην ἰσχὺν τοῦτο τὸ στοιχεῖον ἔχει, καταμαθών, ὅσον ἀλλήλων άλλάττουσιν οί τραγφδίας τε καὶ κωμφδίας ύποκρινόμενοι. τὰ γὰρ αὐτὰ ποιήματα λέγοντες οὐχ ώσαύτως ήμας κηλούσιν απαντες, άλλ' ένίοις έπαγθόμεθα καί 10 ώσπερ άδικούμενοί τι καθυποκρινομένοις καλ διαφθείοουσι τὰς βουλήσεις τῶν ποιημάτων γαλεπαίνομεν. ταύτης δή φημι τῆς ἀρετῆς πάνυ δεῖν τοῖς ἐναγωνίοις λόγοις, εί μέλλουσιν έξειν πολύ τὸ άληθινὸν καὶ έμψυχον. ής πλείστην ώσπες καὶ τῶν ἄλλων πρόνοιαν 15 έσγεν οδτος δ άνήρ. διττήν | δε τήν φύσιν αὐτῆς 1118 οὖσαν δρῶν, περὶ ἄμφω τὰ μέρη σφόδρα ἐσπούδασε. και γάο τὰ πάθη τὰ τῆς φωνῆς και τὰ σχήματα τοῦ σώματος, ώς χράτιστα έξειν έμελλεν, οὐ μιχρῷ πόνο κατειργάσατο, καίτοι φύσει πρὸς ταῦτα οὐ πάνυ εὐ-20 τυγεῖ γρησάμενος, ὡς Δημήτριός τε ὁ Φαληρεύς φησι καὶ οἱ ἄλλοι πάντες οἱ τὸν βίον αὐτοῦ συννοάψαντες. τί δη ταυτα πρός την λέξιν αὐτοῦ συντείνει; φαίη τις άν. ἡ λέξις μεν οὖν, εἴποιμ' άν, οἰκείως κατεσκεύασται πρός ταῦτα, μεστή πολλών οὖσα ήθών καὶ παθών καὶ

¹ ώς] η Sylburgius | ἀνης MBP: corr Krüger 2 ης] η B 4 τόπος Kiessling, Sauppius: τότε cf Plutarchi de malign. Herodoti 864° 5 [οὐ]δεμιᾶς cum ras M | τις om B | lοχην BP 7 τςαγωδίας] τςανδίας? B 8 οὐχ om P | ὡς αὕτως M ὡς αὐτῶς B ὡς οὕτως P 9 μαλοῦσιν P | ἐπαχθόμεθα] τε ἀχθόμεθα MBP ν (τ') 10 μαθνποιομιναμένοις BP 12 τοῖς M, B in mg: της P, B in textu 13 λόγοις om B | ἔμψιχον B 17 σχήματα $\langle \tau α \rangle$? 18 ὡς mg Bodl: οἶς 20 Δημέτςιος P | τε om Pν 22 φαίει M 24 μεστη M

διδάσκουσα, οΐας ὑποκρίσεως αὐτῆ δεῖ. ὥστε τοὺς ἀναγινώσκοντας τὸν ἡήτορα τοῦτον ἐπιμελῶς χρὴ παρατηρεῖν, ἵνα τοῦτον ἔκαστα λέγηται τὸν τρόπον, ἦ ἐκεῖνος ἐβούλετο. αὐτὴ γὰρ ἡ λέξις διδάσκει τοὺς ἔχοντας ψυχὴν εὐκίνητον, μεθ' οΐας αὐτὴν ὑποκρίσεως 5 ἐκφέρεσθαι δεήσει. ὂ δὴ ἐγὼ σαφὲς ἐπὶ τῶν παρα-1119 δειγμάτων ποιήσω.

φέρε γὰρ ἐπιχειρείτω τις προφέρεσθαι τούσδε τοὺς 54 ἀριθμούς: ''Όλυνθον μὲν δὴ καὶ Μεθώνην καὶ 'Απολλωνίαν καὶ δύο καὶ τριάκοντα πόλεις ἐπὶ Θράκης ἐῶ, 10 ὰς ἀπάσας οὕτως ἀμῶς ἀνήρηκεν, ὥστε μηδ', εὶ πώποτε ἀκίσθησαν, ῥάδιον ἦν προσελθόντας εἰπεῖν. καὶ τὸ Φωκέων τοσοῦτον ἔθνος ἀνηρημένον σιωπῶ'. ἐνταῦθα ἡ λέξις αὐτὴ διδάσκει, τίνος ὑποκρίσεως δεῖ αὐτῆ. διηρηκὼς γὰρ τὸ πλῆθος τῶν ἀνηρημένων ὑπὸ 15 Φιλίππου πόλεων ἐπὶ Θράκης οὕ φησιν ἐρεῖν. οὐχὶ ταῦτ' οὖν εἰρωνευόμενον δεῖ λέγειν καὶ ἅμα ὑπαγανακτοῦντα καὶ παρεντείνοντα τὸν ἦχον; εἶτ' εἰ καὶ φησὶν οὐκ ἔχειν ἐρεῖν ταῦθ' ὥσπερ δεινὰ καὶ πέρα δεινῶν, ὅμως ὀδύρεται πόλεων κατάλογον καὶ τελείαν 20 1120 ἀναίρεσιν διέξεισιν, ὡς οὐδ' ἔχνος ἔτι λοιπὸν | ἐχουσῶν τῆς παλαιᾶς οἰκήσεως. οὐ δι' ὀργῆς τ' οὖν ταῦτα

9 Demosthenes Phil. y 26

¹ δεί] δη P 3 η Μ: η Β η P ο ν 5 αὐτην] της MBPν 6 δη MBP: δ' ν | σαφὲς Sylburgius: σαφῶς | παραδειγμάτων Κτϋger: πραγμάτων 8 τοὺς οm Pν 9 ἀπωλλωνίαν in ἀπολλωνίαν corr Β 10 Θράπις P 11 ἀμήρηπεν Β | ὅστε μηδ' εἰ ν D: ὅστ' εἰ μὴ δὲ MBP | πώποτε | πώτε Β 12 ην | εἶναι D | προελθόντας ΜΡν προελθώντας Β προσελθόντα D 13 σιοπῶ Β 14 αὐτη Μ | ὑποπρίσεων Β 16 πόλεως ΒΡ 18 εἶτ' εἰ παὶ] ἔπειτα MBPν 19 ἔχειν abicerem, nisi dubitari posset αι ἐρεῖν pro εἰπεῖν illa aetate dicerent 20 τελείων Usener: ταχεῖαν 21 ἀναίρεσιν Sylburgius: αἴρεσιν MB αἴρεσιν Ρ 22 οἰκήσεως — 246, 1 καὶ geminat B | τ' οὖν | γοῦν MBPν

ύπερβαλλούσης καὶ οἴκτου λέγεσθαι προσήκει; τίνες οὖν είσιν ὀργῆς καὶ ὀλοφυρμοῦ τόνοι καὶ ἐνκλίσεις καί στηματισμοί προσώπου καί φοραί χειρών; ας οί κατ' άλήθειαν ταῦτα πεπονθότες έπιτελοῦσι, πάνυ νὰο 5 εύηθες άλλο τι ζητείν ύποχρίσεως διδασχαλείον, άφέντας την αλήθειαν. καὶ αὖθις ἐπιφέρει ὁ ἀνήρ ' άλλὰ Θετταλία πῶς ἔγει; οὐχὶ τὰς πολιτείας αὐτῶν ἀφήρηται καὶ τετραρχίας καθέστακεν, ΐνα μὴ μόνον κατά πόλεις, άλλα και κατα έθνη δουλεύωσιν: αί δ' έν 10 Εὐβοία πόλεις οὐκ ἤδη τυραννοῦν ται, καὶ ταῦτα ἐν 1121 νήσω (πλησίον) Θηβων καὶ 'Αθηνων;' ταῦτα πάλιν έτεραν ύποκρισιν απαιτεί, πυνθάνεται νάρ, είτ' ανθυποφέρει καὶ παρ' έκαστον άγανακτεῖ καὶ τὸ δεινὸν αύξει. ίδιον δε δή που σχημα πεύσεως, ίδιον δ' 15 ανθυποφοράς, ίδιον δ' αυξήσεως ου δύναται ταῦτα ένὶ τόνω καὶ μιᾶ μορφη φωνης λέγεσθαι. τούτοις έκεῖνα ξπεται 'καὶ οὐ νράφει μὲν ταῦτα, τοῖς δ' ἔργοις οὐ ποιεί, άλλ' έφ' Έλλήσποντον οίγεται, πρότερον ημεν έπ' 'Αμβρακίαν, 'Ήλιν έγει τηλικαύτην πόλιν έν Πελο-20 ποννήσω, Μεγάροις ἐπεβούλευσεν ούθ' ἡ Ἑλλὰς ούθ' ή βάρβαρος γωρεί την πλεονεξίαν τοῦ ἀνθρώπου'. ταῦτα ἔνεστι προφέρεσθαι ἡδονῆ ἐν παροδικοῖς μέλεσιν ώσπερ ίστορίαν; ούκ αὐτὰ βοᾶ καὶ διδάσκει,

6 ibid 26 17 ibid 27

πως αὐτὰ δεῖ λέγεσθαι, μόνον οὐ φωνὴν ἀφιέντα: ' ένταῦθα ἀστεῖον ἦγον, ταῦτα ἐσπευσμένως εἰπέ, ταῦτ' άναβεβλημένως, δευοί δ' άπόλιπε το συνεχές, ένταυθοί σύναψον τὰ έξῆς, τούτοις συνάλγησον, τούτων καταφρόνησον, ταῦτα ἐκδειματώθητι, ταῦτα διάσυρον, 5 1122 ταῦτα αὔξησον'; έμοὶ μὲν δοκεῖ. οὐκοῦν ἔστιν | ἀλόγου ζώου ψυχὴν ἔχοντα, μᾶλλον δὲ λίθου φύσιν νωθράν, άναίσθητον, άκίνητον, άπαθη, την Δημοσθένους προφέρεσθαι λέξιν; πολλοῦ γε καὶ δεῖν, ἐπεὶ τὸ κάλλιστον αὐτῆς ἀγαθὸν ἀπολεῖται, τὸ πνεῦμα, καὶ οὐδὲν διοίσει 10 σώματος καλοῦ μέν, ἀκινήτου δὲ καὶ νεκροῦ. πόλλ' ἄν τις είς τοῦτο τὸ μέρος είπεῖν ἔγοι, τοῦ δὲ συντάνματος ίκανὸν είληφότος ήδη μήκος αὐτοῦ που καταπαῦσαι χρή τὸν λόγον, ἐκεῖνο ἔτι νὴ Δία τοῖς εἰοημένοις προσαποδόντας, ότι πάσας έγουσα τὰς ἀρετὰς ἡ Δη-15 μοσθένους λέξις λείπεται εὐτραπελίας, ην οί πολλοί καλοῦσι γάριν. πλεῖστον γὰρ αὐτῆς μετέχει μέρος * * *

> Οὐ γάο πως ἄμα πάντα θεοί δόσαν ἀνθοώποισιν,

ώς καὶ τοὺς ἀστεϊσμοὺς †ἄμα ἐν τοῖς Δημοσθένους 20 λόγοις. οὐδὲν γάρ, ὧν έτέροις τισὶν ἔδωκεν ἀγαθῶν ὁ δαίμων, ἐκείνω ἐφθόνησεν.

α δέ γε Αλοχίνης περί αὐτοῦ γράφει συκοφαντων, 55

18 Homerus F 320

2 ἀστεῖον ἦχον] ἀστεῖον εἶχον M παρεντεῖνον τὸν ἦχον Hammer, alii alia | ἐσπεσμένως P | τὸ συνεχὲς ἐν post εἰπὲ inserit B 6 οὐκοῦν ἔστιν] οὐκ ἔνεστιν MBPv 9 δεῖν B: δεῖ MPv 10 διοίσει M, B in mg: διήσει P δειήσει B in textu 11 ἀχίνητον B | πόλλι ἔνιλ πολλὰ MBPv 12 [εἰκς cum ras M]

δεί ΜΡν 10 διοίσει Μ, Β in mg: διήσει Ρ δειήσει Β in textu 11 ἀπίνητον Β | πόλλὶ ἄν] πολλὰ ΜΒΡν 12 [τ]ις cum ras Μ | ἔχοι Reiskius: ἔχει | μέρος in mg corr Β 16 εὐτραπελίας Sylburgius: εὐτραπελείας | σημείωσαι in mg Β | πολοὶ Ρ 17 αὐτῆς] αὐτοῖς Β | in libris nulla lacuna | ἀνθρώποισι Ρν 20 ᾶμα ἔν] ἀναίνονται Usener

ώσπεο έφην, τοτε μεν ώς πικροίς και περιέργοις δνόμασι γρωμένου, τοτε δ' | ως απδέσι και φορτικοίς, 1123 όαδίας έχει τὰς ἀπολογίας. εἴ γέ τοι βουληθείη τις γωρίς εκαστον των έγκλημάτων σκοπείν, τὰ μεν έπαί-5 νου μαλλον ἢ κατηγορίας ἄξια εύρήσει, τὰ δ' οὐκ άληθως εξοημένα ύπ' αὐτοῦ. τὸ μὲν νὰο πικοαίνειν την διάλεκτον, όταν ἀπαιτῶσιν οἱ καιροί (πολλάκις δὲ άπαιτοῦσι καὶ μάλιστα έν τοῖς παθητικοῖς τῶν ἐπιγειρημάτων), έγκωμιόν έστι τοῦ δήτορος, εἴ νε δή 10 τὸ ποιεῖν τὸν ἀκροατὴν αὐστηρὸν τῶν νόμων φύλακα και πικρον έξεταστην των άδικημάτων και τιμωρον άπαραίτητον των παρανομούντων παρά της δητορικής δυνάμεως η μόνον η μάλιστα των άλλων απαιτούμεν. άμήχανον δὲ τρυφεροῖς ὀνόμασι καλλωπίζοντα τὴν 15 διάλεμτον δογήν ή μίσος ή των παραπλησίων τι κινήσαι παθών, άλλ' ανάγκη καὶ νοήματ' έξευρεῖν, ἃ δη τών τοιούτων ἔσται παθῶν ἀγωγά, καὶ ὀνόμασι τοιούτοις αὐτὰ περιλαβεῖν, οἶς πέφυκεν ἀκοὴ πικραίνεσθαι. εἰ μὲν οὖν μὴ κατὰ τὸν οἰκεῖον καιρὸν τῆ πικραινούση δια-20 λέκτω γρώμενον ἀπεδείκνυεν αὐτὸν ἢ πλεονάζοντα ἐν αὐτῆ καὶ τῆς ποσότητος | ἀστοχοῦντα, εἰκότως ἂν ὡς 1124 άμαστάνοντα διέβαλλεν. δ δε τούτων μεν οὐδέτερον έγει δεικυύναι, κοινώς δε διαβάλλει την παθητικήν διάλεκτον, οὖσαν ἐπιτηδειοτάτην εἰς πολιτικοὺς παρα-

1 cf Aeschines III 229 III 166

¹ τότὲ $B \mid \pi εριέρχοις B$ 2 τότε B 9 εἴ γε Sylburgius: εἴτε 13 μόνον P: μόνος $MB \mid ἀπαιτοῦμεν Reiskius: ἐπαινοῦμεν 17 αται <math>P$ 18 ἀποὴ? ἡ add Krüger $\mid πιπραίνεσθαι - παιροὶν τῷ om <math>B$ 20 post χρώμενον B habet ἀπέ deinde uerba οἶς πέφυπεν — διαλέπτω χρώμενον repetuntur $\mid ἀπεδείπννμεν B$ 23 δείπνυται δειπνύναι B

λαμβάνεσθαι λόγους, λεληθότα έγκώμια μεταφέρων εlς τὰς κατηγορίας, ὥσπερ ἔφην.

τὰ δ' αὐτὰ καὶ περὶ τῆς περιέργου λέξεως έγοι 56 τις αν είπεῖν πρὸς τὸν Αίσγίνην, ἐπειδή καὶ ταύτην αὐτοῦ γλευάζει τὴν ἀρετήν. δεγέσθω δέ τις τὴν περι- 5 εργίαν των ονομάτων ύπ' αὐτοῦ (λεγομένην) λέγεσθαι νυνί περιττήν έργασίαν και έξηλλαγμένην των έν έθει. οὐ γὰο δή γε εἰ ὁ καθ' ἡμᾶς βίος πολλὰ καὶ ἄλλα είκη τιθείς έπι τοις πράγμασιν ονόματα και ταύτην άδιαφόρως κυκλεί την λέξιν έπὶ τῆς πολυπραγμοσύνης, 10 ούτω καὶ τοὺς ἀργαίους εἰκὸς αὐτῆ κεγρῆσθαι. εἰ μὲν οὖν τὴν ἀκαιρίαν ἢ τὸν πλεονασμὸν τῆς ἐξηλλαγμένης έρμηνείας διασύρων καὶ ταῦτα εἴρηκεν, ὡς τοῦ Δημοσθένους περί έκατερον αὐτῶν άμαρτανοντος, ψεύδεται περιφανώς. ό γὰρ ἀνὴρ ἐν μὲν ταῖς δημηγορίαις 15 καί τοῖς δημοσίοις ἀγῶσι πρὸς τὸ μέγεθος καὶ τὸ 1125 ἀξίωμα τῶν ὑποθέσεων | ἀποβλέπων κέχρηται τῆ τοιαύτη κατασκευή πολλάκις, έν δε τοῖς Ιδιωτικοῖς λόγοις, οθς περί μικρών συμβολαίων ιδιώταις ανθρώποις γέγραφε, την κοινην και συνήθη λέξιν έπιτηδεύει, σπα- 20 νίως δέ ποτε την περιττην και οὐδε ταύτην έπ' αὐτοφώρφ, άλλ' ώστε λαθείν. εί δε κάνταῦθα τῷ γένει της έξαλλαγης όλφ πολεμών ταῦτ' εἴρηκεν Αἰσχίνης, άτοπόν τι ποιεί πράγμα, ταύτην διασύρων την δεινότητα, ής πλείστης τῷ ὁήτορι δεῖ. τὸ γὰρ μὴ τοῖς 25 πολλοίς όμοίως έκφέρειν τὰς νοήσεις, άλλ' έπὶ τὸ

σεμνότερον καὶ ποιητικώτερον ἐκβιβάζειν τὴν ὀνομασίαν παρὰ τῆς πολιτικῆς δυνάμεως μάλιστα ἀπαιτοῦμεν. ταῦτα μὲν οὖν ἐγκώμια τῆς Δημοσθένους δεινότητος ὄντα ὡς ἀμαρτήματα φέρων Αἰσχίνης οὐκ τὰληθῶς μέν, εὐλόγως δ' ἴσως, ἐχθρὸς ὢν καὶ οὐδὲν ἄλλο διαβάλλειν δυνάμενος, ἀπερισκέπτως, ὡς ἐγὼ κρίνω, συκοφαντεῖ.

τὸ δὲ φάσκειν φορτικοῖς καὶ ἀηδέσι τοῖς ὀνόμασιν 57 αὐτὸν κεγοῆσθαι πόθεν ἐπῆλθεν αὐτῷ [λέγειν], ὑπὲρ 10 πάντα | ένωγε τεθαύμακα. οὐδὲν γὰο εύρίσκω τούτων 1126 παρά Δημοσθένει κείμενον, ων είρηκέναι φησίν αὐτὸν Αλσχίνης, οἷον ὅτι 'οὐ δεῖ τῆς φιλίας ἀποροῆξαι τὴν συμμαγίαν' καὶ ὅτι 'ἀμπελουργοῦσί τινες τὴν πόλιν' καὶ 'ύποτέτμηται τὰ νεῦρα τοῦ δήμου' καὶ 'φορμορραφού-15 μεθα' καὶ 'ἐπὶ τὰ στενά τινες ὥσπερ τὰς βελόνας διείρουσιν', οίς αὐτὸς ἐπιτίθησι διακωμωδῶν 'ταῦτα δέ, ὧ κίναδος, τί έστι; δήματα ἢ θαύματα;' οὐδέ γε ἄλλα τινά φορτικά καὶ ἀηδῆ ὀνόματα ἐν οὐδενὶ τῶν Δημοσθένους λόγων εύρειν δεδύνημαι και ταῦτα πέντε 20 η εξ μυριάδας στίχων έχείνου τοῦ ἀνδρὸς καταλελοιπότος. εί μέντοι τινές έν τοῖς ψευδεπιγράφοις είσί λόγοις ἀηδεῖς καὶ φορτικαὶ καὶ ἄγροικοι κατασκευαί,

12 Aeschines III 72 13-16 Aeschines III 166

1 σεμνοντερον $P \mid έπβάζειν B$ 2 ἀπαιτοῦμεν Reiskius: ἀπαιτοῦντες MP ἀπαιτοῦντας B ἀπαιτεῖται Sylburgius v 5 έχεος P 6 ἄλλο Reiskius: μᾶλλον 9 λέγειν seclusi 12 οὐ δεί Aesch: οὐδὲ $MBP \mid$ φιλίας ἀπορρῆξαι τὴν συμμαχίαν καὶ] φισίν αὐτόν αἰσχίνης· οἴον ex praecedentibus B εἰρήνης pro φιλίας Aesch 14 τοῦ δήμον] τῶν πραγμάτων Aesch \mid φορμοραφούμεθα MBP 15 βελόντας BP 16 οἰς αὐτὸς \mid δι αὐτοῖς \mid 17 οὖ πίναδός τίς (τις $\mid P\mid MBP$: corr Reiskius ex Aesch \mid Φαύμαστα $\mid P$ 18 [άη]δῆ cum ras $\mid P$ 21 μέντοι τινὲς ἐν τοῖς ψενδεπιγράφοις \mid μέν τοὶ τινες ἕνιοι ψενδεπίγραφοι $\mid MBP \mid$ hinc τινὲς οπ $\mid P$

22 λόγοις Β: λόγοι ΜΡν | άωδεῖς Β | άγρικοι Ρ άγρίοικοι Β

1127 ώς ἐν τοῖς κατ' 'Αριστογείτονος | β΄ καὶ ἐν τῆ ἀπολογία τῶν δώρων καὶ ἐν τῷ ⟨περὶ τοῦ⟩ μὴ ἐκδοῦναι
"Αρπαλον καὶ ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας καὶ ἐν τῷ περὶ τῶν
πρὸς 'Αλέξανδρον συνθηκῶν ἐν ἄλλοις τε συχνοῖς, οὓς
δ Δημοσθένης οὐκ ἔγραψεν, ἐν ἐτέρα δηλοῦταί μοι 5
πραγματεία τὰ περὶ Δημοσθένη. καὶ περὶ μὲν ὧν
Αἰσχίνης ἐπιτετίμηκεν αὐτῷ, ταῦτα ἰκανά.

ἤδη δέ που κἀκεῖνό τινες οἱ μὲν ὡς χαρακτηρικὸν οἱ δ' ὡς ἁμάρτημα τοῦ ὁήτορος ἐσημειώσαντο, λέγω δὲ τὸ πολλοῖς ὀνόμασι τὸ αὐτὸ πρᾶγμα δηλοῦν ἐνίοτε 10 δή, οἶά ἐστι ταυτί 'Φιλίππφ δ' ἔξέσται καὶ πράττειν καὶ ποιεῖν, ὅ τι βούλεται' καὶ 'τὸν Μειδίαν τοῦτον οὐκ εἰδώς, ὅστις ποτ' ἐστίν, οὐδὲ γιγνώσκων' καὶ 'τῆς ἀδελφῆς ἐναντίον κόρης ἔτι καὶ παιδὸς οὕσης' καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα. ὅσοι μὲν οὖν ἰδίωμα τοῦ χαρακτῆ- 15 ρος αὐτὸ ἀποφαίνουσι τοῦ Δημοσθένους, ὀρθῶς λέγουσι κέχρηται γὰρ αὐτῷ χρησίμως ὁ ἀνήρ, ῶσπερ καὶ τῆ τμητικῆ [καὶ τῆ] βραχυλογία πάντων γε μᾶλλον 1128 καὶ | εὐκαιρότερον. ὅσοι δ' ἐν ἁμαρτήματος αὐτὸ μοίρα φέρουσι, τὰς αἰτίας οὐκ ἐξητακότες, δι' ὰς εἰω- 20 θει πλεονάζειν ἐνίοτε ἐν τοῖς ὀνόμασιν, οὐ δεόντως αὐτοῦ κατηγοροῦσιν, ἀλλ' ἐοίκασιν οἱ τοῦτο συκο-

1 respici uidetur in argumento orationibus praemisso § 7 11 Demosthenes Philippicae y 3 12 cf Midiana 78 13 Midiana 79

¹ τοίς Blassius: τη | β' = δνάδι explicauerat Seidler 2 δόρων $P \mid περl$ τοῦ addidi 5 δηλοῦνταί Pv = 6 τη περl mg Bodl prave 8 τινες] τηνες $M \mid χαρακτηριστικόν <math>Pv = 9$ έσημειρσαντο B = 11 δή] δὲ MBP om Sylburgius $v \mid οιᾶ P \mid δ'$ ξξέσται ci Sylburgius: δέξασθαι MBP = 12 καὶ τὸν bis $B \mid Mηδίαν Pv = 13$ γινώσκων MBP: γινώσκων v totum locum liberrime reddidit Dionysius $v \mid παιδός \mid πεδός \mid πεδός \mid πεδικάν <math>v \mid π$ add $v \mid π$ τη add $v \mid π$ τη ex praecedentibus repetitum seclusi $v \mid π$ τός $v \mid π$ τοτς $v \mid π$ τοτς

φαντούντες την βραγυλογίαν έχ παντός απαιτείν, ην. όπεο εἶπον, παυτὸς μᾶλλον καὶ εὐκαιρότερον παρέγεται, των δε άλλων άρετων ούδεμίαν, ούκετι συνορώντες ότι καὶ τῆς σαφηνείας δεῖ στογάζεσθαι τὸν 5 φήτορα και της έναργείας και της αύξήσεως και της περί την σύνθεσιν των δνομάτων εύρυθμίας, ύπερ απαντα δε ταυτα του παθητικήν τε και ήθικην και έναγώνιον ποιείν την λέξιν, έν οίς έστιν η πλείστη τοῦ πιθανοῦ μοῖρα. τούτων δὲ τῶν ἀρετῶν έκάστην 10 οὐχ ή βραχυλογία πράτιστα δύναται ποιεῖν, άλλὰ καὶ δ πλεονασμός ένίων δνομάτων, ὧ καὶ δ Δημοσθένης κέχρηται. ἔφερον δ' ἄν σοι παραδείγματα τῶν εlonμένων, εί μη κοπώδης εμελλον φανήσεσθαι πρός σε δήτα λέγων. ταῦτα, ὧ κράτιστε 'Αμμαῖε, γράφειν 1129 15 είχομέν σοι περί τῆς Δημοσθένους λέξεως. ἐὰν δὲ σώζη τὸ δαιμόνιον ήμᾶς, καὶ περὶ τῆς πραγματικῆς αὐτοῦ δεινότητος, ἔτι μείζονος ἢ τοῦδε καὶ θαυμαστοτέρου θεωρήματος, εν τοῖς έξῆς γραφησομένοις ἀποδώσομέν σοι τὸν λόνον.

³ ἀριτῶν B 5 ἐνεργείας ν 11 ἐνίων] ἐνίοτε τῶν Usener 14 γράφην P | post γράφειν B ὡς ε inserit, sed punctis deleuit 16 πραγματικαῖς B 17 τοῦδε] τοῦ δὲ B | δανμασθοτέρου \mathbf{M}^1 corr eadem manus

LIBRI II DE ANTIQVIS ORATORIBVS RELIQVIAE

DE DEMOSTHENE

T

1 Tzetzae scholion in Crameri anecd. Oxon. t. III p. 367, 7 Διονύσιος δ Άλιπαρνασσεὺς φησίν ἀγνεύ-εται τὸ στόμα τῷ Δημοσθένει.

sublatum fortasse ex loco, ubi Demosthenis $\tilde{\eta} \sigma o_S$ et ueritatis studium tractabatur.

DE AESCHINE

П*

2 Scholion Aeschinis or. III 1 την παράταξιν ὅση γεγένηται p. 315 Sch. δοκεῖ δὲ τραγικώτερον κεχρῆσθαι εὐθὺς ἐν ἀρχῆ τῆ μεταφορᾶ, πολιτικώτερον δὲ ὑπὸ Δημοσθένους εἰρῆσθαι τὸ αὐτὸ νόημα ἐν τῷ τῆς παραπρεσβείας εὐθὺς ἐν ἀρχῆ, ἔχον οὕτως 'ὅση μέν, ὧ ἄνδρες 'Αθηναῖοι, σπουδή καὶ παραγγελία γέγονε' καὶ τὰ ἑξῆς.

argumentum or. III p. 352 R. μέμψαιτο δ' ἄν τις τὸ προοίμιον ώς τραγικὸν καὶ περιττὸν καὶ ἐπιλόγφ μᾶλλον ἐοικός.

scholion ibid. p. 353 R. ὅρα δὲ πῶς ἐπιλογικῶς ἤρξατο ἀπὸ συνηγόρων ἐκβολῆς, ὥςπερ καὶ ὁ Δημοσθένης. cf. schol. or. Ι 69 άξιοῦσι τινὲς μέμφεσθαι τῷ ὁήτορι ἐν ἀγῶνι συνηγόρων ἐκβολὴν ποιησαμένω, δέον ἐν ἐπιλόγω.

TTT *

Scholion Aeschinis or. III 90 πλείους τραπόμενος 3 τροπάς τοῦ Εὐρίπου p. 331 Sch. ἔστι δὲ τὸ κῶλον χαριεντισμός. ἐπαινοῦσι δὲ τοῦτο τὸ κῶλον οἱ κριτικοὶ λέγοντες σωφρόνως αὐτὸ πεφράσθαι καὶ οὐ κούφως.

IV

Scholion Lavr. Aeschinis or. III 180 τὰ σώματα 4 παρακαταθέμενοι p. 346 Sch. ἐπιλαμβάνεται δὲ Διονύσιος, ὅτι τὸ παρακαταθέσθαι φυλακῆς πλείου ἔνοδειξιν ἔχει, ἐπὶ δὲ τῶν σωμάτων τὸ ἐναντίον γίγνεται, διαφθείρονται γὰρ ἔσθ' ὅτε. οὐκοῦν κακῶς ἐχρήσατο τῆ λέξει ὁ Αἰσχίνης.

v

Scholion Lavr. Aeschinis or. III 189 τοῖς μὲν 5 πύπταις ἔστιν ὁ ἀγὼν πρὸς ἀλλήλους, τοῖς δ' ἀξιοῦσι στεφανοῦσθαι πρὸς αὐτὴν τὴν ἀρετήν p. 347 Sch. ὁ Διονύσιος ἐπιλαμβάνεται. οὐ γάρ, φησί, νικῆσαι βουλόμεθα τὴν ἀρετήν, ὡς τοὺς ἀνταγωνιστάς.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΕΩΣ ΠΡΟΣ ΑΜΜΑΙΟΝ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

adhibiti sunt libri

- M Ambrosianus
- B Parisinus 1742
- O Ottobonianus
- P Palatinus
- s editio princeps Henrici Stephani Lutetiae 1554
- h editio Hudsonis Oxon. 1704
- r exemplum Reiskianum

719 ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΑΜΜΑΙΩΙ ΤΩΙ ΦΙΛΤΑΤΩΙ

ΠΛΕΙΣΤΑ ΧΑΙΡΕΙΝ

Πολλών μετ' άλλων ξένων τε καλ παραδόξων άκουσμάτων, ὧν ἐνήνοχεν δ καθ' ήμᾶς χρόνος, ἕν τι καὶ τοῦτο ἐφάνη μοι πρώτως ἀκούσαντι παρὰ σοῦ, ὅτι τῶν 5 φιλοσόφων τις των έχ τοῦ περιπάτου πάντα γαρίζεσθαι βουλόμενος 'Αριστοτέλει τῶ κτίσαντι ταύτην τὴν φιλοσοφίαν καὶ τοῦτο ὑπέσχετο ποιήσειν φανερόν, ὅτι Δη-720 μοσθένης τὰς δητορικὰς τέγνας παρ' ἐκείνου μα θὼν είς τούς ίδίους μετήνεγκε λόγους καὶ κατ' έκεῖνα κο- 10 σμούμενος τὰ παραγγέλματα πάντων έγένετο τῶν δητόρων πράτιστος. πατ' ἀρχὰς μὲν οὖν ὑπελάμβανον τῶν πολλῶν τινα εἶναι τὸν ταῦτ' ἐπιγειοήσαντα λέγειν, καὶ παρήνουν σοι μὴ πᾶσι τοῖς παραδόξοις προσέχειν. ώς δε και τούνομα τοῦ ἀνδρὸς ἐπυθόμην, ὃν ἐγὰ και 15 τῶν ἦθῶν ἕνεκα καὶ τῶν λόγων ἀποδέγομαι, ἐθαύμασα, καλ πολύς εν εμαυτώ γενόμενος επιμελεστέρας ώμην δείσθαι σκέψεως τὸ πρᾶγμα, μή ποτε λέληθέ με τάληθές ούτως έχον καὶ οὐδὲν εἰκῆ τῷ ἀνδοὶ εἴοηται,

Ίνα | ἢ τὴν δόξαν ἢν πρότερον αὐτὸς ἔσχον ⟨ἀφείην⟩ 721 βεβαίως μαθών ότι προτερούσι των Δημοσθένους λόγων αί 'Αριστοτέλους τέγναι, ἢ τὸν οὕτως έννωκότα και γράψαι γε παρεσκευασμένον, πρίν είς δγλον έκ-5 δοῦναι τὸ σύνταγμα, μεταβαλεῖν πείσαιμι τὴν δόξαν. Ούκ έλαγίστην δέ μοι καὶ σὰ παρέσγου φοπην εἰς 2 τὸ μὴ παρέργως έξετάσαι τὴν ἀλήθειαν, παρακαλῶν φανερούς ποιήσαι τούς λόγους, οίς έμαυτον πέπεικα Δημοσθένους ακμάζοντος ήδη και τους έπιφανεστάτους 10 είοηκότος άγωνας τότε ύπο Αριστοτέλους τὰς όητορικάς γεγράφθαι τέγνας. έδόκεις τέ μοι καὶ τοῦτο όρδῶς πα ραινείν, μη σημείοις μηδε ελκόσι μηδ' άλλο-722 τρίαις τὸ πρᾶγμα πιστώσασθαι μαρτυρίαις, ἐπειδή τούτων οὐδεμία τῶν πίστεων δι' ἀνανκαίων συνάνεται 16 λημμάτων άλλ' αὐτὸν 'Αριστοτέλη παρασχέσθαι διὰ των ιδίων τεχνων δμολογούντα τάληθες ούτως έχειν. τοῦτο δη πεποίημα, βέλτιστε 'Αμμαΐε, τῆς τε άληθείας προνοούμενος, ην έπλ παντός οζομαι δείν πράγματος έξετάζεσθαι, και τῆς ἀπάντων τῶν περί τοὺς πολιτι-20 πούς λόγους έσπουδακότων χάριτος. Ίνα μὴ τοῦθ' ὑπολάβωσιν, ότι πάντα περιείληψεν ή περιπατητική φιλο-

¹ η — 3 έγνωκότα Lambino auctore editores sic interpolata dederunt η μαθών ὅτι προτεροῦσι τῶν Δημοσθένους λόγων αἱ Ἰριστοτέλους τέχναι, ἐκὼν μεταδοξάσω· ἢ τοὐναντίον φωράσας τὴν δόξαν ῆν πρότερον αὐτὸς ἔσχον βεβαιώσω καὶ τὸν ἄλλως ἔγνωκότα 1 εἰχον Herwerdenus | ἀφείην βεβαίως βεβαιωθῶ ΜΟς βεβαιωτῶ ΒΡ βεβαίως μεταθοίμην Weilius 2 μαθῶν ΒΡ 4 γε s: τε libri 6 παρέχον ΒΡ 7 παρέργω Ο 8 ἐμαντῶν Ρ¹ | πέπημα Ο 10 ὁιτορικὰς Μ 11 τέ] δέ Herwerdenus 12 μὴ δὲ Μ μηδ' s 13 ἐπειδη] ἐπεὶ δὲ τοῦτο ὁρθῶς ἐπεὶ δὲ sed ἐπεὶ — ὁρθῶς lineolis adpositis deleuit Β 14 δι'] μαρτνρίαις δι' Μ¹ 16 τάληθη Ο 17 τοῦτο perperam iterat $B \mid \tau$ r 20 χάριτος] χρείας Kiesslingius | τοῦθ'] τοῦθ' ὁπερ Ρ¹

σοφία τὰ ἡητορικὰ παραγγέλματα, καὶ οὔτε οἱ περὶ Θεόδωρον καὶ Θρασύμαχον καὶ 'Αντιφῶντα σπουδῆς ἄξιον οὐδὲν εὖρον οὔτε 'Ισοκράτης καὶ 'Αναξιμένης καὶ Αλκιδάμας οὔτε οἱ τούτοις συμβιώσαντες τοῖς ἀνδράσι παραγγελμάτων τεχνικῶν συγγραφεῖς καὶ ἀγωνισταὶ 5 λόγων ἡητορικῶν, οἱ περὶ Θεοδέκτην καὶ Φιλίσκον καὶ 723' Ισαῖον καὶ Κηφισόδωρον | 'Τπερείδην τε καὶ Λυκοῦργον καὶ Αἰσχίνην, οὐδ' ⟨ἄν⟩ αὐτὸς ὁ Δημοσθένης ὁ πάντας ὑπερβαλόμενος τούς τε πρὸ αὐτοῦ καὶ τοὺς καθ' ἐαυτὸν καὶ μηδὲ τοῖς γινομένοις ὑπερβολὴν κατα- 10 λιπὼν τοσοῦτος ἐγένετο τοῖς 'Ισοκράτους τε καὶ 'Ισαίου κοσμούμενος παραγγέλμασιν, εὶ μὴ τὰς 'Αριστοτέλους τέγνας ἐξέμαθεν.

'Οὐκ ἔστ' ἔτυμος λόγος οὖτος', ὧ φίλε 'Αμμαῖε, οὐδ' 3 ἐκ τῶν 'Αριστοτέλους τεχνῶν τῶν ὕστερον έξενεχθεισῶν 15 οἱ Δημοσθένους λόγοι συνετάχθησαν ἀλλὰ καθ' ἔτέρας τινὰς εἰσαγωγάς ὑπὲρ ὧν ἐν ἰδία δηλώσω γραφῆ τὰ δοκοῦντά μοι πολὺς γὰρ ὁ περὶ αὐτῶν λόγος, ὃν οὐ καλῶς εἶχεν ἐτέρας γραφῆς ποιῆσαι πάρεργον. ἐν δὲ τῷ παρόντι τοῦτο πειράσομαι φανερὸν ποιῆσαι, ὅτι 20 Δημοσθένους ἀκμάζοντος ἤδη κατὰ τὴν πολιτείαν καὶ τοὺς ἐπιφανεστάτους εἰρηκότος ἀγῶνας τούς τε δικανικός καὶ τοὺς δημηγορικοὺς καὶ θαυμαζομένου διὰ πάσης τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ δεινότητι λόγων τότε ὁ φιλό-

14 Stesichorus fr. 26 Bergk.

² θεοφθεόδωφον P | θρασύμμαχον P 3 οὔτ' r 6 λόγων ρητόρων δητοριπῶν P | οἱ περὶ ρίδην (mg corr ὑπερίδην) ceteris omissis B | φίλιστον MOPs: corr Sylburgius 7 ὑπερίδην libri: corr Herwerdenus 8 οὐδ' ἀν] οὔτε libri οὐδ' Sauppius 9 ὑπερβαλλόμενος P | αὐτοῦ MB 10 γενησομένοις s 11 ἐγένετο] ἀν ἐγ. Morello auctore uolgatur 17 εἰσαγωγάς τινας Ps 22 τούτε B 23 θανμαζομένους B

σοφος τὰς ὁητορικὰς ἔγραψε τέχνας. ἀνάγκη δ' ἴσως πρῶτον, ὡς | παρέλαβον ἐκ τῶν κοινῶν ἱστοριῶν, ἃ 724 κατέλιπον ἡμῖν οἱ τοὺς βίους τῶν ἀνδρῶν συνταξάμενοι, προειπεῖν. ποιήσομαι δὲ ἀπὸ Δημοσθένους τὴν 5 ἀρχήν.

Ούτος έγεννήθη μεν ένιαυτα πρότερον της έκατοστης 'Ολυμπιάδος' άργοντος δὲ Τιμοκράτους εἰς ἔτος ην έμβεβηκώς έπτακαιδέκατον ** δημοσίους δε λόγους ήρξατο γράφειν έπλ Καλλιστράτου άρχοντος ελκοστὸν 10 καλ πέμπτον έτος έγων. καλ έστιν αύτοῦ πρώτος τών έν δικαστηρίω κατασκευασθέντων άγωνων δ κατά 'Ανδροτίωνος, δυ έγραφε Διοδώρω τῶ κρίνοντι τὸ ψήφισμα παρανόμων, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν γρόνον ἔτερος [έπὶ Καλλιστράτου ἄρχοντος], δ περὶ τῶν ἀτελειῶν, 15 δυ αὐτὸς διέθετο, γαριέστατος άπάντων τῶν λόγων καὶ γραφικώτατος. έπὶ δὲ Διοτίμου τοῦ μετὰ Καλλίστρατον εν 'Αθηναίοις πρώτην είπε δημηγορίαν, ην επιγράφουσιν οί | τοὺς φητορικοὺς πίνακας συντάξαντες 725 'περί των συμμοριών' έν ή παρεκάλει τους 'Αθηναίους 20 μη λύειν την πρός βασιλέα νενομένην ελοήνην μηδέ προτέρους ἄργειν τοῦ πολέμου, έὰν μὴ παρασκευάσωνται την ναυτικήν δύναμιν, εν ή πλείστην είχον Ισγύν, καὶ τὸν τρόπον τῆς παρασκευῆς αὐτὸς ὑποτίθεται. ἐπὶ δὲ Θουδήμου τοῦ μετὰ Διότιμον ἄρξαντος τόν τε κατὰ

 $^{2 \}dot{\omega}_S$] δσα libri | $\dot{\alpha}$] $\dot{\alpha}_S$ MBPs om O $\ddot{\alpha}$ τε Weilius $4 \, \delta'$ r 6 έγεννήθημεν B γεννήθη μὲν $P \mid \mu$ ὲν] μὲν ένὶ ci Herwerdenus 6 7 έπαστοτής P 8 hiatum Weilius notauit | δὲ Herwerdenus: τε libri 9 et 14 παλλιστάτον B 10 πέμπτον] ξβδομον Schottus | ἔτος ἔχον ΜΟ ἔχων ἔτος BPs 11 έν] ἐτὶ conicias sed cf p 275, 18 12 γέγραφε ε ἔγραψε Herwerdenus 14 ἐπὶ K. $\ddot{\alpha}$. emblema detexit idem 15 ἀπάντων τῶν s: ἀπάντῶν Ο ἀπάντων MBP 16 παλλίστατον B 19 παραπαλεί Herwerdenus 22 τὴν προςαὐτ[ικ]ὴν cum lit B 24 δουμήδον Ο

Τιμοκράτους λόγον έγραψε Διοδώρω τῷ κρίνοντι παρανόμων τὸν Τιμοκράτη καὶ τὸν περὶ τῆς Μεγαλοπολιτών βοηθείας δημηγορικόν αὐτὸς ἀπήγγειλε. μετὰ δὲ Θούδημον έστιν 'Αριστόδημος άρχων, έφ' οδ των κατά Φιλίππου δημηγοριών ήρξατο, καλ λόγον έν τω δήμω 5 διέθετο περί τῆς ἀποστολῆς τοῦ ξενικοῦ στρατεύματος καὶ τῶν δέκα φυγαδικῶν τριηρῶν εἰς Μακεδονίαν. ἐν τούτω τῶ γρόνω καὶ τὸν κατὰ Αριστοκράτους ἔγραψε 726 λόγον Εὐθυκλεῖ τῶ διώ κοντι παρανόμων τὸ ψήφισμα. έπὶ δὲ Θεέλλου τοῦ μετὰ 'Αριστόδημον τὴν περὶ 'Ρο- 10 δίων απήγγειλε δημηγορίαν, εν ή πείθει τους 'Αθηναίους καταλύσαι την όλιγαργίαν αὐτῶν καὶ τὸν δῆμον έλευθερῶσαι. έπὶ δὲ Καλλιμάγου τοῦ τρίτου μετὰ Θέελλον ἄρξαντος τρεῖς διέθετο δημηγορίας παρακαλών 'Αθηναίους βοήθειαν 'Ολυνθίοις άποστεϊλαι τοῖς 15 πολεμουμένοις ύπὸ Φιλίππου, πρώτην μὲν ῆς ἐστιν ἀρχὴ 'Έπὶ πολλῶν μὲν Ιδεῖν ἄν τις ὧ ἄνδρες 'Αθηναῖοί μοι δοκεῖ' δευτέραν δὲ 'Οὐγὶ ταὐτὰ παρίσταταί μοι γιγνώσκειν ὧ ἄνδρες 'Αθηναῖοι' τρίτην δὲ ''Αντί πολλών αν ω άνδοες 'Αθηναίοι χοημάτων'. 20 κατά τοῦτον γέγραπται τὸν ἄργοντα καὶ δ κατά Μει-

5 Demosthenes or. 4, 1—29 17 idem or. 2, 1 18 idem or. 3, 1 20 idem or. 1, 1

Θεοδήμου s Εὐδήμου Sylburgio auctore r 1 διωδάφω B 2 Τιμοπράτην s 3 δημηγορικόν δν libri: δν del Weilius 4 δουκυδίδημου Ο Θεόδημου s Εὔδημου r | ἔστιν] ήν s 5 λόγους $\mathfrak a$ 6 τοῦ om Ps 7 φυγαδικῶν MBO γαδικῶν Ps: ταχικῶν Boehneckius Forschungen p.227 ταχειῶν Morellus recte cf Dem. or. 4, 22 8 κρόνω P 10 Θεοσάλου et 14 Θέοσαλου Sylburgio auctore r | μετ' r 14 δτέλλον B | ἄφξαντες Ο | δημηγορικούς libri: corr Herwerdenus 16 πρῶτου μὲν οῦ 18 δεύτερον . . . 19 τρίτου s 18 δοκεῖ μοι h 18 19 περίσταταί MO 20 ἄνδρες om BP

δίου λόγος, δυ συνετάξατο μετά | την χειροτονίαυ, ην 727 δ δημος αὐτῷ κατεχειροτόνησε. μέχρι τοῦδ' εὐρισκομένων δώδεκα λόγων, ὧν εἰρηκα, δημοσίων, ἐν οἶς εἰσι δημηγορικοὶ μὲν ἐπτά, δικανικοὶ δὲ πέντε, ἅπαντες 5 ⟨ἐγένοντο⟩ πρότεροι τῶν 'Αριστοτέλους τεχνῶν, ὡς ἔκ τε τῶν ἱστορουμένων περὶ τοῦ ἀνδρὸς ἀποδείξω καὶ ἐκ τῶν ὑπ' αὐτοῦ γραφέντων, ἐντεῦθεν ἀρξάμενος.

5 'Αριστοτέλης πατρός μεν ήν Νικομάχου το γένος και την τέχνην ἀναφέροντος εἰς Μαχάονα τον 'Ασκλη10 πιοῦ, μητρὸς δὲ Φαιστίδος ἀπογόνου τινὸς τῶν ἐκ
Χαλκίδος την ἀποικίαν ἀγαγόντων εἰς Στάγειρα· ἐγεννήθη δὲ κατὰ την ἐνενηκοστην καὶ ἐνάτην 'Ολυμπιάδα
Διοτρεφοῦς 'Αθήνησιν ἄρχοντος τρισίν ἔτεσι Δημοσθένους | πρεσβύτερος. ἐπὶ δὲ Πολυξήλου ἄρχοντος 728
15 τελευτήσαντος τοῦ πατρὸς ὀκτωκαιδέκατον ἔτος ἔχων
εἰς 'Αθήνας ἡλθεν, καὶ συσταθεὶς Πλάτωνι χρόνον
εἰκοσαετη διέτριψε σὺν αὐτῷ. ἀποθανόντος δὲ Πλάτωνος ἐπὶ Θεοφίλου ἄρχοντος ἀπῆρε πρὸς Έρμίαν τὸν

8-p263, 10 ex Apollodori chronicis petita cf Laertius Diog. IV 9 sq. Diels mus. Rhen. XXXI 43 sq

¹ καταχειοσονίαν Morellus 2 αὐτοῦ libri 2 3 μέχρι τοῦ περὶ δώδεια libri (quibus seruatis Weilius pergit ἀγώνων εἴρηκα δημ.): ἔτει τρίτφ. τῶν (τούτων τῶν Reiskius) δώδεια Reiskius et Sauppius | περὶ . . . 6 ἰστορονμένων neglegenter iterat Β 4 οἰ πάντες malebat Reiskius 5 ἐγένοντο inserui | ⟨ὅντες⟩ πρότεροι Weilius προτεροῦσι Herwerdenus 6 τε οm Β 8 πατρὸς Herwerdenus: ἐἰς Ρ νἰὸς ΜΒΟς | τὸ τό τε Herwerdenus 10 ἐκ] ἐν ΜΟ 11 χαλκίδως Β | ἀναγαγόντων Ρς | εἰς τάγειρα Ρ 12 ἐννενηκοστὴν καὶ ἐννάτην ε 13 διοτρεφοὺς Μ Διειτρεφέα tituli uocant | τρισίν] ιγ΄ ε 14 πρεσβυτέρον libri: corr Wolfius πρεσβύτερος ⟨ὤν⟩ Herwerdenus 16 ἡλθε ε 17 εἰκοσετῆ et p. 263, 4 ὀκτετῆ Herwerdenus 18 Ἑρμείαν ε sed cf Boeckhius opusc. 6, 204

'Αταρνέως τύραννον και τριετή χρόνον παρ' αὐτῷ διατρίψας ἐπ' Εὐβούλου ἄρχοντος εἰς Μυτιλήνην ἐχωρίσθη· ἐκείθεν δὲ πρὸς Φίλιππον ἄχετο κατὰ Πυθόδοτον ἄρχοντα, και διέτριψε χρόνον ὀκταετή παρ' αὐτῷ καθηγούμενος 'Αλεξάνδρου· μετὰ δὲ τὴν Φιλίππου τελευ- 5 τὴν ἐπ' Εὐαινέτου ἄρχοντος ἀφικόμενος εἰς 'Αθήνας ἐσχόλαζεν ἐν Λυκείῳ χρόνον ἐτῶν δώδεκα. τῷ δὲ τρισκαιδεκάτῳ, μετὰ τὴν 'Αλεξάνδρου τελευτὴν ἐπὶ Κηφισοδώρου ἄρχοντος ἀπάρας εἰς Χαλκίδα νόσῳ τελευτῷ, τρία πρὸς τοῖς ἑξήκοντα βιώσας ἔτη.

Ταῦτα μὲν οὖν ἔστιν ἂ παραδεδώκασιν ἡμῖν οἱ τὸν 6
729 βίον τοῦ ἀνδρὸς ἀναγράψαντες. ὰ δὲ αὐτὸς ὁ φι λόσοφος ὑπὲρ ἑαυτοῦ γράφει, πᾶσαν ἀφαιρούμενος ἐπιχείρησιν τῶν χαρίζεσθαι βουλομένων αὐτῷ τὰ μὴ προσήκοντα, πρὸς πολλοῖς ⟨δ'⟩ ἄλλοις ὧν οὐδὲν δέομαι με- 15
μνῆσθαι κατὰ τὸ παρόν, ἃ τέθηκεν ἐν τῆ πρώτη βύβλφ
ταύτης τῆς πραγματείας, ὡς οὐ μειράκιον ἦν, ὅτε τὰς
φητορικὰς συνετάττετο τέχνας, ἀλλ' ἐν τῆ κρατίστη
γεγονὼς ἀκμῆ καὶ προεκδεδωκὼς ἤδη τάς τε τοπικὰς
συντάξεις καὶ τὰς ἀναλυτικὰς καὶ τὰς μεθοδικάς, τεκ- 20
μήρι' ἐστὶν ἰσχυρότατα. ἀρξάμενος γὰρ τὰς ὡφελείας
ἐπιδεικνύειν, ἃς περιείληφεν ὁ ǫητορικὸς λόγος, ταῦτα
κατὰ λέξιν γράφει 'χρήσιμος δ' ἐστὶν ἡ ǫητορικὴ

23 — p 264, 10 Aristoteles rhetor. I 1 p 1355^a 21—29

¹ ἀπαρνέως P ἀπαρνέων B | αὐτοῦ h 1 2 τρίψας libri: corr Wolfius 2 μιτυλήνην libri: corr Herwerdenus 3 ἔχετο P ἤρχετο g 12 g 1 τὰ Weilius idemque g 3 ante 15 ἄλλοις inserit | g 7 g 15 16 μνησθήναι Herwerdenus 16 g 1 fort g 7 g 1 τέθεικεν libri | g 6 g 1 g 1 g 1 τεμμηρίων έστιν g 1 g 1 g 1 g 2 g 1 τεμμηρίων έστιν g 2 g 1 g 2 g 1 g 2 g 2 g 1 g 2 g

διά νε τὸ φύσει εἶναι κρείττω τάληθη καὶ τὰ δίκαια των έναντίων. ωςτε έαν μή κατά το προσήκον αί κρίσεις γίνωνται, ανάγκη δι' αύτὸν ήττᾶσθαι τοῦτο δ' έστιν άξιον έπιτιμήσεως. Ετι δε πρός ένίους, οὐδ' εί 5 την ακοι βεστάτην έγοιμεν έπιστήμην, δάδιον απ' έκεί-730 νης πείσαι λένοντας. διδασκαλία νάο έστιν δ κατά την έπιστήμην λόγος, τοῦτο δὲ ἀδύνατον ἀλλ' ἀνάγκη διὰ τῶν κοινῶν ποιεῖσθαι τὰς πίστεις καὶ τοὺς λόγους, ώςπερ καλ έν τοῖς τοπικοῖς λέγομεν περί τῆς πρὸς τοὺς 7 πολλούς έντεύξεως.' περί δε παραδειγμάτων (καί έν-11 θυμημάτων > προελόμενος λέγειν, ὅτι τὴν αὐτὴν ταῦτ' έγει δύναμιν ταῖς έπαγωγαῖς καὶ τοῖς συλλογισμοῖς, ταῦτα περί τῆς ἀναλυτικῆς καὶ μεθοδικῆς πραγματείας τίθησι των δε δια του δείκνυσθαι 🐴 φαίνεσθαι 15 δείκνυσθαι, καθάπερ καὶ έν τοῖς ἀναλυτικοῖς τὸ μέν έπαγωγή έστι, τὸ δὲ συλλογισμός, Ι (τὸ δὲ φαινόμενος 731 συλλογισμός), καὶ ἐνταῦθ' ὁμοίως ἔστι γὰρ τὸ μὲν παράδειγμα έπαγωγή, τὸ δ' ένθύμημα συλλογισμός, τὸ

14 - p 265, 16 Aristoteles rhet. I 2 p 1356* 35-b 21

1 διά τε A(ristoteles) διὰ δὲ O 2 $\~αστ'$ $r \mid μη$ (Aristotelis) t(ranslatio uetus), Sylburgius: μὲν libri, om A codex Parisinus 3 αὐτὸν libri: αὐτῶν As 4 ἔστιν Ms ἐστιν B | εί] είς B 6 διδασιαλίας Α 7 fort οὕτω | δ' r | δὲ δύνατον B 9 τοῖς πολιτικοῖς libri: corr Sylb ex A | ελέγομεν ex A Sylb 10 δε Herwerdenus: τε libri καλ ένθυμημάτων inseruit Spengelius 11 ταῦτ' suspectat Herwerdenus 12 ἐπαγογαῖς ΜΟ

13 ἀναλυτικοῖς Β | καὶ ⟨τῆς⟩ Herwerdenus | μεθοδικοῖς ΒΡ 14 τίθνησι Ρ | διὰ τοῦ As: δι' αὐτοῦ libri | δείκνυσθαι ἢ s δείκνυσθαι PO δεικνύναι η A: om MB 15 δεικνύναι Α έν τοῖς διαλεπτικοῖς A recte of Thurot rev. arch. 1861 p 250 16 $\ell\pi\alpha\gamma\omega\gamma\tilde{\eta}$ M | $\tau\delta$ dè $\varphi\alpha\iota\nu$. $\sigma\nu\lambda\lambda$. om libri: ex A suppleuit Sylb 17 $\ell\nu\tau\alpha\tilde{\nu}\partial\alpha$ MAs | $\tau\delta$ $\mu\ell\nu$] $\tau\delta$ $\mu\epsilon\nu$ $\ell\pi\alpha\gamma\omega\gamma\tilde{\eta}$ $\ell\sigma\iota$ M¹ 18—p 365, 1 $\tau\delta$ dè φ . φ . $\sigma\nu\lambda\lambda$. om Aristotelis t et

codex P

δε φαινόμενον φαινόμενος συλλογισμός καλώ γαρ ένθύμημα μεν όητορικον συλλογισμόν, παράδειγμα δε έπαγωγην δητορικήν πάντες δὲ τὰς πίστεις ποιοῦνται διὰ τοῦ * * * δεικνύναι ότιοῦν, δῆλον δ' ἡμῖν τοῦτο έκ τῶν ἀναλυτικῶν, ἀναγκαῖον έκάτερον <αὐτῶν έκα- 5 τέρω) τούτων τὸ αὐτὸ εἶναι. τίς δ' έστὶ διαφορά παραδείγματος καὶ ἐνθυμήματος, φανερὸν ἐκ τῶν τοπικῶν. έκει γάρ περί συλλογισμού και έπαγωγής είρηται πρότερον, ότι τὸ μὲν ἐπὶ πολλῶν καὶ δμοίων δείκνυσθαι ότι ούτως έχει έκει μεν έπαγωγή έστιν, ένταῦθα δε 10 732 παράδεινμα: τὸ δὲ τινῶν ὄντων ἕτερόν | τι διὰ ταῦτα συμβαίνειν παρά τὸ ταῦτ' εἶναι ἢ καθόλου ἢ ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, έχει μεν συλλονισμός, ένταῦθα δε ένθύμημα καλείται. φανερον δε και ότι εκάτερον έγει άγαθον τὸ εἶδος τῆς ὁητορείας καθάπερ (γὰρ) καὶ ἐν τοῖς με- 15 θοδικοῖς εἴοηται, καὶ ἐν τούτοις ὁμοίως ἔχει.' 'Όσα μεν οὖν 'Αριστοτέλης ύπερ έαυτοῦ γέγραφε μαρτυρόμενος διαρρήδην, ὅτι τὰς ρητορικὰς τέγνας συνετάξατο πρεσβύτερος ὢν ἤδη καὶ τὰς κρατίστας συντάξεις προ-

¹ φαινόμενον] φαινόμενον ἐνθύμημα Spengelius | γὰρ] δὲ Α 1 καλῶ . . . 2 συλλογισμὸν om B 4 διὰ τοῦ As: διὰ τὸ libri | iteratum u δεικνύναι effecit ut uerba δεικνύναι ἢ παραδείγματα λέγοντες ἢ ἐνθυμήματα, καὶ παρὰ ταῦτα οὐδέν [πως]. Ϫςτ' εἴ περ καὶ δλως ἀνάγκη συλλογιζόμενον ἢ ἐπάγοντα inbrorum archetypo interciderent, ex A suppleuit s | ὁτιοῦν] ὁτιοῦν [ἢ ὁντιναοῦν] ex A lectione interpolata Sylburgius 5 ἀναλυντικῶν P ἀναλογυτικῶν B | ἀναγκαίων B 5 6 αὐτῶν ἑκατέρω ex A suppleuit Sylburgius 6 ἐστί Μ¹ ἐστιν B 9 ἐπὶ] ἔκ mg Morellii 10 εἰσαγωγή libri: corr s | 12 συμβαίνει libri: corr s | παρὰ τὸ ταῦτ εἶναι] παρὰ ταῦτα τῷ ταῦτα εἶναι A cf Vahlen Wien. sitzungsberr. 1861 t. 38, 98 13 δ' r 14 φανερὸν δ' ὅτι καὶ ἑκάτερον A | ἀγαθὸν in A om P²t ἀγαθὰ ci Sauppius 16 τὸ εἰδος] εἶδος Ps | ξητορίας P | γὰρ ex A suppl Sylburgius 16 δοα] ὁ libri & Sadaeus

εκδεδωκώς, ταῦτ' ἐστίν· ἔξ ὧν ὁ προειλόμην ποιῆσαι φανερόν, ὅτι προτεροῦσιν οἱ τοῦ ῥήτορος ἀγῶνες τῶν τοῦ φιλοσόφου τεχνῶν, ἰκανῶς ἀποδεδεῖχθαι νομίζω· εἴ γε ὁ μὲν εἰκοστὸν καὶ πέμπτον ἔτος ἔχων ἤρξατο 5 πολιτεύεσθαι καὶ δημηγορεῖν καὶ λόγους εἰς δικαστήρια γράφειν, ὁ δὲ κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ἔτι | συνῆν Πλάτωνι καὶ διέτριψεν ἔως ἐτῶν ἑπτὰ καὶ τριά-733 κοντα οὕτε σχολῆς ἡγούμενος οὕτε ἰδίαν πεποιηκὼς αἵρεσιν.

8 ΕΙ δέ τις ούτως έσται δύσερις ώςτε και πρὸς ταῦτα 11 ἀντιλέγειν, ὅτι μὲν ὕστερον ἐγράφησαν αι ὁητορικαὶ τέχναι τῶν ἀναλυτικῶν τε καὶ μεθοδικῶν καὶ τοπικῶν, ὁμολογῶν ἀληθὲς εἶναι, οὐδὲν δὲ κωλύειν λέγων ἀπάσας ταύτας κατεσκευακέναι τὸν φιλόσοφον τὰς πρα-15 γματείας ἔτι παιδευόμενον παρὰ Πλάτωνι, ψυχρὰν μὲν καὶ ἀπίθανον ἐπιχείρησιν εἰσάγων, βιαζόμενος δὲ τὸ κακουργότατον τῶν ἐπιχειρημάτων ποιεῖν πιθανώτερον, ὅτι καὶ τὸ μὴ εἰκὸς γίνεταί ποτε εἰκός, ἀφεὶς ὰ πρὸς ταῦτα λέγειν εἶχον ἐπὶ τὰς αὐτοῦ τρέψομαι τοῦ φιλοσόφου μαρτυρίας, ἃς ἐν τῆ τρίτη βύβλφ τῶν τεχνῶν τέθηκε περὶ τῆς μεταφορᾶς κατὰ λέξιν οὕτω γράφων 'τῶν δὲ μεταφορῶν τεττάρων οὐσῶν, εὐδοκιμοῦσι μά-

22 - p 267, 7 Arist. rhet. III 10 p 1411a 1-8

¹ έστιν M: ἔστιν BOPs | δ om s, restituit r 6 γράφειν iterat mg B rubro 7 διέτριψε $\langle \pi\alpha\varrho' \alpha \dot{v}\tau\tilde{\omega} \rangle$ έως ci Herwerdenus 8 οὐτ' ἰδίαν r 9 αἴρεσιν M 10 δυσϋρις B¹ 14 ταύτας κατεσκευασται κατεσκευανέναι P 16 τδ] τδν B 17 πανουργότατον Morellius καινουργότατον Kiesslingius mus. Rhen. 23, 251 sed cf Demosth. or. 20, 125 | πιθανώτατον libri 18 γίγνεσθαι Weilius, sed cf Arist. rhet. II 24 p 1402² 13 | εἰκός del Herwerdenus 20 ᾶς om B $_{\parallel}$ βύβλω BP: βίβλω MO, mg BP 20 21 τέθεικε τῶν τεχνῶν s 21 τέθεικε libri | μεταμορφᾶς (-φὰς B) et 22 μεταμορφῶν BP

λιστα αί κατὰ ἀναλογίαν· ὡς Περικλῆς ἔφη τὴν νεό734 τητα τὴν ἀπολομένην ἐν τῷ πολέμῷ οὕτως | ἠφανίσθαι ἐκ τῆς πόλεως, ὥςπερ εἴ τις τὸ ἔαρ ἐκ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐξέλοι ... καὶ Κηφισόδοτος σπουδάζοντος Χάρητος εὐθύνας δοῦναι τῶν περὶ τὸν Ὀλυνθιακὸν πόλεμον ἠγα- 5
νάκτει φάσκων αὐτὸν εἰς πνῖγμα τὸν δῆμον ἀγαγόντα τὰς εὐθύνας πειρᾶσθαι διδόναι.'

Ούτωσὶ μὲν δὴ σαφῶς αὐτὸς δ φιλόσοφος ἀπο- 9 δεικνύει μετὰ τὸν 'Ολυνθιακὸν πόλεμον γεγραμμένας ὑπ' αὐτοῦ τὰς τέχνας. οὖτος δ' ἐπὶ Καλλιμάχου γέγονεν 10 ἄρχοντος, ὡς δηλοῖ Φιλόχορος ἐν ἔκτη βύβλω τῆς 'Ατ- θίδος κατὰ λέξιν οὕτω γράφων· 'Καλλίμαχος Περγα- σῆθεν: ἐπὶ τούτου 'Ολυνθίοις πολεμουμένοις ὑπὸ Φι-λίππου καὶ πρέσβεις 'Αθήναζε πέμψασιν οἱ 'Αθηναῖοι συμμαχίαν τε ἐποιήσαντο * * * καὶ βοήθειαν ἔπεμψαν 15 735 πελταστὰς δισχιλίους, τριήρεις δὲ τριάκοντα τὰς | μετὰ Χάρητος καὶ ᾶς συνεπλήρωσαν ὀκτώ.' ἔπειτα διεξελθών ὀλίγα τὰ μεταξὺ γενόμενα τίθησι ταυτί· 'περὶ δὲ τὸν

12 et 18 Philochorus fr 132 (FHG I p 405)

αὐτὸν χρόνον Χαλκιδέων τῶν ἐπὶ Θράκης δλιβομένων τῷ πολέμῳ καὶ πρεσβευσαμένων 'Αθήναζε Χαρίδημον αὐτοῖς ἔπεμψαν οἱ 'Αθηναῖοι τὸν ἐν Ἑλλησπόντῷ στρατηγόν δς ἔχων ὀκτωκαίδεκα τριήρεις καὶ πελταστὰς τετρακισχιλίους, ἱππεῖς δὲ πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ἦλθεν εἰς τήν τε Παλλήνην καὶ τὴν Βοττιαίαν μετ' 'Ολυνθίων καὶ τὴν χώραν ἐπόρθησεν.' ἔπειθ' ὑπὲρ τῆς τρίτης συμμαχίας λέγει ταυτί 'πάλιν δὲ τῶν 'Ολυνθίων πρέσβεις ἀποστειλάντων εἰς τὰς 'Αθήνας καὶ δεομένων μὴ 10 περιιδεῖν αὐτοὺς καταπολεμηθέντας, ἀλλὰ πρὸς ταῖς ὑπαρχούσαις δυνάμεσι πέμψαι βοήθειαν μὴ ξενικὴν ἀλλ' αὐτῶν 'Αθηναίων, ἔπεμψεν αὐτοῖς ὁ δῆμος τριήρεις μὲν ἐτέρας ἐπτακαίδεκα (καὶ) τῶν πολιτῶν ὁπλίτας δισχιλίους καὶ ἱππεῖς τριακοσίους ἐν ναυσίν ἱππη-15 γοῖς, στρατηγὸν δὲ Χάρητα τοῦ στόλου παντός.'

10 'Απόχρη μὲν οὖν καὶ ταῦτα ἡηθέντα φανερὰν ποιῆσαι τὴν φιλοτιμίαν τῶν ἀξιούντων τὰς 'Αριστοτέλους | ἔξηλωκέναι τέχνας τὸν Δημοσθένη, ὃς ἤδη τέτταρας 736 μὲν ἔτυχεν εἰρηκὼς δημηγορίας Φιλιππικάς, τρεῖς δὲ 20 Έλληνικάς, πέντε δὲ λόγους δημοσίους εἰς δικαστήρια γεγραφώς, οὓς οὐδεὶς ἄν ἔχοι διαβαλεῖν ὡς εὐτελεῖς

8 Philochorus 1. s.

¹ αὐτὸν om O | δράπις BP 5 τετραπισχιλίοις MO 6 εἰς τήν τε] εἰς τὴν εἰς τὲ B¹ εἰς τε MB²OPs | παλλήνειν P | τὴν ante Boττ. del Herwerdenus | ὀλυνθίνων B 8 συμμαχίας] βοηθείας ci Weilius 11 δυνάμενοι Ο 13 καὶ τῶν Radermacherus: τῶν libri τῶν δὲ s 13 14 ὁπλίτας δεδισχιλίους M unus 16 ἀπόχρι P | ὁηθένται B 17 τὴν ⟨πενὴν⟩ ci Weilius 18 τέσσαρας s 19 φιλιπτικάς P 20 πέντε δὲ λόγους δημοσίους mg M rubro: περὶ δὲ λόγους δηλώσει οὖς εἰς δὲ ἐλόγους δηλώσει οὖς εἰς δὲ ἑλήνικάς περὶ δὲ λόγους δηλώσει οὖς Β περὶ δὲ δὲ λόγους δημοσίους Reiskius 21 διαβαλλεῖν P διαβαλεῖς Ο

τινας καὶ φαύλους καὶ μηδέν ἐπιφαίνοντας τεχνικόν, έπειδη πρό των Αριστοτέλους συνετάνθησαν τεγνων. ού μην έγωνε μέγρι τούτου προελθών στήσομαι, άλλά καλ τούς άλλους αὐτοῦ λόγους τούς μάλιστ' εὐδοκιμοῦντας ἐπιδείξω τούς τε δημηγορικούς καὶ τούς δι- 5 κανικούς πρότερον ἀπηγγελμένους τῆς ἐκδόσεως τούτων των τεγνων, μάρτυρι πάλιν αὐτω χρώμενος 'Αριστοτέλει. μετά γάρ ἄργοντα Καλλίμαγον, έφ' οδ τάς είς "Ολυνθον βοηθείας απέστειλαν 'Αθηναΐοι πεισθέντες ύπὸ Δημοσθένους, Θεόφιλος ἔστιν ἄρχων, καθ' ον 10 έκράτησε τῆς 'Ολυνθίων πόλεως Φίλιππος. ἔπειτα Θεμιστοκλής, έφ' οδ την πέμπτην των κατά Φιλίππου δημηγοριών ἀπήγγειλε Δημοσθένης περί της φυλα-737 κῆς | τῶν νησιωτῶν καὶ τῶν ἐν Ἑλλησπόντω πόλεων. ής έστιν άρχή: "Α μεν ήμεις ὧ άνδρες 'Αθηναίοι δε- 15 δυνήμεθα εύρεῖν, ταῦτ' ἐστίν.' μετὰ δὲ Θεμιστοκλέα 'Αρχίας, έφ' οδ παραινεῖ τοῖς 'Αθηναίοις μη κωλύειν Φίλιππον τῆς 'Αμφικτυονίας μετέχειν μηδε ἀφορμὴν διδόναι πολέμου νεωστί πεποιημένους την πρός αὐτὸν ελοήνην άρχη δε ταύτης της δημηγορίας έστλν ήδε 20 'Όρῶ μὲν ὧ ἄνδρες 'Αθηναῖοι τὰ παρόντα πράγματα.' μετά δὲ 'Αρχίαν ἔστιν Εὔβουλος' εἶτα Λυκίσκος, ἐφ'

15 Demosthenes or. 4, 30 21 idem or. 5, 1

¹ φαύλας h 2 ἐπειδὴ ... τεχνῶν suspectat Herw. 4 τοὺς (ante μάλιστ') MBOs τοῦ P: om h | μάλιστα M 7 τῶν om B 10 δεόφιλός ἐστιν libri | δν] ἢν B 11 ἐπράτισε MO ἐπράτησεν B 12 πέμπτην \mathbf{g} | φίλιππον MB 13 δημηγοριῶν ἀτὴν ἀπήγηειλε B: inrepsit glossema ά την 14 νησιατῶν h 15 ἀρχά B 16 ἐστί M ἔστι \mathbf{g} | δεμιστοκλέους P 18 τῆς] τὴν B | μηδ' \mathbf{r} 19 fort πεποιημένοις 20 δὲ Sylburgius: και libri 21 ὀρῶ ... 22 μετὰ δὲ om B | ὁρῶμεν M 22 δ' \mathbf{r} | ἐστὶν libri | εὔονλος P

οδ την έβδόμην των Φιλιππικών δημηγοριών διέθετο ποὸς τὰς ἐκ Πελοποννήσου πρεσβείας, ταύτην τὴν άργην ποιησάμενος: "Όταν & άνδρες 'Αθηναίοι λόγοι γίγνωνται.' μετά Λυκίσκον έστιν άργων Πυθόδοτος. 5 έω' οδ την ονδόην των Φιλιππικών δημηνοριών διέθετο ποὸς τοὺς Φιλίππου πρέσβεις, ής έστιν ἀρχή 🖔 άνδρες 'Αθηναΐοι, οὐκ ἔστιν, ὅπως αἱ αἰτίαι', καὶ τὸν κατ' Αδογίνου συνετάξατο λόγον, ότε τὰς εὐθύνας ἐδίδου της δευτέρας πρεσβείας της έπὶ τοὺς όρχους. 10 μετὰ Πυθόδοτον ἔστι Σωσιγένης, έφ' οδ την ένάτην διελήλυθεν κατά Φιλίππου δημηγορίαν περί των έν 738 Χερρονήσω στρατιωτών, ίνα μη διαλυθή το μετά Διοπείθους ξενικόν, ἀργὴν ἔγουσαν ταύτην "Εδει μέν ἇ άνδρες 'Αθηναῖοι τοὺς λέγοντας ἄπαντας' καὶ κατὰ 15 τὸν αὐτὸν ἄρχοντα τὴν δεκάτην, ἐν ἦ πειρᾶται διδάσκειν, ὅτι λύει τὴν εἰρήνην Φίλιππος καὶ πρότερος έκφέρει τὸν πόλεμον, ης έστιν ἀρχή. Πολλῶν ὧ ἄνδρες Αθηναΐοι λόγων γιγνομένων.' μετά Σωσιγένην ἄργων έστι Νικόμαχος, έφ' οδ την ενδεκάτην δημηγορίαν διε-20 λήλυθε πεοί τοῦ λελυκέναι την είρηνην Φίλιππον καί τοὺς 'Αθηναίους πείθει Βυζαντίοις ἀποστεῖλαι βοήθειαν,

³ Demosthenes or. 6, 1 6 [id.] (Hegesippus) or. 7, 1 13 idem or. 8, 1 17 idem or. 9, 1

¹ ἐνδόμην P 3 ἄνδοες om MO 4 ἐστὶν Ps 5 τήν $\langle \tau' \rangle$ Weilius 6 φιλίππους P om O 7 ὅπως αἰ s: ὅσαι libri 8 συντάξατο P 9 ὅρχους BP, s 10 ἐστι libri | σωσηγένης B | ἐννάτην s 11 διελήλνθε Ps 12 13 διοπύθους BP 13 ἔχουσα s 14 post ἄπαντες ex Dem. ἐν ὑμῖν . . . πρὸς χάριν interpolauit s 15 ἢ πείραται B 18 χιγνωμένων P γινομένων ὸλίγου δεῖν παθ' ἐπάστην ἐπαλησίαν s 19 ἐστὶ libri | ἐνθεπάτην Β 20 παὶ τοὺς . . 21 βοήθειαν post 17 πόλεμον traici Weilius iubet, tu cf Dem. or. 10, 68. 19—23 21 πείθει cf p 271, 3

ης έστιν άρχη 'Καὶ σπουδαΐα νομίζων ὧ ἄνδρες 'Αθηναίοι.' ἔπεται Νικομάχω Θεόφραστος ἄρχων, έφ' οὖ
πείθει τοὺς 'Αθηναίους γενναίως ὑπομεῖναι τὸν πόλεμον ὡς κατηγγελκότος αὐτὸν ἤδη Φιλίππου καὶ ἔστιν
739 αὕτη τελευταία τῶν κατὰ Φιλίππου δημηγοριῶν, | ἀρ- 6
χὴν ἔχουσα ταύτην 'Ότι μὲν ὧ ἄνδρες 'Αθηναίοι Φίλιππος οὐκ ἐποιήσατο τὴν εἰρήνην πρὸς ὑμᾶς, ἀλλ'
ἀνεβάλετο τὸν πόλεμον.'

Ότι δὲ καὶ τούτους ἄπαντας τοὺς λόγους οὖς κατ-11 ηρίθμημαι πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν ᾿Αριστοτέλους τεχνῶν 10 ἀπήγγειλεν ὁ Δημοσθένης, αὐτὸν ᾿Αριστοτέλη παρέξομαι μαρτυροῦντα. ἀρξάμενος γὰρ ἐν τῆ δευτέρα βύβλφ τῶν τεχνῶν τοὺς τόπους ὁρίζειν, ἀφ᾽ ὧν τὰ ἐνθυμήματα φέρεται, καὶ τὸν ἐκ τοῦ χρόνου παραλαμβάνει παρατιθείς αὐτῷ τὰ παραδείγματα. θήσω 15 δὲ αὐτὴν τὴν τοῦ φιλοσόφου λέξιν 'ἄλλος εἰς τὸν χρόνον σκοπεῖ οἶον, ὡς ὁ Ἰφικράτης ἐν τῆ πρὸς ʿΑρμόδιον, ὡς εὶ πρὶν ποιῆσαι ἤξίου τῆς εἰκόνος τυχεῖν ἐὰν ποιήση, ἔδοτε ἄν ποιήσαντι δ' οὐ δώσετε; μὴ τοί-

1 Demosthenes or. 10, 1 6 idem or. 11, 1 16—p 272, 5 Aristoteles rhet. II 23 p 1397^b 27—1398^a 3

1 2 post 'Ad. iterum s ex Dem. sententiam compleuit
2 επεται mg M rubro: έπλ libri | δεώφραστος Β 4 παλ έστιν
... 5 φιλίππου om Β 5 τελευτέα ΜΟ 6 7 φίλιπος Β
7 τὴν om Ο 8 πόλεμον, πᾶσιν ὑμῖν φανερὸν γέγονεν s ex Dem. 9 δὲ παλ] δὲ δέπα libri δὲ πατὰ Par. 1657 Sauppio teste δὲ δώδεπα s miro errore | τούτου Β 11 12 παρέξομαι πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν ἀρ)παρέξομαι prioribus rubro subductis Β 12 13 βίβλω libri 14 an φύεται? 14 15 παραλαμβάνειν libri: corr s 15 αὐτῷ om Ο 16 δ' r | ἄλλως Μ 16 17 ἄλλος ἐκ τοῦ τὸν χρόνον σκοπεῖν in A Pt 17 οἶον] οἶς Ο | ὡς ὁ libri: ὡς As 18 ὡς] δς libri ὅτι As | ἡξίουν MBOs ἡξίουν P: ἡξίουν Sylburgius ex A | τῆς geminat Β 19 ποιήση libri, s: ποιήσω Sylburgius ex A | ἔδοτε As: ἔδοξε libri | δ' οὐ] δ' ἄρ' οὖ Sylburgius ex A

νυν μέλλοντες μεν υπισγνεῖσθε, παθύντες δε ἀφαιοείσθε. καὶ πάλιν ποὸς τὸ διὰ Θηβαίων διίέναι Φίλιπ-740 πον είς την 'Αττικήν, ὅτι εί ποιν βοηθήσαι (είς) Φωκεῖς ἢξίου, ὑπέσγοντο ἄν' ἄτοπον οὖν εὶ, διότι προεῖτο 5 καὶ ἐπίστευσεν, μὴ διήσουσιν.' δ δὲ γρόνος οὖτος, ἐν δ Φίλιππος ήξίου Θηβαίους έπὶ τὴν Αττικὴν αύτῶ δοῦναι δίοδον ὑπομιμνήσκων τῆς ἐν τῷ πρὸς Φωκεῖς πολέμω γενομένης βοηθείας, έκ τῆς κοινῆς γίγνεται φανερός Ιστορίας. είχε γάρ ούτως μετά την 'Ολυνθίων 10 άλωσιν άργοντος Θεμιστοκλέους συνθήκαι Φιλίππω πρός 'Αθηναίους έγένοντο περί φιλίας καὶ συμμαγίας. αδται διέμειναν έπταετή χρόνον άχρι Νικομάχου έπλ δὲ Θεοφράστου τοῦ μετὰ Νικόμαχον ἄρξαντος ἐλύθησαν, Αθηναίων μεν Φίλιππον αλτιωμένων ἄργειν τοῦ 15 πολέμου, Φιλίππου δε 'Αθηναίοις έγκαλοῦντος. τὰς δε αιτίας δι' | ας εις τον πόλεμον κατέστησαν αδικεί-741 σθαι λέγοντες άμφότεροι, καὶ τὸν χρόνον ἐν ὧ τὴν ελοήνην έλυσαν ακοιβώς δηλοί Φιλόγορος έν τη έκτη τῆς 'Ατθίδος βύβλφ. θήσω δ' έξ αὐτῆς τὰ ἀναγιαιό-20 τατα: 'Θεόφραστος 'Αλαιεύς: έπὶ τούτου Φίλιππος τὸ μέν ποῶτον ἀναπλεύσας Περίνθω προσέβαλεν, ἀποτυγών δ' έντεῦθεν Βυζάντιον ἐπολιόρκει καὶ μηγανή-

20 Philochorus fr 135 (FHG I p 406)

ματα προσηγεν.' ἔπειτα διεξελθών, ὅσα τοῖς Αθηναίοις δ Φίλιππος ένεκάλει διὰ τῆς ἐπιστολῆς, ταῦτα πάλιν κατά λέξιν έπιτίθησιν. 'δ δε δημος ακούσας της έπιστολής καὶ Δημοσθένους παρακαλεσαντος αὐτὸν πρὸς τὸν πόλεμον καὶ (τὰ) ψηφίσματα γράψαντος έχειρο- 5 τόνησε την μεν στήλην καθελείν την περί της πρός Φίλιππον ελοήνης καὶ συμμαχίας σταθείσαν, ναῦς δὲ πληρούν και τὰ άλλα ένερνεῖν τὰ τοῦ πολέμου.' ταῦτα 742 νοάψας κατὰ Θεόφραστον ἄρχοντα | γεγονέναι, τῷ μετ' έχεῖνον ένιαυτο τὰ πραγθέντα μετὰ τὴν λύσιν 10 της ελοήνης έπλ Αυσιμαγίδου άργοντος διεξέργεται. θήσω δὲ καὶ τούτων αὐτὰ τὰ ἀνανκαιότατα. 'Αυσιμαγίδης 'Αγαρνεύς: έπὶ τούτου τὰ μὲν ἔργα τὰ περὶ τούς νεωσοίκους καὶ τὴν σκευοθήκην ἀνεβάλοντο διὰ τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Φίλιππον τὰ δὲ χρήματα έψη- 15 φίσαντο πάντ' είναι στρατιωτικά Δημοσθένους γράψαντος. Φιλίππου δε καταλαβόντος Έλάτειαν καὶ Κυτίνιον και πρέσβεις πέμψαντος είς Θήβας * Θετταλών Αλνιάνων Αλτωλών Δολόπων Φθιωτών, 'Αθηναίων δέ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον πρέσβεις ἀποστειλάντων τοὺς 20 περί Δημοσθένη, τούτοις συμμαγείν έψηφίσαντο.' Φανερού δή νεγονότος του γρόνου, καθ' δν είσηλθον είς

3 12 Philochorus l. s.

¹ διελθών Ο 2 ταῦτα ... 3 ἐπιστολῆς MBO: om Ps
4 καὶ del Weilius | καλέσαντος Ο | αὐτοὺς Wolfio auctore Sylburgius
5 τὰ add Weilius 6 καλεῖν Ο 8 ἄλλα ... 9 κατὰ iterat B |
ἐνεργεῖ Ο 10 ἐνιαντῷ] ἐν αὐτῷ h | λῦσιν M 12 αὐτῶν τὰ
libri: corr Reiskius cf Sauppius Gött. gel. anz. 1863 p 128 sq
14 σκενοθήμην B | ἀνεβάλλοντο P 15 χρήματ' s 17 18

πατίνιον MO 18 καὶ αὐτοῦ καὶ intercidisse puto, μετὰ Sauppius | τετταλῶν $B^{1}P$ δτετταλον B^{2} 21 δημοσθένονς P | έψηφίσατο libri: corr Reiskius Thebanos dicit 21 22 φανερὸν P 22 δὴ | δὲ s | τοῦ om O

Θήβας οί τε 'Αθηναίων πρέσβεις οί περί Δημοσθένη καὶ οἱ παρὰ Φιλίππου, ὅτι κατὰ Αυσιμαχίδην ἄρχοντα πίπτει, παρεσκευασμένων ήδη τὰ πρὸς τὸν πόλεμον άμφοτέρων, αὐτὸς ὁ Δημοσθένης ποιήσει φανερὸν έν 5 τῶ περὶ τοῦ στεφάνου λόγω, τίνες ἦσαν αὶ παρὰ τῶν ποεσβειών αμφοτέρων αξιώσεις: δήσω δε έξ αὐτῆς 743 λαβών τῆς ἐκείνου λέξεως τὰ συντείνοντα πρὸς τὸ πράγμα. 'Ούτως διαθείς Φίλιππος τὰς πόλεις πρὸς άλλήλας διὰ τούτων, καὶ τούτοις ἐπαρθεὶς τοῖς ψη-10 φίσμασι καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν ἦκεν ἔγων τὴν δύναμιν και την Έλατειαν κατέλαβεν, ώς οὐδ' αν εί τι γένοιτο, έτι συμπνευσόντων ημών αν και των Θηβαίων.' άλλα μην τὰ τότε συμβάντα διεξελθών, διεξελθών δὲ τοὺς δηθέντας ύφ' έαυτοῦ λόγους έπι τῆς ἐκκλησίας, και ὡς 15 πρεσβευτής ύπ' 'Αθηναίων είς Θήβας ἐπέμφθη, ταῦτα κατά λέξιν έπιτίθησιν. 'ώς δ' άφικόμεθα είς τάς Θήβας, κατελαμβάνομεν Φιλίππου καλ Θετταλών καλ τών άλλων συμμάχων παρόντας πρέσβεις, και τούς μεν ήμετέρους φίλους έν φόβω, τοὺς δ' έκείνου δρασεῖς.' ἔπειτ' έπι-20 στολήν τινα κελεύσας άναγνωσθηναι ταῦτ' ἐπιτίθησιν. έπειδή τοίνυν έποιήσαντο την έκκλησίαν, προσήγον έκείνους διὰ τὸ τὴν τῶν συμμάχων τάξιν ἐκείνους ἔχειν.

⁸ Demosthenes or. 18, 168 p 284 16 idem or. 18, 211 p 298, 14 21 ibidem 213 p 299, 1

¹ τ' r τῶν Morellus 5 τοῦ om s | στεφάνου λόγω ... 6 ἀξιώσεις MBO στεφοτέρων ἀξιώσεις P στεφάνου s 5 αὶ περλ libri: corr Herwerdenus 6 δ' r 8 οὕτω Sylburgius | ὁ Φίλιππος s ex Dem 11 κατεβ. κατέλαβεν sic P 12 συμπνευσόντων soloecum ut nos in Dem libris ita iam Dionysius legit, συμπνευσάντων certatim restituerunt | ἄν ἡμῶν Dem 13 alterum διεξελθὸν MB³P | τοὺς | καὶ τοὺς s 16 δ'] γὰρ Dem 17 δταλῶν P 22 ἐκείνους προτέρους διὰ Dem

καὶ παριόντες έδημηγόρουν πολλά μεν Φίλιππον έγκωμιάζοντες, πολλά δ' ύμιν έγκαλοῦντες, πάνθ' όσα πώ-744 ποτε έναντία έπρά ξατε Θηβαίους άναμιμνήσκοντες. τὸ δ' οὖν κεφάλαιον, ήξίουν, ὧν μὲν εὖ 'πεπόνθεσαν ὑπὸ Φιλίππου γάριν αὐτοὺς ἀποδοῦναι, ὧν δ' ὑφ' ὑμῶν 5 ηδίκηνται δίκην λαβεῖν, δποτέρως βούλονται, η διίέντας αὐτοὺς ἐφ' ὑμᾶς ἢ συνεμβάλλοντας εἰς τὴν 'Αττικήν.' El δή κατά Αυσιμαγίδην μεν ἄρχοντα τον μετά Θεόφραστον λελυμένης ήδη της εξρήνης οί παρά Φιλίππου πρέσβεις είς Θήβας απεστάλησαν παρακαλούν- 10 τες αὐτοὺς μάλιστα μὲν συνεισβαλεῖν εἰς τὴν 'Αττικήν, εὶ δὲ μή, δίοδον τῶ Φιλίππω παρασχεῖν μεμνημένους τῶν εὐεργεσιῶν αὐτοῦ τῶν περὶ τὸν Φωκικὸν πόλεμον, ταύτης δε μέμνηται της πρεσβείας 'Αριστοτέλης, ώς δλίγω πρότερον επέδειξα τὰς εμείνου λέξεις παρα- 15 σγόμενος, αναμφιλόγοις δήπουθεν αποδέδεικται τεκμη-745 ρίοις, ὅτι πάντες οἱ Δημοσθένους ἀγῶνες | οἱ πρὸ τῆς Αυσιμαγίδου ἀρχῆς ἐν ἐχκλησίαις τε καὶ δικαστηρίοις γενόμενοι πρότερον των 'Αριστοτέλους τεγνών * * *

έτέραν προσθήσω μαρτυρίαν παρά τοῦ φιλοσόφου 12 λαβών, έξ ἦς ἔτι μᾶλλον ἔσται φανερόν, ὅτι μετὰ τὸν 21

πόλεμον τὸν συμβάντα τοῖς Αθηναίοις ποὸς Φίλιππον αί όπτορικαί συνετάγθησαν ύπ' αὐτοῦ τέγναι, Δημοσθένους ακμάζοντος ήδη κατά την πολιτείαν και πάντας είοπκότος τούς τε δημηγορικούς καὶ τούς δικανι-5 χούς λόγους, ὧν ολίγω πρότερον έμνήσθην. διεξιὼν γὰο τοὺς τόπους τῶν ἐνθυμημάτων δ φιλόσοφος καὶ τον έχ της αιτίας τίθησι παρέξομαι δε την έχείνου λέξιν άλλος παρά τὸ ἀναίτιον ⟨ώς αἴτιον⟩, οἷον τα αμα ἢ μετὰ τοῦτο γεγονέναι. τὸ γὰρ μετὰ τοῦτο ⟨ώς 10 διὰ τοῦτο> λαμβάνουσι, καὶ μάλιστα ἐν ταῖς πολιτείαις ως δ Δημάδης την Δημοσθένους πολιτείαν πάντων τῶν κακῶν αἰτίαν μετ' ἐκεῖνο νὰο * *'. | Ποίους 746 οὖν ὁ Δημοσθένης κατεσκεύασεν ἀγῶνας ταῖς 'Αριστοτελείοις τέχναις όδηγοῖς χρησάμενος, εί πάντες οί δη-15 μόσιοι λόγοι, δι' οθς έπαινεῖταί τε καὶ θαυμάζεται, πρὸ τοῦ πολέμου γεγόνασιν, ώς πρότερον ἐπέδειξα, πλην ένὸς τοῦ περί τοῦ στεφάνου; οὖτος γὰρ μόνος είς δικαστήριον είσελήλυθεν μετά τὸν πόλεμον ἐπ' 'Αριστοφώντος ἄρχοντος ζόγδόω μεν ένιαυτα μετά την 20 εν Χαιρωνεία μάχην, έκτω δε μετά την Φιλίππου τελευτήν, καθ' δν χρόνον 'Αλέξανδρος την έν Αρβήλοις ένίκα μάχην.

8-12 Aristoteles rhet. II 24 p 1401b 29-34

² ξητοςικαὶ καὶ P 6 τῶν ⟨φαινομένων⟩ ἐνθ. Sauppius 8 τὸν ἀναίτιον libri: corr s | ὡς αἴτιον om libri: ex A suppl s | τῷ] τὸ P 9 10 ὡς διὰ τοῦτο suppleuit s ex A 10 μάλιστα μάλιστα οἱ As 11 ὡς] οἶον ὡς A 12 μετεκεῖνο M, BOP: μετ' ἐκείνην As | post γὰς spatio XI litt hiat M VIII B X P XX O: συνέβη ὁ πόλεμος s suppl ex A, fort συνέβη ταῦτα 13 οὖν Reiskius: γ' οὖν M γοῦν BOPs 13 14 ἀριστοτελείαις B¹ ἀριστοτελοις O 16 ἐπέδειξαι P 19 ὀγδόω (ῆ) μὲν ἐνιαντῷ Bentleio diss. Phalar. append. 18 p 526 Ribb auctore Reiskius: μὲν ἐνιαντὸν libri 20 χεςωνεία B¹ ἔντῷ cum Bentleio Reiskius: ἀντὰν libri 20 χεςωνεία B¹ ξετῷ cum Bentleio Reiskius: ἀντὰν libri 20 χεςωνεία Β¹ | ἔντῷ cum Bentleio Reiskius: ἀντὰν libri 21 δν] δ P

Εὶ δέ τις ἐρεῖ τῶν πρὸς ἄπαντα φιλονεικούντων, ότι τούτον ίσως έγραψε τὸν λόγον ταῖς Αριστοτέλους έντετευγώς τέγναις, τὸν κράτιστον ἁπάντων ⟨τῶν⟩ λόγων, πολλά πρός αὐτὸν εἰπεῖν ἔχων, ἵνα μὴ μακρότερος τοῦ δέοντος δ λόγος γένηταί μοι, καὶ τοῦτον 5 έπιδείξειν ύπισχνούμαι τὸν ἀγῶνα ποὸ τῶν Αριστοτέλους τεχνών έπιτετελεσμένον αὐτῷ χοησάμενος τῷ φιλοσόφω μάρτυρι. προθείς νάρ τόπον ένθυμημάτων 747 τὸν ἐχ τῶν πρὸς ἄλληλα, ταῦτα κατὰ | λέξιν γράφει: 'άλλος έχ τῶν πρὸς άλληλα' εἰ γὰο θατέρω ⟨ὑπάρχει 10 τὸ καλῶς ἢ δικαίως ποιῆσαι, θατέρω> τὸ πεπονθέναι, καὶ εὶ κελεῦσαι, καὶ τὸ πεποιηκέναι οἷον ὡς ὁ τελώνης δ Διομέδων εί γὰρ μηδ' ύμιν αίσχρον το πωλείν, ούδε ήμιν το ώνεισθαι. και εί τῷ πεπονθότι (τὸ) καλῶς καὶ δικαίως ὑπάργει, τῷ πεπραγμένω ὑπάρξει καὶ 15 τῷ ποιήσαντι ἢ ποιοῦντι. ἔστι δὲ τοῦτο παραλογίσασθαι οὐ γὰρ εί δικαίως ἔπαθεν, ἄμα καὶ δικαίως ὑπὸ τούτου πέπονθε. διὸ δεῖ σκοπεῖν γωρίς, εἰ ἄξιος ὁ παθὼν

10 sqq Aristoteles rhet. II 23 p 1397^a 23—^b8 18 πέπονθεν· ὡς ὁ φόνον ἄξια ποιήσας πατής, εἰ ὑπὸ τοῦ νίοῦ τοῦ ἐαυτοῦ τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἀπάγεται. Scholion

1 φιλονιπούντων P 3 έντετευχῶς M έντετυχηπὸς S 3 4 τῶν λόγων] λόγον libri cf 260, 15 9 ἄλληλα οπ $O \mid ταῦτα \dots$ 10 ἄλληλα iterat P 9 τῶν οπ P 10 ὑπάρχει ... 11 θατέρω S ex S com libri 11 $\tilde{\eta}$ S ex S ex deterioribus libris 13 ὁ διομέδων libri: Διομέδων περὶ τῶν τελῶν S suppius cum P ar. $\mid πολεῖν$ P 14 το παλῶς S ex S ex S suppius cum P 15 καὶ $\tilde{\eta}$ S $\mid τ\tilde{\eta}$ πεπρ. ... 16 ποιοῦντι] παὶ τῷ πείσαντι $\tilde{\eta}$ ποιήσαντι S Par Aristotelis καὶ τῷ ποιήσαντι S ratio S ex S

παθείν καὶ δ ποιήσας ποιῆσαι, εἶτα χρῆσθαι ὁποτέρως αν άρμόττη. ένίστε γαρ | διαφωνεί τὸ τοιούτον, ως-748 περ έν τῶ 'Αλκμαίωνι τῶ Θεοδέκτου ... καὶ οἶον ἡ πεοί Δημοσθένους δίκη και των αποκτεινάντων Νικά-5 νορα.' Τίς οὖν ἐστιν ἡ Δημοσθένους δίκη [καὶ τῶν άποκτεινάντων Νικάνορα] περί ής δ φιλόσοφος νέγραφεν, έν ή τὸ κυριώτατον τῆς ἀμφισβητήσεως κεφάλαιον ήν έκ τοῦ πρὸς ἄλληλα τόπου; ή πρὸς Αἰσχίνην ύπλο Κτησιφώντος του παρασχόντος Δημοσθένει τὸ 10 περί τοῦ στεφάνου ψήφισμα καὶ τὴν τῶν παρανόμων φεύνοντος γραφήν· έν ταύτη γὰρ τὸ ζητούμενον ἦν ού τὸ κοινόν, εὶ τιμῶν καὶ στεφάνων ἄξιος ἦν Δημοσθένης έπιδούς έκ των Ιδίων κτημάτων την είς τά τείχη δαπάνην, άλλ' εί καθ' δυ χρόνου υπεύθυνος ήν, 15 κωλύοντος τοῦ νόμου τοὺς ὑπευθύνους στεφανοῦν. τὸ γὰρ ἐκ τῶν πρὸς ἄλληλα τοῦτ' ἔστιν, εἰ ὥςπερ τῷ δήμω τὸ δοῦναι, | οὕτως καὶ τῷ ὑπευθύνω τὸ λαβεῖν 749 τὸν στέφανον έξην. έγὰ μὲν οὖν ταύτης οἴομαι τῆς δίκης μεμνησθαι τὸν 'Αριστοτέλη. εὶ δέ τις έρεῖ, ὅτι 20 περί τῆς τῶν δώρων, ἡν ἐπ' 'Αντικλέους ἄρχοντος ἀπελογήσατο περί την 'Αλεξάνδρου τελευτήν, πολλώ

 $[\]dot{\omega}_S$ $\dot{\delta}$ $\dot{\alpha}$ πάγεται scholion mg M rubro, in textum receperunt Ps: om BO | $\dot{\omega}_S$ $\dot{\delta}$ φώνον M $\dot{\omega}_S$ $\dot{\delta}$ φῶν (haec del m I) $\dot{\omega}_S$ $\dot{\delta}$ φόνον P | vἱοῦ τ ῆς ξαντοῦ P | δ ιὸ om Ps

² ἀρμόττη M^2B^2 , \mathbf{s} ἀρμόττην M^1O ἀρμόττει B^1P | ἐνίοτε \mathbf{s} ex A: ἐνίοις libri unde ἐν ἐνίοις ci Spengelius | τοιοῦτον] τοιοῦτον παὶ οὐδὲν πωλύει A 3 τῷ Θεοδ.] τοῦ Θ. h | post Θεοδέντον quos inde locos promit A, omisit Dionysius | οἴον om in A Par, non \mathbf{t} 4 5 Νικόδημον Aristoteli restituit Sauppius cf Schaeferi Dem \mathbf{H}^2 102 sq 5 παὶ . . . 6 Νικάνορα del Weilius 8 τόπον ἢ ἡ libri τόπον ἄλλη ἢ ἡ ci Herwerdenus 13 ἐπιδιδοὺς libri: corr Herwerdenus 14 τείχην δαπῶν (hoc deletum) δαπάνην \mathbf{P} 16 ἐστὶν \mathbf{M} 18 οἴμαι \mathbf{B} 19 ἀριστοτέλει \mathbf{P} 21 πολλῶν \mathbf{P}

νεωτέρας έτι ποιήσει τὰς 'Αριστοτέλους τέχνας τῶν Δημοσθένους ἀγώνων.

'Αλλὰ γὰρ ὅτι μὲν οὐχ ὁ ξήτωρ παρὰ τοῦ φιλοσόφου τὰς τέχνας παρέλαβεν αἶς τοὺς θαυμαστοὺς ἐκείνους κατεσκεύασε λόγους, ἀλλὰ τοὐναντίον τὰ Δη- 5 μοσθένους καὶ τὰ τῶν ἄλλων ξητόρων ἔργα παραθέμενος 'Αριστοτέλης ταύτας ἔγραψε τὰς τέχνας, ἱκανῶς ἀποδεδεῖχθαι νομίζω.

4 αίς Sauppius: ας εἰς libri 5 κατεσκεύασαι MO 6 τὰ om B 6 παρατιθέμενος Herwerdenus 8 Διονυσίου άμμαίω τῷ φιλ|τάτω. πλεῖστα χαίρειν: | τέλος subscribit M itemque O nisi quod quartum uersum adicit τοῦ διονυσίου: carent subscriptione BPs

DIONYSII HALICARNASEI TABVLAE CRITICAE ORATIONVM ATTICARVM

I

RELIQVIAE LIBRORVM PERDITORVM

Π

LIBELLVS DE DINARCHO

A L. RADERMACHERO EDITVS

libellum de Dinarcho seruauit unus

F codex Florentinus Laurent, LIX 15

DE ANDOCIDIS ORATIONIBVS

6 ARGVMENTVM Andocidis or. III Φιλόχορος μεν οὖν λέγει καὶ ἐλθεῖν τοὺς πρέσβεις ἐκ Λακεδαιμονίας καὶ ἀπράκτους ἀνελθεῖν μὴ πείσαντος τοῦ ᾿Ανδοκίδου. ὁ δὲ Διονύσιος νόθον εἶναι λέγει τὸν λόγον.

DE LYSIAE ORATIONIBVS

Dionysivs de Lys. 14 extr p 25, 3 ιδίαν δὲ περί τοῦ δήτορος πραγματείαν συνταττόμενος, ἐν ἡ τά τε ἄλλα δηλωθήσεταί μοι καὶ τίνες εἰσὶν αὐτοῦ λόγοι γνήσιοι, τὴν ἀκρίβειαν ἐν ἐκείνοις καὶ περὶ τοῦδε 5 (uide fr 9) ἀποδοῦναι πειράσομαι τοῦ λόγου.

idem ibid 12 p 22, 8 άλλ' ύπερ μεν τούτων ετέοωθι δηλωθήσεται διὰ πλειόνων.

Ŧ

Ps. Plytarchys de uitis X orat. p 836° φέρονται δ' αὐτοῦ λόγοι υκε. τούτων γυησίους φασίν οί περί 7 10 Διονύσιον και Καικίλιον είναι σλη· έν οἶς δὶς μόνον ἡττῆσθαι λέγεται.

ἔστι δ' αὐτοῦ καὶ δ ὑπὲο τοῦ ψηφίσματος δ ἐγράψατο 'Αρχῖνος τὴν πολιτείαν αὐτοῦ περιέλῶν, καὶ κατὰ τῶν λ ἔτερος. εἰσὶ δ' αὐτῷ καὶ τέχναι ὁητορικαὶ 15 πεποιημέναι καὶ δημηγορίαι, ἐπιστολαί τε καὶ ἐγκώμια καὶ ἐπιτάφιοι καὶ ἐρωτικοὶ καὶ Σωκράτους ἀπολογία ἐστοχασμένη τῶν δικαστῶν. δοκεῖ δὲ κατὰ τὴν λέξιν εὔκολος εἶναι, δυσμίμητος ὧν.

eadem fere auctoribus non indicatis Photius biblioth. cod 262 p 488 h 14. 23. cf Suidas λόγοι δ' αὐτοῦ λέγονται εἶναι γνήσιοι ὑπὲρ τοὺς $\bar{\tau}$, καὶ ἕτεροι πρὸς τούτοις ἀμφιδοξούμενοι ἔγραψε δὲ καὶ τέχνας ὁητορικὰς καὶ δημηγορίας, ἐγκώμιά τε καὶ ἐπιταφίους καὶ ἐπιστολὰς $\bar{\zeta}$, μίαν μὲν πραγματικήν, τὰς δὲ λοιπὰς ἐρωτικάς, ὧν αἱ $\bar{\epsilon}$ πρὸς μειράκια.

13 περιελών edunt περιέχων libri

TT

Dionysivs de Lys. 12 p 20, 9 πολλούς ήδη τῶν άναφερομένων είς αὐτὸν (Λυσίαν) λόγων καὶ πεπιστευμένων ύπὸ τοῦ πλήθους ώς είσιν ἐν τοῖς πάνυ γνήσιοι Αυσίου, καὶ τά γε άλλα οὐκ ἀτόπως ἔχοντας, 5 οτι την γάριν οὐ προσβάλλουσι την Αυσιακήν οὐδε την εύστομίαν έχουσιν έχείνης της λέξεως, ύποπτεύσας τε καὶ βασανίσας εὖρον οὐκ ὄντας Λυσίου. ὧν ἔστι καὶ δ περὶ τῆς Ἰωικράτους εἰκόνος, ὃν οἶδ' ὅτι πολλοί και γαρακτήρα ηγήσαιντο αν και κανόνα τής 10 έκείνου δυνάμεως. οὖτος μέντοι δ λόγος δ καὶ τοῖς ονόμασιν ήρμηνεύσθαι δοκών Ισχυρώς και τοῖς ένθυμήμασιν εύρησθαι περιττώς καλ άλλας πολλάς άρετας έγων άγαρίς έστι καὶ πολλοῦ δεῖ τὸ Λυσιακὸν έπιφαίνειν στόμα. μάλιστα δ' έγένετό μοι καταφανής ὅτι 15 ούχ ὑπ' ἐκείνου τοῦ ὁήτορος ἐγράφη, τοὺς χρόνους άναλογισαμένω. δμοίως δε και την απολογίαν τοῦ ἀνδρὸς καὶ αὐτὴν εἰς Λυσίαν ἀναφερομένην οὕτε τοῖς πράγμασιν ἀτόπως ἔγουσαν ούτε τοῖς ὀνόμασιν ἀσθενῶς δι' ὑποψίας ἔλαβον, οὐκ ἐπανθούσης τῆ λέξει 20 της Αυσιακης χάριτος καὶ παραθείς τοὺς χρόνους οὐκ όλίγοις έτεσιν εύρον ύστερούσαν της τελευτης του όήτορος άλλὰ καὶ εἴκοσιν ὅλοις. ὅτου μὲν οὖν είσι λόγοι φήτορος (οί) περί τε της είκονος και της προδοσίας, οὐκ ἔχω βεβαίως εἰπεῖν. ὅτι δὲ ένὸς ἀμφό- 25 τεροι, πολλοῖς τεχμηρίοις ἔχοιμ' ἂν είπεῖν ή γὰρ αὐτή προαίρεσίς τε καὶ δύναμις έν άμφοτέροις, ύπερ ών οὐ καιρός έν τῷ παρόντι διασκοπεῖν. εἰκάζω δὲ Ἰφικράτους εἶναι αὐτοῦ.

286 DIONYSH HALIC. TAB. CRIT. ORATIONVM ATTIC.

Ш

Dionysivs de Lys. 14 p 24, 20 ὅτι δὲ οὐκ ἔγραψε 9 Αυσίας τὸν ὑπὲρ Νικίου λόγον οὐδ' ἔστιν οὕτε τῆς ψυχῆς οὕτε τῆς λέξεως ἐκείνης τὸ γράμμα, πολλοῖς πάνυ τεκμηρίοις ἀποδεῖξαι δυνάμενος οὐκ ἔχω καιρὸν 5 ἐν τῷ παρόντι λόγφ.

5 secuntur quae supra p 284 adposui

DE ISOCRATIS QRATIONIBVS

I

10 Ps. Plutarchus de uitis X orat. p 838^d (Photius bibl. cod 260 p 486^b 5) φέρονται δ' αὐτοῦ λόγοι ξ. ὧν εἰσι γνήσιοι κατὰ μὲν Διονύσιον πε, κατὰ δὲ Καικίλιον πη, οἱ δ' ἄλλοι κατεψευσμένοι. εἰσὶ δ' οῦ καὶ τέχνας αὐτὸν λέγουσι συγγεγραφέναι, οῦ δ' οὐ με- 5 δόδφ, ἀλλ' ἀσκήσει χρήσασθαι.

Suidas $\kappa \alpha l$ $16\gamma ovs$ $\gamma \acute{e}\gamma \varrho \alpha \varphi \varepsilon$ $\overline{\lambda \beta}$. nobis Isocratis orationes servatae sunt XXI.

IT*

11 Ζοςιμνς φίτας Isocratis p 257 sq Westerm. εὶ δέ τινες ἐπεισάγουσιν ἄλλους τινὰς λόγους ὡς ὅντας αὐτοῦ, οὐ προσδεκτέον ἐκείνους παρὰ τοὺς φερομένους. εἰσὶ δ' οἱ ἐπεισφερόμενοι οὖτοι· συμβουλευτικοὶ ਓ περὶ 10 παρασκευῆς, Ἱππομέδων περὶ αὐτονομίας, Σινωπικός, Νησιωτικός, σύμμικτοι γ, ᾿Αμφικτυονικός, περὶ τοῦ κατοικισμοῦ Μιλησίοις. ἐπιδεικτικοὶ ξ Κλυταιμυήστρας ἐγκώμιον, Πηνελόπης, Μενεκράτης, ἐπιτάφιος τοῖς ἐν Θυρέα, Νεοπτόλεμος, Παριακός, * ⟨δικανικοὶ * * *⟩ 15 συνηγορία πρὸς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ ἐπιστάτου, περὶ τοῦ ὅρτυγος, ὑπὲρ Τιμοθέου, ἐπιτροπικός, περὶ τῆς ὑδρίας. σύμμικτοι ε̄ περὶ φιλοσοφίας, περὶ Πλάτωνος, περὶ ἔριδος, προτρεπτικός, καταδρομὴ σοφιστῶν.

10 11 περί παρασκευής ίππομεδών, περί edebant

288 DIONYSII HALIC. TAB. CRIT. ORATIONYM ATTIC.

haec si recte ad Dionysii indicem Roesslerus de Dionysii Hal. frr rhetoricis p 24 reuocauit, desunt ad numerum LX orationum supplendum orationes iudiciales IX.

TIT

Dionysivs de Isocr. 18 p 86, 2 Ικανὸν δὲ ἡγησά- 12 μενος εἶναι τῆς ἀληθείας βεβαιωτὴν τὸν ᾿Αθηναῖον Κηφισόδωρον, δς καὶ συνεβίωσεν Ἰσοκράτει καὶ γνησιώτατος ἀκουστὴς ἐγένετο καὶ τὴν ἀπολογίαν τὴν ὑπὲρ τὰτοῦ τὴν πάνυ θαυμαστὴν ἐν ταῖς πρὸς ᾿Αριστοτέλην ἀντιγραφαῖς ἐποιήσατο, πιστεύω γεγράφθαι λόγους τινὰς ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς εἰς δικαστήρια, οὐ μέντω πολλούς.

DE ISAEI ORATIONIBVS

13 DIONYSIVS de Isaeo 2 p 94, 6 χαρακτήρα δὲ τὸν Αυσίου (Ἰσαῖος) κατὰ τὸ πλεῖστον έξήλωσε καὶ εἰ μή τις ἔμπειρος πάνυ τῶν ἀνδρῶν εἰη καὶ τριβὰς ἀξιολόγους ἀμφοῖν ἔχων, οὐκ ἀν διαγνοίη ραδίως πολλοὺς τῶν λόγων, ὁποτέρου τῶν ρητόρων εἰσίν, ἀλλὰ παρα-5 κρούσεται ταῖς ἐπιγραφαῖς (οὐχ) οὕτως ἀκριβῶς ἐχούσαις, ὡς διὰ μιᾶς δηλοῦταί μοι γραφής.

DE DEMOSTHENIS ORATIONIBVS

T

Dionysivs de Dem. 57 p 250, 17 οὐδέ γε ἄλλα 14 τινὰ φορτικὰ καὶ ἀηδῆ ὀνόματα έν οὐδενὶ τῶν Δημοσθένους λόγων εύρεῖν δεδύνημαι, καὶ ταῦτα πέντε ἢ ξξ μυριάδας στίχων ἐκείνου τοῦ ἀνδρὸς καταλελοιπότος.

Demosthenis orationes quas tenemus omnes si ad ueterem uersuum computandorum formulam reuocaueris, non ultra XXXVIII milia uersuum (circiter XXXVII milia et dimidium efficiunt) extenduntur. igitur Dionysius quotquot et in Callimacheis et in Pergamenis tabulis ferebantur Demosthenis orationes composuisse uidetur.

II

5 Scholion Demosthenis or. Olynth. II init p 71, 1 15 Dind. τοῦτον (τὸν λόγον) Διονύσιος προτάττει τῶν 'Ολυνθιακῶν, ἄρχοντάς τέ τινας καταλέγων καὶ ἐκ τοῦ προοιμίου πιστούμενος ἐκ περιχαρείας ληφθέντος. Καικίλιος δὲ ἀντιλέγει πρῶτον ἀξιῶν τὸν πρῶτον νομιο ζόμενον. τὸ μὲν οὖν κατὰ τοὺς ἄρχοντας ἐν ἱστορία κεῖται καὶ ἴσως οὐκ ἀκριβῆ τὸν ἔλεγχον ἔχει, τὸ δὲ κατὰ τὸ προοίμιον οὐκ αὔταρκες εἰς ἀπόδειξιν.

hunc esse orationum Olynthiacarum ordinem II III I Dionysius statuerat, cf Dionysius supra p. 261, 14—20 A Schaefer de Demosthene t II² p 159 sqq.

6 τοῦτον Dindorfius: τοῦτο libri

Ш

16 Scholion Demosth. or. Philippicae I 30 p 155, 3 Dind. "Α μεν ήμεις] εντεῦθέν φησι Διονύσιος δ 'Αλικαρνασεύς ετέρου λόγου εἶναι ἀρχήν. προοίμιον δέ, φησίν, οὐκ ἔχει, ἐπειδὴ δευτερολογία ἐστίν, ἐν αἷς ὡς ἐπὶ τὸ πλειστον οὐκ εἰσὶ προοίμια.

cf Dionysius supra p 269, 15. 261, 5 A Schaefer de Demosthene t II² p 67 sq.

IV

17 Dionysivs de Dem. 57 p 250, 21 εἰ μέντοι τινὲς ἐν τοῖς ψευδεπιγράφοις εἰσὶ (Δημοσθένους) λόγοις ἀηδεῖς καὶ φορτικαὶ καὶ ἄγροικοι κατασκευαί, ὡς ἐν τοῖς κατ' 'Αριστογείτονος β καὶ ἐν τῆ ἀπολογία τῶν δώρων καὶ ἐν τῷ ⟨περὶ τοῦ⟩ μὴ ἐκδοῦναι "Αρπαλον το καὶ ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας καὶ ἐν τῷ περὶ τῶν πρὸς ''Αλέξανδρον συνθηκῶν ἐν ἄλλοις τε συχνοῖς, οὓς ὁ Δημοσθένης οὐκ ἔγραψεν, ἐν ἑτέρα δηλοῦταί μοι γραφῆ τὰ περὶ Δημοσθένη.

de orationibus in Aristogitonem cf fr 18, de or. in Neaeram fr 23, de or. XVII π . τῶν πρὸς Ἀλέξανδρον συνθηκῶν uide argumentum orationis ὁ δὲ λόγος ψευδεπίγραφος εἶναι δοκεῖ· οὐ γὰρ ἔοικε κατὰ τὴν ἰδέαν τοῖς ἄλλοις τοῖς τοῦ Δημοσθένους, ἀλλὰ τῷ Ὑπερείδου χαρακτῆρι μᾶλλον προσχωρεῖ τὰ τε ἄλλα καλ λέξεις τινὰς ἔχει κατ' ἐκεῖνον μᾶλλον εἰρημένας ἢ τὸν Δημοσθένη, οἶον 'νεόπλοντοι' καλ 'βδελυρεύσεται', Photii bibl. cod 265 p 491a 22 scholion p 254, 1 Dind., quod iudicium fortasse Dionysii est.

ľV

TZETZES in Hermogenem Cram. anecd. Oxon. t IV p 41, 14

καὶ πρότερος Εὐκτήμων μὲν εἶλξεν αὐτὸν ('Ανδροτίωνα) εἰς δίκην,

Διόδωρος δὲ δεύτερος χωρεί πρὸς τὸν ἀγῶνα, κατὰ τινὰς χρησάμενος λόγω τῷ Δημοσθένους, καθ' 'Αλικαρνασέα δὲ τῷ λόγω τῷ οἰκείω.

contraria, ut par est, Dionysius docet supra p 260, 12.]

VI

Argumentum Demosthenis or. XXV contra Aristo-18 gitonem I p 769 R. (Gregorius Corinthius in Hermog. t VII p 1308, 21 Walzii) Διονύσιος δὲ δ Άλιπαρνασεὺς οὐ δέχεται τούτους τοὺς (δύο κατὰ ᾿Αριστογείτονος) 10 λόγους Δημοσθένους εἶναι, ἐκ τῆς ἰδέας τεκμαιρόμενος.

Photius bibl. cod 265 p 491° 29 είσι δὲ οι και τοὺς δύο κατὰ 'Αριστογείτονος ὡς νόθους παραγράφονται, ἀλλ' οὖτοι και ὀρφανοὺς αὐτοὺς ἀφιᾶσιν, οὐκ ἔχοντες εἰπεῖν τοὺς τεκόντας. ὧν εἶς γέγονε και Διονύσιος ὁ ¹δ 'Αλικαρνασσεύς, οὐδὲν μέγα τεκμήριον τῆς ἰδίας ὑπολήψεως παρεχόμενος, οὐδὲ ἐκεῖνο συνιδεῖν ἐθελήσας, ὡς πολλῷ μείζων ἐστὶν ἤ περ ἡ ἐκείνου ἀπόφασις αὐτὸς ὁ 'Αριστογείτων ἀνομολογῶν Δημοσθένην κατ' αὐτοῦ γεγραφέναι και γὰρ ἀπολογούμενος οὐκ ἐν τῷ παρ-20 ἔργῳ λέγων ἀλλ' ἐπιμελῶς ἀνταγωνιζόμενος ἐν τῷ λόγῳ δείκνυται, δς ἐπιγέγραπται 'Απολογία πρὸς τὴν ἔνδειξιν Αυκούργου και Δημοσθένους.

VII

Dionysivs de Dem. 13 p 156, 11 εl γοῦν μὴ διὰ 19 τῆς ἐπιγραφῆς, οὖ τινός ἐστιν, ἑκάτερος τῶν λόγων 25 (Λυσίου ὁ κατὰ Τείσιδος καὶ Δημοσθένους ὁ κατὰ Κόνωνος) γνώριμος ἦν, ἀλλ' ἀνεπιγράφοις περιετύχομεν

αὐτοῖς, οὐ πολλοὺς ἂν ἡμῶν οἴομαι διαγνῶναι ὁαδίως, πότερος Δημοσθένους ἐστὶν ἢ Λυσίου· τοσαύτην οἱ χαρακτῆρες ὁμοιότητα πρὸς ἀλλήλους ἔχουσι. τοιοῦτός ἐστι καὶ ὁ πρὸς ᾿Απολλόδωρον ὑπὲρ Φορμίωνος καὶ ὁ κατ' ᾿Ολυμπιοδώρου βλάβης καὶ ὁ πρὸς Βοιωτὸν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος ἥ τε πρὸς Εὐβουλίδην ἔφεσις καὶ ἡ πρὸς Μακάρτατον διαδικασία καὶ οἱ ἄλλοι πάντες οἱ ἰδιωτικοὶ λόγοι οὐ πολλῷ πλείους τῶν εἴκοσιν ὄντες.

orationes Dem. causis priuatis scriptae nobis quidem traditae sunt XXXIII.

VIII

20 Dionysivs de Din. 11 p 313, 18 δ μεν γὰο Δημο- 10 σθένους περὶ τοῦ ὀνόματος λόγος, ἐν ικατον (Μενε- κλέους φεύγοντος) μέμνηται, κατὰ Θέελλον ἢ ᾿Απολλό- δωρον ἄρχοντα τετέλεσται, ὡς ἐν τοῖς περὶ Δημοσθέ- νους δεδηλώκαμεν.

igitur orationem Demosthenis XXXIX πρὸς Βοιωτὸν περί τοῦ ὀνόμωτος anno olymp. CVII 2 aut 3 (a. 350 a. Chr.) adscribit.

ΙX

21 Dionysivs de Din. 13 p 319, 21 inter spurias Di- 15 narchi orationes ponit Πρὸς Βοιωτὸν ὑπὲς τοῦ ὀνόματος. 'Οὐδεμιᾶ φιλοπραγμοσύνη'. εἰ καὶ μὴ τοῖς ἄλλοις οἱ Δημοσθένους ἀφαιρούμενοι τοῦτον τὸν λόγον καὶ Δεινάρχω προσάπτοντες ἐλέγχοιντο, τῷ χρόνω γοῦν ἐπιδειχθεῖεν ἀν ψευδόμενοι μέμνηται γὰρ ὡς νεωστὶ 20 τῆς εἰς Πύλας ἐξόδου γεγενημένης, ἡ δ' εἰς 〈Πύλας〉 'Αθηναίων ἔξοδος ἐπὶ Θουδήμου ἄρχοντος ἐγένετο, ὄγδοον ἔτος Δεινάρχου ἔχοντος.

de Demosthenis oratione XXXIX disputat. εἰς Πύλας errore memoriae deceptus dixit pro εἰς Ταμύνας ut est l. s. § 16.

X

Dionysivs de Din. 13 p 320, 6 post fr IX pergit 22 Πρὸς Μαντίθεον περί προικός 'Πάντων ἐστίν ἀνιαρότατον.' οὖτος ἀκολουθεῖ τῷ προτέρῳ λόγῳ, καὶ πολλὰ ἔχει κατὰ ⟨τὴν⟩ λέξιν τοιαῦτα, ἃ εἴη ἄν τοῦ ταὐτοῦ ἡήτορος ἔξω τῆς κατὰ Δείναρχον ἡλικίας ⟨γεγονότος. οὐ γὰρ⟩ πολλοῖς ἔτεσιν ὕστερον ἠγώνισται τὸν ἀγῶνα ὁ κατήγορος, ἀλλὰ δύο ἢ τρισίν, ὡς ἀκριβέστερον περί αὐτῶν ἐν τῆ ⟨περί⟩ Δημοσθένους γραφῆ δεδηλώκαμεν.

de Demosthenis oratione XL dicit.

iudicium de oratione Satyro scripta πρὸς Χαρίδημον ἐπιτροπῆς (Dionys. de Din. 13 p 321, 6) quod Photius bibl. cod 265 p 491^b 29—492^a 13) seruauit, Caecilio rectius Burckhardtus p 35 quam Dionysio Roesslerus p 20 uindicauit.

Χĭ

23

Tzetzes historiarum chil. VI 35

πάλιν σεμνοστομώτερον φησί κατὰ Νεαίρας ἀπὸ τριῶν ἐργάζεσθαι ὀπῶν τὴν ἐργασίαν, καὶ ἄλλων αἰσχροτήτων δὲ βορβόρους ἀποπτύει, οὕςπερ ὁ Διονύσιος ἀρώματα νομίζει. τὴν δ' ἐργασίαν ἢν φησί τριῶν ἐκ τρυπημάτων,
ἐκ τοῦ Λυσίου ῥήτορος σεμνῶς γλαφυρωτάτως ἡ ἀντιόπη μόνον γάρ, εἶπε Λυσίας, πόρνη ἤτοι ἡ ἄμφω ταῖς ὀπαῖς τῆ μίξει κεχρημένη. παναίσχρως δ' οὖτος ἤυξησεν ἀναφανδὰ ληρήσας,
τὸ ἔργον Νέαιραν τελεῖν τριῶν ἐκ τρυπημάτων.

cf fr 17 et argumentum [Dem.] or. LI καὶ τοῦτον τὸν λόγον οὐκ οἴονται Δημοσθένους εἶναι, ὕπτιον ὄντα καὶ πολλαχῆ τῆς τοῦ δήτορος δυνάμεως ἐνδεέστερον.

Tzetzae uerbis lucem adhibet Hermogenis testimonium περί ἰδεῶν ΙΙ 3 p 308, 14 W. τοιοῦτόν έστι καὶ τὸ ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας ἀβελισμένον ὁπό τινων τὸ 'ἀπὸ τριῶν τρυπημάτων τὴν ἐργασίαν πεποιῆσθαι' λέγειν. λίαν γὰρ εὐτελές ἐστι, καὶ εἰ σφοδρὸν εἶναι δοκεῖ: in exemplis nostris illa iam non leguntur. de Antiopa Lysiae non constat, cf Sauppius or. Att. II p 212.

XII

24 ΗΑΒΡΟCRATIO p 72, 11 ἔστι δὲ καὶ λόγος τις ἐπιγραφόμενος 'Δημοσθένους πρὸς Κριτίαν περὶ τοῦ ἐνεπισκήμματος', ὃν Καλλίμαχος μὲν ἀναγράφει ὡς γνήσιον, Διονύσιος δὲ ὁ 'Αλικαρνασεὺς ὡς ψευδεπίγραφον.

XIII

25 Dionysivs de Dem. 44 p 228, 16 πανηγυοικούς 5 μὲν οὖν λόγους οὐκ ἔχομεν αὐτοῦ (Δημοσθένους) παρασχέσθαι. πάντας γὰρ ἔγωγε τοὺς ἀναφερομένους εἰς αὐτὸν ἀλλοτρίους εἶναι πείθομαι καὶ οὐδὲ κατὰ μικρὸν ἔχοντας τὸν ἐκείνου χαρακτῆρα οὕτ' ἐν τοῖς νοήμασιν (οὕτ' ἐν τοῖς ὀνόμασι), τῆς δὲ συνθέσεως 10 ὅλφ καὶ τῷ παντὶ λειπομένους. ὧν ἐστιν ὅ τε φορτικὸς καὶ κενὸς καὶ παιδαριώδης ἐπιτάφιος καὶ τὸ τοῦ σοφιστικοῦ λήρου μεστὸν ἐγκώμιον εἰς Παυσανίαν. τὰς δὲ περὶ τούτων ἀποδείξεις οὐχ οὖτος ὁ καιρὸς λέγειν.

idem ibid. 23 p 180, 13 τοῦτον δὴ παραλήψομαι τὸν λόγον (τὸν ἐν τῷ Μενεξένῳ ἐπιτάφιον), καὶ παρὰ αὐτὸν ἐξετάσω Δημοσθένους λέξεις τινάς, οὐκ ἐκ τοῦ ⟨ἐπιταφίου⟩· τοῦτον μὲν γὰρ οὐχ ἡγοῦμαι ὑπ' ἐκείνου τοῦ ἀνδρὸς γεγράφθαι.

LIBANIVS proleg. Demosth. p 6 Reiskii έπιδειπτικούς δὲ οὐκ ἔχομεν αὐτοῦ λόγους. τοὺς γὰο φερομένους οὐ πιστευτέον εἶναι Δημοσθένους, τὸν ἐπιτάφιον καὶ

296 DIONYSII HALIC. TAB. CRIT. ORATIONVM ATTIC.

τὸν ἐρωτικόν πολὺ γὰρ τῆς ἐκείνου δυνάμεως ἀπολείπονται. καὶ οὐχ ἡμετέραν γνώμην λέγομεν, ἀλλὰ
καὶ Διονυσίφ τῷ ᾿Αλικαρνασσεῖ τοῦτο συνδοκεῖ. ὅτι
μὲν γὰρ εἶπεν ἐπιτάφιον λόγον Δημοσθένης, ώμολό5 γηται οὐ μὴν τοῦτον εἰκὸς εἶναι τὸν ὑπ᾽ ἐκείνου ἡηθέντα, πάνυ φαύλως καὶ ἀσθενῶς ἔχοντα.

ΠΕΡΙ ΔΕΙΝΑΡΧΟΥ

Περί Δεινάρχου τοῦ φήτορος οὐδὲν είρηκὼς έν τοις περί των άρχαίων γραφείσιν διά τὸ μήτε εύρετην ιδίου γεγονέναι χαρακτήρος τὸν ἄνδρα, ὥσπερ τὸν Αυσίαν και τὸν Ἰσοκράτην και τὸν Ἰσαῖον, μήτε τῶν 630 εύρημέ νων έτέροις τελειωτήν, ώσπερ τον Δημοσθένη 5 καὶ τὸν Αἰσχίνη καὶ (τὸν) περείδην ήμεῖς κρίνομεν, δρών δὲ καὶ τοῦτον τὸν ἄνδρα παρὰ πολλοῖς ήξιωμένον δνόματος έπλ δεινότητι λόγων καλ απολελοιπότα δημοσίους τε καλ Ιδίους λόγους ούτε όλίγους ούτ' εὐκαταφρουήτους, ήγησάμην δεῖν μὴ παραλιπεῖν αὐτόν. 10 άλλὰ καὶ περὶ τοῦ βίου καὶ τοῦ γαρακτῆρος αὐτοῦ διελθεῖν καὶ διορίσαι τούς τε γνησίους καὶ ψευδεῖς λόγους πάντων ἢ τῶν γε πλείστων ἀναγκαιότερον οἶμαι τοῖς μὴ ἐκ περιζώματος ἀσκοῦσι ρητορικήν. ἅμα δὲ όρων οὐδεν ἀκριβες οὕτε Καλλίμαχον οὕτε τοὺς έκ 15 Περγάμου γραμματικούς περί αὐτοῦ γράψαντας, άλλὰ παρά τὸ μηδὲν έξετάσαι περί αὐτοῦ τῶν ἀκριβεστέρων ήμαρτηχότας, ώς μή μόνον έψεῦσθαι πολλά άλλά καλ λόγους τοὺς οὐδὲν μὲν αὐτῷ προσήχοντας ὡς Δεινάρ-

⁵ εὐρημένων F, sed v et ω ex corr 6 τὸν addidit Westermannus | ὑπερείδη F rasura post η facta 8 ἀπολελοιπότα] παταλελοιπότα Teggius cf de Isaco p 123, 14 9 ἰδίους] ἰδιωτικοὺς Sadaeus hic et infra ubique 13 οἶμαι] fort εἶναι 14 fort ἀσκοῦσι ὑητορικήν, ἄμα ϑεωρῶν 19 ὡς Δεινάρτου uidetur esse delendum

γου τούτω προστίθεσθαι, τούς δ' ύπ' αὐτοῦ γραφέντας έτέρων είναι λέγειν άλλα Δημήτριος δ Μάγνης, 631 ος έδοξε γενέσθαι πολυίστως, έν τη περί των δμωνύμων πραγματεία λένων και περί τούτου τοῦ ἀνδρὸς 5 καὶ ὑπόληψιν παρασχών, ὡς περὶ αὐτοῦ λέξων τι ἀκριβές, διεψεύσθη της δόξης, οὐθεν δε κωλύει και τὰς λέξεις παραθέσθαι τοῦ ἀνδρός. ἔστι δὲ τὰ ὑπ' αὐτοῦ γραφέντα τάδε. 'Δεινάρχοις δ' ένετύχομεν τέτταρσιν. ὧν έστιν ο μεν έκ των όπτορων των Αττικών, ο δε 10 τὰς περί Κρήτην συναγήσης μυθολογίας, δ δὲ πρεσβύτερος μεν αμφοίν τούτοιν, Δήλιος δε το γένος, πεπραγματευμένος τοῦτο μὲν ἔπος, τοῦτο δὲ πράγματα, τέταρτος δε δ περί Όμήρου λόγον συντεθεικώς. έθέλω δὲ πρὸς μέρος περὶ έκάστου διελθεῖν, καὶ πρῶτον περὶ 15 τοῦ δήτορος. ἔστι τοίνυν οὖτος κατά γε τὴν ἐμὴν δόξαν οὐδὲν ἀπολείπων τῆς Υπερείδου γάριτος, ὥστ' είπεῖν καὶ νύ κεν ἢ παρέλασσεν, ἐνθύμημα νὰρ φέοει πειστικόν καὶ σχῆμα παν τοδαπόν, πιθανότητός γε 632 μήν ούτως εὖ ήκει, ώστε παριστάνειν τοῖς ἀκούουσι, 20 μη άλλως γεγονέναι τὸ πρᾶγμα η ώς αὐτὸς λέγει. καὶ νομίσειεν ἄν τις εὐήθεις εἶναι τοὺς ὑπολαβόντας τὸν λόγον τὸν κατὰ Δημοσθένους εἶναι τούτου πολύ γὰρ ἀπέχει τοῦ χαρακτήρος. ἀλλ' ὅμως τοσοῦτον σκότους

8 Demetrius Magn. fr. p 52 Scheuerl. 17 Homerus \Psi 382

² Δημήτριος Casaubonus: δήμος F 5 τί F 8 εντύχομεν F: corr Sylburgiana 10 11 δὲ τρίτος πρεσβύτερος O. Jahnius 11 Δήλιος Sylburgius: δήμος F 12 πράγματα Adlerus: πραγμα F γράμμα Bentleyus σύγγραμμα Reiskius 13 συντεθειμῶς F fort συντεθημώς 17 παρέλασεν F παρ ex περ correctum 18 πιστικὸν F: corr Kruegerus 18 19 γε μὴν Sylburgius: τε μὴν F 19 οῦτως add F1 23 τοσούτονς σποπούς F: τοσοῦτον σπότος Reiskius

έπιπεπόλακεν, ὥστε τοὺς μὲν ἄλλους αὐτοῦ λόγους σχεδόν που ὑπὲς έξήκοντα καὶ ἐκατὸν ὅντας ⟨πάντας⟩ ἀγνοεῖν συμβέβηκε, τὸν δὲ μὴ γραφέντα ὑπ' αὐτοῦ μόνον ἐκείνου νομίζεσθαι. ἡ δὲ λέξις ἐστὶ τοῦ Δεινάρχου κυρίως ἡθική, πάθος κινούσα, σχεδὸν τῆ πι- 5 κρία μόνον καὶ τῷ τόνῷ τοῦ Δημοσθενικοῦ χαρακτῆρος λειπομένη, τοῦ δὲ πιθανοῦ καὶ κυρίου μηδὲν ἐν-δέουσα.'

έκ τούτων οὐδεν ἔστιν οὕτε ἀκριβες ἀλλ' οὐδε άλη- 2 θές εύρεῖν ούτε γὰρ γένος τὰνδρὸς ούτε χρόνους, 10 καθ' ους ήν, ούτε τόπον, έν ὧ διέτριψε, δεδήλωκεν, 633 δυόματα | δὲ μόνον κοινὰ καὶ περιτρέγοντα έσπούδασε καὶ πλήθος λόγων εἶπεν οὐδενὶ τῶν . . . σύμφωνον. έδει δε τούναντίον. ὰ οὖν έγὰ αὐτὸς δι' έμαυτοῦ κατελαβόμην, ταῦτ' ἐστίν. Δείναρχος δ δήτωρ υίὸς μέν 15 ἦν Σωστράτου, Κορίνθιος δὲ τὸ γένος, ἀφικόμενος δὲ είς 'Αθήνας, καθ' δυ χρόνου ήνθουν αί τε των φιλοσόφων και όητόρων διατριβαί, Θεοφράστω τε συνεγένετο και Δημητρίω τῷ Φαληρεῖ. εὐφυής δὲ περί τοὺς πολιτικούς λόγους γενόμενος άκμαζόντων έτι των περί 20 Δημοσθένην ήρξατο λόγους γράφειν καὶ προήει κατά μικούν είς δόξαν. μάλιστα δὲ ήκμασε μετὰ τὴν 'Αλεξάνδρου τελευτήν, Δημοσθένους μέν καὶ τῶν ἄλλων δητόρων φυγαίς αιδίοις και θανάτοις περιπεσόντων, οὐδενὸς δ' ὑπολειπομένου μετ' αὐτοὺς ἀνδρὸς ἀξίου 25

¹ ἐπιπεπόλαπεν Sylburgius: ἐπιπεπόληπεν F 2 ποῦ $F \mid$ πάντας addidi 3 ἀγνοεῖν in ἀγνοεῖοθαι Sylburgius mutat 4 ἡ δὲ in rasura $F^2 \mid$ ἔστι $F \mid$ τοῦ postea add F^1 5 τῆ F 9 ἀλλ' οὐδὲ] ἀλλ' οὖτε F 11 δεδήλωπε F 13 post τῶν lacuna XVIII fere litt F 14 ἔδει Casaubonus: εἰ δεῖ F cf Plut. mor. 920⁴ 17 ἀθῆνας παθὸν F 19 εὐφνῆς F 24 περιπεσόντων ex περιπεσώντων F 25 μετ' αὐτοὺς ἀνδρὸς] μετὰ τοῦ ἀνδρὸς F μετὰ τοὺς ἄνδρας Sylburgius

λόγου. και διατετέλεκεν έτων πεντεκαίδεκα γρόνον λόγους συγγράφων τοῖς βουλομένοις, ξως Κάσσανδρος την πόλιν κατέσγεν. ἐπὶ δὲ ἀναξικράτους ἄργοντος. έφ' | οὖ κατέλυσαν την έν τη Μουνυχία φρουράν ύπὸ 634 5 Κασσάνδρου κατασταθείσαν οἱ περὶ 'Αντίγονον καὶ Δημήτριον (τούς) βασιλεῖς, αλτίαν έγων αμα τοῖς έπιφανεστάτοις 'Αθηναίων καίτοι ξένος αὐτὸς ὢν καταλύσαι τὸν δημον, δρών ηρεθισμένους τοὺς 'Αθηναίους καλ μάλιστα τῷ πλουτεῖν έαυτὸν ὑφορωμένους, μὴ διὰ 10 τοῦτο πάθη τι δεινόν, είσελθεῖν μὲν είς δικαστήριον ούν υπέμεινεν, έξελθων δε της πόλεως και έλθων είς Χαλκίδα την έν Εὐβοία, τὸν ἀπ' 'Αναξικράτους γρόνον έως Φιλίππου πεντεκαιδεκαετή γενόμενον έκει διέτριψεν, εί τις αὐτῷ γένοιτο διὰ Θεοφράστου καὶ τῶν 3 άλλων φίλων κάθοδος, περιμένων. συγγωρήσαντος δε 16 τοῦ βασιλέως μετὰ (τῶν) ἄλλων φυγάδων κἀκείνω κατελθείν, άφικόμενος είς 'Αθήνας και παρ' ένι των φίλων Προξένω καταχθείς (τό) χουσίον απολλύει γηραιὸς ὢν ήδη καὶ τὰς ὄψεις ἀσθενής. ὀλιγώρως δ' 20 έγοντος τοῦ Προξένου πρὸς τὴν ζήτησιν, δίκην | έλα-635 χεν αὐτῷ περὶ τῶν χρημάτων αὐτὸς οὐδεπώποτε πρότερον είς δικαστήριον παρελθών. οδτος μεν δ βίος τάνδρός, άποδείχνυται δ' εκαστον αὐτῶν έκ τε τῶν ίστοριῶν τῶν Φιλοχόρου καὶ έξ ὧν αὐτὸς περὶ αὐτοῦ

¹ διατετέλεπεν] διετέλεπεν F 2 λόγοις F: corr Victorius 4 ὁπὸ Sylburgius: ἀπο F 6 τοὺς βασιλεῖς F 7 ἀθηναίους F^1 ut uidetur, ἀθηναίοις F^2 : Αθηναίων tacite Blassius ὑφορώμενος F 10 τί F 13 πεντεπαίδεπα ἔτη (αι in ras) F: corr Sylburgius e codice Bodleyano 15 συχωρήσωντος F: corr Victorius 16 μετὰ τῶν ἄλλων] μετ' ἄλλων F cf F 312, 20 17 ἀθήνας ex ἀθήνας F^1 18 τὸ e Plutarcho et Photio addidi 19 γηραιῶς ὧν F: corr Victorius 24 φιλοχώρον F: corr Sylburgius, item infra | αὐτοῦ F: αὐτοῦ Victorius

ξυνένραψεν έν τῶ λόγω τῶ κατὰ Προξένου, δς είρηται μέν μετά την φυγήν, προσκειμένην δε έχει την νοαφην ταύτην 'Δείναοχος Σωστράτου Κορίνδιος Προξένω, ῷ σύνειμι, βλάβης ταλάντων δύο. "Εβλαψέ με Ποόξενος, υποδεξάμενος είς την οικίαν την έαυτοῦ 5 την έν άγρω, ότε πεφευγώς 'Αθήνηθεν κατήειν έκ Χαλκίδος, χουσίου μέν στατήρας δυδοήκοντα καί διαποσίους παὶ πέντε, οθς ἐκόμισα ἐκ Χαλκίδος εἰδότος Προξένου και εισηλθον έγων εις την οικίαν αὐτοῦ. άργυρώματα δε ούκ ελαττον είκοσι μνών άξια, έπι- 10 βουλεύσας τούτοις.' οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῶ τῶ λόγω εὐθὺς μὲν ἐν ἀρχῆ περὶ τοῦ μηδεμίαν δίκην πρότερον είσελθεῖν δεδήλωκεν, ἐν δὲ τοῖς [πρότερον] 636 μετά ταῦτα ποῶτον μὲν ἐν τῶ προοιμίω τὴν βλάβην την γενομένην αὐτῷ διὰ Προξένου δεδήλωκεν, έν δὲ 15 τοῖς έξῆς περί τε τῆς φυγῆς καὶ τῶν ἄλλων διεξέρχεται πάντων, έξ ων γίγνεται φανερά τὰ προειρημένα, καλ έτι πρός τούτοις, ὅτι ξένος διέμεινε καλ γέρων ήδη ὢν εἶπε τὸν λόγον, έξ ὧν έπὶ τῷ τέλει τῆς δίκης εἴοηχε. 20

ταῦτα μὲν αὐτὸς ὁ Δείναρχος περὶ έαυτοῦ. Φιλόχορος δὲ ἐν ταῖς ᾿Αττικαῖς ἱστορίαις περί τε τῆς φυγῆς τῶν καταλυσάντων τὸν δῆμον καὶ περὶ τῆς καθόδου πάλιν οὕτως λέγει· 'Τοῦ γὰρ ᾿Αναξικράτους ἄρχοντος εὐθὺ μὲν ἡ τῶν Μεγαρέων πόλις ἑάλω· ὁ δὲ Δημή- 25

3 Dinarchus fr XLII S. 24 Philochorus fr 144 (FHG I p 408)

² προπειμένην Reiskius 5 ολιίαν ex ολιείαν F 10 ἔλαττον Reiskius: ἐλάττω F 13 πρότερον Sylburgius expunxit 16 ἐξῆς F 17 φανερὰ ex φανερὰς F¹ 19 ἂν Victorius: ὧν F 21 22 φιλόχωρος F ex φιλόχορος 22 23 φυγῆς τῶν παταλυσάντων Sylburgius: αὐτῆς τῶν παλεσάντων F 25 εὐθὺς Kruegerus

τοιος δ (βασιλεύς) κατελθών έκ των Μενάρων κατεσκευάζετο τὰ πρὸς τὴν Μουνυγίαν καὶ τὰ τείγη κατασκάψας απέδωκε τῷ δήμῳ. ὕστερον δὲ εἰσηγγέλθησαν πολλοί (τῶν) πολιτῶν, ἐν οἶς καὶ Δημήτριος ὁ Φα-5 ληρεύς. τῶν δ' εἰσαγγελθέντων οῦς μὲν οὐγ ὑπομείναντας την κρίσιν έθανάτωσαν τη | ψήφω, ους δ' ύπ-637 ακούσαντας ἀπέλυσαν.' Ταῦτα μεν οὖν τῆς ὀγδόης. έν δὲ τῆ ἐνάτη φησί· 'Τοῦ δ' ἐνιαυτοῦ τουδί διελθόντος, έτέρου δ' είσιόντος, έν ακοοπόλει σημείον ένένετο 10 τοιούτον κύων είς τὸν τῆς Πολιάδος νεων είσελθούσα καὶ δῦσα εἰς τὸ Πανδρόσειον, ἐπὶ τὸν βωμὸν ἀναβᾶσα τοῦ Εοκείου Διὸς τὸν ὑπὸ τῆ έλαία κατέκειτο. πάτριον δ' έστὶ τοῖς 'Αθηναίοις, κύνα μὴ ἀναβαίνειν εἰς άκοόπολιν. περί τὸν αὐτὸν δὲ χρόνον καὶ ἐν τῷ οὐ-15 ρανῶ μεθ' ἡμέραν ἡλίου τ' ἔξέγοντος καὶ οὔσης αίθρίας άστηο έπί τινα χρόνον έγένετο έκφανής. ημεῖς δ' έρωτηθέντες ύπέο τε τοῦ σημείου καὶ τοῦ φαντάσματος, είς δ φέρει, φυγάδων κάθοδον έφαμεν προσημαίνειν άμφότερα καὶ ταύτην οὐκ έκ μεταβολῆς πραγμάτων 20 έσομένην, άλλ' έν τῆ καθεστώση πολιτεία καὶ τὴν κοίσιν έπιτελεσθηναι συνέβη.'

4 ποοειοημένων δή τούτων εν έτι λείπεται καὶ 638 ἀναγκαιότατον, τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ διορίσαι, ἵνα καὶ

8 Philochorus fr 146 (FHG I p 409)

¹ βασιλεὺς inserui, uitium Reiskius senserat 1 2 παρεσκενάζετο ci Kruegerus, an τὰ delendum est? 4 τῶν add Kruegerus 6 ἐθανάτωσαν Kruegerus: ἐνεθανάτωσαν F8 τονδὶ διελθόντος Reiskius: τοῦ διελθόντος F τούτου διελθόντος aut τονδὶ ἐξελθόντος Sylburgius ucluerat 11 πανθρόσιον F 12 ερκίου F: corr Westermannus | an ἐλάα? 14 15 ἐν τῷ ἰερῷ F: ἐν οὐρανῷ Westermannus 17 ὁπέρ τε Sylburgius: ὑπέρ γε F 18 εἰς δ in ras F^2 | φέροι Westermannus 20 τἢ καθεστώσι F: corr Victorius

περί των λόγων των τε γνησίων αὐτοῦ καὶ μὴ σαφές τι έγωμεν λέγειν. τίθεμεν δή αὐτὸν έβδομηκοστὸν έγοντα έτος ἀπὸ τῆς φυνῆς κατεληλυθέναι, ὡς καὶ αὐτός φησι, γέροντα αύτὸν ἀποκαλῶν ἀφ' οὖ γρόνου καὶ καλεῖν τοὺς ἐν τῆ ἡλικία ταύτη μάλιστα εἰώθαμεν. 5 ύποκειμένων δε τούτων δλοσγερεί λογισμώ (τὸ γὰρ αποιβές ούπ έχομεν) είη αν πατά Νιπόφημον άργοντα γεγονώς. εί δέ τις η πρεσβύτερον η νεώτερον των ελοημένων γρόνων αὐτὸν εἶναι φήσει, πρὸς τῶ μηδὲν ύγιξς λέγειν καὶ λόγους αὖ πολλοὺς ἀφελεῖται, μᾶλλον 10 δὲ πάντας πλην πέντε ἢ έξ, τῶν μὲν ποεσβύτερον αὐτόν, τῶν δὲ νεώτερον εἶναι λέγων. οὐ μὴν ἀλλὰ καλ ἄρξασθαι λέγοντες αὐτὸν λόγους συγγράφειν ἀπὸ τοῦ πέμπτου ἢ έκτου πρὸς τῷ εἰκοστῷ έτους οὐκ ἂν άμάρτοιμεν, άλλως τε καὶ τῶν περὶ Δημοσθένη τότε 15 άπμαζόντων. Επτος δε και είκοστός έστιν από Νικο-639 φήμου Πυθόδημος. ὥσθ' ὅσους εξρίσχομεν πρεσβυτέρους τούτου τοῦ ἄρχοντος [τοὺς φερομένους εἰς αὐτὸν λόγους] εἴ τις γνησίους θήσεται, ἀπιστοίημεν ἂν είκότως έτι δε καί τους άπ' Αναξικράτους έως Φι-20 λίππου τετελεσμένους άγῶνας όμοίως έν τοῖς ψευδέσιν αναγοάφοιμεν αν' οὐ γὰο είς Χαλκίδα αν τινες επλεον λόγων χάριν η ίδίων η δημοσίων ου γάρ τέλεον ηπόρουν ούτω λόνων.

έπει δε ό γρόνος τάνδρος ώς οιόν τε άκριβέστατα 5 εύρηται, πρός δυ καὶ τῶυ λόνων τούς τε ννησίους καὶ μή διακρινούμεν, καιρός ήδη καὶ περί του γαρακτήρος αὐτοῦ λέγειν. ἔστι δὲ δυσόριστον, οὐδὲν νὰρ οὕτε 5 ποινον ούτ' ίδιον έσχεν ούτ' έν τοῖς ίδίοις ούτ' έν τοῖς δημοσίοις ανωσιν, αλλά και τοις Αυσίου παραπλήσιος έστιν όπου γίνεται καλ τοῖς Υπερείδου καλ τοῖς Δημοσθένους λόγοις. καὶ τούτων πολλὰ ἄν τις ἔγοι παραδείγματα | έκθέσθαι. τοῦ μέν Λυσιακοῦ χαρακτήρος 640 10 έν τε τῷ περὶ Μυησικλέους λόγω καὶ ἐν τῷ κατὰ Λυσικράτους ύπερ Νικομάγου και έν άλλοις πολλοίς. τοῦ δ' Υπερειδείου ταϊς τε ολχονομίαις αχριβεστέρου χαλ ταίς κατασκευαίς γενναιοτέρου πως όντος των Αυσιακῶν ἐν πλείοσι μὲν ἢ τριάκοντα Δεινάρχου λόγοις 15 παραδείγματα εύρεῖν ἔστιν, οὐν ἥκιστα δὲ καὶ ἐν τῶ περί τῆς 'Αγάθωνος διαμαρτυρίας. οὐ μὴν άλλὰ καί τοῦ Δημοσθενικοῦ γαρακτήρος, δν μάλιστα έμιμήσατο, πολύ πλείω δύναιτ' ἄν τις είπεῖν, ἄλλως τε καὶ ἐν τῷ κατά Πολυεύκτου. προοιμιάζεται γάρ όμοίως έκείνω, 20 καὶ δι' όλου τοῦ λόγου παραπλήσιος μεμένηκε.

πῶς οὖν ἄν τις δυνηθείη τοὺς γνησίους αὑτῷ γνωρίζειν λόγους; πρῶτον μὲν εἰ ἐπίσταιτο τοὺς τῶν ἄλλων χαρακτῆρας, ἔπειτα τοὺς μὲν Λυσίου παραπλησίους λόγους τούτφ προσφέροι, τοὺς δ' Υπερείδου

¹⁰ Dinarchus fr LVII S 16 idem fr LXIX S 19 cf idem fr I S

⁵ ποινὸν] παινὸν Christius 8 δη F: αν restituit Sadaeus | ἔχοι Reiskius: ἔχει F 12 Τπερειδείον Reiskius: ὑπερείδον F | ἀποιβέστερον F: corr Victorius 13 πως F 15 ἐστίν F 18 δυνατ F: corr F recentissima | ἄλλως τε παὶ] ωστε παὶ F ως παὶ uolgatur 21 αὐτῷ] αὐτῷ F αὐτοῦ Sylburgius 24 τούτω F

641 δόξαντας | εἶναί τισι Δεινάρχου λέγοι μακρὰ ταῖς ἐπιγραφαίς των βυβλίων γαίρειν είπων, τούς δε τω Δημοσθενικώ γαρακτήρι προσεληλυθότας ώς οξόν τε τούτου τοῦ ἀνδρὸς διαβεβαιοῖτο εἶναι. ἐπὶ μὲν γὰρ τῶν άλλων δητόρων, οθς μεμίμηται, μεγίστη γνώσις ή δμο- 5 είδεια των λόγων. αὐτίκα δ μεν Αυσίας έν τε τοῖς ιδίοις καὶ τοῖς δημοσίοις ἀγῶσιν αὐτὸς αύτῶ ὁμολογούμενός έστιν είς δε τον λεκτικον τόπον κατά την των ονομάτων σαφήνειαν και σύνθεσιν αὐτοφυή μέν καὶ λείαν εἶναι δοκοῦσαν, παντὸς δὲ λόγου κατὰ 10 την ηδονην διαφέρουσαν. ὁ δ' Υπερείδης κατά μέν την έκλογην των ονομάτων ηττάται Αυσίου, κατά δέ τὸν πραγματικὸν τόπον διαφέρει. διηγεῖται δὲ πολλαγῶς, ποτὲ μὲν κατὰ φύσιν ποτὲ δὲ ἀπὸ τοῦ τέλους έπὶ τὴν ἀργὴν πορευόμενος. πιστοῦταί (τε) οὐ κατ' 15 ένθύμημα μόνον, άλλὰ καὶ κατ' έπιχείρημα πλατύνων. 642 δ δὲ τούτους τε καὶ τοὺς ἄλλους πάντας ὑπερβαλ λόμενος Δημοσθένης, απαντα μιμησάμενος καὶ πάντων τὰ κάλλιστα ἐκλεξάμενος, δηλος μὲν καὶ τη φωνη μόνον, δηλος δὲ καὶ τῷ καθ' ἕνα ἕκαστον λόγον πρέ- 20 ποντι, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ⟨τῆ⟩ συνθέσει καὶ τῶ τῶν σγηματισμών αγκύλω και τη οίκονομία και τω πάθει καὶ τὸ μέγιστον τῆ δεινότητι. δ δὲ Δείναργος οὕτε

¹ λέγοι Reiskius: λόγοι \mathbf{F} 2 βιβλίων \mathbf{F} 4 διαβεβαιοῖτο Sylburgius: διεβεβαιοῖτο \mathbf{F} | έπλ μὲν] εἰσλ μὲν \mathbf{F} ἔστι μὲν Sylburgius 5 6 ὁμοειδία \mathbf{F} : corr Kruegerus 7 8 αὐτῷ ὁμολογούμενο \mathbf{F} : corr Victorius 8 lacunae signa addidi | τόπον Reiskius: τρόπον \mathbf{F} | κατὰ] καλ \mathbf{F} 10 λείαν ex λίαν \mathbf{F}^1 11 διαφέρονο[αν] cum ras \mathbf{F} 12 ἐκλογ[ήν] cum ras \mathbf{F} | quaedam περλ συνθέσεως deesse Kruegerus iudicat 13 τρόπον \mathbf{F} : corr mg Bodl 15 τε addidi δ Sylburgius 17 18 ύπερραλόμενος Sadaeus 20 21 τρέποντι \mathbf{F} : corr Victorius 21 τῆ add Reiskius

όμοιος εν απασίν εστιν ούτ' ίδίου τινός εύρετής, δι' οὖ γνώσεταί τις αὐτὸν ἀκριβῶς, ἢ τοῦτον τὸν τρόπον πολύ γὰρ εμφαίνει μιμήσεις τε καὶ αὐτῶν ὡς πρὸς τῶν λόγων τἀρχέτυπον διαφοράν, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν Ἰσοκράτους μαθητῶν καὶ αὐτοῦ τοῦ Ἰσοκράτους.

έστωσαν δή τινες έπιγραφόμενοι λόγοι ως όντες Δεινάργου, πολλήν έγοντες πρός τὰ Λυσιακά δμοιότητα. τούτων δ βουλόμενος ποιεῖσθαι την διάγνωσιν πρώτον μεν την ιδιότητα τοῦ ἀνδρὸς ἐκείνου θεωρείτω, 10 ἔπειτ' ἐὰν μὲν ἀρετήν τε καὶ χάριν τοῖς λόγοις ἐπανθοῦσαν ἴδη καὶ τὴν τῶν ὀνομάτων ἐκλογὴν ἐνοῦσαν 643 και τὸ μηδὲν ἄψυγον είναι τῶν λεγομένων, θαροῶν λενέτω τούτους Λυσίου. έὰν δὲ μήτε (τὸ) χάριεν ομοιον εύρίσκη μήτε τὸ πιθανὸν καὶ τὸ τῶν ὀνομάτων 15 αποιβές μήτε (τὸ) τῆς άληθείας άπτόμενον, ἐν τοῖς Δεινάργου λόγοις αὐτοὺς ἐάτω. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν Υπερείδου έὰν τῆς μὲν λέξεως τὸ Ισχυρόν, τῆς δὲ συνθέσεως τὸ άπλοῦν, τῶν δὲ πραγμάτων τὸ εὔκαιρον, της δε κατασκευης το μη τραγικον μηδε όγκωδες έχη 20 (ταῦτα γὰρ μέγιστα έκείνου τοῦ ἀνδρὸς ἴδιά έστιν), Υπερείδου λεγέτω. έὰν δὲ ἐνδεεστέρως ἐν αὐτοῖς τούτοις έγη, καν τα άλλα πάντα μη φαύλως ή γεγοαμμένα, έν τοῖς Δεινάρχου πάλιν ἀναγραφέτω. αὐτὸ καὶ περὶ Δημοσθένους ὑπολαμβάνομεν. ἐὰν μὲν

¹ οὖτ' ἰδίον τινὸς Sylburgius: οὔτε δὴ οὔτινος \mathbf{F} 3 καὶ αὐτὸ ἄσπες τῶν λόγων ἀρχέτυπον \mathbf{F} : corr Usenerus 5 μαθητῶν Sylburgius: μαθημάτων \mathbf{F} 6 ὡς] καὶ \mathbf{F} 7 ἔχοντες Victorius: ἔχοντας \mathbf{F} 10 ἀρετὴν fort ἐνάργειαν 11] l'δη Sadaeus: l'δοι \mathbf{F} | ἔκλογεῖν \mathbf{F} : corr \mathbf{m} . recens 13 τὸ add Sylburgius | χαρίεν \mathbf{e} ν χάριν \mathbf{e} ν \mathbf{F} acc. a \mathbf{m} . rec. 15 τὸ add Reiskius 17 ἐὰν τὸ τῆς μὲν λέξεως ἰσχυρὸν \mathbf{F} : corr Sylburgius | ἰσχυρὸν in ἰσχνὸν mutat Reiskius 19 ὀγκῶδες \mathbf{F} 21 ἐνδεεστέρως \mathbf{e} χ ἐνδεέστερος corr \mathbf{F} 1 22 κᾶν Reiskius: καὶ \mathbf{F} 24 ὑπολαμβάνωμεν Reiskius | μεν \mathbf{F} μ in ras \mathbf{F}

και ή της λέξεως μεγαλοπρέπεια και ή της συνθέσεως έξαλλανή καὶ τὸ τῶν παθῶν ἔμψυγον καὶ τὸ διὰ πάσης 644 κεραίας διῆκον πικρὸν καὶ νοε ρὸν τό τε πνεῦμα καὶ ή δεινότης πασι παρέπηται, μηθεν έτι το κωλύον έστω ⟨έν τοῖς⟩ Δημοσθένους αὐτοὺς ἀναγράφειν. ἐὰν δ' 5 έλλείπη τὸ ἐν ἐκάστω τούτων ἄκρον ἢ τὸ διὰ πάσης lδέας ομοιον, μενέτωσαν έν τοῖς Δειναργείοις. ὡς δὲ καθόλου είπειν, δύο τρόπους της διαφοράς ώς πρός τὰ ἀργαῖα μιμήσεως εύροι τις ἄν. ὧν δ μεν φυσικός τέ έστι και έκ πολλής κατηγήσεως και συντροφίας λαμ- 10 βανόμενος, δ δε τούτω προσεχής έκ των τῆς τέχνης παραγγελμάτων. περί μέν οὖν τοῦ προτέρου τί ἄν τις καλ λέγοι; περί δὲ τοῦ δευτέρου τί ἂν ἔχοι τις εἰπεῖν <η) ότι πασι μεν τοῖς ἀργετύποις αὐτοφυής τις ἐπιπρέπει γάρις καὶ ώρα, τοῖς δ' ἀπὸ τούτων κατεσκευασμένοις, 15 καν έπ' άκρον μιμήσεως έλθωσι, πρόσεστίν τι όμως τὸ έπιτετηδευμένον καλ ούκ έκ φύσεως ύπάρχον. τούτω τῷ παραγγέλματι οὐ δήτορες μόνον δήτορας διακρίνουσιν άλλὰ καὶ ζωγράφοι τὰ Απελλοῦ καὶ τῶν έκεῖνον μιμησαμένων καὶ πλάσται τὰ Πολυκλείτου καὶ 20 γλυφείς τὰ Φειδίου.

645 και οι μεν Πλάτωνα μιμεισθαι λέγοντες και το μεν 8 άρχαιον και ύψηλον και εύχαρι και καλον οὐ δυνάμενοι λαβείν, διθυραμβώδη δε ονόματα και φορτικά εισφέροντες κατά τοῦτ' έλέγχονται ράδίως. οι δε Θου- 25

³ νοεφδν recte \mathbf{F} 4 παφέπεται \mathbf{F} : corr Sylburgiana | πωλύον \mathbf{F} ο in ras \mathbf{F}^2 5 έν τοις add Reiskius 5 6 δ' έλλίπη Reiskius: δε λίπηι \mathbf{F} 7 δεινάφχοις \mathbf{F} Δεινάφχου uolgatur 8 παθ δλον \mathbf{F} | ὡς Usenerus: παὶ \mathbf{F} 9 $\langle \tau \eta_S \rangle$ μιμήσεως Usenerus | τίς \mathbf{F} 10 τέ add \mathbf{F}^1 | ἐκ inter lineas add \mathbf{F}^1 | συντφοφίας Γουστφοφίας \mathbf{F} 13 et 14 τίς \mathbf{F} 14 πλὴν ὅτι Reiskius ἢ ὅτι Usenerus 16 τι delet Reiskius 19 διαφίνουσιν \mathbf{F} α in extremo uersu intercidit 22 μιμῆσθαι \mathbf{F} : corr Sylburgiana 25 δὲ Reiskius: τ ε \mathbf{F}

κυδίδην ζηλοῦν λέγοντες καὶ τὸ μὲν εὔτονον καὶ στερεόν καὶ δεινόν καὶ τὰ τούτοις ὅμοια γαλεπῶς ἐκλαμβάνοντες, τούς δὲ σολοικοφανεῖς σχηματισμούς καὶ τὸ ἀσαφές προγειριζόμενοι, πάνυ εὐγερῶς ἂν ἁλί-5 σκοιντο έκ τούτου τοῦ παραγγέλματος. ὡς πέρ γε καὶ έπὶ τῶν δητόρων οἱ μὲν Υπερείδην μιμούμενοι, διαμαρτόντες τῆς χάριτος ἐκείνης καὶ τῆς ἄλλης δυνάμεως, αθημηροί τινες έγένοντο, οἷοι γεγόνασι 'Ροδιακοί δήτορες οἱ περὶ 'Αρταμένην καὶ 'Αριστοκλέα καὶ Φιλά-10 γοιον καλ Μόλωνα οί δ' Ίσοκράτην καλ τὰ | Ίσο-646 κράτους αποτυπώσασθαι θελήσαντες υπτιοι καὶ ψυγροί και ἀσύστροφοι και ἀναληθεῖς οὖτοι δ' εἰσὶν οἱ περὶ Τίμαιον καὶ Ψάωνα καὶ Σωσιγένην. οἱ δὲ Δημοσθένην προγειρισάμενοι καὶ τὰς ἀρετὰς τὰς ἐκείνου διώ-15 κοντες της μεν προαιρέσεως ένεκα έπηνέθησαν, ού μην ζσγυσαν τὰ πράτιστα τῶν ἐπείνου τοῦ δήτορος ἔργων λαβείν. τούτων ἄριστον ἄν τις θείη τὸν Δείναργον γενέσθαι. λείπεται δε Δημοσθένους κατά (μεν) την έκλογην των δνομάτων τη δεινότητι, κατά δὲ την σύν-20 θεσιν τῆ ποικιλία τῶν σγημάτων καὶ τῆ έξαλλαγῆ, κατά δε την εύρεσιν των επιχειοημάτων τω μη καινά καὶ παράδοξα λαμβάνειν άλλὰ φανερὰ καὶ έν τῶ μέσω κείμενα, κατά δὲ τὴν οἰκονομίαν τῆ τάξει καὶ | ταῖς 647

¹⁰ Μόλωνα: διδάσκαλος ούτος Κικέφωνος τοῦ 'Ρωμαίου. Scholion

^{4 5} ἄν άλίσουντο] ἀνευρίσκουντο F ἄν εύρίσκουντο Sadaeus 8 τινὲς $F \mid \gamma$ εγόνασιν οἱ Sylburgius 10 scholion in mg manus rec adscripsit 11 καὶ] κα in ras F 12 ἀν άληθεῖς F: corr m rec ἀναλθεῖς ci Ruhnkenius \mid οἱ περὶ Victorius: ὑπὲρ F 13 Ψάωνα Ruhnkenius: πλάτωνα $F \mid Σωσιλον$ Δ Schaeferus coll. Polyb. III 20 14 περιχειρισάμενοι F: corr Sylburgius 18 μὲν add Sylburgius 20 ποικιλλία F 22 λαμβάνειν F ex φαίνειν ut uidetur

έξεργασίαις τῶν ἐπιχειρημάτων καὶ ταῖς προκατασκευαῖς καὶ ταῖς ἐφόδοις καὶ τοῖς ἄλλοις τεχνικοῖς παραγγέλμασιν, ὰ περὶ ταύτην ἐστὶ τὴν ιδέαν, μάλιστα δ' αὐτοῦ λείπεται τῆ συμμετρία καὶ τῷ καιρῷ ⟨καὶ τῷ⟩ πρέποντι. λέγω δὲ ταῦτα οὐκ ἐν τῷ καθόλου τρόπῳ, 5 ὡς μηδὲν τούτων κατορθοῦντος, ἀλλ' ἐν τῷ κοινοτέρῳ καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολύ. δι' αὐτὸ γὰρ τοῦτο καὶ ἄγροικόν τινες Δημοσθένην ἔφασαν ⟨αὐτὸν⟩ εἶναι, κατὰ τὸ ἐλλιπὲς τῆς οἰκονομίας ταύτην περὶ αὐτοῦ τὴν δόξαν λαβόντες τὸ γὰρ ἄγροικον τοῦ πολιτικοῦ σώματος οὐ 10 μορφῆ, κατασκευῆ δὲ καὶ διαθέσει τινὶ τῆς μορφῆς διήνεγκεν.

ἄ μὲν οὖν ἐνεδέχετο περὶ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ ἀν- 9 δρὸς εὐρεῖν τε καὶ γράψαι, ταῦτ' ἐστίν, ἐπὶ δὲ τὴν τῶν λόγων διάγνωσιν τρέψομαι. τοῖς μὲν οὖν γνη- 15 σίοις αὐτὸ τὸ τῆς ἀναγραφῆς προσέσται μόνον, τοῖς δὲ ψευδέσι τὰ τοῦ τ' ἐλέγχου καὶ τῆς αἰτίας διηκρι-βωμένα, δι' ἢν ἕκαστον ἀθετοῦμεν αὐτῶν. ἐπεὶ δ' ἀναγκαία πρὸς ταῦτα ἡ τῶν χρόνων διάγνωσις, τοὺς 'Αθήνησιν ἄρξαντας, ἀφ' οὖ Δείναρχον ὑπεθέμεθα γε- 20 648 γονέναι χρόνου, | μέχρι τῆς δοθείσης αὐτῷ μετὰ τὴν φυγὴν καθόδου, γενομένους ἐβδομήκοντα, προθήσομεν. εἰσὶ δὲ οἴδε· Νικόφημος, Καλλιμήδης, Εὐχάριστος, Κηφισόδοτος, 'Αγαθοκλῆς, 'Ελπίνης, Καλλίστρατος, Διότιμος, Θούδημος, 'Αριστόδημος, Θέελλος, 'Απολλό- 25

³ περὶ αὐτὴν F: corr Reiskius 5 καθόλον F | τρόπφ delet Kruegerus 8 9 έλλειπὲς F: corr Kruegerus 16 προέσται F: corr Sylburgius 17 τούτ ' F τοῦτ ' Victorius 23 οἶδε Victorius: οἶ δὲ F 25 Θούδημος Dion. Amm. 260, 24 Θονμήδον de Din. p 320, 5: ενδημος F | Θέελλος Curtius: δεσσαλὸς F sed Θέλλον de Din. p 312, 21

δωρος, Καλλίμαγος, Θεόφιλος, Θεμιστοκλής, 'Αργίας, Εύβουλος, Λυμίσκος, Πυθόδοτος, Σωσιγένης, Νιμόμα χος, Θεόφραστος, Αυσιμαχίδης, Χαιρωνίδας, Φού-649 νιγος. Πυθόδημος έπὶ τούτου ποῶτον αὐτὸν εἰς δι-5 καστήριον λόγους συγγράφειν ύπεθέμεθα. μετά δέ τοῦτον Εὐαίνετος, Κτησικλής, Νικοκράτης, Νικήτης, 'Αριστοφάνης, 'Αριστοφων, Κηφισοφων, Εὐθύκριτος, Ηγήμων, Χοέμης, 'Αντικλης, ('Ηγησίας), Κηφισόδωρος, Φιλοκλής : | έπὶ τούτου τὴν φοουρὰν ἐδέξαντο 'Αθη-650 10 ναΐοι, και δ δημος κατελύθη. "Αρχιππος, Νέαιχμος, 'Απολλόδωρος, ''Αρχιππος, Δημογένης, Δημοκλείδης, Ποαξίβουλος, Νικόδωρος, Θεόφραστος, Πολέμων, Σιμωνίδης, Ίερομνήμων, Δημήτριος, Καίριμος, Άναξικράτης έπὶ τούτου ή κατασταθεῖσα ύπὸ Κασσάνδοου 15 όλιναργία κατελύθη, και οι εισαγγελθέντες έφυγον, έν οίς και Δείναογος ήν. Κόροιβος, Εὐξένιππος, Φερεκλής, Λεώστρατος, Νικοκλής, Κλέαργος, Ήγέμαγος, Εὐκτή μων, Μνησίδημος, 'Αντιφάτης, Νικίας, Νικό- 651 στρατος, 'Ολυμπιόδωρος, Φίλιππος ἐπὶ τούτου 20 κάθοδος έδόθη τοῖς τε ἄλλοις φυγάσι καὶ Δεινάργω ύπὸ βασιλέως Δημητρίου.

¹ δεόμνητος F, sed Θεόφιλος apud alios et ipsum Dion. ep ad Amm. I et infra p 312, 21 | ἀρχίδας F, sed Ἰρχίας CIG 155, 24 Diodorus Dion. ep ad Amm. et infra 2 εὖδωρος F, sed Εὐβονλος et infra bis et alibi Dionysius 3 Χαιρώνδας uerum nomen esse iam Meursius uidit 3 4 φρούνιχος F: corr Victorius 5 λόγονς συγγράφειν Sylburgius mg Bodl: τοὺς συγγραφεῖς F 7 Κηφισοφῶν Sylburgius: πησιρῶν F 8 πρέμης F: corr Sylburgius | Ἡγησίας deesse idem monuit 13 14 ἀναρχικράτης F: corr Sylburgius collatis Dionysii locis compluribus 16 17 φερεκλής F 17 νικοκλής F | κλέαρχος Kirchhoffius Hermae II 169: καλλίαρχος F 19 lacunam Ungerus significauit, uide tamen Wilamowitzium Antig. Caryst. p 240

Δημόσιοι λόγοι γνήσιοι.

κατά Πολυεύκτου βασιλεύειν λαγόντος δοκιμασία: 10 'πολλά καὶ άγαθά γένοιτο.' Κατά Πολυεύκτου έκφυλλοφορηθέντος ύπὸ τῆς βουλῆς ἔνδειξις 'πάλαι θαυμάζω ύμων. Κατά Πολυεύκτου περί του γεω- 5 φανίου 'περί μέν αὐτῆς τῆς μηνύσεως.' Περί τοῦ γεωφανίου ἐπίλογος 'βραχύν, ὧ ἄνδρες.' Κατὰ Πυθέου ξενίας 'ίκανη μεν ην πρόφασις.' Κατά Πυθέου περί των κατά τὸ έμπόριον. 'έπειδή τοῖς μεν λέγειν τῶν ὁητόρων.' Κατὰ Τιμοκράτους "ὅσπερ δίκαιόν 10 έστι.' Κατά Αυκούργου εύθυναι 'οίδα, ότι, κάν μη-652 δεν ύμιν.' | Συνηγορία Αλσχίνη κατά Δεινίου ' βουλοίμην ἄν, ὧ ἄνδοες.' Κατὰ Φορμισίου ἀσεβείας. 'ἆρά γ' εί' τινες.' Κατὰ Καλλαίσχρου περὶ τῶν τιμῶν' 'πολλάκις, δ 'Αθηναΐοι.' Τυροηνικός 'απαντα συμβή- 15 σεσθαι έτι.' Κατά Διονυσίου τοῦ έπὶ τῆς διοικήσεως 'ίσως μέν, ὧ 'Αθηναίοι.' Καθ' 'Ιμεραίου είσαγγελτικός 'οὐδένα νομίζω, ὧ 'Αθηναῖοι.' Εἰσαγγελία κατά Πιστίου 'ώσπεο καὶ ύμων εκαστος.' Κατ' 'Αγασικλέους είσαγγελία ξενίας 'οὐδένα πώποτε οἶμαι.' 20 Κατά Θεοκρίνου ένδειξις 'τοῦ πατρός, ἇ ἄνδοες.'

² δοκιμασίαι \mathbf{F} (ι ultimum postea add \mathbf{F}^1): corr Victorius 5 6 τεωφανίου \mathbf{F} : corr Meursius 7 τεωφάνου \mathbf{F} : corr idem 11 εὐθυναι Sauppius: εὐθύναι ex εὐθῦναι \mathbf{F}^1 οἶδα \mathbf{F} 12 ὑμῖν· Συνηγορία Αἰσχίνη κατὰ Sylburgius: ὑμῖν συνηγορία αἰσχίνη· κατὰ \mathbf{F} | Δεινίου Meursius: δινίου \mathbf{F} 13 Φορμισίου ἀσεβείας Meursius: φορασεβίας \mathbf{F} 14 καλαίσχρου \mathbf{F} : corr Victorius 15 lege ὧ ἄνδρες Άθηναῖοι, item infra | Τυρρηνικός Valesius: πιρηνικός \mathbf{F} | ἄπαντα \mathbf{F} ita, ut απ ex ετι correctum sit 16 ἔτι· Κατὰ Reiskius: ἔτι κατὰ \mathbf{F} 17 ἴσως \mathbf{F} | καθιμερίου \mathbf{F} : corr Maussacus 18 ἰσαγγελία \mathbf{F} ex εἰσαγγελία 19 20 κατ' Άγασικλέους Meursius: κατα πισικλέους \mathbf{F} 20 εἰσαγγελία Ξενίας οὐδένα operae Sauppianae 21 τοῦ inter lineas add \mathbf{F}

τοῦτον Καλλίματος έν τοῖς Δημοσθένους φέρει. Κατά 653 Στεφάνου παρανόμων ' ύπάρχει τοῦ νόμου δεδωκότος, ἄ ἄνδρες.' Κατὰ Καλλισθένους είσαγγελία 'οὐκ άννοῶ, ⟨ὧ⟩ ἄνδοες.' Διαδικασία Φαληρέων πρὸς 5 Φοίνικας ύπερ της Ιερωσύνης του Ποσειδώνος. 'εύγομαι, νή την 'Αθηναν, πρέπειν δή.' Πρός την Κηφισοσώντος απογοαφήν 'πρώτον μέν, & άνδρες, δέομαι.' Ό ύστερος 'τὰ μὲν περί τὴν ἀνήν.' 'Απολογία διαμαοτυρίας πρός την Χάρητος....είσαννελία κατά Φει-10 διάδου γραμματέως. 'ούτ' έχθρας οὐδεμιᾶς ἕνεκα.' Κατά Φιλοκλέους ύπερ | τῶν Αρπαλείων τί γρη λέ-654 γειν τὸ πρὸς τῶν.' Κατὰ Γνωδίου περὶ τῶν 'Αρπαλείων 'οὐκ ἄδηλον.' Κατ' 'Αριστονίκου περί τῶν 'Αρπαλείων: 'εὐτύχημα μὲν ἦν, ὧ ἄνδρες.' Κατὰ Δημο-15 σθένους περί των Άρπαλείων 'δ μεν δημαγωγός ύμιν.' Κατὰ 'Αριστογείτονος περί τῶν 'Αρπαλείων' 'πάνθ', ώς ἔοικεν, ὧ ἄνδρες.

Ψευδεπίγοαφοι δημόσιοι.

11 Κατὰ Θεοδώρου εὐθυντικός· 'ἤκιστα μέν, ὧ ἄνδρες.'
 20 πρεσβύτερός έστι τῆς Δεινάρχου ἡλικίας. εἴρηται γὰρ ἐπὶ Θεοφίλου ἢ Θεμιστοκλέους ἄρχοντος με τὰ Θέελ- 655 λον ἄρχοντα ἐνιαυτῷ τρίτῷ ⟨ἢ τετάρτῷ⟩, ὡς ἐξ αὐτοῦ

2 παρανόμων Sylburgius: ἴασα νόμων F 3 Καλλισθένους Meursius: κλεισθένους F 4 & add Sauppius 6 7 Κηφισοφῶντος Sauppius: κηφισῶντος F 9 χάρτος F Χάριτος Victorius: corr Sylburgius | lacunae signa add Blassius | εἰσαγγελίαν Sylburgius 11 ἀρπαλίων F hic et infra ubique: corr Blassius 12 τὸ del Sauppius | κατὰ ᾿Αγνωνίδον ci Reiskius 14 ἀρνάλον F ᾿Αρπαλίων Victorius 19 εὐθύνικος F (κ in ras): corr Victorius 20 ἐστι Sylburgius: ἐπι F 21 ἢ Sylburgius: τἢ F τοῦ πρὸ Blassius mauolt | Θέελλον Curtius: θέλλον F 22 ἄρχοντα Sylburgius: ἀνιόντα ex ἐνιαντῶ correctum F | ἢ τετάρτω addidi

τοῦ λόγου γίνεται φανερόν, οὔπω πέμπτον (καὶ δέκατον), ώς έδείξαμεν, έτος έγοντος αὐτοῦ. Κατὰ Κηρύκων 'εί μεν ο πατήρ, ὧ ἄνδρες.' οὖτος ο άγων είρηται έπ' ἄργοντος Εὐβούλου ἢ Αυκίσκου τοῦ μετ' Εὔβουλου, ούπω είκοστ ου έτος έχροντος αὐτοῦ ... δ μεν 5 γὰρ λόγος περί τινος ἀποψηφισθέντος γέγονεν ἐπ' 'Αργίου τοῦ μετὰ Θεμιστοκλέα. δῆλον δ' έκαστον τῶν ελοπμένων έξ αὐτοῦ τοῦ λόγου γίγνεται. Κατά Μοσγίωνος, απογραψαμένου αύτον Νικοδίκου των αποψηφισαμένων, ὧ ἄνδρες, τουτουὶ Μοσχίωνος συμβα- 10 λών.' και οδτος δ λόγος κατά τους αυτους χρόνους τῷ προτέρω εἴοηται. δηλοῦται δ' ἔχ τε αὐτῆς ⟨τῆς⟩ 656 ἀρτῆς τοῦ λόγου καὶ | [τὰ] τῶν έξῆς. Κατὰ Μενεκλέους ἀπανωνῆς. ό ἄνδρες δικασταί, καὶ τῶν νόμων καθ' ούς.' καὶ οὖτος εἴρηται παιδὸς ὄντος ἔτι Δεινάρχου. 15 δ μέν γὰο κοινόμενός έστι Μενεκλης δ την ίέρειαν Νίνον έλών, ὁ δὲ κατηγορών υίὸς τῆς Νίνου. ἔστι δε ταύτα πρεσβύτερα της Δεινάργου ακμής. δ μεν γὰρ Δημοσθένους περί τοῦ ὀνόματος [δεδηλώκαμεν] λόγος, έν ῷ τούτων μέμνηται, κατὰ Θέελλον ἢ 'Απολ- 20 λόδωρον ἄρχοντα τετέλεσται, ώς έν τοῖς περί Δημοσθένους δεδηλώκαμεν. εί δ' ώς τεθνηκότος ήδη τοῦ

¹ οὅπω Victorius: οὕτω $F \mid καὶ$ δέκατον additur in mg Bodl 2 ἐδείξαμεν Reiskius: δείξομεν $F \mid Kηρύκων$ Sauppius: fuerat κηρύκων 5 οὕπω είκοστ \langle δν ἔτος ἔχ \rangle οντος] οὕπω είκοσι ὅντος F οὔπω είκοσιν ἔτη ἔχοντος Sylburgius \mid lacunae signa addidi 7 Αρχίον Sylburgius: ἀρχειοῦ F 9 10 τῶν ἀποψηφισαμένων Sauppius: νὶδν ἀποψηφισάμενον F 10 τουῖ F: corr Sylburgius 10 11 συμβαλών] συμ in ras F 12 ἔκ τε αὐτῆς τῆς Usenerus: ἐκ τῆς αὐτῆς F 13 τὰ secl Sylburgius F 14 ἀπ' ἀγωγῆς F : corr Victorius 15 είρηται: ται in ras F 17 ἐλών Valesius: ἔχων F 19 δεδηλώκαμεν secl Sylburgius 20 Θέελλον Curtius: ϑεσσαλὸν F

Μενεκλέους δ Δημοσθένης έκει μέμνηται λένων 'έωρᾶτε γὰρ πάντες αὐτὸν χρώμενον, ἔως ἔζη, Μενεκλεῖ', παλαιὸς λόγος τίς έστιν. ὅτι δὲ οὖτος ὁ Μενεκλῆς, έν αὐτῶ τῶ λόγω δεδήλωκεν ὁ κατηγορῶν. Διαδικα-5 σία | 'Αθμονεύσι περί της μυρρίνης και της μίλακος 657 'εύχομαι δη τη Δήμητοι καὶ τη Κόρη.' πρεσβύτερός έστι της Δεινάργου ακμής, είρηται γαρ έπι Νικομάγου άρχοντος, ως έξ αὐτοῦ τοῦ λόγου γίγνεται δῆλον, έν ποὸς τοῖς εἴκοσιν ἔτος τοῦ ἡήτορος ἔχοντος. 10 μεν οὖν (πρεσβύτεροι) τῆς ἀμμῆς αὐτοῦ φερόμενοι ψευδεπίγοαφοι [εἰς αὐτὸν] λόγοι εἰσὶν οΐδε. μετὰ δὲ την έξ 'Αθηνών είς Χαλκίδα άναγώρησιν οίδε. Διαδικασία της Ιερείας της Δήμητρος πρός του Ιεροφάντην 'πολλών καὶ παραδόξων, ὧ ἄνδρες δικασταί.' οὖ-15 τος δ λόγος ήδη πεφευγότος αὐτοῦ εἴρηται, ὡς έξ αὐτοῦ γίγνεται φανερόν. μέμνηται γὰρ ἐν αὐτῶ ⟨δ λένων της κατασχούσης όλιγαρχίας. Κατά Τιμοκράτους είσαγγελτικός δήμου καταλύσεως 'έργα ποιεῖς.' οδτος καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς ἐπιγραφῆς ἐστι δῆλος ψευδ-20 επίγραφος ών. Κατὰ Σπουδίου και έν τῷ δήμω κατηγορήσειν ύπεσγόμην.' μετά την κατάλυσιν τῆς όλιγαργίας εξρηται καὶ οὖτος Ι ήδη Δεινάργου [φαίνεται] 658 φεύνοντος, ώς έξ αὐτοῦ μάλιστα τοῦ λόγου γίννεται

1 Demosthenes or XXXIX 13

² μενεκλεῖ (sic) F: Μενεκλῆς Victorius 3 ὁ αὐτὸς Μενεκλῆς Kruegerus 5 Μενειλῆς Victorius: μήλακος F 10 πρεσβύτεροι Reiskius inseruit 11 εἰς αὐτὸν deleui 12 ἥδε F: corr Victorius 14 πολλῶν τε F τε del F² 16 ὁ λέγων addidi 18 εἰσαγγελιτικός F: corr Victorius | ἔργα ποιεῖς, quod in F ante κατὰ Τιμοκράτους est, post καταλύσεως Sylburgius transposuit 22 φαίνεται seclusit Reiskius

φανερόν. Διαδικασία Εύδανέμων πρὸς Κήρυκας ὑπὲρ τοῦ κανῶς 'οὐδαμῶς τοιαῦτα πράγματα.' καὶ οὖτος κατά τοὺς αὐτοὺς χρόνους εἴρηται, πεφευγότος ἤδη τοῦ δήτορος, ὡς ἐν αὐτῷ τῷ λόγῳ πάλιν δηλοῦται. 'Αττικός 'πάντων ἦσαν δμοίως.' και οδτος είρηται έν 5 έχείνοις τοῖς γρόνοις, ὡς καὶ ἐν αὐτῷ τῷ λόγω φανεοὸν γίγνεται. Αλτωλικός καὶ ήμεῖς, ὧ ἄνδρες Αλτωλοί, πρέσβεις.' οδτος καθεστώσης της όλιναργίας ύπὸ των 'Αθήνηθεν φυγάδων είρηται δεομένων τούς Αίτωλούς αύτοῖς βοηθεῖν, ἐπεὶ καὶ ὁ Κάσσανδρος αὐτοῖς 10 έλευθέροις οὖσιν έπεχείρει, ως έν αὐτῷ τῷ λόγῳ γίγνεται τοῦτο δηλον. οὔκουν εἰκὸς φίλον ὄντα τὸν Δείναρχον τῶν τὴν ὀλιγαρχίαν καταστησάντων τοῖς καταλύειν έπιγειροῦσιν συναγωνίζεσθαι, οὐδ' αὐτοὺς 659' Αθήνηθε λόγους † καταλαμβάνειν οἶόν τ' ἐστί. Διφίλω 15 δημηγορικός, αιτοῦντι δωρεάς 'διά τὸ μη δάδιον εἶναι.' τοῦτον ἐπείσθην ὑπὸ Δημοσθένους γεγράφθαι τὸν λόγον, δτι τὰς δωρεὰς ἔγραψεν αὐτῶ Δημοσθένης, ὡς Δείναργος έν τῶ κατὰ Δημοσθένους λόγω δεδήλωκε. καί ὅτι ἐπὶ τέλει ⟨τοῦ⟩ λόγου ὁ Δίφιλος Δημοσθένην 20 παρακαλεί συνήγορον. ἀπίθανον δὲ οἶμαι εἶναι τὰς μεν τιμάς ούτω γράφειν εύνοοῦντα τῶ Διφίλω τὸν Δημοσθένην, λόγον δε παρά Δεινάρχου λαβόντα περιιδείν. Έρμία έμπορίου έπιμελητή περί των κατηγορη-

¹ ενδανεμων $F \mid$ κήφυκας ante Sauppium ed 2 κανῶς οὐδαμῶς τοιαῦτα Sylburgius: κανῶς οὐδαμῶς τοιαῦτα F 5 όμοίως ad sequentia trahit F: corr Victorius 8 οῦτως F: corr Victorius 9 10 τοῖς αἰτωλοῖς F: corr Sylburgius 10 αὐτοῖς Sauppius: αὐτοῖς F 10 11 αὐτοῖς ἐἰενθέροις οὖσιν] αὐτοὺς ἐἰενθεροῦν F 12 εἰκω F: corr Victorius 14 συναγωνίζεσθαι F G0 τοῦς Sylburgius: αὐτὸς F 18 αὐτῷ Sauppius: αἰτῶν F 20 τοῦ add Reiskius 22 φίλG0 F1: corr Victorius 23 24 περιιδεῖν ex περιειδεῖν per rasuram F 24 'Ερ

θέντων ἀπολογία: 'δέομαι ὑμῶν, ὧ ἄνδοες.' ἀπ' αὐτοῦ τοῦ γαρακτήρος εύροι τις ἂν οὐκ ὄντα τὸν λόγον Δεινάργου (ύδαρής τε γάρ καὶ ἀσθενής καὶ ψυγρός έστιν), άλλὰ μᾶλλον αὐτὸν ἄν τις θείη Δημοκλείδου ἢ 5 Μενεσαίνμου ἢ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων τινός. ἀσαιοοῦμαι δὲ καὶ τοὺς ὑπὲο Μενεσαίγμου λόγους ἀμφότέρους αὐτοῦ, ὧν ὃ μέν ἐστιν περί τῆς Δήλου θυσίας 660 'ίκετεύομεν ύμᾶς καί'· δ δὲ πρὸς Περικλέα καὶ Δημοκράτην, οδ ή ἀρχή: 'νομίζομεν, ὧ ἄνδρες' διά τε τὸν 10 χαρακτήρα (ύδαρης γάρ και κεχυμένος και ψυχρός) και ότι δ λέγων αὐτούς, ὢν ούτε ἄδοξος καὶ μετὰ Λυκοῦργον την διοίκησιν των δημοσίων χρημάτων παραλαβών, έξητασμένος δε πολλάκις αὐτός, ώς έν τοῖς λόγοις περί άπάντων μηνύει, και έν ίδίοις και έν δημοσίοις άγω-15 σιν ούκ ἂν ἦν ἀδύνατος, ὥστε Δεινάργω λογογράφω χοῆσθαι. 'Υπέρ τοῦ μη ἐκδοῦναι "Αρπαλον 'Αλεξάνδρω 'οὐκ ἄξιον ἄρα θαυμάζειν.' οὐδ' οὖτος ὁ λόνος ἐμφαίνει τὸν Δεινάργου γαρακτῆρα. εί γὰρ κἂν μηδέν άλλο, τό γ' οὖν ηλίθιον καὶ σοφιστικὸν εὕροι τις αν 20 έν αὐτῶ πολύ, τὸ πλεῖστον ἀπέγον τῶν Δεινάργου γαρακτήρων. Δη λιακός 'Απόλλωνος καὶ 'Ροιοῦς τῆς 661 Σταφύλου.' οὖτος οὐ τοῦ ὁήτορος ἀλλ' ἐτέρου τινὸς συγγραφέως έστί. δηλοί δ' έκ τοῦ τρόπου καὶ τοῦ

μία — ἐπιμελητῆ Sylburgius: εἰ μία — ἐπὶ μελέτη \mathbf{F} 5 Μενεσαίχμον Sylburgius: μεναισέχμον \mathbf{F} , item infra 6 ὁπὲρ Ruhnkenius: περὶ \mathbf{F} 8 ὑμᾶς Sylburgius: ἡμᾶς \mathbf{F} | καὶ (ante \eth) secl Reiskius καὶ λιπαροῦμεν Kruegerus 10 ὑδαρής τε γὰρ Sadaeus 11 αὐτούς \mathbf{F} | ἀν \mathbf{F} 15 ἄν delet Sauppius fort οὐ μὰ Δί ἡν | λογογράφφ Sauppius: λογογραφεῖ \mathbf{F} 16 ἐπδοῦναι mg Bodl: ἐνδοῦναι \mathbf{F} | ἄρπαλον \mathbf{F} 17 δανμάζειν Reiskius: δανμάζω \mathbf{F} 19 ἡλίδιον \mathbf{F} 20 τὸ delet Kruegerus | ἀπέχον ex ἀπέχων per ras \mathbf{F} | τοῦ Δεινάρχον χαραπτῆρος Reiskius 22 Σταφύλον Reiskius: ταφύλον \mathbf{F}

χαρακτήρος ἀρχαϊκὸς ὢν καὶ περιτρέχων τὴν τοπικὴν Δήλου καὶ Λέρου ἱστορίαν. Κατὰ Δημοσθένους παρανόμων 'εἰώθατε, ὧ ἄνδρες.' οὖτος ἐν τοῖς Περγαμηνοῖς πίναξι φέρεται ὡς Καλλικράτους. ἐγὼ δ', εἰ μὲν ἐκείνου ἐστίν, οὐκ οἶδα (οὐδὲ γὰρ ἐνέτυχον τῶν Καλλισράτους οὐδενί), ὅτι δὲ πάμπολυ τῶν Δεινάρχου λόγων ἀφέστηκεν, εὐτελής τε ὢν καὶ κενὸς καὶ οὐκ ἀπέχων ἰδιωτικῆς φλυαρίας, πείθομαι.

Ίδιωτικοὶ γνήσιοι.

Κατὰ Ποοξένου βλάβης, ὂν αὐτὸς εἶπεν ὑπὲο αὐ-12 τοῦ· 'εἴ τίς μοι θεῶν, ὧ ἄνδοες.' Κατὰ Κηφισοκλέους 11 662 καὶ τῶν οἰκείων βλάβης 'ὰ μὲν ἐγκαλῶν, ὧ | ἄνδοες.' Ποὸς Φανοκλέα βλάβης ἀπολογία 'ἤμην μὲν ἐγώ, ὧ ἄνδοες.' Ποὸς Λυσικράτην ὑπὲο Νικομάχου βλάβης 'ἄνδοες δικασταί, ὅτι μὲν ἰδιώτης.' Συνηγορία Παρ-15 μένοντι ὑπὲο ἀνδοαπόδου βλάβης 'καὶ παραγεγενημένος ὕστερον, ἄνδοες δικασταί, ἔγωγε ἔγνων, ὅτι Παρμένων ἀδικεῖται.' Κατὰ Ποσειδίππου κλοπῆς 'ἀδικηθείς, ὧ ἄνδοες.' Κατὰ 'Ηδύλης ἀποστασίου 'καταλιπόντος †ἐνοτίου πατρός.' 'Αποστασίου ποὸς 20 Αρχέστρατον 'πολλὰ καὶ ἀγαθὰ γένοιτο.' Συνηγορία 'Ηγελόχφ ὑπὲο ἐπικλήρου' 'ὥσπεο καὶ ἡμῶν ἕκαστος.' 'Επικληρικὸς ὑπὲο τῆς 'Ιοφῶντος θυγατρός· 'ἄνδοες

² καλ Λέρον] καλ "Ανδρον Adlerus an κατὰ μέρος? 2 3 παρανόμων Sylburgius: παρανόμω F 3 4 πεπερταμηνοῖς F: corr Victorius 7 ὧν F 10 11 αὐτοῦ F: corr Victorius 14 Λνοικράτην Sauppius: νικοκράτην F 16 ἀνδροπόδον F1 18 Ποσειδίππον Sylburgius: ποσιδίππον F 19 'Ηδύλης Sylburgius: ήδύκης F 20 ἐνοτίον πατρός] ἐνάτιον τοῦ πατρός Sauppius, an ἐν "Οφ τοῦ πατρός? 22 deuterologia intercidisse uidetur

δικασταί, οὐ πένης ὤν.' (Ο) ὕστερος 'ἄμαγον νὰρ ήν, ὁ ἄνδρες.' Διαμαρτυρία, ὡς οὐδὲ εἰσὶν ἐπίδικοι (αί) 'Αριστο φωντος θυγατέρες: 'τοῦ νόμου δεδωκότος, 663 ὧ ἄνδοες.' Κατὰ Πεδιέως κακώσεως παιδός δρωανοῦ: 5 'μηδείς ύμῶν, ὧ ἄνδρες, θαυμάση.' Διαμαρτυρία περί τοῦ Εὐίππου μλήρου πρὸς Χάρητα καλλάμις ἤδη ήμουσα.' Υπέρ τοῦ Μυησικλέους κλήρου 'δικαίαν, ὧ (ἄνδοες), δέησιν.' Κατὰ Προξένου ὕβοεως 'ὑβοιστής έστιν, ὧ άνδρες.' ('Απολογία) πληγῶν, ἔδει δ' ἐπι-10 γεγράφθαι 'Απολογία ύβρεως 'Επιχάρει πρὸς Φιλωτάδην' 'τὸν θαυμαστόν, ὧ ἄνδρες.' Κατὰ Κλεομέδοντος αλκίας. 'ότι μέν, ὧ άνδρες, καὶ δ πατήρ Θεόδωρος δή.' Πρός Διοσκουρίδην περί νεώς δικαίως αν οίμαι, ω άνδρες.' 'Ερανικός πρός τούς Πατροκλέους παϊδας. 15 'ὰ μὲν ἀδικούμενος, ὧ ἄνδρες.' Πρὸς 'Αμεινοκράτην διαδικασία περί καρπών χωρίου 'έπὶ τούτοις, ὧ άνδρες, ἀνάγκη ἐστί.' | Περὶ τοῦ ἵππου 'τοῦ μὲν ἀγῶ- 664 νος, ὧ ἄνδρες.' Ὁ ὕστερος 'έβουλόμην ἄν, ὧ ἄνδρες.' Αυσικλείδη κατά Δάου ύπερ άνδραπόδων 'ά μεν άδι-20 πούμενος, ὧ ἄνδρες.' Παραγραφή πρὸς Βιώτην 'ὅτι μέν, ὧ ἄνδρες, και αὐτὸς ἀπείρως.' Κατὰ Θεοδώρου ψευδομαρτυριών 'νομίζομεν, ω άνδρες.' 'Αγάθωνι συνηγορία: 'ώσπερ καὶ αὐτὸς εἴρηκεν 'Αγάθων.' 'Απο-

¹ ὧν F | ὁ add Blassius | ὕστερος Sylburgius: ὕστερον F 3 αἰ add Reiskius 6 Εὐίππον Reiskius: ἔτιππον F, ε et ηπον in ras | Χάριτα F: corr Sylburgius 7 δικαΐαν F Vict 8 ἄν-δρες add Victorius 9 ἀπολογία add Blassius 10 ἀπολογία ex ἰπολογία F | post ὕβρεως punctum ponit F, deleuit Blassius 13 περί νεώς Sauppius: περί νεῶν F 14 Πατροκλέους Hudsonus: προκλεως F 16 τοὐτοις ὧ Sylburgius: τονπίσω F 19 Λνοικλείδον (λ postea add F¹): Λνοικλείδη Blassius 23 ὥσπερ — Αγάθων initium orationis esse Reiskius perspexit

στασίου ἀπολογία ΑΙσχύλφ πρὸς Ξενοφῶντα 'χρήσασθαι μέν, ὧ ἄνδρες.' Κατὰ Καλλίππου μεταλλικός 'ὅτι μέν, ὧ ἄνδρες, Κάλλιππος.' 'Τπὲρ υἰοποιήτου, ἔδει δ' ἐπιγεγράφθαι ''Τπὲρ Θεοδώρου, ὃν ἐποιήσατο υἱὸν 'Αρχεφῶν' 'βουλοίμην ἄν, ὧ ἄνδρες, ὥσπερ καλὸν 5 καὶ δίκαιον.' Περὶ τοῦ 'Αρχεφῶντος κλήρου 'καὶ δίκαιον εἶναι νομίζων.'

'Ιδιωτικοί ψευδεπίγοαφοι.

Ποὸς Πεδιέα παραγραφή 'κατὰ τὸν νόμον τοῦτον.' 13 665 οὖτος ὁ λόγος εἴρηται ἐπὶ 'Αριστοδήμου ἄρχοντος, | ὡς 10 ἔξ αὐτοῦ τοῦ λόγου γίνεται δῆλον. οἱ μὲν γὰρ εἰς Σάμον ἀποσταλέντες κληροῦχοι κατὰ τοῦτον τὸν ἄρχοντα ἀπεστάλησαν, ὡς Φιλόχορος ἐν ταῖς ἱστορίαις λέγει. Δείναρχος δ' οὔπω δέκατον ἔτος τηνικαῦτα εἶχε. Πρὸς Μελήσανδρον ὑπὲρ τῆς τριηραρχίας· 'ωσ- 15 περ οἱ νόμοι κελεύουσιν.' οὖ ἀν ὁ λόγος ἀλλ' ὁ μὲν λέγων ὡς ἐπὶ Μόλωνος ἄρχοντος γεγενημένου τοῦ ἀδικήματος ποιεῖται τὸν λόγον. φησιν δὲ τῷ ὑστέρῷ ἔτει εἰσιέναι τὸν ἀγῶνα ἐπὶ Νικοφήμου ἄρχοντος, καθ' ὃν εὐρίσκεται γεγεννημένος ὁ Δείναρχος. 20 Πρὸς Βοιωτὸν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος· 'οὐδεμιῷ φιλοπραγμοσύνη.' εἰ καὶ μὴ τοῖς ἄλλοις οἱ Δημοσθένους

21 Demosthenes or, XXXIX

άφαιρούμενοι τοῦτον τὸν λόνον καὶ Δεινάργω προσάπτοντες ελέγχοιντο, τῷ χρόνῳ γ' οὖν ἐπιδειχθεῖεν ἂν ψευδόμενοι, μέμνηται γὰρ ώς νεωστί τῆς είς Πύλας έξόδου γεγενημένης, ή δ' είς (Πύλας) Αθηναίων έξοδος 5 έπλ Θουδήμου ἄργοντος ένένετο, ὄνδοον έτος Δεινάργου 666 έγοντος. Πρός Μαντίθεον περί προικός 'πάντων έστιν άνιαρότατον.' οδτος άκολουθεῖ τῶ προτέρω λόγω καλ πολλά έχει κατά (τὴν) λέξιν τοιαῦτα, ὰ είη ἂν τοῦ αὐτοῦ δήτορος, έξω τῆς τῶν Δεινάρχου ἡλικίας 10 πολλοῖς ἔτεσιν ὕστερον ἀνώνισται τὸν ἀνῶνα δ κατήγορος, άλλὰ δύο ἢ τρισίν, ὡς ἀκριβέστερον περὶ αὐτῶν ἐν τῆ ⟨περί⟩ Δημοσθένους γραφῆ δεδηλώκαμεν. 'Αθηνάδη συνηγορία περὶ τῆς σχεδίας πρὸς 'Αμύντιχον' 'φίλος μοι καὶ ἐπιτήδειος ὤν. Ὁ ὕστερος 'οἴομαι μὲν 15 ύμᾶς, ὧ ἄνδρες.' Διοπείθους ἔτι περί Έλλήσποντον τοῦ τῶν ᾿Αθηναίων στρατηγοῦ διατρίβοντος εἴρηται δ λόγος, ώς έξ αὐτοῦ γίνεται φανερόν. ἔστι δὲ δ γρόνος κατά Πυθόδοτον ἄρχοντα, ώς δηλοί Φιλόχορος σύν τοῖς ἄλλοις τοῖς ἐπὶ τούτου τοῦ ἄρχοντος οὐ-20 δέπω είκοστον έχων έτος. Προς Μήκυθον μεταλλικός: 'ποιάμενοι μέταλ λον, ὧ ἄνδοες.' ἐπὶ Νικομάχου ἄο- 667

3 Demosthenes or, XXXIX 16 6 idem or, XL

4 Πύλας add Sylburgius 5 Θουδήμου Adlerus: δουμήδου Γ | τρισκαιδέκατου Γ: corr Kruegerus 7 ἀνιαφώτατου Γ: corr Victorius 8 κατὰ τὴν λέξιν τοιαῦτα Sadaeus: κατὰ λέξιν ταῦτα Γ 9 post ἡήτορος Sauppius ἐστὶ δὲ inseruit | τοις τῶν Γ τῆς τοῦ uolgatur post Victorium | λόγων post Δεινάρχου excidisses σὰ αdaeus putat | lacunam Sauppius detexit. suppleas fere: ὄντος. οὐ γὰρ 12 περὶ add Reiskius 13 ἀμύντιχου Sylburgius: ἀμυντικὸν Γ 14 ὧ Γ 18 φιλόχωρος Γ: corr Sylburgius 19 lacunae signa addidi, ratus intercidisse: τὰς ἀντθίδας συγγράψασιν. εὐρίσκεται δ' ὁ ξήτωρ 21 μέταλλον ex μετάλλων Γ¹

χοντος εἴρηται ὁ λόγος οὖτος. φησὶ γὰρ ὁ λέγων ἐπ' Εὐβούλου μὲν μισθώσασθαι τὸ μέταλλον, τρία δὲ ἔτη ἐργασάμενος, ἐκβαλλόμενος ὑπὸ τοῦ πλησίον ἔχοντος μέταλλα, λαχεῖν αὐτῷ τὴν δίκην κατὰ Νικόμαχον ἄρχοντα, Δεινάρχου εν καὶ εἰκοστὸν ἔτος ἔχοντος. Σα- 5 τύρῳ πρὸς Χαρίδημον ἐπιτροπῆς ἀπολογία· μὴ μεγάλου κινδύνου συμβεβηκότος.' καὶ οὖτος ἐπὶ Νικομάχου εἰρηται. 'Υπὲρ ἀντιδόσεως ⟨πρὸς⟩ Μεγακλείδην· 'εὶ μὲν ἔδει, ὧ ἄνδρες, πρὸς τρεῖς ἢ τέτταρας.' ὁ μὲν λέγων ἐστὶν 'Αφαρεύς, ἔξω δ' ἐστὶ τῶν Δεινάρχου χρόνων ζό 10 λόγος⟩. εἰρηται γὰρ ἐπὶ τοῦ στρατηγοῦ Τιμοθέου ζῶν-668 τος κατὰ τὸν χρόνον τὸν τῆς μετὰ Μενεσθέως | στρατηγίας, ἐφ' ἦ τὰς εὐθύνας ὑποσχὼν ἑάλω. Τιμόθεος δὲ τὰς εὐθύνας ὑπέσχηκεν ἐπὶ Διοτίμου τοῦ μετὰ Καλλίστρατον, ὅτε καὶ * * * *

^{1 2} λέγων ἐπ' Εὐβούλον Sylburgius: λέγων · ἐπευβούλον F 3 απ τοῦ τὰ πλησίον? 8 πρὸς Μεγακλείδην Sauppius: μεγακλείδη F 10 δ' ἐστὶ τῶν Sauppius: δ' ἐπιστῶν F secundum Sadaeum et Kiesslingium, δ' ἐπι τῶν secundum disertum Diltheyi testimonium 10 11 χρόνων ὁ λόγος] λόγων F 11 ἔτι Sylburgius 12 νεμεσθέως F: corr Valesius 13 ὑποσχῶν ἐἀλω F

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΕΩΣ ΠΕΡΙ ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΠΡΟΣ ΑΙΔΙΟΝ ΤΟΥΒΕΡΩΝΑ

M Ambrosianus

- P Vatic. Palatinus gr. 58
- M¹M²P¹P² librariorum et correctorum manus
 - pr P lectio ab ipso librario inter scribendum correcta
 - f editio princeps F. Sylburgii Francofurdi a. 1586 emissa p. 237 sqq.
 - h editio Hudsonis Oxon 1704
 - r editio Reiskiana
 - △ Dionysius alio libro
 - O Thucydidis exempla
 - singulos Thucydidis libros, siquando indicanda erant, secundum Bekkerum scripsi litteris inclinatis
 - D Demosthenis exempla

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΕΩΣ ΠΕΡΙ ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

Έν τοῖς προεκδοθεῖσι περὶ τῆς μιμήσεως ὑπομνηματισμοῖς ἐπεληλυθώς οθς θπελάμβανον ἐπιφανεστάτους είναι ποιητάς τε καὶ συγγραφείς, ὧ Κόιντε Αίλιε 5 Τουβέρων, και δεδηλωκώς έν όλίγοις, τίνας εκαστος αὐτῶν εἰσφέρεται πραγματικάς τε καὶ λεκτικάς ἀρετάς, 811 καὶ πῆ μάλιστα γείρων έαυτοῦ γίνεται κατὰ τὰς | ἀποτυχίας, εί τε τῆς προαιρέσεως οὐχ ἄπαντα κατὰ τὸν ἀμριβέστατον λογισμον θηρώσης εί τε τῆς δυνάμεως 10 ούκ έν απασι τοῖς ἔργοις κατορθούσης, ἵνα τοῖς προαιρουμένοις γράφειν τε καὶ λέγειν εὖ καλοὶ καὶ δεδοκιμασμένοι κανόνες ὧσιν, έφ' ὧν ποιήσονται τὰς κατά μέρος γυμνασίας μή πάντα μιμούμενοι τὰ παρ' έχείνοις κείμενα τοῖς ἀνδράσιν, ἀλλὰ τὰς μὲν ἀρετὰς 15 αὐτῶν λαμβάνοντες, τὰς δ' ἀποτυχίας φυλαττόμενοι: άψάμενός τε των συγγραφέων έδήλωσα και περί Θουκυδίδου τὰ δοκοῦντά μοι, συντόμω τε καὶ κεφαλαιώδει

¹ ἔτι περὶ δουπυδίδου πλατύτερου M ubi hic liber epistulam ad Pompeium excipit, titulo caret P: Διονυσίου 'Αλεξάνδρου 'Αλιμαρνασσέως περὶ τοῦ Θουπυδίδου χαραπτῆρος καὶ τῶν λοιπῶν τοῦ συγγραφέως ἰδιωμάτων inscripsit Sylburgius 6 τίνας Kruegerus: τινὰς ᾶς MPf 10 δηρώσης] δρώσης MPf. distat 941 R. τὴν ποσότητα δρῶν 11 ἕνα τῆς ἔνα τοῖς P 12 προαιρουμένεις P¹ 13 δεδοπισμαμένη P¹ έφᾶ (ν suprascr m Π) P¹ 17 τε] δὲ Reiskius, ego deleuerim

γραφη περιλαβών, οὐ δι' όλιγωρίαν καὶ ἡαστώνην οὐδὲ διὰ σπάνιν τῶν δυνησομένων βεβαιῶσαι τὰς προθέσεις, ἀλλὰ τῆς εὐκαιρίας τῶν γραφομένων στοχαζόμενος, ὡς καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἐποίησα. οὐ γὰρ ἦν δάκριβη καὶ διεξοδικὴν δήλωσιν ὑπὲρ ἐκάστου τῶν ἀνδρῶν ποιεῖσθαι, προελόμενον εἰς ἐλάχιστον ὄγκον συναγαγεῖν τὴν πραγματείαν. σοῦ | δὲ βουληθέντος ἰδίαν 812 συντάξασθαί με περὶ Θουκυδίδου γραφὴν ἄπαντα περιειληφυΐαν τὰ δεόμενα λόγων, ἀναβαλόμενος τὴν περὶ Δημοσθένους πραγματείαν, ἢν εἶχον ἐν χερσίν, ὑπεσχόμην τε ποιήσειν, ὡς προηροῦ, καὶ τελέσας τὴν ὑπόσχεσιν ἀποδίδωμι.

2 Μέλλων δὲ τῶν κατὰ μέρος ἄπτεσθαι λόγων, ὀλίγα περὶ ἐμαυτοῦ τε καὶ τοῦ γένους τῆς πραγματείας βού
15 λομαι προειπεῖν· οὐ σοῦ μὰ Δία καὶ τῶν σοὶ παραπλησίων ἕνεκα, τῶν ἀπὸ παντὸς τοῦ βελτίστου κρινόντων τὰ πράγματα καὶ μηδὲν ἡγουμένων χρῆμα τιμιώτερον τῆς ἀληθείας· ἀλλὰ τῶν ἄλλων, ὅσοις πολὺ
τὸ φιλαίτιον ἔνεστιν ⟨εἰ τε κατὰ τὸν ζῆλον⟩ τῶν

20 ἀρχαίων γινόμενον εἰτε κατὰ τὴν ὑπεροψίαν τῶν ἐπὶ
τῆς αὐτῆς ἡλικίας εἰ τε κατὰ ἀμφότερα ταῦτα τὰ πάθη
κοινὰ τῆς ἀνθρωπίνης ὅντα φύσεως. ὑποπτεύω γὰρ
ἔσεσθαί τινας τῶν ἀναγνωσομένων τὴν γραφὴν τοὺς

² σπάνην MP 4 fort ὡς κἀπὶ τῶν | γὰο παςῆν Kiesslingius 9 ἀναβαλλόμενος M^1 conicias ἀναβαλόμενον 17. 18 τιώτερον M^1 18 ὅσοις τὸ αὐτὸ MPf: corr Radermacherus cl 331, 10. 333, 11 19 ἔνεστι τῶν MP: hiatum suppleuit Kiesslingius 20 γινομένων MPf: corr Mestwerdt | ὑπεροψίαν . . . 21 ἀμφότερα MP, sed P ita, ut post ἡλικίας uerba εἴτε κατ' ἀμφότερα ταῦτα τὰ πάθη κοινὰ τῆς ἡλικίας lineola infra posita deleantur sequanturque εἴτε κατ' ἀμφότερα ταῦτα τὰ πάθη κοινὰ τῆς ἀνθρωπίνης κτλ: om f | ἐπὶ] ὑπὸ MP 21 conicias ταύτης τῆς

813 έπιτιμήσοντας ήμιν, ότι τολμώμεν | αποφαίνειν Θουκυδίδην τὸν ἀπάντων κοάτιστον τῶν ἱστοριονοάσων καὶ κατά την προαίρεσίν ποτε των λόγων άμαρτάνοντα καί κατά την δύναμιν έξασθενοῦντα, καὶ (διά) τοῦθ' οὖτος ήμᾶς δ λογισμός είσηλθεν, ὅτι παράδοξα καινοτομεῖν 5 πράγματα πρώτοι καὶ μόνοι δόξομεν, εί τι τών ὑπὸ Θουκυδίδου γραφέντων συκοφαντεῖν ἐπιβαλοίμεθα, οὐ ταῖς κοιναίς μόνον έναντιούμενοι δόξαις, ας απαντες έκ τοῦ μαχρού γρόνου παραλαβόντες αναφαιρέτους έχουσιν, άλλα και ταις ιδίαις των επιφανεστάτων φιλοσόφων τε 10 καλ δητόρων μαρτυρίαις άπιστοῦντες, οδ κανόνα τῆς ίστορικής πραγματείας έκεῖνον ύποτίθενται τὸν ἄνδρα και της περί τους πολιτικούς λύγους δεινότητος δοον. ών ούτε προαιρέσεις Ισχυράς***. ταύτας δή τὰς έπιτιμήσεις ἀπολύσασθαι βουλόμενος έχούσας τι θεατοικόν 15 καὶ τῶν πολλῶν ἀγωγόν, περὶ μὲν ἐμαυτοῦ τοσοῦτον άρκεσθήσομαι μόνον είπων, ὅτι τὸ φιλόνεικον τοῦτο καὶ δύσερι καὶ προσυλακτοῦν εἰκῆ πᾶσιν ἐν παντὶ 814 πεφυλα γμένος τῷ βίφ μέγρι τοῦ παρόντος καὶ οὐδεμίαν έκδεδωκώς γραφήν, έν ή κατηγορώ τινος, έξω 20 μιᾶς πραγματείας, ην συνεταξάμην ύπερ της πολιτικής φιλοσοφίας πρός τούς κατατρέχοντας αὐτῆς ἀδίκως, ούκ αν έπεχείρησα νύν πρώτον είς τον έπιφανέστατον τῶν συγγραφέων τὴν οὖτ' έλευθέροις ἤθεσι πρέπουσαν ούτ' έμαυτῷ συνήθη κακοήθειαν έναποδείκνυσθαι. περί 25 δὲ τοῦ γένους τῆς γραφῆς πλείονα μὲν εἶγον λέγειν, άρκεσθήσομαι δε όλίγοις. εί δε άληθεῖς καὶ προσήκον-

² τὸν] τῶν P 4 καὶ οὐδ' οὕτος libri 8 μόναις MPf: corr Kiesslingius 9 ἀναφεραίτους P 14 hiare orationem Reiskius perspexit. alio pertinere uerba ὧν-lσχυράς Kiesslingius putabat | lσχρὰς P¹ 17 εlπὰν MP: εlπεῖν f 18 πᾶσιν] τισίν MPf 19 πεφυλαγμένως pr P 27 δ' r

τας έμαυτῷ προήρημαι λόγους, σύ τε κρινεῖς καὶ τῶν ἄλλων φιλολόγων ἕκαστος.

3 "Εστι δή τὸ βούλημά μου τῆς πραγματείας οὐ καταδρομή της Θουκυδίδου προαιρέσεως τε καὶ δυνάμεως. 5 οὐδ' ἐκλογισμὸς τῶν ἁμαρτημάτων οὐδ' ἐξευτελισμὸς οὐδ' ἄλλο τι τοιοῦτον ἔργον οὐδέν, έν ὧ τὰ μὲν κατορθώματα καὶ τὰς ἀρετὰς οὐδενὸς ἤξίωκα λόγου, τοῖς δὲ μὴ κατὰ τὸ κράτιστον είρημένοις ἐπιφύομαι. έκλονισμός δέ τις τοῦ γαρακτήρος τῶν λόγων, ἄπαντα 10 περιειληφώς, | όσα συμβέβηκεν αὐτῶ κοινά τε πρὸς 815 έτέρους καὶ διαφέροντα παρά τοὺς άλλους. ἐν οἶς άναγκαῖον ἦν μὴ τὰς ἀρετὰς λέγεσθαι μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς γειτνιώσας αὐταῖς κακίας. οὐδεμία γὰρ αὐτάρκης άνθοώπου φύσις ούτ' έν λόγοις ούτ' έν ἔργοις άν-15 αμάρτητος είναι, κρατίστη δε ή πλείστα μεν επιτυγγάνουσα, έλάγιστα δε άστογοῦσα. έπλ ταύτην δή την ύπόθεσιν άναφέρων έκαστος τὰ δηθησόμενα μη τῆς προαιρέσεως μου γενέσθω κατήγορος, άλλα των ιδίων τοῦ χαρακτήρος έργων έξεταστής δίκαιος. ὅτι δ' οὐκ 20 έγὰ τοῦτο πρῶτος ἐπικεγείρηκα ποιεῖν, ἀλλὰ πολλοὶ καὶ πάλαι καὶ καθ' ἡμᾶς, οὐ φιλαπεγθήμονας προελόμενοι γραφάς άλλά θεωρητικάς τῆς άληθείας, μυρίους παρασχέσθαι δυνάμενος μάρτυρας, δυείν ανδράσιν άρκεσθήσομαι μόνοις, Αριστοτέλει καλ Πλάτωνι. 'Αριστο-25 τέλης τε γάρ ούχ απαντα κατά τὸ κράτιστον είρῆσθαι

² φιλολόγων Mf: φιλοσόφων φιλολόγων P=8 μη κατος κατὰ pr P=10 αὐτ $[\bar{\omega}]$ M cum litura 13 κακίας f: κακίας MP 18 γενέσθ $[\bar{\omega}]$ M cum litura 21 καλ παλαιοι πάλαι καλ καλ καθ pr P=23 δυείν MP: δυοίν f 24 ἀρκεσθήσοδμοία P i e μαι μόνοις ... p 330, 22 sq προαιρέσει τε hoc loco omittit, infra p 332, 19 intra medium uerbum δ $\|\gamma$ ιαίνων ponit

πείθεται τῷ καθηγητῆ Πλάτωνι. ὧν έστι τὰ περί τῆς 816 ίδέας και τὰ περί τὰ γαθοῦ και τὰ περί τῆς πολιτείας. αὐτός τε δ Πλάτων Παρμενίδην καὶ Πρωτανόραν καὶ Ζήνωνα καὶ τῶν ἄλλων φυσιολόνων οὐκ ὀλίγους ἡμαρτηκότας ἀποδεικνύναι βούλεται και οὐδείς αὐτῷ κατ' 5 αὐτό γε τοῦτο ἐπιτιμᾶ, ἐνθυμούμενος ὅτι τῆς φιλοσόφου θεωρίας σχοπός έστιν ή της άληθείας γνώσις. ἀφ' ἦς καὶ τὸ τοῦ βίου τέλος γίνεται φανερόν. ὅπου δή τους περί δογμάτων διαφερομένους ουδείς μέμφεται τῆς προαιρέσεως, εἰ μὴ πάντα τὰ τῶν πρεσβυτέρων 10 έπαινοῦσιν, ή που τούς γε προελομένους χαρακτήρων ίδιότητα δηλώσαι μέμψαιτ άν τις, εί μη πάσας μαρτυροῦσι τοῖς πρὸ αὐτῶν καὶ τὰς μὴ προσούσας ἀρετάς;

Έν ἔτι λείπεταί μοι μέρος ἀπολογίας δεόμενον, $oldsymbol{4}$ έπίφθονον μέν τι κατηγόρημα καὶ τοῖς πολλοῖς κεγαρι- 15 σμένον, όαδίως δ' έξελεγχθηναι δυνησόμενον, ώς ούκ έστιν ύγιές. οὐ γὰρ εὶ τῆ δυνάμει λειπόμεθα Θουκυ-817 δί δου τε καὶ τῶν ἄλλων ἀνδρῶν, καὶ τὸ θεωρητικὸν αὐτῶν ἀπολωλέκαμεν. οὐδὲ γὰρ τὰς ᾿Απελλοῦ καὶ Ζεύξιδος καὶ Πρωτογένους καὶ τῶν ἄλλων γραφέων 20 των διωνομασμένων τέχνας οί μὴ τὰς αὐτὰς ἔχοντες έκείνοις άρετας κρίνειν κεκώλυνται, ούδε τα Φειδίου καλ Πολυκλείτου καλ Μύρωνος ἔργα οἱ μὴ τηλικοῦτοι δημιουργοί. ἐῶ γὰρ λέγειν, ὅτι πολλῶν ἔργων οὐχ

σοῦσας MP 14 μέρος caue ne suspectes. cf de Lys. 15 p 486, 1 | άπολογίων P 18 τε καὶ τε τῶν P 19 ἀπέλλου MPf: corr

Sylburgio auctore Kruegerus 22 π · κάλυντ · · M¹

¹ éort rà...2 noliteías M éort nat rà... noliteías f: éort τὰ περί τῆς πολιτείας P1 καί ante τὰ suprascr P2 recentior denique manus reliqua in marg adposuit 3 ποσταγόραν P 4 ξήξωνα Μ¹ 6 τῆς φιλοσοφίας φιλοσόφου pr P 8 ἀφ' ἡς ... φανερόν suspectabant Kruegerus et Sadaeus 13 προ-

ήττων τοῦ τεχνίτου κριτής ὁ ἰδιώτης, τῶν τε δι' αἰσθήσεως ἀλόγου καὶ τοῖς πάθεσι*** καταλαμβανομένων, καὶ ὅτι πᾶσα τέχνη τούτων στοχάζεται τῶν κριτηρίων καὶ ἀπὸ τούτων λαμβάνει τὴν ἀρχήν. ἄλις ἔστω μοι 5 προοιμίων, ἵνα μὴ λάθω περὶ ταῦτα κατατρίψας τὸν λόγον.

Μέλλων δε ἄρχεσθαι τῆς περί Θουκυδίδου γραφῆς όλίγα βούλομαι περί των άλλων συγγραφέων είπειν, των τε πρεσβυτέρων και των κατά τούς αὐτούς άκμα-10 σάντων έκείνω χρόνους, έξ ὧν έσται καταφανής ή τε προαίρεσις | τοῦ ἀνδρός, ή χρησάμενος διήλλαξε τοὺς 818 πρὸ αὐτοῦ, καὶ ἡ δύναμις. ἀρχαῖοι μὲν οὖν συγγραφεῖς πολλοί και κατά πολλούς τόπους έγένοντο πρό τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου έν οίς έστιν Εύγέων τε δ 15 Σάμιος καλ Δηίογος δ Προκοννήσιος καλ Εύδημος δ Πάριος καλ Δημοκλής δ Φυγελεύς καλ Έκαταΐος δ Μιλήσιος, ὅ τε 'Αργεῖος 'Ακουσίλαος καὶ ὁ Λαμψακηνὸς Χάρων καὶ δ Χαλκηδόνιος Μελησαγόρας, ὀλίγω δὲ πρεσβύτεροι των Πελοποννησιακών καὶ μέγρι τῆς Θου-20 κυδίδου παρεκτείναντες ήλικίας Έλλάνικός τε δ Λέσβιος καλ Δαμάστης δ Σινειεύς καλ Εενομήδης δ Χίος καί Ξάνθος | δ Λυδὸς καὶ ἄλλοι συχνοί. οὖτοι προαιρέσει 819 τε δμοία έχρήσαντο περί την έκλογην των ύποθέσεων καὶ δυνάμεις οὐ πολύ τι διαφερούσας ἔσγον ἀλλήλων, 25 οδ μεν τας Ελληνικάς αναγράφοντες Ιστορίας, οδ δε

¹ τῶν τε δι' MPf, sed post τῶν syllabas τοῦ τῶν deletas dat P τῶν γε δι' Reiskius 2 καὶ ante τοῖς om f 3 hiatum indicaui, intercidit fort καὶ τῶν τῷ λογισμῷ cf p 881 sq R. 4 fort ⟨ἀλλ'⟩ ᾶλις 7 μέλλον pr P 8 περί om P 11 διέλαξε P | τοὺς MP: τῶν f. cf supra 205, 21 15 Προικονήσιος f 18 ἀμελησαγόρας MPf: corr Dudithius 21 ὁ σιγεὺς Mf σισιγεὺς P: corr Kruegerus

τὰς βαρβαρικάς, [καί] αὐτάς τε ταύτας οὐ συνάπτοντες άλλήλαις, άλλὰ κατ' έθνη καὶ κατὰ πόλεις διαιρούντες καλ χωρίς άλλήλων έκφέροντες, ένα και τον αὐτον φυλάττοντες σκοπόν, δσαι διεσώζοντο παρά τοῖς ἐπιγωρίοις μνημαι κατά έθνη τε καί κατά πόλεις, εἴ τ' έν 5 ίεροῖς εἴ τ' ἐν βεβήλοις ἀποκείμεναι γραφαί, ταύτας εἰς την ποινην απάντων γνωσιν έξενεγπεῖν, οΐας παρέλαβον, μήτε προστιθέντες αὐταῖς τι μήτε ἀφαιροῦντες έν αἰς καὶ μῦθοί τινες ένησαν ἀπὸ τοῦ πολλοῦ πεπιστευμένοι γρόνου καὶ θεατρικαί τινες περιπέτειαι πολύ τὸ ἠλίθιον 10 έγειν τοῖς νῦν δοχοῦσαι. λέξιν τε ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὴν αὐτὴν ἄπαντες ἐπιτηδεύσαντες, ὅσοι τοὺς αὐτοὺς προείλοντο τῶν διαλέχτων γαρακτῆρας, τὴν σασῆ καὶ κοινὴν 820 καὶ κα θαράν καὶ σύντομον καὶ τοῖς πράγμασι προσφυή καὶ μηδεμίαν σκευωρίαν έπιφαίνουσαν τεχνικήν έπι- 15 τρέγει μέντοι τις ώρα τοῖς ἔργοις αὐτῶν καὶ γάρις, τοῖς μὲν πλείων, τοῖς δ' ἐλάττων, δι' ἢν ἔτι μένουσιν αὐτῶν αὶ γραφαί. ὁ δ' Άλικαρνασεὺς Ἡρόδοτος, γενόμενος δλίγω πρότερον των Περσικών, παρεκτείνας δέ μέγοι των Πελοποννησιακών, τήν τε πραγματικήν 20 προαίρεσιν έπὶ τὸ μεῖζον έξήνεγκε καὶ λαμπρότερον, ούτε πόλεως μιᾶς ούτ' έθνους ένὸς Ιστορίαν προελόμενος ἀναγράψαι, πολλάς δὲ καὶ διαφόρους πράξεις ἔκ τε της Εὐρώπης έχ τε της 'Ασίας είς μιᾶς περιγραφην πραγματείας συναγαγείν (ἀρξάμενος γοῦν ἀπὸ τῆς τῶν 25

ές f | μιᾶς Kruegerus: μίαν MPf cf p 332, 4. 10 25 συναγαγείν Sadaeus p 213: άγαγεῖν MPf | γοῦν | οὖν MPf

¹ καὶ del Radermacherus | αὐτὰς δὲ Sylburgio auctore r 2 άλλήλαις... 3 χωρίς om P 6 ίεραῖς Reiskius | γραφαίς Sylburgio auctore Reiskius, ad 7 έξενεγκείν relatum Kruegerus ταῦτας P 9 ὑπὸ MPf 10 περιπέτειαι] fort γοητεῖαι cf 334, 2 12 ἐπιτήδευσαν Μ ἐπετήδευσαν Pf 18 'Αλικαρνασσεὺς f 19 πρώτερον Ρ 20 πελλοννησιακών Ρ 24 els MP:

Αυδῶν δυναστείας μέχρι τοῦ Περσικοῦ πολέμου κατεβίβασε τὴν ἱστορίαν, πάσας τὰς ἐν τοῖς π καὶ διακοσίοις ἔτεσι γενομένας πράξεις ἐπιφανεῖς Ἑλλήνων τε καὶ βαρβάρων | μιὰ συντάξει περιλαβών), καὶ τῆ λέξει 821 προσαπέδωκε τὰς παραλειφθείσας ὑπὸ τῶν πρὸ αὐτοῦ συγγραφέων ἀρετάς.

Τούτοις ἐπιγενόμενος Θουκυδίδης οὔτ' ἐφ' ένὸς έβουλήθη τόπου καθιδούσαι την Ιστορίαν, ως οί περί τὸν Ελλάνικον ἐποίησαν, οὕτε τὰς ἐξ ἁπάσης γώρας 10 Ελλησιν η βαρβάροις έπιτελεσθείσας πράξεις είς μίαν ίστορίαν συναγαγείν, μιμησάμενος Ἡοόδοτον τῆς μὲν προτέρας ύπεριδων ως εύτελοῦς καὶ ταπεινῆς καὶ πολλά ού δυνησομένης τούς άναγινώσκοντας ώφελησαι της δ' ύστέρας ώς μείζονος η δυνατής πεσείν είς σύνοψιν 15 ανθοωπίνου λονισμοῦ κατὰ τὸν ακοιβέστατον τῶν τοόπων ενα δε προγειρισάμενος πόλεμον, δν επολέμησαν 'Αθηναῖοι καὶ Πελοποννήσιοι πρὸς ἀλλήλους, τοῦτον έσπούδασεν άναγράψαι έρρωμένος τε τὸ σῶμα | καὶ 822 την διάνοιαν ύγιαίνων καλ μέχρι παντός αὐτοῦ βιώ-20 σας, καὶ οὐκ ἐκ τῶν ἐπιτυχόντων ἀκουσμάτων τὰς πράξεις συντιθείς, άλλ' οίς μεν αυτός παρην, έξ έμπειρίας, ὧν δ' ἀπελείφθη διὰ τὴν φυγήν, παρὰ τῶν άριστα γινωσκόντων πυνθανόμενος. πρώτον μέν δή κατά τοῦτο διήλλαξε τῶν πρὸ αὐτοῦ συγγραφέων, λέγω

¹ περικοῦ P^1 2 $\overline{\mathbf{x}}$ Sylburgius et Scaliger animadu. in Euseb. p. 79 a: τεσσαράκοντα MPf. cf p 774,1 R. 4 περιλαβών f: παραλαβών MP 5 προσεπέδωκε MPf | παραλειφθείσας MP: παραληφθείσας f 7 οὖτε P 12 εὖτελοὺς M | ταπεινὴς M ταπινῆς P 14 δ' MP: δὲ f | ὑστέρας P^1 : ὑστεραίας MP²f. fort ἐτέρας 17 ἀλλήλοις r 18 ἐσπονόδασαν P^1 19 ὑμαι μόνοις . . . προσιρέσει τεγιαίνων P cf quae dicta sunt ad p 328,24 21 αὖτοῖς P^1 23 ἄριστ $[\alpha$ γ]ινωσκόντων M cum litura $[\alpha]$ γιγνωσκόντων Pf 24 λέγω δὴ ci Kiesslingius

δὲ κατὰ τὸ λαβεῖν ὑπόθεσιν μήτε μονόκωλον παντάπασι μήτ' εἰς πολλὰ μεμερισμένην καὶ ἀσυνάρτητα κεφάλαια· ἔπειτα κατὰ τὸ μηδὲν αὐτῆ μυθῶδες προσάψαι, μηδ' εἰς ἀπάτην καὶ γοητείαν τῶν πολλῶν ἐκτρέψαι τὴν γραφήν, ὡς οἱ πρὸ αὐτοῦ πάντες ἐποίησαν, 5 Λαμίας τινὰς ἱστοροῦντες ἐν ὕλαις καὶ νάπαις ἐκ γῆς ἀνὶεμένας, καὶ Ναΐδας ἀμφιβίους ἐκ Ταρτάρων ἐξιούσας καὶ διὰ πελάγους νηχομένας καὶ μιξόθηρας, καὶ ταύτας εἰς ὁμιλίαν ἀνθρώποις συνερχομένας, καὶ ἐκ θνητῶν καὶ θείων συνουσιῶν γονὰς ἡμιθέους, καὶ ἄλλας τινὰς 10 ἀπίστους τῷ καθ' ἡμᾶς βίφ καὶ πολὺ τὸ ἀνόητον ἔχειν δοκούσας ἱστορίας.

823 Ταῦτα δ' εἰπεῖν προήχθην οὐκ ἐπιτιμῶν ἐκείνοις 7 τοῖς ἀνδράσιν, ἀλλὰ καὶ πολλὴν ἔχων συγγνώμην, εἰ καὶ τῶν μυθικῶν ἤψαντο πλασμάτων, ἐθνικὰς καὶ το- 15 πικὰς ἐκφέροντες ἱστορίας· ἐν ἄπασι γὰρ ἀνθρώποις καὶ κοινῆ κατὰ τόπους καὶ κατὰ πόλεις ἰδία μνῆμαί τινες ἐσφίροντο καὶ τῶν τοιούτων ἀκουσμάτων, ὥςπερ ἔφην, ἃς διαδεχόμενοι παῖδες παρὰ πατέρων ἐπιμελὲς ἐποιοῦντο παραδιδόναι τοῖς ἐκγόνοις καὶ τοὺς βουλο- 20 μένους αὐτὰς εἰς τὸ κοινὸν ἐκφέρειν οὕτως ἤξίουν συγγράφειν, ὡς παρὰ τῶν ἀρχαίων ἐδέξαντο. ἐκείνοις μὲν οὖν τοῖς ἀνδράσιν ἀναγκαῖον ἦν ποικίλλειν τοῖς μυθώδεσιν ἐπεισοδίοις τὰς τοπικὰς ἀναγραφάς. Θουκυδίδη δὲ τῷ προελομένω μίαν ὑπόθεσιν, ἡ παρεγίνετο 25

^{7—9} Eugeonis of Meinekius anal. Alex. p 60 sq $\,$ 19 $\xi \varphi \eta \nu$ 331, 4—7

¹ ὁπόθεσις P^1 | μονόκολον pr M | παντάπασιν Pf 2 μηδ' MPf: corr Kiesslingius 3 θυμῶδες P^1 4 ἀπάτειν M | τῶν om P^1 5 ἐντρέψαι f 6 ἐν in litura P 15 ἤψαντο M 20 παραδιδόμεναι M 52 τῷ] τῶν P | παραγίνατο P^1 παρεγίνατο P^2

αὐτός, οὐχ ἥρμοττεν ἐγκαταμίσγειν τῆ διηγήσει τὰς
θεατρικὰς γοητείας οὐδὲ πρὸς τὴν ἀπάτην ἁρμόττεσθαι
τῶν ἀναγνωσομένων, ἢν ἐκεῖναι πεφύκασι φέρειν αἱ
συντάξεις, ἀλλὰ πρὸς τὴν ἀφέλειαν, ὡς αὐτὸς ἐν τῷ
5 προοιμίφ τῆς ἱστορίας δεδήλωκε κατὰ λέξιν οὕτως
γράφων 'καὶ ἐς μὲν ἀκρόασιν τὸ μὴ μυθῶδες αὐτῶν
ἀτερπέστερον φαί νεται ὅσοι δὲ βουλήσονται τῶν τε 824
γεγονότων τὸ σαφὲς σκοπεῖν, καὶ τῶν μελλόντων ποτὲ
κατὰ τὸ ἀνθρώπειον τοιούτων καὶ παραπλησίων ἔσεσθαι,
10 ἀφέλιμα κρίνειν αὐτὰ ἀρκούντως ἕξει κτῆμά τε ἐς ἀεὶ
μᾶλλον ἢ ἀγώνισμα ἐς τὸ παραχρῆμα ἀκούειν ξύγκειται.'

8 Μαρτυρείται δὲ τῷ ἀνδρὶ τάχα μὲν ὑπὸ πάντων φιλοσόφων τε καὶ ὁητόρων, εἰ δὲ μή, τῶν γε πλείστων, 15 ὅτι καὶ τῆς ἀληθείας, ἦς ἱέρειαν εἶναι τὴν ἱστορίαν βουλόμεθα, πλείστην ἐποιήσατο πρόνοιαν, οὕτε προστιθεὶς τοῖς πράγμασιν οὐδὲν ὃ μὴ δίκαιον οὕτε ἀφαιρῶν, οὐδὲ ἐνεξουσιάζων τῆ γραφῆ, ἀνέγκλητον δὲ καὶ καθαρὰν τὴν προαίρεσιν ἀπὸ παντὸς φθόνου καὶ 20 πάσης κο λακείας φυλάττων, μάλιστα δ' ἐν ταῖς περὶ 825 τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν γνώμαις. καὶ γὰρ Θεμιστοκλέους ἐν τῆ πρώτη βύβλφ μνησθεὶς τὰς ὑπαρχούσας αὐτῷ

6 Thuc I 22 22 cf Thucydides I 138

ἀφετὰς ἀφθόνως ἐπελήλυθε, καὶ τῶν Περικλέους πολιτευμάτων ἁψάμενος ἐν τῆ δευτέρα βύβλω τῆς διαβεβοημένης περὶ αὐτοῦ δόξης ἄξιον εἴρηκεν ἐγκώμιον περί τε Δημοσθένους τοῦ στρατηγοῦ καὶ Νικίου τοῦ Νικηράτου καὶ ᾿Αλκιβιάδου τοῦ Κλεινίου καὶ ἄλλων 5 στρατηγῶν τε καὶ ξητόρων ἀναγκασθεὶς λέγειν, ὅσα προσήκοντα ἦν ἑκάστω, δεδήλωκε. παραδείγματα δὲ περὶ αὐτῶν φέρειν οὐ δέομαι τοῖς διεληλυθόσιν αὐτοῦ τὰς ἱστορίας. ταῦτα μὲν οὖν ἂν ἔχοι τις εἰπεῖν, ἃ περὶ τὸν πραγματικὸν τόπον δ συγγραφεὺς κατορθοί, 10 καλὰ καὶ μιμήσεως ἄξια. [κράτιστον δὲ πάντων τὸ μηδὲν έκουσίως ψεύδεσθαι μηδὲ μιαίνειν τὴν αὐτοῦ συνείδησιν.]

ὰ δ' ἐλλιπέστερον κατεσκεύασε καὶ ἐφ' οἶς ἐγκα- 9 λοῦσιν αὐτῷ τινες, περὶ τὸ τεχνικώτερον μέρος ἐστὶ | 15 826 τοῦ πραγματικοῦ, τὸ λεγόμενον μὲν οἰκονομικόν, ἐν ἀπάσαις δὲ γραφαῖς ἐπιζητούμενον, ἐάν τε φιλοσόφους προέληταί τις ὑποθέσεις ἐάν τε δητορικάς. ταῦτα δὲ ἐστὶ τὰ περὶ τὴν διαίρεσιν κὰι τὰ περὶ τὴν τάξιν καὶ τὰ περὶ τὰς ἐξεργασίας. ἄρξομαι δ' ἀπὸ τῆς διαιρέ- 20 σεως, προειπὼν ὅτι τῶν πρὸ αὐτοῦ γενομένων συγγραφέων ἢ κατὰ τόπους μεριζόντων τὰς ἀναγραφὰς ἢ κατὰ γρόνους εὐπαρακολουθήτους ἐκεῖνος οὐδετέραν

² Thucydides II 65 4 de Demosthene Dionysius errat | de Nicia Thucydides VII 86 extr 5 idem VI 15

² ἐν τῆ ex αὐτῆ corr M² | βίβλω libri 8 αὐτον ex αὐτων corr pr P 11 κράτιστον...13 συνείδησιν adnotationem lectoris Christiani deleuit Sadaeus p 214 sq 12 μηδὲ P | μηδεμίαν pr P μηδε μιαίνειν P | αὐτοῦ MPf: corr Kruegerus 14 έλιπέστερον M 17 ἀπάσας P^1 18 ὑποθέσις h 19 περὶ τάξιν f 20 διαιρέσεως f: προαιρέσεως MP 21 συγγραφέων om P^1

τούτων τῶν διαιρέσεων ἐδοκίμασεν. οὔτε γὰο τοῖς τόποις, εν οίς αι πράξεις επετελέσθησαν, ακολουθών έμέρισε τὰς διηγήσεις, ὡς Ἡρόδοτός τε καὶ Ἑλλάνικος καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν πρὸ αὐτοῦ συγγραφέων ἐποίησαν. 5 ούτε τοῖς γρόνοις, ὡς οἱ τὴν τοπικὴν ἐκδόντες ἱστοοίαν προείλοντο, ήτοι ταῖς διαδοχαῖς τῶν βασιλέων μερίζοντες τὰς ἀναγραφὰς ἢ ταῖς τῶν ἱερέων ἢ ταῖς περιόδοις των όλυμπιάδων ἢ τοῖς ἀποδεικνυμένοις άργουσιν έπλ τὰς ενιαυσίους ἀργάς, καινην δέ τινα 10 καὶ ἀτριβῆ τοῖς ἄλλοις πο ρευθῆναι βουληθεὶς δδὸν 827 θερείαις καὶ γειμερίοις (ώραις ἀκολουθών) έμέρισε την ίστορίαν. ἐκ δὲ τούτου συμβέβηκεν αὐτῷ τοὐναν τίον 828 η προσεδόμησεν. οὐ γὰρ σαφεστέρα γέγονεν η διαίρεσις των χρόνων άλλὰ δυσπαρακολουθητοτέρα [κατά 15 τὰς ὥρας]. ἐφ' ὧ θαυμάζειν ἄξιον, πῶς αὐτὸν ἔλαθεν, ότι πολλών αμα πραγμάτων κατά πολλούς τόπους γινομένων είς μικράς κατακερματίζομένη τομάς ή διήγησις ούκ ἀπολήψεται τὸ 'τηλαυγές φῶς' έκεῖνο 'καὶ καθαρόν', ώς έξ αὐτῶν γίνεται τῶν πραγμάτων φανερόν. ἐν 20 γοῦν τῆ τρίτη βύβλω (ταύτη γὰρ ἀρκεσθήσομαι μόνη) τὰ περί Μυτιληναίους ἀρξάμενος γράφειν, πρίν δλην έκπληρώσαι την διήγησιν, έπὶ τὰ Λακεδαιμονίων

^{9-338, 3} respicit Theo prog. 4 p 184, 15-185, 7 W. 18 poetae ut uidetur lyrici incerti cf Pindarus Pyth. 3, 75 20-p 337, 16 Thucydides III 2-114

^{3 [}έ]μέρισε cum litura M έμέρισεν P 6 ήτο M | διαςοχαΐς pr P 7 τοῖς τῶν MP: uereor ne nomen interciderit
ut βίοις 8 ἀδειγνυμένοις P 9 ἐνιονοίας sed in mg correxit P² 11 χειμερίοις MPf: χειμερείαις Hudso. sed post hanc
uocem spatio c. XV litterarum hiat M, hiatum R. Śchoellius
expleuit apud Sadaeum p 215 14 συμπαραπολουθητοτέρα P¹ |
glossema seclusi 17 μιπρὰς f: μαπρὰς MP 20 βύβλω M: βίβλω
Pf | μόνη MP: μόνον f 21 μιτυληναίους et 337, 3 μιτυληναϊκοῦ libri

άπεισιν έργα· καὶ οὐδὲ ταῦτα συγκορυφώσας τῆς Πλαταιέων μέμνηται πολιοοχίας άφεις δε και ταύτην άτελη του Μυτιληναϊκου μέμνηται πολέμου εἶτ' έκεῖθεν 829 άγει την | διήγησιν έπὶ τὰ περὶ Κέρκυραν, ώς έστασίασαν οι μεν Λακεδαιμονίους, οι δ' Αθηναίους έπα- 5 γόμενοι άφελς δε και ταῦτα ημιτελή περί της ελς Σικελίαν στρατείας της προτέρας 'Αθηναίων ολίγα λέγει. εἶτα 'Αθηναίων ἔκπλουν ἐπὶ Πελοπόννησον ἀοξάμενος λέγειν και Λακεδαιμονίων την έπι Δωριείς στρατείαν τὰ περὶ Λευκάδα πραγθέντα ὑπὸ Δημοσθένους τοῦ 10 στρατηγού και τὸν πρὸς Αιτωλούς πόλεμον έπιπορεύεται έκειθεν δε άπεισιν έπι Ναύπακτον, άτελείς δὲ καὶ τοὺς ἠπειρωτικοὺς πολέμους καταλιπών Σικελίας απτεται πάλιν, καὶ μετά τοῦτο Δῆλον καθαίοει καὶ τὸ 'Αμφιλοχικὸν 'Αργος πολεμούμενον ὑπὸ 'Αμπρα- 15 **μιωτῶν***ματαλείπει. μαὶ τί δεῖ πλείω λέγειν:** ὅλη νὰο ή βύβλος ούτω συγκέκοπται καὶ τὸ διηνεκές τῆς ἀπαγγελίας ἀπολώλειε. πλανώμεθα δή, καθάπερ είκός, καὶ δυσκόλως τοῖς δηλουμένοις παρακολουθούμεν, ταρατ-830 τομένης έν τῶ διασπᾶσθαι τὰ | πράγματα τῆς διανοίας 20 καὶ τὰς ημιτελεῖς τῶν ἀκουσθέντων μνήμας οὐ ράδίως οὐδ' ἀκριβῶς ἀναφερούσης. χρη δὲ την ἱστορικήν πραγματείαν εξοομένην εξναι καζ άπερίσπαστον, άλλως τε έπειδαν περί πολλών γίνηται πραγμάτων καὶ δυσκαταμαθήτων. ὅτι δὲ οὐκ ὀρθὸς ὁ κανὼν οὖτος οὐδ' οἰκεῖος 25 ίστορία, δηλον. οὐδεὶς γὰρ τῶν μεταγενεστέρων συγ-

² πλατένεων P 3 εἶτ' P^2 f: εἴτ' MP^1 6 δικελίαν P^1 14 καθαιφεί MPf: corr Sylburgius 15 ἀμπρακιατῶν MP 'Αμβακιωτῶν f 16 hiatum notauit Kruegerus 17 βίβλος MPf | ἀπαγελίας P 21 μνήμας οὐ P 22 ἰστορίαν P P 23 εἶναι καὶ ἀπερίσπαστον P καὶ περίσπαστον (om εἶναι) notulis P 2 adpositis P: καὶ ἀπερίσπαστον εἶναι P 25 δυσκατακμαθητων P P ? P

γραφέων θερείαις καὶ χειμῶσι διεῖλε τὴν ἱστορίαν. ἀλλὰ πάντες τὰς τετριμμένας (δδοὺς καὶ δυναμένας) ἄγειν ἐπὶ τὴν σαφήνειαν μετῆλθον.

Αλτιώνται δε καλ την τάξιν αὐτοῦ τινες, ώς ούτε 5 ἀργην της Ιστορίας ελληφότος ην έχρην ούτε τέλος έφηρμοκότος αὐτῆ τὸ πρέπον, οὐκ έλάγιστον μέρος είναι λέγοντες οἰκονομίας ἀγαθῆς ἀρχήν τε λαβείν, ἧς ούκ αν είη τι πρότερον, και τέλει περιλαβείν την πραγματείαν, ῷ δόξει μηδεν ένδειν. ὧν οὐδετέρου πρό-10 νοιαν αὐτὸν πεποιῆσθαι τὴν προσήμουσαν. τὴν δὲ άφορμην (αὐτὸς) αὐτοῖς τῆς κατηγορίας ταύτης δ συγγραφεύς παρέσγηται: | προειπών γάρ, ώς μέγιστος έγέ-831 νετο των πρὸ αὐτοῦ πολέμων δ Πελοποννησιακὸς χρόνου τε μήκει καὶ παθημάτων πολλών συντυγίαις, 15 τελευτών του προοιμίου τὰς αλτίας βούλεται πρώτον είπειν, ἀφ' ὧν την ἀρχην έλαβε. διττάς δὲ ταύτας ύποθέμενος, τήν τε άληθη μέν, ούκ εἰς απαντας δὲ λεγομένην, την αύξησιν της Αθηναίων πόλεως, και την οὐκ ἀληθη | μέν, ὑπὸ δὲ Λακεδαιμονίων πλαττομένην, 832 20 την 'Αθήνηθεν αποσταλείσαν Κερχυραίοις κατά Κορινθίων συμμαγίαν, οὐκ ἀπὸ τῆς ἀληθοῦς καὶ αὐτῷ δοκούσης την άργην πεποίηται της διηγήσεως, άλλ' άπο τῆς έτέρας, κατὰ λέξιν οὕτως | γράφων ' ἤρξαντο δὲ 833 'Αθηναΐοι αὐτοῦ καὶ Πελοποννήσιοι, λύσαντες τὰς τρια-25 κοντούτεις σπονδάς, αξ αὐτοῖς ἐνένοντο μετὰ Εὐβοίας

23 Thuc I 23

¹ nal om P^1 2 hiatum Reiskius perspexit, qui nal elevivas supplebat 8 el η $\tau \iota$] el $\dot{\tau}\iota$ i $\dot{\eta}$ P 9 de $\dot{\eta}$ M P^1 f | $\mu\eta d$ $\dot{\epsilon}[\nu]$ cum litura P | oddéteqov pr P 10 adods suppleui 17 änavtas $\tau \alpha_S$ de P^1 21 àl η doüs f: àl η de $\dot{\eta}$ es M P 23 ovt of 24 adoto Ad η vatoi Θ | τq ianovtoútois P 25 μ età M P Θ : μ età $\tau \dot{\eta} \nu$ f | Eù θ olas | èv ol P

αλωσιν, διότι δὲ ἔλυσαν, τὰς αΙτίας προέγραψα πρῶτον καὶ τὰς διαφορὰς τοῦ μή τινας ζητῆσαί ποτε, έξ ότου τοσούτος πόλεμος τοις Ελλησι κατέστη. την μέν ναο αληθεστάτην ποόφασιν, αφανεστάτην δε λόνω, τούς 'Αθηναίους ήγοῦμαι μεγάλους γιγνομένους καὶ φόβον 5 παρέγοντας τοῖς Λακεδαιμονίοις ἀναγκάσαι ἐς τὸ πολεμείν. αι δε ές το φανερον λεγόμεναι αιτίαι αίδε ήσαν. Ἐπίδαμνός έστι πόλις είς δεξιὰ έσπλέοντι τὸν 'Ιόνιον κόλπον. προσοικοῦσιν δ' αὐτὴν Ταυλάντιοι βάρβαροι, Ίλλυρικον έθνος.' καὶ μετὰ τοῦτο διεξέρχεται 10 τὰ πεοί Ἐπίδαμνον καὶ τὰ πεοί Κέοκυραν καὶ τὰ περί Ποτίδαιαν και την Πελοποννησίων σύνοδον είς Σπάρ-834 την καὶ τοὺς ὁηθέντας ἐκεῖ | κατὰ τῆς 'Αθηναίων πόλεως λόγους. ταῦτα δὲ μέχοι δισχιλίων ἐκμηκύνας στίχων, τότε περί τῆς έτέρας αίτίας τὸν λόγον ἀποδί- 15 δωσι τῆς ἀληθοῦς τε καὶ αὐτῷ δοκούσης, ἐνθένδε ἀρξάμενος. 'έψηφίσαντο δε οί Λακεδαιμόνιοι τὰς σπονδάς λελύσθαι καὶ πολεμεῖν 'Αθηναίοις οὐ τοσοῦτον τῶν συμμάχων πεισθέντες τοῖς λόγοις, ὅσον φοβούμενοι τοὺς 'Αθηναίους, μὴ ἐπὶ μεῖζον δυνηθῶσιν, ὁρῶντες 20 αὐτοῖς τὰ πολλὰ τῆς Ἑλλάδος ὑποχείρια ἤδη ὄντα. οἱ γὰο 'Αθηναΐοι τρόπω τοιούτω ἦλθον ἐπὶ τὰ πράγματα, έν οίς ηυξήθησαν. ' οίς έπιτίθησι τὰ ἔργα τῆς πόλεως,

⁸ Έπίδαμνος] νῦν Δυρράχιον παλείται τινὲς δὲ καὶ Δοράκιον παλοῦσι. Scholion cod \hat{M} | Thuc I 24 17 id I 88

² τινὰ infra 357, 19 ut Θ^{ab} 5 γινομένους P 6 ές $Pf\Theta$: εἰς M 7 αἴδ' $f\Theta$ 8 ήσαν MP: ήσαν ἑκατέρων, ἀφ' ὧν λύσαντες τὰς σπονδὰς ἐς τὸν πόλεμον κατέστησαν $f\Theta$ | εἰς δεξιὰ rubro M^2 εἰς δεξιὰν P: ἐν δεξιῷ $Mf\Theta$ ut CV p 17 et 101, sed ἐς δεξιὰ testatur Harpocratio p 101, 2 | εἰσπλέοντι P 14 δυσχιλίων P | ἐκμηκένας P 18 λελῦσθαι MPf | πολεμεῖν Λθηναίοις | πολεμητέα εἰναι Θ 22 τοιούτω MP: τοιῷδε $f\Theta$

όσα μετά τὸν Πεοσικὸν πόλεμον ξως τοῦ Πελοποννησιακοῦ διεπράξαντο, κεφαλαιωδώς καὶ ἐπιτρογάδην ἐν έλάττοσιν ή πεντακοσίοις στίχοις. άναμνησθείς δ' ότι πρότερα τῶν Κερκυραϊκῶν ἦν καὶ οὐκ ἀπ' ἐκείνων 5 έλαβε την ἀργην δ πόλεμος άλλ' ἀπὸ τούτων, ταῦτα πάλιν κατὰ λέξιν γράφει ' μετὰ ταῦτα δὲ ἤδη γίγνεται οὐ πολλοῖς ἔτεσιν ὕστερον τὰ προειρημένα, τά τε Κερχυραϊκά καὶ τὰ Ποτιδαιατικά καὶ ὅσα πρόφασις 835 τοῦδε τοῦ πολέμου κατέστη, ταῦτα δὲ πάντα ὅσα 10 ἔπραξαν οἱ Ελληνες πρός τε άλλήλους καὶ πρὸς τὸν βάρβαρον, έγενοντο εν ετεσι πεντήμοντα μάλιστα μεταξύ τῆς τε Ξέρξου ἀναγωρήσεως καὶ τῆς ἀργῆς τοῦδε τοῦ πολέμου έν οίς οι 'Αθηναίοι τήν τε άργην έγκρατεστέραν κατεστήσαντο και αύτοι έπι μέγα έχώρησαν 15 δυνάμεως, οί δε Λακεδαιμόνιοι αλοθόμενοι ούτε έκώλυον, εί μη έπὶ βραχύ, ησύχαζόν τε τὸ πλέον τοῦ γρόνου, όντες μεν και πρό τοῦ μη ταγεῖς ές τοὺς πολέμους, ην μη αναγκάζωνται, τότε δέ τι και πολέμοις ολκείοις έξειργόμενοι πλην η δύναμις των 'Αθηναίων 20 σαφως ήρετο και της συμμαγίας αὐτων ήπτετο τότε

6 Thuc I 118

2 ἐπιτοοχάδην f: ἐπὶ μεφαλαίων τροχάδην MP 3 ἢ ἑπταποσίοις Birtius Buchwesen p 199 8 καὶ [μεταξύ] τὰ f | τὰ] ταποτι del pr P 9 δὲ ξύμπαντα f Θ 10 καὶ ποὸς MP καὶ [πρὸς] f: καὶ Θ 11 ἐγένοντο MP: ἐγένετο f Θ | πεντέκοντα pr P 12 τῆς τε etiam Thucydidis libri C G, ceteri τῆς 13 ἐκρατεστέραν P 14 κατεστήσαντο τρὶς ἐννέα P he uerba p 340, 14 καὶ αὐτοὶ usque ad p 342, 16 πολλῶν ὅτι hoc loco omisit, infra p 344, 21 inter mediam uocem διεφ||θάρησαν conlocat 16 ἡσύχαζόν τε] ἡσυχάζοντες f 17 ταχεῖς MP: ταχεῖς lέναι f Θ 18 ἢν μὴ ἀναγκάζωνται MP cum Thucydidis libris C G: εἰ μὴ ἀναγκάζοιντο f Θ | τότε MP: τὸ f Θ | τὶ τοι P 19 ἐκείνοις P | πλὴν MP: πρὶν δὴ f Θ 20 ξυμμαχίας f Θ | ῆπτοντο f Θ

δε οὐκέτι ἐποιοῦντο ἀνασχετόν, ἀλλ' ἐπιχειρητέα ἐδό-836 κει είναι πάση | προθυμία, και καθαιρετέα ή Ισγύς, ην δύνωνται, άραμένοις τόνδε τον πόλεμον.' έγρην δέ 11 αὐτὸν ἀρξάμενον τὰς αἰτίας τοῦ πολέμου ζητεῖν ποῶτον αποδούναι την αληθή και έαυτώ δοκούσαν. ή τε 5 ναο φύσις απήτει τα πρότερα των ύστέρων άρχειν καί τάληθη πρὸ τῶν ψευδῶν λέγεσθαι, ή τε τῆς διηγήσεως είσβολη κρείττων αν ένίνετο μακρώ, τοιαύτης ολκονομίας τυχούσα. οὐδε γαρ εκείνό τις αν ελπείν έχοι των ἀπολογεῖσθαι περί αὐτοῦ βουλομένων, ὅτι 10 μικρά καλ ούκ ἄξια λόγου τὰ πράγματα ἦν ἢ κοινὰ καὶ κατημαξευμένα τοῖς πρὸ αὐτοῦ, ώςτε μὴ δεῖν ἀπὸ τούτων άργην ποιείσθαι. αὐτὸς γὰρ ὡς ἐκλειφθέντα τὸν τόπον τοῦτον ὑπὸ τῶν ἀρχαίων ἄξιον ἱστορίας ύπείληφεν, αὐταῖς λέξεσιν οὕτως γράφων. 'ἔγραψα δὲ 15 αὐτὰ καὶ τὴν ἐκβολὴν τοῦ λόγου ἐποιησάμην, διότι τοις ποὸ έμου απασιν έκλιπες τὸ χωρίον τουτο ήν. 837 καὶ ἢ τὰ | πρὸ τῶν Μηδικῶν Ἑλληνικὰ ξυνετίθεσαν, ἢ αὐτὰ τὰ Μηδικά, τούτων δὲ ὧνπερ καὶ ἥψατο ἐν τῆ 'Αττικῆ συγγραφῆ 'Ελλάνικος, βραχέως τε καὶ τοῖς 20 χρόνοις οὐκ ἀκριβῶς ἐπεμνήσθη. ἄμα δὲ καὶ τῆς ἀρχῆς ἀπόδειξιν έζει τῆς τῶν 'Αθηναίων, ἐν οΐω τρόπω κατέστη.' Ικανον μεν οὖν καὶ τοῦτο τεκμήριον ἦν τοῦ 12 μή κατά τον άριστον τρόπον ώκονομήσθαι την διήγησιν

15 Thuc I 97

¹ οὐνέτι] οὐν ἔστι $P \mid$ ἐποιοῦντο ἀνασχετόν MP: ἀνασχετόν ἐπ. $f\Theta$ 4 πρώτην MPf 6 φύσεις P 11 supra τα in P nescio quae nota legitur 12 μή] μηδὲν MPf 13 fort $\langle \tau \dot{\eta} \nu \rangle$ ἀρχ $\dot{\eta} \nu$ 14 τούτων pr $P \mid \tau$ δυ P 15 οῦτω f 16 διότι MP: διὰ τόδε ὅτι $f\Theta$ 17 τοῦτο $\dot{\eta} \nu$ τὸ χωρίον Θ 18 $\ddot{\eta}$ om P 19 ὧν περ Mf ἕν περ P: ὅς περ P ex Θ 20 ξυγγραφή $f\Theta$

ύπ' αὐτοῦ, λέγω δη τὸ μη την κατά φύσιν ἔχειν ἀρχήν. πρόσεστι δὲ τούτω καὶ τὸ μὴ εἰς ἃ ἔδει κεφάλαια τετελευτηκέναι την ίστορίαν. έτη γαρ έπτα και εϊκοσιν περιειληφότος τοῦ πολέμου, πάντα τὸν γρόνον τοῦτον 5 έως τῆς καταλύσεως αὐτοῦ βιώσας, μέχρι τοῦ δευτέρου καὶ εἰκοστοῦ κατεβίβασεν ἔτους τὴν ἱστορίαν, τῆ περὶ Κυνός σημα ναυμαγία την δηδόην βύβλον παρεκτείνας, καὶ ταῦτα προειρηκώς ἐν τῷ προοιμίφ πάντα περιλήψεσθαι τὰ πραγθέντα κατὰ τόνδε τὸν πόλεμον καὶ 10 έν τη πέμπτη βύβλω πάλιν συνκεφαλαιοῦται τοὺς χρόνους, ἀφ' οὖ τε ἤρξατο καὶ μέχρι οὖ προελθών 838 κατελύθη, ταῦτα κατὰ λέξιν γεγραφώς καὶ τοῖς ἀπὸ γρησμών τι Ισχυρισαμένοις μόνον δή τοῦτο όγυρῶς ξυμβάν. ἀεὶ γὰρ έγὰ μέμνημαι καὶ ἀρχομένου τοῦ 15 πολέμου καλ μέχρι οδ έτελεύτησε προφερόμενον υπό πολλών, ότι τρίς εννέα έτη δέοι γενέσθαι αὐτόν. έπεβίων δὲ διὰ παντὸς αὐτοῦ, αἰσθανόμενός τε τῆ ήλικία καὶ προσέχων την γνώμην, ὅπως ἀκριβῶς τι εἴσομαι καὶ ξυνέβη μοι φεύγειν την έμαυτοῦ ἔτη 20 εἴκοσι μετὰ τὴν εἰς 'Αμφίπολιν στρατηγίαν, καὶ γενομένφ παρ' άμφοτέροις τοῖς πράγμασι καὶ οὐχ ἦσσον

12 Thuc V 26

scribas: π ex τι ortum

20 είς MP: ές fΘ

21 παρὰ Μ

¹ λέγω δὲ Kruegerus | μὴ τὴν M: μὴ Pf | ἀρχήν MP: om f 2 καὶ τὸ] καὶ P¹ | ὅεῖ MPf: corr Kruegerus 3 ἔτη P²f: ἔτι MP¹ | εἴκοσι f 6 τῆ περὶ κινὸς τῆ περὶ P¹ 7 βίβλον Mf βίβλω P 10 βίβλω libri | συνεκεφαλαίου τε τοὺς MP: συνανακεφαλαίων τε τοὺς f 11 μέχρις f 12 κατελάθη P | γεγραφώς MP: γέγραφε f | τοῖς [ἀπὸ] sic f 13 δὴ] δὲ r | ἔχυρῶς Θ 14 ἔνμβᾶν M τοξυβάν P¹ ξυνβάν P² 15 μέχρις f 16 τρὶς cf quae ad p 340, 14 dicta sunt | ἔτι P 18 ἀκριβές Θ 19 εἴσομαι fΘ: πείσομαι MP unde caue ne πεύσομαι

τοῖς Πελοποννησίοις διὰ τὴν φυγὴν καθ' ἡσυχίαν τι αὐτῶν μᾶλλον αἰσθέσθαι. τὴν οὖν μετὰ τὰ δέκα ἔτη διαφοράν τε καὶ ξύγχυσιν τῶν σπονδῶν καὶ τὰ ἔπειτα, ὡς ἐπολεμήθη, ἐξηγήσομαι.'

839 "Ότι δὲ καὶ περὶ τὰς έξεργασίας τῶν κεφαλαίων 13 ήττον έπιμελής έστιν, η πλείονας τοῦ δέοντος λόγους 6 άποδιδούς τοῖς έλαττόνων δεομένοις ἢ δαθυμότερον έπιτρέχων τὰ δεόμενα πλείονος έξεργασίας, πολλοῖς τεκμηρίοις βεβαιώσαι δυνάμενος όλίγοις χρήσομαι τάς μέν πρώτας 'Αθηναίων καὶ Πελοποννησίων ναυμαγίας 10 άμφοτέρας περί την τελευτήν της δευτέρας βύβλου γράφειν άρξάμενος, έν αίς πρός έπτα και τεσσαράκοντα ναῦς Πελοποννησίων είκοσι ναυσίν Αθηναΐοι μόνοι**** πρός πολλαπλασίους των βαρβάρων ναυμαγήσαντες ας μεν διέφθειρον, ας δ' αὐτάνδρους ἔλαβον οὐκ έλάτ- 15 840 τους ή | όσας έστειλαν έπὶ τὸν πόλεμον. Θήσω δὲ καὶ την λέξιν αὐτοῦ. Εγένετο μετά ταῦτα καὶ ἐπ' Εὐουμέδοντι ποταμφ έν Παμφυλία πεζομαγία και ναυμαγία 'Αθηναίων καὶ τῶν ξυμμάχων πρὸς Μήδους, καὶ ἐνίκων τη αὐτη ημέρα ἀμφότερα 'Αθηναΐοι Κίμωνος τοῦ Μιλ- 20 τιάδου στρατηγούντος, καὶ εἶλον τριήρεις Φοινίκων καὶ

11 Thuc II 83-84. 85-92 17 I 100

1 Πελοποννησίοις etiam Thucydidis AF, πελοποννησίων reliqui 2 αἴσθεσθαι P ut Thucydidis ABF αἴθεσθαι Μ | μετὰ τὰ Μ Θ μετὰ [τὰ] f: μετὰ P 3 σποντῶν P 8 post πολλοῖς interponit s P 10 fort μέν γε πρώτας cf 344, 4 11 βίβλον Μ Pf 12 ταῖς σαράποντα pr P 13 hiatu oratio laborat longe maiore quam Sylburgio uisum, qui supplebat έμαχέσαντο, μακρῷ καὶ διεξοδικῆ χρῆται διηγήσει τοὐναντίον δὲ ἐν τῆ προτέρα βίβλω βραχέως πάνν ἐπιτρέχει τήν τε πεζομαχίαν καὶ τὴν ναυμαχίαν, ἐν ἡ οἰ 'Αθηναῖοι 15 διέφθειραν f | ᾶς δὲ f 16 ἔστειλαν om P¹ 17 ἐγένετο [δὲ] f ex Θ | καὶ Μ Ρ: καὶ ἡ f Θ 18 καὶ ναυμαχία om P¹

διέφθειοον τὰς πάσας διακοσίας.' ὅμοια δ' ἐστὶ παρ' αὐτῶ καὶ τὰ κατὰ τὰς πεζικὰς μάγας ἢ μηκυνόμενα πέρα τοῦ δέοντος ἢ συναγόμενα εἰς ἔλαττον τοῦ μετρίου. τὰ μέν γε περί Πύλον 'Αθηναίοις πραγθέντα 5 και τὰ περί την Σφακτηρίαν καλουμένην νήσον, εν ή Λακεδαιμονίους κατακλείσαντες έξεπολιόρκησαν, ἀρξάμενος έν τη τετάρτη βύβλο διηνείσθαι καὶ μεταξύ τοῦ πολέμου τοῦδε πράξεις τινὰς έτέρας παραδιηγησάμενος, είτ' αὖθις έπιστοέψας έπὶ τὴν ἀπόδοσιν τῶν έξῆς, 10 απαντα τὰ γενενημένα κατὰ τὰς μάγας ὑπ' ἀμφοτέρων διελήλυθεν απριβώς παλ δυνατώς, πλείους ή τριαποσίους στίνους αὐτὸς ἀποδεδωκὼς ταῖς μάγαις, καὶ ταῦτα οὐ 841 πολλών ὄντων ούτε των ἀπολομένων ούτε των παραδόντων τὰ ὅπλα. αὐτός γέ τοι συγκεφαλαιούμενος τὰ 15 περί την μάγην κατά λέξιν ούτως γράφει ' ἀπέθανον δε εν τη νήσω και ζωντες ελήφθησαν τοσοίδε. είκοσι μεν δπλίται διέβησαν και τετρακόσιοι οι πάντες τούτων ζώντες έκομίσθησαν όκτω αποδέοντες τριακόσιοι. οί δ' άλλοι ἀπέθανον. και Σπαρτιᾶται τούτων ἦσαν 20 είκοσι και έκατὸν τῶν ζώντων, 'Αθηναίων δὲ οὐ πολλοί διεφθάρησαν.'

15 Thuc IV 38

1 διέφθειραν $f \Theta \mid \pi$ άσας MP: πάσας ξ_S f cum Θ uolgata πάσας ξ_S τὰς Θ libri $ABC \mid \delta \xi$ $M \mid \xi$ στι f 5 τὴν σφακηταπλείσαντες P^1 omissa in marg add P^2 6 κατακλείσαντες λακεδαιμονίους M^1 ordo rubro restitutus est $\mid \xi \xi$ επολιόραισαν P 7 βύβλω $P: \beta$ ίβλω Mf 12 αὐτὸς $\mid \tau$ αύταις ci Sylburgius αὐτοῖς uerbis ταῖς μάχαις deletis Kruegerus 14 συγκαιφαλαιούμενος P^1 15 οῦτω f 16 τοσοίδε hoc loco $f \Theta$: ante ζῶντες MP i e ex margine translatum in locum alienum 17 ὁπλεῖται P 19 Σπαφτιάται f 20 εἴκοσι καὶ ἑκατόν τῶν (articulum om P^1) ζώντων MP: τῶν ζώντων $[\pi \epsilon \rho l]$ εἴκοσι καὶ ἐκατόν f ex Θ 21 διεφ καὶ αὐτοὶ [340,14]... πολλῶν ὅτι [342,16] θάρησαν P cf ad p 340,14

Της δε Νικίου στρατηγίας μνησθείς, ότε ναῦς έξή-14 κοντα καὶ δισγιλίους (δπλίτας) 'Αθηναίων ἐπαγόμενος έπλ Πελοπόννησον επλευσε, κατακλείσας δε Λακεδαιμονίους είς τὰ φρούρια, τοὺς ἐν Κυθήροις (καὶ τοὺς ἐν Θυρέα > κατοικοῦντας Αλγινήτας έξεπολιόρκησε καλ τῆς 5 άλλης Πελοποννήσου πολλην έδηωσεν, έξ ης αίχμαλώτων πληθος έπανόμενος απέπλευσεν είς τας 'Αθήνας, ούτως εξοηκεν έπιτρογάδην, περί μεν των έν Κυθήροις 842 πραγμάτων 'καί | μάχης γενομένης ολίγον μέν τινα χρόνον υπέστησαν οι Κυθήριοι έπειτα τραπόμενοι 10 κατέφυγον εlg την άνω πόλιν και υστερον συνέβησαν προς Νικίαν και τους ξυνάρχοντας, 'Αθηναίοις έπιτρέψαι περί σφων αὐτων πλην θανάτου.' περί δὲ τῆς Αλγινητών άλώσεως των έν Θυρέα: 'έν τούτω δ' οί 'Αθηναῖοι κατασχόντες καὶ χωρήσαντες εὐθὺς πάση τῆ 15 στρατιά αξοούσι την Θυρέαν, και την τε πόλιν κατέκαυσαν καὶ τὰ ἐνόντα έξεπόρθησαν, τούς τε Αίγινήτας, όσοι μή έν χερσί διεφθάρησαν, άγοντες άφίκοντο είς τὰς 'Αθήνας.' γενομένων δὲ περί τὰς πόλεις ἀμφοτέρας εὐθὺς ἐν ἀρχῆ τοῦ πολέμου μεγάλων συμφορῶν, δι' 20 ας έπεθύμησαν άμφότεραι της είρηνης, περί μέν της προτέρας, ότε 'Αθηναίοι τετμημένης μέν αὐτοίς τῆς χώρας, ολχοφθορημένης δε της πόλεως ύπο λοιμού,

1 cf Thuc IV 53 9 IV 54 14 IV 57

¹ ὅτε] ὅτι $\mathbf f$ 2 δισχιλίους ὁπλίτας $\mathbf f$ cf Θ 53: διακοσίας $\mathbf M$ $\mathbf A$ Κυθάφοις $\mathbf f$ κυθήφαις $\mathbf M$ $\mathbf P$ | καλ τοὺς ἐν Θυφέα intercidisse quad sequitur $\mathbf u$. Αλγινήτας ostendit cf Θ 56 sq 5 αλγινήτας $\mathbf M$, $\mathbf P$: om $\mathbf f$ 6 πελοποννήσου . . . αλχιμαλώτων om $\mathbf P^1$ 8 κυθήφαις $\mathbf M$ $\mathbf P$ 11 συνέβησαν $\mathbf M$ $\mathbf P$: ξυνέβησαν $\mathbf f$ Θ 12 πρὸς $\mathbf f$ εἰς $\mathbf M$ $\mathbf P$ | συνάρχοντας $\mathbf M$ 13 αθτών om $\mathbf P^1$ 16 κατέκανασαν $\mathbf P^1$ 17 τὰ om $\mathbf P^1$ | αλγινίτας $\mathbf M$ $\mathbf P$ 18 διεφθάφισαν $\mathbf P$ | ἐς $\mathbf \Theta$ 22 ὅτε] οῖ τε $\mathbf P$ 23 φαρφθορημένης Kruegerus

πασαν απογνόντες βοήθειαν άλλην απέστειλαν ποεσβείαν είς Σπάρτην είρηνης τυχείν δεόμενοι, ούτε τούς ἀποσταλέντας ἄνδρας εἴρημεν οὖτε | τοὺς ἡηθέντας ἐμεῖ 843 λόγους ὑπ' αὐτῶν οὕτε τοὺς ἐναντιωθέντας, ὑφ' ὧν 5 πεισθέντες Λακεδαιμόνιοι τὰς διαλλαγὰς ἀπεψηφίσαντο: φαύλως δέ πως καὶ δαθύμως ώς περί μικρών καὶ ἀδόξων πραγμάτων ταῦτα εἴρηκε. 'μετὰ δὲ τὴν δευτέραν εἰσβολήν των Πελοποννησίων οί Αθηναΐοι, ως ή τε γή αὐτῶν ἐτέτμητο τὸ δεύτερον καὶ ἡ νόσος ἐπέκειτο ἅμα 10 καὶ ὁ πόλεμος, ηλλοίωντο τὰς γνώμας, καὶ τὸν Περικλέα εν αlτία είχον ώς πείσαντα σφας πολεμείν καl δι' έκείνον ταίς ξυμφοραίς περιπεπτωκότες πρός δέ τούς Λακεδαιμονίους ώρμηντο συγχωρείν, καὶ πρέσβεις τινάς πέμψαντες πρός αὐτούς ἄπρακτοι ἐγένοντο.' περί 15 δε της ύστερας, ότε Λακεδαιμόνιοι τούς περί Πύλον άλόντας τριακοσίους κομίσασθαι προθέμενοι πρεσβείαν ἀπέστειλαν είς τὰς 'Αθήνας, καὶ τοὺς λόγους είοηκε τούς ύπὸ τοῦ Λακεδαιμονίου δηθέντας τότε καὶ τὰς αίτίας έπελήλυθε, δι' ας ούκ έπετελέσθησαν αί σπον-15 δαί, εὶ μὲν οὖν ἐπὶ τῆς Αθηναίων ποεσβείας ⟨ἡ⟩ τὰ 844 21 κεφάλαια των γινομένων περιειληφυΐα δήλωσις ήρκει, λόγων δε και παρακλήσεων, αξς εχρήσαντο οι πρέσβεις.

7 Thuc II 59 15 cf IV 15-22

 οὐδὲν ἔδει, μήτε πεισθέντων μήτε δεξαμένων τὰς σπονδὰς Λακεδαιμονίων, τί δή ποτε οὐ τὴν αὐτὴν προαίρεσιν ἐφύλαξε καὶ ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς Σπάρτης ἀφικομένων εἰς τὰς ᾿Αθήνας; οὐδὲ γὰρ ἐκεῖνοι διαπραξάμενοι τὴν εἰρήνην ἀπῆλθον. εἰ δ᾽ ἀκριβῶς ἔδει ταῦτα 5 εἰρῆσθαι, διὰ τί παρέλιπε ραθύμως ἐκεῖνα; οὐ γὰρ δή γε ἀσθενεία δυνάμεως ἐξείργετο περὶ ἀμφοτέρων τοὺς ἐνόντας εὐρεῖν τε καὶ ἔξειπεῖν λόγους. εἰ δὲ δὴ κατὰ λογισμόν τινα τὴν ἐτέραν προείλετο πρεσβείαν ἔξεργάσασθαι, οὐκ ἔχω συμβαλεῖν, κατὰ τί τὴν Λακωνικὴν 10 προέκρινε τῆς ᾿Αττικῆς μᾶλλον, τὴν ὑστέραν τοῖς χρόνοις ἀντὶ τῆς προτέρας καὶ τὴν ἀλλοτρίαν ἀντὶ τῆς ἰδίας καὶ τὴν ἐπ᾽ ἐλάττοσι κακοῖς γενομένην ἀντὶ τῆς ἐπὶ μείζοσι.

Πόλεων τε άλωσεις καὶ κατασκαφάς καὶ ἀνδρα- 15
845 ποδι σμούς καὶ ἄλλας τοιαύτας συμφοράς πολλάκις ἀναγκασθείς γράφειν ποτὲ μὲν οὕτως ὡμὰ καὶ δεινὰ καὶ οἴκτων ἄξια φαίνεσθαι ποιεῖ τὰ πάθη, ὥςτε μηδεμίαν ὑπερβολὴν μήτε ἱστοριογράφοις μήτε ποιηταῖς καταλιπεῖν ποτὲ δὲ οὕτως ταπεινὰ καὶ μικρά, ὥςτε 20 μηδ' εἰς αἴσθησιν δεινῶν τι πεσεῖν γνώρισμα τοῖς ἀναγινώσκουσι τὸν ἄνδρα. λέγων τε ἃ περὶ τῆς Πλαταιέων πόλεως εἴρηκε καὶ περὶ τῆς Μυτιληναίων καὶ

22 cf Thuc III 52—68 23 cf III 27 sq 35—50

⁵ δεί MPf: corr Kruegerus 6 παρέλειπε M 8 δὲ om $P^1 \mid \delta \mathring{\eta}$ καὶ κατὰ P 9 ποοείλετο f: ποοσείλετο MP \mid έξεργάσεοθαι pr P 10 συμμαχεῖν $P \mid τ \mathring{\iota}$ om pr P 12 χρό $\mid \mathring{\iota} \mathring{\delta} \mathring{\iota}$ omissis his νοις . . . ἀντὶ τῆς P^1 13 έλάττονοι et μείζονοι $M \mid$ ἀντὶ τῆς f: ἐν τοῖς MP 15 τε MP: δὲ f 20 οντω f 21 δεινῶν] ἡμῶν MPf 22 an λέγων $\langle μ \acute{\epsilon} ν \rangle$ γε? $\mid π λ$ ατεαίων P 23 μιτυληναίων MPf

πεοί τῆς Μηλίων, οὐδὲν δέομαι τὰς λέξεις ἐκείνας φέρειν, έν αξε ἀπὸ τῆς ἄκρας δυνάμεως έξείργασται τάς συμφοράς αὐτῶν. ἐν αίς δ' ἐπιτρέχει καὶ μικρά ποιεί τὰ πάθη αὐτῆ*** κατὰ πολλούς τόπους τῆς 5 ίστορίας, τούτων μνησθήσομαι 'Περί δὲ τοὺς αὐτοὺς γοόνους τούτους Σκιωναίους Αθηναΐοι έκπολιοοκήσαντες ἀπέκτειναν τοὺς ἡβῶντας, παῖδας δὲ καὶ γυναῖκας ἡνδραπόδισαν και την γην Πλαταιεύσιν έδωκαν νέμεσθαι. Καὶ Αθηναῖοι πάλιν ές Εύβοιαν διαβάντες Πεοικλέους 846 10 στρατηγούντος κατεστρέψαντο πάσαν και την άλλην δμολογία κατέστησαν, Έστιαιεῖς δ' έξοικίσαντες αὐτοί την νην έσγου.' 'Ανέστησαν δε Αλγινήτας τω αὐτω χρόνω τούτω έξ Αλγίνης 'Αθηναῖοι αὐτούς τε καλ γυναϊκας και παϊδας, έπικαλέσαντες ούν ηκιστα τοῦ 15 πολέμου σφίσιν αλτίους είναι καλ την Αίγιναν ἀσφαλέστερον έφαίνετο τη Πελοποννησίων έπικειμένην αύτων πέμψαντες ἐποίκους ἔγειν.'

16 Πολλά καὶ ἄλλα τις ἂν εύροι δι' ὅλης τῆς ἱστορίας ἢ τῆς ἄκρας έξεργασίας τετυχηκότα καὶ μήτε πρόσθεσιν

1 cf Thuc V 84—116 5 Thuc V 32 9 I 114 12 II 27

¹ έπεῖνας P 2 έξείογασθαι P 3 ὑποτοέχει MPf: corr Sylburgius ad p 346,19 4 ποιεῖ τὰ f: ποιεῖται MP | αὐτῆ MP αὐτῆν f. hiatum indicaui sic fere explendum $\langle τῆ βραχυλογία χρώμενος \rangle$ | τόπους f: τρόπους MP 6 τούτους] τοῦ θέρους τούτου Θ | σικυωνίους MP Σικυωνείους f Σκιωναίους μὲν Θ: corr Sylburgius 7 και om M 8 πλατεεῦσιν P | ἔδοπαν P ἔδοσαν Θ 9 εἰς P 10 τὴν MP: τὴν μὲν fΘ 11 ὁμολογίαν P, f: ὁμολογίαν M | πατεστήσαντο Θ | αἰστιαιεῖς MP ἑστιαιᾶς Θ 12 δὲ] δὲ παι Θ | αἰγινίτας MP 13 χρόνφ] θέρει Θ | ἀθηναίοις pr P 14 και παίδας και γυναίπας Θ 16 ἐφαίνοντο P ἄν ἐφαίνοντο f. Thucydides haud scio an ἔθεντο ... πέμψαντες scripserit | πολοποννησίων pr P 17 πέμψαντες etiam Θ codices CF: πέμψαντας ex AB edunt

δεχόμενα μήτ' ἀφαίρεσιν, ἢ ραθύμως ἐπιτετρογασμένα καὶ οὐδὲ τὴν ἐλαγίστην ἔμφασιν ἔγοντα τῆς δεινότητος 847 έκείνης, μάλιστα δ' έν ταῖς δημηγορίαις | καὶ έν τοῖς διαλόγοις καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις δητορείαις. ὧν προνορύμενος ἔοικεν ἀτελῆ τὴν ἱστορίαν καταλιπεῖν, ὡς καὶ 5 Κράτιππος δ συναμμάσας αὐτῶ καὶ τὰ παραλειφθέντα ύπ' αὐτοῦ συνανανων νένραφεν, οὐ μόνον ταῖς πράξεσιν αὐτὰς ἐμποδων γεγενῆσθαι λέγων, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀκούουσιν δηληράς είναι. τοῦτό γέ τοι συνέντα αὐτὸν έν τοῖς τελευταίοις τῆς ἱστορίας φησὶ μηδεμίαν τάξαι δη- 10 τορείαν, πολλών μέν κατά την Ίωνίαν γενομένων, πολλών δ' έν ταῖς 'Αθήναις, ὅσα (διὰ) διαλόνων καὶ δημηγοριών έπράγθη. εί γέ τοι την πρώτην και την ονδόην βύβλον αντιπαρεξετάζοι τις αλλήλαις, ούτε τῆς αὐτῆς ἂν προαιρέσεως δόξειεν ἀμφοτέρας ὑπάργειν οὕτε 15 της αυτης δυνάμεως. η μέν γαρ ολίγα πράγματα καί μικοά περιέχουσα πληθύει των δητορειών, ή δὲ περί πολλάς καὶ μεγάλας συνταχθεῖσα πράξεις δημηγορικῶν σπανίζει λόνων.

848 "Ηδη δε έγωγε και έν αὐταῖς ἔδοξα ταῖς ὁητορείαις 17 τοῦτο συμβεβηκέναι τῷ ἀνδρὶ τὸ πάθος, ὥςτε περὶ 21 τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν καὶ ἐν τῷ αὐτῷ καιρῷ τιθέναι μὲν ὢς οὐκ ἔδει, παραλιπεῖν δὲ ὢς ἔδει λέγεσθαι. οἶόν τι καὶ περὶ τῆς Μυτιληναίων πόλεως ἐν τῆ τρίτη

μιτιλυναίων Ρ

¹ ἀφαίρεσις pr P 3 δὲ f 4 ταῖς διαλόγοις P | ἃν P 6 συναγμάσας P | αὐτῷ suspectat Schaeferus Quellenkunde p 32⁴ $\langle \mathit{col} \rangle$ αὐτῷ uel αὐτῷ $\langle \mathit{col} \rangle$ ci Stahlius De Cratippo (Monast. 1887) p 14 | παραλ[εί]φθέντα cum litura M 7 συναγαγῶν P 8 αὐταῖς MPf: corr Reiskius 12 ἀθήνα[ις] cum litura M | διὰ διαλόγων Kruegerus: διὰ λόγων Mf διαλόγων P cf infra c 37—41 14 βύβλον P: βίβλον Mf 17 πληθείει M 23 παραλιπεῖ P¹ παραλείπειν Sadaeus p 216 24 μιτυληναίων M, f

βύβλφ πεποίηκε μετὰ γὰο τὴν ἄλωσιν αὐτῆς καὶ τὴν τῶν αἰχμαλώτων ἄφιξιν, οὖς ἀπέστειλεν ὁ στρατηγὸς Πάχης, διττῶν ἐκκλησιῶν γενομένων ἐν ταῖς ᾿Αθήναις τοὺς μὲν ἐν τῆ προτέρα ὁηθέντας ὑπὸ τῶν δημαγωγῶν ὁ λόγους παρέλιπεν ὡς οὐκ ἀναγκαίους, ἐν ἦ τούς τε αἰχμαλώτους ἀποκτείναι ὁ δῆμος ἐψηφίσατο καὶ τοὺς ἄλλους Μυτιληναίους ἡβηδόν, γυναΐκας δὲ καὶ παῖδας ἀν δραποδίσαι τοὺς δ᾽ ἐν τῆ ὑστεραία πάλιν ὑπὸ τῶν 849 αὐτῶν ὁηθέντας, ἐν ἡ μετάνοιά τις ὑπεισῆλθε τοὺς 10 πολλούς, περὶ τὴν αὐτὴν συνταχθέντας ὑπόθεσιν παρέλαβεν ὡς ἀναγκαίους.

18 'Ο δὲ δὴ περιβόητος ἐπιτάφιος, ὂν ἐν τῆ δευτέρα βύβλφ διελήλυθε, κατὰ τίνα δή ποτε λογισμὸν ἐν τούτφ κεῖται τῷ τόπφ μᾶλλον ἢ οὐκ ἐν ἑτέρφ; εἴ τε γὰρ ἐν 15 ταῖς μεγάλαις συμφοραῖς τῆς πόλεως, ἐν αἶς 'Αθηναίων πολλοὶ καὶ ἀγαθοὶ μαχόμενοι διεφθάρησαν, τοὺς εἰωθότας όλοφυρμοὺς ἐπ' αὐτοῖς ἐχρῆν λέγεσθαι, εἴ τ' ἐπὶ ταῖς μεγάλαις εὐπραγίαις, ἐξ ὧν δόξα τις ἐπιφανὴς ἢ δύναμις ἐγένετο τῆ πόλει, τιμᾶσθαι τοῖς ἐπιταφίοις 20 ἐπαίνοις τοὺς ἀποθανόντας, ἐν ἡ βούλεταί τις μᾶλλον | 850 βύβλφ ἢ ἐν ταύτη τὸν ἐπιτάφιον ἥρμοττεν εἰρῆσθαι ἐν ταύτη μὲν γὰρ οἱ κατὰ τὴν πρώτην τῶν Πελοποννησίων εἰσβολὴν πεσόντες 'Αθηναῖοι κομιδῆ τινες ἦσαν ὀλίγοι, καὶ οὐδ' οὖτοι λαμπρόν τι πράξαντες ἔργον, 25 ὡς αὐτὸς ὁ Θουκυδίδης γράφει· προειπὼν γὰρ περὶ

3 Thuc III 36 8 III 36—49 12 II 35—46 25—p 351,13 II 22

τοῦ Περικλέους, ὅτι 'τὴν πόλιν ἐφύλασσε καὶ δι' ήσυχίας μάλιστα δσον έδύνατο είγεν ίππέας μέντοι τινάς έξέπεμπεν άελ τοῦ μὴ προδρόμους ἀπὸ τῆς στρατιᾶς έσπίπτοντας είς τοὺς άγροὺς τοὺς έγγὺς τῆς πόλεως κακουογείν', και Ιππομαγίαν φησι γενέσθαι 5 βραχεῖαν 'έν Φρυγίοις των τε 'Αθηναίων τέλει ένὶ τῶν Ιππέων καὶ Θεσσαλοῖς μετ' αὐτῶν πρὸς τοὺς Βοιωτών Ιππέας: ἐν ή οὐκ ἔλαττον ἔσγον οἱ Θεσσαλοὶ καὶ 'Αθηναΐοι, μέχρι οὖ προσβοηθησάντων τοῖς Βοιωτοῖς τῶν ὁπλιτῶν τροπή ἐγένετο αὐτῶν, καὶ ἀπέθανον 10 851 τῶν Θεσσαλῶν καὶ 'Αθη ναίων οὐ πολλοί· ἀνείλοντο μέντοι αὐτοὺς αὐθημερον ἀσπόνδους καὶ οἱ Πελοποννήσιοι τρόπαιον τη ύστεραία έστησαν.' έν δε τη τετάρτη βύβλω οἱ μετὰ Δημοσθένους περὶ Πύλον ἀγωνισάμενοι ποὸς Λακεδαιμονίων δύναμιν καὶ ἐκ γῆς καὶ 15 έκ θαλάττης και νικήσαντες έν αμφοτέραις ταϊς μάχαις, δι' ους ή πόλις αυχήματος έπληρώθη, πολλώ πλείους τε και κρείττους ἦσαν ἐκείνων, τί δή ποτε οὖν ἐπὶ μεν τοις όλίγοις ιππεύσι και οὐδεμίαν οὕτε δόξαν οὕτε δύναμιν τη πόλει κτησαμένοις τάς τε ταφάς ἀνοίγει 20 τας δημοσίας δ συγγραφεύς και τον έπιφανέστατον των δημαγωγών Περικλέα την ύψηλην τραγωδίαν έκείνην είσάγει διατιθέμενον έπὶ δὲ τοῖς πλείοσι καὶ

14 cf Thuc IV 9-23. 26-40

1 τήν τε πόλιν Θ 3 τινὰς MP [τινὰς] f: om Θ 4 ἐσπίπτοντας MΘ ἐπίπτοντας P: ἐπιπίπτοντας f | εἰς MP: ἐς f Θ 7 ἰππέως M | ναὶ Θεσσαλοῖς . . . 8 ἰππέας om M 8 οἰ Αθηναῖοι ναὶ Θεσσαλοὶ Θ 9 μέχρι f | προσβοηθήσαντες M Θ τοῖς βοιωτοῖς τοῖς βιωτοῖς priore deleto P 10 ὁπλιτῶν f Θ: πολιτῶν MP | τροπῆ M 12 αὐθημερῶν P 13 τῆ ὑστεραία f Θ: τῆς ὑστεραίας (—ρέας P) M P 14 βύβλω P: βίβλω Mf 21 ἐπιταφανέστατον pr P 23 πλείοσί (τε) ναὶ Sadaeus p 205 cf l 18

κοείττοσι, δι' ους υπέπεσον 'Αθηναίοις οι τον πόλεμον έξενέγκαντες κατ' αὐτῶν, ἐπιτηδειοτέροις οὖσι ταύτης τῆς τιμῆς τυγγάνειν οὐκ ἐποίησε τὸν ἐπιτάφιον: ἵνα δὲ πάσας ἀφῶ τὰς ἄλλας μάγας τάς τε κατὰ νῆν καὶ 5 κατὰ θάλατταν, ἐν αἷς πολλοὶ διεφθάρησαν, οθς πολὸ δικαιότερον ην κοσμεϊσθαι τοῖς ἐπιταφίοις ἐπαίνοις ή 852 τούς περιπόλους της Αττικής, ίππεῖς δέκα ή πεντεκαίδεκα όντας, οἱ ἐν Σικελία μετὰ Νικίου καὶ Δημοσθένους αποθανόντες 'Αθηναίων και των συμμάχων έν τε 10 ταῖς ναυμαγίαις ἔν τε τοῖς κατὰ γῆν ἀνῶσι καὶ τὸ τελευταΐον έν τῆ δυστήνω φυγῆ τετρακιςμυρίων οὐκ έλάττους όντες καὶ οὐδὲ ταφῆς δυνηθέντες τυγείν τῆς νομίμου πόσω μαλλον ήσαν έπιτηδειότεροι τυγγάνειν οίκτων τε καὶ κόσμων ἐπιταφίων; δ δ' οὕτως ἡμέληκε 15 τῶν ἀνδρῶν, ὥςτε μηδὲ τοῦτο αὐτὸ εἰπεῖν, ὅτι πένθος δημοσία προύθετο ή πόλις καὶ τοὺς εἰωθότας ἐναγισμούς τοῖς ἐπὶ ξένης ἀποθανοῦσιν ἐπετέλεσεν καὶ τὸν έρουντα έπ' αὐτοῖς ἀπέδειξεν, ος των τότε δητόρων λέγειν ήν Ικανώτατος. οὐ | γὰο δὴ εἰκὸς ἦν 'Αθηναίους 853 20 έπὶ μὲν τοῖς πεντεκαίδεκα Ιππεῦσιν δημοσία πενθεῖν. ⟨τοὺς δ' ἐν Σικελία πεσόντας, ἐν οἶς⟩**, τῶν δ' ἐκ καταλόγου πλείους οι διαφθαρέντες η πεντακιςχίλιοι, μηδεμιᾶς ἀξιῶσαι τιμῆς. ἀλλ' ἔοικεν δ συγγραφεύς (εἰρήσεται γὰο ἃ φρονῶ) τῷ Περικλέους προσώπω βουλόμενος ἀπο-25 γρήσασθαι καὶ τὸν ἐπιτάφιον ἔπαινον ὡς ὑπ' ἐκείνου

¹ οἱ τῶν P 5 οὖς f: οὐ MP 7 περιπόλους Dudithius: πολλοὺς MPf 11 τελευτέον $P \mid ∂νοςτήνω$ P 12 ἐλάττοντους confusa duplici lectione $M \mid ὄντος$ P 13 ἐπιτειδειότεροι MP^2 -δεινότεροι P^1 17 ξένοις $P \mid ἐπετέλεσε <math>f$ 18 ἐνοῦντα P 19 ἦν] ἢ P 20 ἱππεὖσι Pf 21 hiatum indicaui 22 οἱ διαφθαρέντες MP: διαφθαρέντας $f \mid πενταπιςχίλιοι$ MP: πενταπιςχίλιους f 24 γὰρ ἀφρονῶς P^1

όηθέντα συνθεϊναι, έπειδή κατά τὸ δεύτερον ἔτος έτελεύτησεν άνήο τοῦδε τοῦ πολέμου καὶ οὐδεμιᾳ τῶν μετὰ ταῦτα γενομένων τῆ πόλει συμφορῶν παρεγένετο, εἰς ἐκεῖνο τὸ μικρὸν καὶ οὐκ ἄξιον σπουδῆς ἔργον τὸν ὑπὲο τὴν ἀξίαν τοῦ πράγματος ἔπαινον ἀποθέσθαι.

"Ετι δὲ μᾶλλον ίδοι τις ἂν τὸ περὶ τὰς έξεργασίας 19 τοῦ συγγραφέως ἀνώμαλον ἐπιλογισάμενος, ὅτι πολλὰ 854 καὶ μεγάλα πράγματα παραλιπών (τὸ) προοί μιον τῆς ίστορίας μέγοι πεντακοσίων έχμηχύνει στίγων, τὰ πρὸ 855 τοῦδε τοῦ πολέμου πραγθέντα τοῖς "Ελλησι μικρὰ βου- 10 λόμενος ἀποδείξαι καὶ οὐκ ἄξια τῷδε παραβάλλεσθαι. ούτε γὰο τάληθες ούτως εἶχεν, ὡς ἐκ πολλῶν ἔστι παραδείξαι πραγμάτων, ούτε δ της τέγνης ύπαγορεύει λόγος ούτω μεθοδεύειν τὰς αὐξήσεις (οὐ γὰρ εἴ τι τῶν μικοῶν μεῖζόν ἐστι, διὰ τοῦτ' ἐστὶν ἤδη μέγα, 15 άλλ' εί τι τῶν μεγάλων ὑπερέχει). γέγονέ τε αὐτῷ τὸ προοίμιον, τοσαύτας είληφὸς ἀποδεικτικὰς τῆς προθέσεως έξεργασίας, Ιστορία τις αὐτή καθ' αὐτήν. οἱ δὲ τὰς δητορικὰς συνταξάμενοι τέγνας παραγγέλλουσι δείγματα τῶν λόγων τὰ προοίμια ποιεῖν αὐτὰ τὰ κεφά- 20 λαια των μελλόντων δηλουσθαι προλαμβάνοντας. δ δή καὶ πεποίηκεν ὁ ἀνήο ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ προοιμίου, 856 μέλλων ἄρχε σθαι τῆς διηγήσεως, ἐν ἐλάττοσιν ἢ πεντήκοντα στίχοις. ώςτε τὰ πολλὰ ἐκεῖνα καὶ καταβλη-

22 Thuc I 23

¹ ἐπειδὴ Kruegerus: ἐπεὶ δὲ MPf 2 ἀνὴρ MPf 8 τὸ ante προσίμιον add Kruegerus 11 καὶ οὐκ...13 παραδείξαι om P^1 11 τῶνδε $P \mid προβαλέσται <math>P^1$ προβάλλεσθαι P^2 12 ἐστι f 14 αὐξήσης P 15 τοῦτό ἐστιν f 16 γέγονέν P 20 λ[όγ]ων cum litura $M \mid προς \mid μοια P \mid τὰ om <math>M^1$ 21 μελλ[όντ]ων ex μελ λόγων $M^1 \mid προσλαμβάνοντας MPf: corr Reiskius cf <math>P$ 357, 18 22 ἐπὶ τῷ om P

τικά τοῦ μενέθους τῆς Ελλάδος οὐκ ἀναγκαίως αὐτῶ παρέλκεσθαι, ότι κατά τὸν Τρωικὸν πόλεμον οὔπω σύμπασα έκαλεῖτο ένὶ ὀνόματι ἡ Έλλάς, καὶ ὅτι περαιοῦσθαι ναυσίν ἐπ' ἀλλήλους οἱ τροφῆς ἀπορούμενοι ἤρξαντο 5 καὶ προσπίπτοντες πόλεσιν ἀτειγίστοις καὶ κατὰ κώμας οικουμέναις ήρπαζον και τὸ πλεῖστον τοῦ βίου έντεῦθεν έποιοῦντο. τί δ' ἦν ἀναγκαῖον περὶ τῆς 'Αθηναίων τουφής, ή τὸ παλαιὸν έχρῶντο, λέγειν, ὅτι κοωβύλους τε ανεπλέμοντο και γουσούς τέττινας είγον έπι ταίς 10 κεφαλαίς; και ότι Λακεδαιμόνιοι 'έγυμνώθησάν τε πρώτοι καὶ εἰς τὸ φανερὸν ἀποδύντες λίπα μετὰ τοῦ γυ**μνάζεσθαι ήλείψαντο'**; δ δε δή ναυπηνός δ Κορίνδιος Αμεινοκλής δ κατασκευάσας Σαμίοις πρώτος τέτταρας τριήρεις, καὶ ὁ Σάμου τύραννος Πολυκράτης ὁ Ῥήνειαν 15 έλων και άναθεις τω Άπόλλωνι τω Δηλίω, και οί Φωκαείς οἱ Μασσαλίαν οἰκίσαντες ὅτι ναυμαγία Καογηδονίους ενίκων, καὶ τὰ ἄλλα ὅσα τούτοις ἐστὶν 857 ομοια, τίνα καιρον είχε προ της διηγήσεως λέγεσθαι; 20 εί δ' έστιν δσιόν μοι καὶ θεμιτὸν είπεῖν ἃ φρονῶ, 20 δοκεί μοι κράτιστον αν γενέσθαι (τό) προοίμιον, εί τὸ τελευταῖον αὐτοῦ μέρος τῆ προθέσει προσήρμοσε πάντα τὰ ἐν μέσω παραλιπὼν καὶ τοῦτον τὸν τρόπον αὐτὸ κατεσκεύασε: 'Θουκυδίδης 'Αθηναῖος συνέγραψε

τον πόλεμον τῶν Πελοποννησίων καὶ 'Αθηναίων, ὡς 25 ἐπολέμησαν πρὸς ἀλλήλους, ἀρξάμενος εὐθὸς καθιστα-

² Thue I 3 3 I 5 7 I 6 10 I 6 12 I 13 14 I 13 16 I 13 sq 28—p 355, 12 I 1

⁵ ἀταχίστοις P 8 η P 9 χοϊσοῦς P 13 ἀμινοκλης M ἀμεινοκλεῖς P 16 οἰκίσαντες f: οἰκήσαντες MP | χαλκηδονίους M χαλκιδονίους P 20 τὸ ante προσίμιον add Kruegerus 23 ξυνέγραψε $f\Theta$ 24 ώς 3 δν 4

μένου καὶ έλπίσας μέγαν τε ἔσεσθαι καὶ ἀξιολογώτατον των προγενενημένων τεχμαιρόμενος, ότι αχμάζοντές τε ήσαν ές αὐτὸν ἀμφότεροι παρασκευή τη πάση, καὶ τὸ ἄλλο Ἑλληνικὸν δοῶν ξυνιστάμενον ποὸς έκατέρους. τὸ μὲν εὐθύς, τὸ δὲ καὶ διανοούμενον. κίνησις γὰρ 5 αύτη δη μεγίστη τοῖς Έλλησιν έγένετο καὶ μέρει τινὶ τῶν βαρβάρων, ὡς δ' εἰπεῖν καὶ ἐπὶ πλεῖστον ἀνθρώπων. 858 τὰ γὰο ποὸ | αὐτῶν καὶ ἔτι παλαιότερα σαφῶς μὲν εύρεῖν διὰ χρόνου πληθος ἀδύνατον ἦν ἐκ δὲ τεκμηρίων, ὧν ἐπὶ μακρότατον σκοποῦντι πιστεύειν ξυμ- 10 βαίνει, οὐ μεγάλα νομίζω γενέσθαι οὔτε κατά τοὺς πολέμους ούτε ές τὰ ἄλλα ούτε ώς ποιηταὶ ύμνήκασι πεοί αὐτῶν ἐπὶ τὸ μεῖζον κοσμοῦντες, μᾶλλον πιστεύων, ούτε ως λογογράφοι συνέθεσαν έπλ τὸ προσαγωγότερον τῆ ἀκροάσει ἢ ἀληθέστερον, ὄντα ἀνεξέλεγκτα καὶ τὰ 15 πολλά ύπὸ γρόνου αὐτῶν ἀπίστως ἐπὶ τὸ μυθῶδες έκνενικηκότα εύρησθαι δε ήγησάμενος έκ των έπιφανεστάτων ως παλαιὰ εἶναι ἀποχοώντως. καὶ ὁ πόλεμος ούτος, καίπεο των ανθρώπων, εν α μεν αν πολεμωσι, τὸν παρόντα ἀεὶ μέγιστον κρινόντων, παυσαμένων δὲ 20 τάργαῖα μᾶλλον θαυμαζόντων, ἀπ' αὐτῶν τῶν ἔργων σχοποῦσι δηλώσει διιως μείζων γεγενημένος αὐτῶν. καὶ όσα μὲν λόγω εἶπον ἕκαστοι ἢ μέλλοντες πολε-

12-p 357, 20 Thuc I 21-23

⁵ καὶ ante διαν. om M 6 δη μεγίστη M ut Θ cod F et grammatici: δὲ μεγίστη δη P μεγίστη δη $f\Theta$ ef Sadaeus p 139 7 ἐπὶ πλεῖστους M? 8 καὶ ἔτι MP: καὶ τὰ ἔτι $f\Theta$ 10 σκοποῦντι MP: σκοποῦντί μοι $f\Theta$ | πιστεύειν MP: πιστεῦσαι $f\Theta$ 11 γεγενήσθαι P 14 συνέθεσαν M συνέθησαν P: ξυνέθεσαν $f\Theta$ 17 ἐννενικότα $f\Theta$! ἐπιφανεστάτων MP: ἐπιφ. σημείων $f\Theta$ 20 παυσαμένων ... 21 θαυμαζόντων iterat f 21 τὰ ἀρχαῖα f ἐπ' f 23 ἔνκαστοι f

μήσειν ἢ ἐν | αὐτῷ ἤδη ὄντες, χαλεπὸν τὴν ἀκρίβειαν 859 αὐτὴν τῶν λεχθέντων διαμνημονεῦσαι ἦν ἐμοί τε ὧν αὐτὸς ἤκουσα καὶ τοῖς ἄλλοθέν ποθεν έμοὶ ἀπαγγέλλουσιν: ώς δ' αν έδόκουν μοι ξκαστοι περί των άεί 5 παρόντων τὰ δέοντα μάλιστα εἰπεῖν, ἐχομένω ὅ τι ἐγγύτατα της ξυμπάσης γνώμης των άληθως λεγθέντων. ούτως είρηται, τὰ δὲ ἔργα τῶν πραγθέντων ἐν τῷ πολέμω οὐκ ἐκ τοῦ παρατυγόντος ήξίωσα γράφειν οὐδ' ώς έμοι δοκεί, άλλ' οίς τε αὐτὸς παρή και παρά τῶν 10 άλλων δσον δυνατον αποιβεία περί επάστου επεξελθών. έπιπόνως δε εξοίσκετο, διότι οι παρόντες τοις έργοις οὐ τὰ αὐτὰ περὶ τῶν αὐτῶν ἔλεγον, ἀλλ' ὡς έκατέρων τις εὐνοίας ἢ μνήμης ἔχοι. καὶ ἐς μὲν ἀκρόασιν ἴσως τὸ μὴ μυθῶδες αὐτῶν ἀτερπέστερον φανεῖται. ὅσοι δὲ 15 βουλήσονται των γεγονότων τὸ σαφές σκοπεῖν καὶ των μελλόντων ποτε αὖθις κατὰ τὸ ἀν θρώπινον τοιούτων 860 καὶ παραπλησίων ἔσεσθαι, ἀφέλιμα κρίνειν αὐτά, ἀρκούντως έξει κτημά τε ές άει μαλλον ή άγωνισμα είς τὸ παραγοῆμα ἀκούειν ξύγκειται. τῶν δὲ πρότερον 20 έργων μέγιστον έπράχθη τὸ Μηδικόν καὶ τοῦτο διως δυείν ναυμαγίαιν και πεζομαγίαιν την κρίσιν έσγεν: τούτου δε τοῦ πολέμου μημός τε μέγα προύβη παθήματά τε ξυνηνέχθη γενέσθαι έν αὐτῶ τῆ Ἑλλάδι οἶα

¹ τὴν [ἀκρίβειαν] f 2 [διαμνημονεῦσαι] ἦν f 3 ἄλλωθεν P | ἐπαγγέλλουσιν P 4 ἐμοὶ Θ sed μοι C 6 ἀλληθῶς P 7 τὰ δ' f 8 ἢξίωσα MP: πυνθανόμενος ἢξίωσα fΘ 9 ἐδόκει P f | παρῆ P: παρῆν M f | fort καὶ ⟨τὰ⟩ παρὰ 11 ἐπιπόνος P | δίστι P | ἔργοις ΜΡ: ἔργοις ἑκάστοις fΘ 12 οὐ ταὐτὰ fΘ | ἑκατέρω Θ sed ἐκατέρων C 15 γεγονότων MP: τε γενομένων fΘ 16 ἀνθρώπειον Θ sed ἀνθρώπινον FG^1 17 ἀρκούντος C 18 τ' ές C | αἰεὶ f | ἐς C 20 ἔργον M 21 [καὶ πεξομαχίανι ταχεῖαν] τὴν f | τὴν MP: ταχεῖαν τὴν Θ | ἔσςε f 23 ἑλλά[δι] cum litura M

ούν έτερα εν ίσω χρόνω. ούτε γάρ πόλεις τοσαίδε ληφθείσαι ήρημώθησαν αι μέν ύπὸ βαρβάρων, αι δ' ύπὸ σφῶν αὐτῶν ἀντιπολεμούντων, εἰσὶ δὲ αϊ καὶ ολκήτορας μετέβαλον άλισκόμεναι ούτε φυγαλ τοσαίδε άνθρώπων καὶ φόνος ὁ μὲν κατ' αὐτὸν τὸν πόλεμον, 5 δ δε διὰ τὸ στασιάζειν. τά τε πρότερον ἀκοῆ μεν λεγόμενα, ἔργφ δε σπανιώτερον βεβαιούμενα οὐκ ἄπιστα κατέστη σεισμών τε πέρι, οδ έπλ πλείστον άμα μέρος νης και Ισχυρότατοι οι αύτοι ἐπέσχον, ηλίου τε 861 έκλεί ψεις, αὶ πυκνότεραι παρὰ τὰς ἐκ τοῦ πρὶν χρό- 10 νου μνημονευομένας ξυνέβησαν, αύγμοί τε έστι παρ' οίς μεγάλοι, καὶ ἀπ' αὐτῶν καὶ λιμοί καὶ ἡ οὐχ ήμιστα βλάψασα καὶ μέρος τι φθείρασα, ή λοιμώδης νόσος ταῦτα γὰρ πάντα μετὰ τοῦδε τοῦ πολέμου αμα ξυνεπέθετο. ἤοξαντο δὲ αὐτοῦ Αθηναῖοι καὶ Πελοπον- 15 νήσιοι λύσαντες τὰς τριακοντούτεις σπονδάς, αι αὐτοῖς έγένοντο μετ' Εὐβοίας αλωσιν. διότι δὲ ἔλυσαν, τὰς αλτίας προέγραψα πρώτον καλ τάς διαφοράς τοῦ μή τινα ζητησαί ποτε, έξ ότου τοσούτος πόλεμος τοῖς Ελλησι κατέστη.' Τὰ μὲν δή περί τὸ πραγματικόν μέρος 21 άμαρτήματά τε καὶ κατορθώματα τοῦ συγγραφέως ταῦτά 21 ร์สน.

Τὰ δὲ περὶ τὸ λεκτικόν, ἐν ικ μάλιστα ὁ χαρακτήρ αὐτοῦ διάδηλός ἐστι, μέλλω νυνὶ λέγειν. ἀνάγκη δὲ

² ληφθήεινσαι (ν expunxit m II) P 4 μετέβαλλον P 5 αὐτὸν [τὸν] f 8 σισμῶν P 9 Ισχυρότατοι ΜΘ: Ισχυρότεραι P Ισχυρότεραι f | τε] τε καὶ pr P 10 τὰ et 11 μνημονενόμενα Θ 11 παροίς Μ 12 καὶ ἐπ' Μ 15 ξυνεπέθετο f Θ: ξυνετίθετο ΜΡ 16 τριακοντούτις Μ τριακοντούτοις P 17 μετὰ f 18 προέγραψα f Θ: προσέγραψα ΜΡ 19 τινα ΜΡΘ: τινὰς f ut Θ codd CG et supra 339, 2 20 τὸ πρακτικὸν Μ 24 μέλλων M^1

ἴσως καὶ περὶ ταύτης τῆς ἰδέας προειπεῖν, εἰς πόσα τε μέρη διαιρεῖσθαι πέφυκεν ἡ λέξις καὶ τίνας περιεί-ληφεν | ἀρετάς· ἔπειτα δηλῶσαι, πῶς ἔχουσαν αὐτὴν ὁ 862 Θουκυδίδης παρὰ τῶν πρὸ αὐτοῦ γενομένων συγ-5 γραφέων παρέλαβε, καὶ τίνα μέρη πρῶτος ἀπάντων ἐκαίνωσεν, εἴ τ' ἐπὶ τὸ κρεῖττον εἴ τ' ἐπὶ τὸ χεῖρον, μηδὲν ἀποκρυψάμενον.

22 Ότι μεν οὖν ἄπασα λέξις εἰς δύο μέρη διαιρεῖται τὰ πρῶτα, είς τε τὴν ἐκλογὴν τῶν ὀνομάτων, ὑφ' ὧν 10 δηλοῦται τὰ πράγματα, καὶ εἰς τὴν σύνθεσιν τῷν έλαττόνων τε και μειζόνων μορίων, και ὅτι τούτων αὖθις έκατερου είς έτερα μόρια διαιρείται, ή μεν έκλογή των στοιγειωδών μορίων (ονοματικών λέγω καὶ ρηματικών καὶ συνδετικών) είς τε την κυρίαν φράσιν καὶ είς την 15 τροπικήν, ή δὲ σύνθεσις εἴς τε τὰ κόμματα καὶ τὰ κῶλα καὶ τὰς περιόδους, καὶ ὅτι τούτοις ἀμφοτέροις συμβέβηκε (λέγω δή τοῖς τε άπλοῖς καὶ ἀτόμοις ὀνόμασι καὶ τοῖς ἐκ τούτων συνθέτοις) τὰ καλούμενα σγήματα, καί ὅτι τῶν καλουμένων ἀρετῶν αί μέν είσιν 20 άναγκαται καὶ ἐν ἄπασιν ὀφείλουσι παρετναι τοῖς λό-863 γοις, αι δ' ἐπίθετοι καὶ ὅταν ὑποστῶσιν αί πρῶται, τότε την έαυτων Ισχύν λαμβάνουσιν, είοηται πολλοῖς πρότερον. ὥςτε οὐδὲν δεῖ περὶ αὐτῶν ἐμὲ νυνὶ λέγειν οὐδ' έξ ὧν θεωρημάτων τε καὶ παραγγελ-25 μάτων τούτων των ἀρετων έκάστη γίνεται, πολλών όντων και γάρ ταῦτα τῆς ἀκριβεστάτης τέτευγεν έξερνασίας.

1 πόσα τὲ M: πόσα Pf 7 ἀποπρυψάμενος MPf: corr Reiskius 16 περί ὅδους P 17 δὴ] δὲ ci Kruegerus 21 ὑποστῶσιν M: ὑπιστῶσιν P ὑφιστῶσιν f ὑφεστῶσιν Reiskius 22 λαμβάνουσι P 24 καὶ πραγμάτων τούτων MPf

Τίσι δὲ αὐτῶν ἐχρήσαντο πάντες οἱ πρὸ Θουκυ-23 δίδου γενόμενοι συγγραφείς και τίνων έπι μικρον ήψαντο, έξ ἀρχῆς ἀναλαβών, ὥςπερ ὑπεσχόμην, κεφαλαιωδως διέξειμι ακριβέστερον γαρ ούτως γνώσεταί τις τὸν ἴδιον τοῦ ἀνδρὸς χαρακτῆρα. οἱ μὲν οὖν ἀρ- 5 χαῖοι πάνυ καὶ ἀπ' αὐτῶν μόνον γινωσκόμενοι τῶν ονομάτων ποίαν τινα λέξιν έπετήδευσαν, ούκ έγω συμβαλείν, πότερα την λιτήν και ακόσμητον και μηδέν έγουσαν περιττόν, άλλ' αὐτὰ τὰ γρήσιμα καὶ ἀναγκαῖα, 864 ἢ τὴν | πομπικὴν καὶ ἀξιωματικὴν καὶ ἐγκατάσκευον 10 καὶ τοὺς ἐπιθέτους προσειληφυῖαν κόσμους. οὔτε γὰρ διασώζονται τῶν πλειόνων αὶ γραφαὶ μέχρι τῶν καθ' ήμας χρόνων, ούθ' αι διασφζόμεναι παρά πασιν ώς έκείνων οὖσαι των ανδρων πιστεύονται έν αἷς είσιν αί τε Κάδμου τοῦ Μιλησίου καὶ 'Αρισταίου τοῦ Προ- 15 κοννησίου καὶ τῶν παραπλησίων τούτοις. οἱ δὲ πρὸ τοῦ Πελοποννησιακοῦ γενόμενοι πολέμου καὶ μέχρι της Θουκυδίδου παρεκτείναντες ηλικίας δμοίας έσχον απαντες ώς έπὶ τὸ πολὺ προαιρέσεις, οί τε τὴν Ἰάδα προελόμενοι διάλεπτον την έν τοῖς τότε γρόνοις μάλιστα 20 άνθοῦσαν καὶ οἱ τὴν ἀρχαίαν ᾿Ατθίδα μικράς τινας έχουσαν διαφοράς παρά την Ίάδα. πάντες γάρ οδτοι, καθάπεο έφην, περί την κυρίαν λέξιν μαλλον έσπούδασαν ή περί την τροπικήν, ταύτην δε ώςπερ ήδυσμα παρελάμβανον, σύνθεσίν τε ονομάτων δμοίαν απαντες 25 865 έπετήδευσαν την άφελη και | άνεπιτήδευτον, και οὐδ' έν τῶ σχηματίζειν τὰς λέξεις (καί) τὰς νοήσεις ἐξέβησαν

έπὶ πολύ τῆς τετριμμένης καὶ κοινῆς καὶ συνήθους απασι διαλέκτου. τὰς μὲν οὖν ἀναγκαίας ἀρετὰς ἡ λέξις αὐτῶν πάντων ἔχει (καὶ γὰο καθαρά καὶ σαφής καὶ σύντομός έστιν ἀποχρώντως, σώζουσα τὸν ίδιον ε έκάστη της διαλέκτου χαρακτήρα). τὰς δ' ἐπιθέτους, έξ ων μάλιστα διάδηλος ή τοῦ ρήτορος γίνεται δύναμις. ούτε άπάσας ούτε είς άκρον ηκούσας, άλλ' όλίγας καλ έπλ βοαγύ, ύψος λένω καλ καλλιρημοσύνην καλ σεμνολογίαν και μεγαλοπρέπειαν οὐδὲ δὴ τόνον οὐδὲ βάρος 10 οὐδὲ πάθος διεγεῖρον τὸν νοῦν οὐδὲ τὸ ἐρρωμένον καὶ έναγώνιον πνευμα, έξ ων ή καλουμένη γίνεται δεινότης πλην ένος Ήροδότου, οδτος δε κατά (τε) την έκλογην των ονομάτων και κατά την σύνθεσιν και κατά την των σγηματισμών ποικιλίαν μακοώ δή τινι 15 τοὺς ἄλλους ὑπερεβάλετο, καὶ παρεσκεύασε τῆ κρατίστη ποιήσει την πεζην φράσιν δμοίαν γενέσθαι πει θοῦς τε 866 καλ χαρίτων καλ της είς άκρον ηκούσης ήδονης ένεκα. άρετάς τε τὰς μεγίστας καὶ λαμπροτάτας έξω τῶν έναγωνίων οὐδεν*** έν ταύταις ένέλιπεν, εἴ τε οὐκ 20 εὖ πεφυκώς πρὸς αὐτὰς εἴ τε κατὰ λογισμόν τινα έκουσίως ύπεριδων ως ούχ άρμοττουσων ίστορίαις. ούτε γαρ δημηγορίαις πολλαϊς δ άνηρ ουδ' έναγωνίοις κέγρηται λόγοις, ούτ' έν τῶ παθαίνειν καὶ δεινοποιείν 21 τὰ πράγματα τὴν ἀλκὴν ἔχει.

24 Τούτφ τε δή τῷ ἀνδοί Θουκυδίδης ἐπιβαλών καὶ

³ λέξεις P 4 ἐστιν, ἀποχρώντως σώζονσα distinguebant 5 ἑπάστη τῆς] ἑπάστης MPf 8 βραχύ f: βραχεῖ MP 8 παλλιδόημοσύνην f 10 διεγείροντα Mf διεγείροῦντα P: corr Reiskius 12 πατὰ τὴν MPf: corr Sadaeus p 250 14 σχηματωσμῶν P¹ 15 ὑπερεβάλλετο P 19 hiatum indicaui | [εῖ]τ cum litura (ex α?) P 22 οὐδὲ γὰρ et 23 οὐδ' libri 25—p 363,17 Dionysius epistulae ad Ammaeum de Thucydide c 2 inseruit (Δ) | τε] δὲ MPf | τε ... Θονν.] γὰρ Θονννδίδης τῷ ἀγδρὶ Δ

τοῖς ἄλλοις, ὧν πρότερον ἐμνήσθην, καὶ συνιδων ας έκαστος αὐτῶν ἔσχεν ἀρετάς, ἴδιόν τινα χαρακτῆρα καὶ παρεωραμένον απασι πρώτος είς την ίστορικην πραγματείαν έσπούδασεν άγαγεῖν έπι μέν τῆς έπλογῆς τῶν ονομάτων την τροπικήν και γλωττηματικήν και άπηρ- 5 γαιωμένην καὶ ξένην λέξιν προελόμενος ἀντὶ τῆς κοινῆς 867 και συνήθους τοῖς κατ' αὐτὸν ἀνθρώποις ἐπὶ δὲ | τῆς συνθέσεως των τ' έλαττόνων και των μειζόνων μορίων την άξιωματικήν και αύστηραν και στιβαράν και βεβηκυΐαν καὶ τραγώνουσαν ταῖς τῶν γραμμάτων ἀντιτυ- 10 πίαις τὰς ἀχοὰς ἀντὶ τῆς λιγυρᾶς καὶ μαλακῆς καὶ συνεξεσμένης και μηδεν έχούσης αντίτυπον έπι δε των σγηματισμών, έν οἶς μάλιστα έβουλήθη διενέγχαι τῶν πρὸ αὐτοῦ, πλείστην εἰσενεγκάμενος σπουδήν. διετέλεσε γε τοι τὸν επτακαιεικοσαετή χρόνον τοῦ 15 πολέμου ἀπὸ τῆς ἀρχῆς εως τῆς τελευτῆς τὰς ἀπὸ βύβλους, ας μόνας κατέλιπεν, στρέφων άνω και κάτω και καθ' εν εκαστον των της φράσεως μορίων δινων καὶ τορεύων καὶ τοτὲ μὲν λόγον ἐξ ὀνόματος ποιῶν, τοτε δ' είς ὄνομα συνάγων τον λόγον και νῦν μεν 20 τὸ δηματικὸν ὀνοματικῶς ἐκφέρων, αὖθις δὲ τοὔνομα δημα ποιών, καὶ αὐτών γε τούτων ἀναστρέφων τὰς γρήσεις, ΐνα τὸ μὲν ὀνοματικὸν προσηγορικὸν γένηται,

τὸ δὲ προσηγορικὸν ὀνοματικῶς λέγηται καὶ τὰ μὲν παθητικά δήματα δραστήρια, τὰ δὲ δραστήρια παθητικά πληθυντικών | τε καὶ ένικών έναλλάττων τὰς 868 φύσεις και άντικατηγορών ταῦτα άλλήλων θηλυκά τε 5 ἀρρενικοῖς καὶ ἀρρενικὰ θηλυκοῖς καὶ οὐδέτερα τούτων τισί συνάπτων, έξ ων ή κατά φύσιν ακολουθία πλανάται τάς δὲ τῶν ὀνοματικῶν ἢ μετοχικῶν πτώσεις ποτὲ μεν πρός τὸ σημαινόμενον ἀπὸ τοῦ σημαίνοντος άποστοέφων, ποτε δε πρός τὸ σημαΐνον ἀπὸ τοῦ σημαι-10 νομένου: έν δε τοῖς συνδετικοῖς καὶ τοῖς ποοθετικοῖς μορίοις καὶ ἔτι μᾶλλον ἐν τοῖς διαρθροῦσι τὰς τῶν δυομάτων δυνάμεις ποιητού τρόπον ένεξουσιάζων. πλεῖστα δ' ἄν τις (εύροι) παρ' αὐτῶ σχήματα προσώπων τε ἀποστροφαίς και γρόνων έναλλαγαίς και τρο-15 πικών σημειώσεων μεταφοραίς έξηλλαγμένα των συνήθων και σολοικισμών λαμβάνοντα φαντασίας δπόσα τε γίγνεται πράγματα άντὶ σωμάτων ἢ σώματα άντὶ πρανμάτων και έω' ων ένθυμημάτων (τε και νοημάτων αί μεταξύ παρεμπτώσεις πολλαί γινόμεναι διά 20 πολλοῦ τὴν ἀχολουθίαν κομίζονται· τά τε σχολιὰ | καί 869 πολύπλοκα καὶ δυσεξέλικτα καὶ τὰ άλλα τὰ συγγενῆ τούτοις. εύροι δ' άν τις οὐκ ὀλίγα καὶ τῶν θεατρικῶν σγημάτων κείμενα παρ' αὐτῷ, τὰς παρισώσεις λέγω

¹ ὀνομαστικῶς ΜΡ \mathbf{P} | λέγεται \mathbf{P} 2 3 fort παθητικὰ \langle ποιῶν \rangle 3 τε \mathbf{P} δὲ Δ | ἐναλάττων \mathbf{P} ἀλλάττων Δ 4 ἀντικατηγορῶν Δ \mathbf{P} ἐγκατηγορῶν ΜΡ 5 ἀρσενικοῖς ΜΡ \mathbf{P} | ἀρρενικὰ ΜΡ \mathbf{P} ἀρρενικὰ \mathbf{P} τοτὲ Δ 9 τὸ . . . σημαινομένον] τὸ σημαινόμενον Δ 11 διαρθοῦσι \mathbf{P} 12 νοημάτων Δ 13 εῦροι Δ \mathbf{P} : om MP \mathbf{P} σχήματα] τῶν σχημάτων Δ 14 τοπικῶν ΜΡ \mathbf{P} Δ : corr Kruegerus 15 μεταφοραῖς εχ Δ Reiskius: διαφοραῖς MP \mathbf{P} \mathbf{P} τον συνήθων om Δ 17 γείνεται fuerat in Δ 18 ἐνθημημάτων \mathbf{P} \mathbf{P} τε καὶ νοημάτων Δ : om MP \mathbf{P} cf Sadaeus \mathbf{P} 211 20 πολλοῦ] μαχροῦ Δ

(καὶ παρομοιώσεις) καὶ παρονομασίας καὶ ἀντιθέσεις. έν αίς έπλεόνασε Γοργίας δ Λεοντίνος καὶ οἱ περὶ Πώλον καὶ Λικύμνιον καὶ πολλοὶ άλλοι τών κατ' αὐτὸν ἀκμασάντων, ἐκδηλότατα δὲ αὐτοῦ καὶ γαρακτηρικώτατά έστι τό τε πειρασθαι δι' έλαγίστων ονομάτων 5 πλείστα σημαίνειν πράγματα καὶ πολλά συντιθέναι νοήματα εlς εν, καὶ (τὸ) έτι προσδεχόμενόν τι τὸν άκροατην άκούσεσθαι καταλείπειν ύφ' ων άσαφες γίνεται τὸ βραγύ. ἵνα δὲ συνελών εἴπω, τέτταρα μέν έστιν ώςπερ όργανα της Θουκυδίδου λέξεως το ποιη- 10 τικόν των δνομάτων, τὸ πολυειδές των σχημάτων, τὸ τραχύ της άρμονίας, τὸ τάχος τῶν σημασιῶν γρώματα 870 δὲ αὐτῆς τό τε | στριφνὸν καὶ τὸ πυκνόν, καὶ τὸ πικρὸν και τὸ αὐστηρόν, και τὸ έμβριθές και τὸ δεινὸν καὶ [τὸ] φοβερόν, ὑπὲρ ἄπαντα δὲ ταῦτα τὸ παθητικόν. 15 τοιούτος μεν δή τίς έστιν δ Θουκυδίδης κατά τον τῆς λέξεως χαρακτήρα, ῷ παρὰ τοὺς ἄλλους διήνεγκεν. όταν μεν οὖν ή τε προαίρεσις αὐτοῦ καὶ ἡ δύναμις συνεκδράμη, τέλεια γίνεται κατορθώματα καὶ δαιμόνια: σταν δε ελλείπη το της δυνάμεως, οὐ παραμείναντος 20 μέχοι πάντων τοῦ τόνου, διὰ τὸ τάχος τῆς ἀπαγγελίας άσαφής τε ή λέξις γίνεται καὶ άλλας τινὰς έπιφέρει κῆρας οὐκ εὐπρεπεῖς. τὸ γὰρ ἐν ὧ δεῖ τρόπω τὰ ξένα καὶ πεποιημένα λέγεσθαι καὶ μέγοι πόσου προελθόντα

¹ καὶ παρομοιώσεις Δ : om MPf 4 χαρακτηρικότατα M χαρακτηκώτατα P 7 καὶ ἔτι MPf Δ 8 ἀκούεσθαι Δ | καταλιπεῖν MPf Δ : corr Reiskius 9 τέσσαρα Δ 12 τῶν σημασιῶν] τῶν σχημάτων MPf τῆς σημασίας Δ 13 στριφνὸν MP Δ : στρυφνὸν f | κικρὸν καὶ τὸ πυκνὸν Δ ordine male mutato | πυκνὸν Δ πικνὸν εκ πικρὸν corr P 14 15 καὶ φοβερὸν Δ 15 δὲ αὐτοῦ ταῦτα Δ 16 τοιουτοσί Δ 17 περὶ f 21 ἀπαγγελίας f: ἐπαγγελίας MP nisi quod Δ 16 Δ 23 εὐπρεπὴς M | τόπω r Sylburgio auctore

πεπαῦσθαι, καλά καὶ ἀναγκαῖα θεωρήματα έν πᾶσιν όντα τοῖς ἔργοις, οὐ διὰ πάσης τῆς Ιστορίας φυλάττει. Προειρημένων δε τούτων κεφαλαιωδώς έπὶ τὰς άποδείξεις αὐτῶν ώρα τρέπεσθαι. ποιήσομαι δε οὐ 5 γωρίς ύπερ εκάστης ίδεας τον λόγον, ύποτάττων αὐταῖς | τὴν Θουκυδίδου λέξιν, ἀλλὰ κατὰ πεοιογάς 871 τινας καὶ τόπους, μέρη λαμβάνων τῆς τε διηγήσεως καί των όητορειων καί παρατιθείς τοίς τε πραγματικοίς καὶ τοίς λεκτικοίς κατορθώμασιν ἢ άμαρτήμασι 10 τὰς αἰτίας, δι' ὰς τοιαῦτά ἐστι· δεηθεὶς σοῦ πάλιν καὶ τῶν ἄλλων φιλολόγων τῶν ἐντευξομένων τῆ γραφῆ, τὸ βούλημά μου τῆς ὑποθέσεως ῆς προήρημαι σκοπεῖν, ότι γαρακτήρος έστι δήλωσις απαντα περιειληφυία τὰ συμβεβηχότα αὐτῷ χαὶ δεόμενα λόγου, σχοπὸν ἔγουσα 15 την ώφέλειαν αὐτῶν τῶν βουλησομένων μιμεῖσθαι τὸν ἄνδοα.

Έν ἀρχῆ μὲν οὖν τοῦ προοιμίου προθέσει χρησάμενος, ὅτι μέγιστος ἐγένετο τῶν πρὸ αὐτοῦ πολέμων ὁ Πελοποννησιακός, κατὰ λέξιν οὕτω γράφει. κὰ γὰρ τοὰ πρὸ αὐτῶν καὶ τὰ ἔτι παλαιότερα σαφῶς μὲν εὑρεῖν διὰ χρόνου πλῆθος ἀδύνατον ἦν ἐκ δὲ τεκμηρίων, ὧν ἐπὶ μακρότατον σκοποῦντί μοι ξυνέβη πιστεῦσαι, οὐ μεγάλα νομίζω γενέσθαι οὕτε κατὰ τοὺς πολέμους οὕτε εἰς τὰ ἄλλα. | φαίνεται γὰρ ἡ νῦν Ἑλλὰς καλουμένη 872 το ở πάλαι βεβαίως οἰκουμένη, ἀλλὰ μεταναστάσεις τε

19 Thuc I 1

⁵ τὸν λόγον f: τῶν λόγων MP 8 ὅητοειᾶν P | τοῖς τε πρ. καὶ om P¹ 15 τῶν om P¹ 19 τὰ γὰρ πρὸ αὐτῶν in lacuna omissa rubro supplet M 21 ἀδύνατα Θ sed ἀδύνατον codd FG 22 ξυνέβη (ξυμέβη P¹) πιστεῦσαι MP: πιστεῦσαι ξυμβαίνει f Θ cf 355, 10 24 ές f Θ

οὖσαι τὰ πρότερα καὶ ὁᾳδίως ἕκαστοι τὴν ἑαυτῶν ἀπολείποντες, βιαζόμενοι ὑπό τινων αἰεὶ πλειόνων. τῆς γὰρ
ἐμπορίας οὐκ οἴσης, οὐδ' ἐπιμιγνύντες ἀδεῶς ἀλλήλοις
οὔτε κατὰ γῆν οὔτε διὰ θαλάσσης, νεμόμενοί τε τὰ
αὐτῶν ἕκαστοι, ὅσον ἀποζῆν, καὶ περιουσίαν χρημάτων 5
οὐκ ἔχοντες οὐδὲ γῆν φυ<τεύοντες>*******

873 ** (γνώ)μη δεδουλωμένοι ὡς ἐπὶ Λακεδαιμονίους. καταφρονήσαντες οὖν αὐτῶν καὶ ἐμβοήσαντες ἀθρόοι ικαταφρονήσαντες οὖν αὐτῶν καὶ ἐμβοήσαντες ἀθρόοι ικαταφρονήσαντες οὖν αὐτῶν καὶ ἐμβοήσαντες ἀθρόοι ικαταφρονήσαντες ἀθρόοι ικαταφρονήσαντες ἀθρόοι ικατεσενάσθαι μὴ τοῦτον ὑπ' αὐτοῦ τὸν τρόπον, ἀλλὰ κοινό- 10 τερον μᾶλλον καὶ ἀφελιμώτερον, τοῦ τελευταίου μορίου τῷ πρώτῷ προστεθέντος, τῶν δὲ διὰ μέσου τὴν μετὰ ταῦτα χώραν λαβόντων. ἀγκυλωτέρα μὲν οὖν ἡ φράσις οὕτω σχηματισθεῖσα γέγονε καὶ δεινοτέρα, σαφεστέρα δὲ καὶ ἡδίων ἐκείνως ἄν κατασκευασθεῖσα 'Τῶν δὲ Λακε- 15 δαιμονίων οὐκέτι ἐπεκθεῖν, ἤ προσπίπτοιεν, δυναμένων, γνόντες αὐτοὺς οἱ ψιλοὶ βραδυτέρους ἤδη, συστραφέντες καὶ ἐμβοήσαντες, ικρησαν ἐπ' αὐτοὺς ἀθρόοι ἔκ τε τῆς ὄψεως τὸ θαρρεῖν προσειληφότες, ιτι πολλαπλάσιοι 874 ἦσαν, καὶ ἐκ τοῦ μηκέτι δεινοὺς | αὐτοὺς ὁμοίως σφίσι 20

7 Thuc IV 34

1 ἕκαστος f 2 αlεί MP: ἀεί fΘ 4 δαλάσης P 6 post φν nouem folia uacua reliquit M: φύφηδεδονλωμένοι P sine lacunae indicio. Sylburgius post lacunam locum Thucydideum suppleuit 7 γνώμη] μη Μ φη P 8 οὖν αὐτῶν ΜΡ: οm Θ inclusit f 9 ηδ'] ἦν δ' MPf | ἡ περιοχὴ Mf: ὑπεριοχὴ P sed in mg δὴ περιοχὴ manu recentissima | ἄφελε μὲν] ἀφελίμη MPf 11 ἀφελέστερον ci Reiskius, sed cf p 372, 4 11 μηρίον P 12 πρότω P 13 ἀσκνλωτέρα P¹ 14 οῦτως Μ 16 ἐπελθεῖν Μ ἀπελθεῖν Pf | ἡ Ϻ ἣ (cf p 368, 4) P: ἢ f | προσπίπτειεν Μ²: προσπίπτειν Μ¹ Pf 17 βραδυστέρονς P | ἢδη ... 366, 2 ὑπόληψιν uerba Thucydidis liberius mutata 18 καὶ βοήσαντες P 20 σφίσιν Pf

φαίνεσθαι καταφρονήσαντες, ἐπειδὴ οὐκ εὐθὺς ἄξια τῆς προσδοκίας ἐπεπόνθεσαν, ἢν ἔσχον ὑπόληψιν, ὅτε πρῶτον ἀπέβαινον τῆ γνώμη δεδουλωμένοι ὡς ἐπὶ 26 Λακεδαιμονίους. ὑπεξαιρουμένης δὲ τῆς περιγραφῆς τάσης, τἆλλα πάντα ἀνόμασταί τε τοῖς προσφυεστάτοις ἀνόμασι καὶ περιείληπται τοῖς ἐπιτηδειοτάτοις σχηματισμοῖς, ἀρετῆς τε οὐδεμιᾶς ὡς εἰπεῖν οὕτε λεκτικῆς οὕτε πραγματικῆς ἐνδεῶς ἔσχηκεν ἃς οὐδὲν δέομαι πάλιν ἐξαριθμεῖσθαι.

10 Thuc VII 69 extr—72 init 12 VII 69 17 c 70

έγων, Πυθήν δε καὶ οἱ Κορίνθιοι τὸ μέσον. ἐπειδή δε και οι άλλοι 'Αθηναίοι προσέμισγον τω ζεύγματι, τῆ μεν πρώτη δύμη επιπλέοντες εκράτουν τῶν τετανμένων νεών πρός αὐτῷ καὶ ἐπειρῶντο λύειν τὰς κλείσεις μετά δε τοῦτο πανταγόθεν σφίσι τῶν Συρακοσίων 5 καὶ τῶν συμμάγων ἐπιφερομένων οὐ μόνον πρὸς τῷ ζεύγματι ή ναυμαχία, άλλὰ καλ κατά τὸν λιμένα έγίγνετο καὶ ἦν καρτερά καὶ οΐα οὐχ έτέρα τῶν πρό-876 τερον. πολλή μεν γάρ έκατέροις προθυμία ἀπὸ τῶν ναυτών ές τὸ έπιπλεῖν, ὁπότε κελευσθείη, ἐγίγνετο, 10 πολλή δ' ή άντιτέχνησις των κυβεονητών καὶ άνωνισμός πρός αλλήλους, οί τε έπιβάται έθεράπευον, ότε προσπέσοι ναῦς νηί, μὴ λείπεσθαι τὰ ἀπὸ τοῦ καταστοώματος της άλλης τέγνης, πας τέ τις έν ὧ προσετέτακτο αὐτὸς ἕκαστος ἠπείγετο πρῶτος φαίνεσθαι. ξυμ- 15 πεσουσών δ' έν όλίγω πολλών νεών (πλεισται γάρ δή αδται έν ολίγω έναυμάχησαν. βραχύ γάρ απέλιπον ξυναμφότεραι διακόσιαι γενέσθαι) αί μεν εκβολαί διά τὸ μὴ εἶναι τὰς ἀνακρούσεις καὶ διέκπλους ὀλίγαι έγίγνοντο αί δὲ προσβολαί, ὡς τύχοι ναῦς νηὶ προσπε- 20 σοῦσα ἢ διὰ τὸ φυγεῖν ἢ ἄλλη ἐπιπλέουσα, πυκνότεραι ήσαν. καλ δσον μεν χρόνον προσφέροιτο ναῦς, οί άπὸ τῶν καταστρωμάτων τοῖς ἀκοντίοις καὶ τοξεύμασι καὶ λίθοις ἀφθόνοις ἐπ' αὐτὴν ἐχρῶντο ἐπειδὴ δὲ 877 προσμίξειαν, οἱ ἐπιβάται | εἰς γεῖρας ἰόντες ἐπειρῶντο 25

¹ κοπρίνθιοι M^1 2 δὲ om h | καl οἱ ἄλλοι etiam Thucydidis cod E: οἱ ἄλλοι Θ ADFG om B 6 καl τῶν] καl Θ | ξνμμάχων f | οὁ μόνον] οὸ Θ 7 ξεύματι P: ξεύγματι ἔτι μόνον Θ 8 οἱα M 9 πολλὴν M 17 όλίγω M P: ἐλαχίστω f Θ 18 ἐμβολαὶ M Pf ut plerique Thucydidis codices: ἐμβολαὶ CE 21 φυγεῖν etiam Thucydidis codd ADF, ceteri φεύγειν 24 ἀφθόνοις M ἀφθονεῖς P: ἀφθόνως f Θ

ταῖς ἀλλήλων ναυσίν ἐπιβαίνειν. συνετύγγανέ τε πολλαγοῦ διὰ τὴν στενογωρίαν τὰ μὲν ἄλλοις ἐμβεβληκέναι, τὰ δὲ αὐτοὺς ἐμβεβλῆσθαι, δύο τε περὶ μίαν καὶ ἔστιν ἡ καὶ πλείους ναῦς κατ' ἀνάγκην ξυνηο-5 τῆσθαι καὶ τοῖς κυβερνήταις τῶν μὲν φυλακήν, τῶν δ' ἐπιβουλὴν μὴ καθ' εν εκαστον, κατὰ πολλὰ δὲ πανταγόθεν περιεστάναι, καὶ τὸν κτύπον μέναν ἀπὸ πολλῶν νεῶν συμπιπτουσῶν, ἔκπληξίν τε ἅμα καὶ ἀποστέοησιν της ακοης ών οι κελευσταί έφθέγγοντο παρέχειν. 10 πολλή γαο έτέρα ή παρακέλευσις καὶ ή βοή ἀφ' έκατέρων τοῖς κελευσταῖς κατά τε τὴν τέχνην καὶ πρὸς την ναυτικήν φιλονεικίαν έγίγνετο τοῖς μεν Αθηναίοις βιάζεσθαί τε τὸν ἔκπλουν ἐπιβοῶντες, καὶ πεοὶ τῆς ἐς την πατρίδα σωτηρίας νῦν, εἴ ποτε, προθύμως ἀντι-15 λαμβάνεσθαι τοῖς δὲ Συρακοσίοις καὶ ξυμμάγοις καλὸν είναι κωλύσαί τε αὐτοὺς | διαφυγείν, καὶ τὴν οἰκείαν 878 έκάστους πατρίδα νικήσακτας έπαυξησαι και οί στρατηγοί προς έτι έκατέρων, εί τινά που δρώεν μή κατ' άνάγκην πούμναν κοουόμενον άνακαλοῦντες όνομαστί 20 τον τριήραρχον ήρώτων, οί μεν Αθηναΐοι, εί την πολεμιωτάτην γην οίκειοτέραν ήδη της ού δι' όλίγου πόνου έπτημένης θαλάσσης ήγούμενοι ἀποχωροῦσιν οί δὲ

¹ ξυνετύγχανέ f 4 $\tilde{\eta}$] $\tilde{\eta}$ 'idemque sescentiens' P 7 μέγαν $M\Theta$ [μέγαν] f: om P 8 νεῶν MP ut Thucydidis libri ABDEF: $| τῶν | νεῶν | f | ξυμπιπτουσῶν f 9 φθέγγοιντο <math>\Theta$ 10 ἐτέρα $\tilde{\eta}$ M1P: $δ\tilde{\eta}$ $\tilde{\eta}$ Thucydidis B $δ\tilde{\eta}$ M^2 f cum ceteris Θ libris $| καὶ \tilde{\eta}$ MP $καὶ [\tilde{\eta}]$ f: καὶ Θ 12 ναντικὴν MP: αὐτίκα fΘ 14 νῦν εἴ] νυνί P | ποτε MP: ποτε καὶ αὖθις fΘ | ἀντιλαβέσθαι <math>Θ 16 καλύσαι f 17 ἐκάστου f | νικήσαντες <math>M1h 18 δρῶ[ε]ν cum litura M 19 πρϋμναν sed μ puncto deletum M πρῶμναν P 21 [γῆν] f | δι²] δε' P [πόνου] f omittunt Θ libri ADEFG 22 ἐκτημένης M1 $\mathring{\eta}$ κτημένης P: κεκτημένης M2 Φ

Συρακόσιοι, εί οθς σαφως ίσασι προθυμουμένους Αθηναίους παντί τρόπφ διαφυγείν, τούτους αὐτοί φεύγοντας φεύγουσιν. ὅ τ' ἐκ τῆς γῆς πεζὸς ἀμφοτέρων Ισορρόπου της ναυμαχίας καθεστηκυίας πολύν τὸν άγωνα και ξύστασιν τῆς γνώμης εἶχε, φιλονεικών μέν 5 δ αὐτόθεν περί τοῦ πλείονος ἤδη καλοῦ, δεδιότες δὲ οί ἐπελθόντες, μὴ τῶν παρόντων ἔτι χείρω πράξωσι. πάντων γὰο δη άνακειμένων τοῖς 'Αθηναίοις ές τὰς 879 ναῦς ὅ τε φόβος ἦν ὑπὲο τοῦ μέλλοντος οὐδενὶ ἐοι κὼς καὶ διὰ τὸ ἀνώμαλον καὶ τὴν ἔποψιν τῆς ναυμαχίας 10 έκ τῆς γῆς ἠναγκάζοντο ἔγειν. δι' ὀλίγου γὰρ οὔσης τῆς θέας καὶ οὐ πάντων ἄμα ἐς τὸ αὐτὸ σκοπούντων, εί μέν τινες ίδοιέν πη τούς σφετέρους έπικρατούντας, άνεθάρσησάν τε αν και πρός ανάκλησιν θεων μή στερήσαι σφάς της σωτηρίας έτρεποντο οι δε έπι το 15 ήσσώμενον βλέψαντες όλοφυρμώ τε άμα μετά βοής έχοωντο και άπο των δρωμένων της όψεως και την γνώμην μαλλον των έν τω έργω έδουλούντο άλλοι δε και πρός αντίπαλόν τι τῆς ναυμαγίας απιδόντες διὰ τὸ ἀκρίτως ξυνεχές τῆς ἁμίλλης καὶ τοῖς σώμασιν 20 αὐτοῖς ἴσα τῆ δόξη περιδεῶς ξυναπονεύοντες ἐν τοῖς γαλεπώτατα διήγον ἀεὶ γὰο παρ' όλίγον ἢ διέφευγον ἢ ἀπώλλυντο. ἦν τε ἐν τῷ στρατεύματι τῶν 'Αθηναίων, έως ανγώμαλα έναυμάγουν, πάντα δμοῦ ακοῦσαι, όλο-880 φυρμός βοή, νικώντες πρατούμενοι, άλλα όσα έν | με- 25 νάλω κινδύνω μένα στρατόπεδον πολυειδη άνανκάζοιτο

3 Thuc VII 71

^{1&#}x27;Αθηναίους emblema Dionysio uetustius 10 ἀνώμαλλον P
14 τε] ται P 19 ἀντι παλού P ἀντιπάλου f | ἀποδόντες pr P
23 τῷ MPf ut Θ libri ADEF: τῷ αὐτῷ ceteri Θ
Dion, Halicarn, V.

φθέγγεσθαι. παραπλήσια δὲ καὶ οἱ ἐπὶ τῶν νεῶν αὐτοῖς ἔπασχον, ποίν γε δη οἱ Συρακόσιοι καὶ οἱ ξύμμαγοι, έπὶ πολύ ἀντισγούσης τῆς ναυμαγίας, ἔτρεψάν τε τούς 'Αθηναίους καὶ ἐπικείμενοι λαμποῶς, πολλῆ 5 πραυγή και διακελευσμώ χρώμενοι, κατεδίωκον ές την νην. τότε δη δ μέν ναυτικός στοατός άλλος άλλη, οσοι μή μετέωροι έάλωσαν, κατενεχθέντες έξέπεσον ές τὸ στρατόπεδον. ὁ δὲ πεζὸς οὐκέτι διαφόρως, άλλ' άπὸ μιᾶς δομῆς οἰμωγῆ τε καὶ στόνω πάντες δυσανα-10 σχετούντες τὰ γιγνόμενα, οἱ μὲν ἐπὶ τὰς ναῦς παρεβοήθουν, οδ δέ πρός τὸ λοιπὸν τοῦ τείγους ές φυλακήν: άλλοι δε και οι πλεϊστοι ήδη περί σφας αὐτούς και όπη σωθήσουται διεσκόπουν. ἦν τε ἐν τῷ παραυτίκα οὐδεμιᾶς δη τῶν ξυμπασῶν ἐλάσσων ἔκπληξις. παρα-15 πλήσιά τε έπεπόνθεσαν καὶ ἔδρασαν αὐτοὶ ἐν Πύλω: διαφθαρεισών γάρ των νεών τοῖς Λακεδαιμονίοις προσαπώλλυντο αὐτοῖς καὶ οἱ ἐν τῆ νήσω ἄνδρες διαβε βημότες. καὶ τότε τοῖς 'Αθηναίοις ἀνέλπιστον ἦν 881 τὸ κατὰ γῆν σωθήσεσθαι, ἢν μή τι παρὰ λόγον γίγνηται. 20 γενομένης δ' Ισγυράς της ναυμαχίας καλ πολλών νεών αμφοτέροις καὶ ανδρῶν απολομένων οἱ Συρακόσιοι καὶ οί ξύμμαγοι ἐπικρατήσαντες τά τε ναυάνια καὶ τοὺς νεχρούς ἀνείλοντο καὶ ἀποπλεύσαντες πρὸς τὴν πόλιν τρόπαιον ἔστησαν.'

20 Thuc VII 72

⁴ λαμπρῶς...5 χρώμενοι om P 6 δη δε Θ 9 οἰμωγῆν P 13 ὅπη an εἴπη M non liquet 15 τε πεπόνθεσαν Θ 16 διαφθαρρεισῶν Μ 17 αὐτοῖς MPf ut Θ libri ABDEF: αὐταῖς ceteri Θ, r | διεβεβηπότες P 19 παράλογον M Θ 21 ἀπολλομένων P 22 ἐπιπρατήσαντες M Θ: ἐπιπρατοῦντες Pf 23 πόλην P

Έμοι μεν δη ταῦτα και τὰ παραπλήσια τούτοις 27 άξια ζήλου τε καὶ μιμήσεως έφάνη, τήν τε μεγαληνορίαν τοῦ ἀνδρὸς καὶ τὴν καλλιλογίαν καὶ τὴν δεινότητα καὶ τὰς ἄλλας ἀρετὰς ἐν τούτοις τοῖς ἔργοις έπείσθην τελειοτάτας είναι, τεμμαιρόμενος, δτι πάσα 5 ψυχή τούτω τῷ γένει τῆς λέξεως ἄγεται, καὶ οὕτε τὸ άλογον τῆς διανοίας κριτήριον, ὧ πεφύκαμεν ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἡδέων ἢ ἀνιαρῶν, ἀλλοτριοῦται πρὸς αὐτὸ οὕτε τὸ λογικόν, έφ' οὖ διαγιγνώσκεται τὸ έν 882 έκα στη τέχνη καλόν· οὐδ' αν έχοιεν οὔδ' οἱ μὴ πάνυ 10 λόγων έμπειροι πολιτικών είπειν, έφ' ότω δυσγεραίνουσιν δνόματι ή σχήματι, ούθ' οί πάνυ περιττοί καί τῆς τῶν πολλῶν ὑπερορῶντες ἀμαθίας μέμψασθαι τὴν κατασκευήν ταύτης της λέξεως, άλλα και το των πολλών καὶ (τὸ) των όλίγων την αὐτην ὑπόληψιν έξει 15 ό μέν γε πολύς έκεῖνος ιδιώτης οὐ δυσχερανεῖ τὸ φορτικὸν τῆς λέξεως καὶ σκολιὸν καὶ δυσπαρακολούθητον. δ δε σπάνιος καὶ οὐδ' ἐκ τῆς ἐπιτυχούσης ἀγωγῆς γιγνόμενος τεγνίτης οὐ μέμψεται τὸ ἀγεννὲς καὶ χαμαιτυπες και ακατάσκευον. αλλά συνωδον έσται τό τε 20 λογικόν καὶ τὸ ἄλογον κριτήριον, ὑφ' ὧν ἀμφοτέρων άξιουμεν απαντα κρίνεσθαι κατά τὰς τέχνας.

έργάσηται θάτερον, οὐκέτι καλὸν οὐδὲ τέλειον ἀποδί- 24 δωσι τὸ ἕτερον. έγὰ γοῦν οὐκ ἔχω, πῶς ἐκεῖνα ἐπαι-28

⁵ τεμμαιοόμεν[ος] cum litura M 6 οὔτι pr P 9 αὐτό* cum rasura M | έφ' MP: ὑφ' f | διαγινώσκεται M 10 ἡπάστη P 11 πολιτεικῶν P 12 οἱ M²f: οἱ μἡ M¹P 13 πέμψασθαι P¹ 15 παὶ τῶν ἀλόγων MPf: corr Reiskius 16 δυσχεραίνει MPf: corr idem 18 ὑποτυχούσης MP: τυχούσης f 19 ἀγεννὲς Mf: ἀγενὲς Ph 23 hiatum indicaui iam a Sylburgio notatum 25 γ' οὖν MP

νέσω τὰ δοκοῦντα μεγάλα καὶ θαυμαστὰ εἶναί τισιν. όσα μηδε τὰς | πρώτας ἀρετὰς ἔγει καὶ κοινοτάτας, ἀλλ' 883 έκνενίκηται τῷ περιέργω καὶ περιττῷ μήτε ἡδέα εἶναι μήτε ωφέλιμα. ὧν όλίγα παρέξομαι δείγματα παρα-5 τιθείς εὐθὺς έκάστοις τὰς αἰτίας, δι' ἃς περιέστηκεν είς τὰς ἐναντίας ταῖς ἀρεταῖς κακίας. ἐν μὲν οὖν τῆ τρίτη βύβλω τὰ περί Κέρκυραν ώμα καὶ ἀνόσια ἔργα διά την στάσιν είς τους δυνατωτάτους έκ τοῦ δήμου γενόμενα διεξιών, έως μεν έν τῶ κοινῶ καὶ συνήθει 10 τῆς διαλέκτου τρόπω τὰ πραγθέντα δηλοί, σαφῶς τε καὶ συντόμως καὶ δυνατώς απαντα είρηκεν άρξάμενος δε έπιτρανωδείν τας κοινάς των Ελλήνων συμφοράς καλ την διάνοιαν έξαλλάττειν έκ τῶν έν έθει μακρῶ τινι γίγνεται χείρων αὐτὸς έαυτοῦ. ἔστι δὲ τὰ μὲν 15 πρώτα, ὧν οὐδείς ἀν ὡς ἡμαρτημένων ἐπιλάβοιτο, ταῦτα: 'Κερχυραῖοι δὲ αΙσθόμενοι τάς τε 'Αττικάς ναῦς προσπλεούσας τάς τε τῶν πολεμίων οἰγομένας, λαβόντες τοὺς Μεσσηνίους εἰς τὴν πόλιν ἤγαγον πρότερον ἔξω όντας, καὶ τὰς ναῦς περιπλεῦσαι | κελεύσαντες, ἃς 884 20 έπλήρωσαν, ές τὸν Τλαϊκὸν λιμένα, ἐν ὅσω περιεκομίζοντο, τῶν ἐχθοῶν εἴ τινα λάβοιεν ἀπέκτεινον, καὶ ἐκ τῶν νεῶν ὅσους ἔπεισαν εἰσβῆναι ἐκβιβάζοντες ἀνεγρώντο είς τὸ "Ηραιόν τε έλθόντες, τῶν ίκετῶν ὡς πεντήμοντα άνδρας δίκην ύποσχεῖν ἔπεισαν καὶ κατέ-

16 Thuc III 81

2 καὶ om P 4 ἀφέλημα M^1 6 κακίαις M^1 7 βίβλω MP, f 9 συνήθη P 13 ἐξαλάττειν P 14 γίγεται P^1 16 αἰσθανόμενοι f 17 προσπλεούσας ... 19 ναῦς om P 18 τοὺς M: τούς τε f Θ | μεσηνίους M^1 , f | ἐς f 20 ἐλαϊκὸν (ὑ sscr) M^1 21 ἀπέπτειρον P 22 ἐσβηναι f | ἀνεχρώντο MP ἀπεχρώντο γρ F in Θ : ἀνεχώρησαν f ἀπεχώρησαν Θ cf Pollux IX 153 Hesychius Suidasque u ἀνεχρήσαντο 23 ἐς f | οἰκετῶν P

γνωσαν απάντων θάνατον οί δε πολλοί των ίκετων, όσοι οὐκ ἐπείσθησαν, ὡς έώρων τὰ γιγνόμενα, διέφθειρον έν τῶ ἱερῶ ἀλλήλους, καὶ έκ τῶν δένδρων τινὲς ἀπήγχουτο, οδ δ' ώς ξααστοι έδύναυτο αυπλούντο. ημέρας τε έπτά, ας αφικόμενος δ Εύρυμέδων ταις 5 έξήκοντα ναυσί παρέμεινε, Κερκυραΐοι σφών αὐτών τοὺς έγθροὺς δοκοῦντας εἶναι έφόνευον, τὴν μὲν αΙτίαν έπιφέροντες τοῖς τὸν δῆμον καταλύουσιν ἀπέθανον 885 δέ τινες καὶ Ιδίας ἔγθοας ἕνεκα, καὶ ἄλλοι | γοπμάτων σφίσιν ὀφειλομένων ὑπὸ τῶν λαβόντων. πᾶσά τε ίδέα 10 κατέστη θανάτου, καὶ οἶον φιλεῖ ἐν τῷ τοιούτῳ γίγνεσθαι, οὐδεν ο τι οὐ ξυνέβη, καὶ ἔτι περαιτέρω. καὶ νὰο πατὴο παῖδα ἀπέκτεινε, καὶ ἀπὸ τῶν ἱερῶν άπεσπώντο καὶ πρὸς αὐτοῖς ἐκτείνοντο, οἱ δέ τινες καὶ περιοικοδομηθέντες έν τοῦ Διονύσου τῶ ἱερῶ ἀπέθανον 15 ούτως ώμη στάσις προύχώρησε, και έδοξε μαλλον, διότι έν τοῖς πρώτη έγένετο: ἐπεὶ ὕστερόν γε καὶ πᾶν ὡς είπεῖν τὸ Ἑλληνικὸν ἐκινήθη, διαφορῶν ⟨οὐσῶν⟩ έκασταγού τοῖς τε τῶν δήμων προστάταις τοὺς 'Αθηναίους ἐπάγεσθαι καὶ τοῖς ὀλίγοις τοὺς Λακεδαιμο- 20 νίους.

ὰ δὲ τούτοις ἐπιφέρει, σκολιὰ καὶ δυσπαρακολού-29
δητα καὶ τὰς τῶν σχηματισμῶν πλοκὰς σολοικοφανεῖς
ἔχοντα καὶ οὕτε τοῖς κατ' ἐκεῖνον τὸν βίον γενομένοις
ἐπιτηδευθέντα οὕτε τοῖς ὕστερον, ὅτε μάλιστα ἤκμασεν 25

17 Thuc III 82

¹ πάντων Θ 2 διέφθειρον MP: διέφθειραν αὐτοῦ fΘ 4 ἀνηλοῦντο M^2 fΘ: ἀναλοῦντο M^1 P 6 παρέμεινε περαυραίοις MP: παρέμεινε, οἱ Κερα. f 7 ἐχροὺς P 8 τὸν] τῶν P 9 ἰδέας pr P 14 15 καὶ [οἱ] π. f 18 οὐσῶν fΘ: om MP 24 τὸν βίον etsi otiosum est, caue ne suspectes

ή πολιτική δύναμις. ἃ μέλλω νυνὶ λέγειν. 'έστα σίαζέν 886 τε οὖν τὰ τῶν πόλεων, καὶ τὰ ἐφυστερίζοντά που ἐπιπύστει τῶν προγενομένων πολὺ ἐπέφερε τὴν ὑπερβολὴν τοῦ καινοῦσθαι τὰς διανοίας τῶν τ' ἐπιχειρήσεων περι-5 τεχνήσει καὶ τῶν τιμωριῶν ἀτοπία.' ἐν τούτοις τὸ μέν πρώτον τών κώλων περιπέφρασται πρός οὐδέν άναγκαῖον. 'ἐστασίαζέ τε οὖν τὰ τῶν πόλεων'. ὑγιέστερον γαρ ην είπειν 'έστασίαζον αι πόλεις', τὸ δ' έπὶ τούτω λεγόμενον 'καὶ τὰ έφυστερίζοντά που' δυσεί-10 καστόν έστι σαφέστερον δ' αν έγένετο δηθέν ούτως. 'αί δ' ύστεροῦσαι πόλεις'. οἶς ἐπίκειται 'ἐπιπύστει τῶν προγεγενημένων πολύ επέφερε την υπερβολην ές τὸ καινοῦσθαι τὰς διανοίας'. βούλεται μὲν γὰο λέγειν. 'οί δὲ ύστερίζοντες ἐπιπυνθανόμενοι τὰ γεγενημένα 15 παρ' έτέροις ελάμβανον ύπερβολην έπὶ τὸ διανοεῖσθαί τι καινότερον' γωρίς δὲ τῆς πλοκῆς οὐδὲ οἱ τῶν ὀνομάτων σγηματισμοί ταῖς ἀχοαῖς είσιν ήδεῖς. τούτοις έπιφέρει κεφάλαιον άλλο | ποιητικής, μᾶλλον δὲ διθυ-887 οαμβικής σκευωρίας ολκειότερον 'των τ' έπιγειρήσεων 20 έπιτεγνήσει καὶ τῶν τιμωριῶν ἀτοπία καὶ τὴν εἰωθυῖαν τῶν ὀνομάτων ἀξίωσιν ἐς τὰ ἔργα ἀντήλλαξαν τῆ δικαιώσει.' δ γαο βούλεται δηλοῦν έν τῆ δυσεξελίκτω πλοκή, τοιοῦτόν έστι 'πολλήν την επίδοσιν ελάμβανον

1 Thuc III 82, 3

¹ πολιτηνη $P \mid \hat{\epsilon}$ στασίαζέν τε $\mid \hat{\epsilon}$ στασίαζοντο $MP \mid \hat{\epsilon}$ στασίαζόν τε f. cf u 7 $2 \mid \hat{\epsilon}$ πλύστει MP: πύστει fΘ. emendauit Reiskius cf u 14 $3 \mid \hat{\epsilon}$ πολλύ MPfΘ: πολλην Reiskius cf u 12 4 τοῦ $\mid u$ 12 $\hat{\epsilon}$ ς τὸ probatum Stahlio uereor ne ex interpretatione p 375, 1 sumptum sit cf u 15 $7 \mid \hat{\epsilon}$ στασίαζετο m $Pf \mid \hat{\epsilon}$ ς τὸ $\mid \hat{\epsilon}$ ς τ

είς τὸ διανοεῖσθαί τι καινότερον περί τὰς τέγνας τῶν έγχειοημάτων καὶ περί τὰς ὑπερβολὰς τῶν τιμωριῶν. τά τε ελωθότα δνόματα έπλ τοῖς πράγμασι λέγεσθαι μετατιθέντες άλλως ήξίουν αὐτὰ καλεῖν.' ή δ' 'έπιτέγνησις' καὶ ἡ 'τῶν τιμωριῶν ἀτοπία' καὶ ἡ 'εἰωθυῖα 5 τῶν ὀνομάτων ἀξίωσις' καὶ ἡ 'εἰς τὰ ἔργα ἀντηλλαγμένη δικαίωσις' περιφράσεως ποιητικής έστιν ολκειοτέρα, οίς έπιτίθησι τὰ θεατρικά σχήματα ταυτί· 'τόλμα μέν γὰρ άλόγιστος άνδρία φιλέταιρος ένομίσθη, μέλλησις δέ προμηθής δειλία εὐπρεπής. παρομοιώσεις γὰρ ἀμφό- 10 τερα ταῦτα καὶ παρισώσεις περιέχει, καὶ τὰ ἐπίθετα 888 παλλωπισμοῦ χάριν | πεῖται· τὸ γὰρ οὔτε θεατρικὸν * * άλλ' άναγκαῖον τῆς λέξεως σχημα τοιοῦτ' ἂν ἦν. 'τὴν μεν γαο τόλμαν ανδοίαν εκάλουν, την δε μελλησιν δειλίαν.' ὅμοια δὲ τούτοις ἐστὶ καὶ τὰ συναπτόμενα 15 τὸ δὲ σῶφρον τοῦ ἀνάνδρου πρόσχημα, καὶ τὸ πρὸς απαν συνετον έπὶ παν ἀργόν' κυριώτερον δ' αν ούτως έλέχθη: 'οί δε σώφρονες άνανδροι, καὶ οί συνετοί πρὸς απαντα έν απασιν ἀργοί.

εὶ μέχρι τούτων προελθών ἐπαύσατο τὰ μὲν καλ-30 λωπίζων, τὰ δὲ σκληραγωγῶν τὴν λέξιν, ἦττον ἂν 21 ὀχληρὸς ἦν. νῦν δ' ἐπιτίθησιν 'ἀσφάλεια δὲ τὸ ἐπι-βουλεύσασθαι, ἀποτροπῆς πρόφασις εὔλογος. καὶ ὁ μὲν χαλεπαίνων πιστὸς ἀεί, ὁ δ' ἀντιλέγων αὐτῷ ὕποπτος.' καὶ γὰρ ἐν τούτοις πάλιν ἄδηλον μέν ἐστι, τίνα βού-25

⁸ Thuc III 82, 4 23 III 82, 5

³ πράγμασιν P 6 ἀντηλλαμένη P 8 ἐπίδησι P 9 φιλαίτερος P 11 περισώσεις M^1 12 παλωπισμοῦ P | alterum membrum deesse uidit Reiskius 17 ξυνετὸν f | ἐπίπαν MPf 19 ἄπασι P 20 τὰ μὲν iterat P 22 ἐπιτήδησιν P | ἐπιτήδησιν ἀσφαλεία· ᾿Ασφάλεια δὲ f

λεται δηλούν τὸν γαλεπαίνοντα καὶ πεοὶ τίνος, τίνα δὲ τὸν ἀντιλέγοντα καὶ ἐφ' ὅτω. | 'ἐπιβουλεύσας δέ τις' 889 φησί τυχών τε ξυνετός, καὶ ύπονοήσας έτι δεινότερος. προβουλεύσας δε όπως μηδεν αύτῶ δεήσει, τῆς έται-5 ρίας διαλυτής καὶ τοὺς έναντίους έκπεπληνμένος.' ούτε γὰο δ 'τυχών' ἐμφαίνει μᾶλλον, δ βούλεται δηλοῦν, ούτε δ αὐτὸς τυχών τε καὶ ὑπονοήσας ἄμα νοεῖσθαι δύναται, εί γε δ μεν τυχών έπι τοῦ κατοοθώσαντος καὶ ἐπιτυγόντος ὁ ἤλπισε λέγεται, ὁ δὲ ὑπονοήσας ἐπὶ 10 τοῦ προαισθομένου τὸ μήπω πραγθέν ἀλλ' ἔτι μέλλον κακόν. καθαρός δε και τηλαυγής δ νούς ούτως αν ην. 'οι τ' επιβουλεύοντες ετέροις εί κατορθώσειαν. δεινοί και οι τας επιβουλάς προύπονοοῦντες εί φυλάξαιντο, έτι δεινότεροι δ δε προιδόμενος, όπως μηδεν 15 αύτῶ δεήσει μήτ' ἐπιβουλῆς μήτε φυλακῆς, τάς τε έταιρίας διαλύειν έδόκει καὶ τοὺς έναντίους έκπεπληγθαι.' |

31 μίαν δὲ τούτοις ἐπιθεὶς περίοδον ἀγκύλως εἰρη-890 μένην καὶ δυνατῶς μετὰ τοῦ σαφῶς. 'ἀπλῶς δὲ ὁ ἐπικελεύσας τὸν μὴ διανοούμενον' ποιητικῆ πάλιν χρήσεται μεταλήψει. 'καὶ μὴν καὶ τὸ συγγενὲς τοῦ

2 Thuc III 82, 5 22 III 82, 6

² δέ τι f 3 τυχών τε] τυχὼν Θ | ξυνετός f | ὑπονοήσας f Θ: ἐπινοήσας M Ρ 4 αὐτῶ M Ρ: αὐτῶν f Θ | τῆς M Ρ: τῆς τε f Θ | ἑτερίας δια|αλυτὴς Ρ 5 ἐππεπλησμένος Ρ 7 τυχῶν M | ἐπινοήσας M P f | νοῆσθαι f 9 ὑπονοήσας M P: νοήσας f 10 ἔτι M: ἔτι P f | μᾶλλον M P f: corr Reiskius 11 τηλανγὴς c p 336, 18 13 προεπινοῦντες M f προεπινοῦντες P: corr Reiskius 14 προειδόμενος M P f 15 αὐτῷ M P, f | ἔπιβονλὴς M 21 μὴ ἀνοούμενον P 22 χρήσεται Ρ χρήσασθαι M: ἔχρήσατο f. cf Sadaeus p 216 | ξυγγενὲς f

εταιρικοῦ ἀλλοτριώτερον έγένετο διὰ τὸ ετοιμότερον είναι απροφασίστως τολμαν.' τὸ γὰρ 'συγγενές' και τὸ 'έταιρικόν' (άντὶ τῆς συγγενείας καὶ τῆς έταιρίας) κείμενον μετείληπται τό τε 'άπροφασίστως τολμαν' άδηλον, εί τε έπὶ τῶν φίλων κεῖται νῦν εί τε έπὶ τῶν 5 συγγενών, αλτίαν γαρ αποδούς, δι' ην τούς συγγενείς άλλοτριωτέρους έκρινον των φίλων, έκιτίθησιν, ότι τόλμαν αποοφάσιστον παρείγοντο, σαφής δ' αν ήν (δ) λόγος, ελ τοῦτον έξήνενκε τὸν τρόπον κατὰ τὴν έαυτοῦ βούλησιν σχηματίζων και μὴν και τὸ έταιρικὸν 10 ολκειότερον έγένετο τοῦ συγγενοῦς διὰ τὸ έτοιμότερον είναι απροφασίστως τολμάν. περιπέφρασται δε καί τὰ ἐπὶ τούτοις, καὶ οὕτε ἰσγυρῶς οὕτε σαφῶς ἀπήν-891 γελται: 'οὐ γὰο μετὰ τῶν κειμένων νόμων ἀφε λείας αί τοιαῦται σύνοδοι, άλλὰ παρὰ τοὺς καθεστῶτας 15 πλεονεξία.' ὁ μὲν νοῦς ἐστὶ τοιόςδε. 'οὐ γὰρ ἐπὶ ταῖς κατά νόμον ώφελείαις αί των έταιριων έγίνοντο σύνοδοι, άλλ' έπὶ τῷ παρὰ τοὺς νόμους τι πλεονεπτεῖν.' 'Καὶ δοκοι' φησίν 'εί' που ἄρα έγίγνοντο συναλλαγης, έν τῶ αὐτίκα πρὸς τὸ ἄπορον ⟨έκατέρω⟩ διδόμενοι 20 ζόγυον, ούκ έγόντων άλλοθεν δύναμιν' έν τούτοις

² άντι γὰς τῆς συγγενείας και τῆς ἐταιρίας εἶπεν μεταλαβών συγγενές και έταιφικόν. SCHOLION M 19 Thuc III 82, 7

¹ έτεριποῦ Ρ 2 ἀποφασίστως Ρ 3 suppleui secundum scholion: ⟨ἀντὶ συγγενῶν καὶ ἐταίρων⟩ supplet Kruegerus 6 ἀποδιδούς MPf: corr Sadaeus l. s. 6 ἀποδιδοὺς MPf: corr Sadaeus l. s. 9 ὁ cum Kruegero addidi | ἐξήνεγκεν P 11 τοῦ συγγενὲς P¹ τοὺς συγγενοὺς M 12 παραπέφρασται M¹ 14 ἀφελίας Θ ἀφελία Dionysium legisse u 16 apparet 15 ξύνοδοι f 17 ξγίγνοντο f | $(\sigma \acute{v})$ νοδοι άλλ'... 19 $\sigma v(ναλλαγῆs)$ iterat P 19 γένοιντο Θ et infra libri | ξυναλλαγῆs f 20 ξαατέρ φ f Θ : om MP sed cf p 378, 6. 9. 11 21 ἴσχον P 23 ξτερικὸν M

ύπερβατόν τε καὶ περίφρασις: οἱ μὲν νὰρ 'ὅρκοι τῆς συναλλαγής' τὸ σημαινόμενον ἔγουσι τοιοῦτον. 'οἱ δὲ περί τῆς φιλίας δοχοι εἴ που ἄρα γένοιντο', τὸ δὲ 'ἴσγυον' δι' ὑπερβατοῦ κείμενον τῷ 'αὐτίκα' ἔπεται. 5 βούλεται γὰρ δηλοῦν 'ἐν τῷ παραυτίκα ἴσγυον' τὸ δὲ πρός τὸ ἄπορον έκατέρω διδόμενοι, οὐκ ἐγόντων ἄλλοθεν δύναμιν' σαφέστερον αν ήν ούτως έξενεχθέν: ΄διὰ τὸ μηδεμίαν ἄλλην ἔχειν δύναμιν κατὰ τὸ ἄπορον έκατέοω διδόμενοι'. τὸ δὲ κατάλληλον τῆς διανοίας 10 ην αν τοιούτο: | 'οἱ δὲ περὶ τῆς φιλίας ὅρχοι εἰ' που 892 άρα γένοιντο, ἀπορία πίστεως άλλης έκατέρω διδόμενοι 32 εν τῷ παραχρῆμα ἴσχυον.' σκολιώτερα δὲ τούτων έστὶ καὶ ἃ μετὰ ταῦτα τίθησιν 'έν δὲ τῷ παρατυχόντι δ φθάσας θαροήσαι εί ίδοι ἄφρακτον, ήδιον διὰ τὴν 15 πίστιν έτιμωρεῖτο ἢ ἀπὸ τοῦ προφανοῦς καὶ τό τε άσφαλες έλογίζετο, καὶ ὅτι ἀπάτη περιγενόμενος συνέσεως άνωνισμα προσελάμβανε' τὸ δη 'παρατυγόν' άντὶ τοῦ 'παραχοημα' κεῖται, τό τε 'ἄφρακτον' ἀντὶ τοῦ ΄ἀφυλάκτου' καὶ τὸ 'ήδιον τιμωρεῖσθαι διὰ τὴν πίστιν 20 μαλλον ἢ ἀπὸ τοῦ προφανοῦς' σκοτεινῶς περιπέφρασται, καὶ έλλείπει τι μόριον εἰς τὸ συμπληρωθῆναι τὴν νόησιν. ελκάζειν δε έστιν, στι τοῦτο βούλεται λέγειν εί δέ που παρατύχοι τινὶ καιρός καὶ μάθοι τὸν έχθρὸν ἀφύλαπτον, ήδιον έτιμωρεῖτο, ότι πιστεύσαντι έπέθετο 25 μᾶλλον ἢ φυλαττομένω καὶ συνέσεως δόξαν προσελάμβανε, τό τε ἀσφαλές λογιζόμενος καὶ ὅτι διὰ τὴν ἀπάτην, αὐτοῦ περιεγένετο.' 'όᾶον δ' οἱ πολλοὶ κακοῦρ-893

γοι' φησίν 'ὅντες δεξιοὶ κέκληνται ἢ ἀμαθεῖς ἀγαθοί, καὶ τῷ μὲν αἰσχύνονται, ἐπὶ δὲ τῷ ἀγάλλονται' ταῦτα γὰρ ἀγκύλως μὲν εἴρηται καὶ βραχέως, ἐν ἀφανεῖ δὲ κείμενον ἔχει τὸ σημαινόμενον. χαλεπὸν γὰρ μαθεῖν, τίνας δή ποτε νοεῖ τοὺς ἀμαθεῖς τε καὶ ἀγαθούς εἴ τε γὰρ ἀντιδιαστέλλεται πρὸς τοὺς κακούργους, οὐκ ἀν εἴησαν ἀμαθεῖς οἱ μὴ κακοί εἴ τ' ἐπὶ τῶν ἀνοήτων καὶ ἀφρόνων τίθησι τοὺς ἀμαθεῖς, κατὰ τί δή ποτε τούτους ἀγαθοὺς καλεῖ; 'καὶ τῷ μὲν αἰσχύνονται' τίνες; ἄδηλον γὰρ πότερον ἀμφότεροι ἢ οἱ ἀμαθεῖς. 'ἐπὶ δὲ το τῷ ἀγάλλονται' κἀνταῦθα ἄδηλον, τίνες εὶ μὲν γὰρ ἐπὶ τοῖς κακούργοις οἱ ἀγαθοὶ ἀγάλλονται οὕτ' ἐπὶ τοῖς ἀμαθείσιν οἱ κακοῦργοι αἰσχύνονται.

Οὖτος ὁ χαρακτὴρ τῆς ἀσαφοῦς καὶ πεπλεγμένης 33 λέξεως, ἐν ἦ πλείων ἔνεστι τῆς θέλξεως ἡ σκοτίζουσα 16 894 τὴν διάνοιαν ὅχλησις, ἔως ἐκατὸν ἐκμηκύνεται στί χων. θήσω δὲ καὶ τὰ έξῆς οὐδεμίαν ἔτι λέξιν ἐμαυτοῦ προστιθείς 'πάντων δ' αὐτῶν αἰτιον ἀρχὴ ἡ διὰ πλεονεξίαν καὶ φιλοτιμίαν, ἐκ δ' αὐτῶν καὶ ἐς τὸ 20 φιλονεικεῖν καθισταμένων τὸ πρόθυμον. οἱ γὰρ ἐν ταῖς πόλεσι προστάντες, μετὰ ὀνόματος ἐκάτεροι εὐπρεποῦς, πλήθους τε ἰσονομίας πολιτικῆς καὶ ἀριστοκρατίας σώφρονος προτιμήσει, τὰ μὲν κοινὰ λόγφ θεραπεύοντες ἄθλα ἐποιοῦντο παντὶ δὲ τρόπω ἀγωνιζόμενοι ἀλλήλων 25

¹⁹ Thuc III 82, 8

² αὐχύνονται P 5 τοὺς ex corr (τἰς?) Μ 8 τίθνη τοὺς pr P 10 ἄδηλοι pr P 15 πεπληγμένης MP sed γ sscr M¹ 16 θέλξεως] λέξεως MPf 18 δη MPf: corr Kruegerus | οὐδὲ μίαν ferebatur 19 ἀρχη ή MPΘ: ἡ ἀρχη ἡ f 22 μετ' f 24 θεραπεύοντας P

περιγενέσθαι ετόλμησάν τε τὰ δεινότατα, επεξήεσάν τε τας τιμωρίας έτι μείζους, οὐ μέχρι τοῦ δικαίου καὶ τῆ πόλει ξυμφόρου προστιθέντες, ές δε τι έκατέροις που αλελ ήδουην έχου δοίζουτες καλ ή μετά ψήφου άδίκου 5 καταγνώσεως ἢ γειοί κτώμενοι τὸ κοατεῖν ἕτοιμοι ἦσαν την αυτίκα φιλονεικίαν έκπιμπλάναι. ωςτ' ευσεβεία μέν οὐδέτεροι ἐνόμιζον, εὐπρεπεία δὲ λόγου, οἶς ξυμβαίη έπιφθόνως τι διαπράξασθαι, άμεινον ήκουον τα δέ μέσα των πολιτων ύπ' αμφοτέρων, ή ὅτι οὐκ έξηγωνί-10 ζοντο ἢ ὅτι φθόνω τοῦ περιεῖναι, διεφθείροντο. οὕτω πᾶσα ίδεα ματέστη μαμοτροπίας διὰ τὰς στάσεις τῷ 895 Έλληνικώ και τὸ εὔηθες, οὖ τὸ γενναῖον πλεῖστον μετέχει, καταγελασθέν ήφανίσθη το δε άντιτετάχθαι άλλήλοις τη γνώμη ἀπίστως ἐπὶ πολὺ διήνεγκεν. 15 γὰρ ἦν δ διαλύσων οὕτε λόγος έχυρὸς οὕτε ὅρκος φοβερός. πρείττους δε όντες πάντες λογισμα ές τὸ άνέλπιστον τοῦ βεβαίου μή παθείν μαλλον προεσκόπουν η πιστεύσαι έδύναντο. και οι φαυλότεροι γνώμην ώς τὰ πλείω περιεγίγνοντο. τῷ γὰρ δεδιέναι τό τε αὐτῶν 20 ένδεξς καὶ τὸ τῶν έναντίων ξυνετόν, μὴ λόγοις τε ήττους ὧσι καλ έκ τοῦ πολυτρόπου αὐτῶν τῆς γνώμης φθάσωσι προεπιβουλευόμενοι, τολμηρώς πρός τὰ ἔργα έγώρουν οί δε καταφρονοῦντες καν προαισθέσθαι, καί έργω οὐδεν σφας δείν λαμβάνειν, α γνώμη έξεστιν,

11 Thuc III 83

¹ περιγενέσθαι MP: περιγίγνεσθαι f Θ | τὰ δεινὰ P 6 ἐκπιπλάναι P 7 ξυμβαίη] ξυμβαίνη μὴ P 9 οὐα ἐξηγωνίζουτο P οὐα ἐξηγωνίζετο M: οὐ ξυνηγωνίζοντο f Θ 10 ἢ ὅτι MP: ἢ f Θ 16 πάντες MP: ἄπαντες f Θ 16 ἐς τὸ] ἐν τῷ P 18 φανλότατοι P 19 αὐτῷν MPf 20 λόγοις τι ἢττους M 22 φθάνωσι M¹

ἄφρακτοι μᾶλλον διεφθείροντο.' Έκ πολλῶν ἔτι δυνάμενος παραδειγμάτων ποιῆσαι φανερόν, ὅτι κρείττων 896 ἐστὶν ἐν τοῖς διηγήμασιν, ὅταν ἐν τῷ συνήθει καὶ κοινῷ τῆς διαλέκτου χαρακτῆρι μένη, χείρων δέ, ὅταν ἐκτρέψη τὴν διάλεκτον ἐκ τῆς συνήθους ἐκὶ τὰ ξένα 5 ὀνόματα καὶ βεβιασμένα σχήματα, ὧν ἔνια σολοικισμῶν παρέχεται δόξαν, ἀρκεσθήσομαι τούτοις, ἵνα μὴ περαιτέρω τοῦ δέοντος ἡ γραφή μοι προβῆ.

Έπει δε και περί των δημηγοριών αὐτοῦ τὰ δο-34 κοῦντά μοι φανερά ποιήσειν ύπεσγόμην, έν αξς οζονταί 10 τινες την άπραν τοῦ συγγραφέως εἶναι δύναμιν, διελόμενος και ταύτην διχή την θεωρίαν είς τε τὸ πραγματικόν μέρος και είς το λεκτικόν γωρίς ύπερ εκατέρου ποιήσομαι τὸν λόγον, ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ πραγματικοῦ. έν ὧ πρώτην μὲν ἔγει μοῖραν ή τῶν ἐνθυμημάτων τε 15 καλ νοημάτων εύρεσις, δευτέραν δε ή των εύρεθέντων χρησις έχείνη μεν (έν) τη φύσει μαλλον έχουσα την Ισχύν, αύτη δε εν τη τέχνη. τούτων η μεν πλέον έγουσα τοῦ τεγνικοῦ τὸ φυσικὸν καὶ διδαγῆς ἐλάττονος 897 δεομένη θαυμαστή | τίς έστι παρά τῶ συγγραφεῖ Φέρει 20 γὰρ ώςπερ ἐκ πηγῆς πλουσίας ἄπειρόν τι χρῆμα νοημάτων τε και ένθυμημάτων περιττών και ξένων και παραδόξων. ή δὲ πλεῖον ἔγουσα τὸ τεγνικὸν καὶ λαμπροτέραν ποιούσα φαίνεσθαι την έτέραν ένδεεστέρα τοῦ δέοντος ἐπὶ πολλῶν. ὅσοι μὲν οὖν ἐκτεθαυμάκασιν 25 αὐτὸν ὑπὲρ τὸ μέτριον, ὡς μηδὲν τῶν θεοφορήτων διαφέρειν, διὰ τὸ πληθος ἐοίκασι τῶν ἐνθυμημάτων τοῦτ' ἐσχηκέναι τὸ πάθος. οὓς ἐὰν διδάσκη τις ἐφ'

¹⁵ ξχοι f 17 μὲν έν f: μὲν MP 19 διμαχῆς P 22 τε καὶ M: καὶ Pf | ξένον P^1 24 ποιοῦσα post ἐτέραν iterat P^1 28 διδάσκει P

έκάστω πράγματι παρατιθείς τον λόγον, ότι ταυτί μέν ούκ ἦν ἐπιτήδεια ἐν τούτω τῶ καιοῶ καὶ ὑπὸ τούτων τῶν προσώπων λέγεσθαι, ταυτὶ δ' οὐκ ἐπὶ τούτοις τοῖς ποάνμασιν οὐδὲ μέγοι τούτου, δυσχεραίνουσιν, δμοιόν ετι πάσχοντες τοῖς κεκρατημένοις ὑφ' οΐας δή τινος όψεως ἔρωτι μὴ πολὺ ἀπέγοντι μανίας. ἐκεῖνοί τε νὰρ πάσας τὰς ἀρετάς, ὁπόσαι γίνονται περί μορφὰς εὐ πρεπεῖς, ταῖς καταδεδουλωμέναις αὐτοὺς προσεῖναι 898 νομίζουσι, καὶ τοὺς έξονειδίζειν έπιχειροῦντας, εἴ τι 10 περί αὐτὰς ὑπάρχει σίνος, ὡς βασκάνους καὶ συκοφάντας προβέβληνται οδτοί τε ύπὸ τῆς μιᾶς ταύτης άρετης κεκαρωμένοι την διάνοιαν απαντα και τὰ μη προσόντα τῷ συγγραφεῖ μαρτυροῦσίν. ἃ γὰρ ξκαστος είναι βούλεται περί τὸ φιλούμενόν τε καὶ θαυμαζό-15 μενον ύφ' έαυτοῦ, ταῦτα οἴεται. ὅσοι δ' ἀδέκαστον την διάνοιαν φυλάσσουσι και την έξετασιν των λόγων έπὶ τοὺς ὀρθοὺς κανόνας ἀναφέρουσιν, εἴ τε φυσικῆς τινος πρίσεως μετειληφότες εί τε παὶ διὰ διδαχῆς ισχυρά τὰ πριτήρια πατασπευάσαντες, ούτε απαντα 20 έπαινοῦσιν ἐπ' ἴσης οὔτε πρὸς ἄπαντα δυσγεραίνουσιν, άλλά τοῖς μὲν κατορθώμασι τὴν προσήκουσαν μαρτυρίαν απονέμουσιν, εί δέ τι διημάρτηται μέρος έν 35 αὐτοῖς, οὐκ ἐπαινοῦσιν. | δ γοῦν ἐπὶ πάντων ἐγὰ 899 των έμαυτου θεωρημάτων κανόνας υποτιθέμενος ούτε 25 πρότερον ώμνησα τὰ δοκοῦντά μοι φέρειν ές μέσον

¹ περιτιθείς MPf: corr Sylburgius 2 fort τούτφ ⟨τε⟩ τῷ 8 αὐτοὺς MPf: corr Sadaeus p 186 9 ἐξουδενίζειν ci Sylburgius | τι] τις MPf 10 σῖνος MPf σπίλος ci Sylburgius 15 ταῦτα ⟨παὶ⟩ οἴεται ci Kruegerus cf Demosth. or 3, 19 p 34, 1 Charit. VI 5, 1 | δὲ f 18 καὶ διὰ MP: παὶ f 20 ἐπίσης f 23 ὁ γοῦν] οὕτ' οὖν MPf οὕτως οὖν ci Reiskius, οὐποῦν Kruegerus τούτονς οὖν mg cod Bodl. 25 ἐς M: εἰς Pf

ούτε νῦν ἀποτρέψομαι. διδούς δή τὸ πρῶτον, ὥςπερ καὶ κατ' ἀργὰς ἔφην, τὸ περὶ τὴν εύρεσιν τοῦ συγγραφέως εύστοχον, καὶ εί τις άλλως ποούπείληφεν εί τε διὰ φιλονεικίαν εί τε δι' ἀναισθησίαν, ἁμαρτάνειν αὐτὸν οἰόμενος, θάτερον οὐκέτι δίδωμι, τὸ περὶ τὰς 5 ολκονομίας αὐτοῦ τεγνικόν, πλην ἐπ' ὀλίγων πάνυ δημηγοριών. δρώ δε και (τά) περί την λέξιν έλαττώματα, περί ὧν ήδη προείρημα, πλεῖστα καὶ μέγιστα ταύταις συμβεβημότα ταῖς Ιδέαις καὶ γὰο αὶ γλωττηματικαί και ξέναι και πεποιημέναι λέξεις έν ταύταις 10 μάλιστα έπιπολάζουσι, και τὰ πολύπλοκα και άγκύλα καλ βεβιασμένα σχήματα πλεῖστα περλ ταύτας έστίν. εί δὲ τὰ εἰκότα ἔγνωκα, σύ τε κοινεῖς καὶ τῶν ἄλλων εκαστος έπὶ την έξετασιν αγόμενος των εργων. εσται 900 δὲ κατὰ ταὐτὰ ἡ παράθεσις αὐτῶν, ἀν τιπαρεξεταζο- 15 μένων τοῖς ἄριστά μοι δοχοῦσιν ἔγειν τῶν οὔτε κατὰ τάς οἰκονομίας κατορθουμένων οὔτε κατά τὴν φράσιν ἀνεγκλήτων.

'Εν μεν οὖν τῆ δευτέρα βύβλω ⟨τὴν⟩ ἐπὶ Πλα-36 ταιὰς Λακεδαιμονίων τε καὶ τῶν συμμάχων ἔλασιν 20 ἀρξάμενος γράφειν ὑποτίθεται, τοῦ βασιλέως τῶν Λακεδαιμονίων 'Αρχιδάμου μέλλοντος δηώσειν τὴν γῆν, πρέσβεις παρὰ τῶν Πλαταιέων ἀφιγμένους πρὸς αὐτόν,

¹ ἀποτρέψομαι MP: ἀποστρέψομαι f 2 καὶ κατ' M καί τ' P: κατ' f 3 καὶ εἴ . . . 5 οἰόμενος ut a Dudithio, non in exemplari omissa inclusit f | ἄλλως f: ἄλλος MP | προσυπείληφεν MPf: corr Kruegerus 6 αὐτῶ MP, f: corr Sadaeus p 217 | ὁλίγ[ω]ν cum litura M 7 καὶ ⟨τὰ⟩ Sadaeus p 198 11 πολύπληστα P¹ 12 ταῦτά MPf: corr Reiskius 13 ἄλλων ⟨φιλολόγων⟩ ci Kruegerus cl p 328, 2 et 364, 11 de Dem 23 p 179, 14 14 ἔσται MP: ἔστω f 15 κατὰ ταῦτα MPf: corr Reiskius 16 τοῖς . . . δοκοῦσιν f: τῆς . . . δοκοῦσης MP 17 κατορθονμενον M¹ 19 βίβλω MP, f | τὴν deesse uidit Reiskius | πλαταιᾶς M 23 πλαταίων P

καὶ λόγους ἀποδίδωσιν, οΐους εἰκὸς ἦν ὑπὸ ἀμφοτέρων ελοήσθαι, τοῖς (τε) προσώποις πρέποντας καλ τοῖς πράγμασιν οίκείους καὶ μήτ' έλλείποντας τοῦ μετρίου μήτε ύπεραίροντας, λέξει τε κεκόσμηκεν αὐτοὺς καθαρά 5 καὶ σαφεῖ καὶ συντόμω καὶ τὰς ἄλλας ἀρετὰς έγούση: τήν τε άρμονίαν ούτως ἔναυλον ἀποδέδωκεν ἅμα *** τοῖς ἡδίστοις παρεξετάζεσθαι 'Τοῦ δ' ἐπινιννομένου θέοους οἱ Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἐς μὲν τὴν 'Αττικήν οὐκ ἐσέβαλον, ἐστράτευσαν δ' ἐπὶ Πλάταιαν: 10 ήνεῖτο δ' 'Αργίδαμος δ Ζευξιδάμου Αακεδαιμονίων βασιλεύς καὶ καθίσας τὸν στρατὸν | ἔμελλε δηώσειν 901 την γην. οἱ δὲ Πλαταιεῖς εὐθὺς πρέσβεις πέμψαντες πρός αὐτὸν ἔλεγον τοιάδε 'Αρχίδαμε καὶ Λακεδαιμόνιοι, οὐ δίκαια ποιεῖτε οὐδὲ ἄξια οὔθ' ὑμῶν οὔτε 15 πατέρων ὧν έστε, ές γῆν τὴν Πλαταιέων στρατεύοντες. Παυσανίας γὰο ὁ Κλεομβοότου Λακεδαιμόνιος έλευθεοώσας την Ελλάδα ἀπὸ τῶν Μήδων μετὰ Ελλήνων τῶν ἐθελησάντων συνάρασθαι τοῦ κινδύνου καὶ τῆς μάχης, η παρ' ημίν έγένετο, θύσας έν τη Πλαταιέων 20 άγορᾶ ίερὰ Διὶ έλευθερίφ καὶ ξυγκαλέσας πάντας τοὺς συμμάγους, ἀπεδίδου Πλαταιεῦσι γῆν καὶ πόλιν τὴν σφετέραν έγοντας αὐτονόμους οἰχεῖν, στρατεῦσαί τε μηδένα ποτε άδίκως έπ' αὐτοὺς μηδ' έπὶ δουλεία εἰ

7 Thuc II 71

¹ οἴονς] οὖς MPf 2 τε inserui 3 μήτε λείποντας MPf: corr Reiskius 6 αὐτοῖς post ἔνανλον deesse ci Kruegerus | ἄμα] ὥςτε ci Reiskius. intercidit unus uersus 12 πλαταιῆς Θ et infra 14 δίνα || να P | οὔτε ἄξια r 15 ὧν ο m M^1 | πλαταιᾶν ut solet Θ, infra 386, 1 etiam Dion. 18 ξυνάρασθαι f τοῦ (τῶν M) πινδύνον ναὶ MP: τὸν πίνδυνον f Θ 20 ἰερὰ διὶ ἐλενθερίω MP cum GG: Διὶ ἐλενθερίω ἱερὰ f Θ 21 ξυμμάχους f | πλαταιεῦσιν f 23 μηδὲ f

δὲ μή, ἀμύνειν τοὺς παρόντας ξυμμάγους κατὰ δύναμιν. τάδε μεν ήμιν πατέρες οι υμέτεροι έδοσαν άρετης ένεκα καλ προθυμίας της έν έκείνοις τοῖς κινδύνοις νενο-902 μένης. ύμεῖς δὲ τὰναντία | έκείνοις δρᾶτε: μετὰ γὰρ Θηβαίων των ημίν έγθίστων έπλ δουλεία τη ημετέρα 5 ήμετε, μάρτυρας δε θεούς τούς τε δραίους τότε γενομένους ποιούμενοι καὶ τοὺς ὑμετέρους πατρώους καὶ ήμετέρους έγγωρίους λέγομεν ύμιν, γην την Πλαταιίδα μή άδικεῖν μηδέ παραβαίνειν τοὺς δρκους, έᾶν δέ ολκείν αὐτονόμους, ώςπεο Παυσανίας έδικαίωσε.' 10 τοιαύτα των Πλαταιέων λεγόντων 'Αργίδαμος αποκρίνεται τοιάδε. 'Δίκαια λέγετε, δ άνδρες Πλαταιείς, ην ποιητε όμοια τοῖς λόγοις. καθάπεο γὰο Παυσανίας ύμιν παρέδωχεν, αὐτοί τε αὐτονομεῖσθε καὶ τοὺς ἄλλους ξυνελευθερούτε, όσοι μετασγόντες των τότε χιν- 15 δύνων ύμιν τε ξυνώμοσαν και είσι νῦν ὑπ' 'Αθηναίοις' παρασκευή τε τοσήδε καὶ πόλεμος γεγένηται αὐτῶν ένεκα καὶ τῶν ἄλλων ἐλευθερώσεως. ἦς μάλιστα μὲν 903 μετασχόντες καὶ αὐτοὶ έμμείνατε τοῖς ὅρκοις. εὶ | δὲ μή, απερ καὶ πρότερον ήδη προύκαλεσάμεθα, ήσυγίαν 20 άγετε νεμόμενοι τὰ ύμέτερα αὐτῶν καὶ ἔστε μηδὲ μεθ' έτέρων, δέχεσθε δ' άμφοτέρους φίλους, έπὶ πολέμω δέ μηδετέρους. καὶ τάδε ἡμῖν ἀρκέσει.' ὁ μὲν 'Αρχίδαμος

12 Thuc II 72

4 ἐκείνοις MP: om Θ seclusit f 7 ὑμετέςους f 8 γῆν MPf cum G τὴν γῆν Θ sed cf p 387, 19 9 ἐἄν P 10 ὥσπες MP: καθάπες fΘ | ἐδικαίωσεν P 11 τοιαῦτα MP: τοσαῦτα fΘ | τῶν πλαταιέων λεγόντων (λεγόνων τ P) MP: εἰπόντων (sed τῶν add G) Πλαταιῶν Θ et τῶν incluso f | ἀποκρίνεται τοιάδε MP: ὑπολαβὼν εἶπεν fΘ 14 αὐτονομεῖσθαι P 20 καὶ MP cum G: καὶ τὸ fΘ | τρονκαλεσάμεθα P 22 δέγεσθαι MP 23 μηδ' ἔτέρους Pf

τοσαῦτα εἶπεν. οἱ δὲ Πλαταιῶν πρέσβεις ἀκούσαντες ταῦτα είσηλθον είς την πόλιν· καὶ τῷ πλήθει τὰ δηθέντα κοινώσαντες απεκρίναντο αὐτῶ. ὅτι αδύνατα είη σφίσι ποιείν, α προκαλείται, άνευ 'Αθηναίων' 5 παίδες νὰο σφών καὶ γυναίκες παρ' ἐκείνοις εἰησαν. δεδιέναι δε και περί πάση τη πόλει, μη 'κείνων άπογωρησάντων Άθηναῖοι έλθόντες σφίσιν οὐκ έπιτρέπωσιν η Θηβαίοι ως ένορχοι όντες κατά τὸ άμφοτέρους δέγεσθαι αὖθις σφῶν τὴν πόλιν πειράσωσι καταλαβεῖν. 10 ο δε θαρσύνων αὐτοὺς πρὸς ταῦτα ἔφη: "Υμεῖς δε πόλιν μεν και οικίας ήμιν παράδοτε τοις Λακεδαιμονίοις, καὶ γῆς δρους ἀποδείξατε, καὶ δέν δρα τὰ 904 ύμέτερα καὶ εί τι άλλο δυνατόν εἰς ἀριθμὸν έλθεῖν: αὐτοὶ δὲ μεταχωρήσατε ὅποι βούλεσθε, ἔως ἀν ὁ πό-15 λεμος $\tilde{\eta}$ · έπειδὰν δὲ παρέλθη, ἀποδώσομεν ὑμῖν, ἃ ἂν παραλάβωμεν μέχρι δε τοῦδε έξομεν ύμιν παρακαταθήκην έργαζόμενοι καὶ ἀποφοράν φέροντες, η αν ύμιν ίκανη μέλλη ἔσεσθαι.' οι δε ακούσαντες αὖθις είσηλθον είς την πόλιν, καὶ βουλευσάμενοι μετά τοῦ 20 πλήθους Ελεξαν, ὅτι βούλονται ᾿Αθηναίοις κοινῶσαι ποῶτον ἃ προκαλεῖται, καὶ ἢν πείθωσιν αὐτούς, ποιεῖν ταῦτα. μέχοι δὲ τούτου σπείσασθαι σφίσιν ἐκέλευον

18 Thue II 73

² ἐσῆλθον ἐς f 4 σφίσιν εἴη f Θ 6 τῆ πάση Θ A excepto | κείνων M P: ἐκείνων f Θ 7 ἀθηναῖοι οι P 8 ἔνορχοι P 9 αὐθις οm P 10 προς τὰὐέση P 11 ἡμῖν παράδοτε (-δοτα P) M P Θ: παράδοτε ἡμῖν f A 12 δένδρα M P: δένδρα ἀριθμῷ f Θ 13 ἡμέτερα P | εἴ τι ἄλλο M P: ἄλλο εἴ τι f Θ | ἀριθμῷν P 14 βούλεσθαι P 15 ὑμῖν α ἂν παραλ. inclusit f 16 παραλάβοιμεν M P | μέχρις M P | ὑμῖν M P: οm f Θ 17 ἀποφορὰν M P: φορὰν f Θ 18 ἡμῖν P | ἱκανή μέλλη M P: μέλλη ἱκανή f Θ 19 ἐσῆλθον αὐθις ἐς Θ | ἐσῆλθον ἐς f 21 α προκαλεῖται ante 20 λθηναίοις ponunt f Θ 22 μέχρις M P | τοῦτον M

καὶ τὴν γῆν μὴ δηοῦν. δ δ' ἡμέρας τε ἐσπείσατο, ἐν αίς είκὸς ἦν κομισθῆναι, καὶ τὴν γῆν οὐκ ἔτεμνεν. έλθόντες δε οί Πλαταιείς ποέσβεις ώς τους 'Αθηναίους καὶ βουλευσάμενοι μετ' αὐτῶν πάλιν ἦλθον ἀγγέλλοντες τοῖς ἐν τῆ πόλει τοιάδε: 'Οὔτ' ἐν τῷ πρὸ τοῦ 5 γρόνω, άνδρες Πλαταιείς, ἀφ' οδ ξύμμαχοι έγενόμεθα, 'Αθηναῖοι φασίν έν οὐδενί ὑμᾶς προέσθαι ἀδικουμένους 905 ούτε νῦν περιόψεσθαι, βοηθήσειν δὲ κατὰ δύ ναμιν. έπισκήπτουσίν τε ύμιν πρός των βρκων, ούς οί πατέρες ώμοσαν, μηδέν νεωτερίζειν περί την συμμαχίαν.' τοι- 10 αῦτα τῶν πρέσβεων ἀπαγγειλάντων οἱ Πλαταιεῖς ἐβουλεύσαντο 'Αθηναίους μη προδιδόναι, άλλ' άνασγέσθαι και γην τεμνομένην, ει δέοι, δρώντας και άλλο πάσχοντας, ὅ τι ἀν ξυμβαίνη: ἐξελθεῖν τε μηδένα ἔτι, άλλ' ἀπὸ τοῦ τείγους ἀποκρίνασθαι, ὅτι ἀδύνατά ἐστι 15 σφίσι ποιείν α Λακεδαιμόνιοι προκαλούνται. ως δ' άπεκρίναντο, έντεῦθεν δή πρώτον μεν ές έπιμαρτυρίαν καὶ θεῶν καὶ ἡοώων τῶν ἐγχωρίων ᾿Αρχίδαμος ὁ βασιλεὺς κατέστη λέγων ὧδε. 'Θεοί δσοι γῆν τὴν Πλαταιίδα έχετε, καὶ ήρωες, ξυνίστορες έστε, ὅτι οὕτε τὴν 20 άργην αδίκως, εκλιπόντων δε τωνδε προτέρων το ξυνώμοτον έπὶ γῆν τήνδε ήλθομεν, έν ή οἱ πατέρες ήμῶν

10 Thuc II 74

² ἔτεμεν f 4 ἀγγέλλοντες MP cum G: ἀπαγγέλλοντες f Θ 5 προτοῦ f 6 ἄνδρες MP: [ὧ]ἄνδρες f ὧ ἄνδρες Θ 7 ὑμᾶς MP cum ABCFG: ἡμᾶς f cum DE 9 ἐπισιήπτονοί f | τῶν ὅριων mg M² f Θ : τοῖς ὅριοις M²P 10 ὥμωσαν P priore loco (cf ad u 11) | ξυμμαχίαν f 11 ante ἐβουλεύσαντο initio foli noui 22^r uerba inde a u 6 ἀφ' οὖ iterat P 12 ἀνασχέσθαι MP: ἀνέχεσθαι f Θ sed ἀντέχεσθαι BF 13 δεῖ Θ 15 ἐστι σρίσι ποιεῖν MP: σφίσι ποιεῖν έστιν f Θ 18 ἐςχωρίων P 20 ῆρως P | ἐστὲ Mf ἐστε P 21 δὲ τῶνδε MP cum EF δὲ τῶν C: τῶνδε f cum ADG | προτέρων MP: πρότερον f Θ . cf p 388, 5

εὐξάμενοι ὑμῖν Μήδων ἐκράτησαν καὶ παρέσχετε αὐτὴν εὐμενῆ ἐναγωνίσασθαι τοῖς Ἑλλησιν, οὔτε νῦν ἤν τι ποιῶμεν, ἀδικήσομεν· προκαλεσάμενοι γὰρ πολλὰ καὶ εἰκότα οὐ τυγχάνομεν. ξυγγνώμονες δὲ ἔστε τῆς μὲν 5 ἀδικίας | κολάζεσθαι τοῖς ὑπάρχουσι προτέροις, τῆς δὲ 906 τιμωρίας τυγχάνειν τοῖς ἐπιφέρουσι νομίμως.' τοσαῦτα ἐπιθειάσας καθίστη εἰς πόλεμον τὸν στρατόν.'

37 'Εξετάσωμεν δη παρά τοῦτον τὸν διάλονον (τὸν) ούτω καλώς και περιττώς έγοντα έτερον αὐτοῦ διά-10 λογον, δν μάλιστα έπαινοῦσιν οί τοῦ γαρακτῆρος τούτου θαυμασταί. ὑποτίθεται δή, στρατιὰν ἀποστειλάντων 'Αθηναίων έπλ Μηλίους Λακεδαιμονίων ἀποίχους, πολν ἄρξασθαι τοῦ πολέμου, τὸν στρατηγὸν τῶν 'Αθηναίων καὶ τοὺς προβούλους τῶν Μηλίων συνιόντας 15 είς λόγους περί καταλύσεως τοῦ πολέμου καὶ κατ' άργας μεν έκ τοῦ ιδίου προσώπου δηλοῖ τὰ λεγθέντα ύφ' έκατέρων, έπὶ μιᾶς δ' άποκρίσεως τοῦτο τὸ σχημα διατηρήσας, τὸ διηγηματικόν, προσωποποιεί τὸν μετὰ ταῦτα διάλογον καὶ δραματίζει. ἄρχει δ' δ 'Αθηναῖος 20 τάδε λέγων 'Επειδή οὐ πρὸς τὸ πλῆθος οἱ λόγοι γίγνονται, ὅπως δὴ μὴ συνεχεῖ ρήσει οἱ λαοὶ ἐπαγωγὰ και ανέλεγκτα ές απαξ ακούσαντες ήμων απατηθώσι (γινώσκομεν γὰρ | ὅτι τοῦτο φρονεῖ ἡμῶν ἡ ἐς τοὺς 907 δλίγους άγωγή), ύμεῖς οἱ προκαθήμενοι ἔτι ἀσφαλέ-

6 Thuc II 75 11 V 84 20 V 85

2 ἐνγωνίσασθαι M 3 ἀδημήσομεν P P 4 οἰκότα P | ἐστὲ M ἐστε P f 5 τοῖς δὲ M 7 ἐς f 8 τὸν διάλογον ⟨τὸν⟩ scripsi ex usu Dionysii 14 προβόλους M | συνόντας f 17 τοῦτο τὸ] τοῦτο P 18 τὸν μὲν μετὰ P 19 δραματικόν MP f. ἀποδίδωσιν aut ἀπεργάζεται addebat Reiskius 21 ξυνεχεῖ f | λαοί MP : πολλοί f Θ 22 ἀνέλεγχθα P | ἐσάπαξ f 23 ἡ είς P 24 προκαθήμενοι MP : καθήμενοι f Θ

στερον ποιήσετε. καὶ μηδ' ύμεῖς ἐν ὀλίγφ ἀλλὰ πρὸς τὸ μὴ δοκοῦν ἐπιτηδείως λέγεσθαι εὐθὺς ὑπολαμβάνοντες κρίνετε καὶ πρώτον, εὶ ἀρέσκει ὡς λέγομεν, είπατε.' οι δε των Μηλίων σύνεδροι απεκρίναντο. Ή μεν επιείκεια τοῦ διδάσκειν καθ' ήσυγίαν άλλήλους 5 οὐ ψέγεται τὰ δὲ τοῦ πολέμου παρόντα ἤδη καὶ οὐ μέλλοντα διαφέροντα αὐτοῦ φαίνετε.' τοῦτο τὸ τελευταΐον εί τις έν τοῖς σγήμασιν ἀξιώσει φέρειν, οὐκ ἂν φθάνοι πάντας τούς σολοικισμούς, όσοι γίγνονται παρά τοὺς ἀριθμοὺς καὶ παρὰ τὰς πτώσεις, σχήματα καλῶν; 10 προθείς γάρ 'ή μεν έπιείκεια τοῦ διδάσκειν καθ' ήσυχίαν οὐ ψέγεται', ἔπειτα συνάψας τῷ ένικῷ καὶ κατὰ τὴν ὀοθὴν έξενηνεγμένω πτῶσιν τὰ δὲ τοῦ 908 πολέμου παρόντα ήδη καὶ οὐ μέλλοντα' ἐπιζεύννυσι τούτοις ένικὸν καὶ κατὰ τὴν γενικὴν ἐσχηματισμένον 15 πτωσιν, εί τε άρθρον δεικτικόν βούλεταί τις αὐτό καλείν εί τε άντονομασίαν, τὸ 'αὐτοῦ' τοῦτο δὲ οὔτε τῷ δηλυκῷ καὶ ένικῷ καὶ ὀνοματικῷ προσαρμοττόμενον σώζει την ακολουθίαν ούτε τῶ πληθυντικῷ καλ οὐδετέρω (καί) κατά την αλτιατικήν έσγηματισμένω 20 πτῶσιν. ἦν δ' ἂν δ λόγος κατάλληλος οὕτω σχη-

4 Thuc V 86

¹ ποιήσετε MPf: ποιήσατε ex Θ Reiskius | παl MP: παθ' ἕπαστον. παl f παθ' ἕπαστον γὰρ παl ex Θ Reiskius | ἐν δλίγω MP, f cum libris Bekkeri: ἐνὶ λόγω Θ cf Hemsterhusius ad Lucian. t I p 50 4 ξύνεδροι f 7 φαίνεται MPfΘ: corr Buechelerus in Fleckeiseni ann. 1874 p 691 conl u 20 8 τοῖς χήμασιν P 11 et p 390,1 ἐπιείπια P accentu seruato 13 ἐξενηνεγμένα MPf: corr Sylburgius | ⟨τάδε⟩· τὰ δὲ ci Reiskius 14 ἐπιζεύννοι P 15 γενιπὴν f: ἑνιπὴν MP 16 εἴ τε ... παλεῖν om P1 17 ἀντωννμίαν r Sylburgio suasore | δ' P? 18 δνομαστιπῶ MP, f 19 ἀπολονθείαν MP 20 παl ante πατὰ suppleuit Buechelerus l s 21 οὕτω ... p 390, 2 ἀλλήλονς om M1 | οῦτως MPf

ματισθείς. 'ή μεν επιείκεια τοῦ διδάσκειν καθ' ήσυγίαν άλλήλους οὐ ψέγεται, τὰ δὲ τοῦ πολέμου παρόντα ἤδη καὶ οὐ μέλλοντα διαφέροντα αὐτῆς φαίνεται.' τούτοις έπιτίθησιν ενθύμημα νενοημένον μεν ούκ ατόπως. 5 ήρμηνευμένον δε ούκ εύπαρακολουθήτως. Εί μεν τοίνυν υπονοίας των μελλόντων λογιούμενοι η άλλο τι ξυνήκετε, ἢ ἐκ τῶν παρόντων καὶ ὧν δρᾶτε περὶ σωτηρίας βουλεύσαντες τῆ πόλει, παυόμεθα εἰ δ' ἐπὶ 38 τοῦτο, λέγοιμεν ἄν.' καὶ μετὰ τοῦτο ἀποστοέψας τοῦ 10 διηγήματος τὸν διάλογον ἐπὶ τὸ δραματικὸν ταῦτα τὸν 'Αθηναῖον | ἀποκοινόμενον ποιεῖ: 'Εἰκὸς μὲν καί 909 ξυγγνώμη, εν τῶ τοιῶδε καθεστῶτας ἐπὶ πολλὰ καὶ λέγοντας και δοκοῦντας τραπέσθαι.' ἔπειτα εὐσγήμονα πρόθεσιν ύποθέμενος 'ή μέντοι ξύνοδος και περί 15 σωτηρίας ήδη πάρεστι, καὶ ὁ λόγος, ὧ προκαλεῖσθε τρόπφ, εί δοκεῖ, γιγνέσθω' πρῶτον μὲν εἴρηκεν ἐνθύμημα ούτε τῆς 'Αθηναίων πόλεως ἄξιον ούτ' ἐπὶ τοιούτοις πράγμασιν άρμόττον λέγεσθαι "Ημεῖς τοίνυν ούτε αυτοί μετ' δνομάτων καλών, ως η δικαίως τὸν 20 Μῆδον καταλύσαντες ἄργομεν, ἢ ἀδικούμενοι νῦν έπεξεργόμεθα, λόγων μημος άπιστον παρέξομεν.' τοῦτο δέ έστιν δμολογούντος την έπὶ τοὺς μηδὲν άδικούντας στράτευσιν, έπειδή περί μηδετέρου τούτων βούλεται τὸν λόγον ὑπέχειν. οἶς ἐπιτίθησιν 'οὕθ' ὑμᾶς ἀξιοῦμεν

5 Thuc V 87 11 V 88 18 V 89

⁶ τῶν μελλόντων τῶν M^1 , alterum τῶν expunctum | ἄλλό τι f 7 σωπρατηρίας P^1 8 βουλεύσαντες MPf cum BEF: βουλεύσοντες Θ (AG) | παυόμεθα MP: παυοίμεθ' ἄν f Θ 10 immo διηγηματικοῦ cf Muenchener sitzungsber. 1892 p 616 | τὸ f: τὸν MP 11 non ἀδηναῖον sed Μήλιον dicere debuit 13 τραπέσθαι MP: τρέπεσθαι f Θ 15 ἤδη MP: ἤδε f Θ 16 εὕρηκεν MPf: corr Kruegerus

η στι Λακεδαιμονίων αποικοι συτες ού ξυνεστρατεύσατε η ώς ημας οὐδεν ηδικήκατε λέγοντας οἴεσθαι πείσειν, τὰ δυνατὰ δ' έξ ὧν έκάτεροι άληθῶς φρονούμεν διαπράσσεσθαι.' τούτο δέ έστιν. 'ύμεῖς μέν 910 άληθώς φρονούντες ότι άδικεῖσθε, την άνάν κην φέρετε 5 καλ είκετε ήμεις δε ούκ άγνοοῦντες, ὅτι άδικοῦμεν ύμᾶς, τῆς ἀσθενείας ύμῶν περιεσόμεθα τῆ βία ταῦτα νὰο έκατέροις δυνατά.' ἔπειτα τὴν αἰτίαν ἀποδοῦναι τούτου βουληθείς επιλέγει ' ότι δίκαια μεν έν τῷ ἀνθρωπείω λόγω ἀπὸ τῆς ἴσης ἀνάγκης κρίνεται, δυνατὰ 10 δε οί προύγοντες πράσσουσι και οί άσθενείς ξυγγωροῦσι.' βασιλεῦσι γὰρ βαρβάροις ταῦτα πρὸς Ελληνας 39 ήρμοττε λέγειν 'Αθηναίοις δε πρός τους "Ελληνας, 911 οθς ηλευθέρωσαν από των Μήδων, οὐκ ἦν προσήκοντα εξοησθαι, ότι τὰ δίκαια τοῖς ἴσοις ἐστὶ πρὸς 15 άλλήλους, τὰ δὲ βίαια τοῖς Ισγυροῖς πρὸς τοὺς ἀσθενεῖς. όλίγα δε πρός ταῦτα τῶν Μηλίων ἀποκριναμένων, ὅτι καλώς αν έχοι τοῖς Αθηναίοις προνοεῖν τοῦ δικαίου, μη καὶ αὐτοί ποτε σφαλέντες ὑπ' ἄλλων [έν] έξουσία γένωνται καὶ τὰ αὐτὰ πάσχωσιν ὑπὸ τῶν ἰσχυροτέρων, 20 ἀποκρινόμενον ποιεί τὸν 'Αθηναίον "Ημείς δὲ τῆς ήμετέρας άργης, ην και παυθη, ούκ άθυμουμεν την 912 τελευτήν', Ι τούτου δ' αλτίαν ἀποδιδόντα, ὅτι κὰν καταλύσωσιν αὐτῶν Λακεδαιμόνιοι τὴν ἀρχήν, συγγνώμην έξουσι, και αὐτοι πολλά τοιαῦτα πράσσοντες. Θήσω 25 δε και την λέξιν αὐτοῦ. 'οὐ γὰο οι ἄρχοντες ἄλλων,

21 Thuc V 91

⁴ ήμεῖς P 5 ἀδικεῖσθαι P 8 ὑποδοῦναι Μ 9 ἐπιλέγειν P 10 πρίνεσθαι P 11 πράσσουσιν P | ξυνχωροῦσι P 15 ἔστι f 17 ἀποπρινομένων f 19 ἐν inclusi 20 γένονται Μ 24 λακεδαιμονίων pr P 25 πράξαντες malebat Reiskius

ώςπερ καὶ Λακεδαιμόνιοι, οὖτοι δεινοί τοῖς νικηθεῖσι.' τοῦτο δὲ ὅμοιόν ἐστι τῶ λέγειν, ὅτι παρὰ τοῖς τυράννοις ού μισούνται τύραννοι. οίς έπιτίθησιν 'καὶ περί μεν τούτου ήμιν αφείσθω κινδυνεύεσθαι', δ μόγις αν 5 εἶπεν τῶν καταποντιστῶν τις ἢ ληστῶν 'οὐδὲν ἐπιστοέφομαι της μετά ταῦτα τιμωρίας χαρισάμενος έπιθυμίαις έν τῶ παρόντι.' ἔπειτ' δλίγων τῶν μεταξὸ γενομένων αμοιβαίων και των Μηλίων είς έπιεική συγκαταβαινόντων αίρεσιν "Ωςτε δε ήσυχίαν άγοντας ήμᾶς 10 φίλους μεν είναι άντι πολεμίων, ξυμμάγους δε μηδετέρων ούκ αν δέξαισθε;' αποκρινόμενον ποιεί τον 'Αθηναΐον 'Οὐ γὰρ τοσοῦτον ήμᾶς βλάπτει ή ἔγθρα ύμων, δσον ή φιλία μεν άσθενείας, τὸ δε μίσος δυνάμεως παράδειγμα τοῖς ἀρχομένοις δηλούμενον', ἐνθύ-15 μημα πονηρον καὶ σκολιώς ἀπηγγελμένον εἰ δὲ τὸ νόημα βούλεταί τις αὐτοῦ σχοπεῖν, τοιόνδε | ἐστίν, ὅτι 913 'φιλούντες μέν ήμας άσθενείς φαίνεσθαι πρός τούς άλλους ποιήσετε, μισούντες δε Ισχυρούς οὐ γὰο ζη-40 τουμεν εὐνοία των υπηκόων ἄρχειν, άλλὰ φόβω.' τού-20 τοις έτερα προσθείς πάλιν άμοιβαΐα περίερνα καί πικρά, τοὺς Μηλίους ὑποτίθεται λέγοντας, ὅτι κοινὰς τὰς τύχας φέρουσιν οἱ πολέμιοι καὶ 'τὸ μὲν εἶξαι εύθυς ἀνέλπιστον, μετά δὲ τοῦ δρωμένου ἔτι καὶ στῆναι έλπὶς ὀρθῶς.' πρὸς ταῦτα ποιεῖ τὸν 'Αθηναῖον 25 ἀποκρινόμενον λαβυρίνθων σκολιώτερα περί τῆς έλ-

9 Thuc V 94 12 V 95 21 V 102

² ὅμοιον ἐστὶ f 3 ἐπιτίθησι f 4 μόγις M: μόνοις P μόλις f 5 εἶπε f | ἐπιστρέφομαι MP: ἐπιστρεφόμενος f 9 αἴρεσις P | δὲ ομ ΘABF 11 δέξεσθαι M: δέξασθαι P δέξοισθε f cum E 12 ὑμᾶς MP | $\mathring{\eta}$ $\mathring{\eta}$ $\mathring{\eta}$ $\mathring{\eta}$ 20 ἕτερον P 21 μιλίονς P 24 ἐλπεῖς· ὀρθᾶς πρὸς P

πίδος έπὶ κακῶ τοῖς ἀνθοώποις νινομένης, κατὰ λέξιν ούτως γράφων. 'Ελπίς δὲ κινδύνου παραμύθιον οὖσα τούς μεν από περιουσίας χρωμένους αὐτῆ κἂν βλάψη, οὐ καθείλεν τοῖς δὲ ές πᾶν τὸ ὑπάρχον ἀναρριπτοῦσι (δάπανος γὰο φύσει) ᾶμα τε γιγνώσκεται σφαλέντων, 5 καλ έν ότω φυλάξεταί τις αὐτὴν γνωρισθεῖσαν, οὐκ έλλείπει. δ ύμεῖς ἀσθενεῖς τε καὶ ἐπὶ σκοπῆς μιᾶς όντες μη βούλεσθε παθείν μηδ' δμοιωθήναι τοίς πολ-914 λοῖς, ζοἷς \ παρὸν ἀνθρωπείως ἔτι σώζεσθαι, ἐπειδὰν πιεζομένους αὐτοὺς ἐπιλείπωσιν αὶ φανεραὶ ἐλπίδες, 10 έπὶ τὰς ἀφανεῖς καθίστανται, μαντικήν τε καὶ χρησμούς καί όσα τοιαύτα μετ' έλπίδων λυμαίνεται.' ταύτ' ούμ οἶδα πῶς ἄν τις ἐπαινέσειεν ὡς προσήμοντα ελοήσθαι στρατηγοίς 'Αθηναίων, ὅτι λυμαίνεται τοὺς ἀνθρώπους ή παρὰ τῶν θεῶν ἐλπὶς καὶ οὔτε χρη- 15 σμών ὄφελος ούτε μαντικής τοῖς εὐσεβή καὶ δίκαιον προηρημένοις τον βίον. εί γάρ τι καὶ άλλο, τῆς 'Αθηναίων πόλεως και τοῦτ' έν τοῖς πρώτοις έστιν έγκώμιον, τὸ περί παντὸς πράγματος καὶ ἐν παντὶ καιρῷ τοῖς θεοῖς ἔπεσθαι καὶ μηδὲν ἄνευ μαντικῆς καὶ 20 χρησμών έπιτελείν. λεγόντων τε των Μηλίων, στι σὺν τῆ παρὰ τῶν θεῶν βοηθεία καὶ Λακεδαιμονίοις πεποίθασιν, ους εί και διά μηδεν άλλο, διά γουν την αλσχύνην αὐτοῖς βοηθήσειν καλ οὐ περιόψεσθαι συγ-

2 Thuc V 103 21 cf V 104

² πινδύνφ $f\Theta$ 4 παθεῖλε $f \mid \mathring{e}_S$ πᾶν MP: ἐσάπαν $f,\Theta \mid$ ἀναρρίπτουσι Mf5 γινώσκεται Pf6 ὅτω MP cum G: ὅτω ἔτι $f\Theta \mid$ φυλάξαται p P7 ἐλλείπει . δ $f\Theta$: ἐλλιπεῖς MP ἐπλ ξοπῆς $f\Theta$ 8 μὴ $f\Theta$: οὐ $MP \mid$ βούλεσθε $M\Theta$ βούλεσθα P P βούλησθε P cum P9 οἶς om P12 ταῦτ P13 τοῖς P14 λυμαίνονται P15 χρημῶν P17 τι παὶ P18 τοῖς P10 μηθὲν P13 δῖα P24 βοηθήσεις P1 συγ-

γενεῖς ἀπολλυμένους, αὐθαδέστερον ἔτι τὸν ᾿Αθηναίον ἀποκρινόμενον εἰσάγει· 'Τῆς μὲν τοίνυν πρὸς τὸ θεῖον εὐ μενείας οὐδ ἡμεῖς οἰόμεθα λελείψεσθαι· οὐδὲν γὰρ 915 ἔξω τῆς μὲν ἀνθρωπείας, τῆς δ' εἰς τὸ θεῖον νεμέσεως τῶν τ' εἰς σφᾶς αὐτοὺς βουλήσεων δικαιοῦμεν ἢ πράσσομεν. ἡγούμεθα γὰρ τό τε θεῖον δόξη τὰνθρώπειόν τε σαφῶς διὰ παντὸς ἀπὸ φύσεως ἀναγκαίως, οὖ ὰν κρατῆ, ἄρχειν'· τούτων ὁ νοῦς ἔστι μὲν δυσείκαστος καὶ τοῖς πάνυ δοκοῦσιν ἐμπείρως τοῦ ἀνδρὸς ἔχειν, κατανλείεται δ' εἰς τοιοῦτόν τι πέρας, ὅτι τὸ μὲν θεῖον δόξη γινώσκουσιν ἄπαντες, τὰ δὲ πρὸς ἀλλήλους δίκαια τῷ κοινῷ τῆς φύσεως κρίνουσι νόμῳ· οὖτος δ' ἔστιν ἄρχειν ὧν ἀν δύνηταί τις κρατεῖν. ἀκόλουθα καὶ ταῦτα τοῖς πρώτοις καὶ οὔτε ᾿Αθηναίοις οὔτε Ἔλ-15 λησι πρέποντα εἰρῆσθαι.

41 Πολλάς δυνάμενος έτι διανοίας παρασχέσθαι τὸ συνετὸν έχούσας πονηρόν, ἵνα μὴ πλείων ὁ λόγος | γένοιτό 916 μοι τοῦ μετρίου, τὴν τελευταίαν ἔτι προσθήμην παραλήψομαι μόνην, ἢν ἀπαλλαττόμενος ἐκ τοῦ συλλόγου 20 ὁ ᾿Αθηναῖος εἰρηκεν· ՝ ἀλλ' ὑμῶν τὰ μὲν ἰσχυρὰ ὄντα ἐλπιζόμενα μέλλεται, τὰ δὲ παρόντα βραχέα πρὸς τὰ

2 Thuc V 105 20 V 111

γενεῖς Μ: καὶ συγγενεῖς Pf 4 τῆς μὲν MP: τῆς fΘ ueterem huius loci interpolationem oblitterare nolui, cf Sadaeus p 163 | ἀνθιφωπίας Μ | τῆς δ' (δὲ P) εἰς ΜΡ: τῶν μὲν ἐς fΘ | νεμέσεως ΜΡ: νομίσεως fΘ 5 τ' εἰς ΜΡ: δὲ ἐς fΘ | σφὰς Μ | βουλήσεων ΜΡ: βουλήσεως fΘ 6 τό τε] τότε τε Μ | τὰνθιφωπιόν ΜΡ 7 ἀπὸ ΜΡ: ὑπὸ fΘ | ἀναγκαίας Θ 11 γιγνώσκουσεν Μ 13 ἐστὶν f | ὄν μὴ ΜΡ: ὧν f . correxit Sadaeus p 218 16 πολλὰς . . παρασχέσθαι iterat P | ἔτι ΜΡ: εἰς f 17 λόγως P | fort γένηται cl 399, 6 20 ἰσχυρὰ ὅντα ΜΡf: ἰσχυρότατα Θ

10

ήδη αντιτετανμένα περιγενέσθαι. πολλήν νε αλογίαν' φησί της διανοίας παρέγετε, εί μη μεταστησάμενοι ήμας άλλό τι τωνδε σωφρονέστερον γνώσεσθε.' οἶς έπιτίθησιν 'οὐ γὰο δὴ ἐπί γε τὴν ἐν τοῖς αίσχοοῖς καὶ προύπτοις κινδύνοις πλείστα διαφθείρουσαν άν- 5 θρώπους αισχύνην τρέψεσθε. πολλοίς γάρ προορωμένοις ἔτι ἐς οἶα φέρονται τὸ αίσχοὸν καλούμενον ονόματος έπανωνοῦ δυνάμεις έπεσπάσατο ήσσηθεῖσι τοῦ δήματος ἔργω συμφοραῖς ἀνηκέστοις δρώντας περιπεσεῖν.'

Τούτων τῶν λόνων ὅτι μὲν οὕτε αὐτὸς μετέσγεν 917 δ | συγγραφεύς τῶ συλλόγω τότε παρατυγών οὕτε τῶν διαθεμένων αὐτοὺς 'Αθηναίων ἢ Μηλίων ἤκουσεν, ἐξ ών αὐτὸς ἐν τῆ πρὸ ταύτης βύβλω περὶ αὐτοῦ γράφει, 918 μα θεῖν ράδιον, ὅτι μετὰ τὴν ἐν ᾿Αμφιπόλει στρατηγίαν 13 έξελαθείς τῆς πατρίδος πάντα τὸν λοιπὸν τοῦ πολέμου γρόνον έν Θράκη διέτριψε. λείπεται δή σκοπείν, εί τοῖς τε πράγμασι προσήμοντα καὶ τοῖς συνεληλυθόσιν είς τὸν σύλλογον προσώποις άρμόττοντα πέπλακε (τὸν) διάλογον έγόμενος ως έγγιστα της συμπάσης γνώμης 20 τῶν ἀληθῶς λεχθέντων', ὡς αὐτὸς ἐν τῷ προοιμίφ της Ιστορίας προείρηκεν. ἇρ' οὖν ὥςπερ τοῖς Μηλίοις

14 cf Thuc IV 104-108, V 26 20 I 22

¹ ήδη αν τεταγμένα MP | περιγίγνεσθαι Θ | γε MPf: τε Θ άλλογίαν Ρ 2 παρέχεται ut 3 γνώσεσθαι 6 τρέψεσθαι Ρ 3 ήμας MP: [ἔτι] ήμας f ex Θ | άλλό τι Μ 5 άνθρώπους 6 αίσχύνειν Μ | ποσορωμένης Ρ? 8 δυνάμει f Θ έπεσπάσασατο P " 9 ξυμφοραῖς f | ορῶντας MP: εκόντας f Θ 13 μελλίων P 14 ὁ P | πρὸ αὐτῆς MPf: corr Kruegerus | βίβλω MP, f | αὐτοῦ MPf: corr Kruegerus 15 ἀμφιπόλι P 17 θράπει P 19 τὸν add Sadaeus p 218 20 ἐχόμενον MPf: corr Reiskius | ἔγγιστα idem: εἶ τις τὰ MPf ἐγγύτατα Θ | συμπάσας pr P

οίκεῖοι καὶ προσήκοντες ἦσαν οἱ περὶ τῆς ἐλευθερίας λόγοι παρακαλούντες τούς 'Αθηναίους μή καταδουλοῦσθαι πόλιν Ελληνίδα μηδεν αμαρτάνουσαν είς αὐτούς, οὕτως καὶ τοῖς 'Αθηναίων στρατηγοῖς πρέε ποντες ήσαν οί περί των δικαίων μήτ' έξετάζειν έωντες μήτε λέγειν, άλλὰ τὸν τῆς βίας καὶ πλεονεξίας νόμον εἰσάνοντες καὶ ταῦτ' εἶναι δίκαια τοῖς ἀσθενέσιν άποφαίνοντες, δσα τοῖς Ισγυροτέροις δοχεῖ; έγὰ μὲν γὰρ οὐκ οἴομαι τοῖς ἐκ τῆς εὐνομω τάτης πόλεως ἐπὶ 919 10 τὰς ἔξω πόλεις ἀποστελλομένοις ἡγεμόσι ταῦτα προσήκειν λέγεσθαι, οὐδ' αν αξιώσαιμι τοὺς μεν μικροπολίτας καὶ μηδεν ἔργον ἐπιφανες ἀποδειξαμένους Μηλίους πλέονα τοῦ καλοῦ ποιεῖσθαι πρόνοιαν ἢ τοῦ ἀσφαλοῦς καὶ πάντα έτοιμους είναι τὰ δεινὰ ὑποφέρειν, ίνα μη-15 δεν ἄσγημον ἀναγκασθῶσι πράττειν, τοὺς δὲ προελομένους τήν τε γώραν καὶ τὴν πόλιν ἐκλιπεῖν κατὰ τὸν Περσικόν πόλεμον Αθηναίους, ΐνα μηδεν αισχρόν ύπομείνωσιν έπίταγμα, των ταυτά προαιρουμένων ώς άνοήτων κατηγορείν, οἴομαι δ', ὅτι κὰν εἴ τινες ἄλλοι 20 παρόντων 'Αθηναίων ταῦτα ἐπεχείρουν λέγειν, ἐπαχθῶς ήνεγκαν αν οί τον κοινον βίον έξημερώσαντες. έγω μέν δή διά ταύτας τάς αλτίας οὐκ έπαινῶ τὸν διάλογον τοῦτον ἀντιπαρεξετάζων τὸν ἔτερον. ἐν ἐκείνω μὲν γὰρ 'Αρχίδαμος δ Λακεδαιμόνιος δίκαιά τε προκαλεῖται 25 τοὺς Πλαταιεῖς καὶ λέξει κέγρηται καθαρᾶ καὶ σαφεῖ καὶ οὐδὲν έγούση στημα βεβασανισμένον οὐδὲ ἀνακό-920

¹ εἰπεῖοι M 3 πάλιν pr P | ἐλληνίδην M 9 εὐνομωτάτοις M 12 ἀποδειξαμένου P 18 ἐπιτάγματα P | ταῦτα MPf: uerum sensit Sylburgius 19 οἰομαι δ' ὅτι κὰν corrupta. fort οἴομαι δ', αὐτίκα 20 ἐπιχείοουν P | ἐπαχθὼς M 22 αἰπενῶ P | τὸν λόγον MPf 23 ἀντιπαρεξετάζω P

λουθον έν τούτφ δὲ οἱ φρονιμώτατοι τῶν Ἑλλήνων αἴσχιστα μὲν ἐνθυμήματα φέρουσιν, ἀηδεστάτη δ' αὐτὰ περιλαμβάνουσι λέξει εἰ μὴ ἄρα μνησικακῶν ὁ συγγραφεὺς τῆ πόλει διὰ τὴν καταδίκην ταῦτα τὰ ὀνείδη κατεσκέδασεν αὐτῆς, έξ ὧν ἄπαντες μισήσειν αὐτὴν δ ἔμελλον. ὰ γὰρ οἱ προεστηκότες τῶν πόλεων καὶ τηλικαύτας ἐξουσίας πιστευόμενοι φρονεῖν τε καὶ λέγειν ⟨ἐοίκασιν⟩ πρὸς τὰς πόλεις ὑπὲρ τῆς αὑτῶν πατρίδος, ταῦτα κοινὰ ὑπολαμβάνουσιν ἄπαντες εἶναι τῆς ἀποστελλούσης πόλεως αὐτούς. καὶ περὶ μὲν τῶν διαλόγων 10 ἄλις.

Τῶν δὲ δημηγορικῶν λόγων τεθαύμακα μὲν τὸν ἐν 42 τῆ πρώτη βύβλω ὁηθέντα ἐν 'Αθήναις ὑπὸ Περικλέους περὶ τοῦ μὴ εἴκειν Λακεδαιμονίοις, τὸν ἔχοντα τήνδε τὴν ἀρχήν 'Τῆς μὲν γνώμης, ὧ ἄνδρες 'Αθηναῖοι, 15 ἀεὶ τῆς αὐτῆς ἔχομαι, μὴ εἴκειν Πελοποννησίοις' ὡς καὶ τοῖς ἐνθυμήμασιν ἡρμηνευμένον δαιμονίως καὶ 921 οὔτε | κατὰ τὴν σύνθεσιν τῶν μορίων οὔτε κατὰ τὴν ἐξαλλαγὴν τῶν σχηματισμῶν τῶν ἀνακολούθων καὶ βεβιασμένων ἐνοχλοῦντα τὰς ἀκοάς, πάσας δὲ περιει- 20 ληφότα τὰς ἀρετάς, ὁπόσαι γίγνονται περὶ δημηγορικοὺς ⟨λόγους⟩ καὶ τοὺς ὑπὸ Νικίου τοῦ στρατηγοῦ ἡηθέντας ἐν 'Αθήναις ὑπὲρ τῆς εἰς Σικελίαν στρατείας τήν τε πεμφθεϊσαν ὑπὸ αὐτοῦ τοῖς 'Αθηναίοις ἐπιστολήν,

13 Thuc I 140—144 22 VI 9—14. 20—23 24 VII 11—15

² προφέρονσιν malebat Reiskius 8 ἐοίπασιν exempli causa interposui, post πατρίδος hiatum statuit Sylburgius | αὐτῶν MPf 9 ἀποστελούσης P 12 δὲ om h 13 βύβλω P: βίβλω M, f | ὑπὲρ P 15 ἄνδρες mg M² et in solito conpendio (α) pro ἄ. 'Αθ. P: om f Θ 17 ἐνθνμήμασι P 22 λόγονς suppleuit Kruegerus 23 τῆς ... 24 αὐτοῦ om P | στρατιᾶς M 24 ὑπ' αὐτοῦ f

έν ή γρήζει συμμαχίας άλλης καὶ διαδόχου, κάμνων τὸ σωμα ύπὸ νόσου καὶ την παράκλησιν των στρατιωτων, ην έποιήσατο πρό της τελευταίας ναυμαγίας καλ τὸν παραμυθητικὸν λόγον, ὅτε πεξή τὴν στρατιὰν 5 ξμελλεν ἀπάγειν, ἀπολωλεκώς τὰς τριήρεις ἀπάσας. καὶ εἴ τινές εἰσιν ἄλλαι τοιαῦται δημηγορίαι καθαραὶ καὶ σαφείς καὶ εἰς τοὺς ἀληθινοὺς ἀγῶνας ἐπιτήδειοι. ύπερ απάσας δε τας εν ταις επτα βύβλοις φερομένας την Πλαταιέων απολογίαν τεθαύμακα παρ' οὐδεν ούτως 10 έτερον ώς τὸ μὴ βεβασανίσθαι μηδε κατεπιτετηδεῦσθαι, άληθεῖ δέ τινι καὶ φυσικῶ κεκοσμῆσθαι | γρώματι. τά 922 τε γαρ ενθυμήματα πάθους έστι μεστα και ή λέξις ούκ αποστρέφουσα τας ακοάς. ή τε γαρ σύνθεσις εὐεπής καὶ τὰ σχήματα τῶν πραγμάτων ἴδια. ταῦτα δὴ τὰ 15 Θουκυδίδου ζηλωτά ἔργα, καὶ ἀπὸ τούτων τὰ μιμήματα τοῖς ἱστοριογραφοῦσιν ὑποτίθεμαι λαμβάνειν.

43 Την δ' έν τη δευτέρα βύβλω Περικλέους απολογίαν, ην ύπερ αύτου διετίθετο τραχυνομένων 'Αθηναίων, στι τον πόλεμον έπεισεν αὐτοὺς ἀναλαβεῖν, οὐχ ὅλην 20 ἐπαινῶ· οὐδὲ τὰς περὶ τῆς Μυτιληναίων πόλεως δημηγορίας, ὰς διέθεντο Κλέων καὶ Διόδοτος, (τὰς) ἐν τῆ τρίτη βύβλω· οὐδὲ τὴν Ἑρμοκράτους τοῦ Συρακοσίου πρὸς Καμαριναίους· οὐδὲ τὴν Εὐφήμου τοῦ πρεσβευτοῦ

2 Thuc VII 61—64 4 VII 77 9 III 53—59 17 II 60—64 20 III 37—40. 42—48 22 VI 76—80 23 VI 82—87

⁸ βίβλοις MPf 10 κατεπιτετηδεῦσθαι M: κατεπιτηδεῦσθαι Pf 11 φισικῶ P 12 μετὰ P 14 τῶν] πάθους έστι τῶν pr P | ἰδια] οἰκεῖα ci Radermacherus cl mus. Rhen. 48, 625 sq 15 post ἔφγα conicias e c καὶ πάνυ τεθαύμακα intercidisse 16 ὑποτίθεται MPf: corr Reiskius 17 βύβλω P: βίβλω M, f 20 μιτυληναίων MPf 21 διέθετο MPf | τὰς inserui 22 βίβλω MP, f | συρακοσίου P: συρακουσίου Mf 23 εὐφήβου P

τῶν ᾿Αθηναίων τὴν ἐναντίαν ταύτης, οὐδὲ τὰς ὁμοίας ταύταις· οὐ γὰο ἀνάγκη πάσας ἔξαριθμεῖσθαι τὰς εἰς τὸν αὐτὸν κατεσκευασμένας τῆς διαλέκτου χαρακτῆρα. ἵνα δὲ μὴ δόξη τις φάσεις ἀναποδείκτους με λέγειν, 928πολλὰς πα ρασχέσθαι πίστεις δυνάμενος δυσὶν ἀρκεσθή- 5 σομαι δημηγορίαις, ἵνα μὴ μακρὸς ὁ λόγος γένηται, τῆ Περικλέους ἀπολογία καὶ τῆ Ἑρμοκράτους πρὸς Καμαριναίους κατηγορία κατὰ τῆς ᾿Αθηναίων πόλεως.

Ο μεν οὖν Περικλής ταῦτα λέγει 'Καὶ προσδεχο-44 μένφ μοι τὰ τῆς ὀργῆς ὑμῶν εἰς ἐμὲ γεγένηται (αἰσθά- 10 νομαι γὰο τὰς αιτίας), και ἐκκλησίαν τούτου ἕνεκα ξυνήγανου, δπως δπομνήσω καλ μέμψωμαι, εί τι μή δοθώς η έμοι γαλεπαίνετε η ταῖς ξυμφοραῖς είκετε.' ταῦτα Θουκυδίδη μέν γράφοντι περί τοῦ ἀνδρὸς ἐν 924 Ιστορικώ σγήματι προσήμοντα ήν, Περικλεί δὲ ἀπο λο- 15 γουμένω πρός ηρεθισμένον όχλον ούκ ην έπιτήδεια ελοήσθαι, και ταῦτα ἐν ἀρχαῖς τῆς ἀπολογίας, πρίν έτέροις τισίν ἀπομειλίξασθαι λόγοις τὰς ὀογὰς τῶν είκότως έπὶ ταῖς συμφοραῖς ἀχθομένων, τετμημένης μέν ύπὸ Λακεδαιμονίων τῆς κρατίστης γῆς, πολλοῦ δὲ 20 κατὰ τὸν λοιμὸν ἀπολωλότος ὅχλου, τὴν δ' αἰτίαν τῶν κακών τούτων τοῦ πολέμου παρεσγηκότος, ου ύπ' έκείνου πεισθέντες ανεδέξαντο. σχημά τε οὐ τοῦτο τη διανοία πρεπωδέστατον ην, τὸ ἐπιτιμητικόν, ἀλλὰ τὸ παραιτητικόν οὐ γὰρ ἐρεθίζειν προσήκει τὰς τῶν ὄγλων 25

⁹ Thuc II 60

¹ ταύτας P 5 παρεσχέσθαι P 9 περιπλεῖς P 10 ές f 12 μέμψωμαι etiam Θ : μέμψομαι ex uno F edidit Bekkerus 19 εἰπότων M | τεπμημένης P 23 τ $\tilde{\eta}$] \langle ταύτη \rangle τ $\tilde{\eta}$ ci Reiskius 25 προσῆπε MPf: corr Reiskius

όργας τούς δημηγορούντας άλλα πραθνείν, τούτρις έπιτίθησι διάνοιαν άληθη μέν καὶ δεινώς άπηγγελμένην, οὐ μέντοι γε τῷ παρόντι καιρῷ χρησίμην. 'έγὼ νὰο ἡνοῦμαι' φησί 'πόλιν πλείω ξύμπασαν ὀοθουμένην 5 ώφελεῖν τοὺς ἰδιώ τας ἢ καθ' ἕκαστον τῶν πολιτῶν 925 εὐπραγοῦσαν, ἀθρόαν δὲ σφαλλομένην, καλῶς μὲν νὰρ φερόμενος άνηρ τὸ καθ' έαυτὸν διαφθειρομένης τῆς πατρίδος οὐδὲν ἦσσον ξυναπόλλυται, κακοτυχῶν δὲ ἐν εὐτυγούση πολλῷ μᾶλλον διασώζεται.' εἰ μὲν γὰο ἰδία 10 τινές έβλάπτοντο τῶν πολιτῶν, εὐτύχει δὲ τὸ κοινόν, καλώς ταῦτ' ἔλεγεν' ἐπεὶ δ' ἐν ταῖς ἐσγάταις συμφοραῖς ἦσαν ἄπαντες, οὐκέτι καλῶς, οὐδὲ γὰρ ἡ περὶ τοῦ μέλλοντος έλπίς, ὅτι ταῦτα πρὸς ἀγαθοῦ τῆ πόλει γενήσεται τὰ δεινά, βέβαιον εἶχέν τι ἀφανὲς γὰο ἀν-15 θρώπω τὸ μέλλον καὶ πρὸς τὰ παρόντα τὰς περὶ τῶν 45 έσομένων γνώμας αι τύχαι τρέπουσι. Τούτοις έπιτίθησιν έτι φορτικωτέραν διάνοιαν καὶ ήκιστα τῷ παρόντι καιρώ πρέπουσαν 'καίτοι έμοὶ τοιούτω άνδρὶ δογίζεσθε, δς οὐδενὸς οἴομαι ήσσων εἶναι γνῶναί τε 20 τὰ δέοντα καὶ έρμηνεῦσαι ταῦτα, φιλόπο λίς τε καὶ 926 γρημάτων κοείσσων.' θαυμαστὸν γάο, εὶ Περικλῆς δ μέγιστος των τότε δητόρων ήγνόει τοῦτο, δ μηδείς αν των έγόντων μέτριον νουν ήγνόησεν, ότι πανταγή μέν οί μη τεταμιευμένως έπαινούντες τας έαυτων αρετάς 25 έπαγθεῖς τοῖς ἀχούουσι φαίνονται, μάλιστα δ' έν τοῖς

3 Thuc II 60, 2 18 ibidem 60, 5

¹ τοὺς μηγοροῦντας pr P 2 ἐπιτίθησιν P 4 ὁρθονμένη P 10 ἐβλάττοντο (ex -τι corr) P 11 παλῶς ⟨ἄν⟩ Sadaeus p 186 | ἐλέχθη . ci Reiskius 16 τρέπουσι f: πρέπουσι MP 19 ὀργίζεσθαι P 23 ν[οῦν] cum litura M 25 ἐπαχθείς M

ποὸς τὰ δικαστήρια καὶ τὰς ἐκκλησίας ἀγῶσιν, ἐν οἶς νε δη μη πεοί τιμών αὐτοῖς έστιν άλλα πεοί τιμωριών 927 δ κίνδυνος τότε γαρ οὐκ ἐπαγθεῖς μόνον εἰσὶν | έτέροις, άλλὰ καὶ δυστυγεῖς έαυτοῖς έκκαλούμενοι τὸν παρά τῶν πολλῶν φθόνον. ὅταν δὲ τοὺς αὐτούς τις 5 έγη δικαστάς τε καὶ κατηγόρους, μυρίων αὐτῶ δεῖ δακούων τε καὶ οἴκτων εἰς αὐτὸ τοῦτο πρῶτον τὸ μετ' εύνοίας απουσθήναι. δ δε δημαγωγός ούκ αρκείται τούτοις άλλ' ἐπεξεργάζεταί τε τούτοις καὶ μεταφράζει τὰ δηθέντα. 'ὅ τε γὰο γνούς' φησί 'καὶ μὴ σαφῶς 10 διδάξας εν ίσω και ει μή ενεθυμήθη, δ τ' έχων άμφότερα, τη δε πόλει δύσνους οὐκ ἂν δμοίως τι οἰκείως φράζοι προσόντος δε και τοῦδε, χρήμασι δε νικωμένου, τὰ ξύμπαντα τούτου ένὸς ἂν πωλοῖτο.' οὐκ οἶδ' δς τις αν δμολογήσειεν, ως περ αληθή ταῦτα ἦν, ούτως 15 καὶ προσήκοντα είναι ὑπὸ Περικλέους ἐν ᾿Αθηναίοις ηρεθισμένοις πρός αὐτοὺς λέγεσθαι. ἦν δέ γε οὐχ ή τῶν πρατίστων ἐνθυμημάτων τε καὶ νοημάτων εύρεσις αὐτὴ καθ' έαυτὴν ἀξία σπουδῆς, εὶ μὴ καὶ τοῖς πράγμασιν είη προσήκοντα καὶ τοῖς προσώποις καὶ 20 τοῖς καιροῖς καὶ τοῖς ἄλλοις ἄπασιν. ἀλλ' ὥςπερ καὶ κατ' άργας έφην, την έαυτοῦ γνώμην αποδεικνύμενος 928 δ συγγραφεύς, ην είχε περί της Περικλέους άρετης, παρά τόπον ἔοικεν είρηκέναι ταῦτα. ἐγρῆν δέ νε αὐτὸν μὲν ὅ τι βούλεται περί τοῦ ἀνδρὸς ἀποφαί- 25

10 Thuc II 60, 6

⁴ ἐκκαλούμενοι ΜΡ: ἐμβαλούμενοι f 5 φθόνων pr P
11 καὶ εἰ ΜΡΘ: εἰ καὶ f | ὅ τε f 13 φράζει f 14 οὐκ οἰδ΄ ὅς ΜΡ: οὐκ οἰδ΄ εἴ f οὐδ΄ οἰδ΄ εἴ h 17 ἐρεθισμένοις Μ | αὐτοὺς ΜΡf: αὐτὸν Reiskius 20 καὶ τοῖς προσώποις om r
21 ὅπερ ΜΡf: corr Sadaeus p 173 23 εἰχεν Pf 24 γ' Pf
Dion. Halicarn. V.

νεσθαι, τῷ δὲ κινδυνεύοντι τοὺς ταπεινοὺς καὶ παραιτητικοὺς τῆς ὀργῆς ἀποδοῦναι λόγους· τοῦτο γὰρ ἡν πρέπον τῷ μιμεῖσθαι βουλομένῷ συγγραφεῖ τὴν ἀλήθειαν.

'Οχληρά δὲ κάκεῖνα τὰ μειρακιώδη καλλωπίσματα **4**6 6 τῆς λέξεως καὶ τὰ πολύπλοκα τῶν ἐνθυμημάτων σχήματα. ' Ιέναι δε τοῖς έγθροῖς δμόσε καὶ ἀμύνεσθαι μή φρονήματι μόνον, άλλά και καταφρονήματι. φρόνημα μέν γάο και ύπο άμαθίας εὐτυχοῦς και δειλώ 10 τινι έγγίγνεται καταφρόνησις δέ, δς αν και γνώμη πιστεύη τῶν ἐναντίων ποοέχειν δ ἡμῖν ὑπάρχει. καὶ την τόλμαν από της δμοίας τύγης η σύνεσις έχ τοῦ ύπερφορονος δινοωτέραν παρέγεται ελπίδι τε ήσσον πιστεύει, ής έν τῷ ἀπόρῷ ἡ Ισχύς γνώμη δὲ ἀπὸ τῶν 15 ύπαργόντων, ης βεβαιοτέρα η πρόνοια.' τά τε γὰρ 'φρονήματα' ψυχρότερά έστι και της Γοργίου προαιρέ-929 σεως μαλλον ολκειότερα, ή τε των δνομάτων έξήνησις άμφότερον σοφιστική καὶ ἀπειρόκαλος. ή τε τόλμα ην 'ἀπὸ τῆς ὁμοίας τύχης ή σύνεσις έκ τοῦ ὑπέρφρονος 20 δχυρωτέραν παρέχεται' των Ἡρακλειτείων σκοτεινων άσαφεστέραν έγει την δήλωσιν, ή τε της έλπίδος έν τῷ ἀπόρῷ ἰσχύς' καὶ ἡ τῆς γνώμης 'ἀπὸ τῷν ὑπαρχόντων βεβαιοτέρα πρόνοια' ποιητικώτερον περιπέφρασται βούλεται γάρ λέγειν, ὅτι δεῖ τῆ γνώμη 25 πιστεύειν μᾶλλον, ἢν ἐκ τῶν παρόντων λαμβάνομεν,

7 Thuc II 62, 3

6 σχήματα Kruegerus: ὀνόματα MPf 7 καὶ ἀμύνεσθαι MP: om Θ inclusit f 8 φρονήματα pr $P \mid φρόνημα \mid αντημα Θ$ 9 ἀπὸ Θ 10 ἐγγίνεται Pf 12 ξύνεσις f 13 ὀχυροτέραν f 16 νοήματα ci Kruegerus 18 ἀμφοτέρων MPf: corr Reiskius 19 ξύνεσις r 20 ἡραπλητείων Pf \mid σκοτινῶν P

η ταις έλπίσιν, ών έν τῷ μέλλοντι έστιν ή ισχύς. ήδη 47 δ' έγωγε κάκεῖνο ένεθυμήθην, ὅτι παραμυθούμενος τὴν δονήν την κατειληφυΐαν αὐτούς έπὶ ταῖς παρούσαις συμφοραίς, ὧν αι πλείους παράλογοί τε συνέβησαν αὐτοῖς καὶ ἀπροσδόκητοι, καὶ παρακαλῶν τὰς συμφορὰς 5 930 γενναίως υφίστασθαι μη άφανίζοντας | την της πόλεως άξίωσιν, άπαλγήσαντας δὲ τὰ ίδια τοῦ κοινοῦ τῆς σωτηρίας ἀντιλαμβάνεσθαι, και μετά τοῦτο διεξελθών, ότι την κατά θάλατταν άργην βεβαίως έχοντες ούτε ύπὸ βασιλέως ούτε ύπὸ Λακεδαιμονίων ούτε ὑπ' ἄλ- 10 λου ανθοώπων έθνους οὐδενὸς καταλυθήσονται (ὧν ή πίστις οὐχ ή παροῦσα ἦν ἀλλ' ή μέλλουσα, οὐδ' ἐν τῆ προνοία τὸ βέβαιον ἔγουσα ἀλλ' ἐν ταῖς ἐλπίσιν), έπειτα τούτων έπιλαθόμενος άξιοι μή πιστεύειν τη έλπίδι, ής έν τῶ ἀπόρω ή ἰσχύς. έναντία γὰρ δὴ ταῦτα 15 άλλήλοις, εί γε δή τὸ μεν λυποῦν την αίσθησιν είγεν ήδη παρούσαν, της δ' ώφελείας ή δήλωσις έτι απην.

άλλ' ὅςπερ ταῦτα οὐκ ἐπαινῶ οὕτε κατὰ τὸ πραγματικὸν μέρος οὕτε κατὰ τὸ λεκτικόν, οὕτως ἐκεῖνα
τεθαύμακα ὡς νενοημένα τε ἀκριβῶς καὶ ἡρμηνευμένα 20
περιττῶς καὶ συγκείμενα ἡδέως. ΄καὶ γὰρ οἶς μὲν
αἴρεσις γεγένηται τὰ ἄλλα εὐτυχοῦσι, πολλὴ ἄνοια
πολεμῆσαι. εἰ δ' ἀναγκαῖον ἦν ἢ εἴξαντας εὐθὺς τοῖς
πέλας ὑπακοῦσαι ἢ κινδυνεύσαντας περιγενέσθαι, ὁ
931 φυγὼν τὸν κίν δυνον τοῦ ὑποστάντος μεμπτότερος. 25
καὶ ἐγὼ μὲν ὁ αὐτός εἰμι καὶ οὐκ ἐξίσταμαι, ὑμεῖς δὲ

21 Thuc II 61

¹ τῷ μέλλειν MP, f: corr Sadaeus p 218 6 γεναίως P 15 γὰρ δη M: γὰρ Pf 16 αἴσθησις P 17 ἔτει M 22 τἄλλα Θ 24 ἐπακοῦσαι MP 25 [μ]εμπτότερος cum litura M πεμπτότερος P

μεταβάλλετε, έπειδή ξυνέβη ύμιν πεισθήναι μεν άχεοαίοις, μεταμέλειν δε κακουμένοις.' καὶ ἔτι ἐκεῖνα: ΄δουλοῖ γὰρ φρόνημα τὸ αἰφνίδιον καὶ τὸ ἀπροσδόκητον καὶ τὸ πλείστω παραλόγω ξυμβαῖνον: ... ὅμως δὲ πόλιν 5 μεγάλην οἰχοῦντας καὶ ἐν ἤθεσιν ἀντιπάλοις αὐτῆ τεθραμμένους γρεών καὶ τὰς συμφορὰς ἐθέλειν ὑφίστασθαι καὶ τὴν ἀξίωσιν μὴ ἀφανίζειν ἐν ἴσω νὰρ οί άνθρωποι δικαιούσι της τε ύπαρχούσης δόξης αlτιᾶσθαι, όςτις αν μαλακία έλλείπη, και της μη προσηκούσης 10 μισείν τὸν θρασύτητι ὀρεγόμενον.' καὶ ἔτι τὰ διεγείοοντα τὰς ψυγὰς τῶν 'Αθηναίων ἐπὶ τὸ φοόνημα τὸ πάτοιον ταυτί: 'τῆς τε πόλεως ὑμᾶς εἰκὸς τῷ τιμωμένω άπὸ τοῦ ἄρχειν, α | ὑπὲρ ἄπαντας ἀγάλλεσθε, βοηθεῖν 932 καὶ μὴ φεύγειν τοὺς πόνους, ἢ μηδὲ τὰς τιμὰς διώ-15 κειν' μηδε νομίσαι περί ενός μόνου, δουλείας αντ' έλευθερίας, άγωνίζεσθαι, άλλὰ καὶ άργῆς στερήσεως καὶ κινδύνου ὧν ἐν τῆ ἀργῆ ἀπήγθεσθε. ἦς οὐδ' έκστηναι έτι ύμιν έστιν, εί τις και τόδε έν τῷ παρόντι δεδιώς ἀπραγμοσύνη ἀνδραγαθίζεται. ώς τυραννίδα 20 γὰρ ἤδη ἔγετε αὐτήν, ἢν λαβεῖν μὲν ἄδικον δοκεῖ εἶναι, άφεῖναι δὲ ἐπικίνδυνον', καὶ τὰ τούτοις ὅμοια, ὅσα τάς τε έξαλλαγάς των δνομάτων και των σγημάτων μετρίας έχει καὶ ούτε περιέργους ούτε δυσπαρακολουθήτους.

3 Thuc II 61, 3 12 II 63

³ καὶ τὸ MP: καὶ [τὸ] f καὶ Θ 4 ξυμβαῖνον ὅμως MP: ξυμβαῖνον ὁ ὑμῖν πρὸς τοῖς ἄλλοις οὐχ ἥκιστα καὶ κατὰ τὴν νόσον γεγένηται. ὅμως f ex Θ 5 μεγάλιν P 6 τὰς συμφορὰς MPf: ξυμφοραῖς ταῖς μεγίσταις Θ 9 ὅς τις μαλ. ἐλλείπει Θ 13 ὧ ὑπὲρ ἄπαντας etiam ABEF: ὧπερ ἄπαντες CG 15 νομεῖσαι P 18 ἐστιν f 21 ἀφθεῖναι P

Έχι δὲ τῆς Έρμοκράτους δημηγορίας έπαινεῖν μὲν 48 έγω ταῦτα τὰ κατορθώματα τοῦ συγγραφέως. 'ἀλλ' οὐ 933 γὰρ δὴ τὴν 'Αθηναίων εὐκατηνόρητον | οὖσαν πόλιν νῦν ημομεν ἀποφανοῦντες ἐν είδόσιν, ὅσα ἀδικεῖ πολὸ δε μαλλον ήμας αὐτούς αΙτιασόμενοι, ὅτι ἔχοντες παρα- 5 δείγματα τῶν ἐκεῖ Ἑλλήνων, ὡς ἐδουλώθησαν οὐκ άμύνοντες σφίσιν αὐτοῖς, καὶ νῦν έφ' ἡμᾶς τὰ αὐτὰ παρόντα σοφίσματα, Λεοντίνων τε ξυγγενών κατοικίσεις καλ Αίγεσταίων ξυμμάχων έπικουρίας, οὐ ξυστραφέντες βουλόμεθα προθυμότερον δείξαι αὐτοίς, ὅτι οὐκ Ἰωνες 10 ταῦτά εἰσιν οὐδὲ Ελλησπόντιοι καὶ νησιῶται, οῖ δεσπότην ἢ Μῆδον ἢ ἕνα γέ τινα ἀεὶ μεταβάλλοντες δουλοῦνται, άλλὰ Δωριεῖς έλεύθεροι ἀπ' αὐτονόμου της Πελοποννήσου την Σικελίαν οικούντες. η μένομεν, έως αν έκαστοι κατά πόλεις ληφθώμεν, είδότες ότι 15 ταύτη μόνον άλωτοί έσμεν;' ταῦτα γὰρ έν τῷ σαφεῖ 934 καὶ καθαρῷ τῆς διαλέκτου τρόπω λεγόμενα προσείληφε και τὸ τάγος και τὸ κάλλος και τὸν τόνον και την μεγαλοπρέπειαν και την δεινότητα, και πάθους έστιν έναγωνίου μεστά. οίς αν και έν δικαστηρίω χρή- 20 σαιτό τις καὶ ἐν ἐκκλησίαις, καὶ φίλοις διαλεγόμενος. καὶ ἔτι πρὸς τούτοις ἐκεῖνα· 'εί' τέ τις φθονεῖ μὲν ἢ καὶ φοβεῖται (ἀμφότερα γὰρ τάδε πάσγει τὰ μείζω),

2 Thuc VI 77 22 VI 78, 2

³ τὴν MP: τὴν [τῶν] f ex Θ | εὐκατηγήρητον P 4 ἀποφανοῦντες fΘ: ἀποφαγοῦντες (ουν in compendio) M ἀποφανοῦσθε ἀποφανοῦντες P 6 τῶν MPf: τῶν τ' uel τε Θ | ἐκεῖ MPf cum CG: ἐκεῖσε ABEFM 7 σφίσι P | τὰ αὐτὰ MP ταὐτὰ f CEM: ταῦτα hABFG 8 κατοικήσεις MP 9 Ἐγεσταίων Θ sed cf ant Rom I 52 sq 11 ταῦτα] τάδε Θ | οἶ] ἢ f 15 ἔως ᾶν] ἐὤς P | ληφθόμεν MP 18 κάλος P

διά δ' αὐτὰ τὰς Συρακόσσας κακωθηναι μέν, ϊνα σωφρονισθώμεν, βούλεται, περιγενέσθαι δε ένεκα τῆς έαυτοῦ ἀσφαλείας, οὐκ ἀνθοωπείας δυνάμεως βούλησιν έλπίζει. οὐ γὰρ οἶόν τε ἄμα τῆς τε ἐπιθυμίας καὶ τῆς 5 τύχης του αὐτου ομοίως ταμίαν γενέσθαι', και τὰ ἐπὶ τελευτή κείμενα τοῦ λόνου. 'δεόμεθα οὖν καὶ μαοτυρόμεθα, εί μη πείσομεν, ὅτι ἐπιβουλευόμεθα μὲν ύπὸ Ἰώνων ἀεὶ πολεμίων, προδιδόμεθα δὲ ὑφ' ὑμῶν Δωριείς Δωριέων καὶ εἰ καταστρέψονται ἡμᾶς 'Αθη-10 ναΐοι, ταῖς μὲν ὑμετέραις γνώμαις πρατήσουσι, τῷ δ' αύτῶν Ιονόματι τιμηθήσονται, καὶ τῆς νίκης οὐκ ἄλ-935 λον τινὰ ἆθλον ἢ τὸν τὴν νίκην παρασχόντα λήψονται. ταῦτα μὲν δὴ καὶ τὰ παραπλήσια τούτοις καλὰ καὶ ζήλου ἄξια ήγοῦμαι. ἐκεῖνα δ' οὐκ οἶδ' ὅπως ἂν ἐπαι-15 νέσαιμι. 'νῦν γὰο εἰς τὴν Σικελίαν προφάσει μέν, ή πυνθάνεσθε, διανοία δέ, ην πάντες ύπονοουμεν. καί μοι δοχούσιν οὐ Λεοντίνους βούλεσθαι χατοιχίσαι, άλλ' ήμᾶς μᾶλλον έξοικίσαι.' ψυχρά γὰρ ή παρονομασία καὶ οὐ προσβάλλουσα πάθος, άλλ' ἐπιτήδευσιν. 20 καὶ ἔτι τὰ πεπλεγμένα καὶ πολλάς τὰς ἕλικας ἔχοντα σχήματα ταυτί και ού περί τῆς έλευθερίας ἄρα ούτε οίδε των Ελλήνων ούτε οι Έλληνες της έαυτων τω Μήδω αντέστησαν, περί δὲ τοῦ, οῖ μὲν σφίσιν άλλὰ

6 Thuc VI 80, 3 15 VI 76, 2 21 VI 76, 4

¹ δ' M: δὲ $Pf \mid συραπόσσας <math>MP$: Συραπούσας $f\Theta$ 4 οἰόν τε] οἴονται P 6 οὖν] δὲ Θ 7 εἰ MP: [αμα], εἰ f ex Θ 8 δὲ MP: [δὲ] f 9 δωρίων $P \mid πατατρέψονται <math>P$ 10 ἡμετέραις Pf 11 αὐτῶν $MP \mid δνόματι μηθήσονται <math>P$ 12 παρασκόντα P 15 νῦν MP: ἤπουσι $f\Theta \mid ἐς f$ 16 πυνθάνεσθαι P ύπονοοῦμεν $Mf\Theta$: ὑπονοοῦμε Pf sscr M^1 . fort in exemplo ὑπονοοῦμεν ἤπουσιν fuerat 22 οἴδε] οὐτοι Θ 23 [μή]δω cum litura $M \mid δὲ$ τοῦ MP δὲ [τοῦ] f: δὲ Θ . δὲ τῆς Reis-

μη έκείνω καταδουλώσεως, οὶ δ' έπὶ δεσπότου μεταβολή οὐκ ἀξυνετωτέρου, κακοξυνετωτέρου δέ.' καὶ ἔτι 936 τὸ κα τακορές τῆς μεταγωγῆς (τῆς) ἔκ τε τοῦ πληθυντικοῦ εἰς τὸ ένικὸν καὶ ἐκ τοῦ περὶ προσώπων λόγου είς τὸ τοῦ λέγοντος πρόσωπον. 'καὶ εί τω άρα παρέ- 5 στηκε τὸν μὲν Συρακόσιον, ξαυτὸν δ' οὐ πολέμιον είναι τῶ ᾿Αθηναίω καὶ δεινὸν ἡγεῖται ὑπέρ γε τῆς έμης κινδυνεύειν, ένθυμηθήτω οὐ περί της έμης μαλλον, έν ἴσω δε και τῆς εαυτοῦ αμα έν τῆ έμῆ μαγόμενος, τοσούτω δὲ καὶ ἀσφαλέστερον, ὅσω οὐ προ- 10 διεφθαρμένου έμοῦ, ἔχων δὲ ξύμμαχον έμὲ καὶ οὐκ ξοημος άγωνιεῖται τόν τε 'Αθηναῖον μὴ τὴν τοῦ Συρακοσίου έγθραν κολάσασθαι.' ταῦτα γὰρ καὶ μειρακιώδη καὶ περίεργα καὶ τῶν λεγομένων αἰνιγμάτων άσαφέστερα. και έκεῖνα ἔτι πρὸς τούτοις 'και εί γνώμη 15 άμάρτοι, τοῖς αύτοῦ κακοῖς όλοφυρθεὶς τάχ' ἂν ἴσως καὶ τοῖς ἐμοῖς ἀγαθοῖς ποτε βουληθείη αὖθις φθονῆσαι. άδύνατον δὲ προεμένω καὶ μὴ τοὺς αὐτοὺς κινδύνους 937 οὐ περὶ τῶν ὀνομάτων, ἀλλὰ περὶ τῶν | ἔργων έθελήσαντι προσλαβεῖν.' οἷς ἐπιτίθησιν οὐδὲ μειρακίω προσῆ- 20 κον έπιφώνημα. 'λόγω μέν γαο την ήμετέραν δύναμιν σώζοι ἄν τις, ἔργφ δὲ τὴν ξαυτοῦ σωτηρίαν.

5 Thuc VI 78 15 VI 78, 3

kius 2 [πανοξυνετωτέρου] f 3 τῆς ante ἐπ inserui 4 πρόσωπον MP: προσώπου f 8 πέρι ετῆς sed γ supra ε (ie γε) P | post ἐμῆς iterat P uerba πινδυνεύειν ἐνθ. οὐ περὶ τῆς ἑμῆς 9 μαχόμενος] μαχούμενος f cum CG 10 όσω M: όσον Pf 11 σύμμαχον P 12 ἔρημον MP 13 ἔχθρας P | post πολάσασθαι Řeiskius colon sequens τῆ δ' ἐμῆ προφάσει τὴν ἐπείνου δουλείαν βεβαιώσασθαι βούλεσθαι ex Θ inseruit sententiae sane necessarium | μηραπιώδη P 14 αἰνίγματα P 16 αὐτοῦ M: αὐτοῦ Pf 18 ἀδύνατον fΘ: δυνατόν MP 20 ἐπιτίθεσιν P 22 post δὲ uersum eundem τὴν ἡμετέραν δύν

"Εστι δε και άλλα έν τη δημηγορία ταύτη μέμψεως δ' οἴομαι καὶ διὰ τούτων φανερὸν πεποιηκέναι τὸ προκείμενον, ότι της Θουκυδίδου λέξεως κοατίστη μέν 5 έστιν ή μετρίως έκβεβηκυῖα τὰ συνήθη καὶ τὰς πρώτας καλ άναγκαίας άρετας φυλάσσουσα, γείρων δε ή λαμβάνουσα πολλήν έκτροπήν έκ των κοινων όνομάτων τε καὶ σχημάτων εἰς τὰ ξένα καὶ βεβιασμένα καὶ ἀνακολούθητα, δι' ην οὐδὲ τῶν ἄλλων ἀρετῶν οὐδεμίαι την 10 έαυτῶν ἐπιδείκνυνται δύναμιν. οὕτε γὰρ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις γρήσιμον έστι τοῦτο τὸ γένος τῆς φράσεως, έν αξς ύπερ ειρήνης και πολέμου και νόμων εισφοράς καὶ πολιτειῶν κόσμου καὶ τῶν ἄλλων τῶν κοινῶν καὶ μεγάλων αι πόλεις βουλευσόμεναι συνέρχονται, ούτ' έν 15 τοῖς δικαστηρίοις, ἔνθα περί θανάτου καὶ φυγῆς καὶ άτιμίας και δεσμών και | χρημάτων άφαιρέσεως οι λό-938 γοι πρός τούς άνειληφότας την ύπερ τούτων έξουσίαν λέγονται (*** αϊ λυποῦσι τὸν πολιτικὸν ὅχλον οὐκ όντα των τοιούτων ακουσμάτων έν έθει), ούτ' έν ταῖς 20 ίδιωτικαῖς δμιλίαις, ἐν αἶς περὶ τῶν βιωτικῶν διαλεγόμεθα πολίταις η φίλοις η συγγενέσιν διηγούμενοί τι τῶν συμβεβηκότων έαυτοῖς ἢ συμβουλευόμενοι περί τινος τῶν ἀναγκαίων, ἢ νουθετοῦντες ἢ παρακαλοῦντες η συνηδόμενοι τοῖς ἀγαθοῖς η συναλγοῦντες τοῖς κακοῖς.

ναμιν ... δὲ iteratum del M 2 ἰπανῶς οἴομαι δὲ M 5 μετρίως ξως ἐκβ. P: num μετρίως πως? 7 post ἐπτροπὴν articulum conicio deesse, Kruegerus ante u 8 ἀναπόλουθα ci Kruegerus 9 οὐδεμιᾶ M: οὐδεμία Pf 10 ἑαυτῶν ἐπιδείπνυνται (ἐπιδείγν-P) MP: ἑαυτῆς ἐπιδείπνυται f 13 πόσμον f: πόσμων MP 16 ἀφαιρεως P 18 hiatum indicaui, quo talia fere hausta esse conicias ζούδεις γὰς ἀγνοεῖ, ὅτι αἰ τοιαῦται ὁητορεῖ⟩αι aut ζτίς γὰς ἀν προέλοιτο νοῦν ἔχων τὰς τοιαῦται ὁητορείας⟩αι 19 οὐδ f 20 βιωτικὸν P 21 διηγουμένοι P 24 συναλ-

έῶ γὰο λέγειν, ὅτι τῶν οὕτως διαλεγομένων οὐδὲ αἱ μητέρες ἀν καὶ οἱ πατέρες ἀνάσχοιντο διὰ τὴν ἀηδίαν, ἀλλ' ὡςπερ ἀλλοεθνοῦς γλώσσης ἀκούοντες τῶν έρμηνευσόντων ἄν δεηθεῖεν. ταῦτα ἔστιν ἃ περὶ τοῦ συγγραφέως ἐπείσθην, μετὰ πάσης ἀληθείας εἰρημένα κατὰ 5 τὴν ἐμὴν δύναμιν.

'Ανάγκη δε και τὰ λεγόμενα ύπερ αὐτοῦ τισιν έξε-50 τάσαι δι' όλίνων, ΐνα μηδέν παρείκεναι δοκώ. ὅτι μέν οὖν οὕτ' εἰς τοὺς πολιτικοὺς ἀνῶνας ἐπιτήδειός ἐστιν ούτ' είς τὰς δμιλίας τὰς Ιδιωτικάς οὖτος δ χαρακτήρ, 10 939 απαντες | δμολογήσουσιν οί μη διεφθαρμένοι την διάνοιαν άλλ' έν τω κατά φύσιν τὰς αίσθήσεις έχοντες. έπιγειροῦσι δέ τινες οὐκ ἄδοξοι σοφισταὶ λέγειν, ὅτι τοῖς μέν πρὸς τὰς ὀγλικὰς ἐντεύξεις παρεσκευασμένοις καὶ τὰ δίκαια λέγουσιν οὐκ ἔστιν ἐπιτήδειος οὖτος δ 15 γαρακτήρ, τοῖς δὲ τὰς Ιστορικάς πραγματείας ἐκφέοουσιν, αίς μεγαλοποεπείας τε δεί και σεμνολογίας και καταπλήξεως, παντός μάλιστα προσήκει ταύτην άσκεῖν την φράσιν την γλωττηματικήν τε καλ απηργαιωμένην καὶ τροπικήν καὶ έξηλλαγμένην τῶν ἐν ἔθει σχημάτων 20 έπλ τὸ ξένον καλ περιττόν. οὐ γὰρ ἀγοραίοις ἀνθρώποις οὐδ' ἐπιδιφρίοις ἢ γειροτέγναις οὐδὲ τοῖς ἄλλοις οι μη μετέσχον άγωγης έλευθερίου ταύτας κατασκευάζεσθαι τὰς γραφάς, άλλ' ἀνδράσι διὰ τῶν ἐγκυκλίων μαθημάτων έπὶ δητορικήν τε (καὶ) φιλοσοφίαν έλη- 25 λυθόσιν, οίς οὐδεν φανήσεται τούτων ξένον. ήδη δέ

γοῦντες f: συναδικοῦντες MP 1 ἐὢ P 3 ἄλλου ἔθνους MPf: corr L Dindorfius in Fleckeiseni ann. 1869 p 471 sq 4 ἐστιν libri 5 ⟨γράφειν⟩ ἐπείσθην ci Reiskius 7 ὑπὲς] κατὰ ὑπὲς Β διὰ λόγων MPf: corr Reiskius 10 τὰς βιωτικὰς MPf: corr Sadaeus p 218 12 fort άλλ' εὖ τε (καὶ) κατὰ 16 ἐκφέρουσι P 22 χειροτέκναις P 25 τε καὶ f: τε MP 26 φανή-

τινες ἐπεχείρησαν λέγειν, ὡς οὐ τῶν μεθ' ἐαυτὸν ἐσομένων στοχαζόμενος ὁ συγγραφεὺς οὕτως ἔγραψε τὰς ἱστορίας, ἀλλὰ τῶν καθ' ἐαυτὸν ὅντων, | οἶς ἦν ἡ διά-940 λεκτος *** χρήσιμος οὖτος ὁ χαρακτὴρ οὕτ' εἰς τοὺς ὁ συμβουλευτικοὺς ⟨οὕτ' εἰς τοὺς δικανικοὺς⟩ ἀγῶνας, ἐν οἶς οῖ τ' ἐκκλησιάζοντες καὶ οἱ δικάζοντες, οὐχ οῖους ὁ Θουκυδίδης ὑπέθετο, συνέρχονται.

Πρός μέν οὖν τοὺς οἰομένους μόνων εἶναι τῶν 51 εὐπαιδεύτων ἀναγνῶναί τε καὶ συνείναι τὴν Θουκυ-10 δίδου διάλεκτον ταῦτα λέγειν ἔγω. ὅτι τὸ τοῦ πράγματος άναγκαϊόν τε καὶ γρήσιμον απασιν (οὐδεν γὰρ (αν) αναγκαιότερον γένοιτο οὐδὲ πολυωφελέστερον) άναιρούσιν έκ του κοινού βίου, ολίγων παντάπασιν άνθοώπων ούτω ποιούντες, ώςπες έν ταίς όλιγαρχου-15 μέναις ή τυραννουμέναις πόλεσιν εὐαρίθμητοι γάρ τινές είσιν οἷοι πάντα τὰ Θουκυδίδου συμβαλεῖν, καὶ οὐδ' οὖτοι γωοίς έξηγήσεως γραμματικής ένια. δὲ τοὺς ἐπὶ τὸν ἀρ χαῖον βίον ἀναφέροντας τὴν Θουκυ- 941 δίδου διάλεκτον ώς δή τοῖς τότε ἀνθρώποις οὖσαν 20 συνήθη, βραγύς ἀπόγρη μοι λόγος καὶ σαφής, ὅτι πολλων γενομένων 'Αθήνησι κατά τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον δητόρων τε καὶ φιλοσόφων οὐδεὶς αὐτῶν κέγρηται ταύτη τη διαλέκτω, ούθ' οί περί 'Ανδοκίδην καὶ 'Αντιφωντα καὶ Λυσίαν δήτορες ούθ' οἱ περὶ Κρι-25 τίαν καὶ 'Αντισθένη καὶ Ξενοφωντα Σωκρατικοί. ἐκ

σεσθαι coni Kruegerus 1 τῶς pr P 4 hiare orationem Sylburgius perspexit 5 οὕτ' εἰς τοὺς διαανικοὺς f: om MP 9 ἀναγνῶταὶ Μ 12 ἀν deesse Reiskius uidit 14 οὕτω ΜΡ: τοῦτο f 16 οἶοι] οἱ ΜΡf | συμβαλεῖν ΜΡ: συμβαλεῖν δυνάμενοι f 19 τοῖς Μ: om Pf 20 ἀπέχρη ΜΡf: corr Kruegerus | λόγοις P 21 ἀθήνησιν P 23 διαλέπτω οὐδ' ΜΡ, f: corr Kruegerus 24 λησίαν Μ 25 σωρατικὸν P

δὴ τούτων ἀπάντων δῆλός ἐστιν ἀνὴο ποῶτος ἐπιτετηδευκὼς ταύτην τὴν ἑομηνείαν, ἵνα διαλλάξη τοὺς
ἄλλους συγγραφεῖς. ὅταν μὲν οὖν τεταμιευμένως αὐτῆ
χρήσηται καὶ μετρίως, θαυμαστός ἐστι καὶ οὐδενὶ
συγκριτὸς [οὐδ'] ἐτέρῳ. ὅταν δὲ κατακόρως καὶ ἀπειρο- 5
κάλως, μήτε τοὺς καιροὺς διορίζων μήτε τὴν ποσότητα
δοῶν, μεμπτός. ἐγὼ δὲ οὕτε αὐχμηρὰν καὶ ἀκόσμητον
942 καὶ ἰδιωτικὴν τὴν ἱστορικὴν εἶναι πραγματείαν | ἀξιώσαιμ' ἄν, ἀλλ' ἔχουσάν τι καὶ ποιητικόν οὕτε παντάπασι ποιητικήν, ἀλλ' ἐπ' ὀλίγον ἐκβεβηκυῖαν τῆς ἐν 10
ἔθει· ἀνιαρὸν γὰρ ὁ κόρος καὶ τῶν πάνυ ἡδέων, ἡ δὲ
συμμετρία πανταχῆ χρήσιμον.

Εἶς ἔτι μοι καταλείπεται λόγος ⟨δ⟩ περὶ τῶν 52 μιμησαμένων τὸν ἄνδρα ὁητόρων τε καὶ συγγραφέων, ⟨ἀναγκαῖος μὲν ὥν⟩, ὥςπέρ τις καὶ ἄλλος, εἰς τὴν 15 συντέλειαν τῆς ὑποθέσεως, ὅπνον δέ τινα καὶ πολλὴν εὐλάβειαν ἡμῖν παρέχων, μή τινα παράσωμεν ἀφορμὴν διαβολῆς τοῖς πάντα συκοφαντεῖν εἰωθόσιν ἀλλοτρίαν τῆς ἐπιεικείας, ἦ κεχρήμεθα καὶ περὶ τοὺς λόγους καὶ περὶ τὰ ἤθη· οἶς τάχα βάσκανόν τι καὶ κακόηθες 20 πρᾶγμα δόξομεν*, εἰ τοὺς μὴ καλῶς τῆ μιμήσει χρησαμένους παράγομεν καὶ παρεχόμεθα τὰς γραφὰς αὐτῶν, ἐφ' αἶς μέγιστον ἐφρόνουν ἐκεῖνοι καὶ δι' ἄς 943 πλούτους τε μεγάλους ἐκτήσαντο καὶ δόξης λαμπρᾶς

¹ δὴ τῶν pr P | ἀνὴς MPf δ ἀνης Sylburgius 4 μητερίως P | οὐδὲ συγπεριτικὸς οὐδ᾽ ἑτέςω MPf: corr Reiskius, συγπεριτὸς Sylburgius praeiuerat 6 διορίζον MP 7 μεμπτῶς P 10 δλίγων ci Sylburgius 11 πάνν ἀηδῶν MPf: corr Kruegerus, cf Vlietius p 29 13 δ inseruit Sadaeus p 218 14 μιμησομένων uitiose r 15 ἀναγπαῖος μὲν suppleuerat Reiskius | ὥςπερ | εἴ περ Vlietius p 30 16 παὶ πολλὴν 17 τινα om M¹ 18 διαβολλῆς P 19 τῆς ἐπιεικὸς τῆς ἐπιεικὸς P 21 infinitiuum intercidisse Sylburgius uidit

κατηξιώθησαν. ΐνα δε μηδεμία υποψία καθ' ήμῶν τοιαύτη γένηται, τὸ μὲν ἐπιτιμᾶν τισι καὶ μεμνῆσθαι των ήμαρτημένων αὐτοῖς ἐάσομεν. περί δὲ των κατορθωσάντων έν τη μιμήσει μικρά προσθέντες έτι κα-5 ταπαύσομεν αὐτοῦ τὸν λόγον. Συγγραφέων μὲν οὖν ἀργαίων, όσα κάμε ειδέναι, Θουκυδίδου μιμητής ζούδεις> έγένετο κατά ταῦτά γε, καθ' ὰ δοκεῖ μάλιστα τῶν άλλων διαφέρειν, κατά την γλωσσηματικήν και άπηργαιωμένην καὶ ποιητικήν καὶ ξένην λέξιν, καὶ κατά 10 τὰς ὑπερβατοὺς καὶ πολυπλόκους καὶ ἐξ ἀποκοπῆς πολλά σημαίνειν πράγματα βουλομένας καλ διά μακροῦ τὰς ἀποδόσεις λαμβανούσας νοήσεις, καὶ ἔτι πρὸς τούτοις κατά τούς σκαιούς και πεπλανημένους έκ τῆς κατά φύσιν συζυνίας και οὐδ' ἐν ἁπάση ποιητικῆ 15 χώραν έχοντας σχηματισμούς, έξ ὧν ή πάντα | λυμαι-944 νομένη τὰ καλὰ καὶ σκότον παρέχουσα ταῖς ἀρεταῖς άσάφεια παρηλθεν είς τούς λόγους.

53 'Ρητόρων δὲ Δημοσθένης μόνος, ὅςπερ τῶν ἄλλων ὅσοι μέγα τι καὶ λαμπρὸν ἔδοξαν ποιεῖν ἐν λόγοις, 20 οὕτω καὶ Θουκυδίδου ζηλωτὴς ἐγένετο κατὰ πολλὰ καὶ προσέθηκε τοῖς πολιτικοῖς λόγοις παρ' ἐκείνου λαβών, ἢς οὕτε 'Αντιφῶν οὕτε Αυσίας οὕτε 'Ισοκράτης οἱ πρωτεύσαντες τῶν τότε ἡητόρων ἔσχον ἀρετάς, τὰ τάχη λέγω καὶ τὰς συστροφὰς καὶ τοὺς τόνους καὶ τὸ πικρὸν 25 καὶ τὸ στριφνὸν καὶ τὴν ἔξεγείρουσαν τὰ πάθη δεινότητα· τὸ δὲ κατάγλωσσον τῆς λέξεως καὶ ξένον καὶ

³ ἐάσωμεν M | δὲ τὸν MP 5 παταπαύσωμεν MP 6 οὐδεὶς f: om MP 12 ἀποδίξεις P 13 σπαιοὺς] σπολιοὺς ci Kruegerus 14 post ποιητιημα intercidisse πατασκευή Kruegerus ci 15 ὧν] ὧ P 21 πας ἐκείνον P recte, sed in P 25 στριφνὸν P στρυφνὸν P 26 κατὰ γλῶσσαν P

ποιητικόν οὐχ ἡγησάμενος ἐπιτήδεια τοῖς ἀληθινοῖς ἀγῶσι παρέλιπε, καὶ οὐδὲ τῶν σχημάτων τὸ πεπλανημένον ἐκ τῆς κατὰ φύσιν ἀκολουθίας καὶ τὸ σολοικοφανὲς ἡγάπησεν, ἀλλ' ἐν τοῖς συνήθεσιν ἔμεινε, ταῖς μεταβολαῖς καὶ τῆ ποικιλία καὶ τῷ μηδὲν ἀπλῶς ἀσχη- 5 μάτιστον ἐκφέρειν νόημα κοσμῶν τὴν φράσιν. τὰς δὲ πολυπλόκους νοήσεις καὶ πολλὰ δηλούσας ἐν ὀλίγοις | 945 καὶ διὰ μακροῦ κομιζομένας τὴν ἀκολουθίαν καὶ ἐκ παραδόξου τὰ ἐνθυμήματα φερούσας ἐζήλωσέν τε καὶ προσέθηκε τοῖς τε δημηγορικοῖς καὶ τοῖς δικανικοῖς 10 λόγοις, ἦττον μὲν ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν, δαψιλέστερον δὲ ἐπὶ τῶν δημοσίων ἀγώνων.

Θήσω δ' έξ ἀμφοτέρων παραδείγματα, πολλῶν ὅν-54 των ὀλίγα καὶ τοῖς ἀνεγνωκόσι τὸν ἄνδρα ἀρκοῦντα. ἔστι δή τις αὐτῷ δημηγορία τὴν μὲν ὑπόθεσιν ἔχουσα 15 περὶ τοῦ πρὸς βασιλέα πολέμου, παρακαλοῦσα δὲ τοὺς ᾿Αθηναίους μὴ προχείρως αὐτὸν ἄρασθαι, ὡς οὕτε τῆς οἰκείας αὐτῶν δυνάμεως ἀξιομάχου πρὸς τὴν τοῦ βασιλέως ὑπαρχούσης οὕτε τῆς συμμαχικῆς πιστῶς καὶ βεβαίως τῶν κινδύνων ἀντιληψομένης παρακαλεῖ τε 20 αὐτοὺς παρασκευασαμένους τὴν ἑαυτῶν δύναμιν φανεροὺς εἶναι τοῖς Ἕλλησιν, ὅτι τὸν ὑπὲρ τῆς ἀπάντων ἐλευθερίας κίνδυνον ὑπομενοῦσιν, ἐάν τις ἐπ' αὐτοὺς ἰη· πρὸ δὲ τοῦ παρασκευάσασθαι πρέσβεις οὐκ ἐᾶ πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἀποστέλλειν τοὺς καλέσοντας αὐτοὺς ἐπὶ 25 946 τὸν πόλεμον, | ὡς οὐχ ὑπακουσομένους. τοῦτο λαβὼν τὸ νόημα κατεσκεύακέν τε καὶ ἐσχημάτικεν οὕτως ·

⁹ ἐξήλωσέ f 10 προσέθημεν P 13 δὲ f 14 ἀναγνωκόσι M 18 ἀξιωμάχον pr P 19 πιστῶς f: πίστεως M P 23 τις f: τε M P 24 παρασκευάσασθαι M: παρασκευάσθαι P παρεσκευάσθαι f 27 κατεσύακέν P | καὶ σχημάτικεν P

'Τότε δέ, έὰν ἄρα ἃ νῦν οιόμεθα ἡμεῖς πράττητε, οὐδεὶς δήπου των πάντων Ελλήνων τηλικοῦτον έφ' έαυτω φρονεί, όςτις δρών γιλίους ίππέας, δπλίτας δε όσους αν έθέλη τις, ναύς δε τριακοσίας ούν ήξει και δεήσεται. 5 μετά τούτων ασφαλέστατ' αν ήγούμενος σωθηναι. οὐκοῦν ἐκ μὲν τοῦ καλεῖν ἤδη τὸ δεῖσθαι κἂν μὴ τύγητε έφαμαρτείν, έκ δε του μετά του παρασκευάσασθαι τά ύμέτερα αὐτῶν ἐπισγεῖν δεομένους σώζειν καὶ εὖ εἰδέναι πάντας ήξοντας έστι.' ταῦτα έξήλλακται μέν έκ τῆς 10 πολιτικής και συνήθους τοῖς πολλοῖς ἀπαγγελίας, καὶ κοείττονά έστιν η κατά τὸν Ιδιώτην οὐ μην έσκότισταί γε οὐδε ἀσαφη γέγονεν ώςτε έξηγήσεως δεῖσθαι. ἀρξάμενός τε ύπερ της παρασκευής λέγειν ταῦτα ἐπιτίθη σιν 947 έστι δε πρώτον της παρασκευής, δ άνδρες Αθηναίοι, 15 καὶ μέγιστον, ούτω διακεῖσθαι τὰς γνώμας ὑμᾶς, ὡς ξκαστον ξκόντα προθύμως δ τι αν δέη ποιήσοντα. δρᾶτε γάρ, ὧ ἄνδρες 'Αθηναῖοι, ὅτι ὅσα μὲν πώποτε έβουλήθητε καὶ μετὰ ταῦτα τὸ πράττειν αὐτὸς ξκαστος

1 Dem or XIV 13 14 Dem or XIV 14 extr

1 τότε δὲ ... πράττητε M: om Pf | πράττηται D(emosthenis libri) sed πράττητε F 2 πάντων MP cum Σ : ἀπάντων fex D 3 φρονεῖ MP cum Σ : φρονήσει fex D | χιλίονς MP: ὑμῖν χιλίονς μὲν fex D sed ὑμῖν χιλίονς Σ χιλίονς ὑμῖν A | ἱππέας [ὑπάρχειν] f 6 ἤδει MP | πᾶν fex D: παὶ MP 7 ἐφαμαρτεῖν MPf: ἀφαμαρτεῖν Dr | ἐπ δὲ τοῦ fD: ἑπάστον MP 9 ῆξοντάς ἐστι f | ἐπ cf supra 148, 18 10 πολιτικῆς] πολλῆς MPf ποινῆς Kruegerus. cf supra 143,11 11 οὐ μὲν h 13 τ' ἀπὸ r | ὑπὲρ] ἀπὸ MPf | πατασπενῆς M¹ 14 δὲ MP: τοίννν fex D | τῆς MP: μὲν τῆς fD 15 ὑμᾶς etiam AF sed ὑμᾶν ΣT 16 ποιήσονται MP 17 ὀρᾶται P | ἄνδρες hic et 415, 10 om M, utroque loco α solito conpendio P | πώποτε MP: πώποθ' ἄπαντες [ὑμεῖς] f πώποθ' ᾶπαντες ΣTF ἄπαντες πώποτ' A 18 ἡβονλήθητε D item 415, 2 | αὐτὸς οm P

έαυτῷ προσήμειν ἡγήσατο, οὐδὲν πώποτε ὑμᾶς ἐξέφυγεν. όσα δ' έβουλήθητε μέν, μετά ταῦτα δὲ ἀπεβλέψατε εἰς ἀλλήλους, ὡς αὐτὸς μὲν οὐ ποιήσων, τὸν δε πλησίον τὰ δέοντα πράξοντα, οὐδεν πώποτε ύμιν έγενετο.' καὶ γὰρ ένταῦθα πέπλεκται μεν ή διάνοια 5 πολυπλόκως, λέλεκται δ' έκ τῆς κοινότητος είς τὴν άσυνήθη φράσιν έμβεβημότα, φυλάττεται δὲ τὸ περιττὸν αὐτῶν ἐν τῶ σαφεῖ. Ἐν δὲ τῆ μεγίστη τῶν κατὰ Φιλίππου δημηγοριών και την άρχην εύθυς ούτως κατεσκεύακεν 'Πολλών, ὧ ἄνδρες 'Αθηναῖοι, λόγων 10 γιγνομένων δλίγου δείν καθ' εκάστην έκκλησίαν, περί 948 ὧν Φίλιππος ἀφ' οὖ τὴν εἰρήνην ἐποιή σατο οὐ μόνον ύμᾶς, άλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους άδικεῖ καὶ πάντων οἶδ' ότι φησάντων γ' άν, εί μη καὶ ποιοῦσι τοῦτο, καὶ λέγειν και πράττειν, όπως έκεινος παύσεται της ύβρεως 15 καὶ δίκην δώσει, εἰς τοῦτο ὑπηγμένα πάντα τὰ πράγματα και προείμενα δρώ, ώςτε δέδοικα μη βλάσφημον μεν είπειν, άληθες δέ εί και λέγειν απαντες έβούλονθ' οί παριόντες και χειροτονείν ύμεις έξ ων ως φαυλότατα έμελλε τὰ πράγματα έξειν, οὐκ ἂν ἡγοῦμαι δύ- 20 νασθαι γείρον η νύν διατεθήναι.' ομοια δε τούτοις έστι κάκεινα: 'είτ' οιεσθε, ει μέν αὐτὸν μηδέν έποιησαν

10 Dem or IX (Phil III) 1 22 Dem or IX 13

² δ' M: δὲ Pf | ἐβονλέθητε P 3 εἰς etiam Σ et γο F: πρὸς D | μὲν MP: μὲν ἕκαστος fD 4 τὰ δέοντα MP: inclusit f om D | πάποθ' Pf 5 πέπλενται P 7 φυλάτεται P 13 ἄλλονς MP cum Σ^1 : ἄλλονς [ἕλληνας] f ex D | οἶδ' MP cum D: εὖ οἶδ' f cum TF 14 μὴ καὶ MP: καὶ μὴ fD | λέγειν MP: λέγειν [δεῖν] f ex D 15 πράττειν MPD: πράττειν $\tilde{\pi}$ πασι προσήπειν (-κει T) f TF 17 προεισημένα M 18 δὲ MP cum ΣF^1 : δὲ ἢ f ex D 20 πράγμαθ' f 21 νῦν MP f cum $\Sigma^1 F$: νῦν αὐτὰ D 22 ἔστι edebant | εἰ μὲν αὐτὸν μηδὲν ἐποίησαν MP:

κακόν, μὴ παθεῖν δὲ φυλάξαιντο ἴσως, τούτους μὲν έξαπατᾶν αίρεῖσθαι μᾶλλον ἢ προλέγοντα βιάζεσθαι, ύμιν δ' έκ προρρήσεως πολεμήσειν, καὶ ταῦθ' έως αν ⟨έκόντες⟩ έξαπατᾶσθε;' 'Εν δὲ τῷ κρατίστῷ τῶν | δι-949 5 κανικών, τῷ περὶ τοῦ στεφάνου γραφέντι λόγω τῆς Φιλίππου δεινότητος, ή κατεστρατηγήκει τὰς πόλεις, μνησθείς ούτω την διάνοιαν έσγημάτικεν καὶ οὐκέτι προστίθημι, ὅτι τῆς μὲν ἀμότητος, ἣν ἐν οἶς καθάπαξ τινῶν κατέστη κύριος ὁ Φίλιππος ἔστιν ίδεῖν, έτέροις 10 πειραθηναι συνέβη, της δε φιλανθρωπίας, ην τα λοιπά των πραγμάτων έχεινος περιβαλλόμενος πρός ύμας έπλάττετο, ύμεῖς καλῶς ποιοῦντες τοὺς καρποὺς έκομίσασθε.' καὶ ἐν οἶς τοὺς προδιδόντας τῷ Φιλίππω τὰ πράγματα πάντων αλτίους ἀποφαίνει τῶν συμβεβη-15 κότων τοῖς "Ελλησι κακῶν, κατὰ λέξιν οὕτως γράφει. 'καίτοι νη τὸν 'Ηρακλέα καὶ πάντας θεούς, εί' γ' ἐπ' άληθείας δέοι σχοπεῖσθαι ή τὸ καταψεύδεσθαι καὶ δι' έγθραν τι λέγειν ἀνελόντας έκ μέσου, τίνες ὡς ἀληθῶς ήσαν οίς αν εικότως και δικαίως την των γεγενημένων 20 αλτίαν έπλ την κεφαλήν άναθεῖεν απαντες, τοὺς δμοίους

7 Dem or XVIII 231 16 id or XVIII 294

οῖ μὲν οὐδὲν ἂν αὐτὸν ἐδυνήθησαν ποιῆσαι f ex D, sed αὐτόν, οῖ ἐποίησαν μὲν οὐδὲν ἂν Σ 1 δὲ φυλάξαιντο MP: δ' ἐφυλάξαντ' ἂν f ex D 3 ἔως fD: ὡς MP 4 ἑκόντες om MP: ex D inseruit f | ἐξαπατᾶσθαι MP 6 $\tilde{\eta}$ P | πατεστρατήγει f 7 ἐσχημάτημεν P 8 προτίθημι MP 9 πατέστη πύριος δ Mf πατέστηπεν δ P: πύριος κατέστη D 11 περιβαλύμενος f | ποὸς ὑμᾶς om Σ | ἡμᾶς P 12 παλεῖς P | πεπόμισθε D 14 ἀποφαίνειν M¹ 15 γράφων MPf: corr Sadaeus p 219 16 νῆ Μ | πάντας MP cum Σ TA: πάντας τοὺς f cum F 17 $\tilde{\eta}$] εἰ Μ εἰς P [εἰς] f om r 18 ἔχθράν τι f | ἀνελόντας fD: ἀνελόντες M ἀνελοῦντες P | μήσου P 19 $\tilde{\eta}$ σαν] εἰσίν D

950 τούτω | παρ' έκάστη των πόλεων εύροιτ' ἄν, οὐχὶ τοὺς ἐμοί· οἱ ὅτ' ἦν ἀσθενῆ τὰ Φιλίππου πράγματα καὶ κομιδῆ μικρά, πολλάκι προλεγόντων ἡμῶν καὶ παρακαλούντων καὶ διδασκόντων ⟨τὰ βέλτιστα, τῆς ἰδίας ἕνεκ' αἰσχροκερδείας⟩ τὰ κοινῆ συμφέροντα προῖεντο, 5 τοὺς ὑπάρχοντας ἐκάστοις πολίτας ἐξαπατῶντες καὶ διαφθείροντες, ἕως δούλους ἐποίησαν.'

Μυρία παραδείγματα φέρειν δυναίμην αν έκ των 55 τοῦ Δημοσθένους λόγων τῶν τε δημηγορικῶν καὶ τῶν δικανικών, ἃ παρὰ τὸν Θουκυδίδου κατεσκεύασται 10 γαρακτήρα τὸν ἐν τῆ κοινή καὶ συνήθει διαλέκτω τὴν έξαλλαγην έγοντα. άλλ' ίνα μη μακρότερος τοῦ δέοντος δ λόγος γένοιτό μοι, τούτοις άρκεσθείς ίκανοῖς οὖσι βεβαιῶσαι τὸ προκείμενον οὐκ ἂν ὀκνήσαιμι τοῖς άσκοῦσι τοὺς πολιτικοὺς λόγους ὑποτίθεσθαι τοῖς γε δὴ 15 τάς πρίσεις άδιαστρόφους έτι φυλάσσουσι, Δημοσθένει συμβούλω χρησαμένους, δυ άπάντων ρητόρων κράτιστον γεγενησθαι πειθόμεθα, ταύτας μιμείσθαι τάς κατα-951 σκευάς, έν αίς | ή τε βραγύτης καὶ ή δεινότης καὶ ή lσχύς καὶ δ τόνος καὶ ή μεγαλοπρέπεια καὶ αὶ συν- 20 γενείς ταύταις άρεταὶ πᾶσιν άνθρώποις είσὶ φανεραί. τάς δε αίνιγματώδεις και δυσκαταμαθήτους και γραμματικών έξηγήσεων δεομένας καὶ πολύ τὸ βεβασανισμένον καὶ τὸ σολοικοφανές ἐν τοῖς σχηματισμοῖς ἐχούσας μήτε θαυμάζειν μήτε μιμεϊσθαι. Ίνα δε συνελών είπω, 25

¹ πας' ἐπάστη fD: παςέστη MP | εῦςοιτ' MPf cum ΣTA γς F: εῦςοι τις F | οὐχὶ] οὐ ΣTA | τοὺς πομιδη ἐμοί M unde apparet proximum uersum in archetypo omissum et in mg additum fuisse, cf P 2 ἐμοί παὶ οm P 3 πολλάπι MP: πολλάπις fD 4 τὰ βέλτιστα . . . αἰσχροπεςδείας οm MP 5 προεῖντο MP 6 ἐπάστοις MP: ἔπαστοι f ex D 9 δημηγορίῶν P 13 ἰπανῶς Pf

αμφότερα μεν έπ' ίσης ζηλωτά είναι, τά τε μη σαφώς είρημένα ύπὸ τοῦ συγγραφέως καὶ τὰ προσειληφότα σὺν ταῖς ἄλλαις ἀρεταῖς τὴν σαφήνειαν, οὐκ ἔχει λόγον: ανάγκη δε δμολογείν κρείττονα των ατελεστέρων είναι 5 τὰ τελειότερα καὶ τῶν ἀφανεστέρων τά ν' ἐμφανέστερα. τί οὖν μαθόντες ἄπασαν τὴν διάλεκτον τοῦ συγγραφέως έπαινοῦμεν καὶ βιαζόμεθα λέγειν, ὅτι τοῖς καθ' έαυτὸν οὖσιν ἀνθρώποις αὐτὰ ὁ Θουκυδίδης ἔγραψε συνήθη πασι και γνώριμα όντα, ήμων δε λόγος αὐτῷ τῶν 10 ύστερον έσομένων οὐκ ἦν, οῖ δ' ἐκβάλλομεν ἐκ τῶν 952 δικαστηρίων καὶ τῶν ἐκκλησιῶν ἄπασαν τὴν Θουκυδίδου λέξιν ως άχρηστον, άλλ' ούχ δμολογοῦμεν τὸ διηγηματικόν μέρος αὐτῆς πλην όλίγων πάνυ θαυμαστώς έγειν και είς πάσας είναι τὰς χρείας εὔθετον, 15 τὸ δὲ δημηγορικὸν οὐχ ἄπαν εἰς μίμησιν ἐπιτήδειον είναι, άλλ' δσον έστιν αὐτοῦ μέρος γνωσθηναι μέν απασιν ανθρώποις εύπορον, κατασκευασθηναι δ' ούχ απασι δυνατόν:

Τούτων ήδίω μεν είχόν σοι περί Θουκυδίδου γρά-20 φειν, ὧ βέλτιστε Κόιντε Αϊλιε Τουβέρων, οὐ μὴν ἀληθέστερα.

¹ ἐπίσης Μ 4 πρείττωνα P 6 παθόντες erit qui exspectet | fort \langle οῖ μὲν \rangle ἄπασαν 9 γνώρημα P 10 οῖ δ'] οὐδ' MPf 12 ἀλλ' οὐχ MP: ἀλλ' f 13 ὀλίγων f: ὀλίγων $\tilde{\eta}$ MP an ὀλίγων τινῶν? 16 ὅσσον Μ 19 γραφεῖν M 21 Διονυσίου ἀλιπαρνασέως | περί Φουπυδίδου πλατύτερον τέλος rubro M, τέλος P subscribit.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΕΩΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΙΔΙΩΜΑΤΩΝ ΠΡΟΣ ΑΜΜΑΙΟΝ

fons lectionis est

- P codex Parisinus bybl nat 1741 lectionis uolgatae fontes passim adhibentur
- G codex Guelferbytanus XIV
- C Laurentianus LX 18 a F. Philelpho scriptus
- D Parisiensis supplem 256 olim A. Schotti a editio princeps rhetorum Aldi Manutii 1508
- s editio Roberti Stephani 1547
- △ Dionysius Halic de Thucydide c 24 et alibi
- @ Thucydidis lectio

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΕΩΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΙΔΙΩΜΑΤΩΝ

788

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΑΜΜΑΙΩΙ ΤΩΙ ΦΙΛΤΑΤΩΙ ΧΑΙΡΕΙΝ

Έγὼ μὲν ὑπελάμβανον ἀρκούντως δεδηλωκέναι τὸν 5 Θουκυδίδου χαρακτῆρα, τὰ μέγιστα καλ κυριώτατα τῶν ὑπαρχόντων περλ αὐτὸν ἰδιωμάτων ἐπεξελθών, ἐν οἶς γε δὴ μάλιστα διαφέρειν ἔδοξέν μοι τῶν πρὸ αὐτοῦ ἡπτόρων τε καλ συγγραφέων, πρότερον μὲν ἐν τοῖς 789 περλ | τῶν ἀρχαίων ἡπτόρων πρὸς τὸ σὸν ὄνομα συν- 10 ταχθεῖσιν ὑπομνηματισμοῖς, ὀλίγοις ⟨δὲ⟩ δὴ πρόσθεν χρόνοις ἐν τῆ περλ αὐτοῦ τοῦ Θουκυδίδου κατασκευασθείση γραφῆ προσειπὼν τὸν Αἴλιον Τουβέρωνα, ἐν ἡ πάντα τὰ δεόμενα λόγου μετὰ τῶν οἰκείων ἀποδείξεων διεξελήλυθα κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ δύναμιν σοῦ δὲ 15 ὑπολαμβάνοντος ἡττον ἡκριβῶσθαι τὰς γραφάς, ἐπειδὴ προεκθέμενος ἄπαντα τὰ συμβεβηκότα τῷ χαρακτῆρι τότε τὰς περλ αὐτῶν πίστεις παρέχομαι, ἀκριβεστέραν

⁷ ένοῖς P ut 13 ένῆι et plerumque 10 προστόσον P συντεταχθεῖσιν P 11 δὲ δὴ] δὴ Pa δὲ H. Stephanus 13 προσειπὸν P sed ω supra scripsit corrector recentior | τοῦ βέρωνα Pa 14 ἀποδέων P: ειξ supra scr. m. rec. 15 έμαντοῦ G: αὐτοῦ Pa 18 [πίστ]εις cum litura P | παρέσχημαι manolt Herwerdenus

δὲ τὴν δήλωσιν τῶν ἰδιωμάτων τοῦ χαρακτῆρος ἔσεσθαι νομίζοντος, εἰ παρὰ μίαν ἑκάστην τῶν προθέσεων τὰς λέξεις τοῦ συγγραφέως παρατιθείην, δ οὶ τὰς τέχνας καὶ τὰς εἰσαγωγὰς τῶν λόγων πραγματευόμενοι ποιοῦσιν, 5 προελόμενος εἰς μηδὲν ἐλλείπειν καὶ τοῦτο πεποίηκα, τὸ διδασκαλικὸν σχῆμα λαβὼν ἀντὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ. 2 Τνα δὲ εὐπαρακολούθητος ὁ λόγος σοι γένηται, 790 προθείς κατὰ λέξιν, ὅσα περὶ τοῦ συγγραφέως τυγχάνω προειρηκώς, ἐπιτροχάδην ἀναλήψομαι τῶν προθέσεων 10 ἐκάστην καὶ τὰς ἀποδείξεις παρέξομαι, καθάπερ ἤξίους.

επεται δὲ τοῖς περὶ Ἡροδότου γραφεῖσιν τὰ μέλλοντα δηλοῦσθαι. τούτφ γὰρ Θουκυδίδης τῷ ἀνδρὶ ἐπιβαλὼν καὶ τοῖς ἄλλοις ὧν πρότερον ἐμνήσθην, καὶ συνιδών, ας εκαστος αὐτῶν ἔσχεν ἀρετάς, ἴδιόν τι γένος χαρακτῆ15 ρος, οὕτε πεζὸν αὐτοτελῶς οὕτ' ἔμμετρον ἀπηρτισμένως, κοινὸν δέ τι καὶ μικτὸν ἐξ ἀμφοῖν ἐργασάμενος εἰς τὴν ἱστορικὴν πραγματείαν ἐσπούδασεν εἰσαγαγεῖν· ἐπὶ μὲν τῆς ἐκλογῆς τῶν ὀνομάτων τὴν τροπικὴν καὶ γλωττηματικὴν καὶ ἀπηρχαιωμένην καὶ ξένην λέξιν παραλαμ20 βάνων πολλάκις ἀντὶ τῆς κοινῆς καὶ συνήθους τοῖς

12—p 425, 8 ex commentationis de Thucydide c 24 p 360, 25—363, 17 sublata

καθ' έαυτον άνθρώποις, έπὶ δὲ τῶν σχηματισμῶν, έν

¹ τοῦ χαραπήρος glossema existimat Herwerdenus, sed cf p 421, 6 sq. 2 παραθέσεων Pa: corr cum Reiskio Kruegerus cf Vlietius stud cr p 33 4 ποιούσι s 6 ἐπιδειπτικοῦ Pa 8 ὅσαπερ τοῦ P 10 ἡξίουν Pa: corr Sylburgius 12 τούτφ δὲ δὴ τῷ ἀνδρὶ Θουκυδίδης ἐπιβαλῶν Δ 13 ὧ[ν πρό]τερον cum litura P | συνειδῶν P 14 ἴδιον ... 16 εἰς] ἴδιόν τινα χαραπήρα καὶ παρεωραμένον ἄπασι πρῶτος εἰς Δ 15 οὕτε s 16 μιπτὸν CDs: μιπρὸν P 17 ἀγαγεῖν Δ 19 παραλαμβάνων πολλάκις] προελόμενος Δ 20 τοῖς GCs: τῆσ P 21 κατ' αὐτὸν Δ | ἐπὶ δὲ] ἐπὶ δὲ τῆς συνθέσεως τῶν τ ἐλατ-

οίς μάλιστα έβουλήθη διενεγκείν των πρό αύτου, πλεί-91 στην είσενεγκάμενος πραγματείαν, τοτέ | μέν λόγον έξ δυόματος ποιών, τοτέ δέ είς όνομα συνάνων τὸν λόνον. καλ νῦν μὲν τὸ όηματικὸν ὀνοματικῶς έκφέρων, αὖθις δε τούνομα όημα ποιών και αὐτών γε τούτων ἀνα- 5 στρέφων τὰς χρήσεις, ΐνα τὸ μὲν ὀνοματικὸν <προσηγορικόν γένηται, τὸ δὲ προσηγορικόν ὀνοματικώς λένηται, και τὰ μεν παθητικά δήματα δραστήρια, τὰ δε δραστήρια παθητικά πληθυντικών δε και ενικών άλλάττων τὰς φύσεις καὶ ἀντικατηγορῶν ταῦτα ἀλλήλων, 10 θηλυκά τ' ἀρρενικοῖς καὶ ἀρρενικὰ θηλυκοῖς καὶ οὐδέτερα τούτων τισίν συνάπτων, έξ ὧν ή κατὰ φύσιν ἀκολουθία πλανᾶται τὰς δὲ ⟨τῶν⟩ ὀνοματικῶν ἢ μετογικών πτώσεις τοτέ μέν πρός τὸ σημαινόμενον άπὸ τοῦ σημαίνοντος ἀποστρέφων, τοτὲ δὲ πρὸς τὸ 15 (σημαϊνον ἀπὸ τοῦ) σημαινομένου έν δὲ τοῖς συνδετικοῖς καὶ τοῖς προθετικοῖς μορίοις καὶ ἔτι μᾶλλον ἐν

τόνων και των μειζόνων μορίων την άξιωματικήν και αύστηράν καί στιβαράν καί βεβηκυΐαν καί τραγύνουσαν ταῖς τῶν γραμμάτων άντιτυπίαις τας άνοας άντι της λιγυρας και μαλακής και συνεξεσμένης και μηδὲν έχούσης άντίτυπον έπι δὲ $\Delta=1$ ληστα $P\mid$ διενέγκαι $\Delta\mid$ αντοῦ $P\mid$ αὐτοῦ a: corr Kruegerus 2 πραγματείαν] σπουδήν. διετέλεσε γε τοι τον επτακαιεικοσαετή χρόνον τοῦ πολέμου ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἔως τῆς τελευτῆς τὰς ὀκτώ βύβλους, ας μόνας κατέλιπεν, στρέφων άνω και κάτω, και καθ' εν εκαστον των της φράσεως μορίων δινών και τορεύων και Δ 4 ονομαστικώς α 6 ενα το μέν ονοματικού λέγηται Ρ ίνα το μεν ονοματικόν φηματικόν, το δε φηματικόν ονοματικόν λέγηται inpudenti interpolatione CDs: orationem mancam ex \(\Delta \) supplendam esse uidit Reiskius 9 ἐναλλάττων Δ Kruegerus ad historiogr p 129 deest ποιῶν 10 καὶ ἐγκατηγορῶν Δ 11 τε CDs | ἀρενικοῖς \dot{P} ἀρσενικοῖς Δ Ds | ἀρρενικὰ Δ : ἄρρενα \dot{P} 2 τούτων τισὶν corr \dot{P} 1 τούτων σίν pr \hat{P}^1 13 δε των Δ : δε Pa 14 ποτε hic et 15 πρὸς τὸ σημαΐνον ἀπὸ τοῦ σημαινομένου ΔCDs: ποὸς τὸ σημαινόμενον Pa

τοῖς διαρθροῦσι τὰς τῶν ὀνομάτων δυνάμεις ποιητοῦ 792 τρόπον ένεξουσιάζων. πλεϊστα ο άν τις εύροι παρ' αὐτῷ τῶν σχημάτων, προσώπων τε ἀποστροφαίς καὶ γρόνων εναλλαγαίς καὶ τροπικών σημειώσεων μετα-5 Φοραῖς ἐξηλλαγμένα καὶ σολοικισμῶν λαμβάνοντα φαντασίας δπόσα τε γίνεται πράγματα άντὶ σωμάτων ἢ σώματα άντι πραγμάτων, και έφ' ὧν ένθυμημάτων τε καὶ νοημάτων αἱ μεταξύ παρεμπτώσεις πολλαὶ γινόμεναι διὰ μακροῦ τὴν ἀκολουθίαν κομίζονται, τά τε 10 σχολιά καὶ πολύπλοκα καὶ δυσεξέλικτα καὶ τὰ ἄλλα τὰ συγγενῆ τούτοις. εύροι δ' ἄν τις οὐκ ὀλίνα καὶ των θεατρικών σγημάτων κείμενα παρ' αὐτώ, τὰς παρισώσεις λέγω καλ παρομοιώσεις καλ παρονομασίας καὶ ἀντιθέσεις, ἐν αίς ἐπλεόνασε Γοργίας ὁ Λεοντίνος 15 καί οί περί Πώλον καί Λικύμνιον καὶ πολλοί άλλοι τῶν κατ' αὐτὸν ἀκμασάντων. ἐκδηλότατα δὲ αὐτοῦ καὶ γαρακτηρικώτατά έστι τό τε πειρασθαι δι' έλαγίστων ονομάτων πλείστα σημαίνειν | πράγματα καὶ πολλά 793 συντιθέναι νοήματα είς εν καί (τὸ) ετι προσδεχόμενόν 20 τι τὸν ἀκροατὴν ἀκούσεσθαι καταλιπεῖν, ὑφ' ὧν ἀσαφὲς γίνεται τὸ βραγύ. ἵνα δὲ συνελων είπω, τέσσαρα μέν

έστιν ὥςπερ ὄργανα τῆς Θουκυδίδου λέξεως, τὸ ποιητικὸν τῶν ὀνομάτων, τὸ πολυειδὲς τῶν σχημάτων, τὸ τραχὸ τῆς ἀρμονίας, τὸ τάχος τῆς σημασίας· χρώματα δὲ αὐτῆς τό τε στριφνὸν καὶ τὸ πικρὸν καὶ τὸ πυκνὸν καὶ τὸ αὐστηρὸν καὶ τὸ ἐμβριθὲς καὶ τὸ δεινὸν καὶ το φοβερόν, ὑπὲρ ἄπαντα δὲ αὐτοῦ ταῦτα τὸ παθητικόν. τοιουτοσί μὲν δὴ τίς ἐστιν ὁ Θουκυδίδης κατὰ τὸν τῆς λέξεως χαρακτῆρα, ὧ παρὰ τοὺς ἄλλους διήνεγκεν.

Γλωσσηματικά μεν οὖν καὶ ἀπηρχαιωμένα καὶ δυσ-3 είκαστα τοῖς πολλοῖς ἐστι τό τε ἀκραιφνές καὶ ὁ ἐπι- 10 794 λογισμός καὶ ἡ περιωπή καὶ ἡ | ἀνακωχή καὶ τὰ ὅμοια τούτοις. ποιητικὰ δὲ ἥ τε κωλύμη καὶ ἡ πρέ-σβευσις καὶ ἡ καταβοή καὶ ἡ ἀχθηδών καὶ ἡ δι-καίωσις καὶ τὰ παραπλήσια.

ή δ' έν τοῖς σχηματισμοῖς καινότης τε καὶ πολυ- 15 τροπία καὶ ἡ ἐξαλλαγὴ τῆς συνήθους χρήσεως, ἐν ἦ μάλιστα διαφέρειν αὐτὸν ἡγούμεθα τῶν ἄλλων, ἐπὶ τούτων γίγνεται τῶν ἔργων φανερά:

όταν μεν οδν μίαν λέξιν είτε ονοματικήν είτε όη-4

¹⁰ ἀπραιφνής Thuc I 19 extr. I 52 11 περιωπή Thuc IV 87 | ἀναπωχή Thuc I 40. 66 III 4 IV 38. 117 V 25. 26. 32 VIII 87 12 πωλύμη Thuc I 92 IV 27. 63 13 παταβοή I 73 VIII 85. 87 | ἀχθηδών II 37 IV 40 | διπαίωσις I 141 III 82 IV 86 V 17 VIII 66

³ τῆς σημασίας] τῶν σχημάτων Δ corruptum ex τῶν σημασίῶν 4 στοῦφνὸν GCs | τὸ πυκνὸν (sed πικοὸν P^1) καὶ τὸ πικοὸν ordine uero Δ καὶ τὸ πυκνὸν Reiskio suasore expunxit Herwerdenus 5 καὶ τὸ φοβερόν Δ 6 αὐτοῦ om Δ 7 τοιοῦτος Δ 8 διήνεγπε a 10 ἐπιλογισμὸς P περιλογισμὸς a. uox corrupta, fuit fort επηλύτης (Thuc. I 9 cf Marcellinus 52) 12 πρεσβεύ εις P πρέσβευσις GCD: πρεσβευσία a 13 παταβολή Pa: Sylburgio auctore corr Kruegerus 15 τε] δὲ Pa 18 γίνεται a 19 ὀνομαστικήν edebatur ante Kruegerum

ματικήν ἐν πλείοσιν ὀνόμασιν ἢ ὁήμασιν ἐκφέρη περιφοάζων τὴν αὐτὴν νόησιν, τοιαύτην ποιεῖ τὴν λέξιν 'ἦν γὰρ ὁ Θεμιστοκλῆς βεβαιότατα δὴ φύσεως Ισχὺν δηλώσας καὶ διαφερόντως τι ἐς αὐτὸ μᾶλλον ἐτέρου δἄξιος θαυμάσαι.' καὶ μὴν ἐν τῷ ἐπιταφίῷ γέγραφεν 'οὐδ' αὖ κατὰ πενίαν, ἔχων δέ τι ἀγαθὸν δρᾶσαι τὴν πόλιν, ἀξιώματος ἀφανεία κεκώλυται' καὶ γὰρ ἐν | τούτοις τὸ σύντομον ποιεῖ τὸν λόγον τοιοῦτον, ὡς 795 ἐπὶ τοῦ Λακεδαιμονίου Βρασίδα τέθηκεν, ὅτε μαχό-10 μενος περὶ Πύλον ἀπὸ τῆς νεὼς τραυματίας γενόμενος ἐξέπεσεν 'πεσόντος δὲ αὐτοῦ' φησίν 'εἰς τὴν παρεξειρεσίαν ἡ ἀσπὶς περιερρύη.' βούλεται γὰρ δηλοῦν 'πεσόντος δὲ αὐτοῦ ἔξω τῆς νεὼς ἐπὶ τὰ προέχοντα μέρη τῆς εἰρεσίας' [εἰς θάλατταν].

5 'Εν οίς δὲ τὰ ξηματικὰ μόρια τῆς λέξεως δνοματικῶς 16 σχηματίζει, τοιαύτην ποιεῖ τὴν φράσιν ἔστιν δὲ αὐτῷ πρὸς 'Αθηναίους ὁ Κορίνθιος ἐν τῆ πρώτη βύβλῳ τάδε λέγων 'δικαιώματα μὲν οὖν τάδε πρὸς ὑμᾶς ἔχομεν, παραίνεσιν δὲ καὶ ἀξίωσιν χάριτος τοιάνδε.' 20 τὸ γὰρ παραινεῖν καὶ ἀξιοῦν ξήματα ὄντα ὀνοματικὰ

3 Thue I 138 6 H 37 11 IV 12 18 I 41

1 έμπλείοσιν P: έν deleuit Herwerdenus A τι ές αὐτὸ Gε τισ σαν το P τίς σαντὸν a: τισ αὐτὸν D τι* αὐτὸν C 5 θανμᾶσαι P 8 τὸ σύντομον] τὸ σημαινόμενον Pα σχηματίζων ὄνομα ci Kruegerus τὸ σημαινόμενον Eες εν συνάγων E. Schenkelius Zeitschr. E0 öterr. E1 έξέπεσε E1 E1 πεσόντος E2 E3 παὶ πεσόντος E3 E4 πεσόντος E4 τὸ πεσόντος E5 γο δύντος E6 E7 απεσόντος E8 γο δυντος E8 τὸ πεσόντος E9 γο δυντος E9 τὸ πεσόντος E9 γο δυντος E9 τὸ πεσόντος E9 γο δυνταίνας E9 καὶ πεσόντος E9 γο δυνταίνας E9 καὶ E9 δυνταίνας E9 καὶ E9 δυνταίνας E10 δυνταίνας E10 δυνταίνας E10 δυνταίνας E10 δυνταίνας E11 δυνταίνας E12 δυνταίνας E12 δυνταίνας E12 δυνταίνας E13 δυνταίνας E14 δυνταίνας E15 δυνταίνας E16 δυνταίνας E16 δυνταίνας E16 δυνταίνας E17 δυνταίνας E19 δυνταίνας E19 δυνταίνας E19 δυνταίνας E19 δυνταίνας E19 δυνταίνας E10 δυνταίνας E11 δυντάίνας E11 δυντάίνας E11 δυντάίνας E11 δυντ

γέγονεν παραίνεσις καὶ ἀξίωσις. ταύτης ἐστὶ τῆς τθε ἰδέας ἥ τε οὐκ ἀποτείχισις τοῦ | Πλημμυρίου ἡ ἐν τῆ ἑβδόμη βύβλφ (καὶ ἡ ὀλόφυρσις ἢν ἐν τῆ πρώτη βύβλφ) τέθηκεν ἐν δημηγορία. τὸ γὰρ ἀποτειχίσαι καὶ τὸ ὀλοφύρασθαι ξηματικὰ ὄντα ὀνο- 5 ματικῶς ἐσχημάτικεν ἀποτείχισιν καὶ ὀλόφυρσιν.

Όταν δὲ ἀντιστρέψας ἐκατέρου τούτων τὴν φύσιν 6 τὰ ὀνόματα ποιῆ ἡήματα, τοῦτον τὸν τρόπον ἐκφέρει τὴν λέξιν, ὡς ἐν τῆ πρώτη βύβλω περὶ τῆς αἰτίας τοῦ πολέμου γράφει 'τὴν μὲν οὖν ἀληθεστάτην αἰτίαν, 10 λόγω δὲ ἀφανεστάτην, τοὺς 'Αθηναίους οἴομαι μεγάλους γινομένους ἀναγκάσαι εἰς τὸ πολεμεῖν.' βούλεται γὰρ δηλοῦν, ὅτι μεγάλοι γιγνόμενοι οἱ 'Αθηναῖοι ἀνάγκην παρέσχον τοῦ πολέμου πεποίηκεν δὲ ἀντὶ τῆς ἀνάγκης καὶ τοῦ πολέμου ὀνοματικῶν ὅντων ἡηματικὰ 15 τό τε ἀναγκάσαι καὶ τὸ πολεμεῖν.

Όταν δὲ τῶν ξημάτων ἀλλάττη τὰ είδη τῶν παθη-7 797 τικῶν καὶ ποιητικῶν, οὕτω σχηματίζει | τὸν λόγον

2 καὶ ἐν τῆ τρίτη [c 95] τῆς Λευκάδος τὴν οὐ περιτείχισιν $_{\rm SCHOLION}$

2 uide adnotationem editionis prioris p 104 3 Thuc I 143 cf II 51 10 I 23

1 γέγονε a | ταύτης] ταύτης δ' s 2 οὐν ἀποτείχισις] οὐ κατατείχισις a | ἡ P: ἢν GCDs 3 ἑβδόμη βίβλφ τέθεικεν libri: hiatum Kruegerus expleuit 4 τέθηκεν a: τέθ[εi]κεν cum rasura P, s 5 τὸ ὁλοφύρασθαι] ἀπολοφύρασθαι Pa | ξήματα ci Sylburgius | ὁνομαστικῶς Ds 8 ποιεί Pa 9 βίβλφ libri, ut supra u 3 et p 426, 17 10 οὖν] γὰρ Θ | αἰτίαν] πρόφασιν Θ 11 ἀφανεστάτην δὲ λόγφ Θ | οἴομαι] ἡγοῦμαι Θ 12 γινομένους γιγνομένους καὶ φόβον παρέχοντας τοῖς Λακεδαιμονίοις Θ ἀναγκᾶσαι P | ές Θ 13 γενόμενοι s 14 πεποίηκε a 15 ὀνομάτων Herwerdenus 16 ἀναγκᾶσαι P | καὶ τὸ] καὶ a

17 ἀπαλλάττη G ἐναλλάττη Herwerdenus

'οὔτε γὰρ ἐκεῖνο κωλύει ταῖς σπονδαῖς οὔτε τόδε' τὸ γὰρ κωλύει ἡῆμα ἐνεργητικὸν ὑπάρχον ἀντὶ τοῦ κωλύεται παθητικοῦ ὄντος παρείληπται ἦν δὲ τὸ σημαινόμενον ὑπὸ τῆς λέξεως τοιοῦτο 'οὕτε γὰρ ἐκεῖνο κωλύεται ταῖς σπονδαῖς οὕτε τόδε.' καὶ ἔτι τὰ ἐν τῷ προοιμίῳ λεγόμενα 'τῆς γὰρ ἐμπορίας οὐκ οὕσης, οὐδ' ἐπιμιγνύντες ἀδεῶς ἀλλήλοις' καὶ γὰρ ⟨ἐν⟩ τούτοις τὸ ἐπιμιγνύντες ἐνεργητικὸν ὑπάρχον ἡῆμα τοῦ ἐπιμιγνύμενοι παθητικοῦ ὄντος χώραν ἐπέχει.

- 8 "Όταν δὲ ἀντὶ τοῦ ποιητικοῦ τὸ παθητικὸν παρα11 λαμβάνη, τοῦτον σχηματίζει τὸν τρόπον 'ἡμῶν δὲ ὅσοι
 μὲν 'Αθηναίοις ἤδη ἐνηλλάγησαν' · βούλεται μὲν γὰρ
 δηλοῦν 'ἡμῶν δὲ ὅσοι μὲν 'Αθηναίοις συνήλλαξαν',
 παρείληφεν δὲ τὸ ἐνηλλάγησαν παθητικὸν ὑπάρχον
 15 ἀντὶ ποιητικοῦ τοῦ συνήλλαξαν. καὶ τὸ ἐπιφερόμενον
 τούτω ' τοὺς δ' ἐν τῆ μεσογεία μᾶλλον κατωκημένους' ·
 ἀντὶ γὰρ τοῦ ποιητικοῦ ἡήματος τοῦ κατωκηκότας τὸ
 παθητικὸν παρείληφεν τὸ κατωκημένους. |
- 9 Παρὰ δὲ τὰς τῶν ένικῶν τε καὶ πληθυντικῶν δια-798 20 φοράς, ὅταν ἐναλλάττη τὴν ἑκατέρου τούτων τάξιν, ἐνικὰ μὲν ἀντὶ πληθυντικῶν οὕτως ἐκφέρει 'καὶ εἴ

1 Thuc I 144 6 I 2 13 I 120 16 ibidem 21 VI 78

¹ πωλύει ἐν ταῖς Θ | ταῖ sed ς additum m I P 4 τοιοῦτον α 7 ἐν CDs: om Pa 8 τοῦ ἐπιμιγνύμενοι CDs: τοῦ ἐπιμιγνύμενοι Pa: ἐνεςγητικοῦ s | παραλαμβάν[ηι] cum litura P 13 μὲν post ὅσοι om a 14 παρείληφε a 16 τοὺς δὲ τὴν μεσόγειαν μᾶλλον καὶ μὴ ἐν πόρω κατωκημένους Θ 16 et 18 κατωικειμένους P 18 παρείληφε a 20 ἐναλλαττη sine ι P 21 ἑνικὰ G²CDs: ἡνίκα PG¹a | ἐκφέρη a 21 sq εἰ τωρ] οὕτως Pa: ex Θ corr Herwerdenus

τω άρα παρέστηκεν τὸν μὲν Συρακόσιον, αύτὸν δὲ οὐ πολέμιον είναι τῶ 'Αθηναίω.' βούλεται μεν γὰρ τοὺς Συρακοσίους λέγειν καὶ τοὺς 'Αθηναίους, πεποίηκεν δε των ονομάτων εκάτερον ενικόν, και εν οίς φησιν. και τον πολέμιον δεινότερον έξομεν, μη δαδίας αὐτῶ 5 πάλιν ούσης τῆς ἀναχωρήσεως' τοὺς γὰρ πολεμίους έσγημάτικεν ένικῶς, οὐγὶ πληθυντικῶς. 'Αντὶ δὲ τοῦ ένικοῦ τὸ πληθυντικὸν παραλαμβάνει τοῦτον τὸν τρόπον έξαλλάττων την συνήθη φράσιν κεῖται δὲ ή λέξις (έν) τῷ προοιμίφ τοῦ ἐπιταφίου μέχρι γὰρ τοῦδε 10 άνεκτοι οι έπαινοί είσιν περί έτέρων λεγόμενοι, ές όσον ὢν καὶ αὐτὸς ἕκαστος οἴηται ἱκανὸς εἶναι δοᾶσαί τι ὧν ἥκουσεν' τὸ γὰρ ἕκαστος καὶ τὸ ἤκουσεν ένικά, τὰ δ' ἐπιφερόμενα τούτοις πληθυντικῶς ἐξενήνεκται. 799 το δε υπερβάλλοντι αυτον φθονούντες ήδη και 15 άπιστοῦσιν' ** οὐ καθ' ένὸς λέγεσθαι πεφύκασιν, άλλὰ κατά πολλών.

'Αρρενικών δε και θηλυκών και οὐδετέρων ἀντι-10 μετατάξεις έκβεβηκυίαι τών συνήθων σχημάτων αί τοιαίδε εἰσίν, ὅταν τὴν μεν ταραχὴν τάραχον καλῆ τὸ 20 θηλυκὸν ἐκφέρων ἀρρενικώς καὶ τὴν ὅχλησιν ὅχλον,

5 Thuc IV 10 10 et 15 II 35 20 τάραχος nunc in Thuc euanuit 21 ὄχλος Thuc I 73

¹ παρέστηκε a | συρακούσιον a | αὐτὸν Pa: corr Kruegerus 2 τῶ ἀθηναίω G τῶν ἀθηναίων PDa τὸν ἀθηναίον Cs: datiuum restituerat Kruegerus et Dobraeus aduers. I p 561 3 συρακουσίους a | πεποίηκε a 4 ένοῖς φησίν P | φησι a 5 ραιδίας P ραιδίως Θ libri BEF 10 έν CDs: om Pa 11 είσι a | εσ P, a: είς CDa 13 ἤκουσε· τὸ a 14 τὰ δὲ GCDs 15 τῷ sine iota P | αὐτῷν GCDs 16 ante οὐ hiatum notaui 18 ἀρσενικῷν S | fort ἀντικαταλλάξεις 19 ἐκβεβηκνίαι P ἐμβεβηκνῖαι P ἐμβεβηκνῖαι P 20 ὅταν] οιαν sic P οῖαν P P αι οίον P P εμβερηκνῖαι P εμβερηκνι P εμβερηκνι P εμβερηκν P εμβερηκν P εμβερηκν P εμβερηκν P εμβερηκν P

την δὲ βούλησιν καὶ την δύναμιν τὸ βουλόμενον λέγη καὶ τὸ δυνάμενον ὡς ἐπὶ τῶν 'Αθηναίων τέθηκεν, ὅτε την εἰς Σικελίαν ἀπέστελλον στρατιάν 'οἱ δὲ 'Αθηναίοι τὸ μὲν βουλόμενον οὐκ ἀφηρέθησαν ὑπὸ τοῦ ὁχλώδους τῆς παρασκευῆς', καὶ ἐν οἶς περὶ τῶν Θεσσαλῶν εἰρηκεν 'ὥςτε εὶ μὴ δυναστεία μᾶλλον ἢ ἰσονομία ἐχρῶντο τῷ ἐπιχωρίω οἱ Θεσσαλοί' καὶ γὰρ ἐνταῦθα οὐδέτερον πεποίηκεν τὸ θηλυκόν ἦν δὲ τὸ σημαινόμενον ὑπὸ τῆς λέξεως τοιόνδε 'ὧςτε εὶ μὴ 10 δυναστεία μᾶλλον ἢ ἰσονομία ἐχρῶντο τῆ ἐπιχωρίω οἱ Θεσσαλοί.'

11 'Εν οίς δὲ τὰς πτώσεις τῶν ὀνομάτων καὶ τῶν προσηγοριῶν καὶ τῶν μετοχῶν καὶ ⟨τῶν⟩ συναπτομένων | τούτοις ἄρθρων ἐξαλλάττει τοῦ συνήθους, 800 15 οὕτως σχηματίζει [τῆ φράσει] 'σωφροσύνην γὰρ λαβοῦσαι αὶ πόλεις καὶ ἄδειαν τῶν πρασσομένων ἐχώρησαν ἐπὶ τὴν ἄντικρυς ἐλευθερίαν, τῆς ἀπὸ τῶν 'Αθηναίων ὑπούλου εὐνομίας οὐ προτιμήσαντες.' οἱ μὲν γὰρ ἀκολούθως τῆ κοινῆ συνηθεία σχηματίζοντες 20 τὴν φράσιν τῷ τε θηλυκῷ γένει τῆς προσηγορίας τὸ

¹ τὸ βουλόμενον Thuc I 90 VII 49 2 τὸ δυνάμενον fort Thuc II 97 legebatur 3 Thuc VI 24 6 IV 78 15 VIII 64 extr

¹ λέγηι P: λέγει a 2 τέθειπεν libri 3 'Αθηναίοι deest Θ nec Dionysio necessarium erat 4 βουλόμενον] έπιθυμοῦν τοῦ πλοῦ Θ | ουπαφηφέθησαν sic P οὐπ ἐξηφέθησαν Θ 7 τὸ ἐγχώριον Θ 8 πεποίηπε a 9 τοιόνδε Pa: τοιόνδε τι CDs 13 τῶν ante συναπτ. ex apographo Laurentiano Herwerdenus inseruit 15 ὅντως P: οὖτω CDs | τῆι φράσει P: τὴν φράσιν CDs. deleui glossema 17 τὴν (τῆς unus B) ἀπὸ (sic B: ὑπὸ ceteri) τῶν 'Αθηναίων ἕπουλον αὐτονομίαν Θ 20 τῶ τε G, s: τό τε PCD

θηλυκὸν ἄν ἔξευξαν μόριον, καὶ τὴν πτῶσιν [τῆς μετοχῆς] τὴν αἰτιατικὴν ⟨ἄν⟩ ἀντὶ τῆς γενικῆς ἔταξαν
τὸν τρόπον τόνδε· 'σωφροσύνην γὰρ λαβοῦσαι αἱ πόλεις
καὶ ἄδειαν τῶν πρασσομένων ἐχώρησαν ἐπὶ τὴν ἄντικρυς ἐλευθερίαν, τὴν ἀπὸ τῶν 'Αθηναίων ὕπουλον τ
εὐνομίαν οὐ προτιμήσασαι.' οἱ δὲ τὰ ἀρρενικὰ τοῖς
θηλυκοῖς συντάττοντες, ὥςπερ οὖτος πεποίηκεν, ⟨καὶ⟩
τὰς γενικὰς ἀντὶ τῶν αἰτιατικῶν πτώσεων παραλαμβάνοντες σολοικίζειν ἂν ὑφ' ἡμῶν λέγοιντο. καὶ ἔτι
801 τὰ τοιαῦτα· 'καὶ μὴ τῷ πλῆθει αὐτῶν καταπλα γέντες'· 10
οὐ γὰρ ἐπὶ τῆς δοτικῆς πτώσεως ἐσχηματίσθαι τὴν
λέξιν ῆρμοττεν, ἀλλ' ἐπὶ τῆς αἰτιατικῆς· 'καὶ μὴ τὸ
πλῆθος τῶν πολεμίων καταπλαγέντες.' οὐδὲ γὰρ 'τῆ
παρὰ τῶν θεῶν ὀργῆ φοβεῖσθαι' λέγοιτ' ἄν τις, ἀλλὰ
'τὴν τῶν θεῶν ὀργήν.'

Ή δὲ παρὰ τοὺς χρόνους τῶν ἡημάτων ἐκβεβηκυῖα 12 τὸ κατάλληλον φράσις τοιαύτη τίς ἐστι 'καίτοι εἰ ἡφθυμία μᾶλλον ἢ πόνων μελέτη, καὶ μὴ μετὰ νόμων τὸ πλέον ἢ τρόπων ἀνδρείας ἐθέλοιμεν κινδυνεύειν, περιγίνεται ἡμῖν τοῖς τε μέλλουσιν ἀλγεινοῖς μὴ προ-20 κάμνειν καὶ ἐς αὐτὰ ἐλθοῦσι μὴ ἀτολμοτέροις τῶν ἀεὶ μοχθούντων φαίνεσθαι' · ἐνταῦθα γὰρ τὸ μὲν ἐθέ-

10 Thuc IV 10 17 II 39 extr.

¹ ἂν ἔζευξαν Herwerdenus: ἀντέζευξαν $Pa \mid \muόριον \rceil$ μετοχικὸν Herwerdenus $\mid καὶ τὴν \rceil$ καὶ as $\mid τῆς$ μετοχῆς glossema uocis μόριον falso loco irrepsit 2 ἂν restituit Herwerdenus 6 οἱ δὲ] εἰ δὲ H. Stephanus \mid ἀρσενικὰ s 7 συνέταττον $Pas \mid$ πεποίηκε a $\mid καὶ$ inserui 8 παραλαμβάνοντες. σολοικίζειν . . . λέγοιτο καὶ inde ab s distinguebant, recte iam H. Stephanus 9 λέγοιντο Pa: λέγοιτο CDs 11 ἐσχιματεῖσθαι P 14 λέγοι τὰν P 16 ἐκβεβηκνία P 17 εἰ] ἢ G 18 μετὰ απὰ G 19 πλέον etiam ΘCG πλεῖον ceteri 21 ἐσ αντα ἐλθονοι $P \mid$ ἀτολμοτέρονς Θ praeter corr FG

λοιμεν δήμα τοῦ μέλλοντός ἐστι χρόνου δηλωτικόν, τὸ δὲ περιγίγνεται τοῦ παρόντος. ἀκόλουθον δ' ἀν ἦν, εἰ συνέζευξεν τῷ ἐθ έλοιμεν τὸ περιέσται** 'τοῦ τε γὰρ χωρίου τὸ δυσέμβατον ἡμέτερον νομίζω, ὁ μενόντων τὰ μῶν ἡμῶν σύμμαχον γίνεται ὑποχωρήσασι δὲ καίπερ χαλεπὸν ὂν εὔπορον ἔσται.' τὸ μὲν γὰρ | γίνεται τοῦ 802 παρόντος ἐστί, τὸ δὲ ἔσται τοῦ μέλλοντος χρόνου δηλωτικόν. γέγονεν δὲ καὶ παρὰ τὰς πτώσεις σχηματισμὸς ἀκατάλληλος. ἐπὶ μὲν γὰρ τῆς γενικῆς πτώσεως ἐξενήνοχεν τό τε μετοχικὸν ὄνομα τὸ μενόντων καὶ ⟨τὸ⟩ ἀντονομαστικὸν τὸ ἡμῶν, ἐπὶ δὲ τῆς δοτικῆς τὸ ὑποχωρήσασιν. οἰκειότερον δ' ἦν καὶ τοῦτο κατὰ τὴν αὐτὴν ἐξενηνέχθαι πτῶσιν.

13 Όταν δε πρός τὸ σημαΐνον ἀπὸ τοῦ σημαινομένου 15 πράγματος τὴν ἀποστροφὴν ποιῆται ἢ πρὸς τὸ σημαινόμενον ἀπὸ τοῦ σημαίνοντος, οὕτως σχηματίζει τὸν λόγον 'τῶν δε Συρακοσίων ὁ δῆμος ἐν πολλῆ πρὸς ἀλλήλους ἔριδι ἦσαν' προθείς γὰρ ένικὸν ὄνομα τὸν δῆμον ἀπέστρεψεν ἀπὸ τούτου τὸν λόγον ἐπὶ τὸ σημαινόμενον πρᾶγμα πληθυντικὸν ὑπάρχον, τοὺς Συρακοσίους. καὶ αὖθις 'Λεοντῖνοι γὰρ ἀπελθόντων 'Αθη-

8 σημείωσαι περί της τιθεμένης γενικής άντί της αίτιατικής εκτοιίου

3 Thue IV 10 17 VI 35 in 21 V 4 in

1 ἔστι P 2 περιγίνεται $Cs \mid δὰν P \mid δ' ἦν ἃν συνέζ. <math>s$ 3 συνέζενξε $a \mid$ ante τοῦ intercidisse transitus formulam Herwerdenus uidit 4 νομίζωι sic $P \mid δν P$ 8 γέγονε $a \mid πτώσεις P a$: πτώσεις δ CDs 10 ἐξενήνοχε $a \mid τδ μὲν όντων P$ 11 καὶ τὸ CDs: καὶ $Pa \mid ἀντονοματικὸν Pa$: ἀντωνυματικὸν Pa: ἀντωνυματικὸν Pa: αντωνυματικὸν Pa 16 οὕτω $a \mid σχιματίζει P$ 17 συρακουσίων a 19 ἀπέστρεψεν CDs: έπέστρεψεν Pa 20 συρακουσίονς a

Πρόσωπα δὲ παρ' αὐτῷ τὰ πράγματα γίνεται, καθά 14 περ ἐν τῆ Κορινθίων πρὸς Λακεδαιμονίους δημηγορία γέγονεν· ἀξιῶν γὰρ ὁ Κορίνθιος τοὺς προεστηκότας τῆς Πελοποννήσου φυλάττειν αὐτῆς τὸ ἀξίωμα πρὸς τὰς ἔξω πόλεις, οἶον παρὰ τῶν πατέρων παρέλαβον, 10 ταῦτα λέγει· 'πρὸς τάδε βουλεύεσθε εὖ, καὶ τὴν Πελοπόννησον πειρᾶσθε μὴ ἐλάσσον' ἐξηγεῖσθαι ἢ οἱ πατέρες ὑμῖν παρέδοσαν'· τὸ γὰρ ἐξηγεῖσθαι νῦν τέθηκεν ἐπὶ τοῦ προάγειν ἔξω τὴν Πελοπόννησον ἡγουμένους αὐτῆς· τοῦτο δὲ τῆ χώρα μὲν ἀδύνατον ἦν συμβῆναι, τῆ δὲ 15 δύξη καὶ τοῖς πράγμασιν τοῖς περὶ αὐτὴν ὑπάρχουσιν δυνατόν, καὶ βούλεται τοῦτο δηλοῦν.

Ποάγματα δὲ ἀντὶ σωμάτων τὰ τοιαῦτα ὑπ' αὐτοῦ γίνεται λέγεται δὲ ὑπὸ τοῦ Κορινθίων πρεσβευτοῦ πρὸς Λακεδαιμονίων 'οῦ | μέν γε νεωτεροποιοὶ καὶ ἐπινοῆσαι ὀξεῖς καὶ ἐπιτελέσαι ἔργω ὁ ἀν γνῶσιν ὑμεῖς

11 Thue I 71 21 I 70

δὲ τὰ ὑπάρχοντά τε σφζειν καὶ ἐπιγνῶναι μηδὲν καὶ ἔργφ οὐδὲ τὰ ἀναγκαῖα έξικέσθαι'· μέχρι μὲν οὖν τούτων τὸ σχῆμα τῆς λέξεως σφζει τὴν ἀκολουθίαν, ὡς ἐπὶ προσώπων ἀμφοτέρων κείμενον. ἔπειτα ἀποσωμάτων πρᾶγμα γίνεται ⟨τὸ⟩ περὶ τοὺς Λακεδαιμονίους, ὅταν φῆ 'αὖθις δὲ οἱ μὲν καὶ παρὰ δύναμιν τολμηταὶ καὶ παρὰ γνώμην κινδυνευταὶ καὶ ἐν τοῖς δεινοῖς εὐέλπιδες· τὸ δὲ ὑμέτερον τῆς τε δυνάμεως τοδεᾶ πρᾶξαι τῆς τε γνώμης μηδὲ τοῖς βεβαίοις πιστεῦσαι'· τὸ γὰρ ὑμέτε ρον ἀντὶ τοῦ ὑμεῖς παρείληπται, πρᾶγμα ὑπάρχον ἀντὶ σώματος.

15 Έν δὲ τοῖς ἐνθυμήμασίν τε καὶ νοήμασιν αὶ μεταξὺ παρεμπτώσεις πολλαὶ γινόμεναι καὶ μόλις ἐπὶ τὸ τέλος 15 ἀφικνούμεναι, δε, ὰς ἡ φράσις δυσπαρακολούθητος γίνεται, πλεῖσται μέν εἰσιν καθ' ὅλην τὴν ἱστορίαν | ἀρκέσουσι δὲ ἐκ τοῦ προοιμίου δύο ληφθεῖσαι μόναι, 805 ἥ τε δηλοῦσα τὴν ἀσθένειαν τῶν ἀρχαίων τῆς 'Ελλάδος πραγμάτων καὶ τὰς αἰτίας ἀποδιδοῦσα 'τῆς γὰρ τὸ ἐμπορίας οὐκ οὕσης, οὐδὲ ἐπιμιγνύντες ἀδεῶς ἀλλήλοις οὕτε κατὰ γῆν οὕτε διὰ θαλάσσης, νεμόμενοί τε τὰ αὐτῶν ἕκαστοι ὅσον ἀποζῆν καὶ περιουσίαν χρημάτων οὐκ ἔχοντες, οὕτε γῆν φυτεύοντες, ἄδηλον ὂν

7 Thuc I 70 19 I 2

πότε τις έπελθων καὶ αμ' ατειγίστων όντων αλλος ἀφαιοήσεται της τε ἀναγκαίου τροφής πανταγού ἂν όμοίως επικρατήσειν ολόμενοι οὐ χαλεπώς ἀνίσταντο' ((εί γὰο τὸ οὐ χαλεπῶς ἀνίσταντο) προσέθηκεν τῆ πρώτη περιόδω καὶ έσχημάτισεν ούτως. 'τῆς γὰρ έμπο- 5 ρίας οὐκ οὕσης, οὐδ' ἐπιμιγνύντες ἀδεῶς ἀλλήλοις οὕτε κατά νην ζούτε κατά θάλασσαν), νεμόμενοι δε τά έαυτων εκαστοι όσον αποζην ου γαλεπως ανίσταντο'. φανερωτέραν αν έποίει την διάνοιαν τη δε παρεμβολή τῶν μεταξὺ πραγμάτων πολλῶν ὄντων ἀσαφῆ καὶ δυσπα- 10 οακολούθητον πεποίηκεν), καὶ ἡ περὶ τῆς Εὐρυσθέως 806 στρατείας έπὶ τὴν 'Ατ τικὴν ήδε: 'Εὐρυσθέως έν τῆ 'Αττική ύπὸ Ἡρακλειδῶν ἀποθανόντος, ᾿Ατρέως δὲ μητρὸς άδελφοῦ όντος αὐτῷ, καὶ ἐπιτρέψαντος Εὐρυσθέως, ὅτὸ έστράτευε, Μυκήνας τε καὶ τὴν ἀργὴν κατὰ τὸ οἰκεῖον 15 'Ατρεί' τυγγάνειν δε αὐτὸν φεύγοντα τὸν πατέρα διὰ τον Χουσίππου θάνατον καὶ ώς οὐκέτι ἀνεχώρησεν Εύουσθεύς, βουλομένων καὶ τῶν Μυκηναίων φόβω τῶν Ἡρακλειδῶν, καὶ ἄμα δυνατὸν δοκοῦντα εἶναι καὶ τὸ πλήθος τεθεραπευκότα τῶν Μυκηναίων τε καὶ ὅσων 20 Εύρυσθεύς ἦργεν τὴν βασιλείαν 'Ατρέα παραλαβεῖν.'

12 Thuc I 9

¹ ᾶμα τειχιστῶν P ᾶμα ἀτειχιστων GCD: ἀτειχιστων ᾶμα Θs 2 τε PGCD: τε καθ' ἡμέραν ex Θ inde ab Aldo uolgabatur | ἀν ὁμοίως (ἀνομοίως P) ὡς (οm CD) ἐπικρατήσειν οἰόμενοι PG CDa: ἀν ἡγούμενοι ἐπικρατεῖν Θs 3 ἀπανίσταντο Θs hic et infra u 8 4 εl . . . ἀνίσταντο suppleui | προστεθτημεν] προστεθεν Pas 5 σχηματισθεν Pas | οντω α 7 οντε κατὰ θάλατταν G: om Pa οντε διὰ θαλάσσης ex Θ Κruegerus | δὲ] τε G ut Θ 9 ἐποίηι rasurae uestigio supra η relicto P 11 πεποίηκε a | εὐφύσθεωσ P ut u 12 et 14 12 στρατιᾶς libri: corr H. Stephanus | ἐπὶ] τῆς ἐπὶ Herwerdenus | ἥδε s: ἡδὲ P, a | ἐν P: μὲν ἐν ΘCs 18 μηταναίων P 20 ὅσων CDs: ὡστῶν P, a 21 ἡρχε a

Έν οἶς δὲ σχολιὰ καὶ πολύπλοκος καὶ δυσεξέλικτος ή των ένθυμημάτων κατασκευή γίνεται, τουτον τον τρόπον έγει παρ' αὐτῶ. κεῖται δὲ ἐν τῶ ἐπιταφίω ἡ λέξις: 'τὴν δὲ τῶν ἐναντίων τιμωρίαν ποθεινοτέραν 5 αὐτῶν λαβόντες καὶ κινδύνων ᾶμα τόνδε κάλλιστον νομίσαντες έβουλήθησαν τούς μεν τιμωρείσθαι των δ' έφίεσθαι, έλπίδι μεν το άφανες τοῦ κατορθώσειν έπιτρέψαντες, ἔργω δὲ περί τοῦ ἤδη δρωμένου σφίσιν 807 αὐτοῖς ἀξιοῦντες πεποιθέναι έν τῷ ἀμύνεσθαι παθεῖν 10 μᾶλλον ήγησάμενοι ἢ ἐνδόντες σώζεσθαι τὸ μὲν αἰσχοὸν τοῦ λόγου ἔφυγον, τὸ δ' ἔργον τῷ σώματι ὑπέμειναν καὶ δι' ἐλαγίστου καιροῦ τύγης ἄμα ἀκμῆ τῆς δόξης μᾶλλον ἢ τοῦ δέους ἀπηλλάγησαν.' τοιαῦτά ἐστι καὶ τὰ περί Θεμιστοκλέους είρημένα ὑπὸ τοῦ συγγραφέως 15 έν τη πρώτη βύβλω: 'ήν γαρ δ Θεμιστοκλής βεβαιότατα δή φύσεως Ισχύν δηλώσας καὶ διαφερόντως τι ές αὐτὸ μᾶλλον έτέρου ἄξιος θαυμάσαι. οἰκεία γὰο ξυνέσει, καὶ ούτε προμαθών είς αὐτὴν οὐθὲν ούτ' ἐπιμαθών των τε παραχοήμα δι' έλαχίστης βουλής κράτιστος 20 γνώμων και των μελλόντων έπι πλείστον του γενησομένου άριστος είκαστής καὶ ἃ μεν μετά γείρας έχοι, καὶ έξηγήσασθαι οἶός τε ὧν δε ἄπειρος είη, κρίναι ίκανῶς οὐκ ἀπήλλακτο· τό τε ἄμεινον ἢ χεῖρον ἐν τῷ

4 Thuc II 42 15 I 138

⁴ ποθινωτέραν P 5 τὸν δὲ P 6 νομήσαντες P | τοὺς] μετ' αὐτοῦ τοὺς Θ | δὲ CDs 7 ἐφιέσθαι P ἀφίεσθαι Herwerdenus 8 ὁρωμένονος φησίν P, a: corr s 9 ἐν τῷ ἀμύνεσθαι P αι τοῦς μυτο καὶ intercidisse 10 η τὸ Θ η τῷ S εκ Θ CG^1 14 ὑπὸ τοῦ συγγραφέως om CDs 15 βίβλωι P, a 17 θανμάσαι P 18 οὐθὲν P: οὐδὲν P: S 22 οἶο στεων P | εἴη κρῖναι Θ s: ἐπικρῖναι PGD ἐπικρίναι P

808 ἀφανεῖ ἔτι προεώρα. καὶ | τὸ ξύμπαν εἰπεῖν, φύσεως μὲν δυνάμει, μελέτης δὲ βραχύτητι κράτιστος δὴ οὖτος αὐτοσχεδιάζειν τὰ δέοντα ἐγένετο.'

Οί δε μειρακιώδεις σγηματισμοί των άντιθέτων τε 17 καὶ παρομοιώσεων καὶ παρισώσεων, ἐν οἶς οἱ περὶ τὸν 5 Γοργίαν μάλιστα έπλεόνασαν, ηκιστα τῶ γαρακτηρι τούτω προσήμοντες, αύστηραν έχοντι την αγωγην καί τοῦ χομψοῦ πλεῖστον ἀφεστηχότι, τοιοῦτοί τινές είσι παρά τῷ συγγραφεῖ· 'φαίνεται γὰρ ἡ νῦν καλουμένη Έλλας οὐ πάλαι βεβαίως οἰκουμένη.' καὶ ἔτι δέ. 'οί 10 μέν και παρά δύναμιν τολμηταί και παρά γνώμην κινδυνευταί το δ' υμέτερον της τε δυνάμεως ένδεα πράξαι της τε γνώμης μηδέ τοις βεβαίοις πιστεύσαι, των δέ δεινών μηδέποτε οἴεσθαι ἀπολυθήσεσθαι' καὶ ἐν οἶς τὰς παταλαβούσας τὴν Ελλάδα συμφορὰς διὰ τὰς 15 στάσεις έπεξέρχεται τοιάδε γράφων 'τόλμα μέν γάρ άλόγιστος άνδρεία φιλέταιρος ένομίσθη μέλλησις δέ προμηθής δειλία εὐπρεπής, τὸ δὲ σῶφρον πρόσχημα 809 τοῦ ἀνάνδρου, καὶ τὸ εἰς ἄπαν ξυνετὸν ἐπὶ πᾶν ἀργόν. πολλά τοιαῦτά τις ἂν εύροι δι' όλης αὐτοῦ τῆς ίστο- 20 ρίας λεγόμενα, ίκανὰ δὲ καὶ ταῦτα δείγματος ένεκα ελοῆσθαι.

9 Thuc I 2 10 I 70 16 III 82

1 προεώραι P προεώρα μάλιστα Θ 4 ad marginem obelum et σ(ημειῶδε)ς adponit P 5 παρομοίων libri: corr Herwerdenus cf Sadaeus quaestt cr p 212 | περιτο γοργίαν P 7 τούτω GCDs: τούτον τῶ P, a | προσηκόντες P 8 κόμψον P 9 10 έλλὰς καλονμένη Θ CDs 11 κινδυνενταί] κινδυνενταί καὶ έν τοῖς δεινοῖς εὐέλπιδες CDs ex p 434, 8sq interpolata 12 ένδεὰ P 13 δὲ] τε Θ 17 ἀνδρία Θ 18 προσ σχημα P 19 τοῦ ἀνάνδρου πρόσχημα Θ Δ p 375, 16 | εἰς ἄπαν P εἰσάτος P 19 τοῦ ἀνάνδρου πρόσχημα P 375, 16 | εἰς απαν P εἰσάτος P 375, 16 | εἰς P 375, 16 | εἰς

παξ CDs πρὸς ἄπαν ΘΔ 375, 16 | ξυνετὸν] συνετὸν CDs | ἐπίπαν libri 20 τίς ἂν εύροι διόλησ P 21 ἰπανὸν CDs

438 ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΘΟΥΚ. ΙΔΙΩΜΑΤΩΝ

"Εχεις, ὧ φίλε 'Αμμαΐε, τὰ παρατηρήματα καθ' ἕκαστον αὐτῶν ἐκ τῆς κοινῆς ἔξητασμένα πραγματείας, ὡς ἐπεζήτεις.

1 ἀμμαίε $P \mid \kappa \alpha[\vartheta]$ ' cum litura P^1 3 ἐπεξήτεις. εὐτυχῶς ἀμμαίω $\dot{C}D$. carent epiphonemate PG as, in cod P ar 1733 manus posterior in marg addidit.

CORRIGENDA ET ADDENDA

Radermacherum, dum in Eifliae solitudine librum de antiquis oratoribus tractat praeloque parat, H. Weilii commentatio fugit *Revue de philologie* t. XV p. 1 sqq. edita, unde has coniecturas adponimus

- p. 17, 20 ἃ λαμβάνων καλ μιμούμενος
 - 21, 6 ἀπολύσας τὰ στρατεύματα
 - 33, 5 οὐδὲν ἀποδείξας αὐτοῖς ἔτι περιόν
 - 50, 16 ἐπίστασθε γὰς (τὰ ἐν) ταῖς ἐφ' ἡμῶν ὀλιγαςχίαις γεγενημένα
 - 51, 10 είτα τοιούτων ήμιν ύπαρχόντων (μνημείων)
 - 51, 13 τίς (ἡμῖν ἐλπὶς) τῷ πλήθει περιγενέσθαι.

Praeterea in adnotatione

- p. 24, 15 legas: Tournier
 - 34, 9 et 37, 9 Fuhrius nominandus erat pro Rauchensteinio
 - 39, 6 Scheibius eodem pacto
 - 39, 10 Matthaei scribendum
 - 136, 8 Capperonnerius
 - 197, 3 ποιητικόν ci Brandstaetterus
 - 206, 9 haec uerba lacunosa nunc putat Blassius
 - 224, 9 & g' restituas apostrophon ab operis abiectam
 - 313, 8 Κατὰ Μοσχίωνος ἐπιγραψαμένου αὐτὸν Νικοδίκου νἱόν 'ἀποψηφισαμένων, ὧ ἄνδρες, τουτουὶ Μοσχίωνος Συβαληττίων (uel Σφενδαλέων) Wysius Classical review 1898 p. 391 sq. egregie
 - 325, 5 ποιητάς τε και (φιλοσόφους, ξήτοράς τε και) συγγραφέας Rabeus Musei rhen. t. 48, 150 sq.